

DIGITIZED

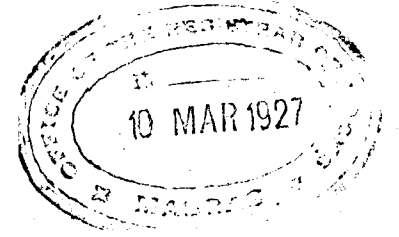
LB 71
N57

77100

1342

Office of the Registrar
of Books, Madras

சார்ங்கதர ஸம்ஹிதை

என்னும்

வைத்திய சாஸ்திர ஸர்வார்த்த ஸங்கிரஹம்.

Office of the Registrar
of Books, Madras.

SARNGADHARA SAMHITA

A Complete Manual of Ayurvedic System
of
Practical Medicine

Translated from Sanskrit Original into Tamil

BY

AYURVEDA BHUSHAN

Pandit M. DURAISWAMI AIYANGAR, A.V.S.

Diplomed Ayurvedic Medical Practitioner, Translator of "Ashtangahridayam,"
"Madhava Nidanam," "Kadambari," "Megha Sandesa &c. into Tamil.
Author of "Kiratarjuniya Gadya Sangraha," "Tri-Dosha Tattwa",
"Nidana Sara" &c. in Sanskrit; Vice President, the All-India
Ayurveda Vidya Pitha. Examiner, Vidya Examinations
of The All-India Ayurveda Vidya Pitha, Gwalior State,
The Lanka Ayurvedic College, &c. &c.

WITH

A GLOSSARY

"SARNGADHARA DIPIKA"

3rd Edition—Thoroughly Revised

MADRAS:

THE VAIDYA KALANIDHI OFFICE

PUBLISHERS

VEPERY

1927

[All Rights Reserved.]

II

நூலியற்றிய முறை

ஒரு குறிப்பு.

1. ஸம்ஸ்கிருத மூலக் கிரந்தத்திலுள்ள விஷயங்கள் யாவற்றையும் ஆதியோடந்தமாக விபாகம் செய்ததும், பிறகு "கடவுள் வாழ்த்து," "நாலின் தன்மை," "ரோக பரிகையையும் சிகிச்சையும்" என்றவாறு முற்றிலும் விஷயங்களுக்கெல்லாம் தலையங்கங்கள் இட்டதும் தமிழில் மொழி பெயர்த்த ஆசிரியரே.

2. சாஸ்திரிய பிரமாணங்களை அனுஸரித்துத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாசிரியரே சாங்கீதநாதீபகை என்கிற டிப்பணியையும் எழுதிச் சேர்த்திருக்கிறார்.

3. ஒவ்வொரு விஷயத்தின் இறுதியிலும் போடப்பட்டுள்ள இலக்கங்கள், ஸம்ஸ்கிருத மூலக் கிரந்தத்தின் அந்தந்த அத்தியாயத்தினுடைய அவ்வவ்விஷயங்களின் மொழிபெயர்ப்புக்கு ஆதாரமான ச்லோகங்களின் எண்ணிக்கைகளை முறையே குறிப்பிடுகின்றன.

4. கிரந்தத்தின் இறுதியிலுள்ள பிராசீந-நவீந மாநங்கள் என்கிற விஷயமும், முதல் இரண்டாவது அனுபந்தங்களும் (ரோகங்களும் சிகிச்சைகளும், முக்கியமான சில ஒளவதத் குருப்புகளும் அவற்றின் குண விசேஷங்களும்), விஷய அகராதியும் தமிழில் மொழி பெயர்த்த ஆசிரியராலேயே இயற்றி இணைக்கப் பெற்றன.

5. நூலின் மற்ற அம்சம் மூலக் கிரந்தத்தின் மொழி பெயர்ப்பாகும். மேலே குறிக்கப்பட்டவாறு மொழி பெயர்ப்பாசிரியரால் அமைக்கப்பட்டுள்ள அம்சங்கள் இந் நூலைப் படிப்பவருக்குப் பல வகையிலும் ஸௌகரிய மளிக்கும் எனக் கருதுகிறோம்.

மே. து.

சார்ங்கதர ஸம்ஹிதை

ஸ்ரீ சார்ங்கதரனுடைய
பிராசீன ஸம்ஸ்கிருத ஆயுர்வேத நூலின்
தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.

டிப்ளோமா என்னும் அதிகாரப் பத்திரம் பெற்ற ஆயுர்வேத
சிகிதஸ்கரும், “அஷ்டாங்க ஹருதயம்” “மாதவ ரிதாநம்” “காதம்பரீ”,
“மேக ஸந்தேசம்” முதலிய ஸம்ஸ்கிருதக் கிரந்தங்களைத்
தமிழில் மொழி பெயர்த்தவரும், “தீரிதோஷ தத்
துவம்,” “ரிதாநஸாரம்” “கிராதார்ஜுநீய கத்ய ஸங்கிர
ஹம்” முதலிய ஸம்ஸ்கிருத நூல்களுக்கு ஆசிரியரும்,
எல்லா இந்திய ஆயுர்வேத வித்யாபீட உபாக்கரா
ஸநாதிபதியும், டி.வி. டி.பி. ஆயுர்வேத காலேஜ், ஆயுர்வேத
வித்யாபீடம், க்வாலியர் ஸம்ஸ்தான ஆயுர்வேத வித்வத்
பரீகை, லங்கா ஆயுர்வேத காலேஜ் முதலிய
வற்றின் ஆயுர்வேத
வித்வத் பரீக்ஷருமான

ஆயுர்வேத பூஷணம்

பண்டித மே. துரைஸ்வாமி ஐயங்கார், ஏ. வி. எஸ்.
அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பெற்றது.

மேற்படியார் இயற்றிய
சார்ங்கதர தீபிகை
என்னும் விரிவான டிப்பணி,
அனுபந்தங்கள் முதலியவற்றுடன் கூடியது.
முற்றிலும் பரிசோதிக்கப்பெற்ற
மூன்றாம் பதிப்பு

சென்னை :

“வைத்திய கலாநிதி” ஆபீஸ், வேப்பேரி.

1927

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்.
தூலியற்றிய முறை (ஒரு குறிப்பு)	... II
மூன்றாம் பதிப்பின் குறிப்புரை	... IX
இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை	... XI
முகவுரை, (முதற்பதிப்பு)	... XII

பூர்வ கண்டம்.

பக்கம் 1-முதல் 93-வரையில்.

1-வது அத்தியாயம், பரிபாஷை	... 1
2-வது " ஒளவுதம் முதலிய வற்றின் விவரம்	... 9
3-வது " நாம பரிகை முதலியது	... 15
4-வது " தீபன பாசனாதி குணங்கள்	... 18
5-வது " சாரீரம்-கலை முதலியவற்றின் விவரம்	... 21
6-வது " உணவு உட்செல்லும் வகை முதலியது	... 33
7-வது " ரோகங்களின் ஸங்க்யை	... 38

மத்யம கண்டம்.

பக்கம் 94-முதல் 237-வரையில்.

1-வது அத்தியாயம், ஸ்வரஸ கல்பனை	... 94
2-வது " க்வாத "	... 100
3-வது " பாண்ட "	... 125
4-வது " ஹரிம "	... 127
5-வது " கல்க "	... 128
6-வது " சூர்ண "	... 132
7-வது " குளிகா "	... 148
8-வது " லேஹ்ய "	... 158
9-வது " ஸ்நேஹ "	... 163
10-வது " ஸந்தான விதி	... 183
11-வது " தாதுசத்தி முறை	... 192
12-வது " இரஸங்கள்	... 207

Printed at

The ' Swadesamitran ' Branch Press, Mount Road,
Madras.

LB
N 27

77100

உத்தர கண்டம்.

பக்கம் 238 முதல் 346 வரையில்

1-வது	அத்தியாயம்,	ஸ்நேஹபான விதி	...	238
2-வது	"	ஸ்வேத	"	244
3-வது	"	வாமன	"	249
4-வது	"	வீரேசன	"	255
5-வது	"	வஸ்தி	"	262
6-வது	"	நிருஹவஸ்தி	"	272
7-வது	"	உத்தர வஸ்தி	"	278
8-வது	"	நஸ்ய	"	280
9-வது	"	தாமபான	"	290
10-வது	"	கண்டேஷாதி	"	294
11-வது	"	லேபநாதி	"	297
12-வது	"	இரக்தமோக்ஷண	"	316
13-வது	"	நேத்திர சிகித்கை	"	324

அனுபந்தம்-1.

பக்கம் 347-முதல் 378-வரையில்

ரோகங்களும் சிகித்கைகளும்	...	...	347
--------------------------	-----	-----	-----

அனுபந்தம்-2.

பக்கம் 379-முதல் 383-வரையில்.

முக்கியமான ஓளவுத வகுப்புகளும் அவற்றின் குணவிசேஷங்களும்	379
வீஷய அக்ராதி	384
பிராக்ஷ-நவீன மாநங்கள்	430

மூன்றாம் பதிப்பின்
குறிப்புரை.

ஆயுர்வேத வைத்திய சாஸ்திரம் கற்க முயல்பவருக்கு முற்றிலும் உபயோகமானதும் அவசியமாயுள்ளதும் இச் சார்ங்கதரஸம்ஹிதை. ஆயுர்வேத சாஸ்திரம்சங்கள் அனைத்தும் ஸாங்கோபாங்கமாகவும் மிக்க ஒழுங்காகவும் சுருங்கவும் விளங்கவும் விவரிக்கப்பட்டிருப்பதால், கற்றுத்தேர்ந்த வைத்தியர்களுக்கும் தொழில் முறையில் இன்றியமையாத் தோழனெனக்கூடியதும் இச்சம்ஹிதையே. ஆகவே நான் இதை மூன்றாமுறை இப்பொழுது மீண்டும் பதிப்பிக்கும் பாக்கியம் பெற்றேன்.

எவ்விஷயமும் ஒரு முறைக்குப் பன்முறை பரிசீலனம் செய்யப் பட்டால் பெரிதும் சீர்மை பெறுமென்பது அனைவரும் அறிந்த தத்துவம். இரண்டாம் பதிப்பு வெளியான இவ்வெட்டு வருட காலத்தில் சிறிதில அம்சங்கள் திருத்தப்படவேண்டியவையாய் எனக்குத் தெரிய வரவே, அவைகளையெல்லாம் குறித்துக்கொண்டு இப்பதிப்பில் திருத்தியமைக்க ஸௌகரியம் நேர்ந்தது. மொழி, பெயர்ப்பு, பாகங்களில் சில சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டதோடு, வேறு சில முக்கியமான உபயோகமுள்ள அம்சங்களும் இப்பதிப்பில் விருத்தி செய்யப்பட்டும் விசேஷமாய் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுமிருக்கின்றன. அவற்றுள் முதலில் இரண்டு அனுபந்தங்களைக் குறிப்பிடலாம். பிறகு குறிப்பிடக் கூடியவை விஷய அக்ராதி முதலியன.

சார்ங்கதர ஸம்ஹிதையின் மத்யம கண்டத்தில் விவரித்துள்ள ஒவ்வொரு ஓளவுதமுறையும், உத்தர கண்டத்தில் விளக்கியுள்ள ஒவ்வொரு சிகித்கைமுறையும் பற்பல ரோகங்களில் உபயோகிக்கக் கூடியவையென்று தூலில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வெளவுதங்கள் யாவும், அச்சிகித்கைமுறைகள் அனைத்தும் எந்தெந்த வியாதிகளுக்கு உபயோகமாகின்றனவோ அவ்வியாதிகள் யாவும் அக்ராதி முறையில் பகுக்கப்பட்டு, அவ்வியாதிகளின் பெயர்களின் கீழ் அவ்வுவளவுதங்களும் சிகித்கைமுறைகளும் வகுப்பு வகுப்பாக முதல் அனுபந்தத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சார்ங்கதர ஸம்ஹிதையின் முதற்பதிப்பில் இவ்விஷயமே சேர்க்கப்படவில்லை. "ரோகங்

களும் ஓளவுதங்களும்” என்கிற பெயருடன் இரண்டாம் பதிப்பில் ஒருவாறு இவ்விஷயம் சேர்க்கப்பட்டது. அப்பதிப்பில் இவ்விஷயம் 18½ பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டது. இந்த மூன்றாவது பதிப்பில் “ரோகங்களும் சிகிதைகளும்” என்கிற முதல் அனுபந்தமாக இது சேர்க்கப்பட்டு, பெரும்பாலும் ஸம்பூர்ணமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விஷயம் 32 பக்கங்கள் கொண்டதாய் இப்பொழுது அச்சாய் ரூப்பதைக்கொண்டே இது எவ்விதம் விருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிற தென்னும் உண்மை விளங்கும்.

இரண்டாம் பதிப்பில் இல்லாத புதிய அச்சம் மற்றொன்று இரண்டாவது அனுபந்தமாக இப்பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஓளவுதங்களுக்குள்ள குணவிசேஷங்களை (Specific actions) அனுஸரித்து, சார்ங்கதரன் கூறிபுள்ளபடியே ஓளவுத-சிகிதையுமுறைகளைக் கூறுபாடு செய்து இந்த பாகம் அமைக்கப்பட்டது. இது வைத்தியர்களுக்கும் இனிது உபயோகமாயிருக்கும். மேலும் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள “பிராசீர-நவீனமாநங்கள்” முதலிய சில சில்லரை விஷயங்களும் படிப்பவருடைய உபயோகத்திற்கு இன்றியமையாதன வென்று இப்பதிப்பை உற்றுப்படிப்பவருக்குப் புலப்படும்.

மற்றொரு முக்கியமான அச்சம் இதில் இறுதியில் இணைக்கப்பெற்றுள்ள விஷய அகராதியாம். முதல் இரண்டாம் பதிப்புகளின் விஷய அகராதிக்கும் இப்பதிப்பிலுள்ள விஷய அகராதிக்கும் ஒழுங்கிலும் அளவிலும் மிக வித்தியாஸத்தைக் காணலாம். இப்பதிப்பிலுள்ள இவ்விஷய அகராதியை, வைத்தியர்களும் கற்றறிந்த ஏனையோரும் தனியான ஒரு “வைத்திய அகராதி” யென்றே கருதக்கூடும்.

மேற் கூறிய சீர்பாடுகளையும் அபிவிருத்திகளையும் செய்ய நான் ஏற்றுக்கொண்ட சிரமம் எத்தகையதென்பது இப்பதிப்பை சிரத்தையுடன் உற்று நோக்குபவருக்கு விளங்காமற்போகாது. அவ்வித சிரமங்கள் ஒரு புறமிருக்க, இந்நூலை மீண்டும் அச்சிடுவதற்குக் கைப்பொருளை விசேஷமாகச் செலவு செய்யும் சிரமமோ மிகப் பெரிது. இதில் பிரபுக்களின் தயவையோ, நண்பர்களின் உதவியையோ நாம் சிறிதும் நாடவில்லை. இப்புத்தகத்தைப் படிக்கும் விவேகிகளே நமது எல்லா சிரமத்திற்கும் ஈடுசெய்பவரென்பது எமது துணிபு.

வேப்பேரி.
15—2—1927. }

மே. து.

இரண்டாம் பதிப்பின்

முகவுரை

வடமொழியில் ஆதிகாலத்தில் இயற்றிய ஆயுர்வேத நூல்கள் நூற்றுக் கணக்காயிற்று. அவற்றில் எதுவும் இதுகாறும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட வில்லை. ஆகவே அக்குறையை நீக்குவதற்கு முதன் முதல் இச்சார்ங்கதர ஸம்ஹிதையை நான் மொழி பெயர்த்து முடிக்க முன் வந்தேன். இதன் முதற் பதிப்பு வைத்திய கலாநிதி பத்திரிகையோடு சிறுகச் சிறுக அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டு நான்கு வருஷங்களுக்கு முன் முடிவு பெற்றதென்பது பலருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஸர்ஸ்திருத ஆயுர்வேத நூல்களிலுள்ள பெரும்பான்மையான சாஸ்திரீய விஷயங்களெல்லாம் இச்சார்ங்கதர ஸம்ஹிதையில் சுருக்கி விவரிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், விஷயவிபாகங்களைச் செய்து ஒழுங்காகத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு டிப்பணி முதலியவற்றோடு வெளியிடப்பட்டதாலும், வைத்திய சாஸ்திர வல்லோரும் மற்றும் அறிஞர்களும் இக்கிரந்தத்தை மிகவும் மதிப்புடன் ஏற்றுச் சிறப்பிக்கலாயினர். ஆகவே முதலிற் பதிப்பித்த பிரதிகள் முற்றிலும் செலவழித்து இங்ஙனம் இரண்டாம் பதிப்பும் இப்பொழுது வெளியிட வேண்டியதாயிற்று. மூலிகை முதலியவற்றைக் குறிப்பிடும் சில அபூர்வமான வடமொழிச் சொற்களுக்குப் பொருள் எழுதுவதிலும், மொழி பெயர்ப்பின் முறையிலும், விஷயங்களை விபாகிப்பதிலும் இப்பதிப்பில் மேலான சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு அதிக சிரமமும் ஊக்கமும் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. அட்டவணையும், “ரோகங்களும் ஓளவுதங்களும்” என்கிற தலைங்கத்துடன் கூடிய பாகமும் இப்பதிப்பின் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டன. முதற் பதிப்பின் முகவுரையிலேயே இக்கிரந்தத்தின் சிறப்பையும் உபயோகத்தையும் மற்றுமுள்ள வரலாறுகளையும் விளக்க விவரித்திருப்பதால் இனி இங்கு மொழியக்கூடிய விசேஷமேது மில்லை.

மே. து.

வேப்பேரி,
8—4—1919. }

முதற்பதிப்பின்

முகவுரை.

சார்லீதா ஸம்ஹிதையானது வடமொழியில் வைத்திய விஷயங்களைப் பொதுவாக விவரிக்கும் சரகஸம்ஹிதை, ஸுச்ருத ஸம்ஹிதை, அஷ்டாங்க ஸங்கிரஹம், அஷ்டாங்க ஹருதயம் முதலியவைகளைப் போன்றதோர் காய சிகித்ய பிரதானமான ஆயுர்வேத நூலாகும். பிராசீன வடமொழி வைத்திய நூல்களிலுள்ள பரிபாஷைகளும், பலவாறான பிணிகளின் பிரிவுகளும், ஓளவுத முறைகளும், சிகித்யாகிரமங்களும் கூடுமான வரையில் இதன் ஆசிரியரால் அங்கோபாங்கங்களோடு சுருக்கி விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இது மற்றக் கிரந்தங்களைவிட சுருக்கமானதும், வைத்தியர்களுக்குத் தொழில் முறையில் அதிக உபயோகமுள்ளதுமான வைத்திய நூலாகும். ஆகவே மிகப் பிரஸித்திபெற்ற ஆயுர்வேத நூல்களுள் சார்லீதாஸம்ஹிதையே வைத்தியக் கிரந்தம் படிக்க ஆரம்பிப்பவருக்கும் முதலிற் பலவகையிலும் உபயோகப்படக் கூடியதாம். தமிழில் எழுதிய இந்நூலைப்பற்றி சில விஷயங்களை விவரிப்பதற்கு முன், ஆயுர்வேதம் என்னும் விஷயத்தை இதனடியிற் சிறிது குறிப்பிடுவது இச்சந்தர்ப்பத்திற்கு அவசியமெனக் கருதுகின்றேன்; ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த இப்புஸ்தகத்தைப் படிப்பவருக்கு ஆயுர்வேதம் இவ்வவ்விஷயங்கள் அடங்கிய தென்றும், வடமொழியில் அபூர்வமான இவ்வளவு வைத்திய நூல்கள் இருக்கின்றன வெனவும் ஒருவாறு அறிய விரும்பியிருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை.

அகில ஜீவராசிகளுடைய பிணிகளைப் போக்கவும், ஆரோக்கியத்தைக் காக்கவும், ஆயுளைப் பெருக்கவும் ஆதாரமாக ஆயுர்வேதம் என்னும் சாஸ்திரம் ஆதியில் பிரம்மதேவனால் உணரப்பட்டதென்றும், அப்பால் அது இலக்ஷம் ச்லோகங்கள் அடங்கிய மிகப் பெரியதோர் கிரந்தமாக அவரால் இயற்றப்பட்டு தக்ஷப்பிரஜாபதிக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதென்றும் ஸுச்ருத ஸம்ஹிதை முதலிய பண்டைக்காலத்திய வைத்திய நூல்கள் கூறுகின்றன. தக்ஷரிடமிருந்து அச்வீனீதேவதை

களும், அவர்களிடமிருந்து இந்திரனும் அக்லைபைக் கற்றறிந்தனராம். ஆதியில் தேவர்களிடம் இங்ஙனம் உபதேச பரம்பரையிற்பரவியதும், உலகத்திற்கெல்லாம் மிகவும் உபயோககரமாயமைந்ததுமான அளவிறந்த அச்சாஸ்திரத்தை, மஹேந்திரன், மனிதரையும் பிணிகளிடமிருந்து காக்கவெண்ணி, இவ்வுலகத்தோரால் எரிநிலில் உணரக்கூடிய வாறு எட்டுப் பகுதிகளாகப் பிரித்து, பரத்வாஜர் முதலிய முனிவர்களுக்கு உபதேசித்து, இவ்வுலகிலும் பரட்செய்ததாக ஆயுர்வேத நூல்களில் சரித்திரத்திற்கு ஸம்பந்தப்பட்ட பாக்கள் அறிவிக்கின்றன. மேலும் ஆயுர்வேதம் அனைத்தையும் சாரீரம் என்றும், நிதானம் என்றும், ஓஷதி விபாகம் என்றும், ஓளவுதக்ஷம் என்றும், சிகித்யாவிதி யென்றும் வேறுவித பல வகுப்புகளாகப் பிரித்து, இவ்வுலகில் இதைப் படிப்பவருடைய புத்திக்கு அதிக ஆயாஸமுண்டாகாதபடி அமைத்ததும் அவ்விந்திரனேயாம். அல்லாமலும் இச்சாஸ்திரமனைத்தையும் ஒரு மனிதன் குறுகிய ஒரு புருஷாடஸ்வலில் கற்றுணர்வது கடினமெனக் கருதி, மானிடருக்கேற்ற மிக விரிவான சிகித்யாசாரமத்தை அவ்விந்திரன் காயசிகித்யை யெனவும்² சல்ய சிகித்யை பெனவும்³ இரண்டு பெரிய பாகங்களாகப் பகுத்து, அவற்றுள் முதலாவதை பரத்வாஜர் முதலியவர்களது பரம்பரையைக் கொண்டும், இரண்டாவதை தன்வந்தரியின் பரம்பரையைக்கொண்டும் இவ்வுலகிற் பிரசாரம் செய்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இவ்விரு விஷயங்களுக்கே சாரீரம் முதலிய மற்ற எல்லா அம்சங்களும் அங்கங்களாய் அமைந்துள்ளன.

1. காயசிகித்யை, பாலசிகித்யை, கிரஹசிகித்யை, ஊர்த்வாங்க சிகித்யை, சல்யசிகித்யை, வீஷ்சிகித்யை, இரஸாயநசிகித்யை, வாஜீகரணம் என்னும் இவை எண் வகையான ஆயுர்வேதாங்கங்கள் என்படுகின்றன.

2. ஓளவுதப் பிரயோகங்களால் செய்யப்படும் சிகித்யை காய சிகித்யையாகும்.

3. டந்திரசஸ்திரங்களைக்கொண்டு செய்யப்படுவது சல்ய சிகித்யையாகும்.

பிரம்மருஷியான பரத்வாஜரானவர் மஹேந்திரனிடம் சென்று காயசிகிதஸையைப் பிரதானமாகக்கொண்ட சாஸ்திரத்தை உபதேசிக்கப்பெற்று, மேதினியில் வந்து மேன்மைதங்கிய அக்ரிபுத்ரான புநர்வஸு என்பவருக்கு அதை ஆதிபோடந்தமாய் உபதேசித்ததாக இதிலுள்ள காம்பில்ய ராஜதானியில் நிவாஸம் செய்துகொண்டு பிரஹ்மலித்துக்களான அக்னிவேசர், பேளர், ஜதூகர்ணர், பராசரர், ஹரீதர், கூராபாணி என்னும் ஆறு சிஷ்யர்களுக்கு அக்காயசிகிதஸாப்ரதானமான வைத்திய சாஸ்திரத்தை முற்றிலும் மொழிந்தருளினார். கூத்ரியவம் சத்திற் பிறந்து தன்வந்தரியென்றும் திவோதாஸன் என்றும் பிரவித்தி பெற்ற இராஜருஷியானவர், சிலைகளைத் துக்கும் கல்லூரி யெனத்தரும் காசிமாநகரில் வலித்துவருகையில், ஸுச்சுருதர், ஓளபதேநவர், ஓளரப்ரர், பெளஷ்கல வதர், காவீர்யர், கேபுராகுதித் முதலிய கூத்ரிய குலத்தினரான சிஷ்யர்களுக்குத் தமது லிருப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு சல்யசிகிதஸையை ஆதாரமாகக்கொண்ட ஆயுர்வேதத்தை உபதேசித்தனர். இவ்விருவிதமான ஸம்பிரதாயங்களுள், முதலிற் கூறப்பட்டது பரத்வாஜஸம்பிரதாயம் என்று அல்லது ஆத்ரேயஸம்பிரதாயம் என்று வழங்கப்படும்; மற்றொன்று தன்வந்தரி ஸம்பிரதாயம் அல்லது ஸுச்சுருதஸம்பிரதாயம் என்று மொழியப்படுவது வழக்கம்.

அப்பால் இவ்விரு ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் தனிக் தனியே அநேகம் கிரந்தங்களை இயற்றலாயினர். “காயசிகிதஸாப்ரதானமான வைத்திய நூல் முதன் முதல் அக்னிவேச முனிவரால் தமது மதிவசேஷத்தைக்கொண்டு இயற்றப்பட்டது. எனினும் ஆத்ரேயர் என்னும் முனிச்சேஷ்டரால் உபதேசிக்கப்பெற்ற விஷயங்களை எவ்வகையிலும் அது மீறியதல்ல. அதன் பிறகு பேளர் முதலிய வர்களும் தனித்தனியே காயசிகிதஸாப்ரதானமான நூல்களியற்றி புத்தியிற் சிறப்புற்ற தமது மாணக்கர்களுக்கும் உபதேசித்தனர்” என்று சரகஸம்ஹிதையின் ஸூத்திரஸ்த்தாரத்தினுடைய முதல் அத்தியாயத்தில் மொழியப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமே “ஓளபதேநவந்திரம், ஓளரப்ரதந்திரம், ஸுச்சுருதந்திரம், புஷ்கலாவதந்திரம் என்னும் இக்கிரந்தங்களே, பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட சல்யசிகிதஸாப்ரதான

மான மந்தெல்லா நூல்களுக்கும் மூலகாரணங்களாயின” என்றும் ஆயுர்வேத நூல்களில் கூறப்படுகிறது.

ஆனால் தன்வந்தரி ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்த ஸுச்சுருத ஓளபதேநவ-ஓளரப்ர-பௌஷ்கலாவத - போஜனிகளால் 1 இயற்றப்பட்ட சல்யதந்திரங்களும், ஆத்ரேய ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்த அக்னிவேச-பேள-ஜதூகர்ண-ஹாரீத - கூராபாண்யாதிகளால் இயற்றப்பட்ட காயசிகிதஸையை முக்கியமாயுடைய கிரந்தங்களும் இப்பொழுது லுப்தமாய் விட்டனவென்று வரைந்திட வருந்துகின்றேன். அவற்றுள் பல நூல்கள் அநேக வைத்தியக் கிரந்தங்களுக்கு வியாக்யாசங்கள் இயற்றிய சக்ரபாணி, விஜயரக்ஷிதன், சிவதாஸன் முதலானோரின் காலத்திலும் இருந்துவந்ததாக அவர்களால் ஆங்காங்கு எடுத்து உதஹரிக்கப்பட்ட அநேகம் பாடங்களைக் கொண்டு அறுமானிக்க வேண்டியிருக்கின்றன. “ஸுச்சுருத ஸம்ஹிதை” என்னும் வைத்திய நூல் இப்பொழுது எங்கும் கிடைக்கக் கூடியதென்றும், ஆகவே லுப்தமாகப் போன ஓளபதேநவ-ஓளரப்ராதி தந்திரங்களுடன் அதையும் சேர்த்துப் படிப்பது சரியல்லவென்றும் சிலர் நினைக்கக்கூடும். ஸுச்சுருதர் என்னும் ராஜருஷியினால் ஆதியில் “வ்ருத்த ஸுச்சுருதம்” என்னும் சல்ய தந்திரம் ஒன்று இயற்றப்பட்டு அக்காலத்தில் அது பிரவித்தமாகவும், அச்சிகிதஸையைச் செய்தவருக்குச் சிறந்ததோர் பிரமாண நூலாகவும் இருந்துவந்தது. அப்பால் எவரோ அம்மஹாக் கிரந்தத்தைச் சுருக்கி ஸங்கிரஹ நூல் ஒன்று எழுத, அதையும் வேறு எவரோ சீர்திருத்துவதாகப் பாலித்து, சாஸ்திரத்திற்கும் பிரத்தியக்ஷாநுபவத்திற்கும் இணங்காத அநேக வகையில் அதை சீர்குலைத்துவிட்டனர்; அந்த ஸங்கிரஹநூலே இப்பொழுதுள்ள ஸுச்சுருத ஸம்ஹிதையாகும் என்று பலர் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர். ஆங்காங்கு வைத்திய நூல்களின் வியாக்யாதாக்கள் “வ்ருத்த ஸுச்சுருதம்” என்னும் பெயரைக் குறிப்பிடுவதைக் கொண்டும், அவர்கள் அவ்வவ் வியாக்யாநங்களில் தாம் எழுதும் சில விஷயங்களுக்குப் பிரமா

1. போஜன் முதலானவர் சல்யதந்திரம் இயற்றியிருக்கின்றனர் என்று டல்லணாசாரியார் இயற்றிய நிபந்த ஸங்கிரஹம் என்னும் ஸுச்சுருத வியாக்யாநம் முதலியவற்றால் பிரவித்தம்.

ணமாக 'வ்ருத்தஸுச்சுருத்திலிருந்து எடுத்துக் கூறும்' ச்லோகங்களும் வாக்யங்களும் இப்பொழுதுள்ள ஸுச்சுருத்தில் எங்கும் காணப்படவில்லை யென்பதைக்கொண்டும், ஆதியில் 'வ்ருத்தஸுச்சுருதம்' என்று ஒரு கிரந்தம் இருந்ததுண்டென்றும் இப்பொழுதுள்ளது அதன் வங்கிரஹமாயிருப்பதுடன் பல விதத்தில் வைத்திய சாஸ்திர தத்துவங்களை மாறுபாட்டுடன் விளக்கும் வேறு போலிக் கிரந்தமென்றும் வியத்தமாகக் கூறலாம். அக்னிவேசர் இயற்றிய விரிவான ஸம்ஹிதையைச் சுருக்கி, சரகர், இப்பொழுது பிரவித்தமாயுள்ள சரகஸம்ஹிதையை வரைந்தது போலவே, வ்ருத்தஸுச்சுருதமும் ஸங்கிரஹிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது. இவ்விஷயத்தை இத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டு ஸந்தர்ப்பத்தை அநுஸரிப்போம்.

காயசிகிதஸையையும், சல்யசிகிதஸையையும் பிரதானமாகப்பெற்ற இவ்வைத்திய சாஸ்திரம், காலக்ரமத்தில் உலகில் வேருன்றி நன்றாகச் செழித்து வருங்கால், எண் வகையான வைத்தியாங்கங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் அநேகம் பெயர் தனித்தனியே மிகவும் பிரவீணர்களென்று பிரவித்திபெற்று வரலாயினர். அவர்கள் சல்யசிகிதஸையில் ஸுச்சுருதர் முதலிய குருபரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களும், கழுத்திற்கு மேற்பட்ட ஊர்தவாங்கங்களிலுண்டாகும் கோளாறுகளுக்கேற்ற சாலாக்ய சிகிதஸையில் ஜனகர், நிமி, காங்காடநர் முதலியவர்களும், காயசிகிதஸையில் அக்னிவேசர், பேளர் முதலியவர்களது பரம்பரையில் வந்த சரகர் முதலியவர்களும், பூதவித்யையில் அதர்வருஷி முதலானவர்களும், கௌமாரப்ருத்யம் என்னும் பாலசிகிதஸையில் ஜீவகன் முதலானோரும், அகதமென்னும் விஷசிகிதஸையில் காச்யபர் முதலியவர்களும் மேலான அறிவும் அநுபவமுமுள்ளவர்களாயிருந்து வந்தனராம்.

இவ்வாறு ஆயுர்வேதத்தி லடங்கிய ஆறு அங்கங்கள் முதலில் அநேகவித சீர்பாடுகளையும் பெற்று அபிவிருத்தி யடைந்து வருகையில், அப்பால் ஓளவுதப் பிரயே கங்களில் சில புதிய முறைகளும் அறிவிற்கு சிறப்புற்ற ஆய்வு வைத்தியர்களுடைய அநுபவத்தில் வரத்தொடங்கின. அவைகளே இரஸௌஷத முறைகள் அல்லது இரஸாயணங்கள் என மொழியப் படுகின்றன. ஓஷதிகள் முதலிய ஸ்தாவர ஜங்கக ஜீவ வாக்யிகளைச் சேர்ந்த சரக்குகளை, மனிதர் முதலியவர்களுடைய ஜீவ ஸம்

பந்தமுள்ள தாதுக்களில் ஸம்பவிக்கும் கோளாறுகளை அகற்றுவதற்கு அபாயம் நேரிடாவண்ணம் உபயோகிக்கக் கூடியவை யென்று சருதி, முற்காலத்திய வைத்தியர்கள் ஆதியில் தாம் இயற்றிய ஆயுர்வேத சிகிதஸாக் கிரந்தங்களில் ஓஷதிகளை அல்லது மூலிகைகளைக் கொண்டே பெரும்பாலும் ஓளவுத முறைகளைக் கூறலாயினர். பிறகு காலம் செல்லச் செல்ல, வைத்தியசாஸ்திரவல்லோரால் பதார்த்த குணங்களுள் பலவித உபாயங்களைக் கொண்டு டரிசிலிக்கப்பட்டு வரவே, ஜீவராசிகளைச் சேராத அபாயம் முதலிய லோஹவர்க்கங்களும், கந்தகம் முதலிய தாதுவர்க்கங்களும், பாதகம் என்னும் பாதரஸம் முதலிய இரஸவர்க்கங்களும் தகுந்தவாறு பக்குவம் செய்யப்படுமானால், அவற்றையும் ஓளவுதமாகப் பிராணிகளின் தேஹத்தில் பணிகளைப் போக்கப் பிரயோகிக்கலாமென்று நிச்சயித்தார்கள். மேலும் மூலிகை முதலிய வற்றால் பக்குவம் செய்யப்படும் ஓளவுதங்கள் அளவில் அதிகமாய் உபயோகிக்க வேண்டியவைகளாயிருப்பதுடன், அநேக விதத்தில் அருசிபைக் கொடுத்து, வியாதிகளை நீடித்த காலத்தில் போக்கக் கூடிய வையாயிருக்க, அதற்கு நேர் மாறாக, இரஸௌஷதங்கள் அளவில் மிகச் சொற்பமாகப் பிரயோகிக்கத் தகுந்தவையாகவும், ஆகவே உட்கொள்வதற்கு அருவருப்பைத் தராதனவாகவும், சீக்கிரத்தில் ஆரோக்கிய மளிக்கவல்ல வீர்யமுள்ளனவாயும் இருப்பதால், மூலிகைகளாலான ஓளவுதங்களைக் காட்டிலும் இரஸௌஷதங்கள் மேன்மை பொருந்தியவையெனக் கருதப்பட்டன. ஆயுர்வேதத்தைப் படித்தறிந்தவர் இதே பொருளைக் கூறுவதான ஒரு பத்தியமும் படிப்பதண்டு: அதாவது:— “ஸ்வல்பமாக்ரோபயோகித்வாத் அருசேர்பரஸங்கத:; சுநிப்ரமாரோக்யதாயித்வாத் பேஷஜேப்யோதிகோ ரஸ:” என்பதேயாம். ஆதிமன், நித்பநாதன், சந்திரஸேனன், ஸோமதேவன், கோவிந்தன், நாகார்ஜுனன் முதலியவர்கள் அவ்வித இரஸாயணக் கிரந்தங்களை இயற்றி, அவ்விஷயமான அறிவுக்கு அக்காலத்தில் அதிகாரிகளாகவும் அனைவராலும் கருதப்பட்டிருந்தனர். வாலீகரணம் என்னும் தந்திரம் ஒருவாறு காமகலையிற் பற்றுள்ள போகிகளுக்கே ஏற்றதென்று கருதி, முற்காலத்திய ஆரய வைத்தியர்கள் அதைத் தகுந்தவாறு கௌரவிக்காமல், அதில் விசேஷப் பிரவ்ருதியில்லாதவராயிருந்தனரென்றும், இவ்வுலகத்து இன்பங்களிலேயே விசேஷ விருப்பமுள்ளவராயிருந்தீ

யவநர்கள் அரசாண்ட காலத்தில் தமக்கு விருப்பமான இச் சாஸ்திரங்கற்வரை அதிகமாக ஆதரித்து வந்தனர் என்றும், அதுமுதல் வாலீகரணம் என்னும் விஷயத்தையே பிரதானமாகப் பெற்றதும், சிறிது கால சிகிதையைின் விஷய மடங்கியதுமான திப்பி வைத்தியம் அல்லது யூனானி வைத்தியமென்று ஒருவாறு திரிபடைந்த யவந வைத்தியம் என்பதோர் பிரத்தியேகமான முறையும் ஏற்பட்டதென்று, முகம் மதியர் அரசாண்ட காலத்து சரித்திரங்களைக் கொண்டு அனுமானிக்கப் படுகிறது. ஆகவே யவந வைத்தியர்கள் வாலீகரணம் எனப்படும் வருஷப் சிகிதஸாப்ரதானமான அங்கத்தில் தேற்சியுடையவர் என்று ஒருவாறு புகழ் பெறலாயினர்.

இங்ஙனம் அக்னிவேசர் ஸுச்சருதர் முதலிய முனிவர்கள் பிரத்தியேகமான ஒவ்வொரு விஷயத்தில் மிகவும் நிபுணர்களாயிருந்து, தாம் அறிந்த அரிய விஷயங்களை ஸோகோபகாரத்தின் பொருட்டு நூல்களாயியற்றியிருக்க, அவ்வளவு விரிவான ஒவ்வொரு கிரந்தத்திலுமடங்கிய விஷயங்களைக் கிரஹித்து சரகர், வாக்கடர், பாவமிச்சர், சகரத்ததர் முதலியவர்கள் பொதுவாக அகில வைத்திய விஷயங்களும் அடங்கிய ஸங்கிரஹக்கிரந்தங்களை வரைந்தனர். இக்கிரந்தங்களில் வைத்தியத்திற்கு அவசியமான காயசிகிதையை, சல்பசிகிதையை, சாலாக்யசிகிதையை முதலான அம்சங்கள் அனைத்தும் அந்தந்த விஷயத்திற் பிரதானமான வையென்று பிரமாணமாகக் கொள்ளப்படும் உக்கிரந்தங்களிலிருந்து போதுமானவளவு ஸங்கிரஹித்து எடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் கருதியே, இவை ஸங்கிரஹக்கிரந்தங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன; ஆனால் ஸங்கிரஹம் என்னும் பெயரால் இவை சுருக்கமான சிறிய நூல்கள் என்று சிறிதும் பிரமங்கொள்ளலாகாது. ஆகவே அனுபவத்தில் ஸாதாரணமாய் உபயோகிக்கப்படும் ஒளவுதங்களைப் பக்குவம் செய்கையிலும், பிணியாளிகளிடம் நின்று சிகிதஸாக்ரமங்களை நிறைவேற்றுகையிலும் வைத்தியருக்குக் கலக்கமின்றி விஷயங்களைச் சுருங்கவும் விளங்கவும் இவை உபதேசிக்கக்கூடியவையாயில்லை; காரியம் செய்யப்புகும்போது வைத்தியர்களுக்கு அவ்வித கலக்கங்கள் எவ்வகையிலும் ஏற்படாவண்ணம் எல்லாம் பிணிகளுக்கும் ஏற்ற ஒளவுத முறைகளையும், சிகிதஸாக்ரமங்களையும், வைத்திய பரிபாஷைகளையும்

சுருக்கமாக—ஆனால் வேண்டிய வளவு—விவரித்துச் சார்ந்ததான் எனலும் வைத்தியச்சேஷ்டர் இந்த ஸம்ஹிதையை இயற்றலானார்.

ஆயுர்வேதத்திலடங்கிய அகில அங்கங்களையும் அதனதன் பரிபாஷைகளுடன், வெகு சுருக்கமாகத் தெளிவாய் அறிவதற்கு எவரேனும் விருப்பங்கொண்டால், அவர்களுக்கு இச்சார்ந்ததர ஸம்ஹிதை ஒன்றே அனுகூலமானதென்பதற்கு ஐயமில்லை. இச்சார்ந்ததரன் சாஸ்திரியமான விஷயங்களை விவரிப்பதில் பிராசீன முனிவர் முதலான மஹான்கள் மொழிந்துள்ள தத்துவமாக்கங்களினின்றும் சிறிதும் தவறினரல்லர். என்றாலும் சரகர் - ஸுச்சருதர் - வாக்கடர் முதலான ஆதி காலத்திய ஆசாரியர்களைப்போல் ஸூத்ர - சாரீர - நிதாந-சிகிதஸாதிஸ்தாநங்கள் என்னும் பிரிவுகளை இவர் இந்த ஸம்ஹிதையில் ஏற்படுத்தாமல், (1) பரிபாஷைகள், சரீரதத்துவம், நாடிபரீகை, ரோகநிதாநம் என்னும் முதலில் அறியவேண்டிய விஷயங்களை ஒரு பாகமாகச் சேர்த்து அதைப் பூர்வகண்டம் என்றும், (2) இதற்கு அடுத்ததற்போல் அறியவேண்டியவையான ஸ்வரஸம், க்வாதம், பாண்டம், லேஹம், ஸ்நேஹம் முதலிய பற்பல வகையான ஒளவுதமுறைகளைப் பக்குவம் செய்யு முறைகளுடையவும் அவற்றின் உபயோகங்களுடையவும் விஷயங்களை மற்றொரு பகுதியாகச் செய்து அதை மத்யமகண்டம் என்றும், (3) அவ்வித ஒளவுதங்களைக்கொண்டு பூர்வகண்டத்திற் குறிப்பிட்ட ரோகங்களுக்குச் செய்யவேண்டிய ஸ்நேஹம், இரத்த மோகஷணம் முதலான சிகிதஸாக்ரமங்களைச் சேர்த்து உத்தரகண்டம் என்றும் ஆக மூன்று கண்டங்களை யமைத்தார். இவ்வாறு தமது நூலில் நூதனமாக விஷய விபாகம் செய்து, படிப்பவரின் மனத்திற் சிறிதும் கலக்கமுண்டாகாவண்ணம் இக்கிரந்தத்தை இயற்றியதும் ஒருவித சீர்திருத்தமெனத் தகுந்ததே. ஆகவே இப்புஸ்தகமானது கற்றறிந்த வைத்தியர்களுக்கு ஒளவுதநிர்மாணங்களிலும், சிகிதஸாக்ரமங்களிலும் உடனுக்குடன் உதவுமாறு சிறந்ததோர் கைச்சுவடியாய் யமைந்துள்ளது. இதில் சரீரதத்துவம் மிகச் சொற்பமாகவே கூறப்பட்டிருப்பதற்கும், வியாதிகளின் ஸங்கையையெல்லாம் முற்றிலும் மொழிந்து அவற்றின் பூர்வ ரூப-ரூப-ஸம்பராதி-உபசயங்களின் தன்மைகளைச் சிறிதும் விவரிக்கா

1: பூர்வ-ரூபாதிகளைப் பற்றிய விவரங்களை இப்புஸ்தகத்தின் ஆரம்பத்தில் (1-ம் பக்கம் டிப்பணியில்) பார்க்க.

மல் விட்டதற்கும் காரணம், வைத்தியர்கள் சிகிதையை செய்யும்பொழுது அத்தருணத்திற்கு அவசியமான ஓளவுதாதுகளிலும், காய்க்ரமங்களிலும் மட்டும் கலக்கமுறாவண்ணம் வெகு சுருக்கமாக அவர்களுக்கு விஷயங்களை யுபதேசிக்கக் கூடியவாறு இந்நூல் உபயோகப்பட்டுவெண்டுமென்று இந்நூலாசிரியர் கருதினர் என்பதேயாம்.

சார்ங்கதரஸம்ஹிதையானது, சரக-ஸுசுருதாதி ஸம்ஹிதைகளுக்குப் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டதெனத் தெரிய வருகிறது. இதன் ஆசிரியரான சார்ங்கதரன் என்பவர் கி. பி. பதினான்காவது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஜீவித்திருந்ததாகவும், இவருடைய பிதாவின் பெயர் “த-மோதரன்” என்று வழங்கப்பட்டதாகவும் இதே கலியினால் இயற்றப்பட்டதோர் ஸம்ஸ்கிருதக்கலம்பக நூலான “சார்ங்கதர பத்ததி” என்னும் புத்தகத்திலுள்ள சில வர்ணனைகளைக்கொண்டு அறியப்படுகிறது. இச் சார்ங்கதர பத்ததிக்கு பீடர்ஸன் என்பவரால் ஆங்கிலத்தில் வரையப்பட்ட முகவுரையிலும் இவ்வாறே சார்ங்கதரனுடைய காலம் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. “ஸான்கராம நிகண்டு” என்று கூறப்படும் “ப்ருஹந்நிகண்டு ரத்நாகரம்” என்னும் வைத்திய நூலில் அதன் ஆசிரியரால் மொழியப்பட்டுள்ள சில விவரங்களைக் கொண்டு, இச்சார்ங்கதரன், “விச்வப்ரகாசம்” என்கிற வெகு பிரசித்தமான ஸம்ஸ்கிருத நிகண்டுவின் ஆசிரியர் ஜீவித்திருந்த காலத்திற்கு முன்னமே இருந்தாரென நிச்சயிக்கவேண்டி வருகிறது. விஜய நகர ராஜ்யத்தை ஆண்டுவந்த வீரபுக்கன் என்னும் அரசனுடைய ஆஸ்தாதரத்தில், அகில அதிகாரங்களையும் பெற்று, வேதங்களுக்கெல்லாம் பாக்யமிபற்றியவரென்று பெயர் பெற்ற ஸாயநமாதவாசாரியருக்கு ஸமகாலத்தில் இச் சார்ங்கதரனும் அவ்விடங்களில் ஸம்பந்தம் பெற்றிருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. சார்ங்கதர ஸம்ஹிதை, சார்ங்கதர பத்ததி என்னும் இவ்விரண்டு நூல்களைத் தவிர

1. சார்ங்கதரபத்ததி யென்னும் உடமொழியிலுள்ள கலம்பக நூல், பீடர்ஸன் என்கிற ஆங்கில வித்வானால் பரிசோதிக்கப்பட்டு, பம்பாய் ஸம்ஸ்கிருதக் கோவையில் (Bombay Sanskrit Series) 1880-ம் வருஷம் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியாயிருக்கிறது.

த்து இவரால் இயற்றப்பட்ட நூல்கள் வேறு ஏதேனும் உண்டென்பதும் இல்லையென்பதும் தெரியவில்லை. பலவிதமான ஜ்வரங்களுக்கு ஓளவுததன்மையும், சிகிதஸாக்கிரமங்களையும் விவரிப்பதற்கென்று முன்னூறு ச்லோகங்கள் கொண்டதாய் இயற்றப்பட்ட “த்ரிசதி” என்னும் வைத்திய நூலுக்கும் சார்ங்கதரன் என்பவர் ஆசிரியர் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அச் சார்ங்கதரன், நாகரவம்சத்திற் பிறந்த தேவராஜன் எனலும் அந்தணருடைய புத்திரரென்றும், வைகுண்டாசாரரென்றும் யதியினுடைய சிஷ்யரென்றும், கூர்ஜர தேசத்தில் வசித்தவரென்றும் அந்நூலிலுள்ள சில பத்தியங்களால் அறியப்படுவதால், த்ரிசதியின் ஆசிரியரான சார்ங்கதரன் இந்த ஸம்ஹிதை இயற்றிய சார்ங்கதரனினும் வேறு பட்டவர் என்பது நன்கு விளங்குகின்றது.

அசஸ்தியர், தேரையர், புலிப்பாணி முதலியவர்களும், மற்றும் வித்தமுனிகள் எனக்கூறப்படும் சில இரஸசாஸ்திரவல்லோரும் தமிழில் வரைந்துள்ள வெவ்வேறு வைத்தியநூல்கள்கூட ஆயுர்வேத நூல்கள் என்று வழங்கப்படுவதை நாம் கவனித்து வருகின்றோம். ஆயுர்வேதம் ருக்வேதத்திற்கும் அதர்வவேதத்திற்கும் உபவேதமென்னும் விஷயம் இச்சாஸ்திரத்திற் பிரவருத்தியுள்ள அனைவரும் அறிந்ததேயாம். வேதம் அநாதியென்று நாம் நம்பியிருக்கின்றோம்; அவ்விதமின்றி மேனாட்டார் சொல்லும் விதமாய் வேதமும் பண்டைக் காலத்தில் ஒருவரால் இயற்றப்பட்டதேயென்று சிலர் நினைத்த போதிலும், உலகில் இப்பொழுதுள்ள வித்யைகளெல்லாம் ஏற்படுவதற்கு அநேகமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, ஸகல சாஸ்திரங்களஞ்சியமான வேதமென்னும் இந்துக்களின் மஹாயித்யை புலியிற் பிரசாரத்திலிருந்ததென்று எவரும் அங்கீகரிக்காமலிருப்பதற்கில்லை. அக்காலம் முதல் தேவர்களும், முனிவர்களும், வித்தர்களும், மற்றும் ஆசார்யர்களென்று ஆதரிக்கப்பட்டு வந்த மஹான்களும் வேதங்களிலடங்கிய வைத்திய ஸம்பந்தமான அம்சங்களைக் கிரஹித்து ஸம்ஹிதைகளை யும் ஸங்கிரஹக் கிரந்தங்களையும் நூற்றுக் கணக்காய் பற்றலாயினர். அவற்றுள் பிரஜாபதி ஸம்ஹிதை, அச்விஸம்ஹிதை, வஸபித்ஸம்ஹிதை, பாஸ்கரஸம்ஹிதை, வைத்யஸர்வஸ்வம், வியாதிலிந்து விமர்தம், ஜீவநார்வம், ஜீவதானம், வைத்யஸந்தேஹபஞ்ஜகம், த்வைதநிர்ணய

தந்திரம் என்னும் இக்கிரந்தங்கள் முறையே பிரம்மதேவன், இந்திரன், அச்வினி தேவதைகள், சூரியன், கருவன், ஸஹதேவன், யமதர்ம ராஜன், ச்யவனமுனி, ஜனகமஹாராஜன், அகஸ்தியர் இவர்களால் இயற்றப்பட்டவை யென்றும், இந்தக் கிரந்தங்களே உலகில் ஸகல சித்தஸாஸ்திரங்களுக்கும் ஆதாரங்களாய் ஏற்பட்டவை யென்றும் பிரஹ்மவைவர்த்தபுராணத்தில் பிரஹ்மகண்டத்தின் பதினாறுவது அத்தியாயத்தில் பதினாறு பத்தியங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே முற்காலத்தில் கிரேக்கர்களும், அரேபியர்களும் யூனானி யெனப்படும் யவனர்களும், சீன தேசத்தவர்களும் வைத்திய சாஸ்திரத்திற் பரிசயம் பெற்றதற்கும், இது ஸம்பந்தமான நூல்கள் இயற்றியதற்கும் ஆயுர்வேதமே ஆதாரமாக யிருந்ததென்பதற்கு ஆதாரமில்லை. இவ்வாறு உலகில் ஸகல தேசத்து வைத்திய முறைகளுக்கும் ஸம்ஸ்கிருதத்திலுள்ள ஆயுர்வேதக் கிரந்தங்களே ஆதாரமானதுபோல், தமிழில் இயற்றியுள்ள வைத்திய நூல்களுக்கும் இவையே மூலமாயேற்பட்டன வென்பதிலும் ஸந்தேசமில்லை. தேசாந்தரங்களில் அல்லது தவீபந்தரங்களில் இருந்தவர்கள், நமது பரத கண்டத்திற்கு யாத் திரையாக வந்து, இங்கிருந்து மற்றச் சாஸ்திரங்களைப் போலவே ஆயுர்வேத நூல்களையும் தமது தேசத்திற்குக் கொண்டுபோய், தமது பாவைகளில் மொழி பெயர்த்தும், அவற்றிலிருந்து விஷயங்களைக் கிரஹித்தும் வைத்திய நூல்களை யியற்றினர். ஆனால் ஆயுர்வேதத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு தம் தேசத்திய வைத்திய சாஸ்திரம் எழுதப்பட்டதாகக் கூறுவதைப் பெருமையாகக் கருதாமல், தமது தேசத்தில் தமது அறிவைக்கொண்டே ஏற்படுத்திய சாஸ்திரமெனக் கூறப்பட்ட அன்னிய நாட்டினர் அவற்றை வரைந்தனர். ஆனால் பரதகண்டத்தியவரான நமது தமிழ் நாட்டார் வேதத்திலும் உபவேதமான ஆயுர்வேதத்திலும் அளவற்ற ஆதாரதர்சிய முடையவர்களாய் யிருப்பது இயல்பே யாதலின், தமிழில் பிரத்தியேகமாக இயற்றப்பட்ட வைத்தியநூல்களையும் ஆயுர்வேதநூல்கள் என்றே வழங்குவது தமக்கும் தமது நூல்களுக்கும் மிகப் பெருமையெனக் கருதினார் என்று நிர்ணயிக்கின்றேன். மேலும் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் ஆயுர்வேதக் கிரந்தங்களை இயற்றிய ஆதி புருஷர்களான அகஸ்தியர், தன்வந்தரி முதலானவர்களே முக்கியமான தமிழ் வைத்திய நூல்க-

ளுக்கும் ஆசிரியராயிருந்தனர் என்றும், ஸம்ஸ்கிருதத்திலுள்ள ஆயுர்வேத ஸூத்திரங்களுக்கு வியாக்கியாசம் வரைந்த யோகாந்தநாதர் என்பவர், தமிழ் வைத்திய முறைப்படி கிரந்தங்கள் இயற்றிய வித்தர்களில் ஒருவர் என்றும் கருதப்படுகிறது. இவை முதலான ஸம்பந்தங்களைக் கொண்டு தமிழிலுள்ள வைத்தியக் கிரந்தங்களுக்கும் ஆயுர்வேதம் என்னும் பெயர் வழக்கத்தி் லிருப்பதாகக் கூறவேண்டி வருகிறது. ஆனால் அகஸ்தியர் வைத்திய காவியம், அகஸ்தியர் வைத்தியம், அகஸ்தியர் பரிபூரணம், போகர் எழுனாறு, பூகமுனி ஆயிரம், உரோமருவி ஐன்னாறு, புலிப்பாணி ஐன்னாறு முதலிய தமிழ் வைத்தியக் கிரந்தங்களைக் கவனித்துப்பார்த்தோமாயின், அவற்றில் ஸம்ஸ்கிருத வைத்தியக் கிரந்தங்களில் வழங்கப்படும் பரிபாஷைகளும், விஷய விபாகங்களும் சிந்தித்தால், உதாரணமாகச் சரீர தத்துவம், பிரஸவ காண்பதரிதா யிருக்கின்றன. உதாரணமாகச் சரீர தத்துவம், பிரஸவ சித்தினை, வஸ்திகாமம், இரத்த மோக்ஷணவிதி, சஸ்திர. சித்தினை, இரஸ-லோஹ-தாது வர்க்கங்களை ஒளவுத முறைப்படி பக்குவம் செய்வதற்கான சாஸ்திரிய பரிபாஷா கிராமங்கள் முதலிய வைத்திய சாஸ்திரத்திற்குப் பிரதான அங்கங்களான அம்சங்களைக் கூறும் பிராசினமான தமிழ் வைத்திய நூல்கள் எங்கிருக்கின்றனவோ இது வரையிலும் ஒருவராலும் வெளியிட முடியவில்லை.

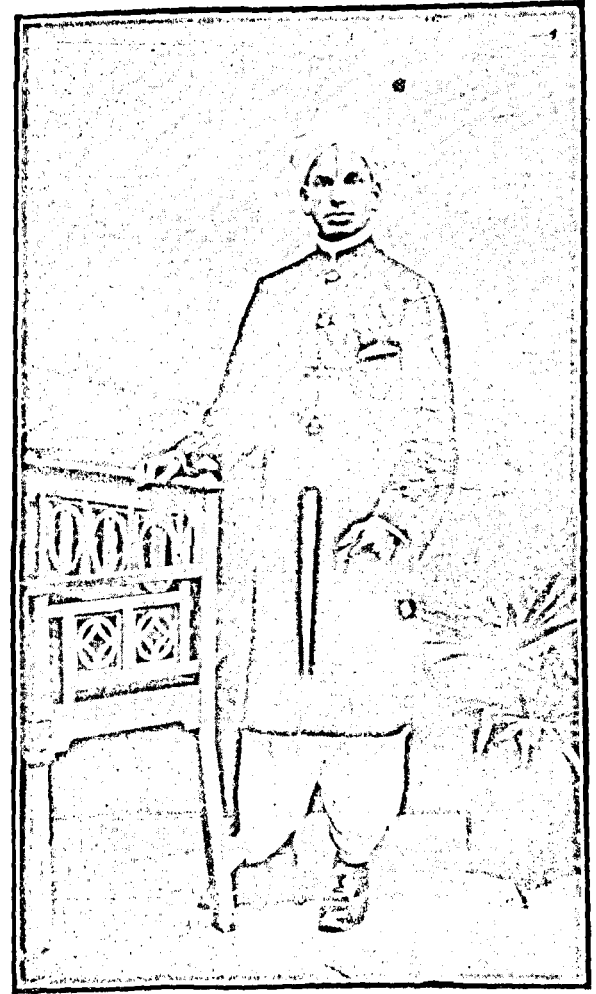
சரீர தத்துவம், பிரஸவ சித்தினை யென்னும் இவ் விஷயங்களைத் தவிர்த்தும் மற்ற எல்லா பாகங்களும் சார்க்கதர ஸம்ஸ்கிருதத்தில் சுருக்கமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. சரீர தத்துவம் முதலிய ஸகல அங்கங்களும் அடங்கிய வைத்திய நூல்கள் வடமொழியில் அநேகம் உண்டு. அவ்விதமான கிரந்தங்களை ஸம்ஸ்கிருதமறியாக தமிழ் வைத்தியர்களும், தமிழிற் பரிசயமுள்ள ஆங்கில வைத்தியம் கற்றவரும், ஆயுர்வேதாபிமானிகளும் அறியவேண்டுமெனவும், இவ்வாறு ஆயுர்வேத வைத்திய சாஸ்திரத்தைத் தேசத்திற் பரவச்செய்து ஆயுர்வேத வைத்தியர்களுக்கும் ஒருவாறு செல்வாக்கை யுண்டிடுண்ணி, ஆங்கில வைத்தியர்களுடன் இவர்களுக்குத் தொழில்களில் ஒற்றுமை ஸம்பாதித்து வைக்க வேண்டுமெனவும் கருதி, ஸம்ஸ்கிருத பண்டையிலுள்ள ஆயுர்வேத நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்க முயன்றேன். அவற்றுள் சார்க்கதர ஸம்ஸ்கிருதையே பெரும்பான்மையான ஆயுர்வேத வைத்திய பரி-

பாவைக ளடங்கிய சிறிய ஸங்கிரஹக் கிரந்தமாகவும், ஆயுர்வேதம் கற்க ஆரம்பிப்பவருக்கும், வைத்தியத்தில் தேர்ச்சி பெற்று சிகிச்சை செய்து வரும் தொழிலாளிகளுக்கும் ஒருமிக்க உதவக்கூடிய சிறந்த நூலாகவும் இருபட்டைக் கண்டு, மொழி பெயர்க்கவேண்டிய வடமொழி வைத்திய நூல்களுள் இதையே முதலில் எழுதி வெளியிடுவது உசிதமென்று நிச்சயித்து, அங்ஙனம் செய்ய முயன்று, வைத்திய கலநிதியின் மூலமாக நேயர்களுக்கு இதைச் சிறுகச் சிறுக அளித்துவந்து முற்றிலும் கடவுளருளால் கடைப் பிடிக்கலானேன்.

இதில் வடமொழியிலுள்ளபடியே வழங்கவேண்டிய பரிபாவைகளையும், மற்றும் ஸம்ஸ்கிருத வைத்தியத்திற் பரிசயமில்லாதவர் அறிவது கடினமெனத் தோற்றும் பாகங்களையும் அனைவரும் நன்குணரும் பொருட்டு அவ்வவ்விடங்களில் விவரமாக டிப்பணியும் வரையப்பட்டுள்ளது. அசிலடங்கிய ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் உடனுக்குடன் அவசியமான ஸமயங்களில் எடுத்துப் பார்ப்பதற்கு எளிதாயிருக்குமாறு இறுதியில் தெளிவாக விஷய அகராதியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே வடமொழியிலுள்ள சார்ங்கதர ஸம்ஹிதையின் மொழிபெயர்ப்பான இப்புஸ்தகம் தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆயுர்வேத வைத்தியர்களுக்கும், வைத்திய நூல்களைப் படிப்பதிற் பிரியமுள்ள மற்றவருக்கும் நன்றாக உதவி நம்புகிறேன்.

வைத்திய கலநிதி ஆபீஸ், } ஆயுர்வேத பூஷணம்
சென்னை. }
1915ஆ செப்டம்பர் 7உ } மே துரைஸ்வாமி ஐயங்கார்.

இக் கிரந்தத்திலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான விஷயங்கள் யாவும் வெவ்வேறுகப்பகுக்கப்பட்டு, முற்றிலும் தலையங்கங்கள் இடப் பெற்றிருக்கின்றன. இதனால் நூலிலுள்ள விஷயங்கள் எளிதில் கண்டறியக் கூடிய ஸௌகரியமுண்டாகிறது. இறுதியில் விஷய அகராதிக்கு முன்பு இரண்டுவித அனுபந்தங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. (15-2-27)

ஆயுர்வேத பூஷணம்

பண்டித மே. துரைஸ்வாமி ஐயங்கார்.

சார்ங்கதர ஸம்ஹிதை

பூர்வ கண்டம்

முதல் அத்தியாயம்

பரிபாஷை

கடவுள் வாழ்த்து:—இமயமலையில் மாசற்ற நிலவில் ஒளிவீசும் மஹேளஷதியைப்போல் 1 பார்வதியானவன் எவரது திருமேனியின். தேஜஸ்வினிடைலிருந்தவளாய் பிரகாசிக்கின்றனளோ, அப்பர மேச்வரன் உங்களுக்கு எல்லாச் சிறப்பையும் அளித்தருள்வாராக. 1.

நூலின் தன்மை:—பிராசீன முனிவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டு, வைத்தியர்களின் அனுபவத்தில் பன்முறையும் பயன் தரக்கூடியன வென்று அறியப்பெற்ற வைத்திய முறைகளை நன்கு சுருக்கிச் சான் ரோர்மனதைத் திருத்தியுறச் செய்யுமாறு இந்தூல் இயற்றப்படுகிறது. 2

ரோகபரிஷேகம் சிகிச்சையும்:—வைத்தியன், ரோகிகளுக்குண் டாகும் எல்லாப் பிணிகளையும், காரணம், பூர்வரூபம், ரூபம், ஸம்பரா ப்தி, உபசயம் 2 மற்றும் அவற்றின் உட்பிரிவுகள் இவைகளால் நன்கு

1. சில ஓஷதிகள் இரவில் மீன்மீனியைப்போல் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் குணமுடையவை. இது வைத்தியக்கிரந்தமானதால் இதற்கேற்றவாறு பிரகாசத்தை அனுஸரித்து மஹேளஷதியானது உபமானமாகக் கூறப்பட்டது.

2. காரணம் (வியாதி ஹேது), பூர்வரூபம் (ரோகத்தின் முற் குறிகள்), ரூபம் (ரோகத்தின் இயற்கைக் குறிகள்), ஸம்பராப்தி (ரோகம் சரீரத்திற் பரவும் வகை), உபசயம் (ரோகம் உபசார்தியாகும் வகை) இந்த ஐந்திற்கும் பஞ்சலக்ஷணங்கள் என்று பெயராம்.

பரீக்ஷித்து, ப்ருஹ்மணம், கர்ஷணம்¹ என்கிற இருவித சிகிதஸா கிரமங்களையும் சாஸ்திர முறைப்படி நடத்தவேண்டும். 3.

நூலின் உபயோகம்:—அறிவுடையோர், தேவர்களுக்கிருப்பது போல் சிறப்புற்ற ஓஷதிகளுக்கும் பல பேதங்களிருப்பதை யுணர்ந்து, ஐயமின்றி அவற்றின் பிரபாவங்களை ஆதரித்தேற்க வேண்டும். இயற்கையானவையும், வெளிக்காரணங்களாலேற்படுபவையும், உடலைப் பற்றியவையும், மனதைப்பற்றியவையுமான நான்குவித ரோகங்களும் பூர்வ கர்மங்களையும், வாத பித்த கபங்களென்னும் தோஷங்களையும் 2 காரணமாகக் கொண்டு உற்பத்தியாகின்றன; அவ்வித வியாதிகளை விலக்கப் பொல்லா விளைப் ப்பன்களைப் போக்குபவையும், நற்பயன் விளைவிப்பவையுமான சிறந்த வைத்திய முறைகளைப் பிரயோகிக்க வேண்டும். ஆகமங்களில் குறிக்கப்படாத அனேக முறைகளையும் பிரத்யக்ஷானுபவத்தைக்கொண்டும் அனுமானத்தைக்கொண்டும் அணைவரின் நன்மையின் பொருட்டு அதிக விரிவின்றி இதிற கூறுவோம். 4—6.

கண்டங்களுடையவும் அத்தியாயங்களுடையவும் அட்டவணை:—
(1) பரிபாவை, ஓளவுதம் முதலியவற்றின் விவரம், நடைபரீக்ஷாதிவிதி, தீபனபாசனாதி குணங்கள், சாரீரம், உணவு முதலியது உட்செல்லும் வகை, ரோகங்களின் ஸங்கைய இவ்விஷயங்களடங்கிய ஏழு அத்தியாயங்கள் முறையே பூர்வகண்டத்திலும், (2) ஸ்வரஸம், க்வாதம், பாண்டம், ஹிமம், கல்கம், சூர்ணம், குளிகை, லேஹ்யம், ஸ்நேஹம், ஸந்தானம்,

1. ப்ருஹ்மணம்—சரீரத்திற்கு புஷ்டி தரக்கூடிய சிகிதையை; கர்ஷணம்—சரீரத்திலுள்ள தோஷங்களை வெளிப்படுத்தச் செய்யப்படும் லங்கனம், வமனம், விரேசனம் முதலிய சிகிதஸாமுறைகள்.

2. தோஷங்கள்—வாதம், பித்தம், கபம் என்கிற இம்மூன்றும், ரோகங்களைப் பிறப்பிக்கும் காரணங்களின் சேர்க்கையினால் கோளாறுடைந்து, பிறகு சரீரத்தைத் துஷிப்பதால் தோஷங்களென்று கூறப்படுகின்றன.

தாதுசுத்தி, இரஸங்கள் இவ்விஷயங்களடங்கிய பன்னிரண்டு அத்தியாயங்கள் முறையே மத்யமகண்டத்திலும், (3) ஸ்நேஹபானம், ஸவேதவிதி, வமனம், விரேசனம், அதுவாஸநவஸ்தி, நிருஹவஸ்தி, உத்தரவஸ்தி, நஸ்யம், தாமபானவிதி, கண்ஷோதிவிதி, வேபநாதிவிதி, இரத்தமோக்ஷணவிதி, நேத்திரசிகிதையை இவ்விஷயங்களடங்கிய பதின்மூன்று அத்தியாயங்கள் முறையே உத்தரகண்டத்திலும் விவரிக்கப்படும். ஆக இந்த ஸம்ஹிதையில் முப்பத்திரண்டு அத்தியாயங்களும், இரண்டாயிரத்து அறுநூறு பத்தியங்களும்¹ அடங்கியிருக்கின்றன. 7-13½.

மாகத பரிபாவை:—ஓளவுதத்தில் வஸ்துக்களைப் பிரமாணமின்றியே உபயோகித்தால், அவை எங்கும் முறைப்படிச் சேராவாகையால் ஓளவுதமுறைகளுக்கும் அவற்றை ரோகிகளுக்குப் பிரயோகப்பதற்கும் அவசியமான அளவுகள் இங்கு கூறப்படுகின்றன. 14.

அளவுகளின் விவரம்:—சாளரம் முதலிய துவாரங்களினூடே சூரியகிரணங்களில் காணப்படும் நுண்ணிய பொடி. த்ரஸரேணுவென்றும், அதில் முப்பதில் ஒருபாகம் பரமானுவென்றும் வழங்கப்படும்.

30 பரமானுக்கள் கொண்டது 1. த்ரஸரேணு. இதற்கே வம்ச என்றும் பெயர்.

6 த்ரஸரேணு கொண்டது 1 மரீசி.

6 மரீசிகள் கொண்டது 1 இராஜிகை.

3 இராஜிகை கொண்டது 1 ஸர்ஷபம்.

8 ஸர்ஷபம் கொண்டது 1 யவம்.

4 யவம் கொண்டது 1 குஞ்ஜ (குன்றுமணி.) இதற்கே இரக்திகை என்றும் பெயர்.

1. ப்ரகிபித்தங்களென்று வழங்கப்படும் சில பத்தியங்களையும், பெரிய பத்தியங்களில் 32 எழுத்துகளுக்கு அதிகமிருக்கும் பாக்கங்களையும், மந்திரம் முதலிய வாக்கியங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டால் குறைவுள்ளதாகத் தோற்றும் பத்தியங்களும் சரியாய் விடலாம்.

6 குஞ்ஜாக்கள் கொண்டது 1 மாஷம். இதற்கே ஹேமம், தாமம் என்றும் பெயர்.

4 மாஷங்கள் கொண்டது 1 சாணம். இதற்கே தரணம், டங்கம் என்றும் பெயர்.

2 சாணம் கொண்டது 1 கோலம். இதுவே கூுதரகம், வடகம், த்ரங்குணம் என்றும் கூறப்படும்.

2 கோலம் கொண்டது 1 கர்ஷம். இதையே பாணிமானிகை, அக்ஷம், பிசு, பாணிதலம், கிஞ்சித்பாணி, திந்துகம், பிடாலபதகம், ஷோடசிகா, கரமத்யம், ஹம்ஸபதம், ஸுவர்ணம், கவளக்ரஹம், உதும்பரம் என்றும் வழங்குவர்.

2 கர்ஷங்கள் கொண்டது 1 அர்த்தபலம். இதற்கே சுத்தியென்றும், அஷ்டமீகை யென்றும் வேறு பெயருண்டு.

2 சுத்திகள் கொண்டது 1 பலம். இதுவே முஷ்டி, ஆம்ரம், சதுர்த்திகை, ப்ரகுஞ்சம், ஷோடசீ, பில்வம் என்றும் கூறப்படும்.

2 பலங்கள் கொண்டது 1 ப்ரஸ்ருதி. இதற்கு ப்ரஸ்ருதமென்றும் பெயர்.

2 ப்ரஸ்ருதிகள் கொண்டது 1 அஞ்ஜலி. இதுவே குடவம், அர்த்த சராவம், அஷ்டமான்ம என்றும் வழங்கப்படும்.

2 அஞ்ஜலிகள் கொண்டது 1 மானிகை. இதற்கு சராவம், அஷ்டபலம் என்றும் பெயராம்.

2. மானிகைகள் கொண்டது 1 பிரஸ்த்தம்.

4 பிரஸ்த்தங்கள் கொண்டது 1 ஆடகம். இதற்கு பாஜநம், காம்ஸ்யபாத்ரம் என்றும் பெயர் (அறுபத்து நான்கு பலம்.)

4 ஆடகங்கள் கொண்டது 1 திரோணம். இது கல்வணம், உன்மணம், உன்மானம், கடம், இராசி, கலசம் என்றும் கூறப்படும்.

2 திரோணங்கள் கொண்டது 1 சூர்ப்பம். இதற்கே சூர்ப்பம் என்றும் பெயர் (அறுபத்து நான்கு சராவம்.)

2 சூர்ப்பங்கள் கொண்டது 1 திரோணீ. இதுவே ஹேமம், கோணீ என்றும் கூறப்படும்.

4 திரோணிகள் கொண்டது 1 காரீ. (நாலாயிரத்துத் தொண்ணூற்றாறு பலம்.)

2000 பலங்கள் கொண்டது 1 பாரம்.

100 பலங்கள் கொண்டது 1 துலாம்.

மாஷம், சாணம், கர்ஷம், பலம், அஞ்ஜலி, பிரஸ்த்தம், ஆடகம், திரோணம், திரோணீ, காரீ இவை ஒவ்வொன்றும் முறையே மேன்மேலும் நான்கு நான்கு பாகம் அளவில் அதிகமானவையாம். 14-33.

பதார்த்தங்களின் நன்மைகளை அனுஸித்து பிரமாணபேதங்கள் :—குஞ்ஜா என்கிற அளவு முதற்கொண்டு குடவம் வரையிலுள்ள அளவுகளின்படி திரவபதார்த்தத்தையாவது, ஈரம் அல்லது உலர்ந்த மற்ற எவ்வித பதார்த்தத்தையாவது ஓளஷத முறைகளில் உபயோகிக்கும்போது அவற்றையெல்லாம் முறைகளிற்சூறிய அதே அளவில் உபயோகிக்க வேண்டும். திரவபதார்த்தம் அல்லது ஈர பதார்த்தங்களை மட்டும் பிரஸ்த்தம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அளவுகளில் பிரயோகிக்கும்போது, உலர்ந்த வஸ்துக்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ள அளவைவிட இரண்டு பங்கு அதிகமாய்ச் சேர்க்க வேண்டும். அனால்துலா பிரமாணங்கொண்ட அளவில் திரவம் அல்லது ஈர வஸ்துக்களை அவ்விதம் இரண்டு பங்காகச் சேர்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. 34,35.

அளவு பாத்திரம் :—சுற்றளவிலும், உயரத்திலும் நான்கு அங்குலம் கொண்டதாய் மண், மரம், மூங்கில், உலோஹம் முதலியதால் செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தின் அளவானது குடவம் 1 எனப்படும். 36.

ஓளஷதங்களுக்குப் பெயரீடல் :—ஓளஷத முறைகளில் எந்த பதார்த்தம் முதலிற் கூறப்படுகின்றதோ, அப் பதார்த்தத்தின் பெயரைக்கொண்டே அந்த ஓளஷதத்தின் பெயரும் வழங்கப்படும். 37.

காளிங்க பரிபாஷை :—நிறை அல்லது அளவானது காளிங்கம் மாகதம் என்று இருவகைப்படுமென்றும், காளிங்கத்தினும் மாகதமானமே சிறந்ததென்றும் இவ்விஷயமறிந்தவர் கூறுவர் 2. காலம், ஜாட

1. குடவத்தைப்போலவே அதற்குக் குறைந்தவையும் அதிகமுமான அளவுகளுக்கும் பாத்திரங்களை நிரமிக்கலாம்.

2. முன்னால் களிங்கதேச முறைப்படி வழங்கிய அளவுகளுக்குக் 'காளிங்கம்' என்றும், மகததேச முறையில் வழங்கியவற்றிற்கு 'மாகதம்' என்றும் பெயர் வந்ததாக இதனால் அறியப்படுகிறது.

ராக்கி, வயது, சக்தி, பிரக்ருதி,¹ தோஷம், இடம் இவற்றின் தன்மைகளை உற்று நோக்கித் தகுந்தவாறு மாத்திரைகள் ஏற்படுத்தவேண்டுமே யன்றி வேறுவிதமாய் அனைத்துக்கும் நிச்சயமான நிறை அல்லது அளவுகளைக் கூறுவதற்கில்லை. கலியுகத்தில் மனிதர் மந்தாக்களாகவும், வல்லிற் குறைந்தவராகவும், உருவத்திற் குன்றியவராகவும் இருப்பதால், அவர்களுக்குத் தகுந்த அளவுகளை அறிஞர் அங்கீகரிக்கக்கூடிய வகையில் கூறுகின்றோம். 38, 39.

காளிங்க அளவுகள் :—

- 12 கௌரஸர்ஷபம்² (அல்லது ஸர்ஷபம்) கொண்டது 1 யவம்.
- 2 யவங்கள் கொண்டது 1 குஞ்ஜா.
- 2 குஞ்ஜா கொண்டது 1 வல்லம்.
- 8 குஞ்ஜா கொண்டது 1 மாஷம்³
- 4 மாஷம் கொண்டது 1 சரணம். இதுவே நிஷ்கம், டங்கம்

என்றும் சொல்லப்படும்.

- 6 மாஷங்கள் கொண்டது 1 கத்யாநகம்.
- 10 மாஷங்கள் கொண்டது 1 கர்ஷம்.
- 4 கர்ஷம் கொண்டது 1 பலம். (10 சரணங்கள்).
- 4 பலம் கொண்டது 1 குடவம்.

பிரஸ்த்தம் முதலிய மற்ற அளவுகளெல்லாம் மாகதமானத்திற் கூறிய மாதிரியே. 40—43.

பதார்த்தங்களை யுபயோகிக்கும் வகைகள் :—வாய் விடங்கம், திப்பிலி, வெல்லம், ஸ்ரம், கொத்தமல்லிவிதை, தேன் இவற்றைத் தவிர மற்ற வஸ்துக்களை எல்லாக் காரியங்களிலும் புதிதாகவே உபயோகிக்க வேண்டும். சீந்தில், வெப்பாலை, ஆடாதோடை, பூசுணி, தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, அமுக்கிறுங்கிழங்கு, மருதோன்றி, சத

1. வாதப் பிரக்ருதி, பித்தப் பிரக்ருதி, சிலேஷம்ப் பிரக்ருதி என்று பிரக்ருதிகள் மூன்று.

2. கௌரஸர்ஷபம் (வெள்ளைக் கடுகின் நிறை கொண்டதாகையால் இப்பெயர் வந்தது). இதற்குக் குறைந்த சிறிய அளவுகள் மாகத அளவுகளைப் போன்றவையே.

3. குஞ்ஜாக்கள் 7 கொண்டது 1 மாஷம் என்றும் சிலர்.

குப்பி, முதியார் கூந்தல் இவற்றை ஈரமாகவே உபயோகிக்கவேண்டும்; அனல் முன் ஈரவஸ்துக்களுக்குக் கூறிய முறைக்கேற்பட்ட அளவை விட இருமடங்காகச் சேர்க்கக்கூடாது. உலர்ந்த பதார்த்தம் புதிதாயிருந்தால் ஸகல காரியங்களிலும் உபயோகிக்கலாமென்றும், ஈரமான வஸ்துவை யோகத்தில்¹ விதித்ததைவிட இரண்டு மடங்காகச் சேர்க்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்படும். விதியானது எங்கும் பொதுவானதாகும். 44—46.

ஒளவுத் முறைகளில் விவரம் கூறுவிடின் தேய்யவேண்டிய வகை :—ஒளவுத் முபயோகிக்க வேண்டிய வேளையைக் குறிப்பிடாமலிருந்தால் காலேநேரமும், ஒளவுகளிலிருந்து கிரஹிக்கவேண்டிய பாகம் இன்னதென்று குறிக்காமலிருந்தால் அவற்றின் வேரும், ஒளவுத் தங்களில் உபயோகிக்கப்படும் பதார்த்தங்களுக்கு அளவுகள் தனித்தனிக் கூறாவிட்டால் எல்லாவற்றிற்கும் ஸம பாகமும், ஒளவுத் தளைப் பக்குவம் பண்ணுவதற்குப் பாத்திரம் இன்னதென்று குறிப்பிடாவிட்டால் மட்பாத்திரமும், கஷாயம் முதலியதைக் காய்ச்சுவதற்குத் திரவ பதார்த்தம் இன்னதென்று கூறப்படாதவிடத்தில் ஜலமும், தைலம் முதலியதைப் பக்குவம் செய்ய இவ்வித எண்ணெய் வேண்டுமென்று விவரிக்காவிட்டால் நல்லெண்ணெயும் கிரஹிக்கப்படவேண்டும். ஏதேனும் ஒரு யோகத்தில் ஒரே பதார்த்தம் இரண்டு தடவைக் கூறப்பட்டிருந்தால், அதை அந்த முறையில் இரு மடங்காகச் சேர்க்கவேண்டுமென்பது கருத்தாம். சூர்ணம், ஸ்நேஹம், ஆஸவம், லேஹயம் இவற்றில் சந்தனம் சேர்க்கவேண்டியதானால் பெரும்பாலும் வெண் சந்தனமும், கஷாயம், லேபம் இவைகளிலாயின் செஞ்சந்தனமும் சேர்க்கவேண்டும். 2 47—50.

காடபேதத்தினால் பதார்த்தங்களுக்கும் துண்பேதம் :—ஒளவுத் தோபயோகியான மூலிகை முதலியவைகளை ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் உபயோகிக்காமல் வைத்திருந்தால் குணவீரங்களாய்விடும். சூர்ணங்களின் வீர்யமும் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின் குறைவடை

1. யோகம்—ஒளவுத் முறை.

2. ஸ்நேஹம், ஆஸவம், லேபம் முதலிய விசேஷமுறைகளைப் பற்றிய பொருள் முதலான விவரங்களைப் பின்னால் அந்தந்த அத்தியாயத்திற் காண்க.

யும். குளிகைகளும் வேற்றபங்களும் ஒரு வருஷத்திற்குப்பால் ஸத்துவ மிழந்துவிடும். நெய், தைலம் முதலியவை நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு குணங்குன்றியவையாகும். இலகுபாகமான 1 ஓஷதிகள் ஒரு வருஷத்திற்குப்பின் வீர்யமற்றவையாவும். ஆஸவங்கள், தாதுத் திரவ்யங்கள், இரஸவர்க்கங்கள் இவற்றிற்குக் காலம் செல்லச் செல்ல குணங்களும் அதிகமாகும். 51—53.

ஒரு யோகத்தில் நகாததை வி ஸக்துவதம் நகுந்ததைச் சேர்ப்பு பதம்:—ஒரு யோகத்தில் சொல்லியிருக்கும் பதார்த்தங்களின் வரிசையில் ஏதேனுமொரு பொருள், குறிப்பிட்ட வியாதிக்குத் தகாததாயிருந்தால், அந்நிதவன் அப்பதார்த்தத்தை அவ்வரிசையிலிருந்து விலக்கிவிடலாம்; வியாதிக்கு ஏற்றதான பொருள் மற்றொன்றிருந்தால், முறையில் மொழியப் படாவிடினும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். 54.

ஓஷதிகளுண்டாகும் இடங்களும் அவற்றைக் கிரஹிக்கத் தகுந்த காலங்களும்:—வீர்தியம் முதலிய பர்வதங்கள் சூரேளாவையெனவும், இமாலயம் முதலான மலைகள் சூரிர்ந்தவை யென்றும் கருதப்படுகின்றன; ஆகவே அவற்றில் உற்பத்தியாகும் ஓஷதிவகைகளும், அவற்றிற்குக் காரணமாயுள்ள அப்பிரதேசங்களுக்கேற்ற குணமுள்ளனவாகும். காகுகள், தோட்டங்கள் முதலான வேறிடங்களிலும் இவ் வோஷதிகள் பயிராகின்றன. சுத்தமான சித்தத்துடனும் நிர்மலமான சரீரத்துடனுங் கூடிய புருஷன் நல்ல சுபதினத்தன்று விடியற்காலத்திலேயே சூரியனுக்கு எதிர்முகமாயிருந்து சிவபெருமானுக்கு வந்தனம் செய்வதாக இருதயத்தில் தியானித்து, ஸாதாரண பூமியில் 2 வடபாகத்திலிருக்கும் ஓஷதியை மௌனமாகவே இருந்து கிரஹிக்க வேண்டும். புற்று அல்லது பாழிகள், மனதுக்கு வெறுப்பைத் தரும்

1. இலகுபாகம்—சிற்று ஜ்வாலையில் எளிதில் பண்ணப்படும் இனம் பாகம்.

2. ஆயுர்வேத நூல்களில் பூமியானது ஜாங்கலம், ஆதாபம், ஸாதாரணம் என்று மூன்று விதமானதென்றும், அவற்றில் வெயிலாலும் காற்றாலும் விசேஷமாய் வறண்டுள்ள பூமி ஜாங்கலமென்றும், சதுப்பான பூமி ஆதாபம் என்றும், இரண்டுக்கும் பொதுத்தன்மையாயுள்ளது ஸாதாரண பூமியென்றும் கூறப்படும்.

இடங்கள், எப்பொழுதும் ஈரமாகவேயிருக்கும் பள்ளத்தாக்குகள், மயானபூமி, சவரநிலம், அனைவரும் செல்லும் பாதை இவ்விடங்களிலுண்டானவையும், கிருமி முதலிய ஜந்துக்கள், அக்னி, பனி இவற்றினால் எரிக்கப்பட்டவையுமான ஓஷதிகள் பயன்படா. சரத்தகாலத்தில் ஓஷதிகளில் இரஸம் 1 நிரம்பியிருக்குமாயின், அப்பொழுது ஸகல காரியங்களுக்கும் மூலிகைகளைக் கிரஹிக்கவேண்டும். ஆனால் வரேகம் வமனம் இவ்விருண்டுக்கும் உபயோகமாகக்கூடிய பதார்த்தங்களை வஸந்தகாலத்தின் இறுதியில் கிரஹிக்கவேண்டும். 55—59.

அந்நந்த பதார்த்தங்களிலிருந்து கிரஹிக்கவேண்டிய அந்நங்குள்:—எவற்றிற்கு வேர்கள் மிகவும் பெரிதோ, அவ்வித செடிகளின் வேர்களிலுள்ள பட்டையையே கிரஹிக்கவேண்டும். ஓஷதிகளின் தன்மையறிந்தவன், சிறிய வேர்களைபுடைய மூலிகைகளை அறிந்து அவற்றை ஸமூலமாய் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆலமரம் முதலியதைப்போன்ற விருகங்களிலிருந்து பட்டையும், வேங்கையைப் போன்றவற்றிலிருந்து ஸாரமென்னும் பிசினும், தாளிசம் போன்ற மரங்களிலிருந்து இலைகளும், த்ரிபிலை முதலியதிலிருந்து பலங்களும், 3 காட்டாத்தி முதலியதிலிருந்து புஷ்பங்களும், கள்ளி முதலானதிலிருந்து பாலும் கிரஹிக்கக்கூடியன. 60—61½.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஒளஷதம் முசலியவற்றின் விவரம்.

ஒளஷதங்களை உபயோகிக்கும் காலங்கள்:—ஒளஷதத்தை அதிலும் விசேஷமாக கஷாயங்களைப் பெரும்பாலும் காலேசேரத்தில் உட்கொள்வதே உத்தமம். மனிதர் மருந்துண்பதற்கு ஐந்து விதமான காலங்களுண்டு என்றியவேண்டும். அவையாவன.—சிந்து

1. வருஷ ருதுவில் பெய்யும் மழையினால் சரத்தருதுவில் செடி கொடிகளெல்லாம் செழித்து இரஸம் நிரம்பியிருப்பதில்.
2. வரேகம்—சூடலிலிருந்து சீழ்நோக்கி மலங்கழித்தல்.
3. த்ரிபிலை—கடுக்காய், தான்றிக்காய், நெல்லிக்காய் இம்மூன்றுக்கும் தனிப்பட த்ரிபிலை யென்று பெயர்.

சூர்யோதயமாகையிலும், பகற் போஜனஸமயத்திலும், மாலையில் போஜன முன்னும் நேரத்திலும், அடிக்கடியும், இரவிலும் என்கிற இவ்வைந்து வேளைகளிலும் ஓளவுதம் புஜிக்கக்கூடும். (1) பித்தம், கபம் இவை அதிகமான ஸமயத்திலும், விரேகம், வமனம், லேகநம் என்கிற இவற்றிற்காகவும் பெரும்பாலும் விடியற்காலத்தில் ஓளவுத முண்ணவேண்டும். ஓளவுதத்தை யுபயோகிப்பதற்கு இதுவே முதற் காலமாகும். (2) அபாநவாயு விகாரமடைந்திருந்தால் ஓளவுதத்தை போஜனத்திற்கு முன்பு உபயோகிப்பது நலம். அரோசகமாயிருந்தால் அப்பொழுது சுவையுண்டுபண்ணக் கூடிய மருந்தை நற்சுவையுள்ள பற்பல ஆஹாரங்களுடன் கலந்து எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஸமாநவாயு 2 விகாரமடைந்திருந்தால், ஜடராக்னியும் மந்தமாயிருக்குமானால் ஸமர்த்தனான வைத்தியன் பசியை உத்தேபனம் செய்யக்கூடிய ஓளவுதத்தை போஜனத்தின் இடையில் உபயோகிக்கச் செய்ய வேண்டும். வியாநமென்னும் 3 வாயு பிரகோபத்தையடைந்தால் போஜனம் செய்த வுடனேயும், விக்கல், ஆக்ஷேபகவாதம், 4 நெக்கல் இவ்வித ரோகங்களில் போஜனத்திற்கு முன்னும் பின்னுமாகவும் ஓளவுதத்தை யுபயோகிக்கவேண்டும். ஓளவுதமுபயோகிக்க இவ்விதம் இரண்டாவது காலமும் கூறப்பட்டது. (3) உதாநவாயு 5 பிரகோபத்தை யடைந்து குரல் முதலியதைக் கெடுத்தால் மாலையில் போஜனம் செய்யும்பொழுது ஒவ்வொரு கபுளத்தினிடையிலும் ஓளவுதத்தைப் பிணியாளிக்குக் கொடுக்கவேண்டும். பிராணவாயு 6 கோளா

1. விரேகம், லேகநம் முதலியவற்றின் விவரமான பொருள் முதலியவற்றை 4-வது அத்தியாயத்தில் பார்க்கவும்.
2. ஸமாநவாயு—நாபிக்குக் கீழுள்ள அவயவங்களின் வேலைகளைச் சரிவர நடத்தும் ஒருவித வாயு.
3. வியாநவாயு—ஸ்வ அவயவங்களையும் வியாபித்துச் சரீரகாரியங்களையெல்லாம், நடத்தும் வாயு.
4. ஆக்ஷேபகவாதம்—கை கால் கண் முதலிய அவயவங்களை மூலைக்கு மூலையிழுக்கும் ஒருவித வாதரோகம்.
5. உதாநவாயு—கண்டத்திலிருந்துகொண்டு அவ்விடத்திலுள்ள வேலைபை நன்றாக நடத்தும் வாயு.
6. பிராணவாயு—சரீரம் உயிருடனிருப்பதற்கு முக்கியமான ஒருவித வாயு. இதற்குச் சிரஸ்ஸு முக்கிய ஸ்தானமாம்.

நடைந்தால் பெரும்பாலும் மாலையில் போஜனம் செய்தபின் ஓளவுதத்தை யுபயோகிக்கலாம். இதை மூன்றாவது காலமாகக் கருத வேண்டும். (4) தாஷம், வாந்தி, விக்கல், ச்வாஸரோகம், விஷதோஷம் இவற்றில் ஓளவுதத்தை அடிக்கடியும் ஆஹாரத்துடன் கலந்தும் கொடுக்கலாம். இது நான்காவது காலமாகும். (5) கழுத்திற்கு மேற்பட்ட அவயவங்களில் உற்பத்தியாகும் பிணிகளிலும், குமட்டலையுண்டாக்குவதிலும், ப்ருஷ்மணம் செய்வதிலும் இரவில் உணவு உட்கொள்ளாமலிருந்து வெறும் வயிற்றிலேயே பாசநம் சமநம் என்னும் சித்திசைகளைச் செய்யவேண்டும். மருந்துகளை யுபயோகிப்பதில் இவ்விதம் ஐந்தாவது வேளையும் கூறப்பட்டது. 1—12.

பதார்த்தங்களுக்கு ஐந்து தன்மைகள்:—பதார்த்தங்களில் இரஸம், குணம், வீர்யம், விபாகம், பிரபாவம் என்று ஐந்து விதமான தன்மைகள் அனுபவக் கிரமத்தைக்கொண்டு கூறப்படுகின்றன. 13.

இரஸங்கள்:—இனிப்பு, புளிப்பு, உப்பு, காரம், கைப்பு, துவர்ப்பு. இவை ஆறும் இரஸங்கள் அல்லது சுவைகளைப்படும்; இவை பல பதார்த்தங்களில் பலவகையற் கூடியிருக்கின்றன. அவற்றுள் ப்ருதிவீஜலம் இவ்வாண்டு பூதங்களின் அம்சங்களால் புளிப்பும், ஜலம் அக்னி இவற்றின் அம்சங்களால் உப்பும், வாயு ஆகாசம் இவற்றின் அம்சங்களால் காரமும், வாயு அக்னி இவைகளின் அம்சங்களால் கைப்பும், பூமி வாயு இவற்றின் அம்சங்களால் துவர்ப்பும், இவ்வாறு இரண்டாண்டு பூதங்களின் சேர்க்கையினால் முறையே அறுசுவையும் உற்பத்தியாகின்றன. 14, 15.

குணங்கள்:—குரு, ஸ்லித்தம், தீக்ஷணம், ரூக்ஷம், இலகு என்னிற இவ்வைந்தும் கிரமமாக ப்ருதிவீஜலம், ஜலம், அக்னி, வாயு, ஆகாசம் இவ்வைந்து பூதங்களின் அல்லது அந்த பூதங்களாலான வஸ்துக்களின் குணங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. ஐந்துவகையான இக்குணங்களிலேயே மற்ற எல்லாக்குண ஸமூஹங்களும் அடங்கியவைகளாம். 16, 16½.

1. குரு—பாரமானது; ஸ்லித்தம்—பசையுள்ளது; தீக்ஷணம், வெகு சீக்கரத்தில் வேலை செய்யும் சுருக்குள்ள தன்மை: ரூக்ஷம்—வறட்சி; இலகு—இலேசு. [குரு, இலகு, மந்தம், தீக்ஷணம், சீதம், உஷ்ணம், ஸ்லித்தம், ரூக்ஷம், சலக்ஷணம், கரம், ஸாந்தரம், திரவம்,

வீர்யங்கள்:—திரவ்யங்களை ஊடுருவி ஆசிரயித்திருக்கும் வீர்யங்கள் பெரும்பாலும் சீதம் உஷ்ணம் என்று இருவகைப்படும்; ஆகையினால் உலகமெங்கும் வியாபித்துள்ள வஸ்துக்களெல்லாம் காங்கை அல்லது குளிர்ச்சி யுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றன. வேறு வீர்யங்கள் எவையாகிலும் உண்டானால், அவையும் ஒருவாறு இவ்வீரணடியே உட்பட்டவையாகும். 17, 18.

விபாகங்கள்:—உட்கொள்ளப்படும் பதார்த்தங்கள் குடலிற் சென்றதும் மதுரமாகவும், அம்லமாகவும், கடுவாகவும் மூன்றுவித விபாகங்களை (பரிணாமங்களை) அடைகின்றன; பெரும்பாலும் மதுரமும் இலவணரஸமுமுள்ள பதார்த்தங்கள் மதுரமாகவும், அம்லம் அம்லமாகவும், துவர்ப்பு, காரம், கைப்பு இவை கடுவாகவும் பாகத்தை அடைகின்றன. இப்படி மதுரமாக பாகமாகும் பதார்த்தத்தினால் கபமும், அம்லமாக பாகமடையும் பதார்த்தத்தால் பித்தமும், கடுபாகத்தினால் வாயுவும் விருத்தியாவதியல்பு. 1 19—20½.

பிரபாவம்:—நெல்லிக் கனியானது கொடியெலுமிச்சம் பழத்திற்கேற்ற இரஸம், குணம், வீர்யம், விபாகம் இவைகளுடன் கூடியதாயிருந்தும், கொடி யெலுமிச்சையைப்போல் இரஸாதிகளுக்குத் தகுந்த பயனைத் தராமல், மூன்று தோஷங்களுக்கும் ஒருமிக்கக் காணும் கோளாறுகளைப் போக்குவதும், அவ்விதமே ஸஹதேவீ² யென்னும் செடியின் வேரை சிரஸ்வலில் கட்ட ஜ்வரம் உபசார்தி யடைவது போல் சில திரவ்யம் உட்கொள்ளப் படாமலே பரிசம் முதலான தாலேயே சில ஸமயத்தில் பயனளிப்பதும் பிரபாவம் எனப்படும். 3.

மிருது, கடினம், ஸத்திரம், ஸரம், ஸூக்ஷ்மம், ஸத்தூலம், விசதம், பிச்சிலம் என்று குணங்கள் இருபது விதங்களென்பது வாக்க்படன் முதலியவரது கொள்கை.]

1. உட்கொள்ளப்படும் பதார்த்தங்கள் எவ்வித சுவையுள்ளனவாயினும், குடலுக்குள் சென்றபின் கிரமமாக மேலே சொன்னவிதமாய் குடலிலுள்ள ஜடராக்னி முதலியதின் சேர்க்கையினால் மூன்று விதமாகப் பக்குவமாய் மாறுபாடடையும்.

2. ஸஹதேவீ—பேராமூட்டியைச் சேர்ந்த ஒருவித செடி.

3. ஒரு பதார்த்தமானது, அதற்குள்ள இரஸம் குணம் வீர்யம் விபாகம் இந்த நான்கு விதமான தன்மைகளுக்கும் மாறான வேலைகளைச் செய்வதால், அந்த சக்தியே பிரபாவம் என்று சொல்லப்படும்.

ஒளவுதத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும் பதார்த்தங்களில் சில அவற்றிற்குள்ள இரஸத்திற்கும், வேறு சில குணங்களுக்கும், சில வீர்யத்திற்கும், சில விபாகத்திற்கும், வேறு சில பிரபாவத்திற்கும் ஏற்றவாறு வேலைகளைச் செய்யக்கூடியன. 21—23½.

இருதுக்களும் அவற்றில் தோஷங்களுக்குண்டாகும் மாறுபாடுகளும்:—வாத பித்த கபங்கள் எந்த காலங்களில் சயம், பிரகோபம், உபசமம் என்கிற மூன்று நிலைமைகளை யடைகின்றனவோ அந்த காலங்கள், சூரியன் மேஷம் முதலிய இராசிகளின் சேருவதால் ஆறு இருதுக்களாக வகுக்கப்பட்டுன. சூரியன், மேஷம் விருஷபம் இவ்விரு இராசிகளில் இருக்கும்போது கீர்ஷ்மருதுவும், மீதுனம் கடகம் இவற்றிலிருக்கையில் பிராவ்ருட் ருதுவும், சிங்கம் கன்னி இவற்றிலிருக்கையில் வர்ஷ்மருதுவும், துலாம் விருச்சிகங்களிலிருக்கும்போது சரத்ருதுவும், தனுஸ் மகரங்களிலிருக்கையில் ஹேமந்தமும், கும்பமீனங்களிலிருக்குங்கால் வஸந்தமுமாகும்¹. வாயுவானது கீர்ஷ்மருதுவில் சயத்தை அடைந்து, பிராவ்ருட்காலத்தில் பிரகோபித்து, சரத்ருதுவில் தானே உபசமமடைகின்றது. பித்தத்திற்கு வர்ஷாகாலத்தில் சயமும், சரத்காலத்தில் பிரகோபமும், வஸந்தத்தில் உபசமமும் உண்டாகும். கபத்திற்கு ஹேமந்தத்தில் சயமும், வஸந்தத்தில் பிரகோபமும், பிராவ்ருட்காலத்தில் உபசமமும் ஏற்படுகின்றது.² காரத்திகைமரத்ததின் இறுதியிலுள்ள எட்டு நாட்களும், மார்கழிமாதத்

1. இருதுக்களை இவ்விதம் கணக்கிடுவது மற்ற ஆயுர்வேத நூல்களுக்கும், உலகத்தில் வழங்கப்படுவதற்கும் வித்தியாஸமாயிருப்பதுடன், தோஷங்களுக்கு உபசமமும் மற்ற வைத்தியக்கிரந்தங்களைப் போலல்லாமல் வெவ்வேறு ருதுவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; மேலும் ப்ராவ்ருட் என்பது வைத்தியருதுவுக்கே மற்றொரு பெயராயிருக்க, அதைப் பிரத்தியேகமாக ஒரு ருதுவாகவும் கூறியிருப்பது சில வைத்தியாசார்யர்களுடை அபிப்பிராயத்தை யனுஸரித்ததாகும்.

2. வாத பித்த கபங்களுக்கு ஸ்தானங்களை விவரமாக 5-வது அத்தியாயத்தில் காண்க; ஒவ்வொரு தோஷமும் அதற்குள்ள முக்கியமான ஸ்தானத்திலேயே விருத்தியடைந்தால் சயம் என்றும், அதற்கும் மேலாக விருத்தியாய் இதர தோஷங்களின் இடத்தையும் வியாபித்தால் பிரகோபம் என்றும், அவ்விதமான நிலைமைகளிலிருந்து குறைந்து தன் ஸ்தானத்தை வந்தடைந்தால் உபசமம் என்றும்

தின் முதலில் எட்டு நாட்களுமாக இப்பதினாறு தினங்களும், யம தம்ஷ்டிரைகள் 1 எனப்படுமானால், அக்காலத்தில் அற்பமாக உணவுகளை யுண்டு ஜாக்ஞாதையாயிருப்பவரே ஆரோக்கியக்குறைவின்றி ஸுகமாய் வாழ்வர். 24—29½.

ஆஹாராதிகளால் நோஷங்களுக்கு மாறுபாடுகள்:—வாதபித் தகபங்கள், அதற்கு ஏற்ற குணமுள்ள ஆஹாரங்களாலும் செயல் களாலும் அகாலத்திலுங்கூட சய ப்ரகோபங்களைப் பெறக்கூடும்; அவற்றிற்கு எதிரிடையான குணங்களுடன் கூடிய ஆஹாரவிஹாரங் களால் உபசமத்தை அல்லது ஸ்யக்தையடையும். இலகுவும் ருக்ஷமு மான குணங்களுடையதும் அளவில் மிகக் குறைந்ததுமான உணவா லும், அதிக சைத்தியத்தாலும், ஆயாஸத்தாலும், மாலே நேரத்தினா லும், காசம், சோகம், பயம், சிந்தை இவைகளாலும், இராத்திரியில் நித்திரையின்மையாலும், அபிகாதத்தாலும், நீர்துவதாலும், சரீர தாதுக்கள் கூடினமடைவதாலும், உணவு ஜீர்ணமான பின்பும் வாயு ப்ரகோபமடையும்; இவற்றிற்கு நேர் விபரீதகுணமுள்ளவைகளால் அது உபசாந்தியாகும். காரமும் அம்லமுமான இரஸங்களையுடைய தும் மிகக் காங்கையுள்ளதும் காந்தலுமான உணவுகளை யுண்பது, அதிக உஷ்ணமான இடங்களிலிருப்பது, உஷ்ணத்தை விருத்தியாக் கும் காரியங்களைச் செய்வது, பசி தாஹங்களை அடக்குவது இவற்றா லும், நடுப்பகலிலும், உணவு ஜீர்ணமாகுந் தருணத்திலும் பித்தம் ப்ரகோபிக்கும்; இவற்றிற்கு விபரீத குணங்களால் பித்தம் சாந்து யடையும். மதுரமும் ஸ்வித்தமும் குளிர்ந்ததுமான ஆஹாரங்களைப் புஜிப்பது, பகலில் நித்திரை செய்வது, பசி மந்தித்தல், காலேநேரம், ஆயாஸமின்றி ஸுகமாயிருப்பது இவைகளாலும், உணவு உட் கொண்ட ஸமயத்திலும் கபம் ப்ரகோபமாகும்; விபரீத குணங்களால் அது உபசாந்தியடையும். 30—35½.

—*—

வழங்கப்படும், சயம் ப்ரகோபம் இரண்டு நிலைமைகளில் சரீரக் கோளாறும், உபசயத்தில் அக்கோளாறுக்குக் குணமும் உண்டாகும்.

1. யமதம்ஷ்டிரை—யமனது கோரப்பல். (அதைப்போல் பாங்கரமானது எனக் கருத்து.)

முன்னுவது அத்தியாயம்.

நாடி பரீக்ஷை முதலியது.

நாடியின் நிலை:—கரத்தில் பெருவிரலின் அடியில் ஜீவ நிலைமை களைக் குறிப்பதான யாதொரு தமனியுண்டோ, 1 அதன் அசைவுகளைக் கொண்டு சரீரத்தின் ஆரோக்கிய நிலைமையையும், வியாதியின் கூறு பாட்டையும் பண்டிதர் அடிகின்றனர். 1.

பலவித நிலைமைகளில் நாடியின் மாறுபாடுகள்:—நாடியானது, வாயுவின் ப்ரகோபத்தினால் ஸர்ப்பத்தைப் போலவும் அட்டையைப் போலவும் அசையும். பித்தம் ப்ரகோபமடைந்தால் களிங்கம், 2 காசம், தவளை இவற்றைப்போல் அசையும். கபம் ப்ரகோபித்தால் ஹம்ஸம் போலவும் புருவைப்போலவும் அசையும். ஸந்திபாதத்தினால் செங்கு ருவீ, தித்திரி, விச்சுள்ளி இப் பறவைகளைப்போல் செல்லும். ஸம் யோகங்களால் சிறிது நேரம் வேகமாகவும் சிறிது நேரம் மந்தமாகவும் நாடி நடக்கும். வாத பித்த கபங்கள் அதற்குற்ற நிலையைவிட்டு இடம் புறண்டசைந்தாலும், நாடி சற்றுநேரம் விட்டு விட்டசைந்தா லும், அதிக கூடினகதியாகவோ சீதமாகவோ இருந்தாலும் உயிருக்கே அபாயம் நேரிடு மென்றறியவும். ஜ்வரம் வந்திருக்கையில் நாடி வெகு உஷ்ணமாகவும் வேகமாகவும் இருக்கும். கோபம் காசம் இவை யுண்டா யிருக்கையில் வேகமாகவும், சிந்தையும் பயமு முண்டானபோது கூடின கதியாகவும், பசி யின்மையிலும் சரீர தாதுக்கள் மெலிவடைந் திருக்கை யிலும் மிகவும் மந்தகதியாகவும், ஆமதோஷம் அதிகரித் திருந்தால் நாடி யானது இரத்தம் நிறைந்து சிறிது உஷ்ணம் தணிந்து திரண்டுருண் டும், பசிதீபனம் நன்குண்டாயிருப்பவனுக்கு வேகத்துடன் சபலமாக வும், பசி தணிந்து சுசித்திருப்பவனுக்கு வலிவுடன் திடமாகவும் அசை யும். 2—8½.

அதப ஸ்லப்திபங்குளும் பரீஹாரங்களும்:—ஸ்வப்தங்களில் வஸ்

1. தமனீ—சத்த ரத்தமோடும் இரத்தக்குழாய்.

2. களிங்கம் — கள்ளிக் காக்கை யெனப்படுகிறது.

திர மணியாமலும், மொட்டைத் தலையாகவும், சிவப்பு அல்லது கறுப் பாண துணியைத் தரித்துக்கொண்டும், அங்கவ்ரீனமாகக் கறுத்து விகாரமாகவும், பாசம் அல்லது ஏதேனும் ஆயுதத்தைக் கையிலேந்திக் கொண்டும், கட்டியடித்து வதைத்த வண்ணமும், தென்திசை நோக்கிச் சென்றவாறும், எருமை, ஒட்டை, கழுதை இவற்றிலேறிக்கொண்டுமிருக்கும் ஆண்களையோ பெண்களையோ யாதொருவன் காண்கிருனோ, அவன் ஆரோக்கியநிலைமை தவறி சிக்ரத்தில் பிணியாளியாய் ஆயுளாயும் இழப்பான். மேலும் எவனொருவன் தான் உயரத்திலிருந்து கீழே விழுவதாகவும், நீரிலோ நெருப்பிலோ மறைவதாகவும், துஷ்ட விலங்குகளால் வதைக்கப் படுவதாகவும், மத்வியம் முதலிய வற்றால் விழுங்கப்படுவதாகவும், நேத்திரங்களும் தீபமும் அலிந்து விடுவதாகவும், தைலத்தையும் கள்ளையும் குடிப்பதாகவும், இரும்பையோ எள்ளையோ பெறுவதாகவும், பக்குவமான அன்னத்தைப் புஜிப்பதாகவும், கிணற்றில் அல்லது பாதாளத்தில் விழுவதாகவும் கனவு காண்கிருனோ, அவனும் அவசியம் ரோகியாகப் போய் உயிரையும் துறப்பான். இவை முதலிய துஸ்வபனங்களைக் கண்டவன் அவற்றை வேறெவரிடமும் சொல்லாமலே, காலையி் வெழுந்திருந்து ஸ்நானம் செய்து, பொன், எள், இரும்பு இவற்றை தானம் செய்ய வேண்டும். இஷ்ட தைவங்களை ஸ்தோத்திரம் செய்து தேவாலயத்திலும் வலிப்பது நலம். இவ்விதமாக மூன்று நாட்கள் செய்தபின் துஸ்வபனத்தினு லுண்டாகும் தீமைகளினின்றும் அவன் மீட்சி பெறுவான். 9—16.

கப ஸ்வபனங்கள் :—ஸ்வபனங்களில் தேவர்கள், அரசர், மீத்திரர்கள், பிராமணர்கள், பசு, ஸமீத்து, அக்னி, தீர்த்தம் இவைகளைக் காண்பவனும், கலங்கிய ஜலங்களைத் தாண்டுவதாகவும், பகைவரை ஜயிப்பதாகவும், மாடமாளிகையிலும் விருஷபத்தின்மீதும் பர்வதத்தின்மேலும் யானையின்பேரிலும் ஏறியிருப்பதாகவும் பார்ப்பவனும், வெளுத்த புஷ்பங்கள் வஸ்திரங்கள் மாம்ஸம் மத்வியம் களைகள் இவற்றைப் பெறுவதாகக் காண்பவனும் ஆரோக்கியமடைவதுடன் செல்வவானாகவும் ஆவான். கூடத் தகாதவருடன் கூடுவது, மலத் தைப் பூசிக்கொள்வது, புலம்புவது, இறப்பதுபோல் தோற்றுவது, பக்குவம் பண்ணாத இறைச்சியை யுண்பது, அட்டை வண்டு ஸர்ப்பம்.

தேனீ இவைகளால் கடிக்கப்படுவது, இவ்விதமான தோற்றங்கள் ஸ்வபனத்திலுண்டானால் அவன் ரோகத்தினால் பீடிக்கப்படுவனாயிருந்தாலும், சிக்ரத்தில் சுகமடைந்து ஆரோக்யமுள்ளவனாய் செல்வத்துடன் வாழ்வான். 17—21.

தூத பரீகையுடும் ரகுனமம் :—ரோகியின் தூதர்கள் தன்னைச் சேர்ந்தவராகவும், திறமையுள்ளவராகவும், நிர்மலமான வஸ்திரங்கள் தரித்தவராகவும், ஆரோக்யமுள்ளவராயும், குதிரை அல்லது வீருஷபத்தின் மீதேறிக்கொண்டு வெளுத்த புஷ்பம் கனி இவற்றையுடைய வராயும், நல்ல குலத்தில் பிறந்து நன்னடக்கையுள்ளவராகவும், பிராணனுக்காதாரமான வாயு வரும் திசைநோக்கி நிற்பவராகவும்ருந்து 1 வைத்தியரிடம் தகுந்த ஸமயத்தில் சென்றால், அந்த ரோகிகள் சுகம் பெறுவர். ரோகியின் பொருட்டு வைத்தியரை அழைத்து வருவதற்காகச் செல்லும் தூதனுக்கு நற்சகுனமாவது சுபமல்ல; ஆனால் வெகு விரோதமாக இருப்பதுபோல் தோற்றும் க்ரூரமான சகுனமே நன்மை தரும். ரோகிக்கு சித்தினை செய்வதற்காகப் புறப்படும் வைத்தியனுக்கு யாத்திரையில் சுபமான சகுனமே உற்றதாகும். வைத்தியனிடம் சித்தினைக்காகப் புறப்படும் ரோகிக்கோ க்ரூரமாகத் தோற்றும் சகுனத்தையே சுபமாகவும், சுபமாகத் தோற்றுவதையே அபசகுனமாகவும் கருதவேண்டும். 22—25½.

சிகித்யஸகீதத் தகுந்த ரோகிகள் :—அவனவனது சுபாவத்திற்குற்ற பிரக்குதியென்ன, வர்ணமென்ன இவற்றுடன் கூடியவனும், தகுந்த வலிவுள்ளவனும், இந்திரியங்களை யடக்கியானுந் தன்மையனும், வைத்தியரிடம் பக்தியுள்ளவனுமான ரோகிக்கே வைத்தியன் சித்தினை செய்யவேண்டும். 26—26½.

1. ‘யஸ்யாம் ப்ராணமருத் வாதி ஸா நாடி ஜீவஸம்யுதா’ என்ற கிற அரைச் சீலோகம் ப்ரகரணத்துக்கு ஸம்பந்தமில்லாமல், எவராலேயோ நடுவில் சேர்க்கப்பட்டதாகத் தோற்றுவதால் இங்கு அதை மொழிபெயர்க்காமல் விடுத்தோம்.

நான்காம் அத்தியாயம்.

தீபன பாசனாதி குணங்கள்.

தீபனம்:—பசியை உத்தீபனம் செய்யக்கூடியதும், ஆனால் அபக் குவமான உணவை ஜீர்ணமாகத் தகுந்தவாறு பக்குவம் செய்ய வல்லமையற்றதுமான பதார்த்தம் அல்லது குணம் 'தீபனம்' எனப்படும். அதாவது ஜடாமாம்ஸியைப் போன்றது. 1½.

பாசனம், தீபன பாசனம்:—யாதொன்று ஆமென்னும் அபக்குவமான உணவை நன்கு ஜீர்ணமாகும்படி பக்குவம் செய்யக்கூடியதோ, ஆனால் பசியை உத்தீபனம் செய்ய வல்லமையற்றதாகவுமிருக்கிறதோ அவ்வித பதார்த்தம் அல்லது குணம் 'பாசனம்' எனப்படும். அதாவது நாககஸேரம் போன்றது. மேற்கூறிய இரண்டுவித குணங்களுமுடைய பதார்த்தங்கள் 'தீபனபாசனம்' என்று கூறப்படும். அதாவது சித்திரமூலம் போன்றது. 1½.

ரமனம்:—ஸமமான நிலைமையிலுள்ள வாத பித்த கபங்களைன்னும் தோஷங்களுக்குக் கோளாறுண்டுபண்ணாமலும், பிரகோபமடைந்த தோஷங்களைச் சரீரத்தினின்றும் கழிப்பச் செய்யாமலும், வைஷ்ணவப்பட்ட தோஷங்களை மட்டும் ஸமநிலைமைக்குக் கொண்டுவரத் தகுந்த பதார்த்தம் அல்லது குணம் 'ரமனம்' என்று சொல்லப்படும். அதாவது சீந்திற்கொடி முதலியதாம். 2½.

அனுலோமனம்:—எப்பொருளானது குடலிலுள்ள மலங்களைப் பக்குவம்செய்து, மலச்சிக்கலைப் போக்கி, அம்மலங்களை ஆஸன வழியினால் தள்ளுகின்றதோ அதை 'அனுலோமனம்' என்று அறிக. அதாவது கடுக்காயைப் போன்றது. 3½.

ஸ்ரம்ஸனம்:—பக்குவமாகவேண்டிய மலம் முதலியது குடலில் சிக்கிக்கொண்டிருந்தால் அதைத் தகுந்தவாறு பக்குவம் செய்யாமலே ஆஸனவழியாக வெளியில் தள்ளும் குணமுடைய பதார்த்தம் அல்லது குணம் 'ஸ்ரம்ஸனம்' எனப்படும். அதாவது சரக்கொன்றை போன்றது. 4½.

பேதனம்:—வாதாதி தோஷங்கள் கோளாறடைந்து, அதனால் 'இறுகிப்போய் குடல்களில் சிக்கிக்கொண்டும், அல்லது சிக்கிக்கொள்

ளாமலுமிருக்கும் எவ்வகையான மலத்தையும் உடைத்துக் கீழ்நோக்கித் தள்ளும் குணமுடைய பதார்த்தம் 'பேதனம்' எனப்படும். அதாவது கடுக்கோகினியைப் போன்றதாம். 5½.

ரேசனம்:—பக்குவமானதும் பக்குவமாகாததுமான எல்லா மலத்தையும் நன்கு திரவமாகச்செய்து குதமார்த்தினால் வெளியில் கழித்து விடும் குணமுடைய வஸ்துவானது 'ரேசனம்' எனப்படும். அதாவது சிவதை வேரைப்போன்றது. 6½.

வடனம்:—கோளாறடைந்த பித்தத்தையாவது கபத்தையாவது எப்பொருள் பலாத்காரமாய் மேல்நோக்கி வெளிப்படுத்துவ குணமுடையதோ, அது 'வடனம்' என்றறியவும். அதாவது மதனபலம் (மருக்காரை) முதலியதைப் போன்றதாம். 7½.

தேஹ ஸம்சோதனம்:—குடலில் சேர்ந்திருக்கும் மலத்தை அவ்விடத்திலிருந்து மேலாகவும் கீழாகவும் வெளிப்படுத்துவ குணமுடைய பதார்த்தம் 'தேஹ ஸம்சோதனம்' எனப்படும். அதாவது தேவதாரியின் கனி முதலியதைப் போன்றது. 8½.

சேதனம்:—சரீரத்தினுள் தகாத விதமாகப் பற்றிக்கொண்டுள்ள கபாதி தோஷங்களை எந்த வஸ்துவானது தனது சக்தியினால் நன்கு அடியோடு அறுத்து நிவருத்தி செய்யுமோ அது 'சேதனம்' எனப்படும். அவையாவன: யவக்ஷாரம், மிளகு, சிலாஜது, முதலியன. 9½.

லேகனம்:—எந்த பதார்த்தம், தேஹத்திலுள்ள தாதுக்களை யாவது தோஷங்களையாவது சோஷணம் செய்து அவையிருக்கும்படங் களினின்றும் கல்வி வெளிப்படுத்துமோ அது 'லேகனம்' என்று கூறப்படும். அவையாவன: தேன், வெண்ணீர், வசம்பு, யவதானியம் முதலியன. 10½.

க்ராஹி:—உஷ்ண வீர்யத்தினால் தீபனம் பாசனமென்னும் குணங்களுடன் கூடியதாய், குடலிலுள்ளத் திரவ பதார்த்தங்களுக்கு வறட்சியை புண்டாக்குவது 'க்ராஹி' என்று சொல்லப்படும். அவையாவன: சுக்கு, ஜீரகம், யானைத் திப்பிலி முதலியவை. 11½.

ஸ்தம்பனம்:—எப்பொருள் வறட்சி, சேதவீர்யம், கஷாய ரஸம், இலகுத்தன்மை இவற்றால் வாதத்தை விருத்தி செய்யுமோ அது

‘ஸ்தம்பனம்’ எனப்படும். அவையாவன : வெட்பாலை, பெருவாகை, முதலியவற்றைப் போன்றவையாம். 12½.

இரஸாயனம்:—சீக்கிரத்தில் கிழத்தனம் நேரிடாமல் சரீரத்திற்கு வலிமையைக் கொடுத்து, இதர ரோகங்களை யொழிக்கக்கூடிய பதார்த்தம் ‘இரஸாயனம்’ என்றற்க. அவையாவன : சீந்தில், ருதந்தி யென்னும் அமுசண்ணி, குங்குலியம், கடுக்காய் முதலியவை. 13½.

ஸாஜீகரம்.—எந்த உஸ்துவை யுபயோகிப்பதால் ஸ்திரீகளிடம் விருப்பம் அதிகரிக்குமோ அது ‘ஸாஜீகரம்’ என்று வழங்கப்படும். அவை பேராருட்டி, காஞ்சோநீ இவற்றைப் போன்றவையாம். 14½.

சுக்ரஸம்:—எந்த திரவ்யத்தினால் சுக்ரம் விருத்தி யடைபுமோ அது ‘சுக்ரஸம்’ எனப்படும். அவையாவன :—அமுக்கிருங்கிழங்கு, மிலப்பனம் கிழங்கு, சர்க்கரை, தண்ணீர்விட்டால் கிழங்கு, பால், உளுந்து, சேராங்கொட்டை ; இவை சுக்ரத்தை விருத்தி பண்ணுவதுடன், அதை வெளிப்படுத்தும் குணமுமுடையன. 15—16½.

உரீந்தவ ஜனசுமம், ஸ்தம்பனமம்:—கணிந்த கண்டங்கத்திரிக் காயானது ஸ்திரீகளுக்கு ஆர்த்தவத்தை உண்பெண்ணி வெளிப்படுத்தும்; ஜாதிக்காய் அதைக் குறைக்கும்; கடுக்காய் சோஷணம் பண்ணி விடும். 17½.

ஸூக்ஷ்மம்:—தேஹத்திலுள்ள வெகு ஸூக்ஷ்மமான துவாரங்களிலும் ஊடுருவிச் செல்லும் குணமுடைய பதார்த்தம் ‘ஸூக்ஷ்மம்’ என்று சொல்லப்படும். அவையாவன :—இந்துப்பு, தேன், வேம்பு, ஆபணக்கெண்ணெய் முதலியன. 18½.

வியவாயி :—எந்த பதார்த்தத்தை யுபயோகித்தவுடனே அதன் சக்தி உடலெல்லாம் வியப்பித்து, அதன் பிறகு அப்பதார்த்தம் ஜீர்ணமாகுமோ, அது ‘வியவாயி’ என்று வழங்கப்படுகிறது. அது கஞ்ஜா, அபிணி முதலியவற்றைப் போன்றது. 19½.

விதாஸி:—எது ஸந்தி பந்தங்களை நெகிழச் செய்து, ஜஜஸ் என்னும் வீர்யத்தையும் தாதுக்களிலிருந்து விலக்கி விடுவ குணமுடையதோ, அப்பொருள் ‘விதாஸி’ எனப்படும். அது பாக்கு, கோதரவம் முதலியதைப் போன்றது. 20½.

மதகாரி:—எந்த திரவ்யம் புத்தியைப், போக்குந்தன்மையதாகவும், தமோகுணம் மேலிட்டதாகவும் இருக்கின்றதோ, அது ‘மதகாரி’ எனப்படுகின்றது. அது மத்யம் முதலியதைப் போன்றதாம்; மேலும் வ்யவாயி, விகாவி, ஸூக்ஷ்மம், சேதனம் என்னும் குணமுடையவஸ்துக்களும் மதகாரியாக இருக்கின்றன. 21, 22.

யோகவாஹி:—ஸர்ப்ப விஷம்பேரல் மிக உஷ்ணவீர்யமுடையதாய் பிராணனைப்போக்குவ குணமுடைய விஷபதார்த்தம் ‘யோகவாஹி’ என்று கூறப்படும். 22½.

ப்ரமாதி:—எந்தவஸ்து, தன் வீர்யத்தினால் நாடிகளினின்றும் தோஷங்களை அப்புறப்படுத்துவ குணமுடையதோ அது ‘ப்ரமாதி’ என்று சொல்லப்படும். அவை மிளகு, வசம்பு முதலியதைப் போன்றதாம். 23½.

. அபிஷ்யந்தி:—பசையினாலும், குருகுணத்தினாலும் இரஸமென்னும் அன்னப்பசை ஓடுவதற்கான குழாய்களை அடைத்து, சரீரத்திற்குச் செழிப்பை யுண்டாக்குவ குணமுடைய பதார்த்தம், ‘அபிஷ்யந்தி’ என்று கூறப்படும். அது தயிர் முதலியதைப்போன்றது. 24½.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

சாரீரம்—கலை முதலியவற்றின் விவரம்.

கலை:—தாதுக்களிலும் ஆசயங்களிலும் தேஹத்தின் குட்டினால் பரிபக்குவமான நிலைமையில் பசைபோன்ற யாதொரு பதார்த்தமுண்டோ அது ‘கலை’ என்று சொல்லப்படுகிறது. 1.

தாதுமுதலியவற்றின் எண்ணிக்கைகள்:—மனிதசரீரத்தில் உள்ளும் புறமுள்ள தாது முதலியவற்றின் எண்ணிக்கைகள் முதலில் சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றன; அவையாவன:—கலைகள் ஏழு, ஆசயங்கள் ஏழு, தாதுக்கள் ஏழு, தாது மலங்கள் ஏழு, உபதாதுக்கள் ஏழு, சர்மங்கள் ஏழு, தோஷங்கள் மூன்று, ஸ்வாயுக்கள் தொள்ளாயிரம், ஸந்திகள் இரண்டாயிரத்துப்பத்து, எலும்புகள் முன்னூறு,

மாமங்கள் நூற்றேழு, விலைகள் எழுநூறு, இரஸவஹங்களான தமனிகள் இருபத்தினாலு, மாம்ஸபேசிகள் புருடருக்கு ஐன்னூறு, ஸ்திரீகளுக்கு ஐன்னூற்றிருபது, மாம்ஸகண்டரங்கள் பதினாலு; புருடருக்குச் சரீரத்தில் பத்து ஸ்தோதஸ்ஸுமன்; இவைகளையே விவரமாக இதனடியில் கூறுகிறோம். 2—6.

ஏழு கலைகள்:—மாம்ஸதரா, இரத்ததரா, பேதோதரா, யக்ருத் அல்லது ப்லீஹதரா, அந்தரதரா, அக்னிதரா, சுக்ரதரா என்று கலைகள் எழுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 17½.

ஏழு மலங்கள்:—மாப்புக்குள் கபாசயமும், அதற்குக் கீழ் ஆமாசயமும், நாபிக்குமேல் சிந்து இடது பாகத்தில் அக்னியாசயமும், அதற்கு மேலுள்ள திலமென்னும் பித்தாசயத்திற்குக் 2 கீழ் வாதாசயமும், அதற்கும் கீழ் மலாசயமும், அதன்கீழ் வஸ்தியென்னும் மூத்ராசயமும், மாப்புக்குள் ஜீவாதாமான இரத்தாசயமும் ஆக எழுவிதங்களாக ஆசயங்கள் வகுக்கப்பட்டன. கப்பம் தரிக்கும் அவயவம் கப்பாசயமென்றும், முலைப்பாலுண்டாகும் அவயவங்கள் இரண்டும் ஸ்தந்யாசயங்களென்றும், ஸ்திரீகளுக்குப் புருடரைவிட மூன்று ஆசயங்கள் அதிகமாய் வர்த்த்டிருக்கின்றன. 9—11.

ஏழு தாதுக்கள்:—இரஸம், 3 இரத்தம், மாம்ஸம், பேதல், 4 எலும்பு, பஜ்ஜை, 5 சக்லம் என்று இவை ஏழுவகையான தாதுக்கள்

1. ஒவ்வொரு தாதுவின் நுண்ணிய அம்சங்களையும் கவசம் போல் மூடியிருக்கும் மிக மெல்லிய சிப்பம்போன்ற பசையுள்ள பாகம் கலையென்று கூறப்படுகிறது.

2. சுமம் முதலியது உண்டாய் நிலைத்திருப்பதற்கும் உணவு முதலியவை தங்குவதற்கும் ஆதாரமாக உள்ள பாகங்கள் ஆசயங்களெனப்படும். உணவுகள் நன்றாய் பக்குவமாவதற்கு வேண்டிய பித்தம் அக்னியென்றும், அது தங்குமிடம் அக்னியாசயம் அல்லது பித்தாசயமென்றும் சொல்லப்படும்.

3. குடலில் வேண்டையாகவும் திரவமாகவும் இரத்தமாக மாறக்கூடிய நிலையிலுள்ள பக்குவமான உணவின் ஸாராய்சம் இரஸமெனப்படும்.

4. மேதஸ்—கொழுப்பு.

5. பஜ்ஜை—எலும்புகளுக்குள் இருக்கும் புராலான தாது.

எனப்படும். இவைமெல்லாம் பாசகமென்னும் பித்தத்தின் காங்கையினால் பக்குவம் பண்ணப்பட்டு ஒன்றிலிருந்தொன்றாய் உற்பத்தியாகின்றன; அதாவது—இரஸத்திலிருந்து இரத்தமும், இரத்தத்திலிருந்து மாம்ஸமும், மாம்ஸத்திலிருந்து மேதஸ்ஸும், மேதஸ்ஸிலிருந்து எலும்பும், எலும்பிலிருந்து பஜ்ஜையும், பஜ்ஜையிலிருந்து சக்லமும் உண்டாகின்றன. 12, 13.

ஏழு மலங்கள்:—(1) நாக்கு, கண், தவடையின் உட்பாகம் இவ்விடங்களிலுண்டாகும் திரவபதார்த்தங்கள்; (2) அன்னாஸம் பக்குவமாய் இரத்தமாக மாறுப்பொழுது அதற்கு ஒருவித வர்ணத்தை யுண்டெண்ணும் இரத்தமும் என்கிற பித்தம்; (3) காதுகளுக்குள் உண்டாகும் குறும்பியென்னும் அழுக்கு; (4) நாக்கு பற்கள் அக்குள் இந்த அவயங்களிலுண்டாகும் மலம்; (5) நகங்களிலும் நேத்திரங்களிலும் சேரும் அழுக்கு; (6) வாயிலுண்டாகும் ஊத்தை; (7) சரீரத்திலுண்டாகும் கட்டிகள்; இவை முறையே ஏழு தாதுக்களிலிருந்துமுண்டாகும் ஏழு மலங்களாகும். 14, 15.

ஏழு உபநாதுக்கள்:—(1) ஸ்திரீகளுக்கு அந்தந்த காலத்தில் உற்பத்தியாய், பின்னர் தானே கஷ்ணிக்கும் ஸ்தந்யம், (2) மாதவிடாயில் வெளியாகும் இரஜஸ் என்கிற திரவம், (3) வஸையென்னும் மாம்ஸங்களிலிருந்துண்டாகும் சத்தமான ஒருவகைத் தைலம்போன்ற பதார்த்தம், (4) வியர்வை, (5) பற்கள், (6) மயிர்கள், (7) ஜஜஸ் இவை முறையே ஏழு தாதுக்களிலிருந்து உற்பத்தியாவதால் ஏழு உபநாதுக்கள் என்று வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் 'ஜஜஸ்' என்னும் தாதுக்கள் என்று வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் 'ஜஜஸ்' என்னும் தாதுக்கள் சேவீர்யமாகவும், பசையுள்ளதாகவும், சரீரத்திற்கு உபநாதுவானது சேவீர்யமாகவும், பசையுள்ளதாகவும், லௌஸ்யகுணமுள்ள வேண்டிய வைரப்பொருளடங்கியதாகவும், லௌஸ்யகுணமுள்ள தாயும் தேஹத்திற்கு வலியையும் புஷ்டியையும் கொடுக்கக் கூடியதுமான ஓர் அரும்பொருளாகும். 16—18.

ஏழு சர்மங்கள்:—மாம்ஸங்களைக் கவர்ந்திருக்கும் 'அவபாவரிந்' என்கிற முதல் சர்மம் விரிதம் என்கிற தேமலுண்டாவதற்கு ஆதாரமானது. 'லோஹிதா' என்கிற இரண்டாவது சர்மம் திலகாலகமென்னும் ஒருவித பரு உற்பத்தியாவதற்கு ஆதாரமானது, 'சீவேதா' என்கிற மூன்றாவது சர்மம் சர்மதனமென்கிற படை உண்டாவதற்கு ஆதாரமாகும். நான்காவது 'தாமா' எனப்படுகிறது; அது கிலா

ஸம் ச்வித்ரம் என்கிற வெண்குஷ்டங்களுண்டாகு மிடமாகும். இந் தாவது 'வேதந்' என்றும், எல்லாவித குஷ்டங்களும் உண்டாவதற்கு அதுவே ஆதாரமென்றும் கூறப்படுகிறது. 'ரோஹிணி' என்கிற ஆறு வது சர்மம் கிரந்தி, கண்டமாலை, அபசியென்றும் புற்றுவிடாதி இவை கள் உற்பத்தியாவதற்கு ஆதாரமாகும். ஏழாவது சர்மம் 'ஸத்தூலா' எனப்படுகிறது; வித்ரதி முதலியவை இதை ஆசர்யித்துண்டாகும். இவ்விதம் ஏழு சர்மங்களும் சேர்ந்து இரண்டு நெல்லளவு கனமுள் எனவாம். 19—22.

முன்று தோஷங்கள்:—வாயு, பித்தம், கபம் என்கிற இம்மூன் றும் 'தோஷங்கள்' என்றும், 'தாதுக்கள்' என்றும், 'மலங்கள்' என் றும் வழங்கப்படுகின்றன. தோஷங்களில் ஒவ்வொன்றும் ஐந்துவித மாகப் பிரிக்கப்படும்; இவைகள் முதலில் விகாரமடைந்தே, பிரகு சரீரமெல்லாம் துஷிக்கப்படுமானால் 'தோஷங்கள்' என்றும், சரீ ரத்தை எவ்விதத்திலும் தாங்குவதற்கு ஆதாரமாயிருப்பதால் 'தாதுக் கள்' என்றும், மலங்கள் சரீரத்தில் சேருவதற்குக் கோளாறடைந்த இந்த தோஷங்கள் காரணமாயிருப்பதால் 'மலங்கள்' என்றும் மொழி யப்படுவதா யறியவும். பித்தம் ஸ்வாதந்தரியமில்லாதது; கபமும் ஸ்வாதந்தரியமற்றது; அவ்விதமே ஏழு தாதுக்களும் ஸ்வேதம் முத லிய மலங்களும் பராஜினமான செயல்களை யுடையவை; ஆகையால் இவையனைத்தும் வாயுவால் இழுக்கப்படும் மேகம்போல் வாதமென் கிற தோஷத்தினால் எவ்வெவ்விதம் செலுத்தப்படுமோ அவ்வித மெல்லாம் செல்லுந் தன்மையுடையனவாம். 23—25.

1. சரீரத்தில் அவ்வவ்விடங்களுக்கு இயற்கையாயுள்ள வர் ணங்களை விளக்கக்கூடியதாயிருப்பதால் 'அவராவறிந்' என்றும், நிறத் தில் சிவந்திருப்பதால் 'லோஹிதா' என்றும், அவ்விதமே வெண்மை யாயிருப்பது 'சுவேதா' என்றும், வெண்சிவப்பு கலந்தது 'தப்ரா' என் றும், பரிசம் முதலியவற்றால் லீவுயங்களைப் புத்திக்கு எட்டவைக்கும் சக்தியுள்ளது 'வேதந்' என்றும், வீக்கங்கொள்வதற்கும் ஆறுவதற் கும் தகுந்ததாயிருப்பதால் 'ரோஹிணி' என்றும், தடிப்பாக இருப்ப தால் 'ஸத்தூலா' என்றும் கிரமமாக பெயர்கள் ஏற்பட்டன. இவ்வு கு 'ஸத்தூலா' என்று சொல்லப்படுவது ஸுசுருதஸ்யுரிதையில் 'மாம் ஸ்தரா' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வாயு அல்லது வாநம்:—வாயுவானது, சரீரத்தில் அந்தந்த தாதுக்களும் அவயவங்களும் இதர தோஷம் முதலியவைகளும் செய்ய வேண்டிய அதனதன் காரியங்களை விபஜினைசெய்து ஒழுங்காக நடத்தி அவைகளைத் தூண்டுவதற்கேற்ற ஸ்வாதந்திர சக்தி யுடையதாயிருப்ப தால், சரீரத்திலடங்கிய தோஷ-தாதுக்களுள் இதுவே வலிவுள்ள தென்று கருதப்படுகிறது. இது தமோகுணமயமாகவும், ஸூட்சி மாகவும், சீதவீர்ய முடையதாகவும், வரட்சி யுண்டுபண்ணும் தன் மையதாகவும், இலகுவாகவும், அசையக்கூடிய குணமுள்ளதாகவும் ஆமைந்துள்ளது. அபாநம், ஸமாநம், பிராணம், உதாநம், வியாநம் என்று இவ்வாதம் ஐந்து வகையானது; இவற்றுள் அபாநம் என்கிற வாயுவுக்குக் குடலுக்குள் மலாசயமென்னும்¹ பாகமும், ஸமானத் திற்கு பக்வாசயமும், பிராணவாயுவுக்கு இருதயமும், உதாராவாதத் திற்குக் கண்டமும், வியாநவாதத்திற்கு ஸ்வசரீரமும் முக்கிய ஸ்தா னங்களாகக் கூறப்படுகின்றன. 26—28.

பித்தம்:—பித்தமானது உஷ்ணவீர்யம், திரவத்தன்மை, மஞ் சள் அல்லது இலைப்பசுமை நிறம், இரஜோகுணம், கசப்பும் காரமு மான இரஸம் இத்தன்மைகளுடையதும், எரிக்கப்பட்டபின் புளி ப்பு ரஸத்தைப் பெறக்கூடியதுமாயிருக்கின்றது. குடலில் பக்வாசய மென்கிற இடத்திற்குநி² உணவுகளைப் பக்குவம் செய்யக்கூடிய தான எள்ளிலையைப்போன்ற திலமென்கிற பித்தாசயத்திலடங்கிய பித்தமானது 'பாசகம்' என்றும், லேபனமென்னும் பூச்சுகளையும் அப் பங்கத்தி லுபயோகிக்கப்படும் தைலம் முதலியவற்றையும் பக்குவம் செய்வல்லதும், தோலுக்கு ஒருவித காந்தியை யுண்டுபண்ணக் கூடியதுமான பித்தமானது 'ப்ராஜகம்' என்றும், யக்ருத் என்னும் கல்லீரலுக்குள் உண்டாவதும், அன்னரஸத்திற்கு ஒருவித நிறத்தைக் கொடுத்து இரத்தமாகச் செய்யத் தகுந்ததுமான பித்தம் 'ரஞ்ஜகம்' என்றும், இரண்டு நேத்திரங்களுக்கும் ரூபங்களைப் பார்க்கக்கூடிய

1. மலாசயம்—உணவின் கழிவுப்பொருட்கள் சேர்ந்திருக்கும் குதத்திற்கு மேலுள்ள குடலின் ஒரு பாகம்.

2. உணவுகள் பித்தம் முதலியவைகளுடன் கூடி ஜீர்ணமாகு மிடமான சிறுகுடலைச் சேர்ந்த ஓர் பாகம் 'பக்வாசயம்' எனப்படும்.

சத்திபைக் கொடுக்கும் பித்தம் 'ஆலோசகம்' என்றும், அறிவையும், விசேஷமான புத்தியையும் உண்டாக்கக்கூடியதாய் இருதயத்திலிருக்கும் ஒருவித பித்தம் 'ஸாதகம்' என்றும், ஆக பித்தம் ஐந்து விதமாகப் பகுக்கப்படுகின்றது. 29—32.

கபம் அல்லது சிலேஷம்;—கபம், குழுகுழப்பானது, பாய்முள்ளது, வெண்மையானது, பசுபுள்ளது, சேவீர்யமுடையது, ஸத்வகுணம் மேலிட்டது, இயற்கையில் மதுரமஸமுள்ளது, தவிரக் கப்பட்டால் இலவணரஸமுடையது. இதில் 'க்லேதம்' என்றே கபம் ஆமசயமென்னும் இரைப்பையிலும், 'ஸநேஹம்' என்பது சிவ்விலும், 'மஸம்' என்பது கண்டத்திலும், 'அவஸப்பகம்' என்பது இருதயத்திலும், 'சிலேஷகம்' என்பது ஸந்திகளிலும் இருந்துகொண்டு, தேஹத்திற்கு வன்மையையும் எல்லா அவயவங்களுக்கும் நிறமையையும் உண்டெண்ணும். 33—35.

ஸநாயு, ஸந்தி, எலுப்பு;—தேஹத்தில் மாம்ஸம், எலும்பு, மேதஸ் இவைகளை ஒன்றோடொன்று பிணைத்துக் கட்டுவதற்குப் போகமான பந்தனவஸ்து 'ஸநாயு' என்றும், தனித்தனி அவயவங்கள் ஒன்றோடொன்று சிலேஷம் வஸ்துவுடன் சேர்ந்து கட்டுண்டிருக்கும் சரீரபாகங்கள் 'ஸந்திகள்' என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. சரீரத்திலுள்ள இதர தாதுக்களெல்லாவற்றிற்கும் ஆதாமாய் தேஹம் திடமாய் நிற்பதற்கு 'எலும்புகள்' உபயோகமாயிருக்கின்றன. 36, 37.

மரீம், ஸிரை, தரணி, மாம்ஸபேசி முடலியை;—பெரும் பாலும் ஜீவாதாரமான ஸ்தானங்கள் 'மரீமங்கள்' என்று முனிவர் கள் கண்டறிந்து மொழிந்திருக்கின்றனர். ஸந்திகளை பந்தனம் செய்யும் நார்கள் 'ஸநாயுக்கள்' என்றும், 1 வாத பித்த கபங்களென்னும் தோஷங்கள் அல்லது தாதுக்கள் ஒடுவதற்கேற்ற நாடிகள் 'விரைகள்' என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. 2 இரஸமென்கிற தாதுவையும்

1, ஸநாயு—மாம்ஸபேசிகளை எலும்புகளுடன் சேர்த்துப் பிணைப்பதற்குப் போகமான வன்மையும் வெண்மை நிறமுமுள்ள நாள்; இதை ஆங்கிலத்தில் டெண்டன் (Tendon) என்பார்கள்.

2, விரைகள்—தாதுக்களிலிருந்து (தோஷங்கள்) கழிவுப்

விசேஷமாய் வாயுவையும் தேஹமெங்கும் வேகத்துடன் பரவச்செய்யும் குழல்கள் 'தமனிகள்' எனப்படும். 1. பிராணிகளின் அவயவங்களுக்கு வன்மையையும் வேலைகளைச் செய்வதற்கு நல்ல பிடிமானத்தையும் தருவதற்கேற்ற தாதுக்களை 'மாம்ஸபேசிகள்' என்பார்கள். 2 அவயவங்களை வேண்டிய விதமாக நீட்டவும் சுருக்கவும் உபயோகமாகும்படி ஒருமிக்கச் சேர்ந்த மாம்ஸபேசிகளின் நார்கள் 'கண்டரங்கள்' என்று கூறப்படுகின்றன. மூக்கு, நேத்திரங்கள், காதுகள் இவற்றின் இரண்டிரண்டு துவாரங்களும், மேஹம் அல்லது யேனி, அபாநதேசம், முகம் இவற்றின் ஒவ்வொரு துவாரமும், சிவ்வில் ஒரு துவாரமும், ஸ்ரீகளுக்கு விசேஷமாக ஸ்தனங்களில் இரண்டும், கருப்பையின் வழியில் பற்றென்றும் ஆக இப்பதின் மூன்று துவாரங்களும் 'ஸ்ரோதஸ்ஸுகள்' என்று சொல்லப்படுகின்றன. பிராணிகளுக்குச் சர்மத்தில் நுண்ணிய வேறு துவாரங்களும் அளவிறந்தவைபுண்டு. 33—42.

புப்புஸம், ப்லீஹம், யக்ருத்;—புப்புஸம் என்கிற அவயவம் உதானவாயுவுக்கு ஆதாரமாய், மார்பின் உப்புறத்தில் இடதுபுறமாய்மைந்திருக்கின்றது. 3 இரத்தம் ஒடுவதற்கு ஆதாரமான விரைகளைன்னும் நாளங்களுக்கு ஒருவாறு மூலமாயிருக்கும் 'ப்லீஹம்' என்கிற அவயவம் வயிற்றினுள் இடது பக்கத்தில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 4 வயிற்றினுள் வலது பாரிசத்தில் அமைந்துள்ள 'யக்ருத்'

பொருட்கள் வெளிப்பட்டு ஒடுவதற்கேற்ற குழாய்கள் விரைகள்; இக்குழாய்களை ஆங்கிலத்தில் வைன்கள் (veins) எனப்படும்.

1. தமனிகள்—சுத்தரத்தம் ஒடும் ஆர்டரி (Artery) என்கிற இரத்தக்குழாய்கள்

2. மாம்ஸபேசிகள்—தசைநார்கள்.

3. புப்புஸம் என்பதே ச்வாஸாசயம் என்று சொல்லப்படும்; மார்பினுள் இடது புறத்திலிருக்கும் ச்வாஸாசயம் புப்புஸமென்றும், வலது புறத்திலிருப்பது உண்டுகமென்றும் சில கிரந்தங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் ச்வாஸாசயம் (Lungs-லங்ஸ்) இரண்டென்றும் இரண்டும் புப்புஸமென்றே பெயரென்றும் விவஹரிப்பது பொருந்தும்.

4. ப்லீஹத்தில் அனேகம் இரத்தக்குழாய்கள் பரவியிருப்பதுடன், அதில் இரத்தத்திலுள்ள செங்குறுகடங்கள் விசேஷமாய்

அல்லது கல்லீரல் என்ற அவயவம் இரஞ்ஜகமென்னும் பசுமைநிற முண்டாக்கக்கூடிய பித்தத்தை யுண்டாக்கும். முதலில் இரத்தம் ஊடுருவிச் செல்லுவதற்கும் ஆதாரமாயுள்ளது.1 43, 44.

திலம், வ்ருக்கங்கள், பீஜம், இருதயம்:—வயிற்றுக்குள் நீருவங்கொண்ட ஒருவித திரவம் ஒடுவதற்கான நாளங்களுக்கு மூலமாகவும், நீர் வெட்டைகையைத் தணிக்கக் கூடியதுமான அவயவம் 'திலம்' என்றும், 2 'வ்ருக்கங்கள்' என்கிற இரண்டு கிரந்திகள் வயிற்றினடியில் மேதஸ் என்னும் நினைரைப் பொசித்து நிரப்புவதற்காக அமைந்திருக்கின்றன வென்றும் கூறப்படுகின்றது.3 வ்ருஷணங்கள் அல்லது 'பீஜங்கள்' என்கிற இரண்டு கிரந்திகள் வியவாஹீ யென்கிற சுக்லம் ஒடுவதற்கேற்ற நாதக் குழல்களுக்கும், சுக்லமுண்டாவதற்கும், புருஷத்தன்மைக்கான சக்தியை உண்டாக்குவதற்கும் ஆதாரமானவை. சுக்லமும் மூத்திரமும் வெளிரகுவதற்கு வழியாகவும் கப்பத்தை யுண்டாக்கும் உபகரணமாகவும் ஏற்பட்டிருக்கும் அவயவம் லிங்கமென்று கூறப்படுகிறது. 'இருதயமானது' சைதன்யமென்கிற உணர்ச்சிக்கு ஒருவித ஸ்தானமென்றும், ஓஜஸ் என்னும் தாதுவுக்கு ஆசிரயமானதென்றும் கருதப்படுகிறது.4 45—46½.

உற்பத்தியாவதும் அழிவதுமாயிருப்பதைக் கருதி, அதை முற்காலத்தில் இரத்த நாளங்களுக்கு மூலஸ்தானமென்று கருதினர்போலும்.

1. இரத்தம் ஊடுருவிச் செல்லுவதற்கு ஆதாரமாயுள்ளதென்று கூறுவதால், குடலிலிருந்து அன்னாஸத்தை கிரவரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற கண்டத்தினுள் நழைந்துபோகும் ஒருவித முக்கிய இரத்தக் குழாய் (Portal Vein) குறிக்கப்படுகிற தென்க.

2. 'திலம்' என்பதை சிலர் பித்தாசயம் அல்லது பித்தப்பை (gall bladder) என்று கூறுகின்றனர். சார்ங்கதரனுடைய கொள்கைப்படி என்னிலேபோல் நீண்டிருக்கும் க்லோமா அல்லது க்லோமையோ (Pancreas) எனத் தெரியவருகிறது.

3. 'வ்ருக்கங்கள்' மூத்திரக் குண்டிக்காய்களென்று (Kidneys) வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் இவை மூத்திரத்தை யுண்பெண்ணுபவைகளையன்றி மேதஸ்வை உண்டாக்குபவைல்ல.

4. இருதயமானது இரத்தக்குழாய்களுக்கெல்லாம் நாயிஸ்தானம் போலிருந்துகொண்டு இரத்தத்தை உடல்முடிய எப்பொழுதும்

ஸிரா முதலியவற்றால் சீராம் போஷிக்கப்படும் வகை:— விரைகளும் தமனிகளும் நாயிலிருந்து கிளம்பி, சரீரத்திலெங்கும் வியாபிக்கின்றன. அந்த விரை முதலியவை, வாயுவினால் தூண்டப்பட்டு, அந்தத் அவயவங்களுக்கு வேண்டிய தாதுப்பொருட்களை யீன்றுக் கொடுத்து எப்பொழுதும் சரீரத்தைப் போஷிப்பிக்கும் இயல்புடையன.1 நாயியில் வந்து சேரும் பிராணவாயுவானது இருதயம் வந்ததின் இடையிலுள்ள பாகத்தைப் பரிசித்து, பிறகு ஆகாயத்திலுள்ள அமுதமெனத் தரும் சுத்தவாயுவைச் சரீரம் உட்கொள்வதற்கு, உள்ளடங்கிய வாயுவானது கண்டத்தை விட்டு வெளி வருகின்றது; அவ்விதம் ஆகாயத்திலுள்ள அமிருதவாயுவானது உச்சவாஸ ரூபமாய் உறிஞ்சப்பட்டு வேகமாக உட்செல்லுகின்றது. இவ்வித வாயுவே தேஹயனைத்தையும் செழிக்கச்செய்து, ஜாடராக்னியையும் விரக்தி செய்கின்றது. 47—49½.

ஆயுளும் இறப்பும்:—சரீரத்திற்கும் முற்கூறிய பிராணவாயு முதலியவற்றிற்கும் பரஸ்பரமுண்டான சேர்க்கையினால் ஆயுள் ஏற்படுகிறதென்றும், காலக்கிரமத்தில் அவைகளுக்குண்டான ஸம்பந்தம் விவகி அவை வெவ்வேறுகப் பிரிந்து விடுவதாலேயே மரணமென்பது உண்டாகிறதென்றும் அறிஞர் கூறுகின்றனர். பூமியில் எங்கும் என்றைக்கும் மரிக்காமலே ஜீவித்திருக்கக் கூடியதான பிராணி ஒன்றுமே கிடையாது. ஆகையால் மரணம் தடுக்கக்கூடாது. என்றாலும், சரீரத்திற்கு ரோகங்களை மட்டும் வரவிடாமல் இயன்றவளவு தடுக்கவேண்டும். 50—51½.

வியாதியை விலக்குதல்:—மரணமென்பது எவராலும் தடுக்க முடியாதது; ஆகிலும் பிணிகளையுட்கும் தடுப்பது அவசியம். வியாதி நோந்திருக்கையில் அதற்குப் பரிஹாரம் செய்யாமலிருந்தால், சிகிதையைவிட நிவ்ருத்திக்கக்கூடிய ரோகங்களும் சிகிதையைக்கு வசப்பரவச் செய்கிறது; ஆனால் உணர்ச்சிக்கு இது முக்கிய ஆதாரமென்கிற விஷயம் யோசிக்கக்கூடியது.

1. இவ்ரு நாயி யென்று சொல்லப்படுவது தொப்புளல்ல; இரத்தக்குழாய் முதலியவைகளுக்கு மூலஸ்தானமான இடமே நாயியென்று சொல்லப்படுவதாய் அறிக. நாயியென்றால் மூலம் எனப் பொருள்.

பட்டாமல் 'யாப்பம்' என்ற நிலைமையை மடைந்துவிடும். யாப்பமா யிருக்கும் ரோகம் அஸாத்யமாகவும், அவ்விதமே அஸாத்யமான ரோகம் சித்திரத்தில் பிராணஹரமாகவும் 1 ஏற்படும். ஆகையால், கம்பலிபாகங்களை 2 நன்கறிந்து ஒவ்வொரு மனிதனும் பிணிகள் அழுகுவோட்டாமல் சரீரத்தை இரகசித்து வரவேண்டும். ஏனெனில் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்கிற நான்குவித புருஷார்த்தங்களுக்கும் உடலே முதற் கருவிபுகிறது. 52—53½.

ரோகாரோகியங்களுள் காரணம்:—தாதுக்கள், மலங்கள், தோஷங்கள் இவை வைஷம்ய மடைந்தால் சரீரத்திற்கு அழிவை யுண்டிடுமென்றும்; அவை இப்பற்கைத் தன்மையில் குறித்த அளவி லே இருந்து வந்தால் சரீரத்திற்கு வலிவையும் விருத்தியையும் இன்பத் தையும் அளிக்குமென்று அறிக. 54½.

ஸ்கூஷ்ட கிரமம்

முடிபு பிராந்தி முதலியது:—உலகத்திற்கு முதற் காரணமாயிருப் பவஹம், விருப்பு வெறுப்புக்கொழிந்தவனும், ஞானானந்தைக் ஸ்வ ரூபமான பரமபுருஷனது அதினத்தில், சூரியனுக்குப் பிரதிச்சார்பை வைப்போல் 'மூலப்பிரகருதி' என்று ஒன்றுண்டு. இந்தப் பிரகருதி மூலத்து சுயம் அசேதனமாயிருந்தாலும், பரமாத்மாவுக்குள்ள சைதன்

1. ஸாத்யம், கஷ்ட ஸாத்யம், யாப்பம், அஸாத்யம் என்று வியாதிகள் நான்கு விதம். (1) சித்திநஸ்யினால் எளிதில் பரிஹரிக்கக்கூடிய ரோகம் ஸாத்யம். (2) விசேஷமான சித்திநஸைகளால் வெகு கஷ்டப்பட்டு நிற்குத்தி செய்யக்கூடியது கஷ்ட ஸாத்யம். (3) சித்திநஸை செய்தும் ரோகம் நிச்சேஷமாக சார்தியடையாமல் சித்திஸ்பலத்தினால் சித்திரம் மரணம் நேரிடாமல் காலங்கழித்து வரக்கூடிய ரோகம் யாப்பம். (4) எவ்வித சித்திநஸ்யினாலும் சிறிதும் நிற்குத்திக்க முடியாதது அஸாத்யரோகம் எனப்படும்.

2. பூர்வஜன்மத்திற் செய்த கர்மங்களுக்குத் தகுந்த விதமே இந்த ஜன்மத்தில் ரோகங்கள் உண்டாகுமென்று கர்மவிபாகம் என்கிற காலதீர்ப்பு கூறுகின்றது. எவ்வெவ்வித கர்மங்களால் எவ்வெவ்வித ரோகங்கள் உண்டாகக் கூடுமென்று ஸம்ஸ்கிருதத்திலுள்ள 'வீர வரிஸ்ரமாவலோகரம்' முதலிய கர்மவிபாக கிரந்தங்களில் விவரங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

யத்தின் ஸம்பந்தத்தினால், ஒருவித நாடகம்போல் அசித்தியமான இவ்வுலக மனைத்தையும் படைத்தது. ஸ்வஜகத் காரணமான இந்தப் பிரகருதியானது இச்சாமமானதும் மஹத்தென்னும் மற்றொரு பெயருள்ளதுமான 'புத்தி' யென்னும் தத்துவத்தை முதலில் உண்டாக்கிற்று. இந்த புத்தியிலிருந்து 'அஹங்காரம்' என்னும் தத்துவம் பிறகு உண்டாயிற்று. பின்னர், இது ஸாத்வீகாஹங்காரம், இராஜஸாஹங்காரம், தாமஸாஹங்காரம் என்று மூன்று விதமாகப் பிரிந்தது. 55—58.

ஏகாத்சேந்திரியங்கள்:—ஸாத்வீக - ராஜஸாஹங்காரங்களின் சேர்க்கையினால் பதினாறு இந்திரியங்கள் உண்டாயின. அவற்றுள் செவி, சம்ம், நேத்திரம், நாக்கு, நசி என்னும் இவ்வைந்தும் ஞானேந்திரியங்களென்றும், வாக்கு, கரம், பாதம், உபஸ்த்தம், குதம் என்கிற இவ்வைந்தும் கர்மேந்திரியங்களென்றும், மனதென்னும் பதினாறாவது இந்திரியமானது இருவிதமான தன்மையு முள்ளதென்றும் வழங்கப்படும். 59—60½.

பஞ்ச தன் மாத்திரை:—பிறகு, ஸாத்வீக தாமஸாஹங்காரங்களின் சேர்க்கையினால் தன் மாத்திரைகள் என்னும் ஐந்துவித தத்துவங்கள் உண்டாயின. அவையாவன:—சப்த தன் மாத்திரை, ஸ்பர்ச தன் மாத்திரை, ரூப தன்மாத்திரை, இரஸ தன் மாத்திரை, கந்த தன் மாத்திரை என்பவைகளே. 61—62½.

பஞ்சபூயங்கள் முதலியவை:—இந்த பஞ்ச தன்மாத்திரைகளிலிருந்து முறையே ஆகாசம், வாவு, அக்னி, ஜலம், ப்ருதீவீ என்று ஐந்து பூதங்கள் உண்டாயின. ஸ்தூல ஸ்வேரூபமான இந்த ஐந்து பூதங்களுடையவும் இயற்கைக் குணங்களான சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், இரஸம், கந்தம் என்கிற இவ்வைந்தும் பஞ்ச தன் மாத்திரைகளின் 'விசேஷங்கள்' எனப்படுகின்றன. சப்தம் முதலிய இந்த ஐந்து 'விசேஷங்களையும்' ஐந்து ஞானேந்திரியங்களுக்கு ஸம்பந்தமான ஐந்து 'விஷயங்கள்' என்றும் வழங்குவர். வாக்கு, கரம், பாதம், உபஸ்த்தம், குதம் என்கிற இந்த ஐந்து கர்மேந்திரியங்களுக்கும் முறையே பேசுதல், கிரஹித்தல், ஸஞ்சரித்தல், இன்பமனுபவித்தல், மலவிஸி

மலங்கள்:—இவ்வாறு நன்கு ஜீர்ணமான உணவின் ஸாராம்சம் 'இரஸம்' ஆகவும், நில்ஸாரமான கழிவுப் பொருளானது 'மலம்' என்பதாகவும், சில திரவமான கழிவுகளாகவும் மாறிவிடுகின்றன. அந்த நீர்மமான கழிவுப்பொருள் விரைகனென்கிற காரி ரத்தக் குழாய்களின் மூலமாய் மூத்திராசயத்தையடைந்து மூத்திரமாக மாறி வெளிவருகின்றது. உணவின் திப்பியான மலமானது பக்வாசயத்திற்கு அடியில் வந்து சேர்ந்திருக்கும். அது, அதற்குக் கீழே குதத்துவாரத்தில் அமைந்துள்ள மூன்று வலயங்களைப்போன்ற 'வலிகள்' என்று சொல்லப்படும் அவயவங்களால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது; அவற்றுள் மேலுள்ள வலயமானது 'பிரவாஹினி' என்றும், மத்தியிலுள்ளது 'ஸர்ஜன்' என்றும், இறுதியிலிருப்பது 'கிராஹிகா' என்றும் 1 கூறப்படும். 7—8½.

இரஸம் இரத்தமாக மாறுதல்:—உணவுகளின் ஸாராம்சமான இரஸம் என்கிற தாதுவானது முதலில் ஸமானவாயுவினால் தள்ளப்பட்டு இருதயத்தை அடைகின்றது. பிறகு, அந்த இரஸம் இரஞ்ஜகம் என்கிற பித்தத்தினால் சென்னிறமடைந்து நல்ல இரத்தமாகப் பக்குவமாய்விடுகிறது. இரத்தமானது சரீரமெங்கும் வியாபித்து ஜீவனுக்கு உத்தமமான ஆதாரமாகவும் ஆகிறது. இரத்தம் சுபாவத்தில் குருகுணமுடையதாகவும், பசையுள்ளதாகவும், இடைவிடாது அசைந்தோடுந் தன்மையதாகவும், சிறிது இனிய சுவையுடன் கூடியதாகவும் இருக்கும். ஏதேனும் காரணத்தினால் முறிவு பெறுமானால் பித்தம் போல் பசுமை நிறங்கொள்ளும். 9—10½.

நாதுங்களின் பிரிணமம்:—இரஸம் முதலிய தாதுக்கள் பாசக பித்தத்தினால் பக்குவம் செய்யப்பட்டு, முற்கூறியபடி முறையே ஒரு தாது மற்றொரு தாதுவாக மாறி, ஒரு மாஸத்தில் சுக்லமாக ஆய்விடு

1. குதம் என்கிற மலத்துவாரத்தில் மூன்றுவிதமான தசைநார்கள்னால் மூன்றுவித வலயங்கள் அல்லது வலிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன; இவற்றுள் மலத்தை அழுத்தித் தள்ளுவது 'பிரவாஹினி' என்றும், அதை மெல்ல நெகிழ்ச்செய்வது 'ஸர்ஜன்' என்றும், மேலிருந்து வரும் மலத்தைத் தாங்கிக்கொள்வது 'கிராஹிகா' என்றும் கூறப்படுகின்றன. இம்மூன்று வகையான தசைநார்களால் குதம் என்னும் அவயவம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கின்றன; ஸ்த்ரீகளுக்கும் அவை இவ்விதமே திரிபடைந்து, கடைசியில் இரஜஸ் என்கிற தாதுவாக மாறுகின்றன. ஆண் பெண்கள் இரு பாலரும் காதலதிகரித்துப் புணருங்கால், அவர்களுடைய தோஷமற்ற சுக்லமும் இரஜஸ்ஸும் ஒன்றோடொன்று கலந்தால், ஸ்த்ரீயின் கருப்பையில் கர்ப்பம் ஆவிர்ப்பவித்து காலக்கிரமத்தில் சிசுவாக வெளிவருகின்றது. இதில், ஸ்த்ரீயினுடைய இரஜஸ் அதிகமாயிருந்தால் பெண் சிசுவும், சுக்லம் அதிகமானால் ஆண் சிசுவும், இரண்டும் ஒரே அளவாயிருந்தால் நபும்ஸகனும் பிறக்கக்கூடுமென்று கூறப்படுகிறது. ஈசுவரேச்சையின்படி இம்மூன்றிலொன்று ஜனிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். 11—13½.

வயதுகூடத் தகுந்தவாறு ஓளவுதப் பிரமாணங்கள்:—சிசுக்களுக்கு முதல் மாதத்தில் ஸாதாரணமாய் ஓளவுதங்களை பால், தேன், சர்க்கரை, நெய் இவை சேர்த்து லேஹ்யமாகச் செய்து ஒரு குஞ்ஜா பிரமாணத்திற்கு அதிகப்படாமல் கொடுக்கலாம். ஒரு வருஷம் பூர்த்தியாகிற வரையில் மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு குஞ்ஜா பிரமாணம் அதிகமாகக் கொடுத்து வரலாம். பிறகு பதினாறு வயது வரையில் வருஷம் ஒன்றுக்கு ஒரு மாதம் வீதம் பிரமாணத்தை அதிகப்படுத்தலாம். அதற்கு மேல் எழுபது வயதுவரையில் ஒரே அளவில் ஓளவுதங்களை உபயோகித்து வரவேண்டும். எழுபது வயதுக்குமேல் பாலர்களுக்குக் கொடுக்கும் விதமாக ஓளவுதப் பிரமாணங்களைச் சிறுக்கச் சிறுக்கக் குறைத்துவரவேண்டும். மேற்கூறிய அளவுகள் கல்கம், சூர்ணம் இவ்விருவித ஓளவுதங்களை உபயோகிப்பதற்கேயாம். பலவித சஷாய ரூபமாகப் பக்குவம் செய்த ஓளவுதங்களை மட்டும் முற்கூறிய அளவுகளை விட நாலு மடங்கு அதிகமாய் உபயோகிக்கவேண்டும். 14—17.

வயதுகூடுவாறு சிகிதலாமுறை முதலியது:—அஞ்ஜநம், லேபம், ஸ்நாநம், அப்யங்கம், வமநம், பிரதிமர்சம் 1 என்கிற இவ்வித

1. அஞ்ஜநம்—மைஜீட்டுவதுபோல் கண்களில் ஓளவுதமீட்டல்; லேபம்—பூச்சிடல்; ஸ்நாநம்—சஷாயாதிகளால் செய்யப்படும் நீராட்டம்; அப்யங்கம்—தைலாதிகளை சிரஸ்ஸு முதலானவற்றில் தேய்த்தல்; வமநம்—வார்த்திக்குக் கொடுத்தல்; பிரதிமர்சம்—இரண்டு பிந்து அளவில் தைலத்தை நல்பயிட்டுல் ; கவளம்—ஓளவுதங்களால் வாய்க்

சிகிதஸா முறைகள் மனிதனுக்குப் பிறந்தது முதலாக என்றைக்கும் பயன் தரக் கூடியன. கவளம் ஐந்தாவது வயதுக்குப் பிறகும், நவ்ய மென்பது எட்டு வயதுக்கு மேலும், விரோமமானது பதினாறு வயதுக்குப் பிறகும், புணர்ச்சி இருபது வயதுக்கு மேலும் ஏற்றவையாம். 18, 19.

ஆயுள் அழிதல்:—வாலிபவயது வீருத்தியாய் வருவதாலும், தே ஹத்தின் ஒளி, புதிது புதிதான விஷயங்களை ஆலோசிக்கும் மேதை யென்னும் மதிவீசேஷம், சர்மம், திருஷ்டி, சுக்லம், விக்ரம்ச் செய்கை, ஸாதாரண புத்தி, கர்மேந்திரியங்கள், 1 மனது என்கிற இப்பத்து தத்து வங்களும் கிரமமாக முதிர்ச்சியடைந்து வருவதாலும் ஆயுளும் குறை ந்து வரும். 20.

வாதப் பிரக்ருதி முதலிய தன்மைகளின் குறிகள். 2

வாதப் பிரக்ருதி:—மிகச் சொற்பமான கேசங்களுடையவனும், மெலிந்தும் வறட்சியுள்ளதுமான தேஹமுடையவனும், மிதமின்றி எப்பொழுதும் பேசும் குணமுள்ளவனும், சுலசித்தனும், ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பதாகக் கனவுகாணும் தன்மையனுமான மனிதன் 'வாதப் பிரக்ருதி' எனப்படுவான். 21.

பித்தப் பிரக்ருதி:—வாலிப வயதிலேயே நரையுண்ட மயிர்களைப் பெற்றவனும், மதியற் சிறந்தவனும், அடிக்கடி வியர்வையுண்டாகும் தன்மையனும், வெகு ரோஷமுள்ளவனும், கனவுகளில் பற்பல தேஜோமயமான உருவங்களைக் காண்பவனுமான மனிதனைப் 'பித்தப் பிரக்ருதி' என்றறிய வேண்டும். 22.

கொப்புளித்தல்; நஸ்யம்—மூக்கில் ஒளவுதமிழ்தல்; விரோகம்—பேதிக் குக் கொடுத்தல். இவைகளைப் பற்றிய விஷயங்கள் உத்தரகண்டத் தில் விரிவாகக் கூறப்படும்.

1. கர்மேந்திரியங்களைப் பற்றி 5-வது அத்தியாயத்தில் பார்க்க.

2. சிசுக்கள் கர்ப்பத்தில் உற்பத்தியாகும்போதே, மாதா பிதாக்க ளுடைய சரீரத்தின் வாத பித்த கபங்களின் நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு, இம்மூன்று தேரூஷங்களில் ஒன்றோ இரண்டோ மூன்றுமோ சிறிது மேலேறியிருக்குமானால், அவற்றிற்கேற்ற சிசுக்களுக்கு வாதா திப் பிரக்ருதிகள் ஏற்படுகின்றன. இம்மூன்று பிரக்ருதிகளை ஆங்கில வைத்தியர் நெர்வஸ் (Nervous), பிலியஸ் (Bilious), ப்ளெக்மாடிக் (Phlegmatic) என்று முறையே வழங்குகின்றனர்.

கபப் பிரக்ருதி:—கம்பீரமான கொள்கைகளுடையவனும், திரண்டுண்டு நல்ல வலிவுடன் கூடிய சரீரத்தைப் பெற்றவனும், செழித்து வளர்ந்து சிகிதிரிப்பான தலைமயிர்களுடையவனும், ஸ்வப் னங்களில் பற்பல நீரோடைகளைக் காண்பவனுமான மனிதன் 'கபப் பிரக்ருதி' எனப்படுவான். 23.

மிசரப் பிரக்ருதிகள்:—வாத பித்த கபங்களில் இரண்டிரண்டு அல் லது மூன்று தேரூஷங்கள் சேர்ந்து சிலருக்குப் பிரக்ருதியாக ஏற்படுமா னால் அவர்களிடம், முன் தனித் தனி தேரூஷத்திற்குக் கூறிய குறிகள் பலவாறு கலந்து காணப்படும்; அம்மனிதர்கள் 'மிசரப்பிரக்ருதிகள்' எனப்படுவார்கள். 1 23½.

நித்ரை முதலியவை உட்பாடும் வகை:—தமோகுணம், கப தேரூஷம் இவற்றின் ஸம்பந்தத்தினால், 'நித்ரை' உண்டாகிறது. தமோகுணம், பித்தம் இவற்றால் 'மூர்ச்சை' என்னும் மயக்கம் உண்டாகிறது. இரஜோகுணம், வாத பித்தங்கள் இவற்றின் ஸம் பந்தத்தினால் 'பிராந்தி' என்கிற புத்திமாருட்டம் ஏற்படுகிறது. வாத கபங்கள், தமோகுணம் இவற்றின் ஸம்பந்தத்தினால் 'சோம்பல்' உண்டாகிறது. ஜஹஸ் என்கிற உபதாது க்ஷயமடைவது, மனநோய், அஜீர்ணம், அதிக சிரமம் இவற்றால் சரீரத்திற்கு 'இளைப்பு' உண்டா கும். 24—25.

ஆலஸ்யம் முதலியவற்றின் விவரணம்:—கார்யங்களைச் செய் வதில் திறமையிருந்தும் உத்ஸாஹமற்றிருந்தால் அது 'ஆலஸ்யம்' எனப்படும். புத்திக்கு மழுக்கம் சிறிது நேரிட்டு, ஒரு முறை ச்வா ஸத்தை உட்கொண்டு மறுபடி வாயை நன்றாகத் திறந்து வெளியிடப் படும் நீண்ட ச்வாஸம் 'ஜ்ஞாபா' (கொட்டாவி) என்று சொல்லப்படும். உதார வாயு, பிராணவாயு இரண்டும் சேர்ந்து மேல்நோக்கிச்செல்ல, அப் பொழுது சிரஸ்ஸுக்கு ஸமீபத்திலுள்ள கபமும் பொசிந்துவரு மானால், மூக்கிலிருந்து வேகமாய் சுப்தம் வெளியாகும்; அது 'தும்

1. மிசரப் பிரக்ருதிகள்—வாத பித்தப்பிரக்ருதி, வாத கபப் பிரக்ருதி, பித்த கபப் பிரக்ருதி (தவர்த்தப்பிரக்ருதிகள்), வாத பித்த கபப் பிரக்ருதி (ஸ்வாதிபாத்திரக்ருதி) என்று நான்கு வகைப்படும்.

மல்' (க்ஷவது) எனப்படும். வேண்டியவனவு அஹாரம் குடலில் விழுந்து நிரம்பியிருப்பதாலும், உதாரவாயு பிரகோபமடைவதாலும் வயிற்றி லிருந்து மேலோங்கி வரும் ஒருவித வாயு 'உத்காரம்' (எப்பம்) எனப்படு கின்றது. 26—28½.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ரோகங்களின் ஸங்க்யை.

வியாதிகளாப்பற்றிய முன்னுரை:—முன்னால், முனிவர்களால் ஆரம்ச்சி செய்யப்பட்ட ரோகங்கள் எவ்வளவுண்டோ அவ்வளவையு ம் நாம் இங்கு சுருக்கமாகக் கூறுகின்றோம்; அநேக விதமான வியாதி கள் ஏற்பட்டிருப்பதுடன், அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் பலவித பேத முடையதாகவும் இருக்கின்றது. 1.

ஜ்வரங்கள்:—ஜ்வரம் இருபத்தைந்து விதம்; அவற்றின் விவ ரம் பின்வருமாறு:—வாதம், பித்தம், கபம் இம்மூன்று தோஷங்கள் கோளாறடைவதால் மூன்றுவித ஜ்வரங்களும், வாத பித்தம், வாத கபம், பித்த கபம் என்று இரண்டிரண்டு தோஷங்கள் கோளாறடைவ தால் மூன்று வித த்வர்த்வ ஜ்வரங்களும், மூன்று தோஷங்களும் ஒரு மிக்கக் கோளாறடைவதால் 'ஸந்திபாதம்' என்கிற ஜ்வரமும் உண்டா கின்றன. இவற்றில் உட்பிரிவுகள் அனேகம் உண்டு. விஷம் ஜ்வரங் கள்¹ பெரும்பாலும் ஸந்திபாதத்தினால்² உண்டாகின்றன; அவை— ஸந்ததம், ஸததம், அந்யேத்யத்யஷ்கம், த்ருதீயகம், சாதுர்த்திகம் என்று ஐந்து வகைப்படும்.³ 'ஆகந்துகம்'⁴ என்று வேறுவகை ஜ்வரமும்

1. 'விஷம் ஜ்வரங்கள்' தமிழில் 'முறைக்காய்ச்சல்' எனப்படும். விட்டுவிட்டு காலம் மாறி வருவதால் விஷமம் என்று கூறப்படுகிறது.

2. ஸந்திபாதம்—மூன்று தோஷங்கள் ஒருமக்கக் கோளாறடை தல்.

3. ஸந்ததம்—விடா ஜ்வரம்; ஸததம்—ஒரே நாளில் இரண்டு முறை விட்டுவிட்டு வரும் ஜ்வரம்; த்ருதீயகம்—நடுவில் ஒரு நாள் விட்டு மூன்றாவது நாள் வரும் ஜ்வரம்; சாதுர்த்திகம்—நடுவில் இரண்டு நாள் விட்டு நான்காவது தினம் வரும் ஜ்வரம்.

4. ஆகந்துகம்—பூர்வரூபம் முதலியவையில்லாமலே நிறைந்து உண்டாகும் ஜ்வரம்.

உண்டு. இது ஒன்றே பதின்மூன்று விதமாகப் பகுக்கப்படும். இப் பதின் மூன்றையும் மூன்று பகுதிகளாகவும் பிரிக்கலாம். அவற்றுள் முதற் பகுதியைச் சேர்ந்தவை: அபிசாரம், கிரஹாவேசம், சாபம் இக் காரணங்களால் உண்டாகும் மூன்றுவித ஜ்வரங்களாம்; 'அபிகாத ஜ்வரங்கள்' இரண்டாவது பகுதியைச் சேர்ந்தவை; அவை—சிரமம், அவயவங்கள் அறுபடுதல், சல்யம் முதலியவை சரீரத்திற்குள் பாய்தல், அக்னி முதலியவற்றால் எரிக்கப்படுதல் என்கிற நான்குவித காரணங் களால் உண்டாகின்றன. 'அபிஷங்க ஜ்வரங்கள்' மூன்றாவது பகுதியைச் சேர்ந்தவையாம்; அவை—காமம், பயம், மனநோய், கோபம், மஹத் தான வியஸனம், ஒளஷதங்களின் வாஸனை என்கிற ஆறு வகையான காரணங்களால் உண்டாகக்கூடியன. இவ்விதமாக அந்தந்த காரணங் களைக்கொண்டு இருபத்தைந்து விதமான ஜ்வரங்களையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். 2—6½.

அதிலாரம்:—மூன்று தோஷங்கள் தனித்தனியே கோளா றடைவதாலும், ஸந்திபாதத்தினாலும், சோகத்தினாலும், ஆம்மென்கிற அஜீர்ணத்தினாலும், பயத்தாலும் முறையே ஏழுவிதமான 'அதி ஸாரம்' உற்பத்தியாகின்றது.³ 7½.

கிரஹணி:—'கிரஹணி' என்கிற குடலின் ஒரு பாகம் வீகார மடைந்து, புஜித்த உணவு ஜீர்ணமாகாமல் அவ்விதமே பேதியாவ துண்டு; இதற்கு 'கிரஹணி' என்றே பெயர். தனித்தனி தோஷங்

1. அபிசாரம்—பிசாசம்—முதலியவற்றை ஏவுதல்; கிரஹா வேசம்—யக்ஷர், கந்தர்வர், மற்றும் க்ஷுத்தரேவதைகள் முதலியவற்றின் ஆவேசம்; சாபம்—முனிவர் முதலியவர்களால் இடப்படுவது.

2. 'அபிர்யாஸ ஜ்வரம்' என்கிற ஒருவித கொடிய ஜ்வரமும், ஸப்ததாதுகமான ஏழு ஜ்வரங்களும், ஆபஜ்வரம், பக்ஷஜ்வரம் என்கிற சில ஜ்வரங்களும், ஆக வேறுவித பல விசேஷ ஜ்வரங்கள் 'மாதவரிதா நம்' முதலிய கிரந்தங்களில் அதிகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஜ்வரங்களுக்கும் பிறகு கூறப்படும் ஸகல ரோகங்களுக்கும் ரூபங்கள் பூர் வருபம் முதலிய விவரங்கள் இந்த ஸங்கிரஹ கிரந்தத்தில் விசேஷமாக விவரிக்கப்படமாட்டா.

3. பந்திஸாரம் என்பது மாதவரிதாந்தில் இல்லை.

களால் மூன்றுவித கிரஹணீ ரோகமும், ஸந்திரபாதத்தினால் ஒன்றும் ஆமதோஷத்தினால் ஒன்றும் ஆக ஐந்துவிதமாகும். 8.

பிரவாஹிகா:—பிரவாஹிகா¹ என்று மற்றொரு அதிஸாரம் உண்டு; இது தனித்தனி தோஷங்களாலும் இரத்தத்தினாலும் ஆக நான்கு விதமாய் உண்டாகின்றது. 8½.

அஜீர்ணம்:—மூன்று தோஷங்களால் தனித் தனியே மூன்று வித 'அஜீர்ணம்' உண்டாகும்; இவற்றுள் வாதத்தினால் உண்டாகும் அஜீர்ணம், 'விஷ்டப்த்தம்' என்றும், பித்தத்தினால் உண்டாவது 'விதக்த்தம்' என்றும், கபத்தினாலுண்டாவது 'ஆமம்' என்றும் வழங்கப்படும்.² ஒன்றுக்கொன்று விரோதகுணமுள்ள உணவுகளை யுண்பதால் ஏற்படும் இரஸதாது விஷத்தன்மையடைந்து, 'விஷாஜீர்ணம்' என்கிற மற்றொரு அஜீர்ணரோகத்தை உண்டாக்கும். 'அலஸகம்' என்று மற்றொரு அஜீர்ணவியாதி யுண்டு; அது வாத பித்த கபங்களால் தனித் தனியே மூன்று விதமாய் உற்பத்தியாகின்றது.³ மூன்று தோஷங்கள் கோளாறடைவதால் ஏற்படும் சில அஜீர்ணத்தினால் மூன்றுவிதமான 'விஷ்டாசி ரோகங்களும்' உண்டாகின்றன.⁴ 'தண்டகாலஸகம்' என்றும், 'விளம்பிகா' என்றும் வேறிரண்டு வியாதிகளும் அஜீர்ண ரோகத்தைச் சேர்ந்தவைவாயும். 9—11.

1. பிரவாஹிகா—இது சீதபேதி என்று வழங்கப்படும்.

2. விஷ்டப்த்தம்—ஜீர்ணமாகக் கூடாமலும், வெளிவரவிடாமலும் குடலிலேயே தகையப்பட்ட தைப் பொருள்; விதக்த்தம்—பித்தத்தின் குட்டினால் மிகவும் எரிக்கப்பட்டது; ஆமம்—கபம் பிரகோபமடைவதால் உணவு சிறிதும் பக்குவமாகாமல் தங்கிவிடுவது.

3. அலஸகம் வாதத்தினாலேயே உண்டாவதாகவும், விஷ்டப்த்தமே அலஸகம் என்பதாகவும் வாக்படர் கூறுகிறார். அஹாரம் குடலில் பக்குவமாகாமல் அடைபட்டு வெளிவரமுடியாமல் உண்டாகும் வயிற்றுப்பொருமல் 'அலஸகம்' என்று கூறப்படுகிறது.

4. வாத்பேதி யென்கிற வியாதி விஷ்டாசியெனப்படும்.

5. விஷத்தன்மையுள்ள இரஸதாது சரீரமெங்கும் பரவுவதால் தேஹம் விறைத்துப்போய் குத்தல் குடைத்தலெற்பட்டால் அது தண்டகாலஸகம் என்றும், விறைத்தலின்றி மற்றக் கோளாறுகளிருந்தால் விளம்பிகா என்றும் கூறப்படும்.

அர்சோரோகம்:—அர்சஸ் என்கிற மூலரோகம் ஆறுவிதம்; அவை—வாதார்சஸ், பித்தார்சஸ், கபார்சஸ், ஸந்திரபாதார்சஸ், ஸங்கஜார்சஸ்¹, ரக்தார்சஸ்² என்பவைகளாம். இவை ஸஹஜார்சஸ், உத்தரகாலஜார்சஸ் என்று பொதுவாக இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கப்படும்³. இவற்றில் சுஷ்கார்சஸ், ஆர்த்ரார்சஸ் என்று வேறிரண்டு வகைகளுமுண்டு. 4 12½.

சர்மகீலகம்:—இந்த ரோகம்⁵ வாதஜ சர்மகீலகம், பித்தஜ சர்மகீலகம், கபஜ சர்மகீலகம் என்று மூன்று வகைப்படும். 13.

கிருமரோகம்:—இருபத்தொரு விதமான கிருமிகள் சரீரத்தில் உற்பத்தியாகின்றன; அவையெல்லாம் 'பாஹ்யகிருமிகள்', 'ஆப்யந்தரகிருமிகள்' என்று பொதுவாக இருவகைப்பட்டனவாம்.⁶ அவற்றுள்

1. ஸம்ஸ்கம்—இரட்டை தோஷங்களின் கோளாறு. ஸந்திரபாதம்—மூன்று தோஷங்களின் கோளாறு. [ஸம்ஸ்கஜமான அர்சஸை மூன்றுவிதமாகப் பிரிக்கக் கூடுமாயினும், ஸம்ஸ்கம் என்கிற முறையைக்கொண்டு இங்கு ஒரேவிதமாகக் கூறப்பட்டதென்க. மாதவரிதாரம் முதலியவற்றில் ஸம்ஸ்கார்சஸ் என்பதற்குப் பதிலாக ஸஹஜார்சஸ்வே ஆறுவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.]

2. ரக்தார்சஸ்—இரத்தம் பொசியும் மூலம்.

3. பிறப்பிலேயே உள்ளது 'ஸஹஜார்சஸ்' என்றும், பிற்காலத்தில் வாதாதிதோஷங்கள் கோளாறடைவதால் உண்டாவது, 'உத்தரகாலஜமான அர்சஸ்' என்றும் சொல்லப்படும்.

4. மூலத்திலிருந்து இரத்தம் முதலியது பொசிந்துகொண்டிருந்தால் அது ஆர்த்ரார்சஸ் என்றும், பொசிலில்லாமலிருந்தால் சுஷ்கார்சஸ் என்றும் கூறப்படும்.

5. குதவாரத்திலுண்டாகும் ஒருவித கட்டி 'சர்மகீலகம்' எனப்படும். இதைத் தமிழ் வைத்தியர்கள் 'கிரந்தி' என்பார்கள். ஆங்கிலத்தில் பிஸ்டென் எனப் பெயர்.

6. பாஹ்யகிருமிகள்—வெளியில் ரோமம் முதலியவற்றிலுள்ள தோஷங்களால் உண்டாகும் பேன் முதலியன; ஆப்யந்தரகிருமிகள்—குடல், இரத்தம் முதலியற்றைச் சார்ந்து சரீரத்தின் உட்புறத்தில் விருத்தியாகும் கிருமிகள்.

பூகம், லிக்ஷா என்கிற இரண்டும் 'பாஹ்யகிருமிகள்' எனப்படும். 1 மற்றவையெல்லாம் 'ஆப்யந்தர கிருமிகள்.' அவையாவன:—ஹ்ருதயாதம், அந்த்ராதம், உதராவேஷ்டம், சுரு, மஹாகுஹம், ஸுகந்தம், தர்ப்பகுஸாமம், ரக்தம், மாத்ரு, ஸௌரஸம், லோமவித்வம் ஸம், ரோமத்வீபம், உதும்பரம், கேசாதம் என்கிற இப்பதினான்கும் பெரும்பாலும் கபத்தை ஆசிரயித்து விருத்தியாகக்கூடியவை. மகேருகம், லேலிஹம், ஸலூநம், ஸௌஸுராதம், ககேருகம் என்கிற வேறு ஐந்துவிதமான கிருமிகள் மலங்களில் உற்பத்தியாகின்றன. 2 இவ்விருபத்தோரு விதமான கிருமிகளன்றி வேறு சில கிருமிகளும் உண்டு; அவற்றுள் கபம், இரத்தம் இவ்விருவையுமும் ஆசிரயித்து உண்டாவது 'ஸ்நாயுகம்' 3 என்று சொல்லப்படும். வெளி தோஷங்களைக் காரணமாகக்கொண்டு விரணங்களில் உற்பத்தியாகும் வெவ்வேறு வகையான வேறு கிருமிகளும் உண்டு. 4 14—18.

1, பூகம்—போன்; லிக்ஷா—சர் எனப்படும் பேன்முட்டை; (மலினமான வஸ்திரம் முதலியவற்றில் இருக்கும் வெண்மையான பேன்கள் லிக்ஷா எனப்படும் என்று சிலர்).

2. ஆப்யந்தரமான பத்தொன்பதுவித கிருமிகளுக்கும் வியவ ஹாரத்தின் பொருட்டும் பெரும்பாலும் அவ்விதமான பெயர்கள் இடப்பட்டனவென்று மாதவ ரிதாநத்தில் விஜயரக்பிதனுடைய வியாக்யானம்.

3. ஸ்நாயுகம்—உணச்சி நரம்புகளுக்கு (Nerves) ஸ்நாயு என்றுபெயர்; அவ்வித நரம்புபோன்ற கிருமியானது 'ஸ்நாயுகம்' எனப்படும். ஸ்நாயுகம் என்கிற கிருமியானது, இரத்தத்தையும், ரிணநீர் என்னும் ஒருவித கபத்தையும் விகாரப்படுத்தி 'நாடவிரணம்' போன்ற ஒருவித ரோகத்தை யுண்டிடுபனுகிறது; இதைத் தமிழில் நரம்புச்சிலந்தி யென்பார்கள்.

4. மாதவகரனுடைய கொள்கை இவ்விஷயத்தில் பின்வருமாறு:—கிருமிகள் இருபதுவிதம். அவை பொதுப்பட்ட பாஹ்யங்கள், ஆப்யந்தரங்கள் என்று இருவகைப்படும். (1) வெளி தோஷங்களை ஆசிரயித்துண்டாகுபவை, (2) கபத்தில் விருத்தியாகுபவை, (3) இரத்தத்தில் விருத்தியாகுபவை, (4) மலத்திலுண்டாகுபவை என்று. அவற்றை மீண்டும் நாலு விதமாகப் பிரிக்கலாம்; வெளி தோஷங்களாலுண்டாகுபவை:—பூகம், லிக்ஷா என்பவையாம், குடலில்

பாண்டரோகம்:—வாதம், பித்தம், கபம், ஸந்திரபாதம் இவற்றுல் தனித்தனியே ஒவ்வொருவித பாண்டரோகமும், மண் உண்பதால் மற்ருரு விதமும் ஆக ஐந்துவித பாண்டு ரோகங்களாம். 1 19.

காமலா, தும்பகாமலா, ஹலீமகம்:—ஸாதாரணமான காமலா ரோகம் 2 ஒருவிதம். தும்பகாமலா 3 என்பது மற்றொரு விதமானது. ஹலீமகம் 4 என்னும் வியாதியும் ஒரேவிதம். 19½.

இரத்த பித்தம்:—இரத்த பித்தம் என்கிற ரோகம் ஊர்த்வகம், அதோகம், உபயமார்க்கம் என்று மூன்று வகைப்படும்; அவற்றுள்

கபத்தை ஆசிரயித்த கிருமிகள்:—அந்த்ராதம், உதராவேஷ்டம், ஹ்ருதயாதம், மஹாகுஹம், சுரு, தர்ப்பகுஸாமம், ஸுகந்தம் என்கிற கிருமிகள், நாகப்பூச்சி, அட்டை, தானிய முளைகள் இவைகளைப் போன்றவையாம். இரத்தத்தில் உண்களால் பார்க்கக்கூடாதவாறு வெகு ஸூக்ஷ்மமாயிருக்கும் கிருமிகள் கேசாதம், ரோமவித்வம், ஸம், ரோமத்வீபம், உதும்பரம், ஸௌரஸம், மாத்ரு என்று கூறப்படுகின்றன. குடலில் மலாசயத்தில் உற்பத்தியாகும் கிருமிகள் ககேருகம், மகேருகம், ஸௌஸுராதம், லேலிஹம் என்பவைகளாம். இந்தக் கிருமிகளால் உண்டாகும் ரோகங்களும் அங்கு விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1. மண்ணை யுண்பதாலும் வாத பித்த கபங்களே விகாரமடைந்து, அக்கோளாறுகளுக்கேற்ற குறிகளே காணப்படுமாயினால் தனிப்பட மண்ணுண்பதால் ஒரு பாண்டுரோகம் உண்டாவதாகக் கூறுவது சரியல்லவென்னும் கொள்கையினால் ஸுசுருத ஸம்ஹிதையில் நாலு விதமான பாண்டுரோகங்களை கூறப்பட்டிருக்கின்றனவாம்.

2. ஸம்ஸ்கிருதத்தில் காமலாயெனப்படுவது தமிழில் காமலா என்று வழங்கப்படும்.

3. காமலா ரோகத்தில், இரத்தத்தில் பித்தம் அதிகம் சேர்ந்து உடலெல்லாம் மஞ்சள் நிறமாகக் காணப்படும். காமலாரோகமே மிகவும் முதிர்ந்துபோனால், மூத்திரம் முதலியவை மிகக் கறுநிறம் கொண்டு, உடல் வீங்கி, மல மூத்திரங்களில் சில ஸமயம் இரத்தமும் விழத் தொடங்கி, தாஹமும் வறட்சியும் பித்தமயக்கமும் அதிகரித்து விட்டால் அந்நிலை 'தும்பகாமலா' எனப்படும். தமிழில் 'வறட்காமலா' என்றும் கூறுவதுண்டு.

4. பாண்டு ரோகத்தில் சரீரமானது, வாத பித்தங்களின் பிரகோபத்தினால் சிந்தி மஞ்சள் நிறமாக அல்லது இலைப்பசுமை நிற

வாய், மூக்கு, செவி முதலிய மேல்வழிகளால் இரத்தம் வெளிவருமானால் 'ஊர்த்வகம்' என்றும், கீழே குதம், மூத்திரமார்க்கம் முதலிய வற்றால் வெளிப்படுமானால் 'அதோகம்' என்றும், இரண்டு வழிகளாலும் அல்லது மயிர்க்கால்கள் மூலமாகவும் வெளிப்படுமானால் 'உபய மார்க்கம்' என்றும் கூறப்படும்; ஊர்த்வகரத்தபித்தம் கபதோஷத்தினாலும், அதோகரத்தபித்தம் வாதத்தினாலும், வாதகபங்களுடைய சேர்க்கையினால் உபயமார்க்கமான இரத்தபித்தமும் உண்டாகின்றன. 20½.

காஸம்:—காஸரோகம் ஐந்துவிதம்; அவற்றில் வாத பித்த கபங்களால் தனித்தனியே மூன்றுவித காஸங்களும், ச்வாஸாசயத்தினால் ஏதாவது அபிகாதம் முதலியவற்றால் விரணமுண்டாவதால் கூத காஸம் என்கிற மற்றொருவித காஸமும், தானுக்கள் சுழிணிப்பதால் வேறொருவித காஸமும் உண்டாகும். 1 21½.

ஶுஷ்யம்:—ஶுபரோகமும் ஐந்து விதமே; தனித்தனி தோஷத்தினால் மூன்று வித ஶுபமும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், விரணங்களிலிருந்து இரத்தம் அபரிமிதமாய் வெளியாவதால் மற்றொன்றும் உண்டாகிறது. 22½.

ரோஷம்:—சோஷரோகம் ஆறுவிதம்; விசேஷமான ஸ்திரீப்ரஸங்கத்தினாலும், சோகத்தினாலும், உரகூதம் முதலிய விரணத்தினாலும், அதிகமாய் ஓடி வழிநடப்பதாலும், மிதமிஞ்சிய வியாயாமத்தாலும், கிழத்தன்மையினாலும் அவை உற்பத்தியாகின்றன. 23½.

முடைபதாகவும் மாறிப்போய், வலிமையும் உத்ஸாஹமும் கூப்படைந்து, பரிசின்மைபுடன் மெதுவான ஜ்வரமும், உடலெல்லாம் விசேஷமான கோவும் உண்டாகுமானால், அவ்வித ரோகம் 'ஹலீமகம்' என்று சொல்லப்படுகிறது.

1. ஶுத்திரமான சில காரணங்களாலும், முதலில் கூறப்பட்ட நான்கு காஸங்களும் சிசித்திசை செய்யப்படாமல் உபேகழிக்கப்பட்டாலும், 'ஶுபகாஸம்' உண்டாகக்கூடும்.

2. ஶுபத்திற்கும் சோஷத்திற்கும் பேதம் விசேஷமாயில்லை. ஆயினும் வாத பித்த கபங்களின் கோளாறுகளால் உண்டாகுபவை பெரும்பாலும் ஶுபம் என்றும், ஸ்திரீப்ரஸங்கம் முதலிய சரீரத்திற்கு ஆபாஸிதேற்றுவான மற்ற நேறுத்களால் உண்டாவது சோஷம் என

சீவாஸரோகம்:—ஶுத்ராச்வாஸம், தமகச்வாஸம், ஊர்த்வச்வாஸம், மஹாச்வாஸம், சின்னச்வாஸம் என்று ச்வாஸரோகம் ஐந்து விதம். 1 24½.

ஹிக்காரோகம்:—விக்கல் என்று வழங்கப்படும் ஹிக்காரோகமும் ஐந்துவிதம்; அவையாவன:—ஶுத்ராஹிக்கா, அன்னஜஹிக்கா, கம்பீரஹிக்கா, யமளஹிக்கா, மஹாஹிக்கா என்பவையாம். 2 25½.

அக்னிவிகாரம்:—உணவுகளை வயிற்றினால் பக்குவம் செய்வதற்கேற்ற ஒரு வகையான பித்தம் கோளாறடைவதால் உண்டாகும் பிணி 'அக்னிவிகாரம்' என்று வழங்கப்படுகிறது; இதில் அக்னியானது விஷமம், தீக்ஷணம், மந்தம், பஸ்மகம் என்கிற நான்கு வித கோளாறுகளைப் பெறும்; இதில் விஷமம் என்பது வாதத்தினாலும்,

மும் சார்ங்கதரனுடைய கருத்து. இவ்விரண்டும் இரீஜயக்ஷம்ரோகம் என்று வழங்கப்படும்.

1. (1) ஆயாஸகரமான வேலை செய்வதாலும், வறட்சியினாலும் அழிக்கடியும் சிறுகச் சிறுக மேலோங்கி வரும் மூச்சு 'ஶுத்ராச்வாஸம்' எனப்படும். (2) ச்வாஸமார்க்கங்களில் அடைபட்டிருக்கிற கபத்தை வெகு கஷ்டத்துடன் வெளிப்படுத்துகையில், கழுத்தும் சிரஸ்ஸைச் சேர்ந்த முகம் முதலிய அவயவங்களும் வீப்பிக்கொண்டு இரும்பையும் முடியாமல் அழிக்கடி மயக்கந்தரக்கூடிய ச்வாஸம் 'தமகச்வாஸம்' எனப்படும்; தமகச்வாஸமே பிரதமகம், ஸந்தமகம் என்று இருவகைப்படும் என்றும் மாதவரிதாம். (3) ஒரு முறை இருமல் வரும்போது மூச்சு ஒரே இழுப்பாய் மேலுக்கு வருமேயன்றி, மறுபடியும் சிக்கிரத்தின் மூச்சு ஒரே இழுப்பாய் மேலுக்கு வருமேயன்றி, மறுபடியும் சிக்கிரத்தின் வெளியிலிருந்து உள்ளுக்கு ச்வாஸம் வாங்கமுடியாமல் முகமெல்லாம் வெளுத்துத் திணறிப்போகும் நிலைமையையுண்டாக்குவது 'ஊர்த்வச்வாஸம்' எனப்படும். (4) தூரத்திலிருப்பவரும் கேட்குமாறு விருஷப்போல் வேகமாகப் பிரயாஸப்பட்டு வீடப்படுவது 'மஹாச்வாஸம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. (5) வெகு நேரம் மூச்சுத்திணறி உடம்பெல்லாம் வலியுண்டாய் வயிறுபலுடன் வியாவையும்விட்டு பிரணன்போய் விடுவதுபோல் தோற்றுவது 'சின்னச்வாஸம்' ஆகும்.

2. (1) இடையில் வெகுநேரம் விட்டுவிட்டு கண்டத்தின் அடியிலிருந்து வருவதுபோல் தோற்றுவது 'ஶுத்ராஹிக்கா'. (2) மிதமிஞ்சிய அன்னபானுதிகளால் வயிற்றினால் எடங்கிய வாயு நெருக்கப்பட்டு வெளிவருவதால் உண்டாகும் விக்கல் 'அன்னஜஹிக்கா'. (3)

தீக்ஷணம் பித்தத்தினாலும், மந்தமானது கபத்தினாலும், பஸ்மகம் என்பது வாத பித்தங்களாலும் உண்டாகின்றன. 1 26½.

அரோசகம்:—வாத பித்த கபங்களால் தனித்தனியே ஒவ்வொன்றும், ஸ்நிபாதத்தினால் ஒன்றும், மனதுக்கு உண்டாகும் அருவருப்பு அல்லது ஸங்கடங்களால் ஒன்றும் ஆக ஐந்து அரோசகங்கள் உண்டாகின்றன. 27½.

சர்தி:—சர்தி 2 ஏழு விதம்; மூன்று தோஷங்களால் தனித்தனியே ஒவ்வொரு சர்தியும், குடலில் கிருமிகள் சேருவதால் ஒரு வித சர்தியும், ஸ்நிபாதத்தினால் வேறொரு சர்தியும், அருவருப்பான பதார்த்தங்களைக் காண்பதால் மற்றொரு சர்தியும், ஸ்த்ரீகளுக்கு கப்பந்தரிப்பதால் ஒருவித சர்தியும் உண்டாகும். 28½.

ஸ்வாபேதம்:—ஸ்வாபேதம் 3 ஆறுவிதம்; வாத பித்த கபங்களால் மூன்று விதமும், மேதஸ் என்னும் கொழுப்பு அதிகரிப்பதால் ஒருவிதமும், ஸ்நிபாதத்தினால் ஒன்றும், தாதுக்கள் கடினிப்பதால் ஒன்றும் உண்டாகும். 29½.

நாபியிலிருந்து மேலோங்கி வருவதுபோலவும் கம்பீரமான தொனியுடன் கூடியதும் பல்வித உபத்திரவங்களுண்டு பண்ணுவதுமான விக்கல் 'கம்பீரஹிக்கா'. (4) சிறிது நேரத்திற்கொரு முறை சிரஸையும் கழுத்தையும் நடுங்கச்செய்துகொண்டு இரட்டையாக வரும் விக்கல் 'பமஹிக்கா'. (5) மர்மங்களைப் பீடித்துக்கொண்டும் உடலை நடுக்கித் கொண்டும் இடைவிடாமல் உண்டாவது 'மஹாஹிக்கா'.

1. ஒரு ஸமயம் நல்ல பசியும் மற்றொரு ஸமயம் பசி மந்தித்தும் இருந்தால் 'விஷமக்னி' யென்றும், பசியுண்டாகும்போது அது தாங்க முடியாததாயிருந்தால் 'தீக்ஷணக்னி' என்றும், பசியே யில்லாமல் ஆஸாசத்தில் விருப்பமற்றிருந்தால் 'மந்தாக்னி' என்றும், ஒரு நினத்தில் அடிக்கடி உணவுகள் விசேஷமாய் புறிக்கப்பட்டபோதிலும் அவை யெல்லாம் பஸ்மீகரிக்கப்படுவதுபோல் எப்பொழுதும் சாப்பிட வேண்டுமென்கிற விருப்பம் அதிகமாகுதல் 'பஸ்மகாக்னி' என்றும் கூறப்படும்.

2. சர்தி—வமஸம் அல்லது வாந்தியாதல். [மாதவரிதாநத்தில் கிருமீஜமான சர்தியும் கர்ப்பிணிகளுக்குண்டாகும் சர்தியும் சேர்க்கப்படவில்லை.]

3. ஸ்வாபேதம்—கண்டத்தின் தொனி மாறுபடுதல்; தொண்டைக்கம்பல்.

த்ருஷ்ணரோகம்:—த்ருஷ்ணரோகமும் ஆறுவகைப்படும்; 1 வாத பித்த கபங்களால் மூன்றும், ஸ்நிபாதத்தினால் ஒன்றும், தாதுக்கள் கடியமடைவதால் ஒன்றும், சிலரோகங்களுக்கு உபத்திரவரூபமாக 2 மற்றொன்றும் உண்டாகும். 30½.

மூர்ச்சாரோகம்:—மூர்ச்சாரோகம் வாதஜம், பித்தஜம், கபஜம், ஸ்நிபாதஜம் என்று நான்கு விதமாகும். 3. 31½.

பிரம்ம் முதலியன:—பிரம்ம் என்னும் தலைச்சற்றல், ரித்திரை, தந்த்ரை யென்னும் சோம்பல், ஸந்யாஸரோகம், 4 க்லாமி என்கிற இளைப்பு இவற்றில் ஒவ்வொன்றும், ஒவ்வொரு விதமேயாம். 32.

மதம்:—வாத பித்த கபங்களால் மூன்று மதங்களும் 5, ஸ்நிபி

1. த்ருஷ்ணரோகம்—நீர் வெட்கையினால் உண்டாகும் வியாதி. [மாதவரிதாநத்தில் மூன்று தோஷங்களாலும், விரணங்களிலிருந்து இரத்தம் அபரிமிதமாய் வெளிப்படுவதாலும், மற்ற தாதுக்கள் கடினிப்பதாலும், ஆமம் என்கிற ஒருவித அஜீர்ணதோஷத்தினாலும், உப்பு புளிப்பு முதலியவை மேலிட்ட உணவுகளை யுண்பதாலும் ஆக ஏழு விதமான த்ருஷ்ணரோகம் உண்டாவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வேறு சில ரோகங்களுக்கு விசேஷக் குறியாகத் தோன்றும் உபத்திரவ ரூபமான த்ருஷ்ணை இந்த ரோகத்துடன் கூட்டி எண்ணக்கூடியதாயில்லை. ஸ்நிபாதத்தினால் உண்டாவதையே ஆமனோஷத்தினால் ஏற்படும் த்ருஷ்ணை யென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.]

2. உபத்திரவம்—ஒரு ரோகத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு உற்பத்தியாகும் வேறு வியாதி.

3. மூன்று தோஷங்கள், இரத்தம், மதுபானம், விஷம் ஆக ஆறு காரணங்களால் ஆறுவித மூர்ச்சை யுண்டாவதாக மாதவரணுடைய கொள்கை.

4. ஸந்யாஸம்—சிரஸஸுக்குள் உஷ்ணம் அல்லது பித்தம் அதிகரித்து, ஸ்நிபாதத்தினால் உண்டாகும் ஒருவித மூர்ச்சாரோகம்.

5. மதம்—வெறி [மாதவர்கள் முதலியவர்களால் 'மதரோகம்', என்று தனிப்பட்ட ஒரு ரோகம் வாதாதிதோஷங்களால் ஸம்பவிப்பதாகக் கூறப்பட்டவில்லை. பிறகு வரும் மதாத்யத்தில் இது சேர்க்கப்படுகிறது.]

பாதத்தினால் ஒன்றும், இரத்தத்தினால் ஒன்றும், 1 மதுபானத்தினால் மற்றொன்றும், விஷவேகத்தினால் வேறொன்றும் உண்டாகும். 33.

மதாத்யயம் முதலியன:—மதாத்யயம் 2 என்கிற ரோகம் தனித் தனி தோஷத்தினால் ஒவ்வொன்றும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும் ஆக நான்கு வகைப்படும். பரமதம், 3 பானஜீர்ணம் 4, பானவிப்ரம், 5 பானாத்யயம் 6 இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமேயாம். 34½.

தாஸரோகம்:—தாஹம் என்கிற காங்கை இரத்த - பித்த ஸம் பந்தத்தினாலும், இரத்தத்தினாலும், நாவறட்சியினாலும், கேவல பித்தத்தினாலும், தாதுக்கள் சுஷ்ணிப்பதாலும், மர்மஸ்தானங்களில் அடிபடுவதாலும், வயிற்றில் இரத்தம் பொசிந்து நிரம்புவதாலும் ஆக ஏழு காரணங்களால் உற்பத்தியாகின்றன. 35, 36.

உஸ்மாநம்:—மூன்று தோஷங்களால் தனித்தனியே ஒவ்வொரு உன்மாதமும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், விஷப்பிரயோகத்தினால் ஒன்றும், மனநோய்களால் மற்றொன்றும் ஆக ஆறு உன்மாத ரோகங்கள் உண்டு. 37.

1. இரத்தமதம்—இரத்தத்தைக் குடிப்பதாலுண்டாகும் வெறி.
2. மீதமிஞ்சிய மதுபானத்தினால் உண்டாகும் ரோகம் மதாத்யயம் எனப்படும்.

3. கபம் மிகவும் அதிகரித்து, ருசிகளை யறியவல்லமையற்று. சோம்பலும் மேலிட்டு, மலமூத்திரங்கள் பந்தநடைந்து, சரீரம் பளுவாயிருப்பதுடன் ஸந்திகளிலும் தலையிலும் ஸுஷிக்கக்கூடாத நோயுண்டானால், அந்த மதம் 'பரமதம்' எனப்படும்.

4. பானம் பண்ணிய மது ஜீர்ணமாகாமல் பொறுக்க முடியாத வயிற்றுப் பொருமலும், வாந்தியும், தொண்டையில் எரித்தலும் உண்டானால் அது 'பானஜீர்ணம்' எனப்படும்.

5. இருதயம், தொண்டை, மற்றும் பல அவயவங்கள் இவற்றில் அழற்சியும், மூக்கு முதலான அவயவங்களிலிருந்து கபம் அதிகமாய் பெருகுவதும், மூர்ச்சையும், வாந்தியும், ஜ்வரமும், தலைநோயும், மக்ய ஸம்பந்தமான உணவு வகைகளில் வெறுப்பும் உண்டாக்கும் வியாதி 'பானவிப்ரம்' என்று கூறப்படும்.

6. பானாத்யயம் என்கிற பிணி மாதவரிதாரம் முதலியவற்றில் தனியாகக் கூறப்படவில்லை. [பெரும்பாலும் பானாத்யயம் என்பது மதாத்யயத்தினால் நேரிடக்கூடிய அபாயகரமான ஒருவகை நிலைமையாகும்.]

பூதோன்மாதம்:—பூதோன்மாதம் இருபது விதம்; தேவர், அஸுரர், கந்தர்வர், கின்னரர், யக்ஷர், பித்ருதேவதைகள், குகுசாபம், பிரேதம், 1 குஹ்யகர், 2 வருத்தர், வித்தர், பூதங்கள், பிசாசுங்கள், ஜலதேவதைகள், நாகங்கள், பிருஹம் ரக்ஷஸ்ஸுகள், இராக்ஷஸ், கூஷ்மாண்டதேவதை, 3 ஏவலெனப்படும் க்ருத்பை, வேதாளம், இவற்றால் பூதோன்மாதங்கள் இருபதும் உண்டாகின்றன. 38—39½.

அபஸ்மாநம்:—அபஸ்மாநம் 4 வாத பித்த கபங்களாலும், ஸந்திபாதத்தினாலும் ஆக நான்கு காரணங்களால் உண்டாகின்றது, 40½.

ஆமவாதம்:—கீல்வாயு எனப்படும் ஆமவாதரோகமும் வாத பித்த கபங்களாலும், ஸந்திபாதத்தினாலும் ஆக நான்கு விதமாய் உற்பத்தியாகின்றது. 41½.

சூலை:—சூலையென்னும் வயிற்றுநோய் எட்டுவிதம்; அவை வாத பித்த கபங்களால் ஒவ்வொருவிதமும், த்வந்த்வ தோஷங்களால் 5 மூன்றுவிதமும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், ஆமதோஷத்தினால் 6 ஒன்றும் ஆக எண்வகைப்படும். 42½.

பரிணாமசூலை முதலியன:—உணவு ஜீர்ணமாகுங்கால் உண்டாகிற சூலை பரிணாமசூலை யெனப்படும்; இதுவும் ஸாதாரண சூலைக்குண்டான காரணங்களாலேயே எட்டுவிதமாய் உற்பத்தியாகின்றது;

1. பிரேதம்—ஒருவன் அபரிமிதமான பாபங்களைச் செய்து இறந்தபின், உத்தரக்குத்யங்கள் அவனுக்கு நடவாமற்போனால், நரகானுபவம் செய்து முடிந்த பிறகும் நல்ல ஜன்மமூழில்லாமல், 'மோக்ஷமடைய முடியாமல் தவிக்க நேரிடும்; அதன் பெயர் பிரேதம்.

2. குஹ்யகர்—நிதிகளைக் காக்கும் பூதங்கள்.

3. கூஷ்மாண்ட தேவதை—சிவனுடைய பிரமதகணத்தில் இருக்கும் கூஷ்மாண்டம்போன்ற வயிற்றையுடைய பூதங்கள்.

4. அபஸ்மாநம்—காக்கைவலி.

5. வாதபித்தம், வாதகபம், பித்தகபம் என்றவாறு இரட்டைப்பட்ட தோஷங்கள் த்வந்த்வங்கள் எனப்படும்.

6. ஆமதோஷம்—இதைப்பற்றி 40-வது பக்கத்தில் டிப்பணியில் 2-என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்க.

மேலும் அன்னதரவக்ஷை, 1 ஜ்வர பித்தக்ஷை² என்கிற இவ்விரண்டும் ஒவ்வொரு விதமேயாம். 43, 44.

உதாவர்த்தம்:—உதாவர்த்தம்³ என்னும் ரோகம் பதின்மூன்று வகைப்படும்; அவற்றுள் பசியை அடக்குவதால் உண்டாவது ஒன்று; நாவறட்சியை அடக்குவதால் ஏற்படுவது இரண்டாவது; நித்திரையைத் தடுப்பதால் உற்பத்தியாவது மூன்றாவது; ச்வாஸத்தை நிகர ஹம் செய்வதால் ஸம்பலிப்பது நான்காவது; மேலோங்கி வரும் வார்த்தியை அடக்குவதால் ஜனிப்பது ஐந்தாவது; தும்மலைத் தடுப்பதால் உண்டாவது ஆறாவது; கொட்டாலியை அடக்குவதால் நேரிடுவது ஏழாவது; ஏப்பமென்னும் தேக்கெறிவைத் தடுப்பதால் உற்பத்தியாவது எட்டாவது; கண்ணீரை அடக்குவதால் ஏற்படுவது ஒன்பதாவது; சுக்ரத்தை அடக்குவதால் ஸம்பலிப்பது பத்தாவது; மூத்திரத்தைத் தடுப்பதால் உண்டாவது பதினொன்றாவது; மலத்தைக் கட்டுவதால் ஜனிப்பது பன்னிரண்டாவது; அபாநவாயுவை அடக்குவதால் உற்பத்தியாவது பதின்மூன்றாவது;⁴ இந்த உதாவர்த்

1. பத்தியமும் அபத்தியமுமான உணவுகளைக் கலந்துண்பதால் ஆஹாரம் ஜீர்ணமான பிறகோ, ஜீர்ணமாகும்போதோ, ஜீர்ணமாகாம லிருக்கையிலேயோ எந்தக்ஷை உண்டாகிறதோ அது அன்னதரவக்ஷை எனப்படும்.

2. ஜ்வரம் விசேஷமாய் அடித்து, அதனால் குடலில் பித்தம் அதிகரித்து உண்டாகும் குலை 'ஜ்வரபித்தக்ஷை' என்று சொல்லப்படும். [மாதவபிதாநம் முதலிய நூல்களில் இந்தக்ஷை குறிப்பிடப்படவில்லை.]

3. குடலுக்கும், துவாரமுள்ள மூத்திரநாளம் முதலிய மற்ற அவயவங்களுக்கும் இயற்கையில் அமைந்துள்ள கீழ் நோக்கிச் செல்லும் அசைவு இயற்கைக்கு மாறாக மேல்நோக்கி அசையத் தலைப்படுவதால் உண்டாகும் ரோகம் 'உதாவர்த்தம்' என்று கூறப்படுகிறது. குடலுக்கு இயற்கையான நெளியுந்தன்மை ஆவர்த்தம் (Peristaltic motion) என்றும், மேல் நோக்கி யுண்டாகும் அவயவசைவு உதாவர்த்தம் என்றும் கருதப்படுகிறது.

4. பசி, தாஹம், மல மூத்திர விஸர்ஜனத்தின் நிமித்தம் உண்டாகும் உணர்ச்சி முதலியவை வேகங்கள் எனப்படும்.

தங்களுள் இறுதியிற் கூறிய மூன்றும் பல தீங்குகளுக்குக் காரணமான உபத்திரவங்களை யுண்டுபண்ணக் கூடியவையாகும். 45—48.

ஆநாஹமும் உரோக்ரஹமும்:—வயிற்றுப் பொருமலெனப்படும் ஆநாஹரோகம் இருவகைப்படும்; அவற்றுள் குடலில் பக்வாசயம் என்கிற பாகத்தில் உற்பத்தியாகும் பொருமல் ஸாதாரண ஆஹமும் என்றும், இரைப்பை பென்கிற ஆமாசயத்தில் உண்டாவது 'பிரத்யாநாஹம்' என்றும் கூறப்படும். மாரடைப்பு என்னும் உரோக்ரஹரோகம்¹ ஒரே விதம். 49.

ஹ்ருத்ரோகம்:—இருதயத்தைப் பற்றிய ரோகம் ஐந்துவிதம்; அவற்றுள் வாத பித்த கபங்களால் மூன்று, ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்று², கிருமிகளால் ஒன்று ஆக ஐந்து வகையாம். 50.

உநாரோகம்:—உதாரோகம் எண்வகைப்படும்;³ அவற்றுள் வாத பித்த கபங்களால் மூன்று, ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்று, வயிற்றில் ஒருவித நீர் சேருவதால் மற்றொன்று, மண்ணீரல் என்னும் ப்லீஹம் வீங்குவதால் ஒன்று, குடலில் முள் முதலியவை சேர்ந்து அவற்றால் சூத்தப்பட்டு துவாரம் உண்டாய் விடுவதால் ஒன்று, மலபந்தத்தினால் ஒன்று ஆக எட்டு விதம். 51½.

குன்மம்:—குன்மரோகம் வாத பித்த கபங்களால் மூன்றும், ச்வந்தவதோஷங்களால் மூன்றும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், இரத்தத்தினால் ஒன்றும்⁴ ஆக எட்டு விதமாகும். 52½.

1. உரோக்ரஹம்—ச்வாஸநாளத்தில் உண்டாகும் ஒருவித வாதரோகம். மாதவகாநல் இது குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் 'உரோகாதம்' என்று மற்றொரு வியாதி அங்கு குறிக்கப்படுகிறது.

2. ஸந்திபாதத்தினால் ஒரு ஹ்ருத்ரோகம் உண்டாவதாக ஸுசுருதால் கூறப்படவில்லை.

3. உதரம்—மஹோதாரோகம்; [வயிற்றுக்குள் குடலுக்கு வெளியில் பிணநீர் சுரந்து வயிறு மிகவும் ஊதியிருப்பதாகக் காரணப்படுங்கால் அது 'ஜலோதரம்' என்று சொல்லப்படும். வயிற்றின் இடது பக்கத்திலுள்ள மண்ணீரல் வீங்குவதால் 'ப்லீஹோதரம்' என்கிற வியாதி உண்டாவது போல், வலது புறத்தில் கல்லீரல் என்கிற யக்ருத் வீங்குவதால் 'யக்ருத்தாலீ' என்கிற கல்லந்தரோகம் உண்டாகின்றது.]

4. இரத்த குன்மம்—இந்த ரோகம், ஸ்த்ரீகளுக்கு மாதவிடாயில் ஏற்படும் கோளாறுகளால் கருப்பையினுள் உண்டாகின்றது;

மூர்பாகாதம்:—நீரடைப்பு என்கிற மூதராகாதரோகம் பதின் மூன்று வகைப்படும்; அவற்றுள் வாதகுண்டலிகா என்பது முதலாவது; இரண்டாவது வாதாஷ்டலா; மூன்றாவது வாதவஸ்தி; மூதராதீதம் நான்காவது; மூதரஜடரம் ஐந்தாவது; மூதரகூயம் ஆறாவது; ஏழாவது மூதரோதஸங்கம்; எட்டாவது மூதரக்கிரந்தி; ஒன்பதாவது மூதரசுக்ரம்; மலாகாதம் பத்தாவது; மூதரஸாதம் பதினொன்றாவது; உஷ்ணவாதம் பன்னிரண்டாவது; வஸ்திகுண்டலிகா பதின்மூன்றாவதாம்; 1 இவற்றுள் இறுதியிற் கூறிய மூத்திர ரோகங்கள் மூன்றும் மிகவும் கொடியவையாகும். 53—56.

ஆகவே ஸ்த்ரீகளுக்கே இவ்வியாதி உண்டாகக் கூடுமென்றி புருடருக்கு உண்டாகாதென்று கூறப்படுகிறது; ஏழு தாதுக்களில் ஒன்றான இரத்தம் ஒருவாறு விகாரமடைவதால் புருடருக்கும் வயிற்றில் இரத்த குன்மம் உண்டாகக் கூடுமென்று சிலரது கொள்கை.

1. (1) வஸ்தியெனப்படும் மூத்திரப்பையினுள் வாயு பிரகோபமடைந்து அப்பையின் உப்புறத்திலேயே ஸஞ்சரிப்பதால் மூத்திரம் அடிக்கடியும் வெகு சொற்பமாகவும் வெளிவருமாயின் அது 'வாதகுண்டலிகா' எனப்படும். (2) வாயுவானது வஸ்தியையும், குதமார்க்கத்தையும் அடைத்து, வஸ்தியில் பொருமலை யுண்டாக்கி வீங்கச் செய்தால் அது 'அஷ்டலா' எனப்படும்; (கூழாங்கல் எனப்படும் அண்ட வடிவமான ஒருவித வழுக்கைக் கல் வட தேசத்தில் அஷ்டலா என்று முன்னால் வழங்கப்பட்டதாம்; அவ்விதக் கலைப் போலவே இவ்விதமும் காணப்பட்டதால் இதற்கும் அஷ்டலா என்று பெயரிடப் பெற்றது). (3) மூத்திரவேகத்தை அடக்குபவனுக்கு வஸ்தியினுள் வாயு பிரகோபித்து அப்பையின் துவாரத்தை அடைத்து விடுவதால் சிலருக்கு மூத்திரம் வெளிவர முடியாமற் போய்விடும்; அந்த ரோகம் 'வாதவஸ்தி' எனப்படும். (4) மூத்திரத்தை அடக்குவதால் சிலருக்கு மூத்திரம் வேகமாய் வெளிவராமல் வெகு மந்தமாய் வருமானால் அது 'மூத்திராதீதம்' எனப்படும். (5) மூத்திரவேகத்தை அடிக்கடியும் தடுப்பதால் வஸ்தியின் கீழ் துவாரம் அடைப்பட்டு வஸ்தியில் பொருமலுண்டாய் அவ்வவயும் நாபிக்கு மேல் கிளம்பினால் அது 'மூதரஜடரம்' என்று கூறப்படும். (6) சரீரவறட்சியுடன் பலம் குன்றியவனுக்கு வஸ்தியில் வாயு பித்தம் இரண்டும் பிரகோபித்து மூத்திரத்தை வற்றச் செய்தால் அது 'மூதரகூயம்' எனப்படும். (7) வஸ்தியிலோ, நாளத்திலோ, விரகத்தின் முனையிலோ பிரகோபமடைந்த வாதத்தினால் மூத்திரம் தடைபடுவதுடன் இரத்தமும்

மூதர க்ருச்சிரம்:—நீர்ச் சுருக்கெனப்படும் மூதர்க்ருச்சிரம் எட்டு விதம்; அவற்றுள் வாத பித்த கபங்களால் மூன்று விதமும், ஸந்திபாதத்தினால் நான்காவதும், சுக்ரத்தினால் ஐந்தாவதும், 1 மலபந்தத்தினால் 2 ஆறாவதும், அபிகாதத்தினால் 3 ஏழாவதும், அச்மீர் என்கிற கல் அடைபடுவதால் எட்டாவதும் உண்டாகிறது. 57,—58.

மூத்திரத்தோடு வந்தால் அது 'மூதரோதஸங்கம்' எனப்படும். (8) வஸ்தியின் அடித்துவாரத்தில் உருண்டை வடிவாக ஒரு கிரந்தி உண்டாய் திடரென்று மூத்திரத்தைத் தடுத்தால் அது 'மூதரக்கிரந்தி' எனப்படும். (9) மூத்திரத்துடன் ரேதஸ் கலந்து வருவதால் சாம்பல் கலந்ததுபோல் மூத்திரம் வெளியாகும்; அது 'மூதரசுக்ரம்' எனப்படும். (10) மலத்தின் வேகத்தைத் தடுப்பவனுக்கு உதாவர்த்த ரோகம் உண்டாய், அதன் மூலமாய் மூத்திரத்திலும் மலத்திற்குண்டான நாரற்றம் முதலியது தோன்றும்; அது 'மலாகாதம்' என்று வழங்கப்படும். (11) வாயுவினால் பித்தமாவது கபமாவது இரண்டுமாவது இறுகிப்போய், மூத்திரம் மஞ்சள் நிறமாகவோ வெண்மையாகவோ சென்னிறமாகவோ எரித்தலுடன் வெளி வந்தால் அது 'மூதரஸாதம்' என்று சொல்லப்படுகிறது. (12) பிதமிகுசின சரீரவழைப்பினால் பிரகோபமான பித்தம் வஸ்தியை யடைந்து, மஞ்சள் நிறமாகவும் இரத்தம் கலந்ததுமாய் மூத்திரத்தைக் கஷ்டத்துடன் எரித்தலை யுண்டாக்கி வெளிப்படுத்தினால் அது 'உஷ்ணவாதம்' எனப்படும். (13) வெகு வேகமாய் ஓடுவது முதலிய ஆயாஸ கரமான காரியங்களால் திடரென்று வஸ்தி இடம் புரண்டு கர்ப்பத்தைப் போல் நாபிக்குமேல் தாக்கிக்கொண்டு நின்றால் அது 'வஸ்திகுண்டலிகா' எனப்படும்.

1. ஏதேனும் தோஷத்தால் விகாரமடைந்த ரேதஸ்ஸானது மூத்திரநாளத்தினுள் வந்து தங்கியிருந்து மூத்திரத்திற்குத் தடையை யுண்டுபண்ணி, வஸ்தியிலும் விங்கத்திலும் வலியைத் தரும்.

2. மலமானது மலாசயத்தில் சிக்கிக்கொண்டு, மேன்மேலும் அவ்விடத்திலேயே விரகுத்தியாவதால், மலாசயத்திற்கு எதிரில் வெகு அருகிலுள்ள மூத்திராசயமும் தாக்கப்பட்டு, மூத்திர நாளம் அதனால் சிறிது அடைபட்டு மூதர்க்ருச்சிரம் உண்டாகும்.

3. ஏதாவது அடிபட்டு, சல்லியம் ஏதேனும் உப்புருந்து மூத்திரமார்க்கத்தில் தடையை யுண்டுபண்ணுமாயின் 'அபிகாதஜ மூதர்க்ருச்சிரம்' உற்பத்தியாகும்.

அச்மீர்:—அச்மீரோகம்¹ நான்கு விதம்; அவற்றில் வாத பித்த கபங்களால் மூன்றுவித அச்மீர் ரோகங்களும், சுக்ரத்தினால் மற்றொரு அச்மீர் ரோகமும் உண்டாகும். 59.

மேஹம் அல்லது பிரமேஹம்:—மேஹரோகம் இருபது வகைப்படும்; அவையாவன:—இக்ஷுமேஹம், ஸூராமேஹம், பிஷ்டமேஹம், ஸாந்த்ரமேஹம், சுக்ரமேஹம், உதகமேஹம், லாலாமேஹம், சீதமேஹம், விகதாமேஹம், சகைர்மேஹம், மாஞ்ஜிஷ்டமேஹம், ஹாரித்ரமேஹம், நீலமேஹம், இரத்தமேஹம், கிருஷ்ணமேஹம், கூராமேஹம், ஹஸ்திமேஹம், வஸாமேஹம், மஜ்ஜாமேஹம், மதுமேஹம் என்பவையாம்; 2 இவற்றுள் இக்ஷுமேஹம் முதல் சகைர்மேஹம் வரையிலுமுள்ள பத்துமேஹங்களும் கபத்தினாலும், மாஞ்ஜிஷ்டமேஹம் முதல் கூராமேஹம் வரையிலுமுள்ள ஆறும் பித்தத்தினாலும், மற்ற நான்கும் வாதத்தினாலும் உற்பத்தியாகின்றன. 60—62½.

1. வாயுவானது வஸ்தி முதலிய மூத்திர மார்ச்சங்களிலுள்ள கப பித்தங்களையும், மூத்திரத்தின் திரவ பாகத்தையும், சுக்ரத்தையும் சோஷணம் செய்வதால் மணல்களைப் போன்ற சில கடின பதார்த்தங்கள் உண்டாகும்; அவை 'அச்மீர்' என்று சொல்லப்படும்; மணல்களைப்போன்ற இப் பதார்த்தங்கள் சிறிய பருக்காங்கற்களைப் போல் இருந்தால் அவை 'சர்க்கரா' எனப்படும்.

2. மேஹரோகத்தில் மூத்திரமானது நிறம், மணம், சுவை முதலியவைகளால் இக்ஷுரஸம் முதலியவற்றிற்குச் சமானமாயிருந்தால் அகதற்குத் தகுந்த பெயரால் அந்தந்த மேஹரோகமும் வழங்கப்படுகிறது. இக்ஷு-கருப்பஞ்சாறு; ஸூரா-கள்; பிஷ்டம்-அரிசி முதலியவற்றின் மாவு; ஸாந்த்ரம் - தோய்ந்துபோன பால் முதலியதைப் போன்றது; சுக்ரம்-ரேதஸ்; உதகம்-ஜலம்; லாலா-உமிழ்நீர்; சீதம்—வெகு குளிரந்தது; விகதா-பருக்காங்கல் அல்லது மணல்; சகைர்மேஹம்-வெகு சிறிய அளவில் அடிக்கடியும் போகும் மூத்திரரோகம்; மாஞ்ஜிஷ்டை-ஓர் சாயமும் வேர்; ஹாரித்ரா-மஞ்சள்; நீலம்-நீலநிறம் அல்லது நீலியைப்போன்றது; ரத்தமேஹம் - இரத்த நிறமானதும் இரத்தத்துடன் கூடியதுமான மேஹம்; கிருஷ்ணம் - மிகவும் கறுப்பானது; கூராம்-உப்பு முதலிய சில காரப்பொருள்; ஹஸ்திமேஹம்-யானையைப்போல் அதிகமாக மூத்திரம் வெளிவிடுதல்; வஸா-மாம்ஸம் கழுவி நீர் போன்றது; மஜ்ஜா-மஜ்ஜை யென்னும் எலும்புக்குள் ஊடங்கிய ஓர் தாது; மது-தேன்.

ஸோம் ரோகம்:—ஸ்த்ரீகளுக்கு சில ஸமயம் கருப்பையிலிருந்து வெண்ணிற திரவம் வெளிவருவதுண்டு; அவ்வித மேஹரோகம் 'ஸோமரோகம்' என்று சொல்லப்படும்; இது 1 ஓரே விதமாம். 63.

பிரமேஹ பிடுகைகள்:—பிரமேஹபிடுகை 2 பத்துவிதம்; அவையாவன:—சராலிகா, கச்சபிகா, புத்ரிணீ, விநதா, அலஜீ, மஸூரிகா, ஸ்ரஷ்பிகா, ஜாலிநீ, விதாரிகா, வித்ரதி என்பவையாம்; 3 இவை மேஹரோகத்திற்கு உபத்திரவங்களாய் உண்டாவதில்பு. 64½.

மேதோ ரோகமும் சோதையும:—மேதோ விருத்தி 4 யென்னும் அதிஸ்த்தாவரோகம் ஓரே விதம். சோபம் அல்லது சோதையும் என்கிற நீர்க்கோவை ஒன்பது வகையாம்; அவற்றுள் தனித்தனி தோஷத்தினால் உண்டாவது மூன்று; தவர்த்ததோஷங்களால் உண்டாவது மூன்று; ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்று; அபிகாதத்தினால் ஒன்று; விஷ ஸம்பந்தத்தினால் மற்றொன்றும். 65½.

விருத்தி, அஸ்டவிருத்தி, கண்டமாலை, கண்டாலஜி:—விருத்தி ரோகம் ஏழுவிதம்; அவற்றுள் வாதம், பித்தம், கபம் இவற்றால் மூன்

1. ஸோமரோகம் மாதவகரனால் கூறப்படவில்லை. ஆனால் நிர்ணயஸாகர அச்சுக்கடத்தில் வெளியாயிருக்கும் மாதவரிதாநத்தின் இறுதியில் அனுபந்தத்தில் இந்த ரோகம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பாவப்ரகாசம் முதலிய சில கார்த்தங்களிலும் இது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

2. பிரமேஹ பிடுகை:—மேஹரோகங்களுக்குண்டாகும் இராரீஜப் பிளவை என்னும் சிலந்தி.

3. சராலிகா—சராவம் என்றால் அகல் எனப் பொருள். அதைப் போன்றது சராலிகா; கச்சபிகா—ஆமையைப்போன்றது; புத்ரிணீ—சுற்றிலும் சிறிய கொப்புளங்களுடன் கூடிய பிளவை; விநதா—வெகு ஆழமுள்ளதும் விசேஷ வலியுண்டுபண்ணுவதுமான பிளவை; அலஜீ—பல பருக்களுடன் கூடியதும், வெளுப்பும் சிவப்புமான வர்ணமுடையதும், வெகு துன்பந் தருவதுமான சிலந்தி; மஸூரிகா—கடலைகளுக்கு ஒப்பானது; ஸ்ரஷ்பிகா—வெண் கடுக்குச் சமமானமாயிருப்பது; ஜாலிநீ—வரிசையாய் வீங்கியெழும்பிய மாம்ஸஜலந்களுடன் கூடியது; விதாரிகா—நிலப்பனங்கிழங்குக்கு ஒப்பானது; வித்ரதி—விப்புருதியென்று வழங்கப்படும் சீழ்க்கட்டி.

4. கொழுப்பு மிகவும் அதிகரிப்பதால் உண்டாகும் ரோகம் 'மேதா விருத்தி' எனப்படும்.

றும், இரத்தித்தினால் ஒன்றும், மேதஸ் என்னும் கொழுப்பினால் ஒன்றும், மூத்திரத்தினால் ஒன்றும், குடலிறக்கத்தினால் ஒன்றும் உண்டாகின்றன.¹ அண்டவிருத்தி என்பது ஒரே விதம். கண்டமாலை, கண்டாலஜி என்கிற ரோகங்களும் ஒவ்வொரு விதமாம். 66—67½.

கிரந்தி:—கிரந்தி² என்னும் வியாதி ஒன்பது விதம்; அவற்றுள் மூன்று தோஷங்களால் மூன்றுக் கிரந்திகளும், இரத்ததோஷத்தினால் ஒன்றும், விரைகளின்³ தோஷத்தால் ஒன்றும், மேதோ தோஷத்தினால்⁴ ஒன்றும், விரணத்தினால் ஒன்றும், அஸ்த்தி தோஷத்தால் ஒன்றும், மாம்ஸதோஷத்தினால் ஒன்றும் உண்டாகின்றன. 68½.

அர்ப்பதம், யானைக்கால்:—அர்ப்பதரோகம்⁵ ஆறுவிதம்; வாதார்ப்பதம், பித்தார்ப்பதம், கபார்ப்பதம், மாம்ஸார்ப்பதம், மேதோர்ப்பதம், இரத்

1. விருத்தி—அண்டம் என்கிற ிஜம் பருத்துப்போவது. [மூத்திரவேகத்தை அடக்குபவனுக்கு அண்டத்தில் அவ்வித்திரவம் ஒன்று சேர்ந்து 'மூத்திர விருத்தி' உண்டாகும். அண்டவிருத்தி யென்று தனியாக ஒரு விருத்திரோகம் மாதவகரன் முதலியவர்களால் கூறப்படவில்லை. கழுத்துக்கு மேல் சில விரணங்கள் வரிசையாக உண்டாவதுண்டு; ச்வாஸாசய ஸம்பந்தமான கழலேரோக முள்ளவருக்கு இவ்வித கட்டிகள் முக்கியமாய் உற்பத்தியாகும்; இவை 'கண்டமாலை' என்று சொல்லப்படுகின்றன. ஒரு கட்டி உண்டாய் அது உடைந்து போய் ஆறிய பிறகு அதன் பக்கத்தில் மற்றொன்று உண்டாவது 'கண்டாலஜி' எனப்படும். இதற்கே 'அபசி' என்றும் பெயருண்டு.]

2. கிரந்தி—மாம்ஸம் கொழுப்பு இவை முதலியவை கெட்டுப் போய் உண்டாகும் ஒருவித கடினமான கட்டி; இரத்தக்கிரந்தி, விரணக்கிரந்தி, அஸ்த்திக்கிரந்தி, மாம்ஸக்கிரந்தி என்னும் கிரந்திகள் மாதவ ரிதாந்தத்தில் கூறப்படவில்லை.

3. விரைகள்—காரிரத்தக்குழாய்கள்—அதிக வேலை செய்யும் சிலருடைய கை கால்களிலுள்ள விரைகள் பருத்து முடிச்ச கட்டிக் கொள்வது இயல்பு; அவை விராக்கிரந்தி எனப்படும்.

4. மேதஸ்—கொழுப்பு; கொழுப்பானது சிலருக்கு ஒவ்வொரு அவயவத்தில் அதிகமாகச் சேர்ந்து கட்டிகள் உண்டாகக் கூடும்; அவ்விதக் கட்டிகள் 'மேதோகிரந்தி' எனப்படுகின்றன.

5. அர்ப்பதம்—புரைகுழல்.

தார்ப்பதம் என்பவையாம். ச்லீபதம் என்கிற யானைக்கால் வாதஜம், பித்தஜம், கபஜம் என்று மூன்று விதமாம். 69½.

விந்ரதி:—விந்ரதி¹ ஆறு விதம்; அவற்றுள் வாத பித்த கபங்களால் தனித்தனியே மூன்று விந்ரதிகளும், இரத்த தோஷத்தினால் ஒரு விந்ரதியும், அடிபடுவதால் ஒரு விதமும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒரு விந்ரதியுமாம். 70½.

விரணங்கள்:—விரணங்கள்² பதினைந்து விதம். அவையாவன:—வாதவிரணம், பித்தவிரணம், கபவிரணம், இரத்தவிரணம்; வாத பித்தவிரணம், வாதச்லேஷ்விரணம், பித்த கபவிரணம், ஸந்திபாதவிரணம், வாதரக்த விரணம், இரத்தபித்த விரணம், கபரக்த விரணம், வாத பித்த ரக்தவிரணம், வாத கப ரக்தவிரணம், பித்த கப ரக்த விரணம், ஸந்திபாத ரக்தவிரணம் என்பவையாம்; இந்த விரணங்கள் யாவும் ஆகந்தகங்கள், சரீரங்கள், சுத்தமானவை, அசுத்தமானவை என்று மீண்டும் நான்குவிதமாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. 71—75.

ஸத்யோவிரணம்:—ஸத்யோவிரணம்³ எண் வகைப்படும்;

1. விந்ரதி—ஒரு விதமான சீழ்க்கட்டி; இதையே விப்புருதி யென்று தமிழில் வழங்குகிறார்கள். [குடல் முதலிய உள் அவயவங்களில் உற்பத்தியாகும் விந்ரதிகளைத் தனியாகக் குறிப்பிட்டு அவைகளை 'அந்தர் விந்ரதி' என்று மாதவகரன் கூறியிருக்கிறார்.]

2. விரணங்கள்—இவை, இரத்தம் முதலிய தாதுக்களில் தோஷங்கள் சேர்ந்து சரீரத்தில் தானாகவே உண்டாகக்கூடிய கட்டி முதலியன.

3. ஸத்யோவிரணம்—ஏதாவது அடிபடுவதால் உண்டாகும் விரணம். இதில் அலிக்குப்தம் என்றால் அவயவம் அறுபடாமல் உள் காயப்படுதல்; வில்ம்பிதம்—சதைகள் அறுபட்டுத் தொங்கும் காயம், சின்னம்—ஸாதாரணமாய் சிறிது அறுபடுதல்; பின்னம்—கோடரி கொண்டு பிளக்கப்பட்டது போன்ற காயம்; ப்ரசலிதம்—அவயவம் நெகிழ்ந்து போதல்; க்ருஷ்டம்—சரீரம் வழுந்துபோதல்; வித்தம்—ஆணி முதலியவற்றால் குத்தப்படுதல்; நிபாதிதம்—அடித்து நசுக்கப்படுதல். [மாதவரிதாந்தத்தில் சின்னம், பின்னம், வித்தம், க்ருஷ்டம், பிச்சிதம், க்ருஷ்டம் என்று ஆறுவிதமான ஸத்யோவிரணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.]

அவையாவன:—அலிஷ்டம், வில்பிதம், சின்னம், பின்னம், ப்ரசலிதம், க்ருஷ்டம், வித்தம், நிபாதிதம் என்பவையாம். 76.

கோஷ்ட பேதம்:—கோஷ்ட பேதம் என்பது சின்னாந்திரம், நிஸ் ஸ்ருதாந்திரம் என்று இருவகைப்படும். 76½.

அஸ்த்தி பங்கம், நக்த விணம்:—அஸ்த்தி பங்கம்² எட்டு விதமாம். அவையாவன:—பக்ரப்ருஷ்டம், விதாரிதம், விவர்த்திதம், விசிலிஷ்டம், திரயக் கழிப்தம், அதோகதம், ஊர்த்வகதம், ஸந்தி பக்ரம் என்பனவாம். அக்னியினால் எரிக்கப்படுவதால்³ ப்லுஷ்டம், விதத்தம், தூர்த்தத்தம், ஸம்யக்தத்தம் என்று நான்குவிதமான விரணங்கள் உண்டாகின்றன. 77.

நாடி விரணம்:—நாடி விரணம்⁴ ஐந்து விதம்; அவற்றுள் வாத பித்த கபங்களால் மூன்று நாடி விரணங்களும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒரு விரணமும், சல்யத்தினால் ஒன்றும் உண்டாகின்றன. 78, 79.

பகந்தரம்:—‘பகந்தரம்’⁵ என்கிற குதத்துவாரத்திற்கு அருகில் உண்டாகும் பிளவை எண் வகைப்படும்; அவற்றுள் வாயுவினால் உற்

1. கோஷ்டம்—குடல்; குடலுக்கு உண்டாகும் சிதைவானது ‘கோஷ்டபேதம்’ என்று சொல்லப்படுகிறது; அதில் குடல் அறுபடு மானால் ‘சின்னாந்திரம்’ என்றும், ஆஸநத்வாரம் முதலியவற்றின் மூலமாய் குடல் வெளியே சரிந்துபோமானால் ‘நிஸ் ஸ்ருதாந்திரம்’ என்றும் கூறப்படுகிறது.

2. அஸ்த்தி பங்கம்—எலும்பு முரிதல். பக்ரப்ருஷ்டம்—இடுப்பு முரிதல்; விதாரிதம்—எலும்பு பிளந்துபோதல்; விவர்த்திதம்—எலும்புகள் திரும்பிப்போதல்; விசிலிஷ்டம்—நழுவுதல்; திரயக்கழிப்தம்—குறுக்காகச் சாய்தல்; அதோகதம்—மேலிருந்து கீழ்முக்கமாக நழுவுதல்; ஊர்த்வகதம்—கீழிருந்து மேலே ஏறி விடுதல்; ஸந்திபக்ரம்—ஸந்தியில் ஒடிந்து அல்லது விலகிப் போதல்.

3. ப்லுஷ்டம்—கொப்புளிக்கச் செய்தல்; விதத்தம்—அநிகமாக எரிந்து போகுதல்; தூர்த்தத்தம்—நன்றாக சுடப்படாமை; ஸம்யக்தத்தம்—நன்றாக முறைப்படி எரிக்கப்பட்டது.

4. நாடி விரணம்—நரம்புச் சிலந்தி என்பதைப்போல் புரையோடும் விரணம்.

5. பகந்தரம்—இதைத் தமிழில் பவுத்திரம் என்கிறார்கள்.

பத்தியாவது ‘சதபோநகம்’ என்றும், பித்தத்தினால் உண்டாவது ‘உஷ்ட்ரகரீவம்’ என்றும், கபத்தினால் ஆவது ‘பரிஸ்ராவீ’ என்றும், வாத கபங்களால் உற்பத்தியாவது ‘ருஜு’ என்றும், வாத பித்தங்களால் உண்டாவது ‘பரிசுபீ’ என்றும், கப பித்தங்களால் உண்டாவது ‘அர்சோஜம்’ அல்லது ‘மூலபகந்தரம்’ என்றும், ஆகந்துகமான பகந்தரம் ‘உம்மார்கீ’ என்றும், ஸந்திபாதத்தினால் உண்டாவது ‘சங்காவர்த்தம்’ என்றும் வழங்கப்படுகின்றன¹. 80—81½.

உபதம்சம்:—மர்மஸ்த்தானத்திலுண்டாகும் ‘உபதம்சம்’² என்கிற வியாதி வாத பித்த கபங்களால் தனித்தனியாக ஒவ்வொன்றும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், இரத்த தோஷத்தினால் ஒன்றும் ஆக ஐந்து விதமானது. 82.

ருக தோஷம்:—ருக தோஷம்³ என்னும் மர்மஸ்த்தானத்திலுண்டாகும் விரணமானது இருபத்து நாலு விதமாம்; அவையாவன:—லிங்காரசஸ், க்ரந்திதம், நிவ்ருத்தம், அவமந்தம், ம்ருதிதம், சதபோநகம், அவ்ஷலிகா, ஸர்ஷ்பிகா, த்வக்பாகம், அவபாடிகா, மாம்ஸபாகம், ஸ்பர்சஹரி, விருத்தமணி, உத்பவம், மாம்ஸாப்புதம், புஷ்

1. (1) சதபோநகம்—அனேக முக்கங்களுடன் கூடியதும், துரை போன்ற இரத்தம் வடிவதுமான விரணம்; (2) உஷ்ட்ரகரீவம்—ஒட்டையின் கழுத்தைப்போல் நீண்டு வளர்ந்த விரணம்; (3) பரிஸ்ராவீ—அதிக முன்பற்றத்தில் குறுக்காக நீண்டு வளர்ந்திருப்பது; (4) ருஜு—ஆஸன துவாரத்திற்கு மாய் சீழ் வடியக்கூடிய விரணம்; (5) பரிசுபீ—ம்க முன்பற்றத்தில் குறுக்காக நீண்டு வளர்ந்திருப்பது; (6) அர்சோஜம், மூல முனையினால் வலியுண்டபண்ணும் விரணம்; (7) உம்மார்கீ—குதத்வாரத்தினுள் ஏதாவது சல்லியம் நேரிடும் கட்டி; (8) உம்மார்கீ—குதத்வாரத்தினுள் ஏதாவது சல்லியம் தாக்கி குதத்வாரச்சுவரில் துவாரம் ஏற்பட்டு உண்டாகும் சீழ்க்கட்டி; (9) சங்காவர்த்தம்—சங்கின் உட்பக்கத்துச் சுழியைப்போல் இருப்பது. [மாதவரிதாரத்தில் ருஜு, பரிசுபீ, அர்சோஜம் என்கிற ஸம்யோகஜ பகந்தரங்கள் மூன்றும் கூறப்படவில்லை.]

2. உபதம்சம்—லிங்கப்பற்று என்று சொல்லப்படுகிறது.

3. ருக தோஷம்—மர்மஸ்த்தானத்தில் உண்டாகும் ஒரு வகையான மேஹவிரணம்; இதில் இரத்தமும் லிகாரமடைந்து தோலைப் பற்றிய சில மேஹப்படைகளும் உண்டாகும்; சரீரத்தைப்பற்றி உண்டாகும் முள்ளுகளைப்போன்ற சில முளைகள் சூக்கங்கள் எனப்படும்.

க்ஷுத்ர ரோகங்கள்:—இவை அறுபது விதம்; அவையாவன:—
சர்க்கரார்புதம், இந்திரவருத்தா, பவலிகா, விவ்ருதா, அந்த்ராலஜீ,
வராஹதம்ஷ்ட்ரா, வல்மீகம், கச்சயீ, திலகாலகம், கந்தயீ, ரகஸா, யவ
ப்ரக்யா, விதாரிகா, கதரம், மஷகம், நீலிகா, ஜாலகர்தபம், இரிவேல்வீ,
ஜதுமணி, குதப்ரம்சம், அக்னிரோஹிணி, ஸந்திருத்தகுதம், கோடம்,
ருநகம், அநுசயீ, பத்மீநீ கண்டகம், சிப்பம், அலஸம், முகதாபிகா,
கக்ஷா, வருஷ்ணகச்சு, கந்தம், பாஷாணகர்தபம், ராஜிகா, வ்யங்கம்,
விஸ்போடம், மஸூரிகா என்பவைகளும் இவற்றின் பிரிவுகளு
மாம். 2 இவற்றுள் வ்யங்கமானது வாதஜம், பித்தஜம், கபஜம், ரக்தஜம்
என்று நாலுவிதம்; விஸ்போடமானது வாத பித்த கபங்களால் தனித்
தனியே மூன்றுவிதமும், த்வந்த்வதோஷங்களால் மூன்றும், இரத்தத்
தினால் ஒன்றும், ஸந்திரபாதத்தினால் ஒன்றும் ஆக எண்வகைப்படும்;
மஸூரிகையானது மூன்று தோஷங்களால் தனித்தனியே மூன்று
விதமும், த்வந்த்வதோஷங்களால் மூன்றுவிதமும், ஸந்திரபாதத்தி
னால் ஒரு விதமும், சர்மம்-இரத்தம்-மாம்ஸம்-மேதஸ்-அஸ்த்தி-மஜ்ஜா-
சக்ரம் இந்த தாதுகளை ஆசிரயித்து ஏழு விதமும் ஆகப் பதினான்கு
விதமாக உண்டாகின்றது; இவையனைத்தும் சேர்ந்து அறுபது விதம்
களாகின்றன: மேதஸ் என்கிற கொழுப்பு-அஸ்த்தி-மஜ்ஜா-சக்ரம்
இவற்றைப்பற்றிய மஸூரிகாரோகம் நான்கும் அஸாத்தியம். 91—99½.

1. காரணம், குறிகள், சிகிதையை முதலியவை எவற்றிற்கு
அற்பமாயிருக்கின்றனவோ அவை 'க்ஷுத்ர ரோகங்கள்' எனப்படுகின்
றன. புலி முதலிய கொடிய விலங்குகள் க்ஷுத்ரமிருகங்கள் எனப்
படுவதுபோல், மிகத் தீய குணமுள்ள சர்க்கரார்புதம் முதலியவைகளும்
'க்ஷுத்ர ரோகங்கள்' என்று கூறப்படுவதாகவும் சிலரது கருத்து.

2. (1) சர்க்கரார்புதம்—வாதம் கபம் இரண்டும் பிரகோபித்து
மாம்ஸம்-விரை—ஸ்நாயு இவைகளை உலர்த்தியும், அவற்றில் சீழ்
கட்டிகளையும், பளிங்குகளைப் போன்ற கட்டிகளையும் உண்டுபண்ணி
துர்க்கந்தமான சீழ் முதலியவற்றை வெளிப்படுத்துமாறால் அது
'சர்க்கரார்புதம்' எனப்படும். (2) இந்திரவருத்தா—தாமரைக்கிழங்கு
போன்ற ஒருவித சீழ்க்கட்டி; இந்திரவித்தா என்றும் சொல்லப்படும்;
(3) பவலிகா—காதுகளுக்குச் சமீபத்தில் அதிக வேதனையை யுண்டு
பண்ணிக்கொண்டு உற்பத்தியாகும் கட்டி; (4) பழுத்த அத்திப்பழம்
போன்றதாய் அகன்ற முகத்துடன் கூடிய விரணம் 'விவ்ருதா'

என்று கூறப்படும். (5) அந்த்ராலஜீ—அடி சிறுத்து மேல்பாகம் விசா
லித்து முகம் காணப்படாமல் உன்னதமாகக் கிளம்பியதான அதிக
சீழில்லாத கட்டி. (6) வராஹதம்ஷ்ட்ரா—இரத்த வர்ணமான வட்டத்
துடன் கூடியதும், சர்மத்தை வேகச் செய்வதும், கொடிய வேதனை
யைத் தருவதுமான விரணம். (7) வல்மீகம்—கழுத்து, அக்குள்,
துடையிடுக்கு முதலிய விடங்களில் கிரந்திகள் விகிப்போய் அனேக
துவாரங்களுடன் கூடியதாயுண்டாகும் புற்றுபோன்ற சீழ்க்கட்டி.
(8) கச்சயீ—வரிசையாக ஐந்தாறு இடங்களில் உற்பத்தியாகும் ஆமை
யைப்போன்ற கட்டி. (9) திலகாலகம்—தோலோடு தோலாய் எள்ளு
கன்போல் கறுப்பாக உண்டாகும் சர்மரோகம். 10) கந்தயீ—அனேக
சிறிய கட்டிகளுடன் கூடிய வீக்கம். (11) ரகஸா—வேதனையின்றியே
சர்மத்தின்மேல் சிவப்பாகவோ கறுப்பாகவோ மேலோங்கி வந்திருக்
கும் சர்மலியாதி; இதற்கே மாதவரிதான முதலியதில் 'நியச்சம்'
எனப் பெயர். (12) யவப்ரக்யா—மாம்ஸத்தை ஆசிரயித்து சாமையென்
னும் தாளியப்போல் கடினமாயுண்டாகும் பரு. (13) விதாரிகா—
அக்குள் துடையிடுக்கு முதலான விடங்களில் இரத்தவாணமாய் ரிவப்
பனங்கிழங்குபோல் உண்டாகும் சிவந்தி. (14) கதரம்—கல்லுகள்
அல்லது முள்ளுகள் தாக்குவதால் பாதங்களில் உண்டாகும் ஒருவித
புணர்விழுதல் என்றும் சொல்வது வழக்கம். (15) மஷகம்—
வேதனை யுண்டுபண்ணாமல் உளர்த்துருவங்கொண்டு உண்டாகும் பரு.
(16) நீலிகா—கறுத்தவர்ணமான பிறவி மறு. (17) ஜாலகர்தபம்—சீக்
கிரம் பக்குவமாகாமல் ஜவரத்துடன் உண்டாகும் அக்னியம்மை
போன்ற விரணம். (18) இரிவேல்வீ—தலையில் உருண்டையாயுண்
டாகும் வெகு வேதனையைத் தாக்கூடிய கட்டி. (19) ஜத்து மணி
அல்லது ஜதுமணி—தோலுடன் தோலாய் நோயில்லாமல் உண்டா
யிருக்கும் பிறவித்தேமல். (20) குதப்ரம்சம்—சீதபேதி அதிகளரம்
முதலியவற்றால் வெகு துர்பலமான மனிதனுக்கு குதம் வெளிவரு
தல். (21) அக்னிரோஹிணி—மஹத்தான ஜ்வரத்தையும் அக்னிநிபப்
போல் உள்ளும் புறமும் தாபத்தையும் உண்டாக்கிக்கொண்டும், மாம்
ஸத்தைப் பிளக்கச் செய்துகொண்டும் அக்குள் முதலான விடத்தில்
உண்டாகும் பிளவை; இந்த நோய் ஒரு வாரத்திலாவது பத்து நாட்
களிலாவது பதினைந்து நாட்களிலாவது மனிதனைக் கொன்றுவிடும்.
(இதுதான் ப்ளேக் என்று சொல்லப்படுவதாகச் சில வைத்தியர்க
ளுடைய கருத்து). (22) ஸந்திருத்த குதம்—குதம் என்கிற ஆஸன
த்வாரம் வாயுவின் பிரகோபத்தால் சுருங்கிப்போய் மலம் தாராளமாய்
வெளிவர முடியாமற்போய்விடுதல். (23) கோடம்—சரீரமெங்கும்
நினைவாயுண்டு பண்ணிக்கொண்டு வியாபிக்கும் சிவந்த படை. (24)

விலர்ப்பம், உதர்தம், சீதபித்தம்:—விலர்ப்பரோகம் 1. வாத பித்த கபங்களால் தனித்தனியே மூன்று விதமும், த்வந்த்வ தோஷங் களால் மூன்று விதமும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், அக்னி தாஹத்தி னால் ஒரு விதமும், அபிகாதத்தினால் ஒருவிதமும் ஆக ஒன்பது விதமாகின்றது. பித்த ச்லேஷமங்களால் 'உதர்தம்' என்கிற ரோக மும், 2 வாதபித்தங்களின் ஸம்பந்தத்தால் 'சீதபித்தம்' என்கிற ரோக மும் 3 உண்டாகின்றன. 100—102.

ருகம்—நகம் கறுத்தும் கடினமாகவும் ஆய்விடுவது. (25) அருசயீ-பாதத்தின் உட்புறத்தில் ஆழமாக மாம்ஸங்ஜோ அச்சரயித்து அதிக வலியைத் தராமல் உண்டாகும் ஒருவித வீக்கம். (26) பத்மரீகண்ட கம்—தாமரைத் தண்டிலுள்ள முள்ளுகளைப்போல் உண்டாகும் சரம் வியாதி. (27) சிப்பம்-நகத்திற்குச் சுற்றிலுமுள்ள மாம்ஸத்தை அச்ச ரயித்து உண்டாகும் ஒருவித விரணம்; இதையே நகச்சுற்று என்பார் கள். (28) அலஸம்-சேற்றுப்புண். (29) முகதாஷிகா—முகத்திலுண் டாகும் ஒருவிதமான தழும்பு. (30) க்ஷா—அக்குளிலுண்டாகும் கறு நிறமான இரத்தக்கட்டி. (31) வருஷணகசு—துடையெக்குகளில் உற்பத்தியாகும் தினைவை யுண்பெண்ணுவதான படை. (32) கந்தம்-கக்ஷா என்னும் விரணத்தைப்போல் சரிரத்தில் வேறெங்கேயாவது உற்பத்தியாகும் பிளவை; இதையே 'கந்தமாலா' என்றும் சொல்வார் கள். (33) பாஷாணகர்தபம்—முகவாய்க்கட்டையின் பூட்டிலுந் பத்தியாகும் ஒரு கட்டி. (34) ராஜிகா—கணைப்போன்ற பரு; இதையே யுவாநபிடகா அல்லது யௌவனப் பரு என்பார்கள். (35) வ்யங்கம்-ஒவ்ருதமான தேமல். (36) விஸ்போடம்-கொப்புளம். (37) மஸூரிகா—அம்மை. [இவற்றுள் கோடம், விஸ்போடம், மஸூரிகா என்பவற்றை மாதவகரன் கூடாரோகத்தில் சேர்க்காமல் தனித் தனி அதிகாரத்தில் கூறியிருக்கிறார். வ்யங்கம் முதலியவை வாதாதி பேதங்களைக்கொண்டு பிரிக்கப்படுவதால் மற்ற 23 விதங்களான கூடாரோகங்களும் கணக்கடப்படும்.]

1. விலர்ப்பம்—அக்கி அல்லது அக்னியம்மை. மாதவநிதா நத்தில் விலர்ப்பம் ஏழுவிதமென்று சொல்லப்படுகிறது; அதில் அக்னிதாஹ அபிகாதங்களால் விலர்ப்பம் கூறப்படவில்லை.

2. உதர்தம்—எப்பொழுதும் தினவுடனும் வீக்கத்துடனும் கூடிய சென்னிறமான படை.

3. உதர்தமென்னும் 'படையில் எரித்தலும் வறட்சியும்' அதி கரித்தால் அது 'சீதபித்தம்' எனப்படும்.

அம்ல பித்தம், வாத ரக்தம்:—'அம்லபித்தம்' 1 என்னும் ரோ கம் வாதத்தினால் ஒன்றும், கபத்தினால் ஒன்றும், வாத கபங்களால் ஒன்றும் ஆக மூன்று விதமாய் உண்டாகின்றது. 'வாதரக்தம்' என்கிற ரோகம் 2 வாத பித்த கபங்களால் தனித்தனியே மூன்று, ஸந்தி பாதத்தினால் ஒன்று, த்வந்த்வ தோஷங்களால் மூன்று, இரத்த தோஷத்தினால் ஒன்று ஆக எட்டு விதம். 103—105.

வாதரோகங்கள்:—முற்காலத்திய முனிவர்களால் கூறப்பட்ட படி என்பதுவித வாதரோகங்களும் அடியில் குறிக்கப்படுகின் றன; அவையாவன—3 ஆக்ஷேபகம், ஹநுஸ்தம்பம், ஊருஸ்தம்பம், சிரோக்ரஹம், பாஹ்யாயாமம், அந்தராயாமம், பார்ச்வகுலம், கடி க்ரஹம், தண்டாபதாரகம், கல்லீ, ஜிஹ்வாஸ்தம்பம், அர்த்திதம், பக்ஷா காதம், க்ரோஷ்டிக சீர்ஷம், மந்யாஸ்தம்பம், பங்கு, கலாயகஞ்ஜம், தூநீ, பிரதிதூநீ, கஞ்ஜம், பாதஹர்ஷம், க்ருத்ரவீ, விச்வாசீ, அபபா ஹுகம், அபதாரகம், விரணாயாமம், வாதகண்டகம், அபத்ந்திரகம், அங்கபேதம், அங்கசோஷம், மிர்மிநம், கத்கதம், அஷ்டிலா, பிரத் யஷ்டிலா, வாமநம், குப்ஜம், அங்கபீடா, அங்ககுலம், ஸங்கோசம், ஸ்தம்பம், ரௌக்ஷ்யம், அங்கபங்கம், அங்கவிப்ரம்சம், விட்க்ரஹம், பத்தலிட்கம், மூகம், அதிஜ்ஞம்பா, அத்தபுக்காரம், அந்திரகூஜநம், வாதப்ரவ்ருத்தி, ஸ்புரணம், விராபூரணம், கம்பம், கார்ச்சயம், ச்யாவம், ப்ரலாபம், க்ஷிப்தமூத்திரம், நித்திராநாசம், ஸ்வேதநாசம், தூபலம், பலக்ஷயம், சுக்ராதிப்ரவ்ருத்தி, சுக்ரகார்ச்சயம், சுக்ரநாசம், சித்தாந வஸ்த்திதி, சித்தகாடிநயம், ஆஸ்யவைவாஸ்யம், கஷாய வக்த்ரம், ஆத் மாநம், பிரத்யாத்மாநம், சைத்யம், ரோமஹர்ஷம், பீருத்வம், தோதம், கண்டே, ரஸாஜ்ஞதா, சப்தாஜ்ஞதா, பிரஸூப்தி, கந்தாஜ்ஞத்வம், நேத்திரகூஷ்யம் என்பவையாம். 106—114½.

1. அம்லபித்தம்—நெஞ்செரிவு அல்லது குலை யெரிவு; மாதவ நிடாநத்தில் பித்தகபங்களால் நான்காவது அம்லபித்தம் ஒன்று கூறப்படுகிறது.

2. வாதரக்தம்—குஷ்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ரோகம்.

3. (1) ஆக்ஷேபகம்—வலி அல்லது இசிவ. (2) ஹநுஸ்தம் பம்-மோவாய்க்கட்டைப் பிடிப்பு. (3) ஊருஸ்தம்பம்-துடைகளில்

பித்த ரோகங்கள்:—பிறகு பித்தத்தினாலுண்டாகும் நாற்பது வித ரோகங்கள் கூறப்படுகின்றன; 'அவையாவன—தாமோத்தாரம், விதாஹம், உஷ்ணந்த்வம், பிரமம், காந்திஹாரி, கண்டசோஷம், மூகசோஷம், அஸ்தக்ரத்வம், திக்தாஸ்யதா, அம்லவக்த்ரத்வம், ஸ்வே தஸ்ராவம், அங்கபாகதா, க்லமம், ஹரிதவர்ணத்வம், அத்ருப்தி, பீத தேஹத்வம், ரக்தஸ்ராவம், அங்கதரணம், லோஹகந்தாஸ்யதா, தூர்க்கந்தத்வம், பீதமூத்ரத்வம், அரதி, பீதமலத்வம், பீததர்சனம், பீதநேத்ரதா, பீததந்தத்வம், சீதேச்சை, பூதநகத்வம், தேஜோத்வேஷம், அஸ்பநித்ராத்வம், கோபம், காச்ச்யம், பிநமலத்வம், ஆந்த்யம், உஷ்ணச்ச்வாஸம், உஷ்ணமூத்ரத்வம், உஷ்ணமலத்வம், தமோதர்சனம், பீதமண்டல தர்சனம், பித்தநிஸ்ஸரணம், 1 என்டவையாம். 115—121.

(76) ரஸாஜ்ஞதா-சுவையறியக்கூடாமை. (77) சப்தாஜ்ஞதா - சப்த முணரக்கூடாமை. (78) பிரஸுப்தி-பரிசவுணர்ச்சி யிழத்தல். (79) கந்தாஜ்ஞத்வம்-மணமறிய முடியாமை. (80) நேத்திரகூயம் - கண் தெரியாமை. [மாதவரிதானம் முதலியவற்றில் கூறப்பட்டவைகளை விட சில வாத்திரோகங்கள் வேறு விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.]

1. (1) தாமோத்காரம்—புகைவதுபோல ஏப்பம் வீடுதல். (2) விதாஹம்-எரிவு. (3) உஷ்ணங்கத்வம்-சரிமம் சூடாயிருத்தல். (4) பிரமம்-தலைச்சுற்றல். (5) கார்த்துறாசி-சரிரத்தில் ஒளி மழுங்குதல். (6) கண்ட சோஷம் - தொண்டைக்கம்மல். (7) முகசோஷம் - முகம் உலர்ந்துபோதல். (8) அல்பகர்ந்த்வம்- இரேதஸ் பீகக் குறைவுபடுதல். (9) திக்தாஸ்யதா-வாய்க் கசப்பு. (10) அம்லகத்தரத்வம் - வாய்ப்புளித்தல். (11) ஸ்வேதஸ்ராவம்-லியர்வை அதிகமாகக் கசிதல். (12) அங்கபாகதா - சரிர வேக்காடு. (13) க்லமம்-சோர்வு. (14) ஹரிதவர்ணத்வம்-தேஹம் இலைப்பசுமை நிறங்கொள்ளல். (15) அத்ருப்தி-எதிலும் திருப்தியின்மை. (16) பீத தேஹத்வம் - தேஹம் மஞ்சள் நிறமாகதல். (17) மந்தஸ்ராவம் - சரிரத்திலிருந்து இரத்தம் கசிதல். (18) அங்கதபுணம்-சரிமம் பிளவுபடுதல். (19) லோஹகந்தாஸ்யதா-வாயில் இருப்பு வாஸனையுண்டாவது. (20) தூர்கத்தத்வம் - சரிரத்தில் தூர்கத்தமுண்டாவது. (21) பீதமூத்ரத்வம்-மூதம் மஞ்சள் நிறமாயிறங்குதல். (22) அரதி-பாட்டல். (23) பீதமலத்வம்-மலம் அதிக மஞ்சள் நிறமாவது. (24) பீததர்சகம்-பார்க்கப்படுவதெல்லாம் மஞ்சள் நிறமாகத் தோற்றல். (25) பீதநேத்ரதா-கண் மஞ்சள் நிறமாயிருப்பது. (26) பீத தந்தத்வம்-பற்கள் மஞ்சள் நிற

கப ரோகங்கள்:—தபத்தினால் இருபதுவித ரோகங்கள் உண்டாகின்றன. அவையாவன:—தந்த்ரா, அதிபித்திரா, கௌரவம், முகமாதூயம், முகலேபம், ப்ரஸேகம், ச்வேதாவலோகம், ச்வேதமலம், ச்வேதமூதம், ச்வேதாங்கம், சைத்யம், உஷ்ணேச்சை, திக்தகாமிதா, மலாதிக்யம், சுக்ரபாஹுல்யம், பஹுமூதம், ஜலஸ்யம், மந்தபுத்தி, த்ருப்தி, குக்ருரவாக்யம் 1 என்பனவயம். 122—124.

இரத்த வியாதிகள்:—இரத்த தோஷத்தினால் பத்துவித ரோகங்கள் உண்டாவதாக, மொழியப்படுகிறது; அவையாவன:—கௌ

மாந்வு. (27) சிதேச்சை-குளிர்ச்சியில் விருப்பம் அதிகரித்தல். (28) பீதகதவம்-நகங்கள் மஞ்சள் நிறமாவது. (29) தேஜோத்வேஷம்-பிரகாசமான வெளிச்சங்களில் வெறுப்பு. (30) அல்ப-சித்ராத்தவம்-தூக்கம் குறைந்து போதல். (31) கோபம்-சினம். (32) கார்ச்யம்-இளைத்துப் போதல். (33) பிந்நமலத்தவம்-திரவமாக விசேசனமாகுதல். (34) ஆந்த்யம்-குருட்டுத்தனம். (35) உஷ்ணச்வாஸம்-வெகு குடாக மூச்சுவிடுதல். (36) உஷ்ணமூத்ரத்வம்-மூத்திரம் வெகு குடாக வருதல். (37) உஷ்ணமலத்வம்-மலம் மிகச் குடாகப் போதல். (38) தமோதர்சநம்-கண்பார்வை இருளுடைதல். (39) பீதமண்டல தர்சநம்-ஆகாயத்தில் மஞ்சள் நிறமான ஏதோ வட்டங்கள் காணப்படுதல். (40) பித்தசிஸ்ஸரணம்— பித்தம் அதிகமாகச் சுரப்பது.

சுரப்பது. (1) தந்த்ரா-சோம்பல் (2) அதிரிந்தரை-மிதமிஞ்சிய தூக் கம். (3) கௌரவம்-தன் சரீரம் தனக்கே பாரமாகத் தோற்றல். (4) முகமாதூய்ம்-எப்பொழுதும். வாய் இனிப்பாயிருத்தல். (5) முகலேபம்-வாய் குழ குழப்பாயிருத்தல். (6) ப்ரஸேகம்-உமிழ்நீர் அதிகமாகச் சுரத்தல். (7) ச்வேதாவலோகநம்-எப்பொருளும் வெண்மையாக இருப்பது போலத் தோற்றுதல். (8) ச்வேதமலம்-மலம் வெளுப்பது யிருத்தல். (9) ச்வேதமூத்ரம்-மூத்திரம் வெளுத்துப்போதல். (10) ச்வேதாங்கம்-உடல் வெளிறுதல். (11) ஷைத்யம்-உடலில் சீதம் அதி கரித்தல். (12) உஷ்ணேச்சகை-குட்டில் விருப்பம். (13) திக்தகாமி தா-கசப்பில் விருப்பம். (14) மலாதிக்கம்-மலம் அதிகமாகத்ல். (15) ஸுக்ரபாஹுஸ்யம்-சுக்ரம் அதிகமாகச் சுரத்தல் (16) பஹுமூத்ரம்-மூத்திரம் அதிகமாயிறங்குதல். (17) ஆஸஸயம்-மந்தமாகக் காரியம் செப்தல், (18) மந்த புத்தி-மிகக்குறைவான புத்தி. (19) த்ருப்தி-வாயிற நிரம்ப ஆஹாரமுண்டது போல் எப்பொழுதும் உணர்ச்சி. 20) குர்க்ர வாக்யம்-குரகுரவென்கிற குரலுடன் பேசுதல்.

ரவம், ரக்தமண்டலம், ரக்தநேத்ரம், ரக்தமூத்ரம், ரக்தவ்ஷ்டவம், ரக்தபிடகா, ஓளஷ்ணயம், பூதிகந்தம், 'பீடை, பாகம்' என்பவையாம். 125—126.

முதலாக நோக்கம்:—முகத்தினுள் எழுபத்தினுள் வியாதிகள் உண்டாவதாக மூத்தோரால் மொழியப்பட்டிருக்கின்றது; அவற்றுள் உதடுகளில் பதினாறு ரோகங்கள் உண்டாகின்றன; அவையாவன—வாத பித்த கபங்களால் தனித்தனியே மூன்றும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், இரத்தத்தினால் ஒன்றும், கூதம், மாம்ஸார்புதம், கண்டோஷ்பட்டம், ஜலார்புதம், மேதோர்புதம், அர்புதம் என்பவையுமாம். 2 பற்களில் பத்துவித வியாதிகள் உற்பத்தியாகின்றன; அவை: தாளநம், க்ருமிதந்தம், தந்தஹர்ஷம், கராளம், தந்தசாலம், சர்க்கரா, அதிதந்

1. (1) கௌரவம்:—உடல் பருத்து பாரமாயிருப்பது போல் தோற்றம். (2) ரக்தமண்டலம்—உடலில் இரத்த வர்ணமான படைகள் உண்டாவது. (3) ரக்தநேத்ரம்—கண் இரத்தவாணமாக ஆவது. (4) ரக்தமூத்ரம்—மூத்திரத்துடன் இரத்தம் கசிதல். (5) ரக்தவ்ஷ்டவம்—உமிழ்நீரில் இரத்தம் வருதல். (6) ரக்தபிடகா—இரத்தக் கட்டி. (7) ஓளஷ்ணயம்—தேஹத்தில் குடு அதிகரித்தல். (8) பூதிகந்தம்—சரீரத்தில் தூநாற்றமுண்டாவது. (9) பீடை—சரீரத்தில் நோவுண்டாவது. (10) பாகம்—சரீர வேக்காடு. [வாத பித்த கபங்களைப் போல் இரத்தமும் நான்காவதான ஒரு தோஷமென்று சில ரது கருத்தானதால், இரத்தத்தினாலும் ஸ்வதந்திரமாய் சில வியாதிகள் உண்டாகின்றன என்று இங்கு கூறப்பட்டது. மாதவகரன் முதலியவர்கள் வாதத்தினால் பிரத்தியேகமாக 80 வியாதிகள் உண்டாவதாகக் கூறியிருக்கின்றாரேனறி, பித்தம் முதலியவற்றால் இவ்வித வியாதிகள் பிரத்தியேகமாய் உண்டாவதாகச் சொல்லவில்லை.]

2. கூதம்:—அடிபடுவதால் உண்டாகும் விரணம். மாம்ஸார்புதம். புரை குழலைப்போல் உதடு வீங்கி விடுவது. கண்டோஷ்பட்டம்—உதடு வெடித்துப்போதல். ஜலார்புதம்—உள்ளே தூநீர் தங்கிய புரை குழல். மேதோர்புதம்—கொழுப்புத் தங்கிய புரை குழல். அர்புதம்—ஸாரண புரை குழல்.

தம், ச்யாவதந்தம், தந்தபேதம், கபாலிகா என்பனவாம். 1 பல்லீறுகளில் பதினமூன்று வியாதிகள் உற்பத்தியாகின்றன; அவை சிதாதம், உபசூசம், தந்தவித்ரதி, புப்புடம், அதிமாம்ஸம், விதர்ப்பம், ஸௌஷிரம், மஹாஸௌஷிரம், வாதநாடி, பித்தநாடி, கபநாடி, ஸந்திபாதநாடி, ரக்தநாடி என்பவையாம். 2 நாக்கிலுண்டாகும் வியாதிகள் ஆறு; அவை: வாத்தஜம், பித்தஜம், கபஜம், அலஸம், அதிஜிஹ்வம், உபஜிஹ்வம் என்பவையாம். 3 அர்புதம், தாலுபிடகா, கச்சீ, தாலு ஸம்ஹதி, களசண்டி, தாலுசோஷம், தாலுபாகம், புப்புடம் என்று தவடையில் எட்டு

1. (1) தாளநம்:—பல் பிளக்கப்படுவதுபோன்ற வேதனை. (2) க்ருமிதந்தம்—பற்களில் கிருமியுண்டாதல். (3) தந்தஹர்ஷம்—பற்சிலிர்க்கை. (4) கராளம்—கோரப்பற்களைப் போல் பல் ஒழுங்கினமாதல். (5) தந்தசாலம்—பற்கள் ஆட்டங்கொள்ளல். (6) சர்க்கரா—பற்களில் கறள் கட்டுதல். (7) அதிதந்தம்—பற்கள் ஒன்றுமேலொன்றாய் முளைத்தல். (8) ச்யாவதந்தம்—கறுத்த பற்கள். (9) தந்தபேதம்—பற்களில் இடிப்பது போன்ற நோய். (10) கபாலிகா—சர்க்கரையே விருத்தியாய் பற்களை விட்டுப் பிளந்து கழன்றுவிடும் நிலைமைக்கு வந்து விடுவது.

2. சிதாதம்:—பல்லீறுகளிலிருந்து இரத்தமும், மிருதுவான சிறிய துர்க்கந்த மாம்ஸங்களும் அடிக்கடி வெளியில் சிதறுதல். உபசூசம்—பல்லீறுகள் வெந்துபோய் எரிச்சலெடுத்து பற்கள் ஆட்டங்கொள்ளும் ரோகம். தந்தவித்ரதி—பல்லீறுகளின் குழிப்புண். புப்புடம்—இரண்டு அல்லது மூன்று பற்களின் ஈறுகள் வீக்கங்கொண்டு புண்டாகும் ஒரு கட்டி. அதிமாம்ஸம்—கடைவாய்ப் பல்லில் அதிக உண்டாகும் ஒரு கட்டி. அதிஜிஹ்வம்—சுரப்பிக்கும் பெரிய நோயை யுண்டாக்கி உமிழ்நீரை விசேஷமாகச் சுரப்பிக்கும் பெரிய நோய். விதர்ப்பம்—பற்களின் அடியிலுள்ள மாம்ஸங்கள் தேய்ந்து கட்டி. வாத்தஜம்—பற்களின் அடியில் புரையோடு கட்டி. மஹாஸௌஷிரம்—பற்களின் அடியில் உண்டாகும் புரையோடு கட்டி. உபஜிஹ்வம்—பற்களின் அடியில் உண்டாகும் ஒருவித கட்டி. அதிஜிஹ்வம்—உள்நாக்கு வளருதல். உபஜிஹ்வம்—நாக்கின் அடியில் அடைபடோல் உண்டாகும் ஒருவித கட்டி.

3. அலஸம் அல்லது அலாஸம்:—நாக்கின்மேல் உண்டாகும் ஒருவித கட்டி. அதிஜிஹ்வம்—உள்நாக்கு வளருதல். உபஜிஹ்வம்—நாக்கின் அடியில் அடைபடோல் உண்டாகும் ஒருவித கட்டி.

வியாதிகள் உண்டாகும்.¹ வாதரோஹிணீ, பித்தரோஹிணீ, கபரோஹிணீ, ஸந்திபாதரோஹிணீ, மேதாரோஹிணீ, ப்ருந்தம், கௌளகம், க்ளவித்ரதி, ஸ்வரபங்கம், துண்டிகேரீ, சதக்ரீ, சாலாகம், அர்புதம், களாயு, வலயம், வாதகண்டம், கபகண்டம், மேதோகண்டம் என்று தொண்டையில் பதினெட்டு வியாதிகள் உண்டாகும்.² வாத பித்த கபங்களாலும், இரத்தத்தினாலும், ஸந்திபாதத்தினாலும் ஐந்து ஆஸ்யபாகங்களும், பூத்யாஸ்யம் என்கிற ஒரு வியாதியும், ஊர்த்வகதம், அர்புதம் என்கிற இரண்டும் ஆக எட்டு வியாதிகள் முகத்தினுள்

1. (1) அர்புதம்.—தவடையின் மத்தியில் தாமரைப்பூ போல் உண்டாகும் வீக்கம். (2) தாலுபிடகா—தவடையிலுண்டாகும் கட்டி. (3) கச்சபீ—ஆமையுருவமான அதிக வலியில்லாத வீக்கம்; புட்டாளம்மையென்று பாமரஜனம் சொல்லும். (4) தாலு ஸம்ஹதி—தாடையினிடையில் வலியில்லாமல் மாம்ஸம் பருத்துப் போவது. (5) களசண்ட—தாடையின் அடியில் துருத்தியைப் போல் உண்டாகும் நீண்ட வீக்கம். (6) தாலு சோஷம்—தவடை உலர்ந்து போவது; இதில் நோயுமுண்டு. (7) காலுபாகம்—தாடையின் வேக்காடு. (8) புப்படம்—தாடையில் இலந்தங்கொட்டையைப் போல் உண்டாய் நீடித்திருக்கும் சிறிய வீக்கம்.

2. ரோஹிணீ:—அனேக சிறிய முளைகளுடன் கூடியதாய் தொண்டையின் துவாரத்தை மறைத்து விடுமாறு வளர்ந்த கிரந்தி ஸம்பந்தமான வீக்கம். ப்ருந்தம்—அந்த வீக்கத்திலேயே விசேஷ எரித்தலும், அதனால் ஜ்வரமும் தொடருமானால் ப்ருந்தம் என்று சொல்லப்படும். கௌளகம்—அன்ன பானங்கள் வாயு இவை போகும் மார்க்கத்தைத் தடுக்கும் ஜ்வரத்துடன் கூடிய வீக்கம். க்ளவித்ரதி—தொண்டையினத்திலும் வியாபித்த சித்தக்கட்டி. ஸ்வரபங்கம்—மூச்சுவிட முடியாமல் தொண்டையிலுண்டாகும் ஒருவித கம்மல். துண்டிகேரீ—எரித்தலுடன் கண்டத்தை வேகச் செய்யும் புண். சதக்ரீ—மாம்ஸ ஸம்பந்தமான முளைகள் விருத்தியாய் அவற்றால் தொண்டையினுள் வர்த்தியைப் போலுண்டாகும் மிக வேகனை யுண்டுபண்ணுவதான விரணம். சாலாகம்—சிறிய முளைகளுடன் கூடிய கிரந்தி. அர்புதம்—குழல்போன்ற விரணம். களாயு—கண்டத்தினுள் கடினமாயுண்டாகும் நெல்லிக்காய்களைப் போன்ற வீக்கம். வலயம்—கபம் பிரகோபமடைவதாலான வலயம் போன்ற வீக்கம். கண்டம்—தொண்டையிலுண்டாகும் மிகப் பெரிதான ஒருவித கட்டி.

உண்டாகின்றன.¹ இவ்விதம் முகவியாதிகள் எழுபத்துண்காகும். 127—141.

கர்ண ரோகங்கள்:—செவிகளுக்குள் வாதம், பித்தம், கபம் இரத்தம், ஸந்திபாதம் இவற்றால் ஐந்துவித ரோகங்களும், வித்ரதி, சோதை, அர்புதம், பூதிகர்ணம், கர்ணாசல், கர்ணஹல்லிகா, பாதிர்யம், தந்திரிகா, கண்டே, சஷ்குலீ, க்ருமிகர்ணம், கர்ணநாதம், ப்ரதீநாஹம் என்று பதின்மூன்றாம் ஆகப்பதினெட்டு வியாதிகள் உண்டாகும்.²

1. ஆஸ்யபாகம்—வாயின் உப்புறத்திலுண்டாகும் வேக்காடு. பூத்யாஸ்யம்—வாயிலுண்டாகும் துர்நாற்றம். ஊர்த்வகதம்—வாயின் மேற்புறத்திலுண்டாகும் வேக்காடு.

[பற்களில் எட்டுவித வியாதிகளும், உதடுகளில் எட்டு வியாதிகளும், பல்லீறுகளில் பதினெட்டும், தாடைகளில் ஒன்பதும், நாக்கில் ஐந்தும், கண்டத்தினுள் பதினேழும், முகத்தினுள் எல்லா இடத்திலும் சேர்ந்து மூன்றாம் ஆக அறுபத்தைந்து வியாதிகளை முகத்தினுள் உற்பத்தியாவதாக மாதவரிதாநம் முதலியவற்றில் கூறப்படுகிறது. இந்த கிரந்தத்தில் முகரோகங்களில் பல வியாதிகளின் பெயர் வேறு விதமாயிருப்பதுடன், மாதவரிதாநம் முதலியவற்றில் கூறப்பட்டிருப்பதினும் அதிகமாகவும் கூறப்பட்டுள்ள.]

2. சோதை:—ஸாதாரண வீக்கம். பூதிகர்ணம்—செவிக்குள் சிழிக் கொள்ளல். கர்ணாசல்—காதுக்குள் உண்டாகும் முளைகள் காணஹல்லிகா—காதின் உப்புறத்திலுண்டாகும் ஒருவித இரத்தக் கட்டி; குறுப்பியென்று சிலர். பாதிர்யம்—செவிட்டுத்தனம். தந்திரிகா—வீணையின் த்வணியைப்போல் எப்பொழுதும் செவியில் மெல்லிய சத்தம் உண்டாவது. கண்டே—அதிகமான தினவு. சஷ்குலீ—காதின் சங்குபோன்ற உள்ளவயவத்திலுண்டாகும் விரணம். க்ருமிகர்ணம்—காதுக்குள் க்ருமிகள் உற்பத்தியாவது. கர்ணநாதம்—எப்பொழுதும் காதுக்குள் கோஷமுண்டாவது. ப்ரதீநாஹம்—காதிலுண்டான குறுப்பி மிகத்திரவமாகப் போய் மூக்கு வழியாக வெளி வருவது; அப்பொழுது ஒரு பக்கத்தில் தலையில் அதிக வலியுண்டாகும். [மாதவரிதாநத்தில் ரக்தஜகர்ணரோகம் கூறப்படவில்லை. [மாதவரிதாநத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட கர்ணசூலே, கர்ணக்ஷவோடம், மாதவரிதாநத்தில் கர்ணகூதம், கர்ணத்தில் குளவி முதலியவற்றின் பிரவேசம், கர்ணபாகம் இவைகளுக்குப் பதிலாக இங்கு சோதை, அர்புதம், கர்ணாசல், கர்ணஹல்லிகா, தந்திரிகா, சஷ்குலீ இவை கூறப்பட்டன.]

காரணபாளீ யென்கிற ஃ வெளிக்கூதில் உத்பாதம், பாளி சோஷம், விதாரீ, துக்கவர்த்தநம், பரிபோடம், லேஹீ, பிப்பலீ என்று ஏழு வித ரோகங்கள் உற்பத்தியாகின்றன.¹ காதின் அடிப்புறத்தில் வாத பித்த கபங்களால் மூன்றும், இரத்தத்தினால் ஒன்றும், ஸ்நரிபாதத் தினால் ஒன்றும் ஆக ஐந்துவித வியாதிகள் உண்டாகின்றன. 142—146.

நாஸா ரோகங்கள்:—மூக்கில் வாதம், பித்தம், கபம், ஸர்சிபாதம், இரத்தம் இவற்றால் ஐந்துவிதமான பிரதிச்யாயம் என்கிற ரோகமும், பீஸஸம், பூதிநஸ்யம், நாஸாச்சஸ், ப்ரம்சது, கூவம், நாஸாநாஹம், பூதிநக்தம், ஆப்புதம், துஷ்டபீஸஸம், நாஸாசோஷம், நாஸாபாகம், பூயஸ்ராவம், தீப்தகம் என்கிற வேறு பதினான்று வியாதிகளும் ஆகப் பதினெட்டு ரோகங்கள் நாகியில் உண்டாகும். ² 147—148½.

1. உத்பாதம்:—கனமான ஆபரணதிகளைப் புணுவதால் அல்லது அடிப்புவதால் காதுகள் கன்றிப்போயுண்டாகும் வீக்கம். பாளி சோஷம்—பாளியென்கிற வெளிக்காது மிகவும் வறண்டு போதல். விதாரீ—காது வெடித்துப்போயுண்டாகும் விரணம். துக்க வர்த்தநம்—தவாரமுண்டாக்கி வளங்கும்போது உண்டாகும் வீக்கம். பரிபோடம்—காதில் கருஞ்சிவப்பாக உண்டாகும் வீக்கம். லேஷீ—காதினுள்ள மாம்ஸத்தை அழித்துவிடும் விரணம். பிப்பலீ—காதின் மேற்புறத்தில் கடு முரடாக உண்டாகும் சர்மவியாதி. [மாதவ சிதாந்தத்தில் பாளிசோதை, பரிபோடம், உத்பாதம், உர்மந்த கம், லேஷீ அல்லது பரிலேஷீ என்று ஐந்துவித பாளீ விரணங்கள் கூறப்பட்டுள். காதின் அடிப்புறத்தில் ஐந்துவித வியாதிகள் உண்டாவதாகவும் அதில் மொழியப்படவில்லை; ஆகவே மாதவசிதாந்தத்தில் இருபத்திரண்டு கர்ணரோகங்களும், இந்த கிரந்தத்தில் முப்பது கர்ணரோகங்களும் மொழியப்படுகின்றன; ஸுச்சுருத ஸம்ஹிதையில் இருபத்தெட்டுவித கர்ணரோகங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.]

2. பிரதிசாயம்:—சிரஸ்ஸுக்குள் வாயு பிரகோபம்டைந்து, நாசியின் அடியிலுள்ள கபம், பித்தம் முதலியது சிரஸ்ஸை நோக்கி இழுக்கப்படுவதால் உண்டாகும் வியாதி. பீரஸம்—மூக்கில் எப்போழுதும் கபம் சீழ் முதலியது கசிந்துகொண்டிருப்பதுடன், எரித்தலும், மூக்கினுள் பொருமலும், வாஸனையற்றவதில் உணர்ச்சியின்மையு முண்டா னால் பீரஸம் எனப்படும். பூதிநஸ்யம்—மூக்கில் சேமுண்டாவது, அல்லது தூர்நாற்றமுண்டாவது. நாஸார்சஸ்—மூக்கினுள் உண்டாகும் மூளை

தினேசராயன்:—சிரஸ்தாபத்தி யுண்டாகும் வியாதிகள் பத்து விதம்; அவற்றுள் வாதத்தினால் அர்த்தாவேபதமும், பித்தத்தினால் சிரஸ்தாபமும், ஒருவித நோயும், கபத்தினால் ஒன்றும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், இரத்தத்தினால் ஒன்றும், ஸூர்யாவர்த்தம் என்பது ஒன்றும், தலையின் அதிர்ச்சியினால் ஒன்றும், கிருமியினால் ஒன்றும், சங்கமம் என்பது ஒன்றும்.

கபால ரோகங்கள்:—மண்டையில் உபசீர்ஷகம், அஞ்ருஷீகா,

கள். ப்ரம்சது-சிரஸ்ஸுக்கு அழியல் சோர்ந்து தேய்ந்திருக்கும் கபம் வெயிலின் வெப்பத்தினால் திரவமாகவும் முறித்தும் போய் நாசியின் வழியாகப் பெருகும் வியாதி; வெயிலில் செல்லுவதால் ஜலதோஷமுண்டாவதாகக் கூறுவதற்குக் காரணம் இதுவே. கூவம்—தும்மல். நாஸாநாஹம்—நாசியின் பொருமல். பூதிரக்தம்-சீழும். இரத்தமும் கலந்து நாசியின் மூலமாய்க் கசிதல். துஷ்ட பீரஸம்-அழிக்கடி மூக்கிலிருந்து முந்கூறியடி. தோஷங்கள் கசிவதும் உள்வது மாயிருந்து மூக்கல் பொருமலும் துர்நாற்றமும் அதிகரிக்கும் வியாதி. நாஸாசோஷம்-நாசியில் பசையற்றுப் போவது. நாஸாபாகம்-நாசி வெப்பப்பெய்துவது. பூமஸ்ராவம்-சீழ் வெளியிருதல். தீப்தகம்-மூக்கில் அழற்சி அதிகரித்து ச்வாஸமும் வெகு குடாக வெளியிருதல். [பீரஸம், பூதிநஸ்யம், நாஸாபாகம், ஆகந்துபூயரக்தம், தோஷஜபூயரக்தம், தோஷஜ கூவது, ஆகந்து கூவது, ப்ரம்சது, தீப்தகம், ப்ரதீநாஹம், நாஸாஸ்ராவம், நாஸாசோஷம், ஐந்துவித பிரதிச்யாயம், ஆகந்துக பிரதிச்யாயம், ஏழுவித அர்புதம், நான்கு சோதைகள், நான்கு வித அர்சஸ், நான்குவித இரத்த பித்தங்கள்; ஆக முப்பத்தேழு வித நாஸா ரோகங்கள் மாதவரிதாநத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. ஸுச்ருதத்தில் முப்பத்தோருவித நாஸாரோகங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.]

1. அர்த்தாவபேதம்—ஒற்றைத் தலைவலி. சிரஸ்தாபம்-தலையில் உண்டாகும் அழற்சி. ஸூரியாவர்த்தம்-ஸூரியன் உதயமாகும் போது ஆரம்பித்து மத்தியான்னம் வரையில் கிரமமாக அதிகரித்து வெயில் தாழ்த்தாழ் குறைந்துவரும் தலைவலி. சங்ககம்-கன்னத்தில் ஸஹிசுக்கக் கூடாமலுண்டாகும் வலி.

பது வியாதிகளுண்டாகின்றன. ¹ சுக்லம் என்கிற வெண்மண்டலத்தில் விரோத்பாதம், விராஹ்ஷம், விராஜாலம், சுக்லிகா, சுக்லாரம், அதிமாஸ்ஸாரம், ப்ரஸ்தாராயம், பிஷ்டகம், விராபிடிசா, கபக்கிரந்தி, அர்ஜுநம், ஸ்நாய்வர்ம், சோணிதாரம் எனப் பதின்மூன்று வியாதிகளுண்டாகும். ² கிருஷ்ணபாகம் என்கிற கருவியில் சுத்த சுக்லம்,

1. ஜலஸ்ராவம்—ஸந்தியின் இடையிலிருந்து மஞ்சள் நிறமான நீர்வடிதல்; இதை பித்தஸ்ராவம் என்று மாதவரிதாம்; கபஸ்ராவம்—பிசுபிசுப்புள்ள வெண்மையான நீர் வடிதல்; ரக்தஸ்ராவம்—இரத்தம் வடிதல்; பர்வணீ—குத்தல் அழற்சிகளுடன்கூடிய கொடி கொடியாகப் படர்ந்திருக்கும் வியாதி; பூஸ்ராவம்—சீழ் போன்ற துர்நீர் வடிதல்; கிருமிக்ரந்தி—வர்த்மாவிலும் இமைகளிலும் திணை யுண்டாக்கும் ஸூக்ஷ்ம கிருமிகள் சேர்ந்து ஸந்தியில் கிரந்தியைப் போலுண்டாகும் வீக்கம்; உபநாஹம்—ஸந்தியிலுள்ள கிரந்திகள் வலியல்லாமல் வீக்கம்கொள்வது; அலஜீ—வர்த்மாவிலுண்டாகும் அலஜியைப் போன்றதே; மாதவரிதாந்தில் ஸந்தியில் மாத்திரமே அலஜீ உண்டாவதாகக் கூறப்படுகிறது; பூலஸம்—ஸந்தியிலுண்டான வீக்கம் பக்குவமான பின் குத்தலுடன் சீழைப் பொசியச் செய்யும் வியாதி.

2. விரோத்பாதம்—வேதனையுடன் அல்லது வேதனையில்லாமல் சென்னிறமாயுண்டாகும் கொடிபோன்ற மாசுகளால் கண் சிவப்பு நிறம் கொள்ளல்; விராஹ்ஷம்—விரோத்பாதம் முதிர்ந்து போவதால் கண்களிலிருந்து சென்னிறமான நீர் வடிதல்; விராஜாலம்—இரத்தநாடிகள் பெருத்துப்போய் வெண்மண்டலத்தில் வலையைப்போல் சிக்குள்ளவைகளாக காணப்படுவது; சுக்லிகா—சிறிது கறுநிறமாகவும் மாம்ஸவர்ணமாகவும் அல்லது வெண்ணிறமாகவும் உண்டாகும் பொட்டுகள்; இதையே சுத்திகா என்று மாதவகான் முதலியவர் கூறியிருக்கின்றனர்; சுக்லாரம்—மிருதுவாகவும் வெண்மையாகவும் உண்டாகும் ஒருவித பிந்து; அதிமாஸ்ஸாரம்—பெரிதாகவும் மிகுதுவாகவும் கறுநிறமாகவும் கல்லீரலைப் போலுண்டாகும் வியாதி; ப்ரஸ்தாராயம்—கறுஞ்சிவப்பாக முதலில் உற்பத்தியாய் அப்பால் கிரமமாக நேத்திரம் முடிய வியாபிக்கும் பிந்து; பிஷ்டகம்—சாய்பல் பூத்தது போன்ற மாசுகள் உண்டாவது; விய் பிடிசா—விரைகள் என்னும் இரத்தநாடிகள் பெருத்துப்போல கொப்புளங்களைப் போலுண்டாகும் வியாதி; கபக்கிரந்தி—வெண்கரா நிறமாகவோ வெண்ணிறமாகவோ உண்டாகும் மிகுதுவான கிரந்தி

விராசுக்லம், கூதசுக்லம், அஜகா, விராஸங்கம் என்று ஐந்துவித வியாதிகள் உண்டாகும். ¹ கண்களில் காசம் என்கிற ரோகம் வாதம், பித்தம், கபம், ஸம்ஸர்கம், ஸந்திபாதம், இரத்தம் இவற்றால் ஆறு விதமாக உற்பத்தியாகின்றது. ² திமிரரோகமும் வாத பித்த கபங்களாலும், ஸம்ஸர்கத்தினாலும், ஸந்திபாதத்தினாலும், இரத்தத்தினாலும் ஆக ஆறு விதமாக உற்பத்தியாகும். ³ லிங்கநாசம் என்பது வாத பித்த கபங்களால் மூன்று விதமும், ஸம்ஸர்கத்தினால் ஒன்றும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், இரத்தத்தினால் ஒன்றும், மற்றொரு ரோகத்திற்கு உபத்திரவரூபமாக ஒன்றும் ஆக ஏழுவிதமாம். ⁴ த்ருஷ்டிபாகத்தில் பித்தவிதத்த த்ருஷ்டி, அம்ல விதத்த த்ருஷ்டி, உஷ்ண விதத்த த்ருஷ்டி, நகுலாந்த்யம், துஸாரந்த்யம், ராத்ரியாந்த்யம்,

அர்ஜுநம்—முயலின் இரத்தத்திற்குச் சமானமான நிறமுடையதாய் உண்டாகும் ஒரு பிந்து; ஸ்நாய்வர்ம்—கடினமானதும், மாம்ஸத்தில் வியாபித்ததும், பசையற்றதுமான ஒரு பொட்டு; சோணிதாரம்—வெண்மண்டலத்தில் தாமரைப்பூவைப் போல் மிகுதுவாக உண்டாய் மாம்ஸவளர்ச்சியைத் தருவதான வியாதி.

1. சுத்த சுக்லம்—வெகு வெண்ணிறமாகப் பூவியுதல்; விராசுக்லம்—விரைகள் சிறுத்துப்போவதாலுண்டாகும் வெண்ணிறமான பிசுபிசுப்புள்ள கண்ணீரை வடியச் செய்வதும், சென்னிறமானதும், ஆட்பிழுமுக்கையைப் போன்றதுமான காய்ப்பு; இதையே அஜகாஜாதம் என்றும் கூறுவர்; விராஸங்கம்—விரைகளுள்ளும் நாடிகள் ஒன்று மேலொன்றாகச் சேர்ந்து வளர்ந்து வீதல்.

2. காசம்—காய் காய்ப்பது. அல்லது பூவியுதல். ஸம்ஸர்கம்—இரண்டு தோஷங்கள் ஒன்றாக விகாரமடைதல்; ஸம்ஸர்கத்தினால் மூன்று விதமான வியாதிகள் உண்டாகுமாயினும், ஸம்ஸர்கம் என்கிற ஒரு பொதுப் பெயரால் அம்மூன்றும் குறிக்கப்படுவதைக் கருதி, மூன்றும் ஒரே ரோகமாகக் கூறப்பட்டதென்க.

3. திமிரம்—திருஷ்டியை மறைத்துவிடும் வியாதி.

4. லிங்கநாசம்—தர்சனசக்தியை அடியோடு அழித்துவிடும் வியாதி. [உபஸர்கத்தினால் உண்டாகும் லிங்கநாசம் மாதவகரனால் குறிக்கப்படவில்லை].

யகன், ஆஸேக்யன், கும்பிகன், ஸுகந்தி, ஷண்டன் என்று கூறப்படுவர்.¹ 171½.

சுக்ர தோஷங்கள்.—சுக்ரதோஷங்கள் எண் வகைப்படும்; அவையாவன:—வாத பித்த கபங்களால் மூன்றும், ஸம்ஸாக தோஷங்களால் மூன்றும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், இரத்தத்தினால் ஒன்றும்; இவற்றுள் இரத்தத்தினால் உண்டாவதற்கு குணபகந்தி யென்றும், வாத கபங்களின் சேர்க்கையினாலுண்டாவதற்கு பூயதோஷமென்றும், வாத பித்தங்களால் உண்டாவதற்கு க்ஷீணதோஷமென்றும், வாத கபங்களால் உண்டாவதற்கு கிரந்திலம் என்றும், ஸந்திபாதத்தினாலுண்டாவதற்கு மலதோஷமென்றும் பெயர் வழங்கப்படும்.² 172—173½.

1. சுர்ஷ்யகன்—தனக்குச் சுயமாய் வீர்யமில்லாமல் பிறர் புணர்வதையறிந்து பொருமை மேலிட்டு அவ்விஷயத்தில் பிரவருத்திப்பவன்; ஆஸேக்யன்—மிகவும் சொற்பமான சுக்ரசோணிதமுள்ள தாய்தந்தையருக்குப் பிறந்ததால் சுக்ரமில்லாமலிருப்பவன்; கும்பிகன்—சொற்பமான சுக்ரமுடையவனுயிருந்தும் இந்திரியவிக்ரஹம் பண்ண சக்தியற்றவனாய் புருஷரிடமும் புணரவிரும்புவவன்; ஸுகந்தி அல்லது ஸௌகந்திகன்—பற்பல ரோகங்களால் கோளாறடைந்த கர்ப்பாசயத்திலிருந்து பிறந்தவன்; ஷண்டன்—ருதுகாலத்தில் ஸ்திரீஸம்போகத்தினால் பிறக்கும் பிள்ளை.

2. குணபகந்தி—சுவத்திற்கு ஸமானமான துர்நாற்றமுள்ளது; பூயதோஷம்—சீழ்போன்றது; கிரந்திலம்—தோய்ந்துபோய் கட்டியானது. [இங்கு இரத்த தோஷத்தினால் சுக்ரத்திற்கு தோஷம் உண்டாவதாகக் கூறாமல், வாத கபங்களாலேயே குணபகந்தி, கிரந்திலம் என்கிற இரண்டு சுக்ர தோஷங்களும் உண்டாவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால் வாத கபங்களாலேயே இரண்டு தோஷங்களும் உண்டாவதாகச் சொல்வது யுத்தமாகத் தோற்றத்ததுடன், ஸுச்ருதம் முதலிய இதர கிரந்தங்களில் இரத்தத்தினால் குணப தோஷம் உண்டாவதாகப் பிரயோகிக்கப் பட்டிருப்பதையும் கருதி இங்கு இரத்த தோஷத்தினாலேயே குணபகந்தி உண்டாவதாக வரையப்பட்டது.]

ருது தோஷங்கள்.—இனி பிரசுன சாஸ்திர முறைப்படி ஸ்திரீகளுக்குண்டாகும் ரோகங்கள் கூறப்படுகின்றன:—ருது காலத்தில் வெளியாகும் சோணிதம் என்கிற உதிரத்தைப் பற்றிய வியாதிகள் வாத பித்த கபங்களால் மூன்றும், பூயகந்தி, குணபகந்தி, கிரந்திலம், க்ஷீணம், புரீஷதுல்யம் என்று ஐந்தும் ஆக எண்வகைப்படும்¹. 'பிரதரம்' அல்லது 'ரக்தப்பிரதம்'² என்கிற வியாதியில் வாத பித்த கபங்களால் மூன்றும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும் ஆக நான்கு விதமுண்டு. 174—176.

யோனி ரோகங்கள்.—வாத பித்த கபங்களால் மூன்றும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், இரத்தம் கெட்டுப் போவதால் ஒன்றும், இரத்தம் க்ஷீணித்துப்போவதால் ஒன்றும், சுஷ்கம், வாமநம், ஷண்டிதம், அந்தர்முகம், ஸுசீமுகம், லிபிலுதம், புத்ரக்ரம், பரிபிலுதம், உப்யந்தம், ப்ராக்கரணம், மஹாயோநி, கர்ணிகீ, அத்த்யநந்தி, அதிசரணம், லுதம், புரீஷதுல்யம் ஆக இருபது வித யோனி ரோகங்களாம்.³ என்று பதினேந்தும் ஆக இருபது வித யோனி ரோகங்களாம்.⁴ என்கிற ரோகம் நான்கு விதம்; வாத பித்த கபங்களால் மூன்றும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும்.⁵ 177—180.

1. பூயகந்தி முதல் புரீஷதுல்யம் வரையிலுள்ள ஐந்து வியாதிகளின் விவரங்களைப்பற்றி சுக்ர தோஷ விவரங்களைப் பார்க்கவும்.

2. பிரதரம்—பெரும் பாடு.

3. சுஷ்கம்—வறட்சியுள்ளது; வாமநம்—துஷ்டமலங்களைக் கடியச் செய்வது; ஷண்டிதம்—புழுசுகதோஷத்திற் கூறிய ஷண்டன் என்கிற குணமுள்ள யோனி; அந்தர்முகம்—யோனியின் முகம் உட்புறமாக மடிந்திருப்பது; ஸுசீமுகம்—ஊசியைப் போல் வெகு உப்புறமாக மடிந்திருப்பது; லிபிலுதம்—எப்பொழுதும் வேதனை மெல்லிய த்வாரமுடையது; லிபிலுதம்—எப்பொழுதும் அடிக்கடி அதை யுடன் கூடியது; புத்ரக்ரம்—கர்ப்பமுண்டாளுதல் அடிக்கடி அதை அழியச் செய்யும் தன்மையுள்ளது; பரிபிலுதம்—புணர்ச்சியில் விசேஷ நோயுண்டெண்ணுவது; உப்யந்தம்—நுரையுடன் கூடிய ஆத்தவமென்னும் உதிரத்தை கஷ்டத்தோடு வெளியிடுவது; இதற்கே 'உதாவந்த யோனி' என்று மாதவகான்; ப்ராக்கரணம்—இதற்கே 'உதாவந்த யோனி' முன்னதாக ஸ்திரீக்குப் பிரவருத்தியை யுண்டெண் ஸம்யோகத்தில் முன்னதாக ஸ்திரீக்குப் பிரவருத்தியை யுண்டெண் ணக்கூடியது; கர்ணிகீ—யோனியில் ஒருவிதக் கிரந்தி உண்டாவது; அத்த்யநந்தி—மிதமிஞ்சிய ஆவலுள்ளது; அதிசரணம்—பல முறையிலும் திருப்தி மடையாதது.

4. யோனிகந்தம்—யோனிப்புற்று என்கிற ஒருவித வீரணம்.

கார்ப்ப வியாதிகள்:—உபவிஷ்டகர், நாகோதரம், மக்கல்லம், மூடகர்ப்பம், விஷ்கம்பம், கூடகர்ப்பம், ஜராயுதோஷம், கார்ப்பாதம் என்று கார்ப்பத்தைப் பற்றிய சோளாறுகள் எண் வகைப்படும். 1 181, 181½.

ஸ்தன ரோகங்களும், ஸ்தனீய ரோகங்களும்:—வாத பித்த கபங்களால் மூன்றும், ஸந்திபாதத்தினால் ஒன்றும், அடிபடுவதால் ஒன்றும் ஆக ஸ்தன ரோகங்கள் ஐந்து. ஸ்தனயம் என்கிற முலைப்பாலைப் பற்றி முன்போலவே வாத பித்த கப ஸந்திபாதங்களாலும், காயம் படுவதாலும் ஐந்துவித வியாதிகள் உற்பத்தியாகின்றன. 182, 183.

பால ரோகங்கள்:—திருமையில்லாத புருஷனால் உண்டான சிசு, ஒருவனுக்கு இரண்டு பத்தனிகளிருப்பதால் அவ்விருவர்களில் எவருக்கேனும் பிறக்கும் பலங்குன்றிய பிள்ளை, ஸ்திரீ புருஷர்களுக்குப் புத்திரோத்தபான சக்தியில்லாமலிருந்தும் தைவச்செயலாகப் பிறக்கும் குழந்தை இம்மூன்றும் பெற்றோர்களின் தோஷத்தால் பிறந்தவையாம். அன்றியும் வேறு வகையான பால ரோகங்கள் இரு பத்திரண்டாம்; அவற்றுள் வாத பித்த கபங்களின் தோஷத்தினால் கோளாறடைந்த முலைப்பாலால் முறையே மூன்று வியாதிகள் உண்டாகும்; தந்தோத்தேதம், தந்தாகாதம், தந்த சப்தம், அகாலதந்தம்—

1. உபவிஷ்டகம்—கார்ப்பத்தில் சிசு நன்கு வளராமல் சிறுத்துப்போதல்; நாகோதரம்—சுக்ரசோணிதங்கள் கருப்பையில் சேரும் போது வாயுவின் ஸம்பந்தத்தினால் கோளாறடைந்து வயிற்றுப்பொரு மலையுண்டுபண்ணி, கார்ப்பக் குறிகளைக் காட்டி, பிறகு சிறிது காலத்தில் தானே கரைந்துவிடும் நோய்; மக்கல்லம்—பிரஸவித்தவுடனே கார்ப்பாசயத்திலுள்ள அழுக்குகள் நன்கு வெளிவராமல் போய், அழுக்குள்ள இரத்தம் அவ்விடத்தில் பிரகோபமடைந்த வாயுவினால் தகையப்பட்டு ஒருவித கட்டியை யுண்டுபண்ணி, நாபிக்கு ஸமீபத்திலும் இடப்பிலும் விசேஷமாக வேதனை யுண்டுபண்ணி வயிற்றுப் பொரு மலையும் தருமானால் 'மக்கல்லம்' எனப்படும்; மூடகர்ப்பம்—பிரஸவ காலத்தில் வாயுவினால் கருப்பையின் வாய் தகையப்பட்டு சிசு வெளிவரமுடியாமல், மூத்திரமும் விருத்தியாய் இடப்பு முதலான விடங்களில் நோயுண்டுபண்ணுதல்; விஷ்கம்பம்—கார்ப்பாசயத்திற்கு அடியில் பிரஸவ காலத்தில் சிசு உழல் மரம்போல் குறுக்காயிருப்பது; இதற்கே 'பரிகம்' என்றும் பெயர்; கூட கார்ப்பம்—கருத்தரித்திருந்தும்

என்று பற்களைப்பற்றி யுண்டாகும் ரோகங்கள் நான்கு; 1 மேலும்அஹி பூதநம், முகபாகம், முகஸ்ராவம், குதபாகம், உபசீர்ஷகம், பத்மாருணம், தாலுகண்டகம், விச்சின்னம், பாரிகர்ப்பிகம், தெளர்பல்யம், காத்ர சோஷம், சய்யாமுத்திரம், குகணகம், ரோதனம், அஜகல்லீ என்று பதினைந்து வியாதிகளும் உற்பத்தியாகின்றன. 2 வாத பித்த கபங்களின் கோளாறால் ஜ்வரம் முதலிய மூன்று ஸூதிகா ரோகங்களும்

கார்ப்பினிக் குண்டான குறிகள் காணப்படாமை; ஜராயு தோஷம்—கார்ப்பாசயத்திலுள்ள சிசுவுக்குப் போர்வையைப் போலிருக்கும்பை கோளாறடைவது; கார்ப்பாதம் 5-மாதங்களுக்குப் பிறகு 7 மாதங்களுக்குமுன் அகாலத்திலுண்டாகும் பிரஸவம்.

1. தந்தோத்தேதம்—பற்கள் புதிதாக முளைக்கும்போது உண்டாகும் வேதனை; தந்தாகாதம்—பற்கள் பிடுங்கப்படுவது போன்ற வேதனை; தந்த சப்தம்—பற்களில் நோய் அதிகரித்து விண்விண் என்பது போன்ற சப்தம் உண்டாவது; அகால தந்தம்—அகாலத்திலுண்டாகும் பல். [மாதவரிதாநம் முதலியவற்றில் இந்த நான்கு ரோகங்களும் கிடையா.]

2. அஹிபூதநம்—பற்கள் முளைக்கும்போது வாந்தி, ஜ்வரம், வாயிலும் உடம்பிலும் ஒரு வகையான துர்நாற்றம், அதிக அழுகை இவை இருக்குமானால் அஹிபூதநம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அஹி பூதநம் என்பது ஸாமான்ய பால ரோகத்தில் சேர்ந்தது. முகபாகம்—வாயில் புண் உண்டாவது; முகஸ்ராவம்—வாயிலிருந்து எப்பொழுதும் சொள் ஒழுகுவது; குதபாகம்—ஆஸனத்வாரம் புண்ணாய்விடுவது; உபசீர்ஷகம்—சிரஸ்வின்மேல் மற்றொரு தலையைப்போல் உண்டாகும் வீக்கம்; பத்மாருணம்—தேஹந்தாமரைப் பூவைப்போல் வெண் சிவப் பாக ஆவது; தாலுகண்டகம்—தவையின் மேற்புறத்தில் ஒரு பள்ளம் பாக ஆவது; தாலுகண்டகம்—தவையின் மேற்புறத்தில் குழந்தைக்கு விழுந்து, தவடை அசைக்க முடியாமல், ஸ்தம்பயானத்தில் குழந்தைக்கு வெறுப்பு உண்டாவது; விச்சின்னம்—மூத்திரப்பையின் ஸமீபத்தில் உண்டாகும் ஒருவித விஸ்ப்புரோகம்; பாரிகர்ப்பிகம்—தாய் கார்ப்பினியாகப் போன பின்பு அக்குழந்தை அவ்விடத்தில், ஸ்தனயானம் செய்து, காஸம், அஜீர்ணம், வாந்தி, இளைப்பு முதலியவற்றால் பீடிக்கப்படுமானால் பாரிகர்ப்பிகம் என்று சொல்லப்படுகிறது; தெளர்பல்யம்—பலயினம்; காத்ரசோஷம்—சரீரம் நாளுக்குநாள் இளைத்துப்போதல்; சய்யாமுத்திரம்—படுக்கையிலேயே மூத்திரம் விட்டுக்கொள்வது; குகணகம்—பாலின் தோஷத்தினால் கண்களின் வர்தமாவில் ஒருவகையான அரிப்பு உண்டாகும் வியாதி; ரோதனம்—எப்பொழுதும் மிதமிஞ்சி

உண்டாகின்றன ; 1 அந்தந்த தோஷங்களுக்கும் அவரவரது பலங்களுக்கும் தகுந்தவாறு சிகிச்சை செய்தால் அவை எளிதில் நிவ்ருத்திக்கக் கூடியவையாம். 184—188.

பால கிரஹங்கள்.—பன்னிரண்டு பாலகிரஹங்கள் 2 உண்டு என்று மாமுனிசன் கண்டறிந்திருக்கின்றனர் ; அவையாவன :—ஸ்கந்தகிரஹம் 3, விசாககிரஹம் 4 சவகிரஹம் 5 பித்ருகிரஹம் 6.

அமுதல் ; அஜகல்லீ—ஒரு விதமான அக்கியைப்போன்ற சர்மலியாதி. [இவற்றுள் தாலுக்ஷடகம், பாரிகர்ப்பிகம், குக்ஷணகம் இவற்றைத் தவிர்த்து மற்றவைகள் வேறு நிதாங்கிரந்தங்களில் காணப்படவில்லை.]

1. பிரஸவித்த ஸமயத்தில் உண்டாகும் ஜ்வராதிகள் ஸூதிகா ரோகங்கள் எனப்படும்.

2. முன்னால் ஞாழற்காட்டிற் பிறந்த ஸுப்ரமணியனைக் காப்பதற்காகச் சிவபெருமானால் புருஷ உருவமுள்ள ஐந்து கிரஹங்களும் ஸ்திரீ யுருவமுள்ள ஏழு கிரஹங்களும் படைக்கப்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர்.

3. ஸ்கந்தகிரஹபீடை:—இதில் குழந்தைகளுக்கு ஒரு கண்ணில் நீர்வடியும், தலையை அடிக்கடி புரட்டும், தேஹத்தில் ஒரு பாரிசமெல்லாம் வீழ்ந்து போகும், உடல் அசைவற்றிருக்கும், வியர்வை அதிகமாகும், தலை வணங்கி வீடும், பற்களைக் கடிக்கும், முலையுண்பதில் விருப்பமீராது, பயந்து வீரிட்டு அழும், வாய் ஒரு பக்கமாய் இழுக்கப்படும், சொள் அதிகமாய் பெருகும், உயர் விழித்துப் பார்க்கும், உடலில் சவ்நாற்றம் வீசும், மூகம் திகைத்திருக்கும், மலம் இறுகி வீடும், கையை கெட்டியாக மூடிக்கொள்ளும், ஒரு கண்ணும் புருவமும் அசையக்கூடும், இரு கண்களும் மிகச் சிவந்திருக்கும்; இந்த கிரஹத்தினால் சரீரத்தில் ஏதாவது சாச்சவதமான கோளாறுவது மரணமாவது உண்டாவது நிச்சயம். இதுவே ஸ்கந்தாபஸமாரம் எனப்படும்.

4. விசாக கிரஹ பீடை:—நீனைவு தவறுதல், மயிர்களைப் பிச்சிக் கொள்ளுதல், சமுத்து மடங்கிக் கொள்ளல், வாயிலிருந்து நுரை வருதல், கைகால்கள் உதறுதல், தாயின் ஸ்தனம் தனது நாக்கு இவைகளைக் கடித்தல், ஜ்வரம், தூக்கமீன்மை, உடம்பில் ஒருவித தூக்கந்தம் இவைகள் மேற்படி பீடையின் குறிகளாம்.

5. சவ கிரஹ பீடை:—நடுக்கல், மயிர்ச்சிலிற் கை, வியர்வை, கண்களை எத்பொழுதும் மூடிக்கொள்ளல், பற்றிராயாமம் என்கிற

ஹம் 1, கைகமேய கிரஹம், 2 சுகுரி கிரஹம், 3 சேதுதநா கிரஹம், 4 முகமண்டரிகா கிரஹம், 5 பூதநா கிரஹம், 6 அந்தபூதநா கிரஹம்.

வலி, நாக்கைக் கடித்துக்கொள்ளல், கூக்குரலிடல், ஓடுதல், உடம்பில் மலத்திற்குச் சமமான துர்நாற்றம் உண்டாதல், கதறுதல் இக்குறிகள் உண்டாகும்.

1. பித்ருகிரஹ பீடை:—மயிர்ச்சிலிற் கை, அடிக்கடி அச்சமுறுதல், திடீரென்று அழுதல், ஜ்வரம், இருமல், அதிஸாரம், வாந்தி, அதிக கொட்டாவி, தர்ஹம், உடலில் சுவத்திற்கு ஸமமான துர்நாற்றம், வலி, உடல் அசைவற்றுப்போதல், கறுநிறமாகுதல், கைகளை கெட்டியாக மூடிக்கொள்ளுதல், கண்ணீர் வீடுதல் இவை பித்ருகிரஹக் குறிகளாம்.

2. கைகமேய கிரஹ பீடை:—வயிற்றுப் பொருமல், கை கால் வாய் இவை துடித்தல், நுரை கக்குதல், தாஹம், அதிஸாரம், குரல் கம்மல், தேகவாணம் மாறுபடுதல், கூக்குரலிடல், வாந்தி, இருமல், தூக்கமீன்மை, உதட்டைக் கடித்துக் கொள்ளுதல், அவயவங்கள் சுருக்கங்கொள்ளல், விழித்துப் பார்த்து சிரித்தல், இடுப்பு வீளைந்து போதல், ஜ்வரம், ஒரு கண் வீங்குதல், மயக்கம் இவ்விதக் குறிகள் காணப்படும்; இதுவே கைகமேஷ கிரஹம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

3. சுகுரி கிரஹம்:—இரவில் எல்லா அவயவங்களும் வீழ்ந்து விடுதல், அதிஸாரம், வாய்க்குள்ளும் தொண்டையிலும் விரணம் வெடிப்புகள், ஸந்திகளில் எரித்தல் இவை யுண்டாகும்; பகலில் அவையனைத்தும் மறைந்துபோய் வாயும் குதமும் அழன்றுவிடும்; ஜ்வரமும் அதிகமாகும்.

4. சேதுதநா கிரஹ பீடை:—உடல் நடுக்கம், அழுகை, மூலைப் பார்வை, தாஹம், குடல் இரைத்தல், அதிஸாரம், உடலில் துர்நாற்றம், சரீரத்தில் ஒரு பாரிசம் முடிய குளிர்த்து போதல், மற்றொரு பாரிசம் குடாயிருத்தல் என்பவை இதன் குறிகளாம்.

5. முகமண்டரிகா கிரஹ பீடை:—கைகால்கள் மனோஹரமாகத் தோற்றம், வயிற்றில் கறுநிறமான விரைகள் வியாபிக்கும், ஜ்வரம், அரோசகம், சரீரவாட்டம், கோமய நாற்றம் இக்குறிகளும் காணப்படும்.

6. பூதநா கிரஹ பீடை:—வாந்தி, நடுக்கம், சோம்பல், தூக்கமீன்மை, லிக்கல், வயிற்றுப் பொருமல், பேதி, தாஹம், மூத்திரம் கட்டிப்போதல், சரீரம் சக்தியற்று விழுந்துபோதல், மயிர்ச்சிலிற் கை என்பவை இதன் குறிகளாம்.

என்கிற பேதங்களை ¹ ஆதாரமாகக் கொண்டு பதினேந்துவிதமான கோளாறுகள் சரீரத்தில் உண்டாக்கக் கூடும்; ² அவையும் ரோகங்களைக் கவனமாகக் கருதுவது கருதப்படுகின்றன. 1933.

ஷட்கர்மஜ் ரோகங்கள்.—ஸ்வேனும், ஸ்வேதம், கண்டேதம், தாமம், அஞ்ஜம், தர்ப்பணம்³ என்கிற ஆறுவித சித்திஸைகளைச் செய்கையில் ஒவ்வொன்றிலும் ஹரிநயோகம், மித்யாயோகம், அதி யோகம் என்கிற மூன்றாவித தவறுதல்கள் நேரிடக் கூடுமாயென்ற அபரஹ்ஸ பதினெட்டு விதமாகச் சரிசெய்தில் கோளாறுகள் உண்டாக லாம்; அவற்றையும் ரோகங்களாகவே கூறவேண்டும். 1944.

கார்முகங்கள் என்பபடும். [வமநம்-வார்தியாவதற்காகச் செய்யப்படும் சிகிச்சை. விரேகம். பேதியாவதற்காகச் செய்யப்படுவது. நிருஹ வஸ்தி-கஷாயம்-100 குத்தத்தின் வழியாகச் செலுத்தி மலங்களைக் கழித்தல். அநுவாஸந வஸ்தி-தைல ஸம்பந்தமான ஓஷதத்தினால் குதமார்க்கத்தினால் செலுத்தி சிகிச்சை செய்தல். நஸ்யம்-மூக்கில் மருந்திடல். ஸநேஹஸ், ஸவேதம், வமநம், விரேகம், வஸ்தி என் பவை பஞ்ச கர்மங்களென்று வேறு சிலரின் கொள்கை.]

1. பஞ்ச கர்மங்களைக் செய்கையில் ஒருவதற்களை உபயோகிக்க வேண்டியதைவிட குறைந்த அளவில் உபயோகிப்பதும், சித்தி ஸைபைச் செய்யவேண்டிய கால அளவுப்படி செய்யாமல் குறைந்த கால அளவில் செய்து முடிப்பதும், அந்தந்த முறைக்கு 'ஹீநயோகம்' என்றும், எந்த சித்திஸை எந்த ஸமயத்தில் செய்யக்கூடியதோ அதை விட்டு வேறுவிதமான சித்திஸையை வேறுவிதமான ஸமயத்திற் செய்வது 'மீத்யாயோகம்' என்றும், எந்த கர்மமும் அளவுமீறி செய்யப்படுவது அல்லது அளவு கடந்த காலத்திற் செய்வது 'அதியோகம்' என்றும் கூறப்படும்.

2. வடத்தில் ஹீரயோகம், மீத்யாயோகம், அதியோகம் என்றும், விரோகத்தில் ஹீரபோகம், மீத்யாயோகம், அதியோகம் என்றும் ஒவ்வொன்றிலும் 3 பேதங்கள் கூறப்படும். அவ்விதமே நிருஹ வஸ்தி, அநுவாஸந வஸ்தி, நஸ்யம் இவற்றிற்கும் தனித்தனியே மூன்று வித்யாஸங்கள் உண்டாகையால் ஆகக்கூட 15 ரோகங்கள் உண்டாகலாம் எனப்படுகிறது.

3. ஸ்ரேஷ்டம் - சரித்திரில் உள்ளும் புறமும் பற்பல தைலம் கிருதம் முதலியவற்றால் செய்யப்படும் சிகிதனை. ஸ்வேதம்-வியர்வை யுண்டாகுமாறு செய்யப்படும் சிகிதனை. கண்டேதம் - வாய்க்கொப்படி எரிக்கும் முறை. தூமம்-பற்பல ஓஷதங்களால் தூய்ப்பணம் செய் தல். அஞ்ஜம்-மையிடுதல். தர்ப்பணம் - தலையில் சில ஓஷதங்

சைத்தியம் முதலியவற்றில் உண்டாகும் ரோகங்கள்:—அதிக சைத்தியத்தினால் உண்டாகிற பாதை ஒரு ரோகமாகவும், அவ்விதமே அதிக உஷ்ணத்தினால் ஒரு ரோகமும், சல்யங்கள்¹ சரீரத்திற் புகுவதால் ஒரு ரோகமும், ஷூரங்களினை² கொண்டு அஜாக்ரதையாக சித்தினை செய்வதால் ஒரு ரோகமும் உண்டாவதுண்டு. 195½.

ஸ்தீதாவர ஜங்கமாதி விஷங்கன்:—ஸ்தீதாவரம்³ ஜங்கம்⁴ க்ருத்திரம்⁵ என்று விஷம் மூன்று விதம். அவற்றுள் காலகடம் முதலிய ஸ்தீதாவர விஷங்கள் ஒன்பது விதமாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. ⁶ ஜங்கம் விஷமும் அனேக விதம். சிலந்திவிஷம், ஸாப்பவிஷம்; தேள் விஷம், எலிவிஷம், குளவிவிஷம் முதலானவை ஜங்கவிஷங்களாம். இந்த விஷங்களில் ஒவ்வொன்றும் வாதப்பகோபகாரி, பித்தப்பகோபகாரி, கபப்பகோபகாரி, ஸந்திபாதகாரி என்று மீண்டும் நான்கு விதமாக வகுக்கப்படுகின்றது. விஷமானது சில ஜந்துக்களுக்குக் கோர்ப்பற்

களின் கல்கத்தால் வரம்புபட்டி, தைலம் முதலியவற்றைத் தலையில் தேற்கவைத்து செய்யப்படும் ஒருவித சிகிச்சை.

1. சல்லங்கள் சரீரத்திற்குள் புகுந்து பாதையை யுண்டெண்

2. சுதாரம்—எரித்தலையுண்டாக்கிக் கொப்புளிக்குச் செய்யும் காரமான உப்புவகை.

3. செடி கொடி விருகும் முதலியவற்றைச் சேர்ந்த விஷங்கள் 'ஸ்தந்தாவரவிஷங்கள்' எனப்படும்.

4. ஸாப்பம், தேள் சிலந்தி, நாய் முதலியவற்றின் விஷங்கள்
பித்தம், என்ரு சொல்லப்படும்.

5. ஸாதாரண சில ஓஷதிகளை அல்லது ஓளாஷதங்களைக் கொண்டு செய்யப்படும் விஷம் 'க்ருத்ரிமவிஷம்' என்று சொல்லப் படுகிறது.

6. ஒன்பது விதமான ஸ்தத்தாவர விலங்குகள்,—மூலவிலகம், பத்ரவிலகம், பல்லவிலகம், புத்தபலவிலகம், சர்மவிலகம், க்ஷீரவிலகம், ஸாரபத்ரவிலகம், கந்தவிலகம், கந்தலவிலகம் என்பவையாம். [மூலம் - வேர்; விலகம், நிரியாஸவிலகம், கந்தலவிலகம் என்பவையாம். [மூலம் - வேர்; பத்ரம்-இலை; பல்லம்-கனி; சர்மம்-தோல்; க்ஷீரம்-பால்; ஸாரம்-மரத்தின் உட்புரத்திலுள்ள வைரம் அல்லது சாறு; நிரியாஸம்-பிசின்; கந்தம்-மணம். தாதுவிலகம் என்பது பத்தாவதாக ஸுசுருத ஸம்ஸ்கிருதையில் கூறப்படுகிறது.]

களிலும், சிலவற்றிற்கு நகங்களிலும், சிலதுக்கு மயில்களிலும், சிலதுக்குக் கொம்புகளிலும், சிலவற்றிற்கு எலும்புகளிலும், சிலதுக்கு மூத்திரத்திலும், சிலவற்றிற்கு மலத்திலும், சிலதுக்கு சுக்ரத்திலும், சிலதுக்கு த்ருஷ்டியிலும், சிலதுக்கு நிச்வாஸம் என்கிற வெளிவரும் மூச்சுக் காற்றிலும், சிலவற்றிற்கு உமிழ்நீரிலும் இருக்கும்; வேறு சில ஜந்துக்கள் பரிசிப்பதாலும் விஷதோஷங்கள் ஏற்படுவதுண்டு. ஏதோ விஷம் சரீரத்தில் ஸம்பந்தித்து விட்டதாக சங்கை அதிகரிக்குமானால், அவ்வித சங்கையினாலேயும் விஷத்திற்குண்டான தூக்குணங்கள் சரீரத்தில் தோற்றுவதுண்டு. 196—199.

சுருத்ரிமலிஷம் முதலியன:—சுருத்ரிமலிஷமானது கரவிஷம்,¹ தூஷீலிஷம்² என்று இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. தாது விஷங்கள் ஏழுவிதம்³; உபதாது விஷங்கள் ஏழுவிதம்⁴;

1. கரவிஷம்—சத்ருக்களாலாவது, புருஷர்களைத் தம்மிடம் பாசமுள்ளவராகச் செய்ய விருப்பமுள்ள ஸத்ருக்களாலாவது உணவு முதலியவற்றில் இடப்படும் ஒருவிதவிஷம் கரவிஷம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது பெரும்பாலும் விஷகுணமற்ற சில பதார்த்தங்களைச் சேர்த்துச் செய்யப்படுவதாம்.

2. தூஷீலிஷம்-விஷகுணமுள்ள சில பதார்த்தங்கள், அவற்றின் தன்மைக்குத் தகர்த்த இடங்களின் ஸம்பந்தத்தாலோ, காலவித்யாஸத்தினாலோ, விஷஹமான ஓஷதிகளின் சேர்க்கையினாலோ, தீவாயு வெடியில் முதலிபவற்றாலோ, அல்லது இயற்கையினாலேயோ வீரயத்தில் குன்றிப் போகுமானால் 'தூஷீலிஷம்' எனப்படும். தாதுக்களைப் பலவாறு தூஷிப்பிக்குந் தன்மை யுடையதாலும் தூஷீலிஷம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

3. பொன், வெள்ளி, செம்பு, இருப்பு, வங்கம், துத்தநாகம், காபியம் இவை ஸப்த தாதுக்கள் எனப்படுகின்றன. இவற்றை முறைப்படி சுத்தம் செய்யாவிட்டால், இவை விஷத்தன்மை யுடையவைகளாகும்.

4. பொன் நியோ, வெள்ளி நியோ, மயில் துத்தம், வெண் கலம், பித்தலோ, கிரி விர்தாரம். என்னும் காவி, சிலாஜது இவை ஸப்த உபதாதுக்கள். இவற்றையும் அசுத்தமாய் உபயோகித்தால் விஷத்தன்மையைக் காட்டும்.

அவ்விதமே உடலிஷங்களும் ஏழுவிதங்களென்று கூறப்படுகின்றன. கெட்டுப்போன தண்ணீரால் ஒருவித விஷம். உண்டாகின்றது. அப்பு முதலிய ஆயுதங்களின் முனைகளில் தீட்டப்பட்டிருக்கும் ஒரு வித விஷம் 'தித்த விஷம்' எனப்படும் 2. 200, 201.

காஞ்சோறி முதலியதால் உண்டாகும் தீமைகள்.—காஞ்சோறியலை, கெட்டுப்போன தண்ணீர், காருந் கருணைக்கிழங்கு முதலியவற்றின் ஸம்பந்தத்தினால் சர்மத்தில் எரித்தல் உண்டாகும். சேராங்கொட்டையின் பாலாலும் எரித்தலுடன் வீக்கமும் உண்டாகும். 202.

மயக்கம்.—கொட்டைப்பாக்கு, கஞ்ஜா, தான்றிச்சாய், கோத்ரவம்³ இந்த நான்கு வஸ்துக்களால் நான்குவிதமான மதம் அல்லது மயக்கம் உண்டாகும். சில ஓஷதிகளுடைய கனி, சர்மம், வேர், இலை இவற்றாலும் நான்குவித மயக்கம் ஸம்பல்க்கும். 203.

நீதாந அத்தியாயத்தின் முடிவுரை.—இவ்வாறு உடலில் இதர பதார்த்தங்களின் ஸம்பந்தத்தால் பிரவித்தமாக உண்டாக்கக்கூடிய பற்பல உபத்திரவங்களும் கூறப்பட்டன; தாதுவாக்கங்கள், ஓஷதிகளின் பல உபத்திரவங்களும், ஜீவவாக்கங்கள் முதலியவைகளால் ஸம்பலிக்கக் கூடிய வியாதிகள் இன்னும் எண்ணிறந்தவையுண்டு. 204.

—o—o—o—

1. எருக்கம்பால், கள்ளிப்பால், சிவனார்கிழங்கு, அலரி, குன்றி அபினி, ஊமத்தை இவ்வேழம் ஸப்த உபலிஷங்களாம்.

2. முற்காலங்களில் எதிரிகளினமேல் அல்லது காட்டு விலங்குகளின் மேல் அப்பு முதலிய ஆயுதங்களைப் போடுப்போது, அவ்வுபத்திரவங்கள் பட்டு உடனே எதிரிகள் அல்லது விலங்குகள் தவறாமல் உயிர் தறக்க வேண்டுமென்று எண்ணி அவ்வாயுதங்களின் முனையில் விஷங்களைப் பூசுவது வழக்கம். அது 'தித்த விஷம்' எனப்படும்.

3. கோத்ரவம்—ஒருவித மயக்கத்தரும் தானியம்; வரகுதானியம் என்று சிலர்; ஆனால் வரகுக்கு மயக்கமுண்டாக்கக்கூடிய சுபாவம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மத்யம கண்டம்

முதல் அத்தியாயம்

ஸ்வரஸ கல்பனை.

பஞ்ச கஷாயங்கள்.—இனி ஸ்வரஸம், கல்கம், க்வாதம், ஹிமம், பாண்டம் என்னும் ஐந்துவித கஷாயங்கள் கூறப்படுகின்றன; இவற்றுள் ஸ்வரஸத்தைவிட கல்கமும், கல்கத்தினும் க்வாதமும், க்வாதத்தினும் ஹிமமும், ஹிமத்தைவிட பாண்டமும் முறையே இலகு குணம் மேலிட்டவையாம். 1 1.

சுந்த ஸ்வரஸம்.—பதனழியாத ஒஷதிகளைப் புதிதாகக் கொண்டுவந்து அப்பொழுதே இடித்து, வஸ்திரத்திலிட்டுப் பிழிந்தெடுப்பதால் வரும் சாருனது ஸ்வரஸம் எனப்படும். 2.

நீசோஷித ஸ்வரஸம்.—முற்கூறிய ஸாதாரண ஸ்வரஸத்திற் குபயோகமான வஸ்துக்கள் உலர்ந்திருந்தால் அவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, நான்கு பாலம் சூர்ணத்தை இரு மடங்கு ஜலத்திற் போட்டு, ஓர் இராப்பகல் முடிய ஊறவைத்து, அப்பால் வடிக்கட்டி யெடுத்தாலும் சுத்தஸ்வரம்போன்றதாயிருக்கும். இது இரவெல்லாம் ஊறவைப்பதால் நீசோஷித ஸ்வரஸம் எனப்படும். 3.

பக்வ ஸ்வரஸம்.—ஸ்வரஸத்திற்கான மூலிகைகள் சுரமாகவே கடைக்காவிட்டால், உலர்ந்தவைகளைக் கிரஹித்து, எட்டுமடங்கு ஜலத்தில் இடித்துச் சேர்த்து, பக்குவம் செய்து, நாலில் ஒரு பங்காக வற்றவைத்து, வடிக்கட்டி ஸ்வரஸத்திற்குப் பதிலாய்பயோகிக்கலாம். 4.

ஸ்வரஸங்களை யுபயோகிக்கும் அளவு.—ஸ்வரஸம் வெகு குருகுணமுள்ளதாகையால் அதைப் பொதுவாக அரைப்பலம் உப

1. திரவியங்களுக்கு இலகு, குரு என்று குணம் இரண்டுண்டு; அவற்றுள் குடல் முதலியவற்றிற்குக் கஷ்டத்தை யுண்டெண்ணாமல் எளிதில் ஜீர்ணமாகக்கூடிய பதார்த்தங்கள் இலகு குணமுள்ளவை; சிறிது அல்லது அதிக பிரயாசத்தின்பேரில் நீடித்து ஜீர்ணமாகக் கூடிய அல்லது ஜீர்ணமாகக்கூடாத வஸ்துக்கள் குருகுணமுள்ளவை.

அத்தி 1.]

மத்யம கண்டம்

95

யோகிக்கலாம். நீசோஷிதஸ்வரத்தையும், பக்வஸ்வரத்தையும் ஒரு பலப்பிரமாணம் உட்கொள்ளலாம். 5.

ஸ்வரஸத்தில் சேர்க்கக்கூடிய இதர வஸ்துக்களின் பிரமாணம்.—தேன், சர்க்கரை, கூரம், ஜீரகம், உப்பு, நெய், தைலம், மற்றும் பலவித சூர்ணங்கள் இவை முதலியவற்றை அவசியமானால் ஸ்வரஸத்தில் தனித்தனியே அரைக்கால் பிரமாணம் சேர்க்கலாம். 2 6.

அம்ருதா ஸ்வரஸம்³.—சீந்திற்கொடியிலிருந்து ஸ்வரஸம் பிழிந்தெடுத்து, அதில் தேன் கலந்து உட்கொள்ள ஸகல பிரமேஹங்களும் தீரும். 6¹.

நாதீ ஸ்வரஸம்.—நெல்லிக்கனியிலிருந்து ஸ்வரஸமெடுத்து, அதில் மஞ்சளின் சூர்ணத்தைக் கலந்தாவது, தேன் சேர்த்தாவது பிரமேஹரோகங்கள் தீருவதற்கு உட்கொள்ளலாம். 7.

வாலா ஸ்வரஸம்.—ஆடாதோடையின் ஸ்வரஸத்தில் தேன் சேர்த்து உட்கொண்டால் இரத்தபித்தம், ஜ்வரம், காஸம், கூபம், காமாலை, சிலேஷ்மரோகம், பித்தப்பிரகோபம் இவை நீங்கும். 8.

நீர்பலா ஸ்வரஸம் முதலியன.—கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான் நீக்காய் இம்மூன்றின் ஸ்வரஸத்தையும் ஒருமிக்கச் சேர்த்துத் தேன் கலந்து உட்கொண்டாலும், மரமஞ்சள் ஸ்வரஸம், வேப்பிலை ஸ்வ

1. பிறகு கூறப்படும் பற்பல ஸ்வரஸங்களை உட்கொள்ளுவதற்குத் தனித்தனியே பிரமாணம் பெரும்பாலும் கூறப்படமாட்டா; அவற்றை உட்கொள்ளுவதற்குப் பொதுவான பிரமாணம் இதுதான் என்றறி.

2. ஸ்வரஸங்களில் தேன் முதலியவற்றையும் சூர்ணவகைகளையும் சேர்ப்பதற்கு இதுவே பொதுவான அளவு; ஆகவே பிறகு ஒவ்வொரு ஸ்வரஸத்திலும் தனித்தனியே இதர சர்க்கரைச் சேர்ப்பதற்குப் பெரும்பாலும் பிரமாணம் கூறப்படமாட்டாது.

3. அம்ருதா-சீந்திற் கொடி; இவ்விதமே பிறகு கூறப்படும் எல்லா ஒளஷதமுறைகளிலும் முதற்சர்க்கரை பெயரைக்கொண்டு, எம்ஸ்கிருதத்தில் ஒளஷதங்களுக்குக் குறிக்கப்படும் பெயரை முறைகளில் முதன்முதல் குறிப்பிடப்படும் தமிழ் பெயரைக்கொண்டு 'நாதீ' என்பது நெல்லிக்கனி யென்றும், 'வாலா' என்பது ஆடாதோடையென்றும் கிரமமாயுணருக. அவ்விதம் முதலிற் குறிக்கப்படுவது பெரும்பாலும் அந்தந்த முறையின் தாய்ச்சர்க்காரும்.

ரஸம், சீந்திற்கொடி ஸ்வரஸம் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றில் தேன் விட்டு உபயோகித்தாலும் காமாலை சமனமாகும். 9.

துளஸிஸ்வரஸம் முதலியது.—துளவியிலேச்சாற்றிலாவது, பெருவாகையின் ஸ்வரஸத்திலாவது மிளகுப் பெட்டிபைக் கலந்துப் போகித்தால் முறைக்காய்ச்சலென்னும் விஷமஜ்வரங்கள் தீரும். 10.

ஜம்பூபல்லவ ஸ்வரஸம் முதலியது.—நாவல், மா, நெல்லி இவற்றின் தளிர்களிலிருந்து ஸ்வரஸம் பிழிந்தெடுத்து, அவற்றில் ஏதேனுமொன்றில் தேன், நெய், பால் இவற்றுள் எதையாவது சேர்த்து உட்கொள்ள உக்கிரமான இரத்தாதிஸாரமும் நிவ்ருத்தியாகும். 11.

பப்பூல ஸ்வரஸம்.—கருவேலந்தளிர் ஸ்வரஸமாவது, பெருவாகை, வெட்பாலை இவற்றின் பட்டைகளின் சாறுவது உட்கொள்ளப்படுமானால் ஸகல விதமான அதிஸாரங்களையும் போக்கும். 12.

ஆர்தீரக ஸ்வரஸம்.—இஞ்சியின் ஸ்வரஸத்தில் தேன் கலந்து உட்கொள்ள வ்ருத்தி யென்கிற அண்டவாயு நீங்கும். ச்வாஸம், காஸம், அரோசகம், பிரதிச்யாயம் இவற்றையும் அது சமனப்படுத்தும். 13.

பீஜபூ ஸ்வரஸம்.—கொடிமாதளம்பழத்தின் ஸ்வரஸத்துடன் தேன் அல்லது யவக்ஷாரம் கலந்து உபயோகிக்க பார்ச்வகுலம், இருதயத்தைப்பற்றிய நோய்கள், மூத்திராசய ஸம்பந்தமான வியாதிகள், கடுமையான குடலைப்பற்றிய வாயு இவை நிவ்ருத்தியாகும். 14.

சதாவரீ ஸ்வரஸமும் கந்யா ஸ்வரஸமும்.—(1) தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கின் ஸ்வரஸத்தோடு தேன் கலந்துபயோகித்தால் வயிற்றிலுண்டாகும் பித்த குலை போகும். (2) சோற்றுக் கற்றழைச்சாற்றில் மஞ்சட்பொடி சேர்த்து உட்கொண்டால் ப்லீஹரோகம், அபசியென்கிற வியாதி இவ்விரண்டும் ஸ்வஸ்த்தமாகும். 15.

அலம்புஷா ஸ்வரஸம்.—பேச்சுரையின் ஸ்வரஸத்தை இரண்டு பலம் அளவில் பருகினால் அபசி, கண்டமாலை, காமாலை இவை நீங்கும். 16.

சசமுண்ட ஸ்வரஸம்.—சசமுண்ட மென்னும் பச்சிலைச் சாற்றை இளஞ்சூடாகக் காய்ச்சி, மிளகுப்பொடியும் தாவிரை நாட் கள் உபயோகித்துவர ஸூர்யாவர்த்தம், அர்த்தாவபேதமென்கிற ஒற்றைத்தலை நோய் இவை நிவ்ருத்தியாகும். 17.

பிராஹ்மீ ஸ்வரஸம் முதலியது.—பிரமீயிலே, கூஷ்மாண்டம், வசம்பு, சங்கங்குப்பி இவற்றின் ஸ்வரஸங்களுள் ஏதேனுமொன்றில் தேன், கோஷ்டம் இவற்றைச் சேர்த்து உட்கொள்ள ஸகலவித உன்மாத ரோகங்களும் தீரும். 18.

கூஷ்மாண்ட ஸ்வரஸம்.—நீற்றுப் பூசினிக்காய் ஸ்வரஸத்தை வெல்லம் கலந்து உபயோகித்தால், பதனழிந்த கோத்ரவ தானியத் தாலான உணவுகளை யுட்கொண்டதால் நேரிட்ட வெறி நிவ்ருத்தியாகும். 19.

காங்கேசுரீ ஸ்வரஸம்.—பேய்ப்பிர்க்கம் வேரின் ஸ்வரஸத்தை உடனே கத்தி முதலியவற்றால் வெட்டுண்ட அவயத்திலுள்ள விரணத்தின் துவாரத்தில் நிரம்பவும் விட்டால், விரணத்தில் ஏற்படக்கூடிய வலியைச் சிறிதும் உணராமலிருக்கலாம். 20.

புட்பாக ஸ்வரஸங்கள்².

புட்பாக முறை:—சில ஓஷதிகளைப் புடயிட்டு பக்குவம் செய்து, அப்பால் அதன் கலக்கத்தைப் பிழிந்து ஸ்வரஸம் கிரஹிக்கப் படுவதுண்டு; அவ்வித புட்பாகம் செய்வதற்கான சில முறைகள் இங்கு மொழியப்படுகின்றன. எவற்றிலிருந்து ஸ்வரஸம் கிரஹிக்க வேண்டுமோ அவ்வோஷதிகளை யெடுத்து, அவற்றின்மேல் சில இலை

1. சசமுண்டம் என்பது இன்ன ஓஷதியென்று நன்கு விளங்கவில்லை; சசமுண்டம் என்பதும் சசசிம்பீ யென்பதும் ஒரே வஸ்துதான் என்றும், அதுதான் ஜீவர்தி அல்லது பாலக்கிரை யென்றும் சிலரது கொள்கை.

2. சில பதார்த்தங்களிலிருந்து ஸ்வரஸமெடுப்பது சிறிது பிரயாஸமாயிருந்தாலும், அல்லது பக்குவம் செய்யாமல் அவ்வித ஸ்வரஸங்களை உபயோகிப்பது பிசுசெனக் கருதப்பட்டாலும், அப்பொழுது அவ்வஸ்துக்களைப் புட்பாகம் செய்து, அதன் பிறகு அவற்றிலிருந்து ஸ்வரஸம் பிழிந்துபயோகிப்பது நலமாகுமென்பது கருத்து; அவ்வித புட்பாகவிதி யென்கிற விஷயம் இங்கு விவரிக்கப்படுகிறது.

களையோ மர்ப்பட்டைகளையோ சுற்றவேண்டும்; அவை பெருங்கு முழன், ஆல், நாவல் முதலிய மரங்களின் பத்திரங்களாயிருந்தால் உத்தமம். அதன்மேல் இரண்டு அங்குலம் கனமாக மண் முதலிய வற்றை லேபநம் செய்யவேண்டும்; பிறகு மேற் பூச்சானது தழல் போல் சென்னிறமாகும் வரையில் புடத்தில் ஓளவுதத்தை எரிக்க வேண்டும். இதுதான் ஸாதாரணமாய் புடபாகம் செய்வதற்கான முறையாகும். 21—22½.

புடபாக ஸ்வாஸ்தீந உட்கொள்ளுதற்கும் அதில் சேர்க்கும் பதார்த்தங்களுக்கும் அளவுகள்:—புடபாகத்தினால் பக்குவம் செய்தெடுத்த ஸ்வரஸங்களைப் பொதுவாய் ஒரு தடவைக்கு ஒரு பல்ம் விதம் உட்கொள்ளலாம்; இவ்வித ஸ்வரஸத்தில் தேன் சேர்க்க வேண்டுமானால் அதில் கால் பல்ம் சேர்க்கலாம்; கல்கம், சூர்ணம், திரவ பதார்த்தங்கள் முதலியவைகளை ஸாதாரண ஸ்வரஸத்திற்கு உபயோகிக்கும் விதமாகவே சேர்க்கவேண்டும். 23½.

குடஜ புடபாகம்:—வெட்பாலையின் பட்டைகளை அரிசி கழுவிய நீரால் பச்சையாகவே அரைத்து அக்கல்கத்தில் நான்கு பல்ம் உருட்டி யெடுத்து, அதன்மேல் நாவலிலையைச் சுற்றி, நூலால் நன்றாகக் கட்டி, கோதுமைமாவை அதன்மேல் பூசி, அதற்குமேல் கனமாக மண்ணைத் தடவி, பசுஞ்சாணத்தினாலான வறட்டிகளின் இடையில் வைத்து எரித்தல் போடவும்; மேலே பூசிய மண் தழைப்போல் சென்னிறமாகக் கர்ணப்படும்போது அதை வெளியிலெடுத்து, மேலுள்ள கவசங்களை விலக்கி, உட்புறத்தில் பக்குவமாயுள்ள கல்கத்தைப் பிழிந்து ஸ்வரஸம் கிரஹிக்கவும். அந்த ஸ்வரஸம் நன்கு குளிர்ப்பின்னர் தேன் கலந்து உட்கொள்ளலாம். இவ்வெளவுதம், எவ்வித சித்திதஸைக்கும் வசப்படாதவையும், வெகு நாட்களாகத் துன்பமளிப்பவையுமான ஸகலவித அதிஸாரங்களையும் போக்கும். ஒரு பல்ம் அரிசியை உடைத்துக் கழுவி, எட்டு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து, ஒரு நாள் உறவைத்து, அந்த ஜலத்தை மட்டும் வடித்து இவ்விதமான எல்லா சித்திதஸைகளிலும் அனுபானமாகக் கொடுப்பது நலம். 24—28.

அரஞ்சக புடபாகம்:—பெருமர்ப்பட்டையையும் முன்போல் புடபாகம் செய்து ஸ்வரஸமெடுத்து உபயோகிக்க ஜாடராக்னி வீரு

த்தியாகும்; அதில் தேனையும் இலவம்பிசினையும் சேர்த்து உட்கொண்டால் எல்லா அதிஸாரங்களும் தீரும். 29.

ந்யக்ரோதாதி புடபாகம்:—1 ஆலமரம் முதலியவற்றின் பட்டைகளை அரைத்து கல்கம் செய்யவும்; தித்திரி பென்கிற பகதியின் வயிற்றைக் குடைந்து குடல் முதலியவற்றை விலக்கி, அக்கல்கத்தை அவ்வயிற்றினுள் கிரப்பி, அக்னியிலிட்டுப் புடபாகத்தினால் பக்குவம் செய்து, அப்பால் அதைப் பிழிந்தெடுத்த ஸ்வரஸத்தில் தேன் சேர்த்து உபயோகித்தால் எல்லா அதிஸாரங்களும் நிவ்ருத்தியாகும். 30½.

தாடிம புடபாகம்:—நன்றாகக் களிந்த மாதளம்பழத்தைப் புடபாக விதிப்படி சமைத்து, அதன் ஸ்வரஸத்தைத் தேனுடன் உட்கொண்டாலும் அதில் அதிஸாரங்களும் தீரும். 31½.

ஜீஜூ புடபாகம் முதலியது:—கொடிமாதளை, மா, நாவல் இவற்றின் தளிர்களைத் தனித்தனியே புடபாகம் செய்து, இரஸம் பிழிந்து, அந்த இரஸங்களில் ஒன்றைத் தேனுடன் பருகினால், ஸந்திபாதத்தினாலுண்டான மிகத் துன்பமளிக்கும் வாந்தியும் நின்று விடும். 32, 33.

ஸ்ருஷ்ப்ர புடபாகம்:—ஆடாதோடை யிலைகளை அரைத்து, புடபாகம் செய்து, ஸ்வரஸமெடுத்து, குளிர்ப்பின்னர், தேன் கலந்து உபயோகித்தால், இரத்த பித்தம், காஸம், ஜ்வரம், க்ஷயரோகம் இவை குணமாகும். 34.

கஷுந்தா புடபாகம்:—கண்டங்கத்திரியின் வேர், இலை, பட்டை, புஷ்பம், காய் இவ்வவைந்தையும் இடித்து புடபாகத்தினால் பக்குவம் செய்து, ஸ்வரஸம் பிழிந்து, அதில் திப்பிலியின் சூர்ணத்தைச் சேர்த்து உட்கொண்டால் காஸம், ச்வாஸம், க்ஷயரோகம் இவை யனைத்தும் தீரும். 35.

1. ஆல், அரசு, அத்தி, வெள்ளிலோத்தி, செவ்விலோத்தி, சிறுநாவல், பெருநாவல், மருதை, வஞ்சி, கருங்காலி, பூவரசு, மா, நீர் வஞ்சி, பலாசு, மணிப்புங்கு, இலந்தை, கடம்பு, தும்பை, அதிமதுரம், இலுப்பை இவை யாவும் “ஆலமரம் முதலியவற்றின் ++” என்ற பதால் குறிக்கப்படுகின்றன; இவற்றின் கூட்டுக்கு “ந்யக்ரோதாதி கணம்” என்று பெயர்.

விநீத புடபாகம்:—பசுமையான தான்றிக்காய்களை யெடுத்து, அவற்றின் மேல் நெய்தலி, கோதுமைமாவை மேலே பூசி, தழலி லிட்டு புடபாகம்போல் பக்குவம் செய்து, பின்னர் வெளியிலெடுத்து மேலுள்ள கவசங்களைப் போக்கி, அதன் தோலை சிறிதளவு புஜித் தால் கரஸம், ச்வாஸம், பிரதிச்யாயம், தொண்டைக்கமடல் இவை நீங்கும். 36,37.

கலாட புடபாகம்:—சுக்குப் பொடியில் சிறிது நெய் சேர்த்து, அதை ஆரணக்கிலையில் சுற்றி, மந்தாக்கனியிலிட்டு புடபாகம் செய்து, வெளியிலெடுத்து அச்சுர்ணத்துடன் ஸமபாகம் சர்க்கரை சேர்த்து, காலே வேளைகளில் புஜித்து வரலாம்; அதனால் ஆமாதிலாசரத்தின லுண்டாகும் கஷ்டங்கள் நிவ்ருத்தியாகும். மேலும் சுக்குத் தூளை ஆரணக்கம் வேரின் சாற்றில் கலந்து, அதைப் புடபாகம் செய்து, அந்த இரஸத்துடன் தேன் கலந்து உட்கொண்டால், வெகு கஷ்ட ஸாத்தமான ஆரவாத ரோகத்தினாலுண்டாகும் துன்பங்கள் போகும். 38—40½.

ஸூரண புடபாகம்:—காருங்கருணைக் கிழங்கைப் புடபாகக் செய்து, ஸ்வரஸம் பிழிந்து, தைலம் உப்பு இவற்றை அத்துடன் கலந்து உட்கொள்ள அரசஸ என்னும் மூலரோகம் தீரும். 41½.

கீருங்க புடபாகம்:—மாண்கொம்பை ஓர் மண் அகலில் வைத்து, அதன் மேல் மற்றொரு அகலை மூடி, சீலை செய்து புடம் போட்டு, அப்பால் அதிலிருந்துண்டாகும் பஸ்மத்தைப் பசுவின் நெய்யிற் கலந்து உபயோகிக்க, இருதயத்திலுண்டாகும் நோய் நிச்சயமாய் நிவ்ருத்தியாகும். 42½.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

க்வாத கல்பனை.

க்வாதம்:—1 கஷாயத்திற்கு உபயோகமான ஒரு பலம் திரவியங்களை இடித்துப் பதினாறு படங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து, மட்பாத்தி

1. உலர்ந்த அல்லது பசுமையான ஓஷதிகளைக் காய்ச்சி வடிக்கட்டி யெடுக்கப்படும் கஷாயம் 'க்வாதம்' எனப்படும். மூலிகை முத

ரத்தில் எட்டில் ஒரு பங்காகச் சுண்டக் காய்ச்சி, வடிக்கட்டி யெடுக்க வேண்டும்; இக்கஷாயத்தைக் கமலாக்கனியிட்டு எரிக்கவேண்டும்; இக்கஷாயத்தை இளஞ்சூடாயிருக்கையிலேயே உட்கொள்ளலாம்; இவ்விதம் பக்குவம் செய்யப்படும் முறை 'க்வாதம்', 'ச்ருதம்', 'கஷாயம்', 'நிர்யூஹம்' என்கிற பெயர்களால் வழங்கப்படுகிறது. 1,2.

க்வாதத்தை உட்கொள்ளும் அளவு:—வயது முதிர்ந்த அனுபவம்பெற்ற வைத்தியருடைய உபதேசப்படி க்வாதத்தை நன்றாகப் பக்குவம் செய்து, அதற்கு முன் புஜித்த ஆஹாரத்தின் இரஸம் 1 நன்கு ஜீர்ணமான பிறகு க்வாதங்களைப் பொதுவாக ஒரு பலம் அளவில் உட்கொள்ளலாம். 3.

க்வாதத்தில் பதார்த்தங்களைச் சேர்க்கவேண்டிய பிரமாணம்:—க்வாதத்தில் சர்க்கரை சேர்க்க வேண்டுமானால், வாத தோஷத்தாலுண்டாகிய வியாதிகளுக்கான க்வாதத்தில் நான்கில் ஒரு பாகம் சர்க்கரையும், பித்தாதிகமான வியாதிகளில் க்வாதத்திற்கு எட்டில் ஒரு பங்கும், கபாதிகமான ரோகத்தில் க்வாதத்திற்குப் பதினாறில் ஒரு பங்கும் சேர்கலாம். தேன் சேர்க்கவேண்டுமானால், வாதாதிகமான வியாதியிலுபயோகிக்கக்கூடிய க்வாதத்தில் பதினாறில் ஒரு பங்கும், பித்த வியாதியில் எட்டில் ஒரு பங்கும், 'கபவியாதியில் நான்கில் ஒரு பங்குமாக முறையே முற் கூறியதற்கு மாறாகச் சேர்க்கவேண்டும். ஜீரகம், குங்கிலியம், கூரங்கன், உப்புக்கள், சிலாஜது, பெருங்காயம், த்ரிகடுகம், இவற்றை க்வாதங்களில் சேர்ப்பதானால் ஒரு சாணப்பிரமாணம் 3 உபயோகி

வியவைகளைக் காய்ச்சி யெடுக்கப்படுவதே கஷாயமென்று ஸாமானிய மாய் வழங்கப்பட்டாலும், ஸ்வரஸம், க்வாதம், பாண்டம், சேதகஷாயம், கல்கம் என்கிற ஐந்துக்குமே கஷாயம் என்பது பொதுப் பெயராகும்.

1. உணவுகளையுண்ட பின்பு, அவற்றின் திப்பிகளெல்லாம் சீழ்க் குடலில் மலமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பின், இரத்தத்திற் சேருவதற் கேற்றதாய் மிகுந்துள்ள வெண்மையான திரவப்பதார்த்தம் 'இரஸம்' எனப்படும்.

2. சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு இம்மூன்றுக்கும் ஒருமிக்க 'த்ரிகடுகம்' எனப் பெயர். 'த்ரியூஷணம்' என்றும் வழங்கப்படும்.

3. சாணம்—4-வது பக்கம் பார்க்க.

77100

L.B.
1027

சலாம், பால், நெய், வெல்லம், தைலம், சூழ்திரம் இவைகளையும், இதர திரவ பதார்த்தங்களையும், கல்கம், சூர்ணம் முதலியவற்றையும் க்வாதத்தில் கால் பலம் வீதம் சேர்க்கலாம். 4—6

கவர்த்ததைத் தயார் செய்வதற்கான குறிப்பு:—பாத்திரத்தின் முகத்தை மூடிவிட்டு க்வாதத்தைக் காய்ச்சினால் அதில் சேர்த்துள்ள ஜலம் நன்றாகச் சுண்டாது; ஆகவே க்வாதம் முதலியவற்றைக் காய்ச்சும்போது பாத்திரத்தின் வாயை மூடாமலிருக்க வேண்டுவது அவசியம். 7.

குதேசியாதி க்வாதம்:—சேந்திற்கொடி, கொத்தமல்லி வீதை, வேம்பு, செஞ்சந்தனம், பச்சகம்¹ இவற்றிற்கு 'குதேசியாதி கணம்' எனப் பெயர்; இப்பதார்த்தங்களைக்கொண்டு பக்குவம் செய்யப்படும் க்வாதத்தை யுபயோகிக்க ஸகல ஜ்வரங்களும் தீருமென நிச்சயிக்கப் படுகிறது; மேலும் நாவறட்சி, ஹ்ருஸ்ஸம்,² சரீரவேக்காடு, வாந்தி, அருசி இவற்றையும் போக்கும்; தீபனகுணமும் இதற்குண்டு. 8½.

சுண்டியாதி க்வாதம்:—சக்கு, தேவதாரு, கொத்தமல்லி வீதை, சுண்டங்கத்திரி வெண் சுண்டங்கத்திரி இவற்றை க்வாதம் செய்து, ஜ்வரத்தினால் வருந்துபவர் முதன் முதலில் பருகினால் ஆமதோஷத்தைப் பக்குவம்செய்து ஜ்வரத்தையும் போக்கும். 9½.

கஷுந்திராதி க்வாதம்:—சுண்டங்கத்திரி, நிலவேம்பு, சக்கு, ஆடாதோடை, தாபரைக்கழங்கு இவற்றின் கஷாயத்தை யுட்கொள்ள எட்டுவித ஜ்வரங்கள்³ சமனமாகும். 10½.

1. பச்சகம்.—இதை ஓரிலைத் தாமரையென்பர் சிலர்.
2. ஹ்ருஸ்ஸம்:—இருதமம் இயற்கையினும் அதிகமாய் படபடவென்று அடித்துக்கொள்ளல்.
3. வாதஜ்வரம், பித்தஜ்வரம், சுபஜ்வரம், வாத பித்த ஜ்வரம், வாதசுபஜ்வரம், பித்தசுப ஜ்வரம், ஸந்திபாதஜ்வரம், ஆகத்துக ஜ்வரம் என்று ஜ்வரம்-ஸாமானியமாய் எட்டு விதங்களாம். [இந்தூலில் ரோகங்களின் ஸங்க்ஷேபைக் குறிப்பிடும் அத்தியாயத்தில் ஜ்வரம் இருபத்

குதேசியாதி க்வாதம் இரண்டாவது:—சேந்திற்கொடி, மேடி, சக்கு இவற்றின் க்வாதத்திற்கு நல்ல பாசன சக்தியுண்டு; எல்லாக் குறிகளுடனும் பூர்ணமாய் உண்டான வாதஜ்வரத்தில், அது உற்பத்தியான ஏழாவது தினத்தில் இக்ஷாயம் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. 11½.

சாலபர்ணியாதி க்வாதம்:—சிறுமல்லி, சிறுமுட்டி, திராகை, சேந்திற்கொடி, நன்னரிவேர் இவற்றைக் கஷாயமிட்டு இளஞ் சூடா யிருக்கையிலேயே பாணம் செய்தால் கடுமையான வாத ஜ்வரம் தீரும். 12½.

காகம்ரியாதி க்வாதம்:—பெருங்குமிழன், நன்னரிவேர், திராகை, கழற்சி, சேந்திற்கொடி இவற்றின் க்வாதத்தில் வெல்லம் சேர்த்து உட்கொண்டால் வாதஜ்வரம் நிவருத்தியாகும். 13½.

கட்பலாதி க்வாதம்:—சிறுதேக்கு, வெட்பாலரிசி, வட்டத்திருப்பி, கடுகரோகணி, கோரைக்கிழங்கு இவற்றைச் சேர்த்து பக்கு திருப்பி, கடுகரோகணி, கோரைக்கிழங்கு இவற்றைச் சேர்த்து பக்கு வம் செய்த க்வாதமானது தீவிரமான பித்தஜ்வரத்தில் தோஷங்களைப் பக்குவம் செய்வதற்காக ஜ்வரமுண்டான பத்தாவது தினத்தில் உபயோகிக்கத் தகுந்தது. 14½.

பர்ப்பாதி க்வாதம்:—பர்ப்பாடகம், ஆடாதோடை, கடுகரோகணி, நிலவேம்பு, காஞ்சொறி, ஞாழல் இவற்றினால் செய்த கஷாயத் துடன் சரக்கரையும் சேர்த்து உட்கொண்டால் நாவறட்சி, தேகவேக்காடு, இரத்தபித்தம் இவ்வித உபத்திரவங்களுடன் கூடிய பித்த ஜ்வரம் நிவாரணமாகும். 15,16.

திராகாதி க்வாதம்:—திராகை, கடுக்காய், கோரைக்கிழங்கு, கடுகரோகணி, பச்சிலை, பர்ப்பாடகம் இவற்றால் பக்குவம் செய்த கஷாயம் பித்தஜ்வரத்தை நிவாரணம் செய்யும்; நாவறட்சி, மூர்ச்சை, சரீரதாபம், இரத்தபித்தம் இவற்றையும் போக்கும். 17½.

பர்ப்பாதி க்வாதம் இரண்டாவது:—பித்தஜ்வரத்தைப் போக்குவதற்கு பர்ப்பாடகம் ஒன்றே சிறந்த ஓளவுதமாகும்; அதை சந்தைத்து விதமென்று ஸாமானிய ஜ்வரங்களையும், விசேஷ ஜ்வரங்களையும் சேர்த்துக் கணக்கிடப்பட்ட தென்க்.

தனம், வெட்டிவோர், குருவோர் இவற்றுடன் சேர்த்து க்வாதம் செய்து பானம் பண்ணினால் பித்தஜ்வரம் எளிதில் நிவ்ருத்தியாகுமென்று கூறவும் வேண்டுமா? 18½.

பீஜபூதி க்வாதம்:—கொடி மாதளை வோர், ஜடாமாம்பலீ, கடுக்காய், சுக்கு, கிரந்திகரம் இவற்றால் காய்ச்சிய கஷாயத்தில் யவக்ஷராக் சேர்த்து, கபஜ்வரத்தில் அது உண்டான பன்னிரண்டாம் நாளில் உட்கொள்வது நலம்; இக்கஷயத்திற்குள்ள பாசன குணத்தினால் ஆம் தோஷங்கள் நீங்கி ஜ்வரம் நிவ்ருத்தியாகும். 19½.

பூநீம்பாதி க்வாதம்:—நிலவேம்பு, வேம்பு, திப்பிலி, கிச்சிலிக் கிழங்கு, சுக்கு, தண்ணீர்விட்டான், சேந்தில், கண்டங்கத்திரி இவற்றின் க்வாதம் கபஜ்வரத்தைப் போக்கும். 20½.

படோலாதி க்வாதம்:—பேய்ப்புடல், தரிபிலை, 1 கடுக்கோகணீ, கிச்சிலிக் கிழங்கு, ஆடாதோடை, சேந்தில் இவற்றின் க்வாதத்தில் தேன் சேர்த்து உட்கொண்டாலும் கபஜ்வரம் நீங்கும். 21½.

பஞ்சபந்தர க்வாதம்:—பர்ப்பாடகம், கோரைக்கிழங்கு, சேந்தில், சுக்கு, நிலவேம்பு இவ்வவைகளுக்கும் பொதுவாக 'பஞ்சபந்தரம்' எனப் பெயர்; இவற்றால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட கஷாயம் வாத பித்தம் களாலுண்டான ஜ்வரத்தைத் தீர்க்கும். 22½.

கஷுந்தரதி க்வாதம்: இரண்டாவது:—கண்டங்கத்திரி, சுக்கு, சேந்தில், அல்லிக்கிழங்கு 2 இவற்றின் கஷாயத்தை கபவாதங்களின் பிரகோபத்தினாலுண்டான ஜ்வரத்திலாவது ஸந்திபாத ஜ்வரத்திலாவது பானம் செய்யலாம்; காஸம், சவாஸம், அருசி, பார்ச்வரூலை இவ்வுபத்திரவங்களை யுண்டுபண்ணும் ஜ்வரத்திலும் இக்கஷாயம் நற்பயன் விளைவிக்கும். 23, 24.

ஜூரக்வாததி க்வாதம்:—கொன்றை, மோடி, கோரைக்கிழங்கு, கடுக்கோகணீ, கடுக்காய் இவற்றைக்கொண்டு பக்குவம் செய்த கஷாயம் வாதகப ஜ்வரத்தை சேக்கிரத்திற் போக்கும்; ஆமதோஷத்

1. தரிபிலை—கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இம்மூன்றின் பொதுப்பெயர்.

2. பெளஷ்கரம் என்பதை புஷ்கர தேசத்திலுண்டாகும் ஒரு வித மூலிகையென்றும், தாமரைக் கிழங்கென்றும், ஒருவித கோஷ்டமென்றுங்கூட கூறுவர். மற்ற விடங்களிலும் பெளஷ்கரம் புஷ்கர மூலம் என்பவற்றிற்கு இதே விவரம் பொருந்தும்.

தினாலுண்டான குலத்தையும் போக்கும்; இக்கஷாயத்திற்கு தீபன பாசனம், பேதனம் என்கிற குணங்களும் உண்டு. 25½.

அம்ருதாஷ்டக க்வாதம்:—சேந்தில், வேம்பு, கடுக்கோகணீ, கோரைக்கிழங்கு, வெட்டிவோர், சுக்கு, பேய்ப்புடல், வெண் சந்தனம் இவ்வெட்டுக்கும் சேர்ந்து 'அம்ருதாஷ்டகம்' எனப் பெயர்; அம்ருதாஷ்டகத்தை க்வாதமிட்டு, திப்பிலிப்பொடியையும் சேர்த்து உட்கொள்ள பித்தகபங்களாலுண்டான ஜ்வரம் நிவ்ருத்தியாகும்; வாந்தி, அருசி, இருதயத்தின் படபப்பு, சரீரதாபம், நாவறட்சி இவையும் தீரும். 26—27½.

படோலாதி க்வாதம்: இரண்டாவது:—பேய்ப்புடல், இரத்த சந்தனம், மருளங்கிழங்கு, 1 கடுக்கோகணீ, வட்டத்திருப்பி, சேந்தில் இவற்றின் க்வாதம் பித்தகபஜ்வரம், வாந்தி, தாபம், சொறி, சிரங்கு, சில விஷங்களாலுண்டாகும் தீங்குகள் இவற்றைப் போக்கும். 28½.

கண்டகாரியாதி க்வாதம்:—கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, சுக்கு, கொத்தமல்லிவிதை, தேவதாரு இவற்றின் க்வாதம் ஸ்வ ஜ்வரங்களையும் போக்கும்; பாசனம் என்கிற குணத்திலும் சிறந்தது. 29½.

தமிழல க்வாதம்:—சிறுமல்லிகை, பெருமல்லிகை, கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, நெரிஞ்சி, பிலவம், தழுதாழை, பெருவாகை, பெருங்குமிழன், பாதிரி இம்மூலிகைகள் பத்துக்கும் 'தசமூலம்' எனப் பெயர்; இத்தசமூலத்தைக் கொதிக்க வைத்து வடிக்கட்டி, அதில் திப்பிலிப் பொடியைச் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். இதனால் வாதஜ்வரம், ஸந்திபாதஜ்வரம், ஸூதிசாதோஷம், சுயம், மீதமிஞ் சிய சைத்தியம், தலைச்சுற்றல், அதிக வியர்வை, காஸம், சவாஸம், ஹ்ருத்தரஹம், 2 கண்டக்ரஹம், 3 பார்ச்வரூலை, சோம்பல், தலைவலி, இவை தீரும். 30—33.

ஹரீத்யாதி க்வாதம்:—கடுக்காய், கோரைக்கிழங்கு, கொத்த மல்லி விதை, செஞ்சந்தனம், தாமரைக்கிழங்கு, ஆடாதோடை, வெட்

1. 'மூர்வா' என்பதற்கு வைத்யசுப்தவரித்து முதலிய நிகண்டுக் கள்படி மருள் (Sansesnera Zeylanica) என்று பெயர். சிலவிடங்களில் பெருங்குரும்பைக்கும் மூர்வா என்கிற பெயருண்டு.

2. ஹ்ருத்தரஹம்:—இருதயப்பிடிப்பு; அதாவது இருதயநடை தடைபடுதல்.

3. கண்டக்ரஹம்:—கழுத்தை அசைக்கமுடியாமல் உண்டாகும் பிடிப்பு.

பாலரிசி, வெட்டிவேர், சீந்திற்கொடி, பச்சிலை, வட்டத்திருப்பி, சுக்கு, கடுகரோகிணி இவற்றைக் கஷாயமிட்டு வடிக்கட்டி, அதில் நாவிலிச் சூர்ணத்தைச் சேர்த்து உட்கொள்ள ஸந்திபாதஜ்வரம் தீரும். ஸம்ஸி, காஸம், தேகதாபம், வாய் தழுதழுத்துப் பிதற்றல், ச்வாதிம், சோம்பல், வாந்தி, கஷயம், அருசி இவையும் சமனமாகும்; மலம், மூத்திரம், அபாநவாயு இவை கட்டுப்பட்டிருப்பதையும் அகற்றும்; தீபன பாசகுணமும் உண்டு. 34—36.

பிப்பல்யாதி கீவாதம்,—திப்பிலி, மோடி, சலியம், சித்திரமூலம், சுக்கு, வசம்பு, அதிலிடயம், சோம்பு, வட்டத்திருப்பி, வெட்டிபாலரிசி, ¹ அரோணுகம், நிலவேம்பு, மருளங்கிழங்கு, கடுகு, மிளகு, கடுகரோகிணி, அல்லிக்கிழங்கு, கண்டபாரங்கி, வாய்விடங்கம், கர்க்காட்சருங்கி, எருக்கம் வேர், கண்டங்கத்திரி, கடுக்காய், காஞ்சொறி, ஓமம், ஜீரகம், பெருவாகை, பெருங்காயம் இவ்விருபத்தெட்டு பதார்த்தங்களையும் ஸம்பாகமாகச் சேர்த்து, கீவாதமிட்டு உட்கொள்ளுவதால் கப-வாதஜ்வரம் நீங்கும்; வாதரோகம், சரீரத்தில் சைத்தியமதிகரித்தல், பிரபலமான கபம் இவற்றைக் கண்டிக்கும்; வாய்ப்பிதற்றுதல், அதிசித்திரை, அதிகமாய் மயிர்சிலிர்த்தல், அரோசகம், உக்கிரமான வாதநோய்கள், அபதந்த்ரகம், சரீரமெல்லாம் உணர்ச்சியற்றிருத்தல் இவற்றையும், ஸகல ஜ்வரங்களையும், பதின்மூன்றுவிதமான ஸந்திபாத ஜ்வரங்களையும் ²போக்கும். 37—42.

கிராதாதி கீவாதம்,—நிலவேம்பு, கடுகரோகிணி, கோரைக்கிழங்கு, கொத்தமல்லிவிதை, வெட்டிபாலரிசி, சுக்கு, தசமூலங்கள், மரமஞ்சள், யானைத்திப்பிலி இவற்றால் பக்குவம் செய்த கஷாயம் பக்குலை, ஸந்திபாத ஜ்வரம், காஸம், ச்வாஸம், வாந்தி, விக்கல், சோம்பல், ஹருத்தர்ஹம் இவற்றைக் குணப்படுத்தும். 43—44.

கட்பலாதி கீவாதம், இரண்டாவது:—சிறுதேக்கு, ³ கோரைக்கிழங்கு, கண்டபாரங்கி, கொத்தமல்லிவிதை, காவட்டம்புல், பர்ப்பாட

1. வெட்டிபாலரிசிக்கு வழங்கப்படுவது போலவே ஆடாதோடை கருநொச்சி இவற்றிற்கும் 'வத்ஸகம்' என்கிற பெயருண்டு.

2. எல்லா விஷமஜ்வரமும் ஸந்திபாதத்தினால் உற்பத்தியாவதாகக் கூறப்படுவதால், அவ்விஷம் ஜ்வரங்கள் பதின்மூன்றுமே இங்கு ஸந்திபாத ஜ்வரங்கள் என்று குறிக்கப்படுவதாயினும்; இவ்விஷமஜ்வரங்களின் விவரத்தைப்பற்றி 38-வது பக்கத்தைப் பார்க்க.

3. கட்பலத்தை சிலர் மருதமரமென்றும் (Myrica Sapida) கூறுவர். 'கட்பலா' என்று ஸ்த்ரீலிங்கமானால் கும்பிழனுக்குப் பெயர்.

கம், வசம்பு, கடுக்காய், கர்க்காடகச்சருங்கி, தேவதாரு, சுக்கு இவற்றின் கஷாயம் காஸம், ஜ்வரம், ச்வாஸம், கப்பிரகோபம், கண்டகர்ஹம் இவற்றைச் சமனம் செய்யும். 45½.

துகேச்சியாதி கீவாதம், முன்றவது:—சீந்திற்கொடியையும் திப்பிலியையும் சேர்த்து பக்குவம்செய்த கீவாதத்தையுபயோகித்தால் வெகு நாட்களாகத் தொடர்ந்துவரும் ஜ்வரமும் நிவருத்தியாகும். 46.

பர்ப்பாதி கீவாதம், முன்றவது:—பர்ப்பாடகத்தைச் சேர்த்து கீவாதம் செய்து உபயோகித்தால் பித்த ஜ்வரம் நன்றாக நிவருத்தியாகும்; செஞ்சந்தனம், குருவேர், சுக்கு இவற்றையும் மேற்கூறிய யாகும்; செஞ்சந்தனம் சேர்த்து கீவாதம் செய்தால் பித்த ஜ்வரம் நிச்சயமாய் நிவருத்தியாகும். 47.

நிதிக்காதி கீவாதம். — கண்டங்கத்திரி, சீந்திற்கொடி, சுக்கு இவற்றை கீவாதமிட்டு திப்பிலிப் பொடியை அக்கஷாயத்தில் சேர்த்து பானம் டண்ணலாம்; இதனால் ச்வாஸரோகம், காஸம், அர்திதம், ¹ பிநஸம், அருசி, தொண்டைக்கமடல், குலநோய், அஜீர்ணம், ஜ்வரம் இவை நிவருத்தியாகும். 48½.

தேவதாரிவாதி கீவாதம்:—தேவதாருப்படை, வசம்பு, கோஷ்டம், திப்பிலி, சுக்கு, சிறு தேக்கு, கோரைக்கிழங்கு, நிலவேம்பு, கடுகரோகிணி, கொத்தமல்லி விதை, கடுக்காய், யானைத்திப்பிலி, பூனைக்காலி, தீண்டி, பெருங்காஞ்சொறி, கண்டங்கத்திரி, அதிலிடையம், சீந்திற் கொடி, கர்க்காடகச் சருங்கி, சருஞ்ஜீரகம் இவற்றை இடித்துச் சேர்த்து இவ்வற்றிற்கு ¹ எட்டுமடங்கு ஜலம் சேர்த்து, எட்டில் ஒரு பங்காகக் காய்ச்சி வடிக்கட்டி, பிரஸவித்த ஸ்த்ரீகளுக்குக் கொடுத்தால், அவர்களுக்குண்டாகும் பக்குலை, காஸம், ச்வாஸம், ஜ்வரம், மூர்ச்சை, உடல் நடுக்கம், தலைநோய் இவை தீரும். 49—51½.

கடிந்தாதி கீவாதம், முன்றவது:—கண்டங்கத்திரி, கொத்தமல்லி விதை, சுக்கு, சீந்திற்கொடி, கோரைக்கிழங்கு, அல்லிக்கிழங்கு,

1. அர்திதம்:—இதைப்பற்றி 66-வது பக்கத்தில் (12) என்று குறிப்பிட்டுள்ள டிப்பணியைப் பார்க்க.

செஞ்சந்தனம், நிலவேம்பு, பேய்ப்புடல், ஆடாதோடை, தாமரைக் கிழங்கு, கடுகரோகிணி, வெட்பாலரிசி, வேம்பு, கண்டுபாரங்கி, பர்ப்பாடகம் இவற்றை க்வாதம் செய்து காலையில் உட்கொண்டு வந்தால் ஸகலவித குளிர்த்துவரங்களும் போகும். 52—53½.

முல்பாதி க்வாதம்:—கோரைக்கிழங்கு, கண்டங்கத்திரி, சேந்திற் கொடி, சுக்கு, நெல்லிக்காய் இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, திப்பிலிச் சூர் ணத்தையும் தேனையும் சேர்த்துப் பருகினால் விஷஜ்வரம் நீங்கும். 54½.

படோலாதி க்வாதம், முன்றாவது:—பேய்ப்புடல், வெட்பாலரிசி, தேவதாருப்பட்டை, த்ரிபலை, கோரைக்கிழங்கு, திராகை, அநிமதுரம், சேந்திற் கொடி, ஆடாதோடை இவற்றின் க்வாதத்தில் தேன் சேர்த்து உட்கொண்டால் ஸந்தம், த்ருதீயகம், அந்யேத்யுஷ்கம் என்கிற விஷம் ஜ்வரங்களும்¹, முதலில் தாபம் அதிகரித்து அப்பால் சேதன முண்டாகக்கூடிய ஜ்வரமும், நவஜ்வரமும்² தீரும். 55—56½.

படோலாதி க்வாதம், நான்காவது:—பேய்ப்புடல், த்ரிபலை, வேம்பு, திராகை, கோரைக்கிழங்கு, ஆடாதோடை இவற்றின் க்வாதத்தில் தேனையும் சர்க்கரையையும் சேர்த்து உட்கொள்ள அந்யேத்யுஷ்கஜ்வரம் நிவரணமாகும். 57½.

குடேச்சியாதி க்வாதம், நான்காவது:—சேந்திற் கொடி, கொத்தமல்லி விதை, கோரைக்கிழங்கு, செஞ்சந்தனம், வெட்டிவேர், சுக்கு இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, தேனும் சர்க்கரையும் கலந்து, த்ருதீயக ஜ்வரம் நிவருத்தியாவதற்கும், நாவறட்சி சரீரதாபம் முதலியவற்றைப் போக்குவதற்கும் உபயோகிக்கலாம். 58, 59.

வேவநாரீவாதி க்வாதம், இரண்டாவது:—தேவதாரு, கடுக்காய், ஆடாதோடை, சிறுமல்லிகை, சுக்கு, நெல்லிக்காய் இவற்றைக் கஷாய

1. விஷம் ஜ்வரங்கள்:—38-வது பக்கம் டிப்பணியில் விவரம் பார்க்க.

2. நவஜ்வரம்:—ஜ்வரம் உற்பத்தியானது முதல் 8 நாள் வரையில் நவஜ்வரம் எனப்படும்; அது ஆஜ்வரம் என்றும் கூறப்படும்.

மிட்டு, தேன் சர்க்கரை சேர்த்து, சாதூர்த்திகஜ்வரம்¹, சுவாஸம், காஸம், அக்னி மார்த்த்யம் இந்த ரோகங்களிற் கொடுக்கலாம். 60½.

குடேச்சியாதி க்வாதம், ஐந்தாவது:—சேந்திற் கொடி, கொத்தமல்லிவிதை, வெட்டிவேர், சுக்கு, விளாமிச்சை வேர், பர்ப்பாடகம், பில்வவேர், அதிவிடயம், வட்டத்திருப்பி, செஞ்சந்தனம், ஆடாதோடை, நிலவேம்பு, கோரைக்கிழங்கு, வெட்பாலரிசி இவற்றைக் கஷாயம் போட்டு, வடிக்கட்டி, ஆர்ப்பிரகு தேன் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம்; அதனால் இரத்த பித்தம்², ஜ்வரம், அதிஸாரம் இவை நிவருத்தியாகும். 61—62½.

கண்டயாதி க்வாதம்:—சுக்கு, வெட்பாலரிசி, கோரைக்கிழங்கு, சேந்திற் கொடி, அதிவிடயம் இவற்றின் க்வாதத்தைப் பருகினால் ஜ்வராதிஸாரம்³ ஒழிந்துவிடும். 63½.

நாரீவகாதி க்வாதம்:—கொத்தமல்லி விதை, குருவேர், பில்வவேர், கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு இவற்றின் க்வாதம் நன்கு ஜீர்ணமாகாத உணவுகளாலுண்டாகும் குலத்தைப் போக்கும்; க்ராஹி, தீபனம், பாசனம்⁴ என்கிற குணங்களையும் விசேஷமாகுடையது. 64½.

நாரீவகாதி க்வாதம், இரண்டாவது:—கொத்தமல்லி விதை, சுக்கு இவற்றினாலான கஷாயத்திற்கும் தீபனம் பாசனம் என்கிற குணங்களுண்டு; ஆபணக்கு வேரையும் சேர்த்து இக்கஷாயத்தைப் பக்குவம் செய்தால் ஆவாசத்தினாலுண்டாகும்⁵ பாதையும் நிவருத்தியாகும். 65½.

வரீஸகாதி க்வாதம்:—வெட்பாலரிசி, அதிவிடயம், பில்வவேர், கோரைக்கிழங்கு, வெட்டிவேர் இவற்றைக் கஷாயம் காய்ச்சி யுப

1. சாதூர்த்திக ஜ்வரம்:—38-வது பக்கம் டிப்பணியைப் பார்க்க.

2. இரத்த பித்தம்:—43-வது பக்கம் பார்க்க.

3. ஜ்வராதிஸாரம்:—ஜ்வரத்துடன் அதிஸாரமும் தொடர்ந்து இருக்கும் வியாதி.

4. 'க்ராஹி' முதலிய விஷயங்களைப்பற்றி 18, 19-ம் பக்கங்களைக் காண்க.

5. ஆவாதம்:—49-வது பக்கம் பார்க்க.

யோகித்தால் அஜீர்ணத்துடன் கூடிய அதிஸாரமும், நாட்டின் சூல யுடன் கூடிய இரத்தாதிஸாரமும் சமனமாகும். 66½.

குடஜாஷ்டக க்வாதம்:—குடசப்பாலே, அதிவிடயம், வட்டத்திருப்பி, நெல்லிப்பருப்பு, வெள்ளிலோத்தி, கோரைக்கழங்கு, வெட்டிவேர், மாதளை இவ்வெட்டு வஸ்துக்களின் சேர்க்கைக்கு 'குடஜாஷ்டகம்' எனப் பெயர். இவற்றைக் கஷாயமிட்டு அதில் தேனையும் இலவம்பிசினையும் சேர்த்து உட்கொண்டால் குடலில் எரித்தல், இரத்தப்போக்கு, சூல, அஜீர்ணதோஷம் இவற்றுடன் கூடியதும் வேறுவித சிகித்சைக்கு வசப்படாததுமான அதிஸாரங்கள் நீங்கும். 67—68½.

ஸ்ரீபோதி க்வாதம்:—குருவேர், காட்டாத்திப்பு, வெள்ளிலோத்தி, வட்டத்திருப்பி, நாகப்பு, வெட்டபாலே, கொத்தமல்லி விதை, அதிவிடயம், கோரைக்கழங்கு, சேந்திற்கொடி, பில்வவேர், சுக்கு இவற்றைக் கஷாயமிட்டு உட்கொள்ள, நாட்டின் அதிஸாரம், அரோசகம், அஜீர்ணசூல, இரத்தாதிஸாரம், ஜ்வரம் இவை குணமாகும்; இக்கஷாயத்திற்குப் பாசனசக்தியும் உண்டு. 69—70½.

நாத்யாதி க்வாதம்:—காட்டாத்திப்பு, பில்வவேர், வெள்ளிலோத்தி, குருவேர், யானைத்திப்பிலி இவற்றைக் க்வாதம் செய்து சிறிது குளிரச்செய்து, தேன் சேர்த்து குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கலாம்; அல்லது இக்கஷாயத்தை மீண்டும் காய்ச்சி சர்க்கரையும் தேனும் கலந்து லேற்றயமாகச் செய்தும் சிறுவர்களுக்கு உபயோகிக்கலாம்; எல்லா அதிஸாரங்களும் குணமாகும், 71, 72.

சாலபர்ணியாதி க்வாதம்:—சிறு மல்லிகை, சிற்றமுட்டி, பில்வம், கொத்தமல்லி விதை, சுக்கு இவற்றைக் கஷாயமிட்டு உபயோகிப்பதால் வயிற்றுப்பொருமல், வயிற்றுவலி இவற்றுடன் கூடிய வாதஸம்பந்தமான கிரஹணீரோகம் நிவருத்தியாகும். 73.

குச்சியாதி க்வாதம், ஹரவது:—சேந்திற்கொடி, அதிவிடயம், சுக்கு, கோரைக்கழங்கு இவற்றின் கஷாயம் ஆமதோஷத்துடன் கூடிய கிரஹணீரோகத்தைப் போக்கும். ஆகவே க்ராவஹீ, தீபனபாசனம் என்கிற குணங்கள் இக்கஷாயத்திற்கு உண்டு. 74.

யவாதி-பில்வாதி க்வாதம்:—(1)வதானியம், பேய்ப்புடல், கொத்தமல்லி விதை இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, அத்துடன் தேனும் சர்க்கரையும் சேர்த்து உபயோகித்தாலும், பில்வவேர், (2) மாங்கொட்டை இவற்றைக் கஷாயமிட்டு அதில் தேன் சர்க்கரை சேர்த்து உட்கொண்டாலும் ஸகலவித அதிஸாரங்களும் நீங்கும். 75.

தீர்பலாதி க்வாதம்:—தீர்பலே, தேவதாரு, கோரைக்கழங்கு, சவரியார் கூந்தல், முருங்கை இவற்றைக் கஷாயம் செய்து, அதில் திப்பிலிப் பொடியையும், வாய்விடங்கப் பொடியையும் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம்; இதற்கு 'க்ருமிக்ணம்' என்கிற குணமுண்டு; ஆகையால் வயிற்றுக் கிருமிகளை அழித்து வெளிப்படுத்த இக்கஷாயம் உபயோகமாகும். 76½.

தீர்பலாதி க்வாதம், இரண்டாவது:—தீர்பலே, சேந்திற்கொடி, கடுகரோகணீ, வேம்பு, நிலவேம்பு, ஆடாதோடை இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, அதில் தேன் சேர்த்து காமலை, பாண்டரோகம் இவற்றைப் போக்குவதற்கு உபயோகிக்கலாம். 77½.

புநர்நவாதி க்வாதம்:—சாறடை, கடுக்காய், வேம்பு, மரமஞ்சள், கடுகரோகணீ, பேய்ப்புடல், சேந்திற்கொடி, சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்வாதத்துடன் பசுவின் மூத்திரமும் சேர்த்து உபயோகித்தால் பாண்டரோகம், காஸம், மஹோதரம், ச்வாஸரோகம், வயிற்றுவலி, ஸர்வாங்கங்களிலுமுண்டாகும் வீக்கம் இவை நிவருத்தியாகும். 78—79.

வாலாதி க்வாதம்:—ஆடாதோடை, திராசை, கடுக்காய் இவற்றின் க்வாதத்தில், தேன் சர்க்கரை சேர்த்து உட்கொண்டால் உக்கிரமான இரத்தபித்தம், ச்வாஸம், காஸம் இவை நீங்கும். 80.

கேவல வாலாதி க்வாதம்:—ஆடாதோடையை மட்டும் கஷாயமிட்டு, தேன் சேர்த்து உபயோகித்தால் இரத்தபித்தம், க்ஷயம், காஸம், கப்பித்தஜ்வரம் இவை குணமாகும். 81.

வாலாதி க்வாதம், மூன்றாவது:—ஆடாதோடை, கண்டங்கத்திரி, சேந்திற்கொடி, இவற்றின் கஷாயத்தைத் தேன் கலந்து உட்கொண்டால் ஜ்வரம், காஸம் இவை நீங்கும். 81½.

வாஸநாதி கீவாதம், நாகாவது:—ஆடாதோடையையும், கண்டங்கத்திரி வேரையும் சேர்த்துக் கஷாயமிட்டு, அதில் திப்பிலிப் பொடியையும் தூவி யுபயோகித்தால் காஸரோகம் தீரும். 82.

கஷுத்ராதி கீவாதம், நாகாவது:—கண்டங்கத்திரி, கொள், ஆடாதோடை, சுக்கு இவற்றினால் பக்குவம் செய்த க்வாதத்தில் அல்லிக்கிழங்கின் பொடியைத் தூவி உட்கொண்டால் ச்வாஸ-காஸம் நிவ்ருத்தியாகும். 83.

ரோணுநாதி கீவாதம்:—அரோணுகம், திப்பிலி இவற்றை க்வாதம் செய்து, பெருங்காயத்தைப் பொடித்துச் சேர்த்து உட்கொள்ள ஐந்துவித ¹ லிக்கல்களும் உடனே நீங்கும். 84.

பீலவ கீவாதம் முதலியது, இரண்டாவது:—பில்வவேர்ப்பட்டையையாவது, சீந்திற் கொடியையாவது க்வாதமிட்டு, அதில் தேனையும் கலந்து உட்கொள்வதால் ஸந்திபாதத்தினாலுண்டாகும் வாந்தி நீங்கும்; அவ்விதமே பர்ப்பாடக க்வாதத்தைப் பக்குவம் செய்து உட்கொண்டால் பித்தத்தினாலுண்டான சர்த்தியும் தீரும். 85.

இரண்டாவது தாமூல கீவாதமும் சேபாலிகா கீவாதமும்:—தசமூலங்களைக் கொண்டு 2 பக்குவம் செய்த வாதத்தில் பெருங்காயம், அல்லிக்கிழங்கு இவற்றைப் பொடித்துச் சேர்த்து உட்கொண்டால் க்ருத்ரவீ ³ ரோகம் நீங்கும்; பெருங்காயம் முதலியதைச் சேர்க்காமல் கெருநாச்சியிலையை மட்டும் கஷாயமிட்டு உபயோகித்தாலும் க்ருத்ரவீ ரோகம் தீரும். 86.

ராஸநாதி கீவாதம்:—சிற்றரத்தை, சீந்திற்கொடி, பெருமரம், சுக்கு, ஆமணக்குவிதை இவற்றைக் காய்ச்சிய கஷாயத்தை ஏழு தாதுகளையும் ஆசிரயித்து உண்டான ஸர்வாங்க வாதரோகத்திலும், ஆமவாதரோகத்திலும் உட்கொள்ளலாம். 87.

இரண்டாவது ராஸநாதி கீவாதம்:—சிற்றத்தை, நெரிஞ்சி,

1. 5-வித லிக்கல்கள்:—45-வது பக்கத்தில் விவரம் காண்க.
2. தசமூலம்:—105-ம் பக்கம் பார்க்க.
3. க்ருத்ரவீ:—66-வது பக்கம் (22) என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்க்க.

ஆமணக்கன் வேர், தேவதாரு, வெள்ளைச்சாறடை, சீந்திற்கொடி, கொன்றை இவற்றைக் கஷாயம் காய்ச்சி, சுக்கைப் பொடித்துச் சேர்த்து உட்கொண்டால் கால்பிடிப்பு, இடுப்புப்பிடிப்பு, பக்ககுலை, பின்புறச்சூலை, துடைவலி, வெகு கடினமான ஆமவாதம் ஆகிய வாதரோகங்கள் நீங்கும். 88, 89.

மஹா ராஸநாதி கீவாதம்:—சிற்றரத்தை, காஞ்சொறி, சிற்றமுட்டி, ஆமணக்கு, தேவதாரு, கிச்சிலிக்கிழங்கு, வசம்பு, ஆடாதோடை, சுக்கு, கடுக்காய், சலியம், கோரைக்கிழங்கு, சாறடை, சீந்திற்கொடி, கடற்பாலை, சதகுப்பி, நெரிஞ்சி, அழுக்கிரங்கிழங்கு, அதிவிடயம், பச்சிலை, தண்ணீர்விட்டாங்கிழங்கு, திப்பிலி, மருதோன்றி, கொத்தமல்லி விதை, கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை இவற்றைக் கொண்டு பக்குவம் செய்த க்வாதத்தில் சுக்குத்துள் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம்; இவற்றுள் சிற்றரத்தை மட்டும் இரண்டு பாகமும், காஞ்சொறி முதலிய மற்றையவெல்லாம் ஒவ்வொரு பாகமும் சேர்க்கப்படவேண்டும்; இக்கஷாயத்தில் சுக்குப் பொடியைச் சேர்ப்பதற்குப் பதிலாகத் திப்பிலிப் பொடியை உபயோகிக்கலாம்; அல்லது யோசுராஜகுக்குலு ¹ என்கிற ஓளவுதத்தையாவது, அஜமோதாதி ரூர்ணத்தையாவது ², ஆமணக்கெண்ணெயையாவது சேர்த்து உட்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பெயர் 'மஹாராஸநாதி கீவாதம்' என்றும், கர்ப்போற்பத்தி செய்யக்கூடிய சக்தி இவ்வளவுதத்திற்கு உண்டென்றும் பிரம்மாவினாலேயே கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஸர்வாங்கங்களிலும் நடுக்கமுண்டாவது, கண் விழுதல், பார்ச்சுவாயு, அபபாஹுகம், ³

1. யோசுராஜகுக்குலு:—இதைப்பற்றி இந்த கண்டத்தில் 7-வது அத்தியாயத்தில் 56 முதல் 70-வது ச்லோகம் வரையில் பார்க்க.

2. அஜமோதாதி ரூர்ணம்:—இந்த முறையைப்பற்றி இதே கண்டத்தில் 6-வது அத்தியாயத்தில் 13 முதல் 17-வரையிலுமுள்ள ச்லோக எண்ணிக்கைகளைப் பார்க்க; அஜமோதாதி மாத்திரையும் செய்யலாம்.

3. அபபாஹுகம்:—66-வது பக்கம் (24) என்று குறிப்பிட்டுள்ள டிப்பணிடைக் காண்க.

க்ருத்ரவீ, ¹ ஆமவாதம், ² யானைக்கால், அபதாநகம், ³ அந்தரவ்ருத்தி பென்னும் குடலிறக்கம், வயிற்றுப்பொருமல், கால் முழங்கால் இவற்றைப் பற்றிக்கொண்டு உண்டாகும் வாதநோய்கள், அர்திதம், ⁴ சுக்ல ஸம்பந்தமான ரோகங்கள், ஆண்குறியைப்பற்றிய வியாதிகள், மலட்டுத்தனம், யோநிஸம்பந்தமான பிணிகள் இவற்றை ஸ்வஸ்த்தம் செய்யும். 90—96.

ஏரண்ட முலாதீ கீவாதம்.—ஆமணக்கு, மாதலை, நெரிஞ்சி, சிறு வழுதுணை, கண்டங்கத்திரி, கல்லுருவி, பில்வம் இவற்றின் வேர்க ளால் பக்குவம் செய்த கஷாயத்தில் ஆமணக்கெண்ணெய், பெருங்காயம், யவக்ஷாரம், இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்து உபயோகித்தால் ஸ்தனங்கள், தோள்கள், இடுப்பு, ஆண்குறி, இருதயம் இவற்றிலுண்டாகும் வலி நிவ்ருத்தியாகும். 97, 98.

முன்றவது சுண்ட்யாதீ கீவாதம் முதலியது.—சுக்கு, ஆமணக்கு வேர் இவற்றின் க்வாதத்திலாவது, வெட்பாலரிசியின் க்வாதத்திலாவது பெருங்காயத்தையும் கல்லுப்பையும் சேர்த்து உட்கொண்டால் வாதத்தின் கோளாறு உண்டான குலை நிவ்ருத்தியாகும். 99.

நீர்பலாதீ கீவாதம், முன்றவது—தீரிபலை, கொன்றை இவற்றின் கஷாயத்தில் சர்க்கரையும் தேனும் கலந்துபயோகித்தால் இரத்த பித்தம், சரீரவேக்காடு, பித்தகுலை இவை நிவ்ருத்தியாகும். 100.

ஏரண்ட முல கீவாதம், இரண்டாவது—இரண்டு பலம் ஆமணக்குவேரை எட்டு பங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து க்வாதம் காய்ச்சி, யவக்ஷாரமும் சேர்த்து உட்கொள்வதால் பக்ககுலை, இருதயத்திலுண்டாகும் குலை இவை நீங்கும். 101.

தரமுலகீவாதம் முன்றவது—தசமூலங்களைச் சேர்த்து பக்கு

1. க்ருத்ரவீ—66-வது பக்கம் டிப்பணியைப் பார்க்க.
2. ஆமவாதம்—49-வது பக்கம் பார்க்க.
3. அபதாநகம்—66-வது பக்கம் பார்க்க.
4. அர்திதம்—66-வது பக்கத்தில் பார்க்க.

வம் செய்த க்வாதத்தில் யவக்ஷாரமும் இந்துப்பும் சேர்த்து உட்கொண்டால் இருதயகுலை, குன்மம், வயிற்றுநோய், கரஸம், ச்வாஸம் இவை நிவ்ருத்தியாகும். 102.

ஹரீதக்யாதீ கீவாதம், இரண்டாவது—கடுக்காய், காஞ்சொறி, பச்சிலை, நெரிஞ்சி, கல்லுருவி இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, தேன்சேர்த்து உட்கொண்டால் மலபந்தம், எரிச்சலுடனும் வலியுடனும் கூடிய நீர்ச் சுருக்கு இவை நிவ்ருத்தியாகும். 103.

விரதர்வாதிகண கீவாதம்.—விளாமிச்சை, ¹ புல்லுருவி, ரூழல், செங்குறிஞ்சி, மஞ்சட்குறிஞ்சி, வாடாக்குறிஞ்சி, தாப்பை, நெட்டிக் கோரை, கொறுக்கை, பேய்க்கரும்பு, கொக்குமந்தாரை, முன்னை, மருள், கல்லுருவி, பெருவாகை, நெரிஞ்சி, நாயுருவி, தர்மரை, பிரமியிலை இவ் வோஷதிகளின் சேர்க்கை 'விரதர்வாதி' பென்னும் சிறத்ததோர் கணமாகக் கூறப்படும்; இவற்றின் க்வாதத்தை உபயோகித்தால் சர்க்கரா, அச்மீ, மூத்திரக்ருச்சிரம், மூத்திராகாதம் ² என்கிற மூத்திர வியாதிகளையும், ஸகல வாதரோகங்களையும் போக்கும். 104—106.

ஏலாதீ கீவாதம்—ஏலக்காய், அதிமதுரம், நெரிஞ்சி, அரேணுகம் ஆமணக்குவோர், ஆடாதேனாட, திப்பிலி, கல்லுருவி இவற்றைச் சேர்த்து நன்றாக க்வாதம் செய்து, சிலாஜது பஸ்மமும் சேர்த்து உட்கொண்டால் சர்க்கரா, அச்மீ, மூத்திர க்ருச்சிரம் இவை நீங்கும். 107, 108.

கோக்ஷார கீவாதம்.—நெரிஞ்சியை ஸமூலமாக க்வாதம்செய்து சர்க்கரை, தேன் இவற்றைச் சேர்த்து உட்கொள்ள மூத்திர க்ருச்சிரங்களும், உஷ்ணவாதமும் ³ நிவ்ருத்தியாகும். 109.

நீர்பலாதீ கீவாதம், நான்காவது—தீரிபலை, மரமஞ்சள், கோளரக்கிழங்கு, தேவதாரு இவற்றின் க்வாதம் தேன் கலந்து உட்கொள் ப்படுமானால் பிரமேஹங்களைப் போக்கும். 109.

1. 'விரதரு' அல்லது 'விரதரம்' என்று விழலுக்குப் பெயர். சேங்கொட்டை மரம், ஒரு வகை பில்வம், மருதை இவற்றிற்கும் பெயர்.

2. சர்க்கரா, அச்மீ முதலியதைப்பற்றி 68-ம் பக்கத்தில் விவரம் காண்க.

3. உஷ்ணவாதம்—52, 53 வது பக்கங்களைப் பார்க்க.

வந்லகாதி க்வாதம், இரண்டாவது.—வெட்பாலரிசி, தரிபலை, மரமஞ்சள், கோரைக்கிழங்கு, கொடிமாதலை இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த கஷாயத்திலும் தேன் கலந்து உட்கொண்டால் பிரமேஹங்கள் தீரும். 110.

நரிபலாதி க்வாதம், ஜநீநாவது.—தரிபலை, கோரைக்கிழங்கு, மரமஞ்சள், பேய்த்தும்பட்டி இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, மஞ்சட்பொடியைத் தூவி யுபயோகித்தால் ஸகலவித பிரமேஹங்களும் நீங்கும். 111.

நாரிய்யாதி க்வாதம்.—மரமஞ்சள், இரஸாஞ்ஜநம்,¹ கோரைக்கிழங்கு, சேராங்கொட்டை,² பில்வம், அடாதோடை, நிலவேம்பு இவற்றைக் கஷாயமிட்டு வடிக்கட்டி, அநீயபிறகு தேன் கலந்து உட்கொண்டால் மஞ்சள், வெண்மை, கறுப்பு, சிவப்பு இவ்வித நிறங்களாடன்கூடியதும் வெகு வேகநீையைத் தருவதுமான பிரதரம் என்கிற பெரும்பாடு நிவருத்தியாகும். 112½.

ந்யக்ரோதாதி க்ஷண க்வாதம்.—ஆல், பூவரசு, காட்டுமாமரம், வஞ்சி, இலந்தை, பகோனை, அதிமதரம், பரியானம், வெள்ளரி லோத்தி, உதியமரம், அத்தி, அரசு, இலுப்பை, கல்லூலை, யானை கொத்தி, துப்பை, சிறுநாவல், பெருநாவல், மா, கடுக்காய், கடம்பு, மருதமரம், சேராங்கொட்டை இவற்றின் கூட்டுக்கு 'ந்யக்ரோதாதி க்ஷணம்' என்று பெயர்; இவையனைத்தையுமோ அல்லது இவற்றுள் கிடைக்கக்கூடியவைகளையோ சேர்த்து க்வாதம் செய்து உபயோகிக்கலாம். க்ஷாஹி என்கிற குணம் இக்கஷாயத்திற்கு மிகுதியாகும்.

1. இரஸாஞ்ஜநம்—காசதுத்தம் அல்லது பாற்றுத்தம் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். [மரமஞ்சளைக் கஷாயம்போல் காய்ச்சி அதிலிருந்து ஸத்துவம்போல எடுக்கப்படும் ஒருவித அஞ்ஜநம் இரஸாஞ்ஜநம் எனப்படுகிறது; ஆனால் மரமஞ்சளும் இக்கஷாய முறையில் தனியாகக் கூறப்பட்டிருப்பதால், இரஸாஞ்ஜநம் என்பது வேறொரு பொருளாகவே இருக்கவேண்டும்.]

2. இங்கு சேராங்கொட்டையை முதலில் சுத்தி செய்தே ஓனஷத் முறையில் சேர்க்கவேண்டுமென்பதை வைத்தியர் கிணைவில் வைக்கவேண்டும். [கொட்டைகளை சாணிப்பாலில் மூன்று நாள் ஊறவைத்து, கழுவி, பிறகு புதிய சாணிப்பாலில் இரண்டு

யுண்டு; வரண்யமாகவும்¹ உபயோகமாகும்; ஒழிந்துபோன அவயவங்களைக் கூட்டி அங்குள்ள விரணத்தையும் ஆற்றி; யோரி ஸம்பந்தமான தோஷங்கள், அழற்சி, மேதோரோகம்,² மேஹரோகங்கள், விஷஸம்பந்தமான கோளாறுகள் இவற்றையும் நீக்கும். 113—116½.

பில்வாதி க்வாதம், முன்றவது.—பில்வம், முன்னை, பெருவாலை, பெருங்குமிழன், பாதிரி இவற்றைக் கஷாயமிட்டு அதில் தேன் கலந்து உட்கொள்ள மேதோ தோஷம் தீரும். 117½.

ஆறவது நரிபலா க்வாதம் முதலியது.—நரிபலாக்வாதத்தில் தேன் சேர்த்து உட்கொண்டாலும் மேதோரோகம் தீரும். ஜலத்தை மட்டும் கொதிக்கவைத்து ஆற்றி, அதில் தேனைச் சேர்த்து உட்கொண்டாலும் மேதோரோகம் குணமாகும். 118½.

சுவ்யாதி க்வாதம்.—சவ்வியம், சித்திரமூலம், சுக்கு, தேவதாரு இவற்றைச் சேர்த்துக் கஷாயமிட்டு, சிவதை வோப்பொடியைத் தூவி, பசுமூத்திரம் சேர்த்து உபயோகித்தால் மஹோதரம் முதலிய வயிற்றைப்பற்றிய நோய்களெல்லாம் தீரும். 119½.

புநர்நவாதி க்வாதம் இரண்டாவது.—சாறடை, சீந்தில், தேவதாரு, கடுக்காய், சுக்கு, இவற்றைக்கொண்டு பக்குவம் செய்த க்வாதத்தில் பசுமூத்திரம் சேர்த்து, குங்கிலித் தூளையும் தூவி உபயோகித்தால் உடலெல்லாம் வியாபித்துள்ள வீக்கமும், மஹோதரம் முதலிய வயிற்றைப் பற்றிய வியாதிகளும் நீங்கும். 120½.

ஹரித்யாதி க்வாதம் முன்றவது.—கடுக்காய், செம்மரம் இவற்றை க்வாதம் செய்து, யவக்ஷாரம், திப்பிலி இவற்றைப் பொடித்துச் சேர்த்து விடியற்காலத்தில் உட்கொண்டவந்தால், யக்குதுதரம்,³ ப்லீஹோதரம்⁴; குணம், மஹோதரம் இவை நிவருத்தியாகும். 121½.

மூன்று யாமங்கள் கொதிக்கவைத்து பிறகு நன்றாகக் கழுவி உலர்த்தி மெடுக்கவும்.]

1. வரண்யம்—விரணங்களை ஆற்றும் குணம்.
2. மேதோரோகம்—55-வது பக்கம் பார்க்க.
3. யக்குதுதரம்—கல்வீரல் வீங்கிப்போயுண்டாகும் வியாதி.
4. ப்லீஹோதரம்—மண்ணீரல் வீங்கிப்போயுண்டாகும் வியாதி.

புந்நவாதி க்வாதம், முன்றவது:— சாறடை, மரமஞ்சள், மஞ்சள், சுக்கு, கடுக்காய், சீந்தில், சித்திரமூலம், கண்டபாரங்கி, தேவதாரு இவைகளைக்கொண்டு பக்குவம் செய்த க்வாதமானது கை, கால், வயிறு, முகம் இவற்றிற் பரவிய வீக்கத்தைப் போக்கும். 122, 123.

தீரிபலா க்வாதம், ஏழாவது:— தீரிபலையினால் பக்குவம்செய்த க்வாதத்தில் பசுமத்திரம், சேர்த்து உட்கொள்ள வாத கபங்களா லான அண்ட வீக்கம் குணமாகும். 124.

ராஸ்தாதி க்வாதம், முன்றவது:— சிற்றாதத்தை, சீந்தில், சிற்றா முட்டி, அதிமதுரம், நெரிஞ்சி, ஆமணக்குவேர் இவற்றைச் சஷாய மிட்டு, ஆமணக்கெண்ணெயைச் சேர்த்து, உபயோகித்தால் அந்தர்வருத்தி மென்னும் பீஜத்திலுண்டாகும் குடலிறக்கத்தைப் போக்கும். 125.

காஞ்சநா க்வாதம் முதலியது:— செம்மந்தாரப் பட்டையின் க்வாதத்தைச் சுக்குப்பொடியுடன் உபயோகித்தாலும், மாவலிங்கம் பட்டையின் க்வாதத்தில் தேன் கலந்துபயோகித்தாலும் கண்டமாலே தீரும். 126.

சாதோட க்வாதம்:— பிராயம்மரப்பட்டையின் க்வாதத்தைப் பசுமத்திரத்தடன் உட்கொண்டால் யானைக்கால் தீரும்; மேதோ ரோகமும் நிவருத்தியாகும். 127.

நான்காம் புந்நவாதி க்வாதம் சித்திரவாரமும்:— சாறடை, மாவலிங்கை இவற்றின் க்வாதம் அந்தர்வித்ரதிகளைப் போக்கும், முருங்கப்பட்டையின் க்வாதத்தில் பெருங்காயம், இந்துப்பு இவற்றைப் பொடித்துச் சேர்த்து உட்கொண்டாலும் அந்தர்வித்ரதி நிவாரணமாகும். 128.

வருணாதி க்வாதம்:— வருணாதிகண்க்வாதத்தில் ஊஷகாதி கணத்தின் 2 கல்கத்தைச் சேர்த்து, பக்குவமாகாமல் நெடுநிலைமையி

1. அந்தர் வித்ரதி—இதைப்பற்றி 17-வது டக்கம் பார்க்க.
2. ஊஷகாதிசுணம்—பூற்று, மயில்துத்தம், பெருங்காயம், பசுமையான அன்னபேதி, வெண்மையான அன்னபேதி, இந்துப்பு, சிலாஜது இவற்றின் சேர்க்கை.

லிருக்கும் அந்தர்வித்ரதியை குணப்படுத்துவதற்காக உட்கொள்ளலாம். வருணாதி கணமாவது:— மாவலிங்கை, கொக்குமந்தாரை, பில்வம், நாயுருவி, சித்திரமூலம், முன்னை, அரணி, வெண் முருங்கை, கறுமுருங்கை, சிறுவமுதுணை, கண்டங்கத்திரி, செங்குறிஞ்சி, வெண் குறிஞ்சி, கறுங்குறிஞ்சி, மருள், ஆடுதீண்டாட்பாளை, நிலவேம்பு, வேலிப்பருத்தி, கோவை, புங்கு, தண்ணீர் விட்டான் இவைகளே யாம்; இந்த கணத்தினால் பக்குவமான க்வாதம் அந்தர்வித்ரதியைப் போக்குவதோடு கபத்தின் கோளாறுகளையும், மேதோரோகத்தையும், குணம்க்கையையும், தலைநோயையும் நிவருத்தியெய்யும். 129—132.

கதிராதி க்வாதம்:— கருங்காலி, தீரிபலை இவற்றின் க்வாதத்தில் எருமை நெய்யும் வாய்விடங்கப் பொடியும் சேர்த்து உபயோகித்தால் பகந்தரம் தீரும். 133.

படோலாதி க்வாதம், ஐந்தாவது:— பேய்ப்புடல், தீரிபலை, வேம்பு, கருங்காலி, தினிசை இவைகளை க்வாதம் செய்து, குங்குலியம் சேர்த்துபயோகிக்க ஸகலவித உபதம்சங்களும் குணமாகும். 134.

தஞ்சீயாதி க்வாதம், ஏழாவது:— சீந்திற்கொடி, ஆமணக்கம் வேர், ஆடாதோடை இவற்றின் க்வாதத்தில் ஆமணக்கெண்ணெயைச் சேர்த்து உட்கொண்டால் தேஹமெங்கும் பரவியிருக்கும் வாத ரக்தம் தீரும். 135.

படோலாதி க்வாதம், அறுவது:— பேய்ப்புடல், தீரிபலை, கடுக ரோகணி, சீந்திற்கொடி, தண்ணீர் விட்டான் இவற்றின் க்வாதத்தை யுட்கொண்டால் அழற்சியுடன் கூடிய வாதரக்தம் போகும். 136.

தாநீரியாதி க்வாதம்:— நெல்லிப்பருப்பு, காசுக்கட்டி இவற்றின் க்வாதத்தில் காட்டுஜீரகப் பொடியைச் சேர்த்து தினந்தோறும் உட்கொண்டு, பத்தியமான உணவுகளையும் புஜித்து வந்தால் வெண் குஷ்டம் தீரும். 137.

மஞ்ஜிஷ்டாதி க்வாதம்:— மஞ்ஜிஷ்டி, தீரிபலை, கடுகரோகணி,

1. 'சுதிரஸாரத்தை' காசுக்கட்டியென்றும், சிலர் கருங்காலிப் பிசினென்றும் கூறுவர்.

2. அவல்குஜம் என்பதை காட்டு ஜீரகம் (vernomia anthe mintica) என்றும், கார்ப்போகரிசியென்றும் கூறுவார். ஆட்லாங்கொடியென்று கூறுவது முண்டு.

வசம்பு, மரமஞ்சள், சீந்தில், வேம்பு இவற்றின் கஷாயம் வாத்தத்தத் தைப் போக்கும்; சிரங்குகள், காபாலிகமென்கிற குஷ்டநோய், ரக்த மண்டலமென்னும் குஷ்டம் இவைகளும் குணமாகும். 138½.

மஞ்ஜிஷ்டாதி க்ஷாதம்:—மஞ்ஜிஷ்டி, கோரைக்கிழங்கு, குடசப்பாலையிலே, சீந்தில், கோஷ்டம், சுக்கு, கண்பொரங்கி, கண்டங் கத்திரி, வசம்பு, வேம்பு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், தரிபலை, பேய்ப்புடல், கடு க்ரோணி, மருள், வாய்விடங்கம், தினிசை, சித்திரமூலம், தண்ணீர் விட்டான், கொன்றை, 1 திப்பிலி, வெட்பாலரிசி, ஆடாதோடை, கரிசி ஸங்கண்ணி, தேவதாரு, வட்டத்திருப்பி, கருங்காலி, செஞ்சந்தனம், சிவதை, மாவலிங்கை, நிலவேம்பு, கார்ப்பொகரிசி, பச்சிலை, பிராய், மஹாநிம்பம், 2 புங்கு, அதிலிடயம்; குருவேர், துய்மட்டி, அறுகம்புல், நன்னரி, பார்ப்பாடகம் இவற்றின் சேர்க்கைக்கு “மஞ்ஜிஷ்டாதி கணம்” என்று பெயர்; இக்கணத்திற்குடையுள்ள பதார்த்தங்களைச் சேர்த்து பக்கு வம் செய்த க்வாதத்தை திப்பிலிப்பொடியையும்; குங்கலியப்பொடியை யும்சேர்த்து உட்கொண்டால் பதினெட்டு விதமான குஷ்டங்கள், வாத ரக்தம், அர்திதம், உபதம்சம், யானைக்கால், ப்ரஸுப்தியென்னும் உணர் ச்சியின்மை, பார்ச்சவவாயு, மேதோரோகம், நேத்திரரோகங்கள் இவை குணமாகும். 139—144½.

ஷ்டங்க க்ஷாதம்:—தரிபலை, நிலவேம்பு, மஞ்சள், வேம்பு, சீந் தில், வெல்லம் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த கஷாயம் ‘ஷ்டங் க்ஷாதம்’ எனப்படும்; இது தலை, புருவம், கன்னம், காது இவற்றிலுண்டாகும் வலி, ஒற்றைத்தலைவலி, ஸூர்யாவர்த்தம், சங்க கம், தக்தபாதம், மற்றும் சில பல்நோய்கள், இராக்கண், படலரோகங் கள், சுக்லம், 3 மற்றுமுள்ள கண்ணைகள் இவற்றை நிவர்த்தி செய் யவல்லது 145—147.

வாலாதி க்ஷாதம், ஐத்தாவது:—ஆடாதோடை, சுக்கு, சீந்தில்,

1. ‘தராயமாண’ என்பதை ஹிமாலயத்திலுண்டாகும் அப்பெ யங்கொண்ட செடியென்று சிலரும், கழற்சிச்செடியென்று சிலரும் கூறுவர். கொன்றையென்றும் பொதுவாகக் கூறப்படும்.

2. மஹாநிம்பம்—ஒருவித வேம்பு. (நூற்றுக்கணக்கான வய துள்ள வேப்பமரம் என்று கூறுகிறார்கள்.)

3. இங்கும் இனி மற்ற விடங்களிலும் குறிக்கப்படும் வியாதிக ளின் விவரங்களை பூர்வ கண்டத்தில் 7-வது அத்தியாயத்தில் அந்தந்த தலையங்கங்களின் கீழும், டிப்பணியிலும் காண்க.

மரமஞ்சள், செஞ்சந்தனம், சித்திரமூலம், நிலவேம்பு, வேம்பு, கடு க்ரோகணி, பேய்ப்புடல், தரிபலை, கோரைக்கிழங்கு, உவதானியம், வெட்பாலரிசி, குடசப்பாலையிலே இவற்றின் க்வாதம் ஸகல நேத்திர ரோகங்களையும் போக்கும்; மேலும் தொண்டைக்கம்மல், பீநஸம், ச்வாஸரோகம், உரகூதம் இவ்வியாதிகளும் குணமாகும். 148, 149.

குடீச்சியாதி க்ஷாதம், எட்டாவது:—சீந்திற்கொடி, தரிபலை இவற்றை க்வாதம் செய்து திப்பிலிப் பொடியையும் சேர்த்து தேன் கலந்து தினந்தோறும் உட்கொள்ள ஸகல நேத்திரரோகங்களும் நீங்கும். 150.

அசுவந்தாதி க்ஷாதம்:—அரசு, அத்தி, பூவரசு, ஆல், நீர்வஞ்சி இவற்றின் க்வாதத்தை விரணங்களைக் கழுவ உபயோகிக்கலாம்; இத னால் ஸாதாரண விரணங்கள், வீக்கம், உபதம்சம் இவையும் நிவர்த்தி யாகும். 151.

ப்ரமத்யா முதலிய கஷாய வகைகள்.

ப்ரமத்யா முறை:—ஏதேனும் ஒரு பலம் சரக்கைச் சூர்ணம் செய்து, எட்டு பங்கு ஜலத்தில் க்வாதமபோல் காய்ச்சி யெடுக்கவும்; இதற்கு ‘ப்ரமத்யா’ எனப் பெயர். இதை உபயோகிக்கவேண்டிய பொதுப் பிரமாணம் இரண்டு பலம். 152.

முஸ்தாதி ப்ரமத்யா:—கோரைக் கிழங்கு, வெட்பாலரிசி இவ் விரண்டையும் சேர்த்து ப்ரமத்யா என்கிற கஞ்சிபோன்ற கஷாயமாகப் பக்குவம் செய்யவும்; இதை ஆறவைத்து, பிறகு தேன் சேர்த்து இர ண்டு பலம் அளவில் உட்கொண்டால் இரக்தத்துடன் கூடிய அதிஸா ரம் நீங்கும். 153.

யவாக முறை:—நாலு பலங்கொண்ட உணவு அல்லது ஒளவுதச் சரக்கை அறுபத்துஐந்து பலங்கொண்ட ஜலத்தில் சேர்த்து, அரைவாசி குறையுமளவும் காய்ச்சி யெடுத்துக் கொள்ளப்படும் குழம்பான ஒருவித திரவம் ‘யவாக’ எனப்படும். 154.

ஆம்ராத்வகாதி யவாக:—மாம்பட்டை, ஆம்ராதமரப்பட்டை,

1. ஆம்ராதகம்—தமிழில் மரிமாஞ்செடி யென்கிறார்கள். ஆங்க் லத்தில் Spondias Mangifera என்றும் வைத்யக சப்தவிர்த முத வியதில் கூறப்படுகிறது.

நாவற்பட்டை இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, அதில் சம்பா அரிசியை உடைத்துச் சேர்த்து யவாகுவாகப் பக்குவம் செய்து உட்கொள்ளலாம்; இதை யுபயோகித்தால் கிரஹணீரோகம் தீரும். 155.

யூஷம் செய்யும் முறை:—ஒரு கஷாயத்தில் சேர்க்க வேண்டிய பிரதான வஸ்து ஒரு பலமும்; சுக்கு, திப்பிலி இவை அரைக்கால் பலமும்; ஒரு பிரஸ்த்தப் பிரமாணங்கொண்ட ஜலத்தில் சேர்த்து, காய்ச்சி மெடுத்துக்கொள்ளப்படும் ஒருவித கஞ்சி 'யூஷம்' எனப்படும். 156.

ஸ்பந்தமுஷ்டிக யூஷம்:—கொள், யவதானியம், இலந்தம் பழம், முள்ளந்தி, கிரந்திகரம், சுக்கு, கொத்தமல்லி விதை இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த யூஷத்தை யுபயோகித்தால் கபம், வாதங்களின் கோளாறுகள், ஸந்திபாத ஜ்வரம், ஆமவாதம் இவை தீரும்; தொண்டை, வாய், மார்பு இவற்றிலுள்ள மலங்களை வெளிப்படுத்தி அவற்றிற்கும் சுத்திபைத் தரும்; இவ்வஸ்துக்களால் பக்குவம் செய்யப்படும் கஞ்சிபோன்ற கஷாயத்திற்கு: "ஸ்பந்தமுஷ்டிகயூஷம்" என்று பெயர். 157, 158.

பேயா:—ஒரு பலங்கொண்ட ஏதேனும் பதார்த்தத்தைப் பொடித்து, அறுபத்தினுலு பலம் ஜலத்தில் பக்குவம் செய்து, அரைவாசி குறையும்படி காய்ச்சி மெடுத்து, உணவு முதலியதுடன் உட்கொள்ளச் செய்யலாம்; அதை 'பேயா' எனக் கூறுவர். 159.

உசீர்தி பேயா:—வெட்டிவேர், பர்ப்பாடகம், விளரிச்சைவேர், கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு, சந்தனம் இவற்றால் பேயாவைப் பக்குவம் செய்து; குளிர்த பிறகு, தாஹமும் ஜ்வரமும் நிவ்ருத்தியாவதற்கு உபயோகிக்கலாம். 160.

உஷ்ணோதகம்:—ஜலத்தை எட்டில் ஒரு பங்காகவாவது, நாலில் ஒரு பங்காகவாவது, அரைவாசியாகவாவது, கொதிவரும் வரையிலாவது காய்ச்சி மெடுக்க அது 'உஷ்ணோதகம்' எனப்படும். "உஷ்ண ஜலத்தை இரவில் பருகுவா கபவிகாரம், ஆமவாதம், மேதோரோகம், காஸம், ச்வாஸம், ஜ்வரம் இவை நீங்கும்; மூத்திரப்பையிலுள்ள தேவஷங்களையும் போக்கும்; மூத்திரத்தையும் தாராளமாக வெளிப்படுத்தும்; தீபந்சத்தியும் இதற்குண்டும். 161, 162.

கஷீர்பாகவிதி:—ஏதேனும் ஓளவுதச் சரக்குகளைச் சேர்த்து பாலேப் பக்குவம் செய்யவேண்டுமானால், அப்பொழுது ஓளவுதச் சரக்குகள் எவ்வளவு சேர்க்கப்படுமோ அவற்றிற்கு எட்டு மடங்கு பாலும், பாலுக்கு நான்கு மடங்கு ஜலமும் சேர்த்து, எவ்வளவு பால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது மாத்திரம் மீசுந்திருக்குமாறு காய்ச்சி விடவும். ஓளவுதங்கள் சேர்க்காமல் கேவலம் பாலே மாத்திரம் மேற்கூறியபடி ஜலம் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அன்னம் முதலியதற்குப் பதிலாக அஜீர்ண வயிற்றுமலியில் உட்கொள்ளலாம். 163.

பஞ்சமூல கஷீரம்:—பஞ்சமூலங்களைச் 1 சேர்த்து முன்போல் பாலேப் பக்குவம் செய்து உட்கொண்டுவந்தால் அதுவே ஸகலவிதமான நாளப்பட்ட ஜ்வரங்களையும் போக்குவதற்கு உத்தமமான ஓளவுதமாகும்; ச்வாஸம், காஸம், தலைநோய், பக்கச்சூலை, பீடஸம் இவ்வுபத்திரவங்களுடன் கூடிய ஜ்வரமும் இதனால் நிவ்ருத்தியாகும். 164.

நீரிகலாடகாதி கஷீரம்:—சிறுவழுதுணை, சிறுகாஞ்சொந், பூனைக்காலி, சிற்றழுட்டி, கண்டங்கத்திரி, வெல்லம், சுக்கு இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பாலானது கபஜ்வரத்தைப் போக்குவதுடன் மலபந்தம், நீர்ச்சுருக்கு இவற்றையும் நீக்கும். 165.

அன்னம் பக்குவம் செய்யும் வகை

அப்பால் ரோகிகளுக்குத் தகுந்த அன்னங்களைப் பக்குவம் செய்யும் வகைகளைப்பற்றி இங்கு ஸங்கரஹமாகக் கூறுகிறோம்:—

யவாகு அல்லது கீருஸார:—அரிசி, பயறு, உளுந்து, எள் இவற்றில் எதையாவது எடுத்துப் பொடித்து, அப்பதார்த்தத்திற்கு அறுபங்கு ஜலம் சேர்த்து, சிறிது குழம்பாகக் காய்ச்சவேண்டும்; இதற்கு 'யவாகு' அல்லது 'கீருஸார' எனப் பெயர். ரோகிகளுக்கு இவ்வுணவு அனுகூலமாயிருக்கும். யவாகுவானது கராஹி, பலயம், தர்ப்பணம், வாத்தஹம் என்கிற குணங்களுடையது. 166—167.

விஸேபி:—முன்போலவே அரிசி முதலியதை யுபயோகித்து, அவற்றிற்கு நாலு பங்கு ஜலம் சேர்த்து, யவாகுவைவிட இன்னும்

1. சிறு மல்லி, பெருமல்லி, சிறுவழுதுணை, கண்டங்கத்திரி, நெரிஞ்சில் இவ்வைந்தும் 'பஞ்சமூலம்' எனப்படும்.

சிறிது கணமாகப் பக்குவம் செய்ய, அவ்வுணவு 'விலேயீ' என்று சொல்லப்படும்; இதற்குப் பருஹ்மணம், தர்ப்பணம், ஹ்ருத்யம், மதுரமாயிருப்பதால் பித்தஹரம் என்கிற குணங்களும் உண்டு. 168½.

பேயாவும் யூஷமும்:—அதிக திரவமாகவும் சொற்ப அவி முள்ளதுமான பேயாவென்கிற மற்றொரு விதமான கஞ்சியுண்டு; முற்கூறிய அரிசி முதலிய பதார்த்தங்களில் ஏதேனும்மொன்றை யெடுத்து, பதினாறு பங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து, பக்குவம் செய்யவேண்டும்; யூஷமென்னும் கஞ்சி பேயாவைப் பார்க்கினும் சிறிது கணமாயிருக்கும். பேயா யூஷத்தினும் குணத்தில் இலகுவானது; கிராஹீ என்கிற குணமும், தாதுபுஷ்டியைத் தரும் சக்தியும் அதற்குண்டு; யூஷமும் சீக்கிரம் ஜீர்ணமாகக் கூடியவாறு அவ்வாறு இலகு குணமுள்ளதாகவும், பலபம், கண்ட்யம், கபஹரம் என்கிற குணங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கும். 169—170½.

மண்டம்:—நாலு பலம் அரிசியைப் பதினாறு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து பக்குவம் செய்து, அதிலிருந்து அவிழைத் தவிர்த்து கஞ்சியை மாத்திரம் வடித்துக்கொள்ளவேண்டும்; அவ்வாறு பதினாறுபங்கு ஜலம் சேர்த்து பக்குவம் செய்து அவிழில்லாமல் வடித்தெடுத்த கஞ்சியானது வெகு சீக்கிரத்தில் ஜீர்ணமாகக்கூடியது; மதுரமாகவும் இருக்கும். இதற்கு 'மண்டம்' எனப் பெயர். இந்த மண்டத்தில் சுக்கு, இந்துப்பு இவற்றையும் சேர்த்துப் பயோகித்தால் சிறந்த பாசனமாகவும் தீபநமாகவு மிருக்கும். 171—172½.

அஷ்டகுண மண்டம்:—கொத்தமல்லி விதை, சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, இந்துப்பு இவற்றையும், மோரையும் மேற்கூறிய மண்டத்தில் சேர்த்து, பெருங்காயமும் எண்ணெயும் பொரித்துச் சேர்த்து பக்குவம் செய்தால் அதற்கு 'அஷ்டகுணமண்டம்' என்று பெயர். இதற்கு தீபநம், வஸ்திஸம்சோதநம் 2, ரக்தவர்த்தநம் என்கிற குணங்களும்,

1. கண்ட்யம்—தொண்டைக்கம்மல் முதலியதைப் போக்கி, கண்டத்திற்குப் ஸ்தரக்கூடியது.

2. வஸ்திஸம்சோதநம் — மூத்திரப்பையிலுள்ள தோஷங்களை யும், மூத்திரம் கிசுக்கொள்வதையும் போக்கக்கூடியது. [தீபநம் முதலியவற்றைப்பற்றி பூர்வகண்டம், நான்காம் அத்தியாயம் பார்க்க.]

ஆயாஸத்தைத் தீர்த்து பலமுண்டாக்கும் சக்தியும், ஜ்வரஹரம், ஸந்திபாதஹரம் என்கிற குணங்களும் உண்டு. 173—174½.

வாட்டியமண்டம்:—யவதானியத்தை நன்றாகக் கழுவி யுலர்த்தி, அப்பால் செவ்வனே வறுத்து, முன்போலவே பக்குவம் செய்தால் அதற்கு 'வாட்டியமண்டம்' எனப் பெயர்; அதற்கு கபபித்தஹரம், கண்ட்யம், ரக்தத்தித்த சோதநம் என்கிற குணங்களும் உண்டு. 175½.

லாஜமண்டம்:—நெற்பொறிகளாலாவது, வறுத்த அரிசியிலாவது முன்போல் பக்குவம் செய்தால் அதற்கு 'லாஜமண்டம்' என்று பெயர்; இதற்கும் கப பித்தஹரம், கிராஹீ என்கிற குணங்களும், தாஹம், ஜ்வரம் இவற்றைப் போக்குந் தன்மையும் உண்டு. 176½.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

பாண்ட கல்பனை.

பாண்டம்:—கஷாயத்திற்குத் தேவையான பதார்த்தம் ஒரு பலம் எடுத்து, நன்றாக இடித்து, அதில் நாலு பலம் கொதிக்கும் ஜலத்தைச் சேர்த்து, சிறிது மூடிவைத்து, வஸ்திரத்தினால் மட்பாத்திரத்தில் வடிக் கட்டவேண்டும். இது 'பாண்டம்' அல்லது 'ஞாணத் திரவம்' எனப்படும். அதை உட்கொள்ள வேண்டிய பொதுப் பிரமாணம் இரண்டு பலம். கவாதத்தில் சேர்த்த மாதிரியாகவே பாண்டத்திலும் தேன், சர்க்கரை, வெல்லம் இவற்றைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். 1, 2.

மதுரக புஷ்பாதி பாண்டம்:—இலுப்பைப்பூ, அதிமதுரம், சந்தனம், ஈச்சம் பழம், தாமரைத்தண்டு, தாமரைப்பூ, வெள்ளிலோத்தி, பெருங்குமிழன், நாகசேரம், த்ரிபிலை, கன்னரி, திராசை, நெற்பொரி, இவற்றை இடித்து, வெநீரில் சேர்த்து, சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் வடிக்கட்டி, சர்க்கரையும், தேனும் கலந்து உட்கொள்ளலாம்; இது 'மதுரகபுஷ்பாதி பாண்டம்' எனப்படும். அல்லது மேற்

கூறிய பதார்த்தங்களைச் சேர்த்தே சிதகஷாயமும்¹ பக்குவம்பண்ணி உட்கொள்ளக்கூடும். இவ்வஸ்துக்களை இவ்வாறு பாண்டமாகவோ சிதகஷாயமாகவோ பக்குவம்செய்து உபயோகிப்பதால் வாதபித்த ஜ்வரம், சரீர வேக்காடு, நாவறட்சி, மூர்ச்சை, மனக்கோளாறு, தலைச் சுற்றல், இரத்தபித்தம், வெறி இவை யிவ்ருத்திபாவது நிச்சயம். 3—5

ஆம்ராகீஸலயாதீ பாண்டம்.—மாங்கொழுந்து, நாவற்கொழுந்து, ஆலவ்விழுது, வெட்டிவேர் இவற்றைக்கொண்டு பக்குவம் செய்த பாண்டத்தில் தேன் சேர்த்து உட்கொண்டால் ஜ்வரம் தணியும்; நாவறட்சி, வாந்தி, அதிஸாரம், பிரபலமான மூர்ச்சை இவையும் குணமாகும். 6½.

மதுக புஷ்பாதி பாண்டம், இரண்டவது.—இலுப்பைப்பூ, பெருங்குமிழன், செஞ்சந்தனம், வெட்டிவேர், கொத்தமல்லி விதை, திராக்கை இவற்றால் பாண்டம் பக்குவம் செய்து, ஆரிப பிறகு சர்க்கரையும் சேர்த்து உபயோகிக்கலாம்; இது நாவறட்சி, பித்தப்பிரகோபம், சரீரவேக்காடு, மூர்ச்சை இவற்றைப்போக்கும். 7, 8.

மந்தங்கள்.²

மந்த கல்பனை.—மந்தம் என்கிற பாகமும் ஒரு விதத்தில் பாண்டத்தைச் சேர்ந்ததேயாம்; ஆகவே அவ்விஷயமும் இவ்வத்தியாயத்திலேயே கூறப்படுகின்றது. பக்குவம் செய்யவேண்டிய பதார்த்தத்தைப் பொடிசெய்து, ஒரு பலம் வஸ்துவுக்கு நான்கு பலம் குளிர்ந்த ஜலம் சேர்த்து, இவற்றை ஒரு மட்பாத்திரத்தில் நன்றாகக் கடைய வேண்டும்; மந்தத்தைப் பொதுவாக இரண்டு பலம் அளவில் உட்கொள்ளலாம். 9½.

கரீஜூராகி மந்தம்.—பேரிச்சங்காய், மாதளம்பழம், திராக்கை, புளி, புளியரத்தை, நெல்லிக்கனி, ஈச்சம்பழம் இவற்றால் பக்குவம் செய்த மந்தம் மதுபானத்தினு லுண்டாகும் எவ்வித விகாரங்களையும் போக்கும். 10½.

1. சிதகஷாயம்—இதற்கே ஹிமம் என்று பெயர். அடுத்த அத்தியாயத்தில் விவரம் காண்க.

2. கடைந்து பக்குவம் செய்யப்படுவதால் மந்தங்கள் எனப்படுகின்றன.

மஸூராகி மந்தம்.—சிறுகடலைமாவில் தேனையும், மாதளம் பழச்சாற்றையும் விட்டுக் கடைந்து உட்கொள்வதால் ஸந்திபாதத்தினு லுண்டான வாந்தியும் சிக்கிரத்தில் நிவ்ருத்தியாகும். 11½.

யவ மந்தம்.—வாற்கோதுமை மாவில் நெய்யும் குளிர்ந்த ஜலமும் சேர்த்துக் கடைந்து அதிகத் திரவமாகாமலும், அதிக கட்டியாயில்லாமலும் பக்குவம் செய்து உட்கொள்ள நாவறட்சி, தேகவேக்காடு, இரத்தபித்தம் இவை நீரும். 12½.

நான்காவது அத்தியாயம்.

ஹிம கல்பனை.

ஹிமம் அல்லது சிதகஷாயம் :—கஷாயத்திற்குப்பயோகமான பதார்த்தங்களைப் பொடித்து, ஒரு பலம் பதார்த்தத்துக்கு ஆறு பலம் வீதம் ஜலம் சேர்த்து, இரவில் ஊறவைத்து எடுக்கப்படும் கஷாயம் 'ஹிமம்' என்று கூறப்படும்; இதற்கு 'சிதகஷாயம்' என்றும் பெயர். 1 பெரும்பாலும் எல்லா ஹிமகஷாயங்களையும் உட்கொள்வதற்குப் பொதுப் பிரமாணம் பாண்டத்திற்குக் கூறியிருப்பது போலவே என்ற நியவும். 1½.

ஆம்ராகிஹிமம்.—மட்பட்டை, நாவற்பட்டை, மருதம்பட்டை இவற்றை இடித்து, இரவில் ஜலத்தில் சேர்த்துவைத்து, விடியற் காலத்தில் தேன் கலந்து உட்கொள்ள இரத்தபித்தம் நீரும். 2½.

மரிசாதி ஹிமம்.—மிளகு, அதிமதுரம், பேயகத்திக் கொழுந்து, கருநெய்தல் இவற்றைக் கொண்டு பக்குவம்செய்த ஹிமகஷாயம் நாவறட்சியையும் வாந்தியையும் போக்கும். 3½.

நீலோத்பலாதி ஹிமம்.—கருநெய்தல், சிற்றமுட்டி, திராக்கை, இலுப்பைப்பூ, அதிமதுரம், வெட்டிவேர், அல்லிக்கிழங்கு, பெருங்குமிழன், ஈச்சம்பழம் இவற்றினாலான ஹிமமானது வாதபித்த

1. அக்னியிலேற்றிக் காய்ச்சாமல் குளிர்ந்த ஜலத்திலேயே பக்குவம் செய்யப்படுவதால் இது 'ஹிமம்' என்றும், 'சிதகஷாயம்' என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

ஜ்வரங்களைப் போக்கும்; வாய்ப்பிதற்றல், தலைச்சுற்றல், வாந்தி, மூர்ச்சை, நாவறட்சி இவற்றையும் நிவருத்தி செய்யும். 4—5½.

அம்ருதா ஹிமம்:—சீந்திற் கொடியினாலான ஹிமத்தைப் பருக நாட்டிட்ட ஜ்வரம் நிவருத்தியாகுமெனக் கூறப்படுகிறது. 6.

வாலா ஹிமம்:—ஆடாதோடையின் ஹிமகஷாயமானது காஸம், இரத்தபித்தம், ஜ்வரம் இவற்றைப் போக்கும். 6½.

நாயக ஹிமம்:—கொத்தமல்லி விதையினாலாகிய ஹிமத்தைச் சர்க்கரை சேர்த்து, விடியற்காலத்திலுட்கொள்ள சரீரத்தினுட்புறத்திலுண்டாகும், வேக்காடு, கர்வறட்சி இவை குணமாவதுடன், குடல், செவி, நாசி முதலியவற்றில் சேர்ந்துள்ள தோஷங்கள் நீங்கி அவ்வவயவங்கள் சுத்தமாகும். 7½.

நாயகாதி ஹிமம், இரண்டாவது:—கொத்தமல்லி விதை, வெல்லிப்பருப்பு, ஆடாதோடை, திராக்கை, பர்ப்பாடகம் இவற்றின் ஹிமமானது இரத்தபித்தம், ஜ்வரம், நாவறட்சி, க்ஷயம் இவற்றைப் போக்கும். 8½.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

கல்க கல்பனை

கல்கம்:—ஈரமான அல்லது உலர்ந்த வஸ்துக்களைக் கல்லில் அரைத்தெடுத்தால் அது 'கல்கம்' எனப்படும், இதற்கே 'ப்ரகேபம்', 'ஆவாபம்' என்றும் பெயர்களுண்டு; கல்கங்களைப் பொதுவாக கால் பலம் அளவில் ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம். 1.

கல்கநீதில் சேர்க்கக்கூடிய பதார்த்தங்களின் அளவுகள்:—கல்கத்தில் தேன், மெய், எண்ணெய் இவற்றை இரு மடங்காகச் சேர்க்க வேண்டும்; சர்க்கரை, வெல்லம் இவற்றைக் கல்கத்திற்கு ஸமயெடையாகச் சேர்க்கவேண்டும்; வேறு திரவ பதார்த்தங்களை கல்கத்தினும் நான்கு மடங்காகச் சேர்க்கலாம். 2.

பிப்பலிவர்த்தமாநகம்:—ஒரு தினத்தில் மூன்று திப்பிலி

களை அரைத்து உட்கொள்ளலாம்; இரண்டாம் நாள் ஆறு திப்பிலி களையும், மூன்றாம் நாள் ஒன்பது திப்பிலிகளையும் கல்கமாகச் செய்து உபயோகிக்கலாம்; இவ்விதமே பத்தாவது நாள் வரையில் தினத்திற்கு மூன்று திப்பிலி விதமாக உயர்த்திக்கொண்டே வரவேண்டும்; சிலர் தினம் ஒன்றுக்கு ஐந்து திப்பிலிகள் விதமும், சிலர் ஏழு திப்பிலிகள் விதமும் பத்து நாள் வரையில் அதிகப்படுத்தி வரலாம். இதை உபயோகிப்பதை நிறுத்த வேண்டுமானாலும், முதலில் உபயோகித்த கிரமப் படியே தினம் ஒன்றுக்கு மூன்று திப்பிலி விதமாகவோ, ஐந்து திப்பிலி விதமாகவோ, ஏழு திப்பிலி விதமாகவோ முறையே குறைத்துக்கொண்டே வரவேண்டும். இவ்விதம் முதல்பத்து நாட்கள் வரையில் தினம் தோறும் மூன்று மூன்றாகவோ, ஐந்தாந்தாகவோ திப்பிலிகளை அதிகமாகவும் மூன்று மூன்றாகவோ, அப்பால் பத்து நாட்கள் வரையில் கிரமமாகக் மாயுபயோகித்து வந்து, அப்பால் பத்து நாட்கள் வரையில் கிரமமாகக் குறைத்து, இவ்வெளவுதப் பிரயோகத்தை இருபது நாட்களில் முடிக்கலாம்; இவ்வித முறைக்கு 'பிப்பலி வர்த்தமாநகம்' என்று பெயர். இதனால் பாண்டு ரோகம், வாதரத்தம், காஸம், ச்வாஸம், அரோசகம், ஜ்வரம், மஹாதாமம், அர்சஸ், க்ஷயம், கபத்தின் கோளாறுகள், வாதரோகம், உரோக்கிரஹம் இவை நிவருத்தியாகும். 3-4.

நிம்ப பத்ரா கல்கம்:—வேப்பிலையை அரைத்து, அக்கல்கத்தை சர்மத்தின்மேல் தடவினால் விரணங்களிலுள்ள தோஷங்களைப்போக்கி அவற்றை ஆற்றும். இதே கல்கத்தை உட்கொண்டால் வாந்தி, குஷ்டரோகம், பித்தச்லேஷமங்களுடைய கோளாறுகள், கிருமிகள் இவை தீரும். 5½.

மஹா நிம்ப ஜடாகல்கம்:—மிகவும் முதிர்ந்த வேப்பம் வேரின் பட்டையை மெடுத்து கல்கம் செய்துபயோகித்தால் க்ருத்ரவீ என்கிற வாதரோகம் 2 குணமாகும். 6.

ரஸோநகல்கம்:—வெங்காயத்தை மாத்திரம் கல்கமாகச்செய்து, நல்லெண்ணெயோடு கலந்து உட்கொள்ள உக்கிரமான வாதரோகங்களும், விஷஜ்வரங்களும் போகும். 7.

1. வாதரத்தம்—65-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. க்ருத்ரவீ—66-ம் பக்கத்தில் (22) என்கிற குறிப்பைப் பார்க்க.

ரஸோநாதி கல்கம் இரண்டாவது:—நன்கு முதிர்ந்த வெங்காயத் தின் மேலுள்ள புறணிகளை விலக்கிப் பிளந்து, மத்தியிலுள்ள முளை யையும் விலக்கி, அதற்குள்ள துர்நாற்றத்தைப் பொக்குவதற்காக இரவில் புளித்த மோரில் ஊறவைத்து, மறு நாள் அரைத்து, அட்டு ப்பு, ஒமம், பொரித்த பெருங்காயம், இந்துப்பு, திப்பிலி, சுக்கு, மிளகு, ஜீரகம் இவற்றை ஸமயெடையெடுத்து சூர்ணம் செய்து, முற் கூறிய கல்கத்துக்கு ஐந்திலொருபங்கு சூர்ணத்தை அக்கல்கத்துடன் கூட்டி, வேளைக்குக் கால் பலம் வீதம் உட்கொள்ளலாம்; இதனால் ஜடாராக்னி விருத்தியாகும்; ஸ்த்ரீகளுக்கு மாதவிடாயிலுண்டாகும் கோளாறுகளும் நீங்கும்; தினந்தோறும் இக்கல்கத்தை யுட்கொள்ளையில் ஏரண்ட மூல க்வாதத்தை¹ அநுபானமாகப் பருகிவந்தால் ஸ்வாங்க்வாதரோகம், ஏகாங்க வாதரோகம், அர்திதம், அபதந்த்ரகம், அபஸ்மாரம், உன்மாதம், ஊருஸ்தம்பம், க்ருத்ரவலீ, மார்வலி, இடுப்புவலி, வயிற்று வலி,² கிரு ம்ரோகம் இவைகள் தீரும். அஜீர்ண முண்டாகக்கூடிய உணவு முத லியவை, வெயில், கோபித்தல், அதிக ஜலபானம், பால், வெல்லம் இவைவயனைத்தையும் ரஸோநாதி கல்க முபயோகிப்பவன் எப்பொழு தும் விலக்கவிட வேண்டும்; மதுபானம், மாம்ஸ போஜனம், புளிப்பான உணவுகள் இவை பிரதிதினமும் உபயோகிக்கத்தகுந்தவையாம். 8-15.

பிப்பஸ்யாதி கல்கம்:—திப்பிலி, மோடி, சுத்தி செய்த சேராக் கொட்டை இவற்றின் கல்கத்தைத் தேனுடன் உபயோகித்தால் ஊரு ஸ்தம்பம் தீரும். 16.

விஷ்ணுநாந்த ஜடா கல்கம்:—விஷ்ணுக்கிராந்தி வேரின் கல் கத்தை சர்க்கரை, தேன், நெய் இவற்றில் கலந்துட்கொண்டு வந்தால் ஏழு நாட்களில் பரிணாமமூல நிவ்ருத்தியாகும். 17.

சுலாப்யாதி கல்கம்:—சுக்கு, எள், வெல்லம் இவற்றின் கல்கத்

1. ஏரண்ட மூலக்வாதம்—114-வது பக்கம் பார்க்க.

2. இங்கு கூறப்பட்டுள்ள வாதரோகங்களின் விவரங்களை பூர்வகண்டம் 7-வது அத்தியாயத்தில் வாதரோக ப்ரகாரணத்திற் காண்க.

தைப் பாலுடன் உட்கொண்டால் பரிணாமமூலையும் ஆமவாதமும் குண மாகும். 18.

அபாமார்கபீஜ கல்கம்:—நாயுருவிலிதைகளின் கல்கத்தை அரிசி கழுவிய நீருடன் உட்கொண்டு வந்தால் இரத்தாசஸ் என்னும் மூலரோகம் நிச்சயமாய் நிவ்ருத்தியாகும். 19.

பதரீ ழலாதி கல்கம்:—இலந்தைவேர் கல்கத்தையும், எள்ளின் கல்கத்தையும் கலந்து தேனையும் பாலையும் சேர்த்து உபயோகிக்க இரத் தாதிஸாரம் தீரும். 20.

லாக்ஷா கல்கம்:—செவ்வர்க்கை கல்கம் செய்து, கூஷ்மாண்ட ரஸத்துடன் கால் பலம் அளவில் உட்கொண்டால் இரத்தக்குறைவு, உரக்ஷதம், கூயரோகம் இவை நிவாரணமாகும். 21.

நுனூலியஜடாகல்கம்:—முள்ளுக்கீரையின் வேரை கல்கம் செய்து, அத்துடன் பால்துத்தமும் தேனும் கலந்து அரிசி கழுவிய நீரோடு உட்கொண்டால் மாதவிடாயில் உண்டாகும் அமிதமான இரத் தப்பெருக்கை நிவ்ருத்தி செய்யும். 22.

அங்கோலமூல கல்கம்:—அழிஞ்சில் வேரின் கல்கத்தைத் தேன் கலந்து அரிசி கழுவிய நீரோடு உபயோகித்தால் அதிஸாரம் குணமாகு மென்றும், விஷஸம்பந்தமான தீங்குகளைப்போக்குமென்றும் அறியப் படுகிறது. 23.

வந்த்யாகர்க்கோடகல்கம் முதலியது:—பேய்த்தும்மட்டி வேர், பாதிரி வேர், பில்வவேர் இம்மூன்றில் ஏதேனும் ஒன்றை கல்கமா கச்செய்து, நெய்யுடன் உபயோகித்தால் ஸ்தத்தாவரம் ஜங்கமம் என்கிற இரண்டவித விஷங்களாலுண்டாகும்¹ தீங்குகள் நிவாரணமாகும். 24.

அபயாதி கல்கம்:—கடுக்காய், இந்துப்பு, திப்பிலி, சுக்கு இவற் றின் கல்கத்தை யுபயோகித்தால் ஸந்திபாதத்தினாலுண்டாகும் கெடுதி கள் தீரும். 24½.

அபயாதி கல்கம், இரண்டாவது:—கடுக்காய், இந்துப்பு, சுக்கு இம்மூன்றையும் கல்கமாகச் செய்துட்கொள்ளலாம். இதற்கு தீபந பாசர குணங்களுண்டு. 25.

1. ஸ்தத்தாவர ஜங்கம விஷங்கள்—91-வது பக்கம் குணங்

தீர்வருநாதி கல்கம்:—கருஞ்சிலிதைவேர், பலாசம்விதை, குரா சானியோமம், கம்பில்லம் என்கிற ஒருவித சிவந்த தாதுப்பொருள், வாய்விடங்கம், வெல்லம் இவற்றை ஸம்பாகமாகச் சேர்த்து கல்கமாகச் செய்து, புளித்த மோரோடு உட்கொள்ளலாம்; இதனால் வயிற்றில் சேர்ந்துள்ள எல்லா கிருமிகளும் ஒழியும். 26½.

நவநீநாதி கல்கம்:—வெண்ணெயையும் எள்ளையும் சேர்த்து கல்கம் செய்துபயோகித்தாலும், வெண்ணெய், சர்க்கரை, நாககேஸரம் இவற்றின் கல்கத்தையுட்கொண்டாலும் இரத்தாரசஸ் என்னும் மூல ரோகம் தீரும். 27½.

கண்டகலாடு கல்கம் முதலியது:—இஞ்சியின் கல்கத்தைக் கடலைப்பருப்பின் யூஷத்தூடன் உட்கொண்டாலும், கண்டங்கத்திரிக்காயின் கல்கத்தை மோருடன் உட்கொண்டாலும் கிரஹணி ரோகம் நிவர்த்தியாகும். 28½.

ஆரவது அத்தியாயம்.

சூர்ண கல்பனை.

சூர்ணம்:—நன்கு உலர்த்தி யெடுத்த வஸ்துக்களை நன்றாகப் பொடி செய்து வஸ்திரகாளிதம் பண்ணி யெடுக்க அது 'சூர்ணம்' எனப்படும்; அதற்கே ரஜஸ், கோதம் என்றும் பெயர். சூர்ணங்களை யுபயோகிக்கும் பொதுப் பிரமாணம் கால் பலமாம். 1.

நூர்ணத்தில் சேர்ந்திருக்கிய பதார்த்தங்களின் பொது அளவு:—சூர்ணத்தில் வெல்லத்தை ஸமயெடையாகவும், சர்க்கரையை இரண்டு மடங்காகவும் சேர்க்கவேண்டும்; சூர்ணங்களில் பெருங்காயத்தைப் பொரித்துச் சேர்த்தால் உபயோகிப்பவருக்குக் குமட்டல் உண்டாகாமலிருக்கும். 2.

சூர்ணங்களுக்கு அநுபானம் பாவனை முதலியன:—சூர்ணங்களை லேஹ்யம்போல் உட்கொள்ள வேண்டுமானால், அவற்றுடன்

பூர்வக கம்பில்லத்தை டாக்டர் நாட்கர்னி என்பவர் குங்குமம் என்று காண்க. ரு. குங்குமப்பூ என்று அவரது கருத்துப் போலும்.

நெய் முதலிய எந்தத் திரவபதார்த்தங்களையும் இரண்டு மடங்காக உபயோகிச்ச வேண்டும்; சூர்ணங்களை திரவ பதார்த்தங்களில் கரைத்துப் பருகவேண்டுமானால், அத்திரவ பதார்த்தங்களைச் சூர்ணங்களினும் நான்கு மடங்கு அதிகமா யுபயோகிக்க வேண்டும். சூர்ணம், லேஹ்யம், சூளிகை யென்னும் மாத்திரைகள், கல்கம் இவற்றிற்கு அநுபானமாக உபயோகிக்கும் திரவ பதார்த்தங்களை வாதரோகங்களில் மூன்று பலமாகவும், பித்த ரோகங்களில் இரண்டு பலமாகவும், கபரோகங்களில் ஒரு பலமாகவும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தண்ணீரில் விடப்பட்ட தைலமானது கொடிப்பொழுதில் அந் நீரிலெங்கும் பரவி விடுவதுபோல் ஓளவுதரும் அநுபான பலத்தினால் அங்கங்களில் நன்கு வியாபிக்கின்றது. சூர்ணங்களை சில திரவபதார்த்தங்களில் ஊறவைப்பதுண்டு; அதற்கு பாவனையெனப் பெயர்; பாவனை செய்வதற்கான சூர்ணயனைத்தும் அமிழ்த்து ஊறச்சூடிய அளவான திரவத்தில் சேர்க்கப்படவேண்டும்; இதுதான் சூர்ணங்களை பாவனை செய்வதற்கான பொதுப் பிரமாணமாம். 3—6.

ஆமலகாதி சூர்ணம்:—நெல்லிக்காய், சித்திரமூலம், கடுக்காய், திப்பிலி, இந்துப்பு இவற்றைக் கூட்டி சூர்ணம் செய்யவும். இது ஸர்வஜ்வரங்களையும் போக்கும்; நாக்கில் அரோசகத்தை நிவர்த்தி செய்யும்; கபஹரமாகவும், பேதநமாகவும், தீபந பாசந மாகவும் வேலை செய்யும். 7½.

பிப்பலி சூர்ணம்:—திப்பிலியை மாத்திரம் சூர்ணம் செய்து, தேன் கலந்து லேஹ்யம்போல் உட்கொள்ளவும்; இதனால் காஸம், ஜ்வரம், வீக்கல், ச்வாஸம், ப்லீஹரோகம் இவை தீரும்; கண்டத்திற்கு நல்ல வலிமையைத் தரும். பாலர்களுக்கு மேற்கூறிய ரோகங்களில் இந்த பிப்பலி சூர்ணத்தை உபயோகிக்கலாம். 8½.

தீர்பலா சூர்ணம்:—ஒரு கடுக்காய், இரண்டு தானற்காய், நான்கு நெல்லிக்காய் இவற்றின் கூட்டுக்கு 'தீர்பலா' எனப் பெயர். இந்த தீர்பலையை சூர்ணம் செய்து உபயோகித்தால் மேஹரோகங்கள் நிவர்த்தியாகும். வீக்கம், விஷமஜ்வரம், குஷ்டம் இவையும் போகும்; தீபநம், கபஹரம், பித்தஹரம், இரஸாயநம் என்கிற குணங்

களும் இதற்குண்டு. இதே சூர்ணம் நெய் அல்லது தேனுடன் கலந்து உபயோகிக்க நேத்திர ரோகங்களையும் போக்கும். 9—11.

தீரியூஷணா சூர்ணம்:—திப்பிலி, மீளகு, சுக்கு இவற்றின் கூட்டுக்கு 'தீரியூஷணம்' அல்லது 'தீரிகடு' எனப் பெயர். இச் சூர்ணம் மேதோரோகம், குஷ்டம், பீரஸம், அரோசகம், ஆமதோஷம், மேஹரோகம், குன்மம், தொண்டையப்பற்றியவியாதிகள் இவற்றைப் போக்கும். கபஹரம், தீபனம் என்கிற குணங்களும் இதற்குண்டு. 12½.

பஞ்சகோல சூர்ணம்:—திப்பிலி, சவ்வியம், சுக்கு, மோடி, சித்திரமூலம் இவ்வவற்றின் கூட்டுக்கும் 'பஞ்சகோலம்' என்று பெயர். இப்பஞ்சகோல சூர்ணமானது வயிற்றுப் பொருமல், ப்லீஹரோகம், குன்மம், வயிற்றுமலி, கபரோகங்கள், மஹோதரம் இவற்றை குணப்படுத்தும்; ருசிகரம், பாசந தீபனம் என்கிற குணங்களுமுண்டு. 13, 14.

தீரி ஜாத-சதூர்ஜாத சூர்ணம்:—ஏலக்காய், இலவங்கப்பட்டை, இலவங்கப்பத்திரி இவற்றின் கூட்டுக்கு "தீரிகந்தம்" அல்லது "தீரி ஜாதம்" என்றும், இம்மூன்று சரக்குகளோடு நாககேஸரம் சேர்த்தால் "சதூர்ஜாதம்" என்றும் பெயர். தீரிகந்தத்தையாவது, சதூர்ஜாத கத்தையாவது சூர்ணம் செய்துபயோகித்தால் சரீரத்திற்கு நல்ல நிறத்தைக் கொடுக்கும்; அரோசகத்தைப் போக்கும்; விஷங்களையும், கபரோகங்களையும் நிவர்த்தி செய்யும்; இக் கூட்டுகளுக்கு ரூக்ஷம், உஷ்ணம், இலகு, தீக்ஷணம் என்கிற குணங்களும், 1 பித்தத்தை அபிவ்ருத்தி செய்யும் தன்மையும் உண்டு. 15½.

ஜீவநீயசுனா சூர்ணம்:—காகோலீ, கூரீரகாகோலீ, ஜீவசம், ரிஷபகம், மேதா, மஹாமேதா, ஜீவந்தி, மதுகம், முத்தகப்ரணீ, மாஷபர்ணீ என்கிற இவற்றின் கூட்டுக்கு 'ஜீவநீய கணம்' 2 என்று

1. ரூக்ஷம் முதலிய விஷயங்களைப்பற்றி 11-ம் பக்கம், 'குணங்கள்' என்பதைப் பார்க்க.

2. ஜீவநீயகணத்தின் பதார்த்தங்களுக்கு இதர பாவைகளில் பெயர் கிடைப்பதில்லை; இப்பதார்த்தங்கள் கிடைப்பதும் அரிது. [ஜீவகம்-திருநீற்றுப் பாலை, ரிஷபகம்-கதிர்ப்பச்சை, காகோலீ-இரளி, கூரீரகாகோலீ-வெளுத்த இரளி, முத்தகப்ரணீ-நரிப்பயறு, மாஷபர்ணீ-பெருவீடு கொள்ளி என்று சிலர்.]

பெயர். இந்த கணத்திற்கு மதுரமான சுவை, கர்ப்போத்தாபாதசக்தி, குருகுணம், ஸ்தந்தயத்தை யுற்பத்தி செய்யுந்தன்மை, ப்ருஹ்மணம், வருஷ்யம், ஸ்நிகத்தம், சீதம் என்னும் குணங்களுமுண்டு; ஆகவே இவற்றின் சூர்ணம் நாவறட்சி, இரத்தபித்தம், க்ஷத்தகாஸம், க்ஷயம், ஜ்வரம், சரீரதாபம், வாதரோகங்கள் இவைகளைப் போக்கும். 16—18½.

அஷ்டவர்க சூர்ணம்:—மேதா, மஹாமேதா, காகோலீ, கூரீரகாகோலீ, ஜீவகம், ரிஷபகம், ருத்தி, வருத்தி இவற்றின் கூட்டுக்கு 'அஷ்டவர்கம்' என்று பெயர். இவ்வஷ்டவர்கத்தின் சூர்ணத்திற்கும் ஜீவநீயகணத்திற்குள்ள குணங்களேயாம். 19, 20.

பஞ்சலவணா சூர்ணம்:—இந்துப்பு, சவுட்டுப்பு, அட்டுப்பு, கறியுப்பு, வலையலுப்பு இவ்வவற்றுக்கும் சேர்த்து 'பஞ்சலவணம்' எனப் பெயர். இவற்றுள் இந்துப்பு மாத்திரம் 'ஏகலவணம்' என்றும், இந்துப்பு சவுட்டுப்பு இரண்டும் 'த்விவணம்' என்றும், அவ்விரண்டுடன் அட்டுப்பையும் சேர்த்தால் 'த்ரிலவணம்' என்றும், த்ரிலவணத்துடன் கறியுப்பையும் சேர்த்தால் 'சதுர்லவணம்' என்றும் முறையே பெயர் வழங்கப்படும். இவற்றுள் இந்துப்பு முக்கியமான லவணமாகும்; ஏதேனும் ஓளவுத முறைகளில் விவரம் கூறாமல் உப்பைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று கூறியிருந்தால் இந்துப்பதான் சேர்க்கக்கூடியதாம். பஞ்சலவணங்களைச் சேர்த்து செய்யப்பட்ட சூர்ணத்திற்கு சிறிது பஞ்சலவணங்களைச் சேர்த்து உஷ்ணவீர்யம், தீபனம், மதுரமான சுவை, ஸ்நிகத்தம், ஸூக்ஷ்மம், உஷ்ணத்தை யுபதீக்ஷணம் என்கிற குணங்களுண்டு. ஆகவே இச்சூர்ணத்தை யுபயோகித்தால் சரீரவன்மை சிறிது குறைவடையும். இது கபம், பித்தம் இத்தோஷங்களை விருத்தி செய்யும். மல மூத்திரங்களையும் நன்றாக வெளிப்படுத்தும். 21—23.

கஷாரத்வய சூர்ணம்:—ஸர்ஜக்ஷாரம், யக்ஷாரம், இவ்விரண்டும் 'க்ஷாரத்வயம்' எனப்படும். இவ்விரண்டும் அக்னிக்கு ஸமானமான குணங்களுடையவையாம். இவ்விரண்டையும் தவிர வேறு சில க்ஷார குணங்களுமுண்டு. இவையனைத்தும் குன்மரோகம், அர்சோரோகம், வகைகளுமுண்டு. இவையனைத்தும் குன்மரோகம், அர்சோரோகம், கிரஹ்ணீரோகம், கிருமீரோகம், சர்க்கரா, அசுமீ யென்னும் மூத்திர ரோகங்கள் இவற்றைப் போக்கும் தன்மையையும், மலத்தை மெதுவாக வெளிப்படுத்தல், பாசனம் என்கிற குணங்களையும் உடையன

வாம் ; முறைதவறியுபயோகித்தால் இவை புருஷருக்குள்ள ஆண் மையைப் போக்கிவிடும். 24, 25.

ஸுதர்சன துர்ணம்:—தரிபலை, மஞ்சள், மரமஞ்சள், கண்டங்கத்திரி, சிறுமழுதுணை, கிச்சிலிக்கிழங்கு, த்ரியூஷணம், கிரந்திதகரம், மருளந்திழங்கு, சீந்தில், காஞ்சொறி, கடுகிரோகணை, பர்ப்பாடகம், கோரைக்கிழங்கு, கழற்சிக்காய், வெட்டிவேர், வேம்பு, அல்லிக் கிழங்கு, அதிமதுரம், வெட்பாலரிசி, குராசானியோமம், குடசப்பாலை, கண்டபாங்கி, முருங்கலிதை, பூநீறு, வசம்பு, கருவாப்பட்டை, தாமரைக்கிழங்கு, குருவேர், வெண்சந்தனம், அதிலிடயம், சிற்றமுட்டி, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, வாய்விடக்கம், தகவலிதை, சித்திரமூலம், தேவதாரு, சவ்வியம், பேய்ப்புடல், ஜீவகம், ரிஷபகம், இலவங்கம், மூங்கிலுப்பு, வெண்தாமரை, காக்கோலீ, ஜாதிபத்திரி, தாளிசப்பத்திரி இவையனைத்தையும் ஸமமெடைபாகச் சேர்த்து குர்ணம் செய்யவும். இச்சுர்ணம் ஆனைத்துக்கும் பாதி பாகம் நிலவேம்புச் சுர்ணத்தையும் சேர்த்துக் கலக்கவேண்டும். இது 'ஸுதர்சன குர்ணம்' எனப்படும். இந்த குர்ணம் ஸந்திபாத தோஷம், த்வந்த்வ தோஷம் இவற்றாலுண்டாகும் ஜ்வரங்கள், ஆகந்துகமென்னும் பூதா வேசாதிகளாலுண்டாகும் ஜ்வரம், தாதுகத ஜ்வரங்கள், அந்யேத்யுஷ்கம் முதலிய வீஷம் ஜ்வரங்கள், மனதின் கோளாறுகளாலுண்டாகும் ஜ்வரங்கள், நளிர் ஜ்வரம், சோம்பல் அல்லது திமிர், தலைச்சுற்றல், நாவுறட்சி, ச்வாஸம், காஸம், பாண்டுரோகம், இருதயத்தைப் பற்றிய ரோகம், காமலை, இடுப்பு வலி, முதுகுவலி, முழங்கால்வலி, பக்கச்சூலை இவையனைத்தையும் போக்கும். இந்த குர்ணத்தை குளிர்ந்த ஜலத்துடன் உட்கொள்வது நலம். ஸுதர்சனமென்னும் சக்கிராயுதமானது அஸுரர் ஆனைவரையும் அழிப்பதற்கு ஏற்ற கருவியாயிருந்ததுபோல், எகல ஜ்வரங்களையும் அகற்றுவதற்கு இச்சுர்ணம் தகுந்த ஸாதநமாயிருக்கின்றது. 26—36.

தரிபலாதி துர்ணம், இரண்டாவது.—தரிபலை, திப்பிலி இவற்றைச் சுர்ணம் செய்து, தேன் சேர்த்து லேஹ்யம்போல் உட்கொள்ள காஸம், ச்வாஸம், ஜ்வரம் இவை நீங்கும்; தீபநம், ரோசநம் என்கிற குணங்களும் உண்டு. 37.

கட்பலாதி துர்ணம்:—சிறுதேக்கு, கோரைக்கிழங்கு, கடுகிரோகணை, கிச்சிலிக்கிழங்கு, கர்க்காடகச்சுருங்கி, தாமரைக்கிழங்கு இவற்றின் குர்ணத்தைத் தேனுடனாவது இஞ்சிச் சாற்றோடாவது கலந்து உட்கொள்ளலாம்; இச்சுர்ணம் தொண்டைக்கு நல்ல வன்மையைத் தரும்; ஜ்வரம், காஸம், ச்வாஸம், அரோசகம், வாதரோகங்கள், வாந்தி, வயிற்றுவலி, க்ஷயம் இவ்வியாதிகளும் போகும். 38, 39.

கட்பலாதி துர்ணம், இரண்டாவது:—சிறுதேக்கு, தாமரைக்கிழங்கு, கர்க்காடகச்சுருங்கி, கோரைக்கிழங்கு, தரிபலை, கிச்சிலிக்கிழங்கு இவற்றைத் தனித்தனியாகவோ ஒருமிக்கவோ குர்ணம் செய்து தேன் அல்லது இஞ்சி ஸ்வரஸத்தில் குழைத்து உட்கொள்ளலாம்; இவ்விதம் செய்தால் க்ஷயம், வயிற்றுவலி, மேஹரோகம், அரோசகம், வாந்தி, காஸம், ச்வாஸம், க்ஷயம் இவை குணமாகும். 40, 41.

கட்பலாதி துர்ணம், மூன்றாவது:—சிறுதேக்கு, தாமரைக்கிழங்கு, திப்பிலி, கர்க்காடகச்சுருங்கி இவற்றின் குர்ணத்தைத் தேனில் குழைத்து லேஹ்யம்போல் உட்கொள்ள ச்வாஸம், காஸம், ஜ்வரம் இவையும், மற்றுமுள்ள கபரோகங்களும் நீரும். 42.

கர்ந்தாடக ச்ருங்கியாதி துர்ணம்:—கர்க்காடகச்சுருங்கி, அதிலிடயம், திப்பிலி இவற்றின் குர்ணத்தைத் தேனில் குழைத்து குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்க, காஸம், ஜ்வரம், வாந்தி இவை நீவ்ருத்தியாகும். அல்லது அதிலிடயத்தை மத்திரம் குர்ணம்செய்து தேனுடன் கொடுத்தாலும் அப்பபனுண்டாகும். 43.

யவகாபாதி துர்ணம்:—யவக்ஷாரம், அதிலிடயம், கர்க்காடகச்சுருங்கி, திப்பிலி, தாமரைக்கிழங்கு இவற்றின் குர்ணத்தைத் தேனில் குழைத்துக் கொடுத்தால் குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் ஐந்து வித காஸங்களும் போகும். 44.

காண்டியாதி துர்ணம்:—சுக்கு, அதிலிடயம், பெருங்காயம், கோரைக்கிழங்கு, குடசப்பாலை, சித்திரமூலம் இவற்றின் குர்ணத்தை உஷ்ண ஜலத்துடன் உட்கொண்டால் அஜீர்ணத்தினாலுண்டாகும் அதிஸாரம் நீரும். 45.

1. ஐந்துவித காஸங்கள்—44-வது பக்கத்தில் 'காஸம்' என்கிற தலைவங்கத்தைப் பார்க்க.

ஹரித்யாதி துர்ணம்:—கடுக்காய், அறிவிடயம், இந்துப்பு, சவுட்டிப்பு, வசம்பு, பெருங்காயம் இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து உஷ்ண ஜலத்துடன் உட்கொள்ளவும்; தீபநம், க்ராஹி என்னும் குணங்கள் இதற்குண்டு; ஆகவே இது ஆமாதிஸாரத்தை நிவ்ருத்தி செய்யக் கூடியது. 46½.

இலகு கங்காதர துர்ணம்:—கோரைக்கிழங்கு, வெட்பாலரிசி, பில்வவேர், வெள்ளிலோத்திப்பட்டை, இலவம்பிசின், காட்டாத்திப்பூ இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, புளித்த மோர் வெல்லம் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றுடன் உட்கொள்ளலாம். இந்த சூர்ணத்திற்கு க்ராஹிகுணம் விசேஷமாயுண்டு; ஆகையினால் ஸகலவித அதிஸாரங்களையும், சித்பேதியையும் நிவ்ருத்தி செய்ய இது ஏற்ற ஔஷதம்; இதற்கு “இலகு கங்காதரசூர்ணம்” என்று பெயர். 47-48½.

வ்ருத்த கங்காதர துர்ணம் —கோரைக்கிழங்கு, பெருவாகை, சுக்கு, காட்டாத்திப்பூ, வெள்ளிலோத்தி, குருவேர், பில்வம், இலவம்பிசின், வட்டத்திருப்பி, வெட்பாலரிசி, குடசப்பாலேலை, மாம்பருப்பு, அறிவிடயம், வறட்சுண்டி¹ இவற்றைச் சூர்ணம்செய்து தேன் அல்லது அரிசி கழுவிய ஜலத்துடன் உட்கொள்க; இதற்கும் க்ராஹி யென்கிற குணம் அதிகமாயுண்டு; இந்த சூர்ணம் ப்ரவாஹிகா, ஸகலவிதமான அதிஸாரங்கள், க்ராஹணி இவற்றை சிக்கிரத்தில் ஸ்வஸ்த்தம் செய்ய வல்லது. அதிக உபத்திரவகரமான அதிஸார ரோகத்திற்கு இது மிகவும் சிறந்த ஔஷதம். இதற்கு “வ்ருத்தகங்காதர சூர்ணம்” என்று பெயர். 49—51½.

மரிசாதி துர்ணம்:—மிளகு, சித்திரமூலம், சவுட்டிப்பு இவற்றின் சூர்ணத்தைப் புளித்த மோரோடு தினந்தோறும் உட்கொள்வவனுக்கு கிரஹணீரோகம் நிவ்ருத்தியாகும்; மஹோதரம், ப்லீஹோதரம், அக்னி மாந்தியம், குன்மம், அர்சஸ் இவையும் குணமாகும். 52, 53.

அப்பித்தாஷ்டக துர்ணம்:—உலர்ந்த விளம்பழம் எட்டு பாகம், உலர்ந்த மாதளை, உலர்ந்த புளியம்பழம், உலர்ந்த பில்வப்பழம், காட்டாத்திப்பூ, ஓமம், திப்பிலி இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்று பாகம், மிளகு, ஜீரகம், கொத்தமல்லி விதை, கிரந்திதகரம், விளா

1. ‘ஸஜ்ஜாலு’ என்பதை வறட்சுண்டி யென்றும், தொட்டாற்சுணங்கி யென்றும் வழங்குவர்.

மிச்சை வேர், சவுட்டிப்பு, குராசானி யோமம், சதுர்ஜாதம், சித்திரமூலம், சுக்கு இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பாகம்; இவற்றை நன்றாய் சூர்ணம் செய்து, ஆறு பாகம் சர்க்கரை சேர்த்து, தொண்டை வியாதிகள், அதிஸாரம், க்ஷயம், குன்மம், கிரஹணி இந்த வியாதிகளில் உபயோகிக்கலாம்; இதற்கு ‘கபித்தாஷ்டக சூர்ணம்’¹ எனப் பெயர். 54--57.

தாடிமாஷ்டக துர்ணம்:—உலர்ந்த மாதளம்பழம் இரண்டு பலம், கற்கண்டு எட்டு பலம், த்ரிகந்தம் ஒரு பலம், த்ரிகடு மூன்று பலம், இவையனைத்தையும் சேர்த்து இடித்துச் செய்யப்படும் சூர்ணம் ‘தாடி மாஷ்டகம்’ என்று சொல்லப்படும்; இந்த சூர்ணம் நாக்குக்கு நற்சுவையைத் தரும்; தீபநம், கண்டியம், க்ராஹி என்கிற குணங்களும், காஸம் ஜ்வரம் இவற்றை ஸ்வஸ்த்தம் செய்யும் தன்மையும் உடையது. 58, 59.

தாடிமாஷ்டகதுர்ணம், இரண்டாவது:—உலர்ந்த மாதளம் பழம் எட்டு பலம், திப்பிலி, மோடி, குராசானி யோமம், மிளகு, கொத்தமல்லி விதை, ஜீரகம், சுக்கு இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலம், மூங்கிலுப்பு கால் டலம், கருவாப்பட்டை, இலவங்கப்பத்திரி, ஏலக்காய், நாககேஸரம் இவை ஒவ்வொன்றும் அரைக்கால் பலம்; இவற்றையெல்லாம் ஒன்றாகச் சூர்ணம் செய்து, அதில் எட்டு பலம் சர்க்கரையும் கலந்து உபயோகிக்கவும்; இதற்கும் ‘தாடிமாஷ்டக சூர்ணம்’¹ எனப் பெயர். அதிஸாரம் க்ஷயம், குன்மம், கிரஹணி, தொண்டைக் கம்மல், அக்னி மாந்தியம், பீநஸம், காஸம் இவற்றைப் போக்கும். 60—62½.

பிப்பல்யாதிதுர்ணம், இரண்டாவது:—திப்பிலி, கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, டவக்ஷாரம், குடசப்பாலே, சித்திரமூலம், நன்னரி, வட்டத்திருப்பி, கச்சிலிக்கிழங்கு, பஞ்சலவணம்; இவற்றின் சூர்ணத்தைத் தயிர், ஸுரை யென்னும் ஒருவித மத்தியம், வெந்நீர் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றோடு உட்கொள்ளலாம்; இதனால் வாதரோகங்களும், கிரஹணி தோஷமும் தீரும். 63, 64.

குலவங்காதி துர்ணம்:—இலவங்கம், கர்ப்பூரம், ஏலம், இலவங்கப்

1. கபித்தம்—விளம்பழம்; இந்த யோகத்தில் விளம்பழம் மற்றவைகளைவிட எட்டுமடங்கு சேர்க்கப்படுவதால் ‘கபித்தாஷ்டகம்’ என்று இதற்குப் பெயர் வந்தது.

பட்டை, நாககேஸரம், ஜாதிக்காய், வெட்டிவெர், சுக்கு, கருஞ்ஜீரகம், அகிற்கட்டை, மூங்கிலுப்பு, ஜடாமாம்வீ, கருநெய்தல், திப்பிலி, சந்தனம், கிரந்திதகரம், குருவேர், தக்கோலம் இவ்வனைத்தையும் ஸமயெடை சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, சூர்ணத்தில் பாதி பாகம் சர்க்கரையும் கலந்து உபயோகிக்கவும். இதற்கு 'இலவங்காதி சூர்ணம்' எனப் பெயர். இது பசிபை உத்தீபநம் செய்யும்; மனதுக்கு உத்ஸாஹஸூட்டம்; அரோசகம், ஸந்திபாத தோஷம், இருதயத்தைப்பற்றிய வியாதிகள், கண்டதோஷங்கள், காஸம், விக்ஷல், பீநஸம், க்ஷயம், தமகச்வாஸம், அதிஸாரம், உரக்ஷதம், பிரமேஹம், குன்மம், கிரஹணி இவற்றைப்போக்குப். வருஷ்யம் என்கிற குணமும், பலத்தை விருத்தி செய்யும் சக்தியுமுண்டு. 65—69.

ஜாதீபலாதி சூர்ணம்:—ஜாதிக்காய், இலவங்கம், ஏலக்காய், இலவங்கப்பத்திரி, இலவங்கப்பட்டை, நாககேஸரம், கப்பூரம், சந்தனம், எள், மூங்கிலுப்பு, கிரந்திதகரம், நெல்லிப்பருப்பு, தாளிசுப்பத்திரி, திப்பிலி, கடுக்காய், சோம்பு, சித்திரமூலம், சுக்கு வாய்விடங்கம், மிளகு இவற்றை ஸமயெடை சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, சுத்தி செய்த கருஜாவையும் மற்றச்சர்க்கரையைச் சேர்த்து, அதைக் கால்பலம் எடை தேனில் குழைத்து உட்கொள்ளச்செய்யலாம்; இது கிரஹணி ரோகம், காஸம், ச்வாஸம், அரோசகம், க்ஷயம், வாதரோகங்கள், கபரோகங்கள், ப்ரதிச்யாயம் இவ்வியாதிகளை யெல்லாம் சீக்கிரத்தில் போக்கிவிடும். 70—74.

மஹாகாண்டவ சூர்ணம்:—மிளகு, நாககேஸரம், தாளிசுப்பத்திரி, பஞ்சலவணம் இவற்றில் ஒவ்வொரு பாகம்; மோடி, சித்திரமூலம், இலவங்கப்பட்டை, திப்பிலி, உலர்ந்த புளி, ஜீரகம் இவை ஒவ்வொன்றும் இரண்டிரண்டு பாகம்; கொத்தமல்லி விதை, புளி வஞ்சி, சுக்கு, ஏலக்காய், இலந்தம்பழம், ஒமம், கோரைக்கிழங்கு இவை ஒவ்வொன்றும் மூன்று பாகம்; இவையனைத்திலும் நாலில் ஒரு பங்கு மாதளம்பழம் சேர்த்து இடித்து, சூர்ணத்தில் சரிபாதி சர்க்கரையும் கலந்து உபயோகிக்கலாம்; இதற்கு 'மஹாகாண்டவ சூர்ணம்' எனப் பெயர். நாக்குக்கு நற்சுவை யளிப்பதற்கு இது சிறந்த ஔஷதம்; இருதயத்திற்கு வலிவைத் தரும்; தீபனகுணம்

முண்டு; காஸம், அதிஸாரம், கண்டரோகங்கள், மஹோதரம் முதலிய உதரத்தைப் பற்றிய வியாதிகள், முகரோகங்கள், விஷுசி, வயிற்றுப் பொருமல், அர்சஸ், குன்மம், கிருமி ரோகம், ஐந்து விதமான சர்த்திகள், ச்வாஸம் இவைகளையும் இச்சூர்ணம் ஸ்வஸ்த்தம் பண்ணும். 75—80.

நாராயண சூர்ணம்:—சித்திரமூலம், த்ரிபலை, த்ரிசுடு, ஜீரகம், வசம்பு, கொட்டைக் காதை, குராசானி யோமம், மோடி, சதகுப்பி, இராமதுளவி, ஒமம், கிச்சிலிக்கிழங்கு, கொத்தமல்லி விதை, வாய்விடங்கம், சோம்பு, நாககேஸரம், தாமரைக்கிழங்கு, யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், பஞ்சலவணம், கோஷ்டம் இவைகளை ஸமயெடையாகவும், பேய்த்துமட்டியை இரண்டு பங்காகவும், கருஞ்சிவதை, நோபாளம் இரண்டையும் மூன்று பங்காகவும், இலைக்கள்ளி நான்கு பங்காகவும் இரண்டையும் செய்து; பாசநம், ஸ்நேஹநம் இக்குணமுள்ள² சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும்; பாசநம், ஸ்நேஹநம் இக்குணமுள்ள² சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, மேற் ளுஷதங்களால் ரோகியின் குடலை ஸரிகத்தமாகச் செய்து, மேற் கூறிய சூர்ணத்தை விசேனத்திற்காகக் கொடுப்பது நலம்; இதை ஹ்ருத்ரோகம், பாண்டரோகம், குஷ்டம், கிரஹணி, களக்ரஹம், காலஸம், ச்வாஸம், பகந்தரம், அக்னி மாந்திரியம், ஜ்வரம் இவற்றில் அதற்குத் தகுந்த அநுபானத்துடன் உட்கொள்ளலாம்; மேலும் வயிற்றுப் பொருமலில் ஸுரை யென்னும் மத்யத்தோடும், குன்மத்தில் இலந்தம்பழ க்வாதத்துடனும், மலபந்தத்தில் தயிரின் மேலுள்ள தெளிவு நீரோடும், அஜீர்ணத்தில் உஷ்ண ஜலத்தோடும், ஆஸனக் கடுப்பில் புளியம்பழாஸத்துடனும், மஹோதரம் முதலிய வயிற்றைப்பற்றிய வியாதிகளில் ஒட்டகத்தின் பாலோடு அல்லது பசுவின் மோருடனும், வாதரோகங்களில் அன்னத்தின் புளித்த நீரோடும், அர்சோ ரோகத்தில் மாதளம்பழச் சாற்றோடும், இரண்டு விதமான விஷங்களிலும் நெய்யுடனும் இச்சூர்ணத்தை யுட்கொள்ளலாம்;

1. "அஜகந்தா" என்பதை இராமதுளவி அல்லது எலும்புச்சுருதுளவி (Ocimum gratissimum) என்று சிலரும், வேளை யென்று சிலரும் கூறுவர்.

2. ஸ்நேஹங்கள், ஸ்நேஹ விதிகள் இவற்றின் விவரங்களை உத்தரகண்டம் முதல் அத்தியாயத்திற் காணலாம்.

இது மற்றும் பலரோகங்களையும் போக்கக்கூடியது; இதற்கு 'நாராயண சூர்ணம்' எனப் பெயர். 81—89.

ஹபுஷாதி சூர்ணம்:—கொட்டைக்கரந்தை, த்ரிபிலை, கழற்சிக் காய், திப்பிலி, பிரம்மதண்டு, சிவதைவேர், இலைக்கள்ளி, கடுகரோ க்ணீ, வசம்பு, அவுரி, இந்துப்பு, கிருஷ்ணலவணம், கரியுப்பு இவற்றின் சூர்ணத்தை உஷ்ணஜலம், பசு மூத்திரம், மாதளம்பழ ஸ்வரஸம், த்ரி பலா க்வாதம், மாம்ஸ ரஸம் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றோடு உட் கொள்ளலாம்; இதனால் அஜீர்ணம், ப்லீஹோதரம், குன்மம், சோதை, அர்சஸ், ஹலீமகம், காமாலை, பாண்டு, குஷ்டம், வயிற்றுப் பொருமல் இவைகள் தீரும். 90—92½.

பஞ்ச ஸம சூர்ணம்:—சுக்கு, கடுக்காய், திப்பிலி, சிவதை வேர், சவுட்டுப்பு இவற்றை ஸமயெடையாகச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும்; இதற்கு 'பஞ்ச ஸம சூர்ணம்' என்று பெயர்; இது வயிற்றுவலி, வயிற்றுப் பொருமல், மஹோதரம், அர்சஸ், ஆமவாதம் இவற்றைப் போக்கும். 93—94½.

பிப்பல்யாதி சூர்ணம், முற்றுவது:—கால் பலம் திப்பிலியும் ஒரு பலம் கற்கண்டும் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும்; ஆச்சூர்ணத்தை கால் பலம் அளவில் தேனில் குழைத்து உட்கொள்ளவும்; இதனால் வயிற்றுப் பொருமல், மலபந்தம், மஹோதரம், கபரோகங்கள், சூலை இவை ஸ்வஸ்த்தமாகும். 95—96½.

லவணநாயாதி சூர்ணம்:—இந்துப்பு, அட்டுப்பு, சவுட்டுப்பு, யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், குப்பைமேனி, சதகுப்பை, வசம்பு, ஓமம், இராமதுளசி, கொட்டைக்கரந்தை, ஜீரகம், கருஞ்ஜீரகம், மிளகு, மோடி, திப்பிலி, யானைத்திப்பிலி, பெருங்காயம், இங்குபத்திரி, கிச் சிலிக்கிழங்கு, வட்டத்திருப்பி, சிற்றேலம், சுக்கு, சித்திரமூலம், சவ்வி யம், வாய்விடங்கம், புளிவஞ்சி, மாதளம்பழம், புளி, சிவதைவேர், நேபாளம், தண்ணீர்விட்டாங்கிழங்கு, பேய்த்தும்மட்டி, கண்பொ ரங்கி, தேவதாரு, குராசானியோமம், கொத்தமல்லிவிதை, முரு ந்கை, தாமரைக் கிழங்கு, இலந்தம்பழம், கடுக்காய் இவையனைத் தையும் ஸம பாகமாகச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, இஞ்சிஸ்வரஸ

த்திலும், கொம்மட்டிமாதளம்பழஸ்வரஸத்திலும் தனித்தனியாக பாவனை செய்து, நெய், நன்றாகப் பழகிய மக்யம், உஷ்ணஜலம், இலந்தம்கொட்டையின் க்வாதம், மோர், ஒட்டைப் பால், புளித்த அன்னரஸம் இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றோடு அதை உட்கொள்ள லாம்; இதனால் யக்ருதுதரம், ப்லீஹோதரம், ¹ இடுப்பு வலி, ஆஸனக் கடுப்பு, வயிற்று நோய்கள், ஹ்ருத்ரோகம், அர்சஸ், மலபந்தம், அக்னி மார்தியம், குன்மம், லிக்கல், வயிற்றுப் பொருமல், ச்வாஸகாஸம் இவை நன்றாக ஸ்வஸ்த்தமாகும்; மேற்கூறிய பதார்த்தங்களைக் கொண்டே க்ருதமும் ² பக்குவம் செய்து முற்கூறிய வியாதிகளில் உபயோகிக்கலாம். 97—104½.

தும்புர்வாதி சூர்ணம்:—முருங்கலிதை, த்ரிவலணம், குராசானி யோமம், தாமரைக்கிழங்கு, யவக்ஷாரம், கடுக்காய், பெருங்காயம், வாய்வி டங்கம் இவை ஒவ்வொன்றும் ஸமபாகம்; சிவதை வேர் மூன்றுபாகம்; இவற்றை நன்றாகச் சூர்ணம் செய்து உஷ்ண ஜலத்தோடாவது, யவ தானய க்வாதத்துடனாவது உட்கொள்ளவும்; இதனால் ஸகலவிதமான சூலைகளும், குன்மம், வயிற்றுப் பொருமல், மஹோதரம் இவையும் தீரும். 105—107.

சித்ரகாதி சூர்ணம்:—சித்ரமூலம், சுக்கு, பெருங்காயம், திப்பிலி, மோடி, சவ்வியம், ஓமம், மிளகு இவை ஒவ்வொன்றும் கால்பலம்; சவுட் டுப்பு, யவக்ஷாரம், இந்துப்பு, ஸர்ஜக்ஷாரம், வளையலுப்பு, அட்டுப்பு, கரியுப்பு இவை ஒவ்வொன்றும் அரைக்கால் பலம்; இவற்றை ஒருமிக் கச் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து கொம்மட்டி மாதளம் பழ ரஸத்திலாவது, மாதளம்பழ ரஸத்திலாவது பாவனை செய்து, வெயிலில் உலர்த்தி யெடுக்கவும். இந்த சூர்ணமானது குன்மம், கிரஹணீ ரோகம், ஆம் வாதம், அக்னிமார்தியம், கப்பிரகோபம், அரோசகம் இவற்றைப் போக்கும். 108—111.

1. ப்லீஹோதரம், யக்ருதுதரம் இவற்றைப்பற்றி 51-ம் பக்கம் உதரரோகம் என்கிற தலையங்கமுள்ள வரிகளைப் பார்க்க.

2. க்ருதம் பக்குவம் செய்வதைப்பற்றி உத்தரகண்டத்தில் ஸ்நே ஹவிதிகளைச் சொல்லும் முதல் அத்தியாயத்தைப் பார்க்க.

படபாநல துர்ணம்:—இந்துப்பு ஒருபாகம், மோடி, இரண்டு பாகம், திப்பிலி மூன்றுபாகம், சவ்வியம் நான்கு பாகம், சித்ரமூலம் ஐந்து பாகம், சுக்கு ஆறு பாகம், கடுக்காய் ஏழு பாகம் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும்; இதற்கு 'படபாநல சூர்ணம்' என்று பெயர்; இது நன்றாக அக்னி தீபம் செய்யும். 112½.

அனுமோதாதி துர்ணம்:—ஒமம், வாய்விடங்கம், இந்துப்பு, தேவ தாரு, சித்திரமூலம், மோடி, சதகுப்பி, திப்பிலி, மிளகு, இவை ஒவ்வொன்றும் கால் பலமும், கடுக்காய் ஒன்றேகால் பலமும், நிலக்கடம்பு இரண்டரைப் பலமும், சுக்கு இரண்டரைப் பலமும் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து உஷ்ண ஜலத்துடன் உட்கொள்ளவும்; ஸர்வாங்க சோதை, ஆமவாதம், கீல்வாயு, க்ருத்ராணி, இடுப்புவுலி, பக்கவலி, ஆஸனக்கடுப்பு, தூநீ, ப்ரதிதூநீ, விச்வாசி, கபரோகங்கள் இவை இவ்வெளவுஷத்தால் தீரும். இந்த சூர்ணம் எவ்வளவு எடை யிருக்கின்றதோ அவ்வளவு எடை வெல்லம் சேர்த்து மாத்திரைகளாகவும் செய்து உபயோகிக்கலாம். 113—117½.

இரண்டாம் சுண்டியாதி துர்ணம்:—சுக்கு, சவுட்டுப்பு, பெருங்காயம், மாதளை, புளிவஞ்சி இவற்றின் சூர்ணத்தை உஷ்ண ஜலத்துடன் உட்கொள்வதால் ச்வாஸமும், ஹ்ருத்ரோகமும் நிவ்ருத்தி யாகும். 118½.

ஹிங்ரிவாதி துர்ணம் அல்லது துளிகை:—பெருங்காயம், வட்டத் திருப்பி, கடுக்காய், கொத்தமல்லி விதை, மாதளை, சித்திரமூலம், கிச்சிலிக் கிழங்கு, ஒமம், த்கரிடு, கொட்டைக்காரத்தை, புளிவஞ்சி, இராம தூவியி, புளி, ஜீரகம், தாமரைக் கிழங்கு, வசப்பு, சவ்வியம், க்ஷாரதவ்யம், பஞ்சலவணம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும். இந்த சூர்ணத்தை ஆஹார முண்பதற்கு முன்பாவது, ஆஹார முண்ணுப்பொழுது நடுவிலாவது உபயோகிக்கலாம். பழைய மத்யம், மோர், உஷ்ணஜலம் இவற்றுள் எதேனும் ஒன்றை அருபானமாய் உபயோகிக்கலாம். இதனால் வாத கபங்களை உண்டான குன்மம், ஹ்ருத்ரோகம், அஷ்டிலை, வஸ்திகுலை, பார்ச்வகுலை, யோநிகுலை, ஆஸனக்கடுப்பு, மூத்திரக்ருச்சிரம், வயிற்றுப் பொருமல், பாண்டு ரோகம், அரோசகம், விக்கல், கல்லீரலையும் மண்ணீரலையும் பற்றிய

வியாதிகள், காஸம், ச்வாஸம், களர்ஹம், கிரஹணி, அர்சஸ் இவற்றைப் போக்கும். இதே சூர்ணத்தை கொம்மட்டிமாதலையின் ஸ்வாஸத்தில் பாவனை செய்து, மாத்திரைகளாகவும் பக்குவம் செய்து உபயோகித்தால் வாதஜ்வரம், கபஜ்வரம் இவையும் ஸ்வஸ்த்தமாகும். 119—125.

யவாநீகாண்டவ துர்ணம்:—குராசானியோமம், மாதளை, சுக்கு, புளி, புளிவஞ்சி, இலந்தம்பழம் இவை ஒவ்வொன்றும் கால் பலம், மிளகு மூவீசம்பலம், திப்பிலி அரையே அரைக்கால் பலம், இலவங்கப்பட்டை, சவுட்டுப்பு, கொத்தமல்லி விதை, ஜீரகம் இவை ஒவ்வொன்றும் அரைக்கால் பலம் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, நான்கு பலம் சாக்கரையையும் கலந்து விடவும். இது 'யவாநீகாண்டவ சூர்ணம்' எனப்படும். இந்த சூர்ணம் பாண்டுரோகம், ஹ்ருத்ரோகம், கிரஹஜ்வரம், வாந்தி, க்ஷயம், அதிஸாரம், ப்லீஹோதரம், வயிற்றுப் பொருமல், மலபந்தம், அரோசகம், வயிற்று வலி, அக்னிமார்தியம், அர்சஸ், நாக்கு-தொண்டைகளில் உண்டாகும் வியாதிகள் இவற்றை ஸ்வஸ்த்தம் செய்யும். 126—129½.

தாளிசாதி துர்ணம் துளிகையும்:—தாளிசப்பத்திரி ஒரு பங்கு, மிளகு இரண்டு பங்கு, சுக்கு மூன்று பங்கு, திப்பிலி நான்கு பங்கு, மூங்கிலுப்பு ஐந்து பங்கு, ஏலக்காயும் இலவங்கப்பட்டையும் தனித் தனியே அரைப் பங்கும் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து முப்பத்திரண்டு பங்கு சர்க்கரையும் கலக்கவேண்டும்; இது 'தாளிசாதி சூர்ணம்' எனப்படும்; இச்சூர்ணத்திற்கு பாசனசக்தி யுண்டு; அரோசகத்தைப் போக்கும்; காஸம், ச்வாஸம், ஜ்வரம், வாந்தி, அதிஸாரம், க்ஷயம், வயிற்றுப் பொருமல், ப்லீஹோதரம், கிரஹணி, பாண்டுரோகம் இவற்றையும் போக்கும். சர்க்கரையைக் காய்ச்சி பாகு செய்து அதில் சூர்ணத்தையும் கலந்து மாத்திரையாகச் செய்தும் உபயோகிக்கலாம். 130—133½.

ஸிதோபலாதி துர்ணம்:—கற்கண்டு பதினாறு பங்கும், மூங்கிலுப்பு எட்டு பங்கும், திப்பிலி நாலு பங்கும், ஏலக்காய் இரண்டு பங்கும், இலவங்கப்பட்டை ஒரு பங்கும் சேர்த்து சூர்ணம் செய்யவும். இதற்கு 'ஸிதோபலாதி சூர்ணம்' எனப் பெயர்; இதை தேன் அல்லது நெய்யோடு கலந்து உட்கொள்ளலாம்; இவ்வெளவுஷம் ச்வாஸம்,

காஸம், க்ஷயம், கை கால் எரித்தல், அக்னிமாந்தியம், நாக்கின் திமிர், பார்ச்சுலை, அரோசகம், ஜ்வரம், இரத்தபித்தம் இவற்றை சீக்கிரத்தில் ஸ்வஸ்த்தம் செய்யும். 134—137.

பாஸ்காலவண தூர்ணம்:—கறியுப்பு எட்டு பங்கு, சவுட்டுப்பு ஐந்து பங்கு, அட்டுப்பு, இந்துப்பு, கொத்தமல்லி விதை, திப்பிலி, மோடி, கருஞ்ஜீரகம், இலவங்கப்பத்திரி, நாககேஸரம், தாளிசுப்பத்திரி, புளிவஞ்சி இவை ஒவ்வொன்றும் இரண்டிரண்டு பங்கு, மீன்கு, ஜீரகம், சுக்கு இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பங்கு, மாதனை நான்கு பங்கு, இலவங்கப்பட்டை, ஏலம் இரண்டும் தனித்தனியே அரைப் பங்கு, இவற்றை பெல்லாம் சேர்த்து செய்யப்பட்ட சூர்ணம் 'பாஸ்காலவணம்' என்று வழங்கப்படும். இந்தச் சூர்ணத்தை அரைக் கால் பலம் வீதம் புளித்த அன்ன ரஸத்திலாவது, மோரிலாவது, ஸுரை யென்னும் மத்தியத்திலாவது, அல்லது ஆஸவங்களிலாவது கலந்து உட்கொள்ளலாம்; இவ்வெளஷதம் வாதகபங்களினுண்டாகும் குன்மங்கள், ப்லீஹாதாம், மஹோதாம், க்ஷயம், அர்சஸ், கிரஹணி, குஷ்டம், மலபந்தம், பசந்தரம், சோதை, சூலை, ச்வாஸகாஸம், ஆம்வாதம் ஹ்ருத்தரோகம், அக்னிமாந்தியம் இவற்றைப்போக்கும்; தீபநாசகருணங்கள் இதற்கு விசேஷமாயுண்டு; ஸகல ஜனங்களுடைய நச்சமயின் பொருட்டு முன்பு பாஸ்கால இவ்வெளஷதம் கண்டறிப்பபட்டது. 138—144.

ஏலாதி தூர்ணம்:—ஏலக்காய், ஞாழல், கோரைக்கிழங்கு, இலந்தங்கொட்டை, திப்பிலி, வெண்சந்தனம், நெற்பொரி, இலவங்கம், நாககேஸரம் இவையனைத்தையும் சூர்ணம்செய்து சர்க்கரை சேர்த்து, தேனில் குழைத்து உட்கொள்ள, ஸந்திபாதத்தினுண்டாகும் வாதியானது வெகு சீக்கிரத்தில் நின்றுவிடும். 145, 146.

வ்யாக்ரியாதி தூர்ணம்:—கண்டங்கத்திரி, ஜீரகம், நெல்லிக்காய் இம்மூன்றையும் சூர்ணம் செய்து தேனிற் குழைத்து உபயோகிக்க ஊர்த்வச்வாஸம், மஹாச்வாஸம் இவை உடனே சமநம்கும். 147.

பஞ்சநிம்ப தூர்ணம்:—வேப்பமரத்தின் வேர், இலை, புஷ்பம், பழம், பட்டை இவற்றை மும்மூன்று பலம் எடுத்து சூர்ணம் செய்ய

வும்; லோஹஸம்,¹ கடுக்காய், தகரவிதை, தித்திரமூலம், சேராவ் கொட்டை, வாய்விடங்கம், நெல்லிக்காய், மஞ்சள், திப்பிலி, மீன்கு, சுக்கு, ஆட்லாங்கொடி, பச்சிலை, நெரிஞ்சில், சர்க்கரை இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருபலம் எடுத்து அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கூட்டி, கரிசலாம் கண்ணிச் சாற்றில் முதலில் பாவனை செய்து, அப்பால் கருங்காலி, தினிசை இவற்றை எட்டுமடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து, எட்டில் ஒரு பாகமாகக் காய்ச்சி, அதில் மேற்கூறிய சூர்ணத்தை மீண்டும் பாவனை செய்யவும். அதில் சூர்ணமெல்லாம் ஊறி உலர்ந்த பிறகு, அதைக் கால் பலம் அளவில் கருங்காலி தினிசை இவற்றின் கஷாயத்தோடாவது, பாலுடனாவது உட்கொண்டு வரலாம்; இது சிறந்தரஸாயனமாகும்; ஒரு மாதகாலம் உபயோகிக்க ஸகல குஷ்டங்களும் சாந்தமாகக்கூடும்; அநேக இதர ரோகங்களும் நிரந்தரமாகும். இது 'பஞ்சநிம்ப சூர்ணம்' என்று கூறப்படும். 148—153.

சுதாவாயாதி தூர்ணம்:—தண்ணீர்விட்டான், நெரிஞ்சில், பூனைக்காலி விதை, பீர்க்கு, போமுட்டி, நீர்முள்ளிவிதை இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, இரவில் பசும்பாலுடன் உட்கொள்ளலாம், இந்தச் சூர்ணத்தின்பிரபாவத்தினால் புருஷருக்கு ஸ்த்ரீகளிடம் பிரவருத்திக்க விசேஷ திறமையண்டாகும். 154, 155.

வரீவநந்தாதி தூர்ணம்:—அமுக்கிறுங்கிழங்கு பத்து பலமும், கடற்பாலை 2 பத்து பலமும் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, நெய் வைத்துப் பழகிப் பட்டாத்திரத்தில் எடுத்து வைத்து, கால்பலம் அளவில் பாலோடு உட்கொள்ள, முன்போலவே ஆண்மையதிகமாகும். ஸ்த்ரீகளிடம் சேராமல், இவ்வெளஷதத்தை யுட்கொண்டு வருபவன் நரைதிரை யேது மின்றி வெகு திட சரீரியாய் வாழ்வான். 156, 157.

முல்லீகந்தாதி தூர்ணம்:—நிலப்பனங்கிழங்கின் சூர்ணம், சீந்திற்கோடியின் ஸத்துவம், நீர்வஞ்சிக்கொடி³, நெரிஞ்சில், இலவம்

1. லோஹஸம்:—இதைப்பற்றி இதே கண்டத்தில் பதினேராவது அத்தியாயத்தில் 44-வது ச்லோகம் முதல் 51-வது ச்லோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு வரையில் விவரம் காண்க.

2. 'வருத்ததாருகம்' என்பதை கடற்பாலை பென்று சிலரும் செம்புளிச்சை பென்று வேறு சிலரும் கூறுவர்.

3. 'வாநீர' என்கிற பாடத்தில் நீர் வஞ்சி பென்றும்; 'வாநீர்' என்கிற பாடத்தில் பூனைக்காலி பென்றும் பொருள்.

ய்சின், சர்க்கரை, நெல்லிக்கனி இவற்றின் சூர்ணம் அனைத்தையும் ஒன்று சேர்த்து நெய் அல்லது பாலுடன் உட்கொண்டால் சிற்றின்பத் திற்கு வேண்டிய சக்தியுண்டாகும். 158½.

சித்திரகாதி சூர்ணம், இரண்டாவது:— சித்திரமூலம், த்ரிபலை, கோரைக்கிழங்கு, வாய்விடங்கம், த்ரிசுடு இவற்றை ஸமயெடையாகச் சேர்த்து, லோஹபஸம் ஒன்பதில் ஒரு பங்காகக் கலந்து, தேன் அல்லது நெய்யோடு உட்கொள்ளலாம். இதற்கும் பசுமூத்திரம் அல்லது மோர் அதுபாணமாக உபயோகிக்கக்கூடியதாம்; உக்கிரமான பாண்டிரோகம், ஹ்ருத்தரோகம், பகந்தாம், சோதை, குஷ்டம், மஹோதரம், அர்சஸ், அக்னிமாந்தியம், அரோசகம், கிருமிகள் இவற்றை இச்சூர்ணம் ஸ்வஸ்தம் செய்யும். 159—161½.

முகாரகரபாதி சூர்ணம்:— அக்காகாரம், சுக்கு, தக்கோலம், குங்குமப்பூ, திப்பிலி, ஜாதிகாய், இலவங்கம், சந்தனம் இவை ஒவ்வொன்றும் கால்பலம், அபினி ஒரு பலம் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து விடவும். இந்த சூர்ணத்தை ஒரு மாஷப்பிரமாணம்¹ தேனோடு கலந்து இரவில் உட்கொள்ளலாம்; இது சுக்ரத்தை ஸ்தம்பநம் செய்யும்; புருஷருக்கும் ஸ்த்ரீகூலுக்கும் அன்னியோன்னியம் ப்ரீதியை யுண்டு பண்ணும். 162—164½.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

குளிகா கல்பனை.

குளிகை:— இனி குளிகைகள் செய்யும் வகை கூறப்படுகிறது; குளிகைக்கே வடகம், வடி, மோதகம், வடிகா, பிண்டி, குடம், வர்த்தி என்று வேறு பெயர்களுண்டு. வெல்லம், சர்க்கரை, மைஸாக்ஷி இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றை அக்னியின் மீதேற்றி இளக்கச் செய்து, அதில் அவசியமான சரக்குகளின் சூர்ணத்தைச் சேர்த்து, குளிகை குளிகை செய்யலாம். சில் ஸமயம் மைஸாக்ஷியைக் காய்ச்

1. மாஷப்பிரமாணம்:— 4-ம் பக்கம்பார்க்க...

சாமலே, தேன் முதலிய திரவ பதார்த்தங்களைச் சேர்த்து குளிகை செய்வலாம். 1—3.

குளிகைகளில் சேர்க்கக்கூடிய பதார்த்தங்களின் அளவு முதலியன:— குளிகைகளில் சர்க்கரை சேர்க்க வேண்டி வந்தால், அதைச் சூர்ணத்தினும் நான்கு மடங்காகச் சேர்க்கவேண்டும்; வெல்லமானால் இரண்டு மடங்கும்; மைஸாக்ஷி, தேன் இவற்றை ஸம பாகமாகவும், இதர திரவ பதார்த்தங்களை இரண்டு மடங்காகவும் சேர்க்கவேண்டும். அவ்வாறு ருடைய சரீர பலத்திற்குத்தகுந்தவாறு கர்ஷப்பிரமாணத்திற்கு அதிகப் படாமல் குளிகைகளுக்கு அளவுகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். 4—5.

பாஹுநால துடம்:— பேய்த்தும்பட்டி, கோரைக்கிழங்கு, சுக்கு, நேபாளம், கடுக்காய், சிவதைவேர், கிச்சிலிக்கிழங்கு, வாய்விடங்கம், நெரிஞ்சில், சித்திரமூலம், வாலுமூவை இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் அரை பலமும், கருணைக்கிழங்கு எட்டு பலமும், கடற்பாலை நாலு பலமும், சேரங்கொட்டை நாலு பலமும் சேர்த்து க்வாதம் காய்ச்சவேண்டும்; இந்த க்வாதத்திற்கு ஜலம் ஒரு த்ரோணம் சேர்த்து, அதை நாலில் ஒருபங்காகச் சுண்டக்காய்ச்சவும். கஷாயச் சரக்குகளின் மொத்த எடைக்கு மூன்று மடங்கு வெல்லம் சேர்த்து, மறுபடியும் தீயிலேற்றிக் கிளறவேண்டும்; சூர்ணமும் கஷாயமும் ஒன்றாகக் கலந்து பக்குவமாகி ஸமயத்தில் சித்திரமூலம், சிவதைவேர், நேபாளம், வாலுமூவை இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலமும், த்ரிசுடு, ஏலம், மிளகு, இவ்வங்கப்பட்டை இவை ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்று பலமும் சேர்த்து பக்குவம் செய்து இறக்கிவிடவும்; சிறிது ஆறியவுடனே ஒரு பிரஸ்த்தப் பிரமாணம் தேனையும் சேர்த்து அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கலந்து குளிகைகளாகச் செய்துவிடவும்; இது மிகவும் குணத்திற்சிறந்த குளிகை யென்று வைத்தியர்களால் கொண்டாடப்படுகிறது; இதற்கு, 'பாஹுநாலதுடம்' என்று பெயர்; இவ்வெனஷதம் ஸகலவிதமான அர்சோரோசாலதுடம் என்று பெயர்; இவ்வெனஷதம் ஸகலவிதமான அர்சோரோசங்கள், குன்மம், வாத ஸம்பந்தமான உதாரோகம், ஆமவாதம், பிரதிச்யாயம், கிரஹணி, க்ஷயரோகம், பீடஸம், ஹலீமகம், பாண்டு ரோகம், பிரமேஹம் இவற்றைப்போக்கும்; இது சிறந்த இரஸாயனமுமாகும். 6—12½.

மரிசாதி துளிகை:—மீளகு கர்ஷப்பிரமாணம், திப்பிலி கர்ஷப் பிரமாணம், யவக்ஷாரம் அரை கர்ஷம், மாதலோ இரண்டு கர்ஷம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, எட்டு கர்ஷங்கொண்ட வெல்லத்துடன் கலந்து, ஒவ்வொரு சாணப்பிரமாணமாக குளிகைகள் உருட்டலாம்; இந்த குளிகையை வாயில் அடக்கிக்கொண்டிருந்தால் எவ்வித காஸமும் தீரும். 13—15.

சுண்ட்யாதி துளிகை:—சக்கு, கடுக்காய், வெல்லம், கோரைக்கிழங்கு இவற்றையாவது, தான்றிக்காயை மாத்திரமாவது குளிகை செய்து வாயில் அடக்கிக்கொண்டிருந்தால் எல்லா சுவாஸ-காஸங்களும் குறையும். 16.

ஜ்ஜ்ஜ்ஜ் துளிகை:—நெல்லிப்பருப்பு, தாமரைக்கிழங்கு, கோஷ்டம், தென்பொரி, அலவ்விழுது இவற்றை அரைத்துத் தேன் விட்டு குளிகைகளாகச் செய்து, வாயில் அடக்கிக்கொண்டு வந்தால் மிகுந்த காவறட்சி நிவ்ருத்தியாகும். 17½.

ஸத்ரீஷாதி துளிகை:—வாய்விடங்கம், சக்கு, திப்பிலி, கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய், வசம்பு, சேந்திற்கொடி, சேரங்கொட்டை, நாபி இவற்றை ஸமமெடையாகச் சேர்த்து, பசுமூத்திரத்தினால் அரைத்து, குன்று மணியளவில் குளிகை செய்யவும். இந்த மாத்திரையை இஞ்சி ஸ்வாஸத்துடன் உட்கொள்ளலாம். அஜீர்ணத்திலும் குன்மத்திலும் ஒரு குளிகையும், விஷ-ஞ்சியில் இரண்டு குளிகைகளும், ஸ்பீபம் கடித்தால் மூன்று குளிகைகளும், ஸந்திபாதரோகங்களில் நான்கு குளிகைகளும் உட்கொள்ளலாம்; இது மனிதரை அபாயகரமான நிலைமையிலிருந்து உயிர்ப்பிக்கும் சக்தியுடையதாகையால் 'ஸஞ்ஜீவநீ' குளிகை' என்று வழங்கப்படும். 18—21.

வ்யோஷாதி துளிகை:—தீரிகடு, புளிவஞ்சி, சலியம், தாளிசப்பத்திரி, சித்திரமூலம், ஜீரகம், புளி ஒவ்வொன்றும் கர்ஷ பரிமாணமும், இலவங்கப்பட்டை, ஏலக்காய், இலவங்கப்பத்திரி இவை ஒவ்வொன்றும் மூன்று சாணப்பிரமாணமும், வெல்லம் ஐந்துபலமும் சேர்த்து செய்யப்படும் மாத்திரை 'வ்யோஷாதி குளிகை' 1 எனப்படும். இது ஆமதோஷ மூள்ள பீரஸரோகம், ச்வாஸகாஸம், அரோசகம், தொண்டைக்கம்மல், பாதிரச்யாயம் இவற்றைப் போக்கும். 22—23½.

1. வ்யோஷம்—தீரியூஷணம் அல்லது தீரிகடு.

சுண்ட துளிகை முதலியது:—சக்கு, வெல்லம் இவ்விரண்டையும் மாத்திரையாகச் செய்து ஆமதோஷங்களிலும், திப்பிலி, வெல்லம் இரண்டையும் குளிகை செய்து அஜீர்ணரோகத்திலும், ஜீரகம், வெல்லம் இவ்விரண்டையும் சேர்த்து குளிகை செய்து மூத்திர க்ருச்சிர ரோகத்திலும், கடுக்காய், வெல்லம் இவ்விரண்டையும் குளிகை செய்து அர்சோரோகத்திலும் உபயோகிக்கலாம். 24½.

வ்ருத்தநார்வாதி துளிகை:—கடற்பாலை, சேரங்கொட்டை, சக்கு இவற்றின் சூர்ணத்துடன் வெல்லம் சேர்த்து மாத்திரை செய்துபயோகிக்க ஆறுவித அர்சோரோகங்களும் போகும். 25½.

ஸூரணாதி துளிகை:—உலர்ந்த கருணைக்கிழங்கு மூப்பத்திரண்டு பாகம், சித்திரமூலம் பதினாறு பாகம், சக்கு நான்கு பாகம், மீளகு இரண்டு பாகம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்யவும்; இவற்றிற்குப்போதுமான அளவு வெல்லம் சேர்த்து குளிகை செய்து அர்சோரோகத்தில் உபயோகிக்கலாம். 26—27½.

இரண்டாம் ஸூரணாதி துளிகை:—கருணைக்கிழங்கு, கடற்பாலை இவ்விரண்டும் தனித்தனியே பதினாறு பங்கு, நிலப்பனக்கிழங்கு, சித்திரமூலம் இவை தனித்தனியே எட்டு பங்கு, கடுக்காய், தான்றிக்காய், நெல்லிக்காய், வாய்விடங்கம், சக்கு, திப்பிலி, சேரங்கொட்டை, மோடி, தாளிசப்பத்திரி இவை ஒவ்வொன்றும் நான்கு பங்கு, இலவங்கப்பட்டை, ஏலம், மீளகு இவை ஒவ்வொன்றும் இரண்டு பங்கு; இவற்றையெல்லாம் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, எல்லாவற்றிற்கும் இரண்டு மடங்கு வெல்லம் சேர்த்து இடித்து குளிகைகள் செய்யவும். இந்த மாத்திரைக்கு தீபனசக்தி விசேஷமாயுண்டு; அர்சஸ், வாதகபங்கள் லுண்டான கிரஹணீரோகம், ச்வாஸம், காஸம், க்ஷயரோகம், பீலீஹரோகம், யானைக்கால், சோதை, லிக்கல், பேஹரோகம், பகந்தரம், மயிர்கம், இவற்றையும் போக்கு; வ்ருஷ்யர், இரஸாயனம், மேத்யம், நரைத்தல் இவற்றையும் போக்கு; வ்ருஷ்யர், இரஸாயனம், மேத்யம், என்கிற குணங்களுக்கும் உண்டு. 28—33.

தீர்பலாதி துளிகை:—தீர்பலை, தீரிகடு, சலியம், மோடி, சித்

1. வ்ருஷ்யம்:—வாஜீகரம் என்று கூறப்படும் குணம். இரஸாயனம், வாஜீகரம் என்கிற விஷயங்களைப்பற்றி 20-வது பக்கம் பார்க்க. மேத்யம்—புத்தியை வ்ருத்தி செய்யக்கூடிய குணம்.

திரமூலம், தேவதாரு, சுத்தி செய்த பொன்னிமீளே, 1 இலவங்கப்பட்டை, மரமஞ்சள், கோரைக்கிழங்கு, வாய்விடங்கம் இவை ஒவ்வொன்றும் கால் பலம், இவையனைத்துக்கும் இருமடங்கு சுத்தி செய்த மண்டுரம்² சேர்த்து, எல்லாவற்றையும் எட்டு மடங்கு பசுமத்திரத்திலிட்டு, அடுப்பிலேற்றி பக்குவம் செய்து, குளிகைகள் செய்யவும். இவ்வொஷதம் காமாலை, பாண்டுரோகம், மேஹரோகம், அர்சோரோகம், சோதை, குஷ்டம், கபரோகங்கள், ஊருஸ்தம்பம், அஜீர்ணம், ப்லீஹரோகம் இவற்றை ஸ்வஸ்த்தம் செய்யும். 31—36½.

பீடபல்யாதி துளிகை:—தேன் ஒரு பங்கு, நெய் இரண்டு பங்கு, திப்பிலி நாலை பங்கு, சர்க்கரை எட்டு பங்கு, பால் பதினாறு பங்கு சதுர்ஜாதம்³ ஒரு பங்கு இவையனைத்தையும் சேர்த்து அக்னியிலேற்றி பக்குவம்செய்து மாத்திரைகளாக உருட்டவும். இந்த குளிகை தாதுக் களைப்பற்றிய ஸகல ஜ்வரங்கள், ச்வாஸகாஸம், பாண்டு ரோகம் தாதுக்களின் சுஷீணம், அக்னிமாரந்த்யம் இவற்றைப்போக்கும். 37—39.

சுத்திரப்பா துளிகை:—கார்ப்போகரிசி, வசம்பு, கோரைக்கிழங்கு, மிலவேம்பு, சிந்தில், தேவதாரு, மஞ்சள், அதிலிடயம், மரமஞ்சள், மோடி, சித்திரமூலம், கொத்தமல்லிலிதை, தரிபலை, சவியர், வாய்விடங்கம், ஆனைத்திப்பிலி, தரிகடு, பொன்னிமீளே, கூரதவயம், இலவணத்ரயம் இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் சாணயெடைப்பு, சிவதைவேர், கேர்வாளம், இலவங்கப்பத்திரி, இலவங்கப்பட்டை, ஏலம், மூங்கிலரிசி இவை ஒவ்வொன்றும் கால் பலமும், அபயஸ்மம் அரைபல்லும், சர்க்கரை ஒரு பலமும், சிலாஜது இரண்டு பலமும், மைசாக்ஷி இரண்டு பலமும் சேர்த்து குர்ணம் செய்து, சிற்று ஜலம் விட்டு அரைத்து மாத்திரைகள் செய்யவும்; இதற்கு 'சுத்திரப்பா குளிகை' என்று பெயர். இது ஸ்வ ரோகங்களைப் போக்கக்கூடியது; விசேஷமாக இருபதுவித பிரமேஹங்கள், மூத்திர க்ருச்சிரம்,

1. பொன்னிமீளையென்னும் ஸ்வர்ணமாக்ஷிகத்தின் சுத்திமுதலியதைப்பற்றி இதேகண்டத்தில் 11வது அத்தியாயத்தில் விவரம் பார்க்க.

2. மண்டுரம்—11வது அத்தியாயத்தில் விவரம் காண்க.

3. சதுர்ஜாதம்—8வது டக்கம் பார்க்க.

மூத்திராகாதம், அச்மீரோகம், மலபந்தம், வயிற்றுப் பொருமல், வயிற்றுவலி, மேஹரோகத்தினாலுண்டாகும் கிரந்திகள், அர்புதம், அண்டவ்ருத்தி, பாண்டுரோகம், காமாலை, ஹலீம்கம், குடலிறக்கம், இடுப்புபுலி, ச்வாஸகாஸம், விசர்ச்சிகை யென்னும் சர்மவியாதி, குஷ்டம், அர்சஸ், சொறி, ப்லீஹரோகம், பகந்தரம், தந்தரோகம், நேத்திரரோகம், ஸ்த்ரீகளுக்குண்டாகும் மாதவிடாய் ஸம்பந்தமான வியாதி, கள், புருடருக்கு சுக்லத்தைப் பற்றிய வியாதிகள், அக்னிமாரந்த்யம், அரோசகம், ஸந்திபாத ஸம்பந்தமான வியாதிகள் இவற்றைப் போக்கும். பல்யம், வ்ருஷ்யம், இரஸாயனம் என்கிற குணங்களும் இதற்கு உண்டு. இச்சுத்திரப்ரா குளிகையில் கர்ஷமென்கிற அளவு நான்கு சாணங்கொண்டதாம். 40—49.

காங்காயந் துளிகை:—குராசானியோமம், ஜீரகம், கொத்தமல்லிவிதை, மிளகு, வெண் காக்கட்டான், லும், கருஞ்சீகரம் இவை ஒவ்வொன்றும் கால் பலம், பெருங்காயம் ஆறு சாணம், கூரதவயம், பஞ்சலவணம், சிவதைவேர் இவை தனித்தனியே அரைப்பலம், நேபாளம், கிச்சிலிக்கிழங்கு, அல்லிக்கிழங்கு, வாய்விடங்கம், மாதளம்பழம், கடுக்காய், சித்திரமூலம், புளிவஞ்சி, சுக்கு இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கால், சித்திரமூலம், புளிவஞ்சி, சுக்கு இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலம் சேர்த்து, நன்கு குர்ணம் செய்து, கொடி மாதளம்பழச்சாறும் சேர்த்து அரைத்து குளிகைகள் செய்யவும். நெய், பால், மத்தியங்கள், மேர் முதலிய புளிப்பான் வஸ்துக்கள், உஷ்ணஜலம் இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை இந்த மாத்திரைக்கு அதுபாணமாகக் கொள்ளலாம். இந்த குளிகை 'காங்காயந்' என்கிற முனிவரால் செய்யப்பட்டு, குணத்திற் சிறந்ததென்று கூறப்பட்டுள்ளது. குன்மரோகங்களைப் போக்குவதற்கு இது மிக உபயோகமானது. மத்தியங்களுடன் உபயோகித்தால் வாத குன்மத்தையும், பசும்பாலோடு உபயோகித்தால் பித்த குன்மத்தையும், பசுமூலக் க்வா பசு மூத்திரத்துடனுபயோகித்தால் கப குன்மத்தையும், தசமூலக் க்வா தத்துடன் உபயோகித்தால் ஸந்திபாத குன்மத்தையும், ஒட்டகப்பாலுடன் உட்கொண்டால் ஸ்த்ரீகளுக்குண்டாகும் இரத்த குன்மத்தையும் போக்கும்; இருதயத்தைப் பற்றிய வியாதிகள், கிரஹணீ, வயிற்று ரோய், வயிற்றுக் கிருமிகள், அர்சஸ் இவைகளும் தீரும். 50—55½.

யோகராஜகுத்துலு:—சக்கு, மோடி, திப்பிலி, சவியம், சித் திரமூலம், பொரித்த காயம், ஓமம், கடுகு, ஜீரகம், கருஞ்ஜீரகம், அரேணுகம், குடசப்பலை, வட்டத்திருப்பி, வாய்விடங்கம், ஆனைத் திப்பிலி, கடுகரோகினி, அதிவிடயம், கண்டுபாரங்கி, மருளங்கிழங்கு, வசம்பு இவ்விருபது சரக்குகளில் ஒவ்வொன்றும் சாண பரிமாணம் இவையனைத்துக்கும் இரண்டு மடங்கு த்ரிபலை, இவற்றையெல்லாம் குர்ணம் செய்து, இவையெல்லாவற்றிற்கும் ஸமயெடை மைசாக்ஷி சேர்த்து, அடுப்பிலேற்றி பக்குவம் பெய்து பாகுபோல் வருகையில், வங்கபஸ்மம், நாசபஸ்மம், வெள்ளிபஸ்மம், கார்தபஸ்மம், அப் ரகபஸ்மம், மண்ரேபஸ்மம், இரஸவியந்தூரம், இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலம் கலந்து, அனைத்தையும் ஒரு பிண்டமாகச் செய்து, நெய் வைத்திருந்த ஒரு பாத்திரத்தில் சேர்த்து, சிறிது ஆறியபின் ஒவ்வொரு சாண யெடையுள்ள மாத்திரைகளாக உருட்டவும்; இது 'யோகராஜ குக்குலு' என்று சொல்லப்படும். ஸந்திபாத வியாதிகளைப் போக்குவதிலும், இரஸாயனம் என்கிற குணத்திலும் இது பெயர் போனது. இவ்வெனவுத முபயோகிக்கையில் புணர்ச்சி. ஸாதாரண ஆஹாரவகைகள், பானவகைகள் இவற்றைப் பரிஹரிக்க வேண்டுமென்கிற நியமமில்லை. ஸகல விதமான வாதரோகங்கள், குஷ்டரோகம், அர்சஸ், கிரஹணி, பிரமேஹம், வாதரக்தம், வயிற்று நோய், பகந்தரம், உதாவர்த்தம், க்ஷயம், குன்மம், அபஸ்மாரம், உரோக் கிரஹம் என்கிற மாநிபிப்பு, அக்னி மாந்த்யம், ச்வாஸகாஸம், அரோ சகம், புருடருக்குண்டாகும் சுக்லதோஷம், ஸ்த்ரீகளுக்கு மாதவிடாய் லுண்டாகும் தோஷம். இவற்றை ஸ்வஸ்த்தம் செய்யும்; மலட்டுத் தன்மையைப் போக்கச் சுருத்தரிக்கச் செய்யும் குணமும் இதற் குண்டு. புருடருக்கு ஆண்மைக்குறைவையும் அகற்றும். யோக ராஜகுக்குலுவை ராஸநாதிக்கவாதத்துடன்² உபயோகித்தால் பல விதமான வாதரோகங்களும், காகோலீக்வாதத்துடன் உட்கொண்

1. மைசாக்ஷி யென்னும் குங்கிலியம் சேர்த்து செய்யப்படும் குளிகைகள் 'குக்குலு' என்று வழங்கப்படும்.

2. இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கஷாய வகைகளின் விவரங் களை 'க்வாதகல்பனை' அத்தியாயத்திற் பார்க்க.

டால் பித்தரோகங்களும், ஆரக்வதாதி க்வாதத்துடன் உட்கொண் டால் கபரோகங்களும், தார்வயாதி க்வாதத்தோடு உபயோகித்தால் மேஹரோகங்களும், பசு மூத்திரத்தோடு உட்கொண்டால் பாண்டு ரோகமும், தேனோடு உட்கொண்டால் மேதோரோகமும், வேப்பம் பட்டைக் கஷாயத்துடன் உபயோகித்தால் குஷ்டரோகமும், குசேசி யாதி க்வாதத்துடன் உபயோகித்தால் வாதரக்தமும், பிப்பல்யாதி க்வாதத்தோடு உபயோகித்தால் சோதையென்னும் சோகை, வயிற்று வலி இவையும், பாடலாதி க்வாதத்துடன் உபயோகித்தால் எலி விஷமும், த்ரிபாலாக்வாதத்துடன் உட்கொண்டால் உக்கிரமான கண் ணேயுர், புணர்வாதி க்வாதத்துடன் உட்கொண்டால் ஸகலவிதமான உதாரோகங்களும் நிவ்ருத்தியாகும். 55—69.

நைசோரிக குக்குலு:—மூன்று பிரஸ்த்தம் த்ரிபலையையும், ஒரு பிரஸ்த்தம் சேந்திற்கொடியையும் நன்றாக இடித்து, இரும்புப் பாத் திரத்திலிட்டு, ஒன்றரை த்ரோணப்பிரமாணம் ஜலம் சேர்த்து, அரை வாசி ஜலம் வற்று்வரையில் காய்ச்சி வடிக்கட்டிலிடவும்; பிறகு அக்கஷாயத்தை அதே பாத் திரத்திலிட்டு ஒரு பிரஸ்த்தப் பிரமாணம் சுத்தமான மைசாக்ஷியைச் சேர்த்துக் கரண்டியினால் அடிக்கடியும் கிள றிக்கொண்டே காய்ச்சவும்; வெல்லப்பாகுபோல் குழைந்துவரும் ஸமயத்தில் இரண்டு பலம் த்ரிபலை, ஒரு பலம் சேந்திற்கெடி, ஒன் றரைப்பலம் த்ரிகடு, அரைப்பலம் வாய்விடங்கம், கால்பலம் நேபாளர், கால்பலம் சிவதை வேர் இவற்றை நன்கு குர்ணம் செய்து சேர்த்து, அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கிளறி உருட்டி, ஒரு நெய்ப்பாத்திரத்தில் சேர்த்து, சாணப்பிரமாணங்கொண்ட மாத்திரைகளாகச் செய்யவும். இந்த மாத்திரைகளை அந்தந்த தோஷ நிலையையறிந்து பெருப்பாலும் எல்லா வியாதிகளிலும் உபயோகிக்கலாம். இதற்கு உஷ்ண ஜலத் தையாவது, இளஞ்குடான பாலையாவது, மஞ்ஜிஷ்டாதி க்வாதத்தை யாவது முறைப்படி அநுபானமாயுட்கொள்ளலாம். 'கைசோரிக குக்குலு' எனப்படும் இந்த குளிகை ஸகல குஷ்டங்கள், ஸந்திபாத வாதரக்தம், எல்லாவிதமான விரணங்கள், குன்மங்கள், பிரமேஹ பிடகைகள், பிரமேஹம், உதாரோகம், அக்னிமாந்த்யம், காஸர், சோதை, பாண்டு இவற்றை ஸ்வஸ்த்தம் செய்யும். இதை தினந்

தோறும் சிறிது உபயோகித்துவந்தால் இம்ஸாயநமாகவும் இருக்கும். சரீரத்திற்குக் கார்தியைத் தருர். வாஸாதி க்வாதத்துடன் உட் கொண்டால் நேத்திர ரோகங்களையும், வருணாதிக்க்வாதத்துடன் உட் கொண்டால் குன்மம் முதலிய வியாதிகளையும், கதிர்க்வாதத்துடன் உபயோகித்தால் விரணங்கள் குஷ்டங்கள் முதலானவற்றையும் போக்கும். மைஸாக்ஷி சேர்ந்த இவ்வித ஓஷாதமுபயோகிக்கும் போது புளிப்பான பதார்த்தங்கள், தீக்ஷண பதார்த்தங்கள், அஜீர்ண முண்மெண்ணக்கடிய பதார்த்தங்கள், புணர்ச்சி, சிம்மமுண்டாக்கக் கூடிய வேலைகள், வெயில், மத்தியம், கோபம் இவற்றை விலக்கி விடவேண்டும். 70—81.

நீரிபலாதி துக்குலு:—தீரிபலா சூர்ணம் மூன்று பலம், திப்பிலி சூர்ணம் ஒருபலம், மைசாக்ஷி ஐந்துபலம் இவையனைத்தையும் ஒன்றாகக் கலந்து இடித்து, குளிகைகளாய் உருட்டி, அவாவரது ஜாடராக் னியின் பலத்திற்குத் தருந்தவாறு உபயோகிக்கலாம். இது பகத் தரம், குன்மம், சோதை, அச்சுஸ்இவற்றைப் போக்கும். 82, 83.

கோகஷ்ராதி துக்குலு:—இருபத்தெட்டு பலம் நெரிஞ்சியை ஆறுமடங்கு ஜலத்திலிட்டுக் காய்ச்சி, பாதி ஜலம் வற்றிப்போனதும் வடிக்கட்டி, அக்கஷாயத்தில் ஏழு பலம் மைசாக்ஷி சேர்த்து பக்குவம் செய்து, வெல்லப்பாகுபோல் வருட்பொழுது தீரிசு, தீரிபலை, கோரைக்கிழங்கு இவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் ஏழு பலம் எடை சூர்ணஞ்செய்து, அதில் கலந்து, மாத்திரைகளாய் உருட்டவுர். இதை யுட்கொண்டால் பிரமேஹம், மூத்திரக்குச்சிரம், பிரதரமென்னும் பெருப்பாடு, மூத்திராகாதம், வாதரகத்தம், வாதரோகங்கள், சுக்ல தோஷம், அச்மீர் இவை குணமாகும். 84—87.

நீரிபலாதி துளிகை, இரண்டாவது:—தீரிபலை எட்டு பலம், சுத்தமான சேராங்கொட்டை நான்கு பலம், கார்ப்போகரிசி ஐந்து பலம், வாப்பிடங்கம் நான்கு பலம், அயபஸ்மர், சிவதைவேர், மைசாக்ஷி, சிலா ஜது இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலம், அல்லிக்கிழங்கு எட்டு பலம், சித்திரமூலம் அரைப்பலம், மிளகு அரைக்கால் பலம், சுக்கு, திப்பிலி, கோரைக்கிழங்கு, இலவங்கப்பட்டை, ஏலர், இலவங்கப்பத் திரி, சூங்குமப்பு. ஒவ்வொன்றும் சாணயெடை; இவ்வனைத்தையும்

சூர்ணம் செய்து, இவற்றிற்கு ஸமயெடை கற்கண்டை பாகு செய்து, அதில் மேற்கூறிய சூர்ணத்தைப் போட்டு, நன்றாகக் கிளறி மாத்திரைகளாய் உருட்டவும். இதை அவாவரது சரீரக் கூறுபாட்டுக் கேற்றவளவு உபயோகித்து வந்தால் அகில குஷ்டங்கள், ஸந்திபாத வியாதிகள், பகந்தரம், ப்லீஹவ்ருத்தி, குன்மம், நாக்கு உள் தவடை தொண்டை இவற்றிலுண்டாகும் வியாதிகள், சிரஸ் நேத்திரம் புருவம் இவற்றிலுண்டாகும் ரோகங்கள் இடுப்பு வலி முதலியவை தீரும். நாபிக்குக் கீழுள்ள அவயவங்களில் வியாதி கண்டால் ஆஹாரமுண் பதற்கு முன்பும், வயிற்றிலுண்டான வியாதிக்கு உணவின் இடையிலும், மார்புக்கு மேற்புறத்து அவயவங்களில் வியாதி கண்டால் ஆஹார முண்டபிறகும் இவ்வெனவதை யுட்கொள்ளவேண்டும். 88—94½.

காஞ்சநா துக்குலு:—செம்மந்தாரப்பட்டை இருபத்தைந்து பலம், தீரிபலை ஆறுபலம், தீரிசு மூன்று பலம், மாவலிங்கம் பழம் ஒரு பலம், ஏலக்காய், இலவங்கப்பட்டை, இலவங்கப்பத்திரி இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கர்ஷம், இவையனைத்தையும் சேர்த்து ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கர்ஷம், இவை யெல்லாவற்றிற்கும் ஸமயெடையாக சூர்ணம் செய்யவும்; இவை யெல்லாவற்றிற்கும் ஒன்றாயிடித்து, சாணமெடையில் மைசாக்ஷி சேர்த்து, அனைத்தையும் ஒன்றாயிடித்து, சாணமெடையில் குளிகைகள் செய்யவும். இதை தினந்தோறும் காலை யில் உட் குளிகைகள் செய்யவும். இதை தினந்தோறும் காலை யில் உட் கொண்டு வரலாம். உக்கிரமான கண்டமலை, அபசி, அர்புதம், கிரந்திகள், விரணங்கள், குன்மம், குஷ்டம், பகந்தரம் இவற்றைப் போக்கும். கொட்டைக் கரந்தையின் க்வாதத்தையாவது, கருங் காலி மரப்பட்டையின் க்வாதத்தையாவது, கடுகாயின் கஷாயத்தை யாவது, உஷ்ணஜலத்தையாவது இவ்வெனவதைத்திற்கு அதுபாணமாகக் கொள்ளலாம். 95—100.

மாவலாதி துளிகை:—உளுந்து, கோதுமை, திப்பிலி, வாற் கோதுமை, சம்பா அரிசி இவற்றை உமி நீக்கித் தனித்தனியே சூர்ணம் செய்து, ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு பலம் எடுத்து ஒன்றாகக் கலந்து, அனைத்தினும் அரைவாசி நெய் சேர்த்துப் பொரித்து, பிறகு சூர்ணமனைத்துக்கும் ஸமமாக கற்கண்டையும், இரண்டு மடங்கு ஜலத்தையும் சேர்த்து, சிறுகச் சிறுகத் தீயிட்டு பக்குவம் செய்யவும்.

நன்றாகப் பக்குவமான பின்பு மாத்திரைகளாய் உருட்டவும். இதில் ஒரு பல மருந்தை நான்கு மடங்கு பாலுடன் மாலே நேரத்தில் தினந்தோறும் உட்கொண்டு வரலாம். இதை யுட்கொள்வதால் ஆண்மையதிகரிக்கும்; சிற்றின்பங்களில் விசேஷமாகப் பிரவ்ருத்தித்தாலும் பலவகுன்றாது. இவ்வெளவதமுபயோகிக்கையில் உப்பையும், புளிப்பையும் விலக்கிவிடவேண்டும். 101—105.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

லேஹ்ய கல்பனை.

லேஹ்யமும் அந் பரிமாணமும்:—க்வாதம் முதலியதை 1 மீண்டும் காய்ச்சி பக்குவம் செய்வதால் திரண்டு கனமாக வரும் பாகமானது லேஹ்யமெனப்படும்; இதற்கே ரஸக்ரிபை, அவலேஹம், லேஹம் என்றும் பெயர். லேஹ்யங்களை உட்கொள்வதற்குப் பொதுவான பரிமாணம் ஒரு பலமாகும். 1.

லேஹ்யத்தில் சேர்க்கவேண்டிய வஸ்துக்களின் பரிமாணங்கள்:—லேஹ்யத்தில் சர்க்கரை சேர்க்க வேண்டுமானால், அதில் உபயோகிக்கப்படும் சூர்ணத்தைக் காட்டிலும் நான்கு மடங்கும், வெல்லமானால் இரு மடங்கும், திரவபதார்த்தங்கள் 2 நான்கு மடங்கும் உபயோகிக்கப்படவேண்டும்; லேஹ்ய பாகங்களுக்கு எங்கும் இதுவே பொதுப் பரிமாணமாகும். 2.

லேஹ்ய பாகத்தின் அறிதிறிகள்:—லேஹ்யம் நன்கு பக்குவமாகிற நிலைமைக்கு வந்ததானால், அதன் இனகிய பாகானது நூல் போல் இழுபடும்; அதை ஜலத்திலிட்டால் அமிழ்ந்துவிடும்; வீரல்களால் அழுத்தினால் சிறிது உரப்பாயிருப்பதுடன், அதில் அங்குலிகளிலுள்ள இரேகைகளின் முத்திரையும் பதியும்; அதில் சேர்க்கப்

1. இங்கு க்வாதம் முதலியது என்று ஸ்வரஸம், கல்கம், க்வாதம், பாண்டம், ஹிமம் என்கிற ஐந்துவித கஷாயங்களும் குறிக்கப்படுகின்றன.

2. திரவபதார்த்தங்கள் - பால், தேன், ரெய் முதலியவை.

படும் சர்க்கரைக்குள்ள சுவையும் மணமும் நிறமும் நன்கு காணப்படும். 3.

லேஹ்யத்திற் அநுபாணங்கள்:—பால், கருப்பஞ்சாறு, பஞ்சமூலகஷாயத்தினாலான யூஷம், 1 வாஸக்வாதம் 2 இவை பொதுவாக லேஹ்யங்களுக்குச் சிறந்த அநுபாணங்களாகும். 4.

கண்டகார்யாதி அவலேஹம்:—ஒரு த்ரோணபரிமாணம் கொண்ட ஜலத்தில் நூறு பலம் கண்டங்கத்திரியைச் சேர்த்து க்வாதம் காய்ச்சவும்; முன் சேர்த்த ஜலத்தில் நாலிலொரு பாகம் மிகுந்திருக்கையில், அதில் அடியில் வரும் சர்க்கரைச் சூர்ணம் செய்து சேர்க்கவேண்டும்:—சீந்திற்கொடி, சலியம், சித்திரமூலம், கோரைக்கிழங்கு, கர்க்காடச்சூங்கி, த்ரிகடு, காஞ்சொறி, கண்டொரங்கி, சிற்றகிழங்கு, கச்சோரம் இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலம்; சர்க்கரை இருபத்தைந்து பலம்; ரெய், நல்லெண்ணெய் தனித்தனியே கரை இருபத்தைந்து பலம்; இவற்றைச் சேர்த்து லேஹ்யமாகச் செய்து ஆறிய எட்டு பலம்; இவற்றைச் சேர்த்து லேஹ்யமாகச் செய்து ஆறிய எட்டு பலமும், பிறகு தேன் எட்டு பலமும், மூங்கிலுப்பின் சூர்ணம் நான்கு பலமும், திப்பிலிப்பொடி நான்கு பலமும் சேர்த்து, நல்ல மட்பாத்திரத்தில் வைத்திருக்கவும். இந்த லேஹ்யம் விக்கல், ச்வாஸரோகம் இவற்றை நன்றாகப் போக்கும். 5—9.

த்யவநபிராகாவலேஹம்:—பாதிரி, அகில், பெருங்குமிழன், பில்வம், பெருமரம், நெரிஞ்சில், சிறுமல்லி, பெருமல்லி, கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, திப்பிலி, கர்க்காடச்சூங்கி, திராசை, சீர்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, திப்பிலி, கர்க்காடச்சூங்கி, திராசை, சீர்கத்திரி, கடுக்காய், சிற்றமுட்டி, கீழாநெல்லி, ஆடாதோடை, ருத்தி, ஜீவந்தி, கச்சோரம், ஜீவகம், ரிஷபகம், கோரைக்கிழங்கு, அல்லிக் கிழங்கு, சிறுகோவை, நரிப்பயறு, பெருவீடுகொள்ளி, நிலப்பூசனிக் கிழங்கு, சாறடை, காகோலி, க்ஷீரகாகோலி, தாமரை, மேதா, மஹா மேதா, சிற்றேலம், அகருக்கட்டை, சந்தனம் இவற்றில் ஒவ்வொரு

1. பஞ்சமூலம்—123-வது பக்கம் டிப்பணியிலும், யூஷம் என்பதைப் பற்றி 122-வது பக்கத்திலும் விவரம் காண்க.

2. வாஸக்வாதம்—111-வது பக்கத்தில் 'கேவல வாஸக்வாதம்' என்பதைப் பார்க்க.

3. த்ரோணம்—4-வது பக்கம் பார்க்க.

பலமெடுத்து, இடித்து, ஒரு பாத்திரத்தில் த்ரோணபரிமாணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, இவற்றுடன் ஐந்தாறு நெல்லிக்கனிகளையும் போட்டு பக்குவம் செய்து, எட்டிலொரு பங்காகச் சுண்டும்படி கஷாயம் காச்சி, அதிலுள்ள நெல்லிக்கனிகளைப் பிளந்து கொட்டைகளேயெடுத்து, வஸ்திரத்திலிட்டு நன்றாகப் பிழிந்து, அந்தத் திப்பியை ஏழு பலம் நெய்யில் சேர்த்து, சிறுசுச் சிறுசு அக்கினியில் வறுத்தெடுத்து, முற்கூறிய க்வாதத்தை வடிக்கட்டி இதில் சேர்த்து, ஐம்பது பலம் கற்கண்டையும் அத்துடன் கூட்டி லேஹ்யாகமாகச் செய்யவேண்டும்; அப்பால் திப்பிலி இரண்டு பலம், மூங்கிலுப்பு நான்கு பலம், இலவங்கப்பட்டை, ஏலம், இலவங்கப்பத்திரி, நாககேஸரம் இவை ஒவ்வொன்றும் மூன்று சாணமெடை; இவற்றை நன்கு குர்ணம் செய்து, மேற்கூறிய லேஹ்யத்தில் சேர்த்துக் கலந்து, ஆறு பலம் தேனையும் விட்டுக் கிளறவேண்டுமே. இவ்வாறு ச்யவனர் என்கிற இருஷ்யினால் கூறப்பட்ட இந்த லேஹ்யம் 'ச்யவனப்ராசம்' என்று வழங்கப்படுகிறது. சுயரோகத்தினால் பீடிக்கப்படுபவர், தமது ஜீர்ண சக்திக்கேற்றவாறு தகுந்த அளவுகளில் இந்த அவலேஹத்தை இரஸாயனமாக உட்கொள்ளலாம்; இதை பாலர், வயது முதிர்ந்தவர், உரகூதரோடுகள். ஸ்திரீ ஸ்பந்தத்தினால் தாதுக்ஷீணமடைந்தவர், இருதயரோகமுள்ளவர், ஸ்வரம் சுஷீணித்தவர் இவர்களும் உபயோகிக்க நற்குணமுண்டாகும்; காஸர், ச்வாஸர், காவறட்சி, வாதாக்கத், உரேக்ரஹமென்னும் மார்ப்பிடிப்பு, வாதபித்த தோஷம், சுக்ர மூத்ரமோஷம் இவற்றையும் போக்கும். இதை உபயோகிப்பவனுக்கு புத்தியும் தீக்ஷணமாகும். ரூபகசக்தி அதிகரிக்கும், புருஷனுக்கு வேண்டிய தானுவும் புஷ்டியுடையும், சரீர நிறத்திற்கு ஒரு வித தெளிவும் காந்தியும் உண்டாகும்; அஜீர்ணமென்பது அப்புடனுக்குண்டாகாது. 10—21½.

கூஷ்மாண்ட லேஹ்யம்:— நீற்றுப்பூசணிக்காய்களை யுடைத்து உப்புறத்து விதைகளை விலக்கிவிட்டு, நூறுபலம் கதுப்பை மெடுத்து, சிறு துண்டுகளாக நறுக்கி, அதில் இரு மடங்கு ஜலம் சேர்த்து, அந்த ஜலம் பாதி சுண்டிப்போகு மளவும் காச்சி, அப்பூசணித் துண்டுகளை கணபான வஸ்திரத்திலிட்டுப் பிழிந்து, வெயிலில் சிறிது

உலர்த்தி, கத்திமுனையினால் அவற்றை நன்றாகக் கொத்தி, வாயகன்ற தாமிர பாத்திரத்தில் சேர்த்து, அதில் எட்டு பலம் நெய் ஊற்றி சிறிது வறுக்கவேண்டும்; பிறகு முன் பிழிந்தெடுத்த பூசணிச்சாற்றையும் இதில் ஊற்றி, நூறு பலம் கற்கண்டையும் சேர்த்து, அனைத்தையும் ஒன்றாகப் பக்குவம் செய்பவும்; அவை நன்கு பக்குவமாய் வரும் ஸமயத்தில் திப்பிலி, சுக்கு, ஜீரகம் இவற்றை இரண்டிரண்டு பலமும், கொத்தமல்லி விதை, இலவங்கப்பத்திரி, ஏலம், மிளகு, இலவங்கப்பட்டை இவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் அரைப்பலமும் கூட்டி, குர்ணம் செய்து சேர்க்கவேண்டும்; பிறகு நான்கு பலம் தேன் சேர்த்து, நன்றாகக் கிளறிவிடவும். இது 'கூஷ்மாண்டாவலேஹம்' எனப்படும். அவரவரது ஜீர்ணசக்திக்கேற்றவாறு இந்த லேஹ்யத்தைத் தகுந்த அளவில் உட்கொள்ளவேண்டும். இரத்தபித்தம், சுயம், ஜ்வரம், சரீர இளைப்பு, நாவறட்சி, தலைச்சுற்றல், வார்தி, ச்வாஸகாஸம், கூத காஸம் இவை தீரும்; பாலருக்கும் விருத்தருக்குங்கூட இதைக் கொடுக்கலாம். அல்லாமலும் மார்புக்குண்டான தளர்ச்சியைப் போக்கி, வன்மையை முண்பெண்ணும்; வ்ருஷ்யம், ப்ருஹ்மணம், போக்தி, வன்மையை முண்பெண்ணும்; வ்ருஷ்யம், ப்ருஹ்மணம், பல்பம் என்கிற குணங்களும் இவ்வளவுதத்திற்குண்டு. 22—28½.

ஸூரண லேஹ்யம்:—கூஷ்மாண்ட லேஹ்யத்திற்குக் கூறிய முறைப்படியே காருங்கருணைக்கிழங்கையும் சமைத்து லேஹ்யமாகச் செய்யலாம்; இந்த லேஹ்யம் அர்சஸ், ஆமவாதம், அக்னிமார்த்தம் இவற்றைப் போக்கும். 29½.

அநஸ்தியஹரீதிக் லேஹ்யம்:—சிறந்த கடுக்காய்கள் நூறு, வாற்கோதுமை ஓர் ஆடகம்¹, தசமூலம்² இருபது பலம், சித்திர மூலம், யானைத்திப்பிலி, நாபுருவி, கச்சோரம், காஞ்சொறி, சங்கங்குப்பி, கண்போரங்கி, மோடி, கிற்றமுட்டி, தாமரைக்கிழங்கு இவை தனித்தனியே இரண்டிரண்டுபலம், இவற்றை ஐந்து ஆடகங்கொண்ட ஜலத்தில் சேர்த்து, அதிலுள்ள யவதானியம் நன்கு சமையலான தாகத் தெரிந்தவுடனே கஷாயத்தை வடிக்கட்டி, கடுக்காய்களை மட்டும் எடுத்து விதைக்கி மீண்டும் இக்கஷாயத்தில் சேர்த்து, நெய்

1. ஆடகம்,—4.வது பக்கத்தில் விவரம் காண்க.

2. தசமூலம்:—105-ம் பக்கம் பார்க்க.

எட்டு பலமும், நல்லெண்ணெய்எட்டு பலமும் அதிலுற்றி, தூறு பலம் வெல்லமும் சேர்த்து பக்குவம் செய்து, லேஹ்யபாகத்தில் இறக்க விடவும்; அப்பால் அதில் தேன் நாலு பலமும், திப்பிலியின் சூர்ணம் நாலு பலமும் சேர்த்து விடவும். இந்த லேஹ்யத்துடன் அதிலடங்கிய கடுக்காடையும் ஒவ்வொன்று எடுத்து, தினந்தோறும் புஜித்து வாலாம். இதனால் க்ஷயம், காஸம், ஜ்வரம், ச்வாஸம், விக்கல், அர்சஸ், அரோசகம், பீஸம், கிரஹணீ இவை நீங்கும்; தேஹத்தளாச்சி, யயிர் நரைத்தல் இவைகளுமுண்டாகுவண்ணம் தேஹத்திற்கு வன்மையும், அழகிய நிறமும் இடையுபயோகிப்பதாலேற்படும்; இந்த லேஹ்யம் புருடருக்குச் சிறந்த இரஸாயனமாகும். பெரும்பாலும் ஸர்வரோகங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்வதற்காக அகஸ்திய முனிவரால் இது செய்யப்பட்டதாம்: 37—37.

தூஜாவலேஹம்;—தூறு பலம் வெட்பால் மரப்பட்டையை ஒரு த்ரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து நான்கில் ஒருபாகம் ஜலம் மிகுந்திருக்குமாறு காய்ச்சி வடிக்கட்டி, முப்பது பலம் வெல்லம் சேர்த்துப் பாசுபோல் வருமளவும் கிளறிக்கொண்டே மீண்டும் காய்ச்சவும்; அப்பொழுது இரஸாஞ்ஜனம், 1 இலவம்பிசின், த்ரிகடு, த்ரிபலை, நறுவிலி, சித்திரஞாலம், வட்டத்திருப்பி, பில்வம்; வெட்பாலரிசி, வசம்பு, சேராங்கொட்டை, அதிவிடயம், வாய்விடங்கம், முள்ளங்கி இவற்றை ஒவ்வொரு பலமெடுத்து சூர்ணம் செய்து, மேற்கூறிய அவலேஹத்தில் சேர்த்து, அத்துடன் நான்குபலம் நெய்யையும் ஊற்றி பக்குவம் செய்து இறக்கவிடவும்; அப்பால் சிறிது ஆறியவுடனே நான்கு பலம் தேன் சேர்த்துக் கலந்து விடவும்; இந்த லேஹ்யத்தை உட்கொள்வதால் ஸகலவித அர்சோரோகங்களும் சீக்கிரத்தில் நிவ்ருத்தியாகும்; அர்சஸ்ஸாலுண்டாகிற இதர ரோகங்களும், அதிஸ.ரம், அரோசகம், கிரஹணீ, பாண்டரோகம், இரத்தப்பித்தம், காமலை, அம்லபித்தம், சோதையென்னும் சோகை, சரீர இளைப்பு, சித்பேதி இவைகளும் தீரும். இதற்கு அனுபானமாக நெய், மோர், பால், தயிர் இவற்றையாவது, நெய் ஜலம் இவ்விரண்டையுமாவது உபயோகிக்கலாம். உட்கொண்ட ஓஷதம் நன்கு ஜீர்ணமானதும் சரீரம் நன்

1. இரஸாஞ்ஜனம்:—116-ம் பக்கம் டிப்பணியைப் பார்க்க.

ருக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய உணவுகளை உசிதப்படி புஜித்துவர வேண்டும். 38—44½.

தூஜாவலேஹம், இரஸாடாவது:—வெட்பால் மரத்தின் தூறு பலங்கொண்ட பசுமையான பட்டையை ஒரு த்ரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; அக்கஷாயம் நான்கில் ஒரு பாகமாகக் காய்ந்ததும் வடிக்கட்டி, பிறகு தொட்டாற்சணங்கி, காட்டாத்திப்பி, பில்வப்பட்டை, வட்டத்திருப்பி, இலவம்பிசின், கோரைக்கிழங்கு, அதிவிடயம் இவற்றை ஒவ்வொரு பலமெடுத்து சூர்ணம் செய்து, அக்காஷயத்தில் சேர்த்து, மறுபடியும் கரண்டியில் குழம்பாகப்பற்றிக்கொள்ளும் வரையில் பக்குவம் செய்யவேண்டும். இந்த அவலேஹத்தை, ஜலத்துடனாவது, ஆட்டுப்பாலுடனாவது, பாலேட்டோடாவது உட்கொள்ள, பற்பல நிறமானதும் வேதனையுண்டு பண்ணுவதுமான கடுமையான அதிஸாரங்களும், ரக்தப்ரகரமென்னும் பெரும்பாடும், ஸகலவித அர்சோரோகங்களும், சித்பேதியும் தீரும். 45—48½.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸ்நேஹ கல்பனை

ஸ்நேஹபாகத்தித்த ஸாமான்ய விதி:—க்ருதமாவது 2 தைவராவது பக்குவம் செய்யப்படவேண்டுமானால், அதில் சேர்க்கப்படும் சல்கத்திரவ்யங்களினும் 3 க்ருதம் அல்லது தைலத்தை நான்கு மடங்கும், தைலம் அல்லது க்ருதத்தினும் ஜலத்தை நான்கு மடங்கும் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவேண்டும்; இத்தைலத்தை அல்லது க்ருதத்தை ஒரு பலம் பரிமாணத்தில் பொதுவாக உட்கொள்ளலாம்; அல்லது

1. ஸ்நேஹம்—நெய், தைலம் முதலிய எண்ணெய்ப்பொருட்களின் பொதுப் பெயர்.
2. க்ருதம்:—நெய்.
3. கல்கம்:—க்ருதம், தைலம் முதலியவற்றைக் கஷாயாதிகளில் பக்குவம் செய்கையில், அவற்றின் குணத்தை அதிகப்படுத்துவதற்காகத் தைலாதிகளில் சூர்ணமாகவோ அல்லது ஈரமாகவோ இடித்தோ சேர்க்கப்படும் வஸ்துக்களின் கூட்டு.

கஷாயத்திலிடவேண்டிய ஷ்ளக்ஷதச்சரக்குகள் ஒரு பங்கானால், அதற்கு நாலு பங்கு ஜலம் சேர்த்து, நாலில் ஒரு பங்காகக்காய்ச்சி, அக் கஷாயத்தைக்கொண்டும் ஸ்நேஹங்களைப் பக்குவம் செய்யலாம். 1,2.

ஸ்நேஹபாகத்தில் விசேஷ விதிகள்:—கஷாயமிடக்கூடிய சரக்குகள், அவற்றின் தன்மைகளைப்பற்றி மிருது பதார்த்தங்கள், கடின பதார்த்தங்கள், அதிகடின பதார்த்தங்கள், மத்திம பதார்த்தங்கள் என்று நாலுவிதமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மிருதுவான பதார்த்தங்களிடவேண்டிய கஷாயத்தில் அப்பதார்த்தங்களினும் ஜலம் நாலுபங்கும், கடின பதார்த்தங்களுக்கு எட்டு பங்கு ஜலமும், அதிகடினபதார்த்தங்களுக்குப் பதினாறுபங்கு ஜலமும் சேர்க்கப்பட வேண்டும்; மிருதுவுமல்லாமல் கடினமுமாகாத மத்திமமான வஸ்துக்களுக்கும் எட்டு மடங்கு ஜலந்தான் சேர்க்கவேண்டும். கஷாயத்தில் சேர்க்க வேண்டிய வஸ்துக்கள் கால் பலம் முதல் ஒரு பலத்திற்கு மேற்படாதவையாயிருந்தால், ஜலத்தை அவற்றிற்குப் பதினாறு மடங்காகச் சேர்க்க வேண்டும்; ஒரு பலத்திற்கு மேல் நாலு பலத்திற்கு மேற்படாமலிருந்தால் எட்டு பங்கு ஜலமும், ஒரு பிரஸ்த்தம் முதல் ஒரு காரீவரையில்! நாலுபங்கு ஜலமும் சேர்க்கவேண்டும். கேவலம் ஜலத்தைக்கொண்டோ, க்வாதங்களைக்கொண்டோ, ஸ்வரஸங்களைக்கொண்டோ ஸ்நேஹம் பக்குவம் செய்ய வேண்டுமென்று கூறப்படுமிடத்து, அவற்றில் கல்கத்தை முறையே ஸ்நேஹத்தினும் நாலிலொரு பங்கு, ஆறிலொரு பங்கு, எட்டிலொருபங்கு இவ்வாறாகச் சேர்க்கவேண்டும். எந்த ஸ்நேஹபாகத்தில் தயிர், பால், மாம்ஸஸம், மோர் இவற்றில் ஏதேனும் சேர்க்கப்படுகிறதோ அதில் கல்கத்தை ஸ்நேஹத்தினும் எட்டில் ஒரு பங்காகச் சேர்க்கவும்; இவ்வாறு பால் முதலியவற்றாலேயே பக்குவம் பண்ணப்படும் ஸ்நேஹங்களில் கல்க பதார்த்தங்கள் நன்கு பக்

1, காரீ:—நாலாயிரத்துத் தொண்ணூற்றாறு பலம். [நாலு பலங்களுக்கு மேற்பட்டு ஒரு பிரஸ்த்தத்திற்கு அதிகப்படாத கஷாயத் திரவ்யங்களுக்கு எவ்வளவு ஜலம் சேர்த்து பக்குவம் செய்ய வேண்டுமென்பது கூறப்படாவிடினும், இதற்குக் கீழ் 4 மடங்கும், இதற்கு மேல் 8-மடங்கும் ஜலம் சேர்க்க வேண்டுமென்று குறிக்கப்பட்டிருப்பதை நோக்கி, இவற்றிற்கு மத்திமமாக 6-பங்கு ஜலம் சேர்க்கவேண்டுமென்பது கருத்தாம்.]

சுவமாவதற்காக நாலு பங்கு ஜலமும் சேர்க்கப்படுவது அவசியம். எந்த ஸ்நேஹங்களை ஐந்துவிதங்களுக்குக் குறையாத திரவபதார்த்தங்கள் சேர்த்து டக்குவம் பண்ணவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறதோ, அவற்றில் ஒவ்வொரு திரவபதார்த்தத்தையும் ஸ்நேஹத்திற்கு ஸமான அளவில் சேர்க்கவேண்டும்; திரவபதார்த்தங்கள் ஐந்துவிதங்களுக்குக் குறையாத இரூந்தால், அவற்றை ஸ்நேஹத்தினும் நாலு மடங்காகச் சேர்க்கலாம். ஜலம் குறிப்பிடப்படாமல் வேறு திரவபதார்த்தத்தால் ஒரு ஸ்நேஹம் பக்குவம் பண்ணப்படுமாறு கூறியிருந்தால் ஸ்நேஹம் நன்கு பக்குவமாவதற்காக அதில் நாலு மடங்கு ஜலத்தைச் சேர்ப்பதுடன், கல்கத்தையும் ஜலம் விட்டுப் பிசைந்து உபயோகிக்கவேண்டும். ஒரு ஸ்நேஹபாகத்திற்கு க்வாதம் மாத்திரம் இன்ன சரக்குகளால் பக்குவம் செய்யப்படவேண்டுமென்று கூறி, கல்கம் முதலியது கூறப்படாமலிருந்தால், அதில் க்வாதத்திற்கு உபயோகித்த வஸ்துக்களையே கல்கமாகவும் சேர்க்கவேண்டும். கல்கமே சேர்க்காமல் ஸ்நேஹபாகம் செய்வதானால், அந்த ஸ்நேஹத்தை ஸ்வரஸம் முதலிய ஏதேனும் திரவபதார்த்தத்தில் தனியாகப் பக்குவம் செய்யவேண்டும்; ஆனால் ஏதேனும் திரவபதார்த்தத்தால் மட்டும் பக்குவம் பண்ணப்படும் அவ்வித ஸ்நேஹபாகத்தில் ஏதாவது புஷ்பபாகையையே கல்கமாக உபயோகிக்கவேண்டியிருந்தால், அப்பொழுது அந்த ஸ்நேஹத்தில் நாலுபங்கு ஜலமும் சேர்த்து பக்குவம் பண்ணவேண்டும்; அவ்வாறு ஸ்நேஹங்களில் புஷ்பகல்கம் சேர்க்க வேண்டுமானால், அக்கல்கத்தை ஸ்நேஹத்தினும் எட்டில் ஒரு பங்காகச் சேர்க்கவும். 3—11½.

ஸ்நேஹம் பக்குவமானதில் அறிதிறிகள்:—ஸ்நேஹத்திலிட்ட கல்கத்தில் சிறிதளவு எடுத்து விரல்களால் உருட்டினால் அக்கல்கம் திரிபோல் உருண்டவரும்; அதை அக்னியிலிட்டால் சுடர் சுடரென்கிற சப்தமீராது; ஸ்நேஹங்கள் பக்குவமாய் விட்டதற்கு இவை பொதுக்குறிகளாம்; மேலும் அதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஸ்நேஹம், கல்கத்திரவ்யங்கள் இவற்றிற்கு இயற்கையான மணம், நிறம், சுவை இவைகளும் ஸ்நேஹம் நன்கு பக்குவமான ஸமயத்தில் வெளிப்படையாகத் தெரியவரும். ஆனால் தைலபாகத்தில் நன்கு பக்குவமாகிற ஸமயத்தில் நுரையுண்டாய் தைலத்திற்கு வாஸனை முதலியது தோன்றும்; க்ருதபாகத்தில் பக்குவமான ஸமயத்தில் நுரைகளுண்டாய்;

பிறகு அவை அடங்கி க்ருதம் தெளிவாகவும் வாஸனே முதலியதடைபதாகவும் காணப்படும். 12—13½.

மூன்றுவிதமான ஸ்நேஹபாகம்:—ஸ்நேஹபாகம் மிருது, மத்திமம், கடினம் என மூன்று வகைப்படும். அவற்றுள் சிறிது கஷாய முதலியவற்றின் இரஸத்துடன் கூடிய கல்கமுடையதான ஸ்நேஹபாகம் மிருதுபாகமென்றும், இரஸமேயில்லாமல் சிறிது மெதுவாயுள்ள கல்கத்துடன் கூடிய ஸ்நேஹபாகம் மத்திமபாகமென்றும், சிறிது உரப்பான கல்கமுள்ள ஸ்நேஹபாகம் கடினபாகமென்றும் கூறப்படும். 14—15½.

உபயோகிக்கத்தக்க ஸ்நேஹபாகங்கள்:—தகத்தபாகமென்றும், ஆமபாகமென்றும் ஒளவத்தமாக உபயோகிக்கத்தக்காத இரண்டு வித ஸ்நேஹபாகங்களுண்டு; கடினபாகத்திற்கு மேல் முறியுந்தன்மையடைந்தால் அது தகத்தபாகம் என்றும், மிருது பாகத்திற்கும் குறைவான பாகம் ஆமபாகம் என்றும் கருதப்படும். இவற்றுள் தகத்தபாகமடைந்த ஸ்நேஹம் தாபத்தையுண்டாக்குவதுடன், பெரும்பாலும் பயனற்றதாகவுமிருக்கும்; ஆமபாகமான ஸ்நேஹம் வீர்யமற்றதாகவும், குருகுணமுள்ளதாகவும், ஆகவே அக்னிமாந்த்யமுண்பெண்ணக்கூடியதாகவுமிருக்கும். 16½.

பாகபேந்த்நிலை உபயோக பேதம்:—முற்கூறிய மூன்றுவித ஸ்நேஹபாகங்களுள் மிருதுபாகமாகச் செய்த ஸ்நேஹம் நஸ்யகர்மத்திலும், மத்திமபாகமான ஸ்நேஹம் ஸகலவிதமான சிகித்கைகளிலும், கடினபாகமான ஸ்நேஹம் அப்யங்கத்திலு முபயோகமாகும்; ரோகம் முதலியவற்றின் நிலைமைக்கேற்றவாறு இவற்றில் எது எவருக்கு ஏற்றதென்று வைத்தியர் நிச்சயித்துக்கொள்ள வேண்டும். 17½.

ஸ்நேஹங்கள் பழகவேண்டும்:—க்ருதம், தைலம், லேஹ்யம் முதலானவற்றை ஒரு தினத்திலேயே பக்குவம் செய்து உபயோகித்து விடக்கூடாது; இவற்றைச் சில நாள் பழகவைத்து உபயோகித்தால் வீசேஷ குணங்களைத் தரும். 18½.

க்ருதங்கள்:

பிப்பல்யாதி க்ருதம்:—திப்பிலி, மோடி, சவியம், சித்திரமூலம், சுக்கு, இந்தப்பு இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலம் சேர்த்து

ஒரு பிரஸ்த்தம் நெப்பை அதற்கு நாலு பங்கு பாலில் கலந்து பக்குவம் செய்யவும்; இந்த க்ருதம் ப்லீஹரோகங்கள், விஷமஜ்வரங்கள், அக்னி மாந்த்யம், அரோசகம் இவற்றைப் போக்கும். 19—20½.

சாங்கேரீ க்ருதம்:—திப்பிலி, மோடி, சித்திரமூலம், யானைத்திப்பிலி, நெரிஞ்சில், சுக்கு, கொத்தமல்லி விதை, வட்டத்திருப்பி, பில்வ வேர்ப்பட்டை, குராசானியேம்ம் இவற்றை ஒவ்வொரு பலம் இடித்துச் சேர்த்து, அறுபத்திராலுபலம் நெப் ஊற்றி, நெப்க்கு நாலுமடங்கு புளியாயையின் ஸ்வரஸத்தைபுரீ; நாலுமடங்கு தயிரையும் சேர்த்து, சிறுசுச் சிறுசு க்ருதத்தைப் பக்குவம் செய்யவேண்டும்; இது 'சாங்கேரீ க்ருதம்' எனப்படுகிறது. இந்த க்ருதம் கபவாதங்கள், கிரஹ ணீரோகம், அர்சஸ், வயிற்றுப் பொருமல், குதம் நெகிழுகல், மூதர் க்ருச்சிரம், சித்பேதி இவற்றைப் போக்குவதில் வெகு சிறந்த ஒளவதம். 21—24½.

மஸ்திராதி க்ருதம்:—தூறு பலம் சிறு கடலையை ஒரு த்ரோண பரிமாணங்கொண்ட ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில் ஒருபங்கு கஷாயமாகக் காய்ச்சி, பில்வவேர் எட்டு பலமும், நெப் பதினாறு பலமும் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்; இது ஸகலவிதமான அதிஸாரங்கள், கிரஹணீ, சித்பேதி இவற்றைப் போக்கும். 25—26½.

காமதேவ க்ருதம்:—அமுக்கிருங்கிழங்கு தூறு பலம், நெரிஞ்சில் ஐர்பது பலம், சிற்றமுட்டி, சீக்திற்கொடி, சிறுமல்லி, நிலப்பனங்கிழங்கு, தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கு, சாறடை, அரசம்பட்டை, சுக்கு, குமிழ்ப்பழம், தாமரைக்கிழங்கு, உளுந்து இவை ஒவ்வொன்றும் பத்து பலம், இவற்றை நான்கு த்ரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில் ஒரு பங்காக வற்றக் காய்ச்சி, அதில் ஜீவரீயகணம் 1, கோஷ்டம், அல்லிக் கிழங்கு, செஞ்சந்தனம், இலவங்கப்பத்திரி, திப்பிலி, திராக்கை, காஞ்சொறிக்காய், கருநெய்தல், சிறுநாகப்பூ, நாட்டு நன்னரி, சீமை நன்னரி, சிற்றமுட்டி, பேராமுட்டி, இவற்றைத் தனித்தனியே கால் பலம் இடித்து, இரண்டு பலம் சர்க்கரையும் கூட்டி, நாமக் கருப்பின் சாற்றில் ஓர் ஆடகமும், நெப் ஓர் ஆடகமும் சேர்த்து, சிறுசுத் தீயிட்டு பக்குவம் செய்யவேண்டும். இந்த க்ருதம் இரத்தபித்தம், உரகூதம், ஹலீ

1. ஜீவரீயகணம்:—13½-வது பக்கம் பார்க்க.

ஜாத்யாதி கிருதம்:—ஜாதிக்காய், வேம்பு, பேம்புட்டல், மஞ்சள், மரமஞ்சள், கடுகரோகணி, மஞ்ஜிஷ்டி, அதிமதுரம்; தேன்மெழுக்கு, புங்கை, வெட்டி வேர், நன்னூரி, மயில்துத்தம் இவற்றைப் பொடித்து நெய்யிற் கலக்கி, அக்னியிலேற்றி பக்குவம் செய்யவும். மரம் ஸ்த்தா னங்களை ஆசிரயித்துண்டாகுபவையும், துர்நீரைப் பெருக்குபவையும், வெகு ஆழமாக வியாபித்திருப்பவையும், மிக வலியுண்டெண்ணுபவையுமான விரணங்கள் யாவும் இந்த க்ருதத்தைப் பூசுவதால் ஆறிவிடும். 56—57½.

பிந்து கிருதம்:—சித்திரமூலம், சங்கற்குப்பி, கடுக்காய், கம்பில்லம், கருஞ்சிவதை, வெண்சிவதை, கடற்பாலை, கொன்றை, வாளம், பீர்க்கு, தேவதாளி, அவுரி, வெண்காக்கணம், பொன்னாலங்காய், மோடி, வாய்விடங்கம், கடுகரோகுணீ, பிரம்மதண்டு இவற்றில் கால் பல்ம் பொடித்தெடுத்து, எருக்கம்பால் இரண்டு பலம், கள்ளிப் பால் ஆறு பலம், நெய் பதினாறு பலம் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இந்த நெய்யை ஒவ்வொரு பலமாக உபயோகிக்க குன்மம், குஷ்டம், சூலம், உதாவர்த்தம், வீக்கம், வயிற்றுப்பொருமல், பகந்தரம், எட்டு வித உதாரோகங்கள் இவை நிவ்ருத்தியாகும்; பசும்பால், ஒட்டைப் பால், கொள்ளுக்கஷாயம், உஷ்ணஜலம் இவற்றுள் ஏதேனுமொன்றை மேற்படி க்ருதத்திற்கு அனுபானமாக உபயோகிக்கலாம்; இதில் ஒவ்வொரு பிந்து உட்கொள்கையிலும் ஒவ்வொரு முறை விரேசனாகும். பிந்து க்ருதமெனப்படும் இவ்வெனவதத்தை நாயியில் தடவினாலும் பேதியாகும், 58—63½.

தீரிபலாகிருதம், இரண்டாவது:—தீரிபலையின் கஷாயம், ஆடாதோடையின் ஸ்வரஸம், கரிசிலாங்கண்ணிச்சாறு, ஆட்டுப்பால், நெய் இவை ஒவ்வொரு பிரஸ்த்தம் சேர்த்து, அதில் தீரிபலை, திப்பிலி, திராணை, சந்தனம், இந்துப்பு, சிற்றமுட்டி, காகோலீ, சுஹாகா கோலீ, மேதா, மஹாமேதா, மிளகு, சுக்கு, சர்க்கரை, வெண்தாமரை, செந்தாமரை, சாறடை, மஞ்சள், மரமஞ்சள், அதிமதுரம் ஒவ்வொன்றையும் கால் பலம் எடை இடித்து கல்கமாசச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இதை யுபயோகித்தால் இரலில் கண்டதெரியாமை, கருலாந்த்யம், சொறி சிரங்கு, பில்லம், கண்ணில் நீர்வடிதல், படலம்,

திமிரம், அஜகம் முதலான கொடிய நேத்திர ரோகங்களும் நீங்கும்; இந்த க்ருதம் பானம் செய்வதற்கும், நஸ்யமிடுவதற்கும் மிகவும் உபயோகமானது. 64—69.

கௌரதி கிருதம்:—மஞ்சள், மரமஞ்சள், சிற்றமல்லி, மருளம் கிழங்கு, நன்னூரி, வெண்சந்தனம், செஞ்சந்தனம், சீந்தில், அதிமதுரம், அல்லிக்கிழங்கு, நாககேஸரம், தாமரை, நெய்தல், வெட்டிவேர், மேதா, தீரிபலை, பஞ்சவல்கலங்கள் 2 இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, ஒவ்வொன்றிலும் கால்பலமெடையெடுத்து, ஒரு பிரஸ்த்தம் நெய் பக்குவம் செய்யவும். இதை யுபயோகிப்பதால் விஸ்ப்பரோகம், ஹாதாமென்னும் சிலந்தி விரணம், கொப்புளங்கள், விஷப்பற்றுங்கள், குளவி கொட்டுவதாலுண்டாகும் விரணங்கள் முதலியவை தீரும். இது 'கௌரதி க்ருதம்' எனப்படும். 70—72.

பலாதி கிருதம்:—சிற்றமுட்டி, அதிமதுரம், சிற்றரத்தை, தசமூலம், தீரிபலை இவற்றில் இரண்டிரண்டு பலமெடுத்து, ஒரு த்ரோண ஜலத்தில் சேர்த்து, மயிலின் இறகுகள், பித்தம், குடல், கல்லீரல், ஜலத்தில் சேர்த்து, மயிலின் இறகுகள், பித்தம், குடல், கல்லீரல், கால்கள், மூக்கு இவற்றை விலக்கி மற்ற உடல்களையும் அதில் சேர்த்து, நாலில் ஒரு பங்காகக் காய்ச்சி, ஸம்பாகம் பால் சேர்த்து, ஒரு படி நெய்யையும், ஜீவநீயகண வஸ்துக்களைத் தனித்தனியே கால் பலம் கல்கமாகவும் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இந்த க்ருதம் தலைநோய், மர்யாஸ்தம்பம், இடுப்பு வலி, அரித்திதம், காது நசி நேத்திரம் நாக்கு தொண்டை இவற்றிலுண்டாகும் நோய்கள் முதலானவைகளைப் போக்கும்; இந்த க்ருதம் பருகுவதற்சம், ஸ்யமிடுவதற்கும் அப்யங் கத்திற்கும், காதிலிடுவதற்கும் உபயோகிக்கக்கூடியது. ஹேமந் தருது, சிசிரருது, வஸந்தருது இவ்வித சேதகாலங்களிலும் உபயோ கிக்கத்தகுந்தது. 73—76½.

பலகிருதம்:—தீரிபலை, அதிமதுரம், கோஷ்டம், மஞ்சள், மரமஞ்சள், கடுகரோகணி, வாய்விடங்கம், திப்பிலி; கோரைக்கிழங்கு, துள்

1. கருலாந்த்யம் முதல் அஜகம் வரையிலுமுள்ள ரோகங்களின் விவரங்களைப்பற்றி 76-ம் பக்கம் முதல் 81-ம் பக்கம் வரையிலுமுள்ள நேத்திரரோக வகைகளைப் பார்க்க.

2. ஆல், அத்தி, அரசு, பூவரசு, கல்லால் இவற்றின் பட்டைகள் 'பஞ்சவல்கலம்' எனப்படும்.

முட்டி, வேம்பு, பெருவாகை, சாறடை, முதியாற் கூந்தல், அகில் இவற்றைத் தனித்தனியே பத்து பலமெடுத்து, நாலு த்ரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில் ஒரு பங்காகக் காய்ச்சி வடிக்கட்டி, அதில் ஓர் ஆடகப்பிரமாணம் நல்லெண்ணெயும், தண்ணீர்விட்டாங் கிழங்கின் சாறு ஓர் ஆடகமும், தைலத்திற்கு நாலுபங்கு பாலும் சேர்த்து, அப் பால் கோஷ்டம், ஏலம், சந்தனம், பெருங்குரும்பை, வசம்பு, ஜடாமாம்பி, இந்துப்பு, அமுக்கிராங்கிழங்கு, சிற்றரத்தை, சிற்றமுட்டி, சதகுப்பை, தேவதாரு, சிறுமல்லிகை, பெருமல்லிகை, கிரந்திதகரம், இவற்றில் இரண்டிரண்டு பலம் பொடித்து கல்கமாகச் சேர்த்து, தைலத்தைப் பக்குவம் செய்யவும். அத்தைலத்தை நஸ்யம் பிவதற்கும், அப்யங்கத்திற்கும், பாகம் பண்ணுவதற்கும், வஸ்தி செய்வதற்கும் உபயோகிக்கலாம். இதனால் பார்சுவவாயு, ஹநுஸ்தம்பம், மந்யாஸ்தம்பம், கனக்ரஹம், பொட்டைத்தலை, செவிட்டுத்தனம், கால் நடக்கமுடியாமற் போய்விடுதல், கடிக்கரஹம், சரீரம் மெலிவுறுதல், இரத்தரிபங்கள் மந்தமாய் விடுதல், இரத்தக்ஷயம், சுக்ரக்ஷயம், க்ஷயரோகம், ஜ்வரம், அந்தரவ்ருத்தி, அண்டரோகம், தந்தரோகங்கள், சிரோக்ரஹம், பார்சுவரூலை, மொண்டியாய்விடுதல், புத்தி மந்தப்படுதல், க்ருத்தாவீ ! இவை முதலிய அனேகவித வாதரோகங்களும் சாந்தமாகும்; இதனுடைய பிரபாவத்தினால் மலட்டுத்தன்மையும் நீங்கி ஸ்த்ரீ குழந்தையைப்பெறுவன். இந்தத் தைலத்தை யுபயோகித்துவந்தால் மனிதர் மட்டுமேயல்ல, யானை, குதிரை முதலிய மிருகஜாதிகளும் மேற்கூறிய பிணிகளிலிருந்து விடுபட்டு ஸௌக்கியமடையும். துவட்ட அஸுரரை நாராயணன் நாசமாக் கிபதுபோல், வாதரோகங்களை அடியோடு அகற்றுவதற்கு இத்தைலம் உத்தமெனவதமாகும். 99—108½.

வாருணீ தைலம்:—அருகம் புற்களின் வடபுறமாயோடும் வேர்களைக் களைந்து, அதில் மூன்று பலமெடுத்து இடித்து, பன்னிரண்டு பலம் தைலத்தை அதில் சேர்த்து ஒரு கூண்டோம் காய்ச்சவும். பன்னிரண்டு ஊர்த்தெடை தைலத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு புலித்து வர கைநடுக்கம், தலைநடுக்கம், மந்யாவென்னும் கழுத்திலுள்ள நாடியின் தளர்ச்சியாலுண்டாகும் கழுத்தின் நடுக்கம் இவையனைத்தும் நீரும். 109—110½.

பலா தைலம்:—சிற்றமுட்டி வேர்க்கொடியும், தசமூல க்வாதம், கொள்ளுக்கொடியும், யவதானிய க்வாதம், இலந்தங்கொட்டையின் க்வாதம், பால் இவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் எவ்வெட்டு பாகமும், தைலம் ஒரு பாகமும் சேர்த்து, ஜீவநீயகணம், தண்ணீர்விட்டான், தேவதாரு, மஞ்ஜிஷ்டி, கோஷ்டம், கல்மரம், கிராந்திதகரம், அகில், இந்துப்பு, வசம்பு, சாரடை, ஜடாமாம்பி, நாட்டு நன்னூரி, சிமை நன்னூரி, இலவங்கப்பத்திரி, சதகுப்பி, அமுக்கிராங்கிழங்கு, ஏலம் இவற்றையெல்லாம் இடித்து கல்கமா யுபயோகித்து, தைலத்தைப் பக்குவம் செய்யவும். கருத்தரிக்காத ஸ்த்ரீகளுக்கும், சுக்ரம் க்ஷீணித்த புருடருக்கும், வியாயாமமென்னும் அதிகமான தேஹப் பயிற்சியினால் மெலிந்துபோன சரீரமுடையவருக்கும், பிரஸவித்த ஸ்த்ரீகளுக்கும் இத்தைலம் மிக உபயோகமானது; ஸூகிகளுக்கும் அரசருக்கும் இத்தைலம் ஏற்றது; ஸகல வாத ரோகங்களையும் போக்கும்; இதற்கு 'பலாதைலம்' எனப் பெயர். 111—116.

பாலாரினீ தைலம்:—நூறு பலம் முதியார்கூந்தலை ஒரு த்ரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில் ஒரு பங்காகக் காய்ச்சி, அதற்கு ஸமமாகத் தயிரும், தைலமும், காடியும், தைலத்தினும் நாலு பங்கு பாலும் சேர்த்து, அதிமதுரம், மோடி, சித்திராமூலம், இந்துப்பு, வசம்பு, முதியார்கூந்தல், தேவதாரு, சிற்றரத்தை, யானைத்திப்பிலி, சேராங்கொட்டை, சதகுப்பி, ஜடாமாம்பி இந்த கல்கதிரவ்யங்களை யெல்லாம் இடித்துத் தைலத்தினும் எட்டிலொரு பங்காகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இத்தைலம் வாதரோகங்கள், கபத்தினுலுண்டாகும் ரோகங்கள், கூன்வீழுதல், முடவனாகுதல், க்ரத்தரவீ, அர்திதம், ஹநுஸ்தம்பம், இடுப்பு வலி, கழுத்துப்பிடிப்பு, மற்றுமுள்ள விஷமமான வாத ரோகங்கள் இவை யனைத்தையும் சீக்கிரத்தில் போக்கும். 117—121½.

மாஷ தைலம்:—ஊர்த்து, யவதானியம், ஆழிவிதை, கண்டங்கத்திரி, பூனைக்காலி, மருதோன்றி, நெரிஞ்சில், பெருவாகை இவ்வொவ்வொன்றையும் எவ்வேழு பலமெடுத்து, நாலுமடங்கு ஜலம் சேர்த்து, நாலில் ஒரு பங்காகக் காய்ச்சி யெடுக்கவும். பருத்திக்கொட்டை, இலந்தங்கொட்டை, சணல்விதை, கொள் ஒவ்வொன்றை

யும் பதினான்கு பலமாக நாலு பங்கு ஜலத்திலிட்டு, நாலிலொரு பங்கு மிகும்படி காய்ச்சி யெடுத்துக் கொள்ளவும் ; ஒரு பிரஸ்த்தம் ஆட்டிதைச்சியை அறுபத்துநாலு பலம் ஜலத்தில் போட்டு, அதையும் நாலிலொரு பாகம் குறையுமாறு பக்குவம் செய்கெடுக்கவும் ; இந்தக் கவாதங்களை யெல்லாம் ஒன்றாகக் கூட்டி, ஒரு பிரஸ்த்தம் நல்லெண்ணெய்சேர்த்து, சீந்தில், கோஷ்டம், சுக்கு, சிற்றாதத்தை, சாறடை, ஆமணக்கு, திப்பிலி, சதகுப்பை, சிற்றமுட்டி, முதியார் கூந்தல், ஜடாமாய்வி, கடுகரோகணி இவ்வொவ்வொன்றிலும் அரைப்பலமெடுத்து சூர்ணம் செய்து, மேற்படி தைலத்திலிட்டு சிறுகச்சிறுகத் தீயிட்டெரித்துப் பக்குவம் செய்யவுர். இத் தைலம், கீர்வாஸ்தம்பம், அபபாஹுமம் பார்ச்சவாயுவு, ஆக்ஷேபகம், ஊருஸ்தம்பம், அபதாரகம், கை கால்களின் நடுக்கம், தலை நடுக்கம், விச்வாசி முதலிய வாதரோகங்களைப் போக்கும். இதற்கு 'மாஷதைலம்' எனப் பெயர். 122—130.

சுதாவரீ தைலம்:—தண்ணீர் விட்டாங் கிழங்கு, சிற்றமுட்டி, பேராழுட்டி, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, ஆமணக்கு, அமுக்கூருங் கிழங்கு, நெரிஞ்சில், பிலவோர், காவட்டம்புல், மருதோன்றி இவ்வற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்றரைப் பலமெடுத்து, அனைத்தையும் நாலுபங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலிலொரு பங்காகக் காய்ச்சி, அதில் ஒரு பிரஸ்த்தம் தைலமும் ஒரு பிரஸ்த்தம் பாலும், ஒரு பிரஸ்த்தம் தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கின் சாறும், ஒரு பிரஸ்த்தம் ஜலமும் சேர்த்து, தண்ணீர் விட்டாங்கிழங்கு, தேவதாரு, ஜடாமாய்வி, கிரந்திகரம், சந்தனம், சதகுப்பை, சிற்றமுட்டி, கோஷ்டம், ஏலம், கல்மரம், நெய்தல், ருத்தி, மேதா, அதிமதுரம், காகோலீ, ஜீவகம் இவற்றை கால் கால் பலம் விதமெடுத்து சூர்ணம் செய்து கல்கமாகச் சேர்த்து, பசுஞ்சாணத்தினாலான வறட்டிகளிட்டு எரித்து பக்குவம் செய்யவும். இத் தைலத்தை யுபயோகித்தால் புருடனுக்கு வீர்யவருத்தி யுண்டாகும் ; ஸ்த்ரீகளுக்கும் கருப்பையைப் பற்றிய கோளாறுகள் கழிந்து கருத்தரிக்கும் நிலையுமேற்படும் ; யோனியிலுண்டாகும் சூலையும் நிவ்ருத்தியாகும் ; மேலும் சரீரம் முடியவுமுண்டாகும் வலியும் தலைவலியும் போகும் ; காமாலை, பாண்டரோகம், க்ருத்தரிமலிஷஸம்பந்தத்தினாலுண்டாகும் வியாதிகள், க்ருத்தரலி, ப்லீஹரோகம், சுயம், மேஹ

ரோகங்கள், தண்டாபதாரகம், தாபத்துடன் கூடிய வாதரத்தம், வாதபித்தம், அர்திதம், இரத்த ப்ரதாமென்னும் பெரும்பாடு, வயிற்றுப் பொருமல், இரத்தபித்தம் இவற்றையும் இத்தைலம் நிவ்ருத்தி செய்யும். 'சுதாவரீ தைலம்' என்னும் இம்முறை கிருஷ்ணதீரையரால் கூறப்பட்டது. தைலம் பக்குவம் செய்வதற்கு முன், 'ஓம் நாராயணாயை ஸ்வாஹா' என்கிற மந்திரத்தைச் சொல்லி, வடக்குமுகமாய் நின்றகொண்டு கருங்காலி மரத்தினால் செய்த கோடரியைக்கொண்டு மூலிகைகளை வெட்டி யெடுக்கவும் ; "ஓம் ஸ்வவ்யாதிலிநாசிரியை ஸ்வாஹா" என்கிற மந்திரத்தையும் சொல்லிக்கொண்டே மூலிகைகளைப் பிடுங்கவும். "ஓம் குமார ஜீவிரியை ஸ்வாஹா" என்கிற மந்திரத்தை யோதி ஓஷதிகளைப் பக்குவம் செய்யவும். 131—139.

காலஸிஸாதி தைலம்:—அன்னபேதி, நீர்த்திப்பிலி, கோஷ்டம், சுக்கு, திப்பிலி, இந்துப்பு, மனச்சிலை, அலரி, வாய்விடங்கம், சித்திரமூலம், ஆடாதோடை, நெபாளம், பீர்க்கம்விதை, நாககேஸரம், தாளம், இவற்றில் கால் பலமெடையெடுத்து இடித்து, கல்கமாகச் செய்து ஒரு பிரஸ்த்தம் தைலத்தைப் பக்குவம் செய்யவும் ; இதில் கள்ளிப் பால் இரண்டு பலமும், எருக்கம்பால் இரண்டு பலமும், தைலத்திற்கு நாலு மடங்கு பசு மூத்திரமும் சேர்த்து எரித்துத் தைலத்தைத் தயார் செய்து கொள்ளவும். அர்ச்சஸ்ஸுகளை அகற்ற கரநாதன் என்பவரால் இத்தைல முறை கூறப்பட்டது ; இதை அர்ச்சஸ்ஸென்னும் மூல முளைகளின்மேல் தடவ, அவை கூரத்தினால் எரிக்கப்பட்டவை போல் உதிர்ந்துவிடும் ; ஆனால் இது குதத்வாரத்திலடங்கிய சர்மம் முதலியவற்றிற்கு யாதொரு தீங்கையு முண்டெண்ணைல், கூரத்தினால் நிறைவேற்றப்படும் குணங்களை யுண்டுண்ணி பிணியாளிக்கு ஸௌக்கியத்தைத் தருர். 140—143½.

பிண்ட தைலம்:—உஞ்ஜிஷ்டி, நன்னரி, மட்டிப்பால், அதிமதுரம், தேன்மெழுகு இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலம், ஆமணக்கெண்ணெய் இருபது பலம் சேர்த்துத் தைலத்தைப் பக்குவம் செய்யலாம் ; இது 'பிண்ட தைலம்' எனப்படும் ; இத்தைலம் வாதரத்தத்தைப் போக்கும். 144½.

அரீகர தைலம்:—எருக்கிலையிலிருந்து சாறு பிழிந்து அச்சாற்றில் மஞ்சளைச் சூர்ணம் செய்து சேர்த்து, கடுகெண்ணெயையும் கூட்டி

பக்குவம் செய்யப்படும் தைலத்தைத் தடவிவந்தால் சிரங்கு, அரைக் கடுவான், சொறி முதலிய சர்ம வியாதிகள் நீங்கும். 145½.

மரிசாதி தைலம்:—மீளஞ், தாளகம், சிவதைவேர், செஞ்சந்தனம், கேரைக்கிழங்கு, மனச்சிலை, ஜடாமாய்லி, மஞ்சள், மரமஞ்சள், தேவதாரு, தும்பட்டி, அலரி, கோஷ்டம், எருக்கம்பால், ஒவ்வொன்றும் கால்பலமும், அரைப்பலம் நாயியும், ஒரு பிரஸ்த்தம் கடுகெண்ணெயும், இவையனைத்துக்கும் இருட்டங்கு பசு மூத்திரமும், இருட்டங்கு ஜலமும் சேர்த்து பக்குவம் செய்து, வெண்குஷ்டம், குஷ்டம், புண்டரீகமென்னும் படை, தலையிலுண்டாகும் சிரங்குகள், ஸாதாரண சிரங்குகள், இரத்த தோஷத்தினாலுண்டாகும் சர்மவியாதி, சொறி இவற்றில் இத்தைலத்தை யுபயோகிக்கலாம். இது 'மரிசாதி தைலம்' எனப்படும். 146—150.

நீரிபலாதி தைலம்:—தரிபலை, வேம்பு, நிலவேம்பு, மஞ்சள், மரமஞ்சள், செஞ்சந்தனம் இவற்றால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட தைலத்தை சிரஸ்விலுண்டாகும் சில விரணங்களைப் போக்க அப்யங்கம் செய்துகொள்ளலாம். 15.

நீரிப தைலம்:—வேப்பங்கொட்டைகளைக் கரிசிலாங்கண்ணிச் சாற்றில் பாவனை செய்து, அவ்வாறே நினைசயிலைச் சாற்றிலும் அவற்றை மீண்டும் பாவனை செய்து, அவ்வித்துக்களை நசுக்கி, அவற்றிலிருந்து எடுக்கப்படும் தைலத்தை நஸ்யமா யுபயோகிக்க அகாலத்திலுண்டாகும் நரைத்தலைப் போக்கும்; இத்தைலமுபயோகிக்கையில் பல்பையும் அன்னத்தையுமே ஆஹாரமா யுட்கொள்ளவேண்டும். 152½.

யஷ்டியாதி தைலம்:—அதிமதுரம், பால், புதிய நெல்லிக்கனி இவற்றைக் க்வாதம் செய்து, அதில் தைலத்தைப் பக்குவம் செய்யவும். இதை நஸ்யமா யுபயோகிக்கத் தலையிர்களையும், தாடி மீசைகளையும் கருநிறமாகச் செய்யும். 153½.

காந்ஜாதி தைலம்:—புங்கை, சித்திரமூலம், ஜாதிக்காய், அலரி இவற்றைச் சேர்த்து க்வாதம் செய்து, அதில் தைலம் பக்குவம் செய்யலாம். மேற்கூறிய பதார்த்தங்களையே இத்தைலத்தில் கல்கமரிகவும் உபயோகிக்கவேண்டும். இத்தைலத்தை அப்யங்கம் செய்துகொள்ள இந்தரலுப்தம்' என்னும் மயிர்களுதிரும் ரோகம் தீரும். 154½.

நீலியாதி தைலம்:—அலரி, தாழைவேர், கரிசிலாங்கண்ணி, மருதோன்றி, மருதம்பூ, வேங்கைமரத்தின் புஷ்பம், திப்பிலி, எள், கிரந்திதகரம், தாமரையின் கிழங்கு கொடி இலை புஷ்பம், அபஸ்மம், ரூபூல், மாநீயின் பட்டை, சிந்தில், தரிபலை, தாமரையோடையிலுள்ள உலர்ந்த சேறு இவை ஒவ்வொன்றும் கால் பலமெடை சேர்த்து கல்கமாகச் செய்யவேண்டும்; முதலில் தரிபலாதி க்வாதத்திலும், கரிசிலாங்கண்ணிச்சாற்றிலும் தைலத்தைக் காய்ச்சி, பிறகு அலரி முதலியதாலான கல்கத்தை அதில் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவேண்டும். இத்தைலம் மயிர்களை உதிரவிடாமல் கருநிறமாகச் செழிக்கச் செய்யும்; அகாலத்திலுண்டாகும் நரைத்தலையும் போக்கும்; தலையிலுண்டாகும் வெடிப்புகளையும், உபஜிஹ்வாரோகத்தையும் குணமாக்கும். 155—158½.

பருஷ்ணாஜ தைலம்:—கரிசிலாங்கண்ணிச் சாற்றுடன் தைலம் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அதில் இரும்புக்கட்டம், தரிபலை, நன்னரி இவற்றைக் கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யலாம். இத்தைலத்தால் வெடிப்பு, அகாலத்திலேற்படும் நரைத்தல், சொறி, சிரங்கு, மயிருதிர்தல் இவை நிவர்த்தியாகும். 159, 160.

இமேநாதி தைலம்:—தூறு பலம் வெள்வேல்பட்டையை இடித்து, ஒரு திரோணம் ஜலத்தில் பக்குவம் செய்யவும்; அதை நாவில் ஒருபாகமாகச் சுண்டக் காய்ச்சி, வடிக்கட்டி பெடுத்துக்கொண்டு, இரண்டு பிரஸ்த்தங்கொண்ட தைலத்தைச் சேர்த்து, பிறகு வெள்வேல்பட்டை, இலவங்கம், காலிக்கல், அதில், தாமரைக்கிழங்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, வெள்ளிலோத்தி, இலுப்பை, செவ்வரக்கு, ஆல், கோரைக்கிழங்கு, இலவங்கப்பட்டை, ஜாதிக்காய், கர்ப்பூரம், தக்கோலம், கருங்காலி, சந்தனம், காட்டாத்திப்பூ, சிற்றேலம், நாககேஸரம், சிறுதேக்கு இவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் கால் பலமெடையெடுத்து, கல்கமாகச் செய்து தைலத்தில் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இத்தைலத்தை யுபயோகித்தால் வாயிலுண்டாகும் புண்கள், தசைகள் கெட்டுப்போதல், நரைத்தல்; பல் சொத்தைப்பிடித்தல், பல்லில் தவாரம் விழுதல், பல் கருநிறங்கொள்ளல், பல் சிவிர்த்தல், பல்லில் சீழ்க்கட்டியுண்டாதல், பற்களில் கிருமியுண்டாதல், பற்களில் தூர்நாற்ற மேற்படுதல்

நாக்கு, தவடை, உதடுகள் இவற்றிலுண்டாகும் வியாதிகள் இவை யனைத்தும் தீரும். 161—165½.

ஜாதீபல்லவாதி தைலம்:—ஜாதி, வேம்பு, பேம்ப்புடல், பச்சிலை இவற்றின் தளிர்கள், தேன்மெழுகு, அதிமதுரம், கோஷ்டம், மஞ்சள், மரமஞ்சள், கடுகரோகணி, மஞ்ஜிஷ்டி, தாமரைக்கிழங்கு, வெள்ளி லோத்தி, கடுக்காய், கருநெய்தல், மயில்துத்தம், நன்னூர், பச்சிலையின் வித்து இவற்றை ஸமயெடையாகச்சேர்த்து இடித்து கஷாயம் செய்து, அதில் தைலம் பக்குவம் செய்யவும். நாடவரணம், கொப்புளம், சொறி, கிரங்கு, ஸத்யோவிரணம், நகம், பற்கள் இவை தாக்குவதாலுண்டாகும் விரணம், மற்றும் கெட்டுப்போன விரணங்கள் இவற்றிலெல்லா முபயோகமாகும். 166—169½.

ஹிங்க்வாதி தைலம்:—காயம், தும்பில், 1 சுக்கு இவற்றைக் கடு கெண்ணெயில் சேர்த்துக் காய்ச்சவும். இத்தைலத்தைக் காதில் விட்டு வந்தால் காதுவலி நிக்ருத்தியாகும். 170½.

பாலபில்வ தைலம்:—பில்வயிலைத்தளிர்களைப் பசுமூத்திரத்தில் அரைத்து, தைலத்தில் அக்கலக்கத்தையும், ஆட்டுப்பாலையும், ஜலத்தையும் சேர்த்துக் காய்ச்சி, காதில் விட்டு வந்தால் செவிட்டுத்தன்மையும் போய்விடும். 171½.

பாலழலகாதி தைலம்:—இளம் முள்ளங்கிக்கிழங்கு, கடலை முதலிய இரட்டைப்பிளவான பருப்புகளுள்ள சில தானியங்கள் இவற்றை எரித்தெடுக்கப்படும் ஷாரங்கள், ஸர்ஜக்ஷாரம், யவக்ஷாரம், பஞ்சலவணங்கள், பெருங்காயம், முருங்கை, சுக்கு, தேவதாரு, வசம்பு, கோஷ்டம், சதகுப்பி, மரமஞ்சள், கிரந்திகரம், கோரைக்கிழங்கு இவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் கால் கால் பலமெடுத்து கல்கம் செய்து, ஒரு பிரஸ்த்தப் பிரமாணங்கொண்ட தைலத்திற் கலந்து, வாழை மரச்சாறு, மாதளஞ்சாறு, மதுஸூக்தமென்னும் ஒருவித காடி இவற்றைத் தைலத்திலும் நான்கு மடங்கு அதிகமாகச் சேர்த்துத் தைலம் காய்ச்சவும். காதில் சீழ்வடிதல், காதிரைச்சல், காதுவலி, செவிட்டுத்தன்மை, காதில் கிருமியுண்டாதல், மற்றும்முள்ள காதைப்பற்றிய வியாதி

1. தும்பில் என்பது அசோகமரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ஜாதி.

கள், முகத்திலுண்டாகும் நோய்கள் இவ்வனைத்தையும் இத்தைலம் நிக்ருத்தி செய்யும். [எலுமிச்சம்பழம் ஒரு பிரஸ்த்தம், தேன் நான்கு பலம், திப்பிலிப் பொடி ஒரு பலம் இவற்றை ஒரு மட்பாத்திரத்தில் ஒன்றாகச் சேர்த்து, பாத்திரத்தின் வாயை மூடி, தானியக் களஞ்சியத்தில் ஒரு மாதகாலம் வைத்தெடுத்தால் அது மதுஸூக்தம் எனப்படும்.] 172—177½.

பாடாதி தைலம்:—வட்டத்திருப்பி, மஞ்சள், மரமஞ்சள் பெருங்குரும்பை, திப்பிலி, ஜாதியல்லியின் தளிர், நேபாளம் இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த தைலத்தை நஸ்யமிட்டால் நாட்டப் பீஸவரோகம் தீரும். 178½.

குஷ்டாதி தைலம் அல்லது கீருநம்:—கோஷ்டம், பில்வவேர், திப்பிலி, சுக்கு, திராக்கை இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, இப்பதார்த்தங்களுையே கல்கமாகவும் சேர்த்து, தைலமாவது க்ருதமாவது பக்குவம் செய்து, அத்தைலம் அல்லது க்ருதத்தைக் கொண்டு நஸ்யமிட்ட ஜலதோஷத்தினாலுண்டாகும் அதிக தும்மல் தணிந்துவிடும். 179½.

வ்யாக்ரீயாதி தைலம்:—கண்டங்கத்திரி, நேபாளம், வசம்பு, முருங்கை, துளசி, த்ரிகடு, இந்துப்பு இவற்றைக் கல்கமாகச்செய்து பக்குவம் செய்யப்படுகிற தைலத்தை நஸ்யமாக உபயோகித்தால் மூக்கில் சீழ்வடிந்து தூர்நாற்ற மெடுப்பது நிக்ருத்தியாகும்; இதனால் குடலின் பாசநசத்தியும் விருத்தியாகும். 180½.

கீருஹுநாமாதி தைலம்:—ஒட்டடை, திப்பிலி, தேவதாரு, யவக்ஷாரம், மஞ்சள், இந்துப்பு, நாயுருவிவிதை இவற்றால் பக்குவம் செய்த தைலம் நாஸார்சஸ் என்னும் மூக்கிலுண்டாகும் வித்ரதியைப் போக்கும். 181½.

வஜ்ஜாதைலம்:—கள்ளிப்பால், எருக்கம்பால், ஊமத்தையிலைச் சாறு, சித்திரமூலத்தின் சாறு, எருமைச் சாணிப்பால் இவற்றைச் சமயெடை யெடுத்து, அனைத்துக்கும் ஸமமாக நல்லெண்ணெய் சேர்த்து, தைலம் மட்டும் மிகும்படியாய் காய்ச்சி யெடுத்து, மறுபடியும் அத்தைலத்தை அதற்கு நாலு மடங்கு அளவான பசு மூத்திரத்தில் சேர்த்து, தைலம் மிகுமாறு பக்குவம் செய்தெடுக்கவும். பிறகு கந்தகம், சித்திரமூலம், மனச்சிலை, தாளகம், வாய்விடங்கம், அதிவிட

யம், வத்ஸநாபி, பேய்ச்சரை, கோஷ்டம், வசம்பு, ஜடாமாப்ஸீ, த்ரிசு, மரமஞ்சள், அதிமதுரம், ஸர்ஜகூரம், ஜீரகம், தேவதாரு இவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் கால்பலமெடுத்து குர்ணம் செய்து எண்ணெயில் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவேண்டும். இதற்கு வஜ்ர தைலம் ஏனப் பெயர். இதை அப்யங்கம் செய்துவந்தால் ஸகல குஷ்டங்களும் தீரும். 182—186.

கரவீராதீ தைலம்:—அலரிவோர், நேபாளம், சிவதைவோர் வீர்க்கு இவற்றை—வாழமரத்தை யுலர்த்தி எரித்தெடுத்த கூரம் கரைத்த ஜலத்தில் சேர்த்து, அதில் தைலம் காய்ச்சி, அத்தைலத்தை தயிர்களை உதிர்ப்பதற்கு உபயோகிக்கலாம். 187.

லாகுஷா சந்தனநீர் தைலம்:—சந்தனம், வெட்டிவோர், நகமென்னும் கந்ததிரவ்யம், மரமஞ்சள், அதிமதுரம், கல்மரம், தாமரைக்கிழங்கு, மஞ்ஜிஷ்டி, ஸானமரப்படை, தேவதாரு, குருவோர், ஏலக்காய், புங்கை, நாககேஸரம், இலவங்கப்பத்திரி, முறமென்கிற வாஸனை வஸ்து, ஜடாமாப்ஸீ, தக்கோலம், கோரைக்கிழங்கு, மஞ்சள், நன்னூரி, கடுகரோகிணி, இலவங்கம், அகில், குங்குமப்பூ, இலவங்கப்பட்டை, அரேணுகம், நளி யென்னும் கந்தத் திரவ்யம் இவற்றை ஸம்பாக மெடுத்துப் பொடித்து, தயிரின்மேலுள்ள தெளிவு நீர் எடுத்து, அதில் தைலத்தையும் முற்கூறிய வஸ்துக்களின் கல்கத்தையும் சேர்க்கவேண்டும்; தயிரின் தெளிவு நீர் தைலத்தினும் நாலுடங்கு அதிகமாயிருக்கவேண்டும்; அத்தைலத்திற்கு ஸமான பாகம் செவ்வரக்குக் கஷாயமும் சேர்க்கவேண்டும். இத்தைலம் கிரஹ தேஷங்களைப் போக்கும்; பலத்தை விருத்தி செய்யும்; அபஸ்மாரம், ஜ்வரம், உன்மாதம், பேய் பிசாசு முதலியவற்றையும் அகற்றும்; ஆயுளை விருத்தி செய்யும்; சரீரத்திற்கு புஷ்டிபைத் தரும்; வசிகரணம் செய்வதில் உத்த மௌஷதம்; விசேஷமாக க்ஷயரோகம், இரத்தபித்தம் இவற்றைப் போக்கும். 188—191½.

வசாதீ தைலம்:—வசம்பு, கச்சோரம், மஞ்சள், மரமஞ்சள், தேவதாரு, சுக்கு, கடுக்காய், அதிலிடயம், கோரைக்கிழங்கு, வாஸுளவை இவை ஒவ்வொன்றும் பத்து பல மெடுத்து, நான்கு த்ரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து க்வாதம் செய்யவும்; இதில் தகரயிலேச்

சாற்றையும் சேர்த்து, கடுகெண்ணெயை ஊற்றிச் சிறுகச் சிறுக எரித்தல் போடவும். நாலில் ஒரு பங்காக வற்றி யிருக்கையில் சிந்தளவு விரிந்தூரத்தைச் சேர்த்து இறக்கிவிடவும். இத்தைலம் கடுந்துயரளிக்கும் கண்டமாஸையை நிவர்த்தி செய்யும். 192—194½.

நித்ருண்ட்யாதீ தைலம்:—கருநொச்சியிலேச் சாற்றில் தைலம் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அதில் சிவஞர் கிழங்கைப் பொடித்து கல்கமாகச் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும். இத்தைலத்தை நஸ்யமாக உபயோகித்தால் மிகவும் வருத்தந்தரும் கண்டமாஸை தீரும். 195½.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

ஸந்தாந விதி.¹

ஸந்தாந முறை:—ஒஷதி வகைகளை சில திரவபதார்த்தங்களில் சில நாட்களளவும் சேர்த்து ஊறவைத்து, அப்பதார்த்தங்களிலிருந்து ஸத்துவங்களைக் கூட்டும் முறை 'ஸந்தாநம்' எனப்படும்; அவ்வித ஸந்தான முறையினால் ஆஸவம், அரிஷ்டம் முதலிய பல வேறு மது வகைகள் ஓனஷதமாய் உபயோகப்படுமாறு பக்குவம் செய்யப்படும். 1.

ஆஸவாரிஷ்டங்களுள் பேதழம் பிரமாணமும்:—ஒஷதி முதலிய வற்றையும் ஜலத்தையும் காய்ச்சாமலே, ஒஷதிகளை ஜலத்தில் அப்படியே சேர்த்துப் பக்குவம் செய்யப்படும் மத்யம் 'ஆஸவம்' என்றும், ஒஷதிகளை ஜலத்தில் சேர்த்து க்வாதம் செய்து பக்குவம் செய்யப்படுவது 'அரிஷ்டம்' என்றும் வழங்கப்படும். இவற்றை உட்கொள்வதற்குப் பொதுவாக ஏற்பட்ட அளவு ஒரு பலமாம். 2.

1. மூலிகை முதலியவற்றை ஏதேனும் தகுந்த திரவபதார்த்தங்களில் சேர்த்து வெகு நாள் புளிக்கவைத்தும், வாலே முதலியவற்றின் மூலமாய் ஆவியாக இறக்கியும் பலவகைகளில் பக்குவம் செய்யப்படும். மது இனங்களின் பாகமுறை 'ஸந்தாநவிதி' என்று கூறப்படும்.

ஆஸவாரிஷ்டங்களில் வஸ்துக்களைச் சேர்க்கவேண்டியதில் பொதுப் பிரமாணம்:—ஆஸவாரிஷ்டங்களில் வஸ்துக்கள் சேர்க்கவேண்டிய அளவுகள் கூறப்படாதவிடத்து அடியில் வருமாறு பதார்த்தங்களைச் சேர்க்கவேண்டும்:—திரவ பதார்த்தம் ஒரு த்ரோணமானால் வெல்லம் நூறுபலம், தேன் ஐம்பது பலம், மற்ற கல்கவகைகள் வெல்லத்தில் பத்திலொரு பங்கு. 3

கீதாஸ கீது:—இனிய சுவையுள்ள மூலிகை முதலியவற்றைக் காய்ச்சாமலே ஜலத்தில் ஊறவைத்து பக்குவம் செய்யப்படும் மத்யம் 'கீதாஸ கீது' என்று சொல்லப்படும். 3½.

பக்வாஸ கீது:—நன்றாகச் சமையல் செய்த இனிய சுவையுள்ள மூலிகைகளாலும் திரவ பதார்த்தத்தாலும் பக்குவம் செய்யப்படுகிற மத்யம் 'பக்வாஸ கீது' என்று வழங்கப்படும். 4.

ஸுரை:—அரிசியினாலான அன்னத்தை மீண்டும் சமைத்து அதிலிருந்து பக்குவம்செய்து இறக்கப்படும் ஒருவித மதுவை 'ஸுரை' என்று கூறுவர். 4½.

பாலந்தா, காநிபீ, ஜகலம், மேதகம், கிணவகம்:—ஸுரையினுடைய மேற்புறத்தில் தெளிவாக வருவது 'ஸுராமண்டம்' அல்லது 'ப்ரஸநா' என்று கூறப்படும். ஸுராமண்டத்தை வேறொரு பாத்திரத்தில் இறுத்துக்கொண்டால் அதற்கடியில் சிறிது தடிப்பாயிருக்கும் பாகம் 'காதாம்பரீ' என்றும், அதற்கும்அடியில் சிறிது குழப்பியிருக்கும் திரவபாகம் 'ஜகலம்' என்றும், அதற்கும் கீழ் மிகவுட்கனமாகத் தங்கியிருப்பது 'மேதகம்' என்றும் சொல்லப்படும். மேதகத்தைப் பக்குவஞ்செய்து ஸாரத்தை நீக்கியபின் அடியில் தங்குகிற திப்பியான பாகம் 'கிணவகம்' எனப்படும். 5—6.

வாருணி:—பனை, கர்ஜூரம் இவை முதலியவற்றின் சாற்றைக் கொண்டு ஸந்தாநம் செய்யப்படுவதாலுண்டாகும் மதுவை 'வாருணி' என்பார்கள். 6½.

ஸலிகீதம்:—ஏதேனும் திரவபதார்த்தத்தில் கிழங்குகள், வேர்கள், கனிவர்க்கங்கள் முதலியவற்றையும், ஸ்நேஹ வர்க்கங்களையும், உப்பு வகைகளையும் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்படும் ஒருவித மத்யமானது 'ஸலிகீதம்' எனப்படும். 7½.

சுகீரம்:—தேனுவது, இனிய சுவையுள்ள வேறு திரவபதார்த்த மாவது பதனழிந்து புளித்துப் போனபின்பு அதை மத்யம்போல் ஸந்தாநம் செய்ய அது 'சுகீரம்' அல்லது 'சுக்தம்' எனப்படும். 8½.

குடஸலிகீதம் முதலியது:—வெல்லம் கலந்த ஜலம், தைலம், கிழங்குகள், வேர்கள், கனிவர்க்கங்கள் இவற்றைச் சேர்த்து ஸந்தாநம் செய்யப்பெற்ற புளிப்பான ஒருவகை மத்யத்திற்கு 'குடஸலிகீதம்' என்று பெயர். இவ்விதமே கருப்பஞ் சாற்றைக்கொண்டு செய்யப்படுவதற்கு 'இக்ஷுஸலிகீதம்' என்றும், திராக்கையைக்கொண்டு செய்யப்படுவதற்கு 'திராக்ஷஸலிகீதம்' என்றும் பெயர். 9,10

துஷாரம்பு:—யவதானியங்களை உடைத்து, அப்படியே உமிழுடன் சமைக்காமல் ஜலத்தில் ஊறவைத்து ஸந்தாநம் செய்யப்படுவது 'துஷாரம்பு' என்று வழங்கப்படும். 10½.

ஸௌவீரம்:—யவதானியங்களை உடைத்து உமிழ்க்கி சமைத்து ஸந்தாநம் செய்ய 'ஸௌவீரம்' என்கிற மது உண்டாகும். 11.

காஞ்ஜிகம்:—பெருங்கடலை, கொத்தமல்லிவிதை இவற்றை க்வாதம் செய்து, அகீன்மேல் படர்ந்துவரும் ஏடு முதலியவற்றை யெடுத்து ஸந்தாநம்செய்து 'காஞ்ஜிகம்' என்கிற மத்யம் பக்குவம் செய்யப்படும். 11½.

சண்டாகீ:—முள்ளங்கி, கடுகு முதலியவற்றைச் சேர்த்து ஸந்தாநம் செய்து 'சண்டாகீ' என்கிற மத்யம் உண்டாக்கப்படும். 12.

உரீராலவம்:—வெட்டிவேர், குருவேர், அல்லிக்கிழங்கு, பெருங்குமிழன், கருசெய்தல், குழல், தாமரைக்கிழங்கு, வெள்ளிலோத்தி, மஞ்ஜிஷ்டி, காஞ்சொறி, வட்டத்திருப்பி, நிலவேம்பு, கடுகரோகினி, ஆல், அத்தி, கச்சோரம், பர்ப்பாடகம், வெண்தாமரை, பேய்ப்புடல், நாககேஸரம், நாவல்பிசின், இலவம்பிசின் இவை ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு பலமெடுத்து நன்கு சூர்ணம் செய்து, இருபது பலம் இவற்றையும் பதினாறு பலம் காட்டாத்திப் பூஇவற்றையும், இரண்டுத்ரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, சர்க்கரை நூறுபலம், தேன் நூறுபலம் இவற்றையும் சேர்த்து, ஜடாமாம்பலி, மிளகு இவற்றை யெரித்துண்டாகும் புகையினால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட ஒரு டீப்பாத்திரத்தில் அதை ஊற்றி, ஒரு மாதகாலம் மூடிவைத்திருந்து பிறகு எடுத்து

வங்கம், ஜாதிக்காய், மினுசு, இலவங்கப்பட்டை, ஏலம், இலவங்கப் பத்திரி, நாககேஸரம், திப்பிலி, சித்திரமூலம், சவியம், மோடி, அரோணுகம் இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலம், இவற்றை இடித்து மேற்கூறிய கஷாயத்தில் சேர்க்கவும்; இதை வைத்துப் பக்குவம் செய்வதற்கு உபயோகப்படும் பாணையை சந்தனம், அகில் இவற்றால் புகையிட்டு, கர்ப்பூரம் தடவியும் ஸம்ஸ்காரம் செய்வது நலம். இவ்வெளஷதம் ஓரஹணீ ரோகத்தைப் போக்கி அக்னிதீபனம் செய்யும்; அர்சஸ், உதாவர்த்தம், குன்மம், வயிற்றுக் கிருமிகள், குஷ்டம், பற்பலவிதமான வீரணங்கள், நேத்திரரோகம், தலைவலி முதலிய சிரஸ்ஸைப்பற்றிய வியாதிகள், தொண்டையிலுண்டாகும் வியாதிகள் இவற்றைப் போக்கும். 39—43.

குடஜாரிஷ்டம்:—வெட்பாலி வேர் தூறு பலம், திராகை ஐம்பது பலம், இலுப்பைப் பூ பத்து பலம், பெருங்குமிழம்பூ பத்து பலம், இவற்றை நான்கு த்ரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சவும்; ஜலம் நாலில் ஒரு பக்காக வற்றிய பிறகு, இருபது பலம் காட்டாத்திப் பூவையும் தூறு பலம் வெல்லத்தையும் சேர்த்து, மட்டாத்திரத்தில் ஒரு மாதகாலம் வைத்திருந்து எடுக்கவும். இது குடஜாரிஷ்டம் எனப்படும். ஸகல ஜ்வரங்களிலும் உபயோகிக்க இது நல்ல ஓளஷதம்; அக்னி தீபனமும் செய்யும். 44—45.

விடங்காரிஷ்டம்:—வாய்விடங்கம், கிரந்திதகரம், சிற்றாத்தை, வெட்பாலிசி, இலவங்கப்பட்டை, ஜாதிக்காய், வட்டத்திருப்பி, சிற்றேலம், நெல்லிக்கனி இவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் ஐந்து பலம் எடுத்துப் பொடித்து, எட்டு த்ரோண ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, அக்ஷாயத்தை எட்டில் ஒரு பாகமாகச் சுண்டவைத்து, வடிக்கட்டி, ஆறிய பின்பு, முன்னுறு பலம் தேன், இருபது பலம் காட்டாத்திப்பூ, இரண்டு பலம் த்ரிஜாதகம், ஞாழல், நாககேஸரம், வெள்ளிலோத்தி ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலம், த்ரிகடு எட்டு பலம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, மேற்கூறிய கஷாயத்தில் சேர்த்து, இவையனைத்தையும் நெய் வைத்துப் பழகிய பாண்டத்தில் சேர்த்து ஒரு மாதகாலம் மூடிவைத்து, அப்பால் வடிக்கட்டி எடுத்து, மிகத்துன்பமளிக்கும்

1. 'த்ரிஜாதகம்' 134-ம் பக்கத்தில் விவரம் பார்க்க.

விதாதி, ஊருஸ்தம்பம், அச்சுரி, மேஹம், ப்ரத்யக்ஷலா, பகந்தரம், கண்டமாலே, ஹதுஸ்தம்பம் இவ்வற்றில் உபயோகிக்க நற்குணமுண்டாகும். இதற்கு 'விடங்காரிஷ்டம்' எனப் பெயர். 47—52.

நேவதாரிவாத்யரிஷ்டம்:—தேவதாரு ஐம்பது பலம், ஆடா தோடை இருபது பலம், மஞ்ஜிஷ்டி, வாலுளுவை, நேபாளம், கிரந்தி தகரம், மஞ்சள், மரமஞ்சள், சிற்றாத்தை, வாய்விடங்கம், கோரைக் கிழங்கு, காட்டுவாகை, கருங்காலி, மருதை இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் பத்து பலம், குராசானியோமம், வெட்பாலிசி, சந்தனம், சீந்தில், கடுக ரோகணி, சித்திரமூலம் இவை ஒவ்வொன்றும் எட்டு பலம், இவையனைத்தையும் எட்டு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, ஒரு திரோணமாய் கக்காய்ச்சி, வடிக்கட்டி, ஆறிய பின்பு காட்டாத்திப்பூ பதினாறு பலம், தேன் முன்னுறு பலம், த்ரிகடு இரண்டு பலம், த்ரிஜாதம் நான்கு பலம், த்ரூழல் நான்கு பலம், நாககேஸரம் இரண்டு பலம் இவ்வனைத்தையும் சூழல் நான்கு கஷாயத்தில் சேர்த்து, அவற்றை நெய் வைத்துப் பழகிய பாண்டத்தில் ஒரு மாதம் வைத்திருந்து, பிறகு எடுத்து வடிக்கட்டி உபயோகிக்கவும்; இது கஷ்ட ஸாத்யமான பிரமேஹரோகம், வாத ரோகங்கள், கரஹணீ, அர்சஸ், மூத்திரக்ருச்சிரம், சொறி, சிரங்கு, குஷ்டம் இவற்றைப் போக்கும். இதற்கு 'தேவதாரிவாத்யரிஷ்டம்' எனப் பெயர். 53—59.

கதிராரிஷ்டம்:—கருங்காலிப்பட்டை ஐம்பது பலம், தேவதாரு ஐம்பது பலம், ஆடலங்கொடி பன்னிரண்டு பலம், மரமஞ்சள் இருபது பலம், த்ரிபலை இருபது பலம், இவற்றை எட்டு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து ஒரு திரோணமாகக் காய்ச்சி, வடிக்கட்டி, ஆறிய பிறகு, அதில் இருதூறு பலம் தேன் சேர்த்து, ஐம்பது பலம் சர்க்கரை, இருபது பலம் காட்டாத்திப்பூ, தக்கோலம் நாககேஸரம், ஜாதிக்காய், இலவங்கம், ஏலம், இலவங்கப்பட்டை, இலவங்கப்பத்திரி இவை ஒவ்வொரு பலம், ஞாழல் நான்கு பலம், இவற்றை நெய் வைத்துப் பழகிய ஒரு மட்டாத்தி திப்பிலி நான்கு பலம், இவற்றை நெய் வைத்துப் பழகிய ஒரு மட்டாத்தி ரத்தில் ஒரு மாதம் வைத்திருந்து பிறகு உபயோகிக்கலாம். இதனால் ப்ரஹாசுஷ்டம், இருதயத்தைப் பற்றிய வியாதிகள், பாண்டரோகம், அர்சு, குன்மம், கிரந்தி, கிருமீரோகம், கஸம், ச்வாஸம், ப்லீஹமென் புதம், குன்மம், கிரந்தி, கிருமீரோகம், கஸம், ச்வாஸம், ப்லீஹமென் னும் பண்ணீரலின் வீக்கம் இவை நிக்ருத்தியாகும். இது 'கதிராரிஷ்டம்' எனப்படும். 60—65.

பப்பூலாரிஷ்டம்:—இரு தூறு பலம் கருவேலம் பட்டையை நான்கு த்ரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, ஒரு திரோணம் மிகும்படியாகக் காய்ச்சவும். பிறகு அக்கஷயம் ஆறியபிறகு முன்னூறு பலம் வெல்லம், பதினாறு பலம் காட்டாத்திப்பூ, திப்பிலி, ஜாதிக்காய், தக்கோலம், ஏலம், இலவங்கப்பட்டை, இலவங்கப்பத்திரி இவை வகைக்கு இரண்டு பலம், நாககேஸரம், இலவங்கர், மீளகு இவை ஒவ்வொரு பலம், இவற்றைத் தையும் ஒரு மாதம் மட்பாத்திரத்தில் வைத்திருந்து, அப்பால் எடுத்து வடிக்கட்டி யுபயோகிக்கலாம். இதற்கு 'பப்பூலாரிஷ்டம்' என்று பெயர். இதனால் க்ஷயம், குஷ்டம், அதிஸாரம், ப்ரமேஹம், ச்வாஸ க்ஸம் இவை தீரும். 63—68½.

திராக்ஷாரிஷ்டம், திராண்டாவது:—ஐம்பது பலம் திராக்ஷையை இரண்டு த்ரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில் ஒரு பங்கு மிகும்படி க்வாதம்செய்து வடிக்கட்டி ஆறியபிறகு, வெல்லம் இருதூறு பலம், இலவங்கப்பட்டை, ஏல, இலவங்கப்பத்திரி, நாககேஸரம், ஞாழல், மீளகு, திப்பிலி, வாய்விடங்கம் இவை ஒவ்வொருபலம், இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து அனைத்தையும் மேற்கூறிய க்வாதத்தில் சேர்த்து, நன்றாகக் கலக்கி, ஒரு மாதம் மூடிவைத்து, வடிக்கட்டி அந்த அரிஷ்டத்தை உட்கொள்ளவும். இவ்வெனஷதம் உரக்ஷதம், க்ஷயம், காஸ ச்வாஸம், தொண்டையிலுண்டாகும் விநாதிகள் முதலியவற்றைப் போக்கும்; சரீரத்தில் சேர்ந்துள்ள கெட்ட மலங்களையும் வெளிப்படுத்தும்; தேஹத்திற்கு வன்மையை யுண்டாக்கும். இதற்கு 'திராக்ஷாரிஷ்டம்' எனப் பெயர். 69—72½.

போஹிதகாரிஷ்டம்:—தூறு பலம் செம்மரப் பட்டையை நான்கு திரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலிலொரு பங்கு மிகும்படியாகக் காய்ச்சி, ஆற்றி வடிக்கட்டிய பின், வெல்லம் இருதூறு பலம், காட்டாத்திப்பூ பதினாறு பலம், பஞ்சகோலம், 1 த்ரிஜாதம், த்ரிபலே இவை ஒவ்வொரு பலம், இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து க்வாதத்தில் சேர்த்து ஒரு மாதம் வைத்திருந்து, அப்பால் வடிக்கட்டி யுபயோகிக்கவும்; இதனால் அர்சஸ், க்ரஹணி, பாண்டு, இருதயத்தைப் பற்றிய வியாதி, ப்லீஹரோகம், குன்மம், ம்ஹோதாமம் முதலிய வயிற்றைப்

1. பஞ்சகோலம் 13½-ம் பக்கம் பார்க்க.

பற்றிய ரோகங்கள், குஷ்டம், சோகை, அரோசகம் இவை நிரூத்தியாகும். இது 'போஹிதகாரிஷ்டம்' எனப்படும். 73—76½.

தக்ஷலாரிஷ்டம்:—சிறு மல்லிகை, பெருமல்லிகை, கண்டங்கத் திரி, சிறுவழுதனை, நெரிஞ்சில், பில்வம், தழுதாழை, வாகை, பாதிரி, பெருங்குமிழ் இவை 'தக்ஷலம்' எனப்படும். இத்தக்ஷலத்தில் வகைக்கு ஐந்து பலம், சித்திரமூலம் இருபத்தைந்து பலம், தாமரைக் கிழங்கு இருபத்தைந்து பலம், வெள்ளிலோத்தி இருபது பலம், சிந்தில் இருபது பலம், நெல்லிக்கனி பதினாறு பலம், காஞ்சொறி பன்னிரண்டு பலம், கருங்காலி, உளுந்து, கடுக்காய் வகைக்கு எட்டு பலம், கோஷ்டம், மஞ்ஜிஷ்டி, தேவதாரு, வாய்விடங்கம், அதிமதுரம், கண்டு பாரங்கி, விளாம்பழம், தான்றிக்காய், வெள்ளைச்சாறடை, சவியம், ஜடாமார்வீ, ஞாழல், நன்னூரி, கருஞ்ஜீரகம், சிவதைவோர், அரேணுகம், சிற்றரத்தை, திப்பிலி, கமுகு, கச்சோரம், மஞ்சள், சதகுப்பி, அல்லிக்கிழங்கு, நாககேஸரம், கோரைக்கிழங்கு, வாலுஞ்ஞவை, கர்க்காடகச்சுருங்கி, ஜீவகம், ரிஷபகம், மேதா, பஹாமேதா, காகோலீ, ருத்தி, வருத்தி இவற்றில் வகைக்கு இரண்டு பலம்; இச்சரக்குகளை எட்டு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்து, நாலில் ஒரு பங்கு மிகும்படியாகக் காய்ச்சி, ஒரு மட்பாத்திரத்தில் சேர்த்து வைக்கவும்; அறுபத்து நான்கு பலம் திராக்ஷையை அதற்கு நாலு மடங்கு ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, முக்கால் பாகமாக வற்றவைத்து ஆற்றி முற்கூறிய கஷாயத்துடன் கலக்கவும்; பிறகு முப்பத்திரண்டு பலம் தேனையும், நானூறு பலம் வெல்லத்தையும் அதில் சேர்த்துக் கலக்கவும்; அப்பால் முப்பது பலம் காட்டாத்திப்பூ, தக்கோலம், வேட்டிவோர், சந்தனம், ஜாதிக்காய், இலவங்கம், இலவங்கப்பட்டை, ஏலம், இலவங்கப்பத்திரி, நாககேஸரம், திப்பிலி இவற்றை வகைக்கு இரண்டு பலம் எடுத்து சூர்ணம் செய்து கல்கமாகச் சேர்க்கவும்; இதில் ஒரு சாண் மெடை கஸ்தூரியும் சேர்க்கவேண்டும். இவை யடங்கிய பாண்டத்தை பூமியில் புதைத்துவைத்து, பதார்த்தங்களிலுள்ள ஸத்துவம் அனைத்தும் கஷாயத்தில் ஊறிய பிறகு, பாத்திரத்தை வெளியிலெடுத்து, அதிலுள்ள திரவபாகத்தை வடித்துக்கொண்டு, அதில் தேற்றுகொட்டையைச் சிறிது தேய்த்து, கலக்கமான பாகம் அடி

யில் தங்கிவிட, மேலே நிற்கும் தெளிவான பாகத்தை வடித்தெடுத்து, உபயோகிக்கவும். இதை கிரஹணரோகர், ச்வாஸம், காஸம், அரோசகம், குன்மம், பகந்தாம், வாதவியாதிகள், சுபம், வாந்தி, பாண்டுரோகம், காமாலை, குஷ்டம், அர்சஸ், மேஹரோகங்கள், அக்னிமாந்தம், மஹோதரம் முதலிய வயிற்றைப்பற்றிய ரோகங்கள், சர்க்கரையென்னும் சிறு கல்லுகளுண்டாகும் மூத்திரரோகம், மூத்திரக்ருச்சிரம் என்கிற நீர்ச்சருக்கு, தாதுக்கள் கஷிணமாவது இவ்வித வியாதிகளில் உபயோகிக்கலாம்; இவ்வொஷதம் மெலிந்து போனவருக்கு புஷ்டியைத் தரும்; மலட்டுத்தனத்தையும் நிவ்ருத்தி செய்யும்; சரீர நிறம் அல்லது ஒளியையும், தேஹபலத்தையும், சுக்லதாதுவையும் செழிப்பிக்கவல்லது. இது 'தசமூலாரிஷ்டம்' எனப்படும். 77—82.

பதினொராவது அத்தியாயம்.

தாது சுத்தி முறை 1

ஸ்பீத தாதுக்கள்:—பொன், வெள்ளி, பித்தளை, செம்பு, நாகம், வங்கம் அல்லது வெள்ளியம், இருப்பு அல்லது எஃகு இவ்வேழம் 'ஸ்பீத தாதுக்கள்' ஆம். இவற்றைச் சுத்தி செய்து ஓளவுதங்களில் உபயோகிக்கவேண்டும். 1.

பொன் முதலியவற்றின் சுத்தி:—பொன், வெள்ளி, பித்தளை, செம்பு, இருப்பு இவற்றை வெகு மெல்லிய தகடுகளாய் அடித்து, அன்னியிலிட்டுப் பழுக்கக் கூய்ச்சி, நல்லெண்ணெய், மோர், காடி, பசு மூத்திரம், கொள்ளுக்கடியும் இவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் மும் மூன்று முறை தேய்த்தெடுக்கவும். பொன் முதலிய லோஹங்கள் இவ்வாறு செய்வதால் சுத்தியாய் விடுகின்றன. 2, 3.

1. பொன், வெள்ளி, செம்பு முதலிய லோஹங்கள் 'தாதுக்கள்' என்றும் கூறப்படும். கந்தகம், சிலாஜது முதலிய கனிவு வர்க்கங்களும் தாதுவர்க்கத்தில் சேர்த்தவையென்று சில சாஸ்திரஞ்ஞரது கொள்கை. ஆகிலும் அவற்றை சாங்கதரன் முதலியவர்கள் இரஸவர்க்கங்களிலேயே சேர்த்திருக்கின்றனர்.

நாக-வங்கங்களின் சுத்தி:—நாகம், வங்கம் இவ்விரண்டையும் தனித் தனியாக உருக்கி எருக்கம்பாலில் தேய்க்கவேண்டும்; இவ்விதம் மூன்று முறை செய்தால் அவை சுத்தமாகும். 4.

ஸ்வாஸ பஸம் முறைகள்:—(1) ஒரு பங்கு பொன்னையும் இரண்டு பங்கு பாதரசத்தையும் 1 சிறிது காடிவிட்டு அரைத்து குளிகை மாதிரியாக உருட்டவும். பிறகு ஒரு அகலில் இக்குளிகையை வைத்து, ஸமயெடை கந்தகத்தை இதற்குக் கீழும் மேலும் சேர்த்து, மற்றொரு அகலால் மூடி, சுற்றிலும் சீலை மண்ணிட்டு, மூப்பது வறட்டிகளைக் கொண்டு புடம்போடவும்; இவ்வாறு பதினான்கு முறை செய்ய ஸ்வாஸம் நிருத்தமாக 2 பஸ்மமாய்விடும்; ஒவ்வொரு முறை புடம்போடுகையிலும் முன்மாதிரியே கந்தகம் சேர்த்து வர வேண்டியது அவசியம். (2) பொன்னை உருக்கி, அதற்குப் பதினாறில் ஒரு பங்கு நாகம் சேர்த்து குர்ணம் செய்து, காடி விட்டு அரைத்து, குளிகைபோல் உருட்டவும்; அக்குளிகைக்கு ஸமயெடை கந்தகத்தைக் கீழும் மேலும் சேர்த்து, ஓர் அகலில் வைத்து, மேலே மற்றொரு அகலை மூடி, சுற்றிலும் சீலைமண் செய்து, இருபது வறட்டிகளைக் கொண்டு புடமிடவும்; இவ்வாறு ஏழு புடங்களிட ஸ்வாஸம் நிருத்தமாக பஸ்மமாய்விடும். (3) இரஸம், கந்தகம் இரண்டையும் ஸமயெடை சேர்த்து, செம்மந்தாரையின் சாற்றால் அரைத்து அந்த கஜ்ஜனியை 3 வெகு மெல்லிய ரேக்குகளாகச் செய்த ஸ்வாஸத்தின் மேல்—ரேக்குகள் எவ்வளவு கனமோ அவ்வளவு கனமாகத்—

1. ஸ்வாஸம் முதலியவற்றைப் பஸ்மம் செய்தவற்றாகவும், அல்லது வேறு விதமாகப் பக்குவம் செய்வதற்காகவும் உபயோகிக்கப்படும் இரஸம் கந்தகம் முதலியவற்றையும் சுத்தி செய்தே உபயோகிக்க வேண்டும். இவற்றின் சுத்தி முறைகளைப் பற்றி அடுத்த 12-வது அத்தியாயத்தில் விவரம் காணலாம்.

2. நிருத்தம் என்றால்—பஸ்மமாகச் செய்யப்பட்ட தாதுவை எவ்வுபாயத்தினாலும் அந்த நிலைமையிலிருந்து பிரித்தெடுக்கக் கூடாமை; இதுவே அபுநீப்பவம் என்றும் கூறப்படும்.

3. இரஸம், கந்தகம் இரண்டையும் சேர்த்து அரைத்தால் கறுத்த மைபோல் மாறிவிடும்; அது கஜ்ஜனி யெனப்படும்.

தடவி, செம்மந்தாரைப் பட்டைமை அரைத்து அதனால் இரண்டு மூசைகள் செய்து, அவற்றுள் கஜ்ஜளி தடவிய பொன் ரேக்குகளை அடைத்து, பிறகு மண்ணாலாகிய மூசைக்குள் மேற்கூறிய மூசையை அடக்கி, சுற்றிலும் சிலைமண் செய்து உலர்த்தி, வறட்டிகளைக்கொண்டு கடுந்தீயிட்டெரிக்கவும். இவ்விதமே மூன்று புடங்கள் போட ஸ்வர்ணம் நன்றாக பஸ்மமாகும். இந்தப் பஸ்மத்தை எவ்வித ரோகங்களிலும் உபயோகிக்கலாம். (4) செம்மந்தாரையைப் போல் சிவ்னா கிழங்கைக் கொண்டும், பெருங்குரும்பையைக் கொண்டும், மனச்சிலையைக் கொண்டும் புடம்போட ஸ்வர்ணம் பஸ்மமாகும். (5) மனச் சிலை, ஈயவரிந்தாரம் இவ்விரண்டையும் ஸமயெடை யெடுத்து, எருக்கம் பாலே விட்டுக் குழம்பாய் அரைத்து, பாவனை செய்யவேண்டும்; பாவனை செய்கையில் வெயிலில் உலர்த்தி வரவேண்டும்; ஏழு முறை பாவனை செய்து உலர்த்திய பிறகு, இந்த கல்கத்திற்கு ஸமயெடை ஸ்வர்ணத்தை உருக்கி அத்துடன் சேர்க்கவும். ஸ்வாணமும் கல்கமும் ஒன்றாகக் கூடி உருகும்படி மறுபடியும் கடுந்தீயிட்டு எரிக்கவேண்டும்; இவ்விதமே அதேவிதமான கல்கத்தை மூன்று முறை சேர்த்து ஸ்வர்ணத்தை உருக்கிவர பஸ்மமாகும். (6) மாடப்புறாவின் அல்லது கோழியின் மலத்தைத் தங்க ரேக்குகளில் நன்றாகப் பூசி, ரேக்குகளுக்கு அடியிலும் மேலும் ஸமயெடையாக கந்தகத்தைப் பொடித்துச் சேர்த்து, ஓர் அகலில் வைத்து, மற்றொரு அகலால் மூடி, சிலைமண் செய்து, ஐந்து வறட்டிகளைக் கொண்டு குக்குடபுடம்¹ போடவும். இவ்வாறு ஒன்பது குக்குட புடங்களிட்ட பிறகு முப்பது வறட்டிகள் வைத்து மஹாபுடம்² ஒரு முறை போடவேண்டும். இவ்விதம் செய்ய ஸ்வர்ணம் பஸ்மமாய்விடும். 5—19.

1. பதினாறு அங்குல அகலமும், பதினாறு அங்குலநீளமும், பதினாறு அங்குல ஆழமுமுள்ள பள்ளத்தில், கீழும் மேலும் வறட்டிகளை அடுக்கி, நடுவில் புடமிடவேண்டிய வஸ்துவை வைத்துப் போடப்படும் புடம் 'குக்குடபுடம்' எனப்படும்.

2. இரண்டு கஜம் அகலம், இரண்டு கஜம் நீளம், இரண்டு கஜம் ஆழமுமுள்ள பள்ளத்தில், ஆயிரம் வறட்டிகளுக்கிடையில் போடப்படும் புடம் 'மஹாபுடம்' என்று சொல்லப்படும்.

ஸ்வர்ணத்தின் குணங்கள்:—முற்கூறியவாறு ஏதேனும் ஒரு வகையில் பக்குவம் செய்த ஸ்வர்ணத்திற்கு இனிப்பு அல்லது கசப்பான சுவையும், ஸ்மிகத்தம், சீதம், குரு, விஷக்னம், இரஸாயணம் என்கிற குணங்களும், புத்தி, ஞாபகசக்தி முதலியவற்றை விருத்தி செய்யும் தன்மையும் உண்டு. 20.

ரஜதபஸ்ம முறைகள்:—(1) மெல்லிய தகடுகளாக அடித்த ஒரு பங்கு வெள்ளியின்மேல் ஏதேனும் அம்லத்தினால் ஒரு யாம காலம் ஆட்டிய மூன்று பங்கு தாளக கல்கத்தைத் தடவி, அவற்றை மூசைகளினால் அடைத்து, முப்பது வறட்டிகளைக் கொண்டு புடமிடவும். புடத்திலிருந்தெடுத்து மறுபடியும் தாளக கல்கத்தை முன்போலவே தடவி மூசையிலிட்டு புடம் போடவும்; இவ்வாறு பதினான்கு புடங்களிட வெள்ளி பஸ்மமாய்விடும். (2) பொன்னிமிளையைக் கள்ளிப்பால் விட்டு அரைத்து, வெள்ளி ரேக்குகளில் தடவி, தாளகத்தைக் கொண்டு புடமிட்டதுபோலவே பதினான்கு முறை புடம்போட பஸ்மமாகும். 21—24.

நாபா பஸ்மம்:—தாமரத்தை மெல்லிய ரேக்குகளாக அடித்து, ஏதேனும் புளிப்பு வகைகளில் சேர்த்து, மூன்று நாட்கள் எரித்து ஆவியில் பாகம்செய்து, பிறகு அத்தகடுகளைக் கல்வத்திலிட்டு, அவற்றிற்கு நாலில் ஒரு பங்கு இரஸம் சேர்த்துக் காடிவிட்டு அரைக்கவும்; பிறகு எலும்புச்சம்பழரஸம் முதலிய ஏதேனும் அம்லத்தினால் அரைத்த இரு மடங்கு கந்தகத்தை அத்தகடுகளின்மேல் பூசி, அவற்றை கோளம் போல் உருட்டவும்; பிறகு பொன்னாங்கண்ணியையாவது, புரியாரையைவது, வெள்ளைச்சாறடையையாவது அரைத்து, அக்

1. கீழே ஸ்வர்ணத்திற்கு புடம் முதலியது கூறியபிறகு, அதன் குணங்கள் சுருக்கமாய் விவரிக்கப்பட்டன; அதுபோலவே வெள்ளி முதலிய சிலவற்றிற்கும் குணம் கூறப்படவில்லை யாதலால், டிப்பனியில் அவ்வித தாதுக்களின் குணங்கள் கூறப்படுகின்றன:—

"வெள்ளிக்கு—ஸ்மிகத்தம், துவர்ப்பு அல்லது புளிப்பு, ஜீர்ணமான பின்பு மதுரமாக மாறுதல், வாத பித்த ஹரம், சரீரத்திற்கு வன்மையைத் தருதல், விஷக்னம் முதலியவை குணங்களாம்.

கல்கத்தைத் தாம்பகோளத்தின்மேல் சுற்றிலும் ஒரு அங்குலம் கனம் பூசவேண்டும்; அது சிறிது உலர்ந்ததும், ஒரு சிறிய மட்பாத்திரத்தினுள் வைத்து, அப்பாத்திரத்தை மற்றொரு பெரிய பாத்திரத்தினுள் வைத்துச் சுற்றிலும் மணலைப் பரப்பி, பாத்திரத்தின் வாயை ஒரு அகலால்மூடி, சாம்பர் உப்பு இவ்விரண்டையும் ஜலம் விட்டரைத்து, அதனால் அப்பாத்திரத்திற்கும் அகலுக்கும் இடையிலுள்ள சுத்துகளை அடைத்து, அடுப்பில் ஏற்றி, முதலில் சிறு தீயிட்டு கிரமமாக அதைக் கடுதீக்கொண்டு நான்கு யாமகாலம் எரித்துத் தீயிலிருந்து இறக்கி, ஆறிய பிறகு உள்ளடங்கிய தாம்பரம் முதலியதையெடுத்து, கருணைக்குழங்கின் சாற்றைவிட்டு ஒரு நாள் அரைத்து, கோளமாகச் செய்து, அந்த கோளத்தினுள் அரைவாசி கந்தகத்தைச் சிறிது நெய்விட்டு அரைத்து ஒரு மூசையில் அடைத்து, கஜபுடம்¹ இட்டு எரிக்கவேண்டும். அது தானாகவே ஆறியபின்பு மூசையிலடங்கிய தாம்பரம் பஸ்மத்தை யெடுத்துக் கொள்ளவும். இது ரோகிகளுக்கு உபயோகிக்கக் கூடியவாறு வித்தமாயிருக்கும். ஸாதாரண தாம்பரத்தைப்போல் இது வாந்தி, தலைச்சுற்றல், தளர்ச்சி, மடக்கம் முதலிய துர்க்குணங்களைச் சிறிதுமுண்டு பண்ணுது.² 25—32.

ஆர பஸ்மமும், காமஸ்ய பஸ்மமும்³:—காடி முதலியவற்றால் சுத்தி செய்த பித்தளையை வெகு மெல்லிய ரேக்குகளாகச் செய்து

1. அகலத்தில் 13½ கஜமும், நீளத்தில் 13½ கஜமும், ஆழத்தில் 13½ கஜமுமுள்ள ஒரு குண்டத்தில், முக்கால்பாகம் வரையில் வறட்டிகளை மெக்கி, அதன்மேல் புடம் போடவேண்டிய பாண்டத்தை அமர்த்தி, அதன்மேல் உள்ளத்தின் வாயளவும் வறட்டிகளிலுண்டு போடப்படுவது 'கஜபுடம்' எனப்படும். சிலர் இரண்டுமூன்று கன வில்தீர்ணமுள்ள பள்ளத்திலிடப்படுவதை கஜபுடம் என்பார்கள்.

2. தாம்பரபஸ்மத்தின் குணங்கள்:—சிறிது இனிப்பும் துவர்ப்புமுள்ளது; வயிற்றில் ஜீர்ணமாகும்போது கசப்பு அல்லது கார்ப்பாகமாயும்; உபம், பித்தம் இவற்றாலுண்டாகும் கோளாறுகள் நிவருத்தியாகும்; குன்மம், குஷ்டம், மூலரோகம், சோகை, பாண்டு, மஜேறாதம், பித்தமயக்கம் முதலியதைப் போக்கும். பலமுடுபண்ணும்.

3. ஆரபஸ்மம்—பித்தளை பஸ்மம். காமஸ்ய பஸ்மம்—வெண்கல பஸ்மம்.

கொண்டு, அதற்குச் சமயெடையான கந்தகத்தை எருக்கம்பால் விட்டு அரைத்து, அதைப் பித்தளை ரேக்குகளின்மேல் தடவி, அத்தகடுகளை ஒரு மூசையிலடைத்து கஜபுடத்தில் எரிக்கவும்; இவ்வாறு இரண்டு முறை புடம்போட பித்தளை பஸ்மமாய்விடும். 1. பித்தளைக்குக் கூறிய முறைப்படியே வெண்கலத்தையும் புடம்போட்டு பஸ்மம் செய்யலாம்.² 33—34½.

தாம்பரம், பித்தளை, வெண்கலம் முன்றையுப் பஸ்மம் செய்ய மற்றொரு முறை:—தாம்பரம், பித்தளை, வெண்கலம் இவற்றின் தகடுகளின்மேல், அவற்றிற்குச் சமயெடை கந்தகத்தை எருக்கம்பால், ஆலம்பால், நொச்சியிலைச்சாறு, பழமுண்ணிப் பாலையின் சாறு இவற்றால் அரைத்துத் தடவி முன்போல் புடமிட்டால் அம்மூன்று லோஹங்களும் பஸ்மமாகும்; 35½.

நாகபஸ்ம முறைகள்:—(1) சுத்தமான நாகத்தின்மேல் வெற்றிலைச் சாற்றிலரைத்த மனச்சிலையைத் தடவி, முப்பத்திரண்டு புடம்போட நிருத்தமாக பஸ்மமாகும். (2) சுத்தமான நாகத்தை ஒரு மட்பாத்திரத்திலிட்டு உருக்கி, அரசம்பட்டை, புளியம்பட்டை இவற்றை நாகத்திற்கு நாலில் ஒரு பங்கு சேர்த்து இரும்புத்துப்பால் கிளறவேண்டும். ஒரு யாமநேரத்தில் நாகம் அப்பட்டைகளின் சாம்பரோடு கலந்து குர்ணமாய்விடும். பிறகு அந்த நாகத்திற்குச் சமயெடை மனச்சிலையைச் சேர்த்து, காடி விட்டு இரண்டையும் அரைத்துப் புடம்போடவும்; புடம் ஆறிய பின்பு நாகத்தை யெடுத்து மீண்டும் அவ்விதமே மனச்சிலை சேர்த்து காடி விட்டரைத்து புடம் போடவேண்டும். இவ்விதமாக அறுபது புடமிட்டால் நாகம் பஸ்மமாகும்³. 36-39½.

1. பஸ்மான பித்தளையின் குணங்கள்:—ருகும், க்ருமிஹரம், விஷஹரம், க்ருஷ்யம், இரஸாயனம் என்னும் குணங்களும், வாதரோகங்கள், பாண்டு, ப்லீஹரோகம் இவற்றைப் போக்கும் தன்மையும் இதற்கு உண்டு.

2. வெண்கலத்தின் குணங்கள்:—பஸ்மானபின் கசப்பாயிருக்கும்; உஷ்ணவீர்யம்; வாந்தியை யுண்டிபண்ணும். நேத்திரரோகங்களில் உபயோகிக்க உதவும். தீபனமாகவும் பாசனமாகவும் வேலை செய்யும்.

3. நாகத்தின் குணங்கள்:—உஷ்ணவீர்யம், கப-வாதஹரம், குருகுணம், லேகநம், இரஸாயனம், சுக்ரலம், ஆகவே சரீரபலத்தை விருத்தி செய்யக் கூடியது. [நாகம்—காரியம் அல்லது வரிஸம்.]

வங்கபல்லம்:—ஒரு ட்பாத்திரத்தில் வங்கத்தை உருக்கி, அதற்கு நாலில் ஒரு பங்கு புளியப்பட்டையும் அரசம் பட்டையும் சேர்த்து, இருப்புத் துடுப்பால் கிளறிவர, இரண்டு யாமத்தில் பொடியாவும். அப்பால் அச்சுண்ணத்திற்கு ஸயமெடை தாளகம் சேர்த்து, காடி விட்டு அரைத்து, அகல்களில் வைத்து சிலைமண்செய்து, கஜ புடத்தில் எரிக்கவும்; மறுபடியும் அதில் பத்திலொரு பங்கு தாளகம் சேர்த்துக் காடியினால் ஒரு யாமநேரம் ஆட்டி புடமிடவும். இவ்வாறு பத்து புடங்களிட வங்கம் பஸ்மமாகும். 40—43.

அயபல்லம் முறைகள்:—(1) சுத்திசெய்த மெல்லிய அயப் பொடிகளைச் சீந்திற் கொடியின் சாறு விட்டரைத்து, மூன்று புடம் போடவும். சோற்றுக் கற்றழையின் சாற்றால் அவ்விதமே அரைத்து மூன்று புடம் போடவேண்டும். வெள்ளைச் சாறடைச் சாற்றால் அதை மீண்டும் அரைத்து ஆறு புடங்களிடவும். இவ்விதம் செய்தால் அயம் அல்லது எஃகு பஸ்மமாய்விடும். (2) எஃகு அல்லது அயப்பொடிக்குப் பன்னிரண்டில் ஒரு பாகம் லிங்கம் சேர்த்து, சோற்றுக் கற்றழைச் சாற்றால் இரண்டு யாமமளவும் அரைத்து புடமிடவும். இவ்விதம் ஏழு புடங்களிட அயம் அல்லது எஃகு பஸ்மமாகும். (3) வெள்ளைச் சாறடைச் சாற்றாலும், சீந்திற் கொடியின் சாற்றாலும், முலைப்பாலாலும், எருக்கம்பாலாலும் அயத்தை அரைத்து முன்போலவே புடம்போட நன்கு பஸ்மமாகும். (4) ஒருபங்கு இரஸம், இரண்டு பங்கு கந்தகம் இரண்டையும் ஒன்றாகக் கலந்து அரைத்து கஜ்ஜளி யாகச் செய்து, இவ்விதம் குக்கும் ஸயமெடை அயச்சுண்ணத்தைச் சேர்த்து, சோற்றுக் கற்றழைச் சாற்றால் இரண்டு யாமமளவும் அரைத்து, ஒரு கோளம்போல் அவற்றையுருட்டி, ஒரு தாமரபாத்திரத்தில் வைத்து வெயிலில் சற்று நேரம் உலர்த்தி, ஆயணக்கிலைகளால் அதைச் சுத்தி, மீண்டும் அரை யாமகாலம் வெயிலில் வைக்க நன்கு குடுகொள்ளும்; பிறகு அதை அப்படியே தானியக் களஞ்சியத்தில்

1. வங்கத்தின் குணங்கள்:—சிறிது உப்பும் காரமும் கசப்பும் கலந்த சுவையுள்ளது; ருக்ஷம், கபஹரம், பித்தஹரம், க்ருமிஹரம்; பாண்டு, பேஹரோகம் இவற்றைப் போக்கும்; லேகநம், இரஸாயனம் என்கிற குணங்களுண்டு; [வங்கம்—வெள்ளியம் அல்லது தகரம்.]

புதைத்து, அதன்மேல் ஒரு அகலே மூடி, அதற்குமேல் தானியத்தைப் பரப்பிவிடவும்; பிறகு மூன்று நாட்கள் கழித்து அதையெடுத்து கல்வத்திலிட்டு அரைத்து, வஸ்திரகாளிதம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் செய்ய ஜலத்தில் மிதக்குமாறு அயம் பஸ்மமாகும். 44—51.

எல்லா தாதுக்களையும் புடமிட பொதுமுறை:—அயபல்லம் தைப் பக்குவம் செய்ய முற்கூறிய நான்காவது முறையை யனுஸரித்து, ஸ்வர்ணம் முதலிய எல்லா லோஹங்களையுமே பஸ்மம் செய்யலாம். மேலும் மனச்சிலை, கந்தகம், எருக்கம்பால் இம் மூன்றையும் அரைத்து ஸ்வர்ணம் முதலிய எந்த தாதுக்களின்மேலும் தடவி பன்னிரண்டு புடங்களிட அவை பஸ்மமாய்விடும். 52.

உபதாதுக்கள்.

ஸ்பந்த உபதாதுக்கள்:—மிட்ளோ, மயில்துத்தம், அப்ரகம், நீலாஞ் ஜனம், மனச்சிலை, தாளகம், ரவகம் என்கிற இவ்வேழம் உபதாதுக்கள் என்று கூறப்படுகின்றன. 2. 53.

ஸ்வர்ணமாகாதி சுத்தி:—பொன்னிமிளோ மூன்று பாகம்; இந்துப்பு ஒரு பாகம்; இவற்றைக் கொடிமாதளம்பழச் சாற்றிலாவது, எலுமிச்சம்பழச் சாற்றிலாவது சேர்த்து, அடுப்பிலேற்றி பக்குவம் செய்யவும். இதை ஒரு இருப்புப் பாத்திரத்தில் சேர்த்து நன்றாகக் கிளறிக்கொண்டே பக்குவம் செய்யவேண்டும். பாத்திரம் சிவந்துவரும் ஸமயத்தில் அதை இறக்கி விடலாம். இவ்விதம் செய்தால் ஸ்வர்ண மாகாதி மென்னும் பொன்னிமிளோ சுத்தியாய்விடும். 54—55.

ஸ்வர்ணமாகாதி பல்லம்:—சுத்தியான பொன்னிமிளையைக் கொள்ளின் கஷாயத்தினாலாவது, எண்ணெயினாலாவது, மோரைக்

1. அயத்தின் குணங்கள்:—சுவையில் துவர்ப்பு; சில முறைகளில் கசப்பாயிருக்கும்; உஷ்ண வீர்யம், ருக்ஷம், கப-பித்த ஹரம்; சோகை, பாண்டு, குஷ்டம், அர்சஸ், பிரமேஹம், வயிற்று வலி, முதலியதைப் போக்கும்; சிறந்த இரஸாயனமாகவும் உபயோகப்படும்.

2. பொன்னிமிளோ, வெள்ளிமிளோ, மயில்துத்தம், வெண்கலம், சுயம், விர்தாரம், சிலாஜது இவற்றை ஸ்பந்த உபதாதுக்கள் என்று வேறு சிலர் வழங்குவர்.

கொண்டாவது, வெள்ளாட்டு மூத்திரத்தினாலாவது அரைத்துப் புடம் போட பஸ்மமாகும். 1 56½.

துத்த சுத்தி:—துத்தத்தை வெள்ளரிக்காயின் சாற்றிலும், சிறு குறிஞ்சாலின் சாற்றிலும், எலுமிச்சம் பழ ரஸத்தினாலும் ஒவ்வொரு நாள் பாவனை செய்து, கடும் வெயிலில் வைத்து ஸூர்யபுடம் போட்டால் சுத்தமாகும். அல்லது பூனை, புறா, இவற்றின் மலத்தினால் மயில் துத்தத்தை அரைத்துவிட்டால் சுத்தமாகும். 57, 58.

துத்த பஸ்மம்:—அவ்விதம் சுத்திசெய்த மயில்துத்தத்துடன் அதற்குப் பத்தில் ஒரு பங்கு வெண்காரம் சேர்த்து அரைத்து ஒரு புடமிடவும்; பிறகு தயிரால் ஆட்டி ஒரு புடமும், தேன்விட்டு அரைத்து ஒரு புடமும் போடவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் துத்தம் நன்கு பஸ்மமாகும். 2 59.

அப்ரக சுத்தி:—கிருஷ்ணாப்ரகம் என்கிற கருநிறமான அப்ரகத்தை அக்னியிலிட்டு ஊதி யெடுத்து, பாலில் சேர்த்து, அவற்றை மெல்லிய தளங்களாகப் பிளந்து, முள்ளுக்கீரையின் சாற்றிலும், காடியிலும் தனித்தனியே எட்டு யாமம்வரையில் பாவனை செய்ய அப்ரகம் சுத்தமாகும். 60.

அப்ரக பஸ்மமுறைகள்:—(1) அப்பால் அதை தானியாப்ரகம் செய்து உலர்த்தி, பிறகு எருக்கம்பால் சேர்த்து ஒரு நாள் முழுவதும் அரைத்து, எல்லாவற்றையும் சக்கரம்போல் அடை தட்டவும்.

1. மாகுதிகத்தின் குணங்கள்:—சுவையில் முதலில் மதுரமாயும் அப்பால் சிறிது காரமும் கசப்பும் கலந்ததாயும் இருக்கும்; உஷ்ண வீர்யம்; கபஹரம்; அர்சஸ், சோகை, மஹோதாம் முதலிய வயிற்றைப் பற்றிய வியாதிகள், மூத்திர வியாதிகள், அக்னிமாந்த்யம் முதலியவற்றில் உபயோகிக்கக் கூடியது. விஷஹரம், வருஷ்யம் என்கிற குணங்களு முண்டு.

2. துத்தத்தின் குணங்கள்:—துவர்ப்பும் சிறிது காரமுமான சுவையுள்ளது: உஷ்ண வீர்யம்; லேகநம், ஆகவே வமனமுண்டாகும்; விஷ ஸம்பந்தமான தோஷங்களி லுபயோகிக்கத் தகுந்தது வெண்குஷ்டம், நேத்திரரோகம் இவற்றிலும் உபயோகமாகும்.

அதை எருக்கில்களால் சுற்றி கஜபுடத்தில் எரிக்கவும். இவ்விதமாகவே மறுபடியும் அரைத்து ஏழு முறை புடம் போடவேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஆலம் விழுதுகளின் க்வாதத்தினால் மூன்று முறை அரைத்து மூன்று புடம் போடவும், இவ்வாறு செய்ய அப்ரகம் நன்கு பஸ்மமாகும். இதை அனுபானங்களின் முறைகளைக்கொண்டு பல வித ரோங்களில் உபயோகிக்கலாம். இவ்விதமாக பஸ்மமான அப்ரகம் சக்கிரம் கிழத்தனமுண்டாகாமல் சரீரத்தை திடமாகச் செய்யும். (2) சுத்தமான தானியாப்ரகத்தையும், அதற்கு ஆந்லொரு பங்கு சுக்கையும், அவ்வளவு கோரைக் கிழங்கையும் சேர்த்து, காடி விட்டு ஒருநாள் அரைக்கவேண்டும். மற்றொரு நாள் சித்திரமூல ஸ்வரஸம் அல்லது சித்திரமூலக் கஷாயத்தினால் அவற்றை அரைத்து கஜபுடம் போடவேண்டும். அதை யெடுத்து மீண்டும் தரிபலாக்வாதத்தினால் மூன்று முறை அரைத்து முன்போல் மூன்றுமுறை புடம் போடவும். பிறகு சிற்றமுட்டி, பசுமூத்திரம், நிலப்பனங்கிழங்கு, துளவி, கருணைக்கிழங்கு இவற்றின் சாற்றால் தனித்தனி மூன்று முறை ஆட்டி மும்மூன்று புடங்களிடவேண்டும். இவ்விதம் பக்குவம் செய்ய அப்ரகம் நன்றாக பஸ்மமாகும். 2 61—67½.

நீலாஞ்ஜனம் முதலியவற்றின் சுத்தி:—நீலாஞ்ஜனக் கற்களை குர்ணம் செய்து, எலுமிச்சம்பழ ரஸத்தில் சேர்த்து ஒரு நாள் வெயி

1. அப்ரகத்தை நன்கு பொடித்து, சீண்டியுள்ள நெல்லுடன் கலந்து, ஒரு வஸ்திரத்திற் கட்டி, ஒரு வாயகன்ற பாத்திரத்தில் ஏதேனும் காடி அல்லது புளித்த அரிசி கழுவிய நீரை வார்த்து, அதில் அப்ரகப் பொடியும் நெல்லுமடங்கி வஸ்திரத்தின் மேற் புறத்தைப் பிசைந்து அலசவும்; அப்பொழுது வெகு துண்ணிய பொடிகளாக அப்ரகம் வஸ்திரத்தின் த்வாரங்களால் வெளிவரும். அது தான் தானியாப்ரகம் எனப்படும். மிக்க மிருதுவான (வெண்ணெய் போன்ற, தானியாப்ரகமே நவநீதாப்ரகம் எனப்படும்.

2. அப்ரகபஸ்ம குணங்கள்:—பிரமேஹம், க்ஷயம், பாண்டு, கிரஹணி இவற்றில் உபயோகிக்கலாம்; அந்தந்த அநுபானங்களைக் கொண்டு குஷ்டம், ச்வாஸம், காஸம், மஹோதாம் முதலிய ரோகங்களிலும் உபயோகிக்கக்கூடும்.

லில் வைத்து பாவனை செய்ய, அவை சுத்தமாகும். இவ்விதமாகவே கைரிகமென்னும் சாவிக்கல், அன்னபேதி, வெண்காரம், பலகறை, துவரீ அல்லது வெண்காரவந்திரம் முதலிகை, சங்கு, கங்குஷ்டமென்னும் ஒருவித சாவி இவைகளையும் சுத்திசெய்யலாம். 1 68—69½.

மனச்சிலா சுத்தி:—மனச்சிலையை டோலாயந்திரத்தில்² கட்டி, மூன்று நாட்கள் வெள்ளாட்டு மூத்திரங்கொண்டு பாகம் செய்து, பிறகு ஆட்டின் பித்த நீரில் ஒரு தடவை பாவனை செய்ய மனச்சிலை சுத்தியடையும்³. 70½.

நாளாக சுத்தி:—தாளகத்தை நன்கு சூர்ணம் செய்து டோலாயந்திரத்தில் கட்டி, காஞ்சுகமென்னும் காயிலிட்டு ஒரு யாமம் பக்குவம் செய்து, அப்பால் பூசுனிக்காய் ரஸத்திலும், பிறகு நல்லெண்ணெயிலும்

1. கைரிகம் முதலியவற்றின் பாக விஷயங்களை இச்சிறு ஸங்கிரஹ கிரந்தத்தில் விவரிக்காவிடினும், நீலாஞ்ஜனத்தைப் போலவே சுத்தி செய்யக்கூடியவை யென்கிற ஒரு ஸம்பந்தத்தைக் கொண்டு அவையும் இங்கு கிரஹிக்கப்பட்டனவாம். [நீலாஞ்ஜனத்தை பஸ்மம் செய்வதில்லை; ஆகிலும் மனச்சிலையிலிருந்து ஸத்துவமெடுப்பது போல் இதிலிருந்தும் ஸத்துவமெடுக்கக்கூடும். நீலாஞ்ஜனத்தின் குணங்கள்:—சீதவீர்யம், நேத்திர ரோகங்களில் உபயோகிக்கக் கூடியது, விஷஹரம், கபவாதஹரம்.]

2. டோலா யந்திரம்:—சுத்தி செய்யவேண்டிய வஸ்துவை ஒரு வஸ்திரத்தில் கட்டி, ஏதேனும் திரவ பதார்த்தத்துடன் கூடிய ஒரு பாத்திரத்தின் முகத்தில் குறுக்காக ஒரு கொம்பை வைத்து அதில் அவ்வஸ்திரத்தைக் கட்டி பாத்திரத்தினுள் தொங்கலிட்டு, எரித்தல் போட்டு அதிலிருந்தெழும் ஆலியில் அவ்வஸ்துக்களைச் சுத்தி செய்வதற்கான இவ்வகையானது 'டோலாயந்திரம்' எனப்படுகின்றது.

3. மனச்சிலை முதலியவற்றிலிருந்து ஸத்துவமெடுக்கும் முறை பிறகு சுருக்கமாகக் கூறப்படுகிறது. மனச்சிலையின் குணங்கள்:—காரமும் கசப்புங்கலந்த சுவையுள்ளது; உஷ்ணவீர்யம், விஷஹரம்; சர்மரோகங்களைப் போக்கும்; கபஹரம், வாதஹரம், அக்னிமாந்திரயத்தையும் அகற்றும்.

ணையிலும், பிறகு தரிடலா க்வாதத்திலும் அவ்விதமே பக்குவம் செய்ய அது சுத்தமாகும்¹. 71—72½.

இரஸக சுத்தி:—இரஸகமென்னும் சிறிது கடினமீன ஒரு வகை வெண் தாதுவைப் பசு மூத்திரத்தில் ஏழு நாள் டோலா யந்திரத்தைக் கொண்டு பக்குவம் செய்ய சுத்தியாகும்². பிறகு எல்லா வேலைகளிலும் உபயோகிக்கலாம். 73½.

நாதுக்களின் ஸ்தவபாதநம்:—செவ்வரசுக்கு, மத்ஸரியம், ஆட்டிப் பால், வெண்காரம், மான் கொம்பு, எள்ளுப் பிண்ணாக்கு, கடுகு, முருங்கப்பட்டை, குன்றுமணியோர், வெல்லம், இந்திப்பு, கம்பளம், வாற்கோதுமை, கடுகரோகணி, நெய், தேன் இவற்றுள் கடைக்கக்கூடிய பதார்த்தங்களுடன் முற்கூறிய உபதாதக்களைக் கலந்து, அவற்றை மூசையில் சேர்த்துக் கடுக்குட்டில் எரிக்க அவற்றிலிருந்து வெகு துல்லியமான ஸத்துவம் வெளியாகும்³. 74—76.

இரத்தினங்கள்.

வஜ்ரா சுத்தி:—வஜ்ரம் அல்லது வைரமென்னும் இரத்தினத்தைக் கண்டங்கத்திரி வேரைப் பிளந்து அதனுள் பறைத்து வைத்து, ஒரு வஸ்திரத்தில் கட்டி, கொள், கோதரவம் இவற்றின் கஷாயத்தில் டோலா யந்திரத்தைக் கொண்டு மூன்று நாட்களையும் பக்குவம் செய்யவும். இவ்வாறு பக்குவம் செய்த வைரத்தைக் காய்ச்சிக் காட்ச்சிக் கமுதை மூத்திரத்திற் போடவும்; அவ்விதம் இருபத்தோருமுறை செய்ய வஜ்ரம் நன்கு சுத்தமாகும். 77—78.

வஜ்ரா பஸ்மம்:—(1) சிறிது தாளகத்தை மூட்டுப் பூச்சிகளின் இரத்தத்தால் அரைத்து, கோளமாகச் செய்து, அதனுட்புறத்தில் சுத்தி செய்த வஜ்ரத்தை பறைத்து வைத்து, அக்கினியில் வைத்து

1. தாளக குணங்கள்:—காரமான சுவையுள்ளது; உஷ்ணவீர்யம், ஸ்நிகத்தம், குஷ்டஹரம், விஷஹரம்; சர்மரோகங்களை நீக்கும், வாதரோகங்களைப் போக்கும்.

2. இரஸகத்தின் குணங்கள்:—ஸகல மேஹங்களிலும், நேத்திர ரோகங்களிலும் உபயோகிக்கலாம்.

3. ஸத்துவம்:—டஸ்மத்தினும் அதிக வீர்யமுள்ள ஒருவித பாகம்; வெண்மையாகவும், தளதளப்பாகவும் இருக்கும்.

ஊதவும்; அந்த கோளம் நன்கு எரிந்து அக்னிவர்ணமாயிருக்கையில், குதிரையின் சிறுகீரில் தோய்க்கவும். மீண்டும் முன்போலவே தாள கத்தை கோளம் செய்து அதில் வஜ்ரத்தை யடக்கி புடம் போடவேண்டும். இவ்விதமாக இருபத்தோருமுறை எரித்தெடுக்க வஜ்ரம் பஸ்மமாகும். (2) அல்லது பெருங்காயம், இந்துப், கொள் இவற்றை ஜலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சி, வஜ்ரத்தை அக்னியிலிட்டுப் பழுக்கக் காய்ச்சி, மேற்கூறிய கஷாயத்தில் சேர்க்கவும்; இவ்விதமாக இருபத்தோரு தடவை செய்ய வஜ்ரம் பஸ்மமாகும். (3) அல்லது ஒரு வெண்கலப் பாத்திரத்தில் தவிரையைப் பிடித்துவைக்க, அது பயத்தினால் மூத்திர மிடும்; அதில் வஜ்ரத்தைக் காய்ச்சிக் காய்ச்சி பலமுறை தோய்க்க பஸ்மமாகும். 79—83.

வைகாரந்த சுந்தி முதலியது:—வைகாரந்தத்தையும் வஜ்ரத்தைப் போலவே சுத்தி செய்யலாம். கருடப் பச்சைக் கலையும் வைகரியத்தையும் இவ்விதமே சுத்தி செய்யலாம். அதை மறுபடியும் அக்னியில் காய்ச்சிக் காய்ச்சி குதிரை மூத்திரத்தில் தோய்க்கவும்; இவ்விதம் பதினான்கு முறை செய்து, அப்பால் சிறுகுதிரின்சாவின் வேர், இலை, தண்டு, புஷ்பம், காய் இவ்வனைத்தையும் கல்கம்போல் அரைத்து, அக் கல்கத்தினுள் அவ்வைகாரந்தத்தை மறைத்து, மூசையினுள் அடக்கம் செய்து, புடம் போடவும். இவ்வாறு ஏழு தடவை புடம்போட வைக் காரந்தம் பஸ்மமாகும். இந்த பஸ்மத்தை வஜ்ரபஸ்மத்திற்குப் பதிலாகவும் உபயோகிக்கலாம். 84—85.

நல்முத்து முதலியவற்றின் சுந்தி:—தழுதழையின் ஸ்வரஸத்தில் நல்முத்து, பவளம், மற்றுமுள்ள இரத்தினங்கள் இவற்றை டோலாயந் திரத்திற்கட்டி ஒரு யாமகாலம் ஆவியிற் பக்குவம் செய்ய அவை நன்கு சுத்தியாகும். 86.

1. வஜ்ரத்தின் குணங்கள்:—பலம், ஆயுஷ்யம், வருஷ்யம், இரஸாயனம், பருஹ்மணம்; அதிகமானால் விஷகுணத்தைக் காட்டும்.

2. வைகாரந்தத்தின் குணங்கள்:—மேஹரோகம், ஷயம், கிரஹணி, காஸம் முதலியவற்றைப் போக்கும்; வருஷ்யம், இரஸாயனம், பலம், தீபகம். வஜ்ரத்திற்குக் கூறிய மற்ற குணங்களும் இதற்குண்டு. [வைகாரந்தம் என்பது ஸ்படிகம்போன்ற ஒருவித கல்.]

நல்முத்து முதலியவற்றின் பல்மம்:—சோற்றுக் கற்றாழையின் சாறு, முள்ளுக்கிரையின் சாறு, முலைப்பால் இவற்றைக்கொண்டு நல்முத்து, பவளம் முதலிய இரத்தினங்களை நன்றாக அரைத்து ஏழு தடவை புடம்போட, அந்தந்த இரத்தினமும் அததற்கேற்ற நிறத்துடன் பஸ்மமாகும். இதற்குமுன் ஸ்வர்ணமாகித்திற்குக் கூறிய விதமாக நல்முத்து முதலியவற்றையும் பஸ்மம் செய்யலாம். அல்லது வஜ்ரத்தைப்போலவே ஸகல இரத்தினங்களையும் சுத்தி செய்து பஸ்மம் செய்யலாம். 87—89.

சிலாஜது சுந்தி:—கோடை காலங்களில் மலைப்பிராந்தங்களிலிருந்து உருகி வெளியரும் சிலாஜதுவை எடுத்துவந்து, பசும்பால், தரிபலாக்வாதம், கரிசிலாவ் கண்ணிச்சாறு இவற்றால் ஒவ்வொரு நாள் அரைத்து வெயிலில் உலர்த்தி யுலர்த்தி பெடுத்தால் சிலாஜது சுத்தமாகும். 90, 91.

சிலாஜது பல்மம்:—சிலை யுருவமான சிலாஜதுவைச் சிறு சிறு துண்டுகளாகப் பொடித்து, மிகவும் சூடான ஜலத்தில் சேர்த்து ஒரு யாமகாலம் வைத்திருந்து, அப்பால் நன்றாக அரைத்துக் கடைந்து, வடிக்கட்டி, அந்த ஜலத்தை ஒரு மட்டாத்திரத்தில் எடுத்து வெயிலில் வைத்திருக்கவும்; பிறகு அதன் மேற்புறத்திலுள்ள சூழ்ப்பான பாகத்தை வடித்தெடுத்து மீண்டும் வெயிலில் வைக்கவேண்டும். இவ்வாறு இரண்டு மாத காலம் மேன்மேலும் வடித்து வெயிலில் வைத்து வந்தால் ஓளவுதமாய் உபயோகிக்கத்தகுந்த நிலைமை சிலாஜதுவுக்கு உண்டாகும். இவ்வித சிலாஜதுவை கெருப்பில் சேர்த்தால் லிங்கம் போல் உருகி மேலெழுந்துவரும்; புகை சிறிதும் இராது. பாத்திரத்தின் அடியில் தங்கியிருக்கும் அம்சத்தையும் அநேகமுறை ஜலத்தில்

1. நல்முத்தின் குணங்கள்:—சுவையில் மதுரம், தீதிர்யம், நேத்திர ரோகங்களைப் போக்கும்; விஷஹரம்; ஷூரோகம், வாயி லுண்டாகும் புண் முதலியவற்றையும் போக்கும்; பலம் தேஹபுஷ்டி இவற்றையும் தரும்; பித்தத்தையும் போக்கும். பவளத்தின் குணம்:—கபம் முதலிய தோஷங்களை நெசுடிச் செய்து வெளியிட்டுத் தும்; நேத்திர தோஷங்களைப் போக்கும்; ஷயம், இரத்தபித்தம், காஸம் இவற்றை நிவர்த்தி செய்யும்; தீபகம் பாசகம் என்கிற குணங்களுமுண்டு.

கலக்கி வெயிலில் வைத்துவர அதுவும் ஓளவுத முறைக்கு உபயோகமாகும்.¹ 92—93½.

மண்ணும்;—தான்நீமரக் கட்டைகளிட்டு எரிக்கப்படும் அக்னி யில் இருப்புக்கட்டத்தைப் பழுக்கக் காய்ச்சி, பசுமத்திரத்தில் தோய்க்கவும். இவ்விதம் ஏழுதடவை செய்தபின் அதை நன்றாகப் பொடி செய்து, இரு மடங்கு தீர்பலாக்வாதத்தில் சேர்த்துக் கலக்கி, அப்பால் தீயிலேற்றி வருக்க அக்கிட்டம் கருஞ்சிவப்பான விர்தூர மாய் மாறும். இதை 'மண்ரேய்' என்பார்கள்.² 97—98½.

கூடார கல்பனை.

இரண்டாவது கூடாரமுறை:—கூரம் செய்வதற்கு உபயோகமான விருகங்களின் கட்டைகளை உலர்த்தி நெருப்பிட்டு எரிக்கவும்; அக்கனி அவிந்துபோனதும் அவற்றின் பஸ்மங்களை யெடுத்து ஒரு மட் பாத்நிரத்தில் நாலு பங்கு ஜலமிட்டு, அதில் அந்தச் சாம்பரைச் சேர்த்துக் கடைந்து ஓர் இரவை ல்லாம் அவ்விதமே வைத்திருந்து, மறு காட் காலையில் மேலே தெளிந்திருக்கும் ஜலத்தை மட்டும் வடித் துக்கொண்டு ஜலம் முடியவும் சுண்டிப்போகும் வரையில் காய்ச்ச வேண்டும்; பிறகு பாத்நிரத்தினுள் சுற்றிலும் படிந்திருக்கும் வெண் ணிறமான குர்ணம் போலிருக்கும் உப்புக்களைச் சுரண்டி யெடுத்துக் கொள்ளவும். அடியில் மிகுந்து நிற்கும் குழம்பு போன்ற ஒருவித உப்புநீரையும் மற்றொரு பாத்நிரத்தில் பிரத்தியேகமாய் எடுத்துவைக்க வும். இவ்விருவித கூரங்களில் குர்ணம் போலிருப்பது சர்மம் முத லியவற்றைச் சில வியாதிகளில் மேலே உபயோகித்துச் சுவை தற்கும், திரவமான கூரம் அவசியமான ஸமயங்களில் ஜலம் முதலி

1. சிலாஜது குணங்கள்:—சுவையில் கைப்பும சிறிது காரமும் கலந்திருக்கும்; உஷ்ணவீர்யம், இரஸ்யரம்; மேஹம், உன்மாதம், அச்சமீ, வீக்கம், அபஸ்மாரம், கூபம், மஹோதரம், அர்சஸ், மூத்திரப் பையிலுண்டாகும் விடாதிகள் இவற்றை நிவ்ருத்தி செய்யும்.

2. மண்ரேத்தின் குணங்கள்:—பாண்டு, மேஹம், ஆமவாத மென்னும் கீல் வாபு, வாதரக்தம், குன்மம், வயிற்றுக் கிருமிகள், சோகை இவற்றை நிவ்ருத்தி செய்யும்; சரீரத்திற்கு வன்மையை யுண்டாக்கிக் கழித்தனத்தினால் நேரிடும் பலக்குறைவையும் தடுக்கும்.

யவைகளில் கலக்கி உட்கொள்வதற்கும் ஏற்றவையாம். விஷயமறிந்த வைத்தியர்கள் அந்தந்த ரோகங்களில் இந்த கூரங்களை யுபயோகிக்க லாம்.¹ 99—102.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

இரஸங்கள்.

பாதத்தின் பிரபாவம்:—பாதரஸம் எனப்படும் பாரதமானது ஸ்வ ரோகங்களையும் போக்க வல்லதெனவும், சரீரத்திற்குப் புஷ்டியை யுண்பெண்ணுந் தன்மையதென்றும் முனிவர்களால் நன்கு மதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இரஸசாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சியடைந்த பண்டித ரால் முறை தவறாமல் இரஸம் பச்சுவம் செய்யப்படுமானால், அதை யுப யோகிப்பவர் தேஹவித்தி² யடையவும், எளிதில் லோஹவித்தியை³ நிறைவேற்றவும் கூடும்.

இரஸம் முதலியவற்றிற் பலவித பெயர்கள்:—இரஸேந்தரம், பாரதம், ஸுததம், ஹாஜம், ஸுதகம், இரஸம், முகுந்தம் என்று

1. கூரம் என்றால் நீரடிமுத்து மரம் முதலியவற்றின் இலை தழைகளுடன்கூடிய கிளைகளை எரித்து, அவற்றின் சாம்பரை ஜலத்திற் கரைத்துக் காய்ச்சி யெடுக்கப்படும் மிகவும் தீக்ஷணமான உப்பு. சுணை யுள்ள யவதானியம் முதலியவற்றின் முள் முதலானதையும் எரித்து கூரமென்னும் உப்பு எடுப்பதுண்டு. இவ்வுப்புகளையே தமிழில் கார மென்றும் கூறுவர். [தாதுக்களை ஓளவுதமாய் உபயோகிப்பதற்கு அவற்றை பஸ்மம் செய்து உபயோகிப்பதுபோல், கூராமுறையிலும் சில மரங்களையும் சுணையுள்ள தானியம் முதலியவற்றையும் எரித்து பஸ்ம மாக்கி அவற்றிலிருந்து ஓளவுதத்திற் குபயோகமான கூரம் என்னும் சத்து எடுக்கப்படுவதால் கூராமுறையும் இங்கு கூறப்பட்டது.]

2. தேஹவித்தி—யோகத்தினால் உண்டாகக்கூடிய அணிமா, மஹிமா, கரிமா, இலகிமா, ப்ராப்தி, ப்ராகாம்யம், ஈசத்வம், கசித்வம் என்கிற அஷ்ட வித்திகள்.

3. லோஹவித்தி—லோஹவர்க்கங்களை பஸ்மமாகவும் ஸத்துவ மாகவும் செய்வதற்கும், அவற்றைக்கொண்டு தாதுவாதம் முதலியதைச் செய்வதற்கும் ஏற்ற முறை.

ஒளவுத முறைகளில் பாதாஸத்திற்குப் பல பெயர்கள் வழங்கப்படும். மேலும் இந்தப்பிரகாரணத்தில் தாம்ரம், வெள்ளி, பித்தளை, நாகம், ஸ்வர்ணம், வங்கம், அயம், வெண்கலம், காந்தம் என்கிற ஒன்பது லோஹங்களும் சூர்யன், சந்திரன், அங்காரகன், புதன், பிருஹஸ்பதி, சுக்ரன், இராகு, கேது என்னும் ஒன்பது கிரஹங்களுடைய பெயர்களால் முறையே வழங்கப்பட்டு வரும். 2—3½.

பாத சுந்தி:—கடுகு, வெள்ளுள்ளி இவற்றைக் கல்கமாக அரைத்து, அதனால் மூசை செய்து, அம்மூசையினுள் பாதத்தைச் சேர்த்து, மற்றொரு மூசையினால் மூடி, வஸ்திரத்தில் கட்டி, டோல யந்திரத்தின் மூலமாய் காடியில் தொங்கவைத்து, மூன்று நாட்கள் தீயிட்டு அதன் ஆவியில் இரஸத்தைப் பக்குவம் செய்து, சோற்றுக் கற்றூழையின் சாற்றில் அதை ஒரு நாள் அரைக்கவும்; அப்படியே சித்திரமூலக் கஷாயத்தினால் ஒரு தினமும், மணத்தக்காளியின் ஸ்வரஸத்தினால் ஒரு தினமும், தரிபலாச்வாதத்தினால் ஒரு தினமும் தனித் தனியே அறைத்து, பிறகு காடிகளைச் சேர்த்து நன்றாகக் கழுவி இரஸத்தை மட்டும் தனிமாகப் பிரித்தெடுக்கவேண்டும். அப்பால் அப்பாதத்தை கலவத்திலிட்டு, பாதியளவு இந்துப்பையும் சேர்த்து, எலுமிச்சம்பழச் சாற்றால் ஒரு நாள் முடிய இடைவிடாது அரைக்கவும். பிறகு வெள்ளுள்ளி, கடுகு, இந்துப்பு, நவஸாரம் இவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் இரஸத்திற்கு ஸமானமாகச் சேர்த்து, காஞ்சி கெண்ணும் காடியைச் சேர்த்து அரைத்து, அதை ஒரு சக்கரம போல் தட்டி, வெயிலில் உலர்த்தி, பெருங்காயத்தை அரைத்து அதன்மேல் தடவி, அதை ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்து உப்பை நிரப்பி, மற்றொரு பாத்திரத்தை அதன் மேல் கவிழ்த்து மூடி, சுற்றிலும் சிலை மண் செய்து உலர்த்தி, அடுப்பிலேற்றி சிறுகச் சிறுகத் தீயிட்டு எரிக்கவும். அவ்வாறு எரிக்கையில் மேலே கவிழ்த்துள்ள பாத்திரத்தின் மீது குளிர்ந்த ஜலத்தை அடிக்கொரு முறை விட்டு வரவேண்டும். கிரமமாக அக்கினியையும் கடுஞ் ஜ்வாலையுடன் எரித்து வரவும். இவ்வாறு மூன்று யாமகாலம் எரித்து இரஸத்தை ஆவியாகச் செய்து மேலேயுள்ள பாத்திரத்தின் உப்புறத்தில் படியச் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் செய்ய இரஸம் சுத்தமாகும். பிறகு

மேல் பாத்திரத்தை யெடுத்து அதனுள் படிந்திருக்கும் பாதாஸத்தை வழித்தெடுத்துக் கொள்ளவும். 4—12½.

கந்தக சுந்தி:—வாயகன்ற ஓர் இரும்புப் பாத்திரத்தில் நெய்யை ஊற்றி அடியில் தீயிட்டு எரிக்கவும். நெய் உருகிய பிறகு அதற்கு ஸமையடை கந்தகத்தைப் பொடித்துச் சேர்த்து, அது நன்றாக நெய் யுடன் கலந்து உருகிய பிறகு மெதுவாகப் பாலில் ஊற்ற வேண்டும். இவ்விதம் செய்ய கந்தகம் சுத்தமாகும். 2 13, 14.

லிங்கத்திலிருந்து இரஸமெடுக்கும் முறை:—லிங்கத்தை 3 ஆட் டப்பாலிலும், எலுமிச்சம்பழச்சாறு முதலிய அம்லவர்க்கங்களிலும் தனித் தனியே ஏழுமுறை பாவனை செய்ய அது நன்றாக சுத்தியாகும். பிறகு எலுமிச்சம்பழ ரஸத்தினாலாவது, வேப்பிலைச்சாற்றினாலாவது, ஒரு யாமகாலம் ஆட்டி சிறிது உலர்த்தி, முன்பு பாதாஸத்திற்குக் கூறிய விதமாக ஊர்த்வபாத யந்திரத்தில் வைத்து எரிக்கவும்; மேற் பாத்திரத்தினுள் சுத்தமான பாரதம் முன்போல் படிந்திருக்கும், அதை யெடுத்து ஒளவுத முறைகளில் உபயோகிக்கலாம். 15—17.

1. அடிப்பாத்திரத்தில் இரஸம் முதலியதை வைத்து ஆவியாகி, மேற்பாத்திரத்தில் படியச் செய்வற்கான உபகரணம் ஊர்த்வ பாத யந்திரம் எனப்படும்.

2. கந்தகத்தை உருக்கப் பாலில் ஊற்றி பிறகு ஜலத்திற் கழுவி மீண்டும் ஏழு முறை அவ்விதமே நெய்யில் உருக்கப் பாலில் சேர்த்தால் சுத்தமாகும். இவ்விதம் செய்வதுதான் ஸாதாரணமுறை.

3. லிங்கம்—இது ஹாலண்டு என்னும் உலார்தா தேசத்திலுண்டாவதால் உலார்தாலிங்கம் என்றும், பவளம்போல் சென்னிற மாயிருப்பதால் பவளமண்சிலை யென்றும், ஜாதிலிங்கமென்றும் தமிழில் வழங்கப்படும்; ஸம்ஸ்கிருதத்தில் தரதம் என்றும், ஹிங்குளம் என்றும் கூறப்படும். இதிலிருந்து எடுக்கப்படும் பாரதம் ஹிங்குள கிருஷ்ட ரஸம் எனப்படும்.

நவ விஷங்குள்:—காலகூடம், ¹ வத்ஸநாபம், ² ச்ருங்ககம், ³ ப்ரதீபகம், ⁴ ஹாலாஹலம், ⁵ ப்ரஹ்மபுத்ரம், ⁶ ஹாரித்ரம் ⁷ ஸத்துகம் ⁸, ஸௌரராஷ்ட்ரிகம் ⁹ என்பவை 'நவ விஷங்குள்' எனப்படும். 18½.

1. காலகூடம்—இது ஒரு விஷவிருகத்தின் பின்; அவ்விருகம் அரசமரம்போன்ற உருவமுள்ளது. ச்ருங்கபேரக்ஷேத்திரத்திலும், கொங்கணதேசத்திலும், மலயபர்வதப்பிராந்தங்களிலும் உற்பத்தியாகுமாம். காலகூடமென்பதை கிழங்கு என்று சிலர்.

2. வத்ஸநாபம்—வத்ஸநாபியைப்போன்றது; ஆவாரயிலே போன்ற இலைகளுள்ளது; வத்ஸநாபச்செடியின் அருகில் இதர மரங்கள் விருத்தியாகமாட்டா. இதை இந்திரநாபம் என்றும் சிலர் கூறுவர்.

3. ச்ருங்ககம்—இதுவும் நாபியைப்போன்றதோர் கிழங்கு. இவ்விஷக் கிழங்கைப் பசுவின் கொம்பில் கட்டினால் அதன் பால் சென்னிறமாக அல்லது இரத்தமாக மாறிவிடுமெனக் கூறப்படுகிறது.

4. ப்ரதீபகம்—நிறத்தில் மிகச் சிவந்து அக்கினியைப்போல் பிரகாசமுள்ளதும், மிகவும் அழற்சியுண்பெண்ணக் கூடியதுமான ஒரு வகையான கிழங்கு.

5. ஹாலாஹலம்—இவ்விருகத்தின் இலைகள் பனையோலையைப்போலிருக்கும்; புஷ்பங்கள் கொத்தக் கொத்தாகத் தொங்கும்; பசுவின் முலையைப்போல் காய்கள் காய்க்கும். இவ்விருகத்தின் கடுமையான வேக்காட்டினால் அருகிலுள்ள மரங்களும் புற்பூண்டுகளும் எரிந்துவிடும். ஹாலாஹலம் என்னும் இவ்விஷவிருகமானது கிஷ்கிந்தையிலும், ஹிமாலயத்திலும், தென்கடற்கரைகளின் சில பாகத்திலும், கொங்கண தேசத்திலும் உற்பத்தியாகுமாம்.

6. ப்ரஹ்மபுத்ரம்—இப்பெயர்கொண்ட கிழங்கு உள்ளும் புறமும் கபில நிறமானது. மலயபர்வதச்சாரலிலுற்பத்தியாகும்.

7. ஹாரித்ரம்—மஞ்சளைப் போன்ற ஒரு கிழங்கு.

8. ஸத்துகம்—பலவாறு முடிபோன்ற கணுக்களுடன் கூடிய இவ்விஷக் கிழங்கை உடைத்தால் உப்புமம் ஒருவித மாப்பசை போன்ற ஸத்துக்கள் நிரம்பியிருக்கும்.

9. ஸௌரராஷ்ட்ரிகம்—இதுவும் நாபியைப் போன்றதாய் ஸௌரராஷ்ட்ரதேசத்தில் உற்பத்தியாகக்கூடிய மிகக் கொடிய விஷ குணமுள்ள கிழங்கு.

ஸப்த உபவிஷங்கள்:—எருக்கு, இலைக்கள்ளி, ஊமத்தை, சிவன்கிழங்கு, அலரி, குன்றாமணி, அபினி இவ்வேழமும் 'ஸப்த உபவிஷங்கள்' எனப்படுகின்றன. 19½.

பாநத்திந்த தாதுகீரால சக்தி:—மேற்கூறிய விஷவர்க்கங்களைச் சேர்த்து பாநத்தை அரைக்க, அதில் சேர்த்துள்ள கலப்பான தோஷங்கள் விலகி, அதற்கு ஒருவகையான முகமென்னும் தன்மையுண்டாய், எளிதில் தாது வர்க்கங்களையும் கிரஹித்துக்கொள்ளுவதற்கேற்ற குணமும் உண்டாகின்றது. ¹ அல்லது த்ரிசு, யவக்ஷாரம், ஸர்ஜக்ஷாரம், கடுகு, பஞ்சலவணம், வெள்ளுள்ளி, நவஸாரம், முருங்கை இவற்றை ஸமயெடையாகச் சேர்த்து, ஒரு மிக்க ரூர்ணம்செய்து, எலுமிச்சம்பழச் சாற்றையாவது, கொடியெலுமிச்சம்பழ ரஸத்தையாவது, கடிக்கையாவது விட்டு, அக்னியின் மேலேற்றி, நன்றாகக் காய்ச்சிய கல்வத்தில் அனைத்தையும் மூன்று நாள் இடைவிடாமல் அரைத்து வந்தால் இரஸத்திற்கு தாதுவர்க்கங்களை கிரஹிப்பதற்கேற்ற முகமென்னும் தன்மையு உண்டாகும். 20—24.

கச்சபயந்திரமும் கந்தக ஜாரணமும்:—கந்தகத்துக்கு ஜாரணமும் ² அதற்கான கச்சபயந்திரமுறையும் கூறப்படுகிறது. ஒரு பெரிய மப்பாத்திரத்தின் உட்புறத்தில் சுற்றிலும் சிறிய வரம்பு ஏற்படுத்தி, அதற்கடியில் ஜலம் சேர்த்து, அவ்வரம்பின்மேல் நிற்குமாறு ஓர் அகன்ற மண்ணாலாகிய அகலை இடையில் மூடிவைப்போல் அமைத்து, அகலின் விளிம்பும் வரம்பின் முனையும் சேருமிடத்தில் சுற்றிலுமுள்ள தவாரத்தைச் சுண்ணம் பூசினருக அடைத்துவிட்டவுடன்தான் பிறகு அவ்வகலின்மேல் இரஸத்தைச் சேர்த்து இரஸத்திற்கு ஸமயெடை கந்தகத்தை அதன்மேல் பொடித்துச் சேர்க்கவேண்டும். பிறகு கீழுள்ள அகலுக்கு ஸமமாக அகன்ற மற்றொரு அகலை அதன்மேல் கவிழ்த்து மூடி, அதன்மேல் சாம்பரைப் பரப்பி, நாலேந்து வறட்டிகளை அதன்

1. ஸ்வர்ணம் முதலிய லோஹவர்க்கங்களை உறிஞ்சிக் கவர்ந்து கொண்டு தன்னுடன் வயப்படுத்துவ குணம் இரஸத்திற்கு சில ஸப்த கரங்கடால் உண்டாகும்; அவ்விதமுண்டாகும் தன்மையை ஸக்திராலம் என்பார்கள்.

2. ஜாரணம் என்பது—ஒரு பதார்த்தத்திலுள்ள ஸாராம்சங்களை மற்றொரு பதார்த்தம் கவர்ந்து கொள்வது; ஸ்வர்ணம் முதலியவைகளை கிரஹித்து அதன் ஸத்துவங்களை இரஸம் கவர்ந்து கொள்வது ஜாரணமாகும்.

மேல் அடுக்கி, அக்கினியை மூட்டி புடம்போடவும். அக்கினியெல்லாம் தானே அவிந்துபோனபின்னர் சாம்பர் முதலியவற்றை விலக்கிவிட்டு, ஜாறணமான கந்தகம் ஸம்பந்தித்த இரஸத்தையெடுத்து, மறுபடியும் முன்போலவே அவ்வளவு கந்தகத்துடன் கலந்து, மீண்டும் இவ்விதமே புடம்போட்டு எரிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஆறு முறை கந்தகம் சேர்த்துப் பக்குவம் செய்ய, ஆறு பங்கு கந்தகமும் இரஸத்துடன் ஒருமிக்கக் கலந்துவிடும். இதை ஜாறணம் என்பார்கள். இவ்வாறு கந்தகம் ஜாறணமான பாரதம் அக்னிதீபனம் செய்யவும், மற்றும் பல முறைகளில் உபயோகிக்கவும் தகுந்ததாகின்றது. இவ்விதம் ஆறு பங்கு கந்தகம் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பட்ட பாரதம் 'ஷட்குண பலி ஜாரித ரஸம்' என்று வழங்கப்படுகின்றது. 25—28½.

இரஸ டஸ்ம முறைகள்:—(1) தாமஸாமென்னும் ஒட்டடை, இரஸம், உழமண்ணுப்பு, கந்தகம், நவஸாரம் இவற்றை ஸமபாகமாகச் சேர்த்து, ஏதேனும் புளிப்பு வஸ்துவால் ஒரு யாமம் அரைத்து, அவற்றை ஒரு கண்ணடிக் குப்பியினுள் சேர்த்து சீலைமண் செய்து, அதன் வாயையும் மூடி மண் பூசி உலர்த்தவும்; ஒரு மட்பாணியின் அடியிற் சிறிய தவாரமிட்டு, அதில் குப்பியை வைத்து, அக்குப்பியைச் சுற்றிலும் அதன் கழுத்து வரையில் மணலை நிரப்பி, அடுப்பிலேற்றி, சிறுகச் சிறுகத் தீயிட்டெரிக்கவேண்டும். பிறகு கிராமமாகக் கடுந்தீயிட்டு பன்னிரண்டு யாமங்களையும் எரிக்க இரஸம் பஸ்மமாய்விடும். பிறகு தானே ஆறியபின்பு அக்குப்பியை உடைத்து, அதனுட்புறத்தில் மேற் புறமாகப் படர் திருக்கும் கந்தகத்தின் அச்சங்களைப் பரிஹரித்து, அடியிலுள்ள இரஸ டஸ்மத்தையெடுத்து, அவசியமான காரியங்களில் உபயோகிக்கலாம். (2) நாயுருவி விதைகளையரைத்து இரண்டு மூசைகள் செய்யவும். அந்த மூசையினுள் இரஸத்தைச் சேர்த்து, பேயகத்தியின் பாலையும் அதில் கலந்து, தும்பைப்பூக்களையும், வாய்விடங்கத்தையும், கருங்காலிப் பட்டையை மூர்ணம் செய்து, இரஸத்திற்குக் கீழும் மேலும் சேர்த்து, மேலே மற்றொரு மூசையை மூடி, இடையிலுள்ள தவாரத்தை மண் பூசி மறைத்து, மற்றொரு பெரிய மண்மூசையினுள் அதை வைத்துமூடி, அதற்கும் சீலை மண் செய்து உலர்த்தி, அப்பால் கஜபுடத்தில் எரிக்கவேண்டும்; இவ்விதம் ஒரு புடம்போட பாரதம் பஸ்மமாகும். (3) பேயத்திப்பால் விட்டு அரைத்த பெருங்காயத்தினால் இரண்டு மூசைகள் செய்து, இரஸத்தையும் பேயத்திப்பாலால் ஆட்டி, ஒரு மூசைக்குள் வைத்து, அதை மற்றொரு மூசையினால்

மூடி, அதைச் சுற்றிலுமுள்ள தவாரங்களை நன்றாக அடைத்து, அதை மற்றொரு பெரிய மண்மூசையினுள் வைத்து சீலைமண் செய்து, மெதுவான ஒரு புடம்போட பாதாஸம் பஸ்மமாய்விடும். (4) பாதாஸத்தை வெற்றிலைச்சாற்றால் லாட்டி, அதை வெள்ளரியின் கீழ்வது அல்லது வேரின் உள்ளே அடக்கி, மண்மூசையினுள் வைத்து, ஸாதாரணமாய் ஒரு முறை புடம் போட்டாலும் பஸ்மமாகும். 29—41.

ஜ்வராங்குசரஸம்; முதலாவது:—மான் கொம்பைப் பொடித்து அதற்கு ஸம்பாகம் பாரதம் சேர்த்து, சித்திரமூலரஸத்தினால் ஆட்டி, ஒரு மட்பாத்திரத்தில் சேர்த்து, அடுப்பிலேற்றி இரண்டு யாமம் எரிக்கவும். பிறகு மான் கொம்புக்கு எட்டில் ஒரு பங்கு த்ரிகதி சூர்ணம் சேர்த்து, அனைத்தையும் கலவத்தில் அரைத்து வைத்துக்கொள்ளவும். இதில் கிஷ்கப்பிரமாணம் எடுத்து வெற்றிலைச்சாற்றுடன் உட்கொண்டு வர வாத்தஜ்வரம், பித்தஜ்வரம், மற்றும் அநேக வகையான ஜ்வரங்களும் தீரும்; இதற்கு 'ஜ்வராங்குசரஸம்' எனப்பெயர் 42—43½.

ஜ்வராபிரஸம்:—பாதாஸம், இரஸகம், தாளகம், மயில்துத்தம், வெண்காரம், கந்தகம் இவ்வனைத்தையும் சுத்தமாய் ஸமபெடைபாகக் கிரஹித்து, பாகலிலைச்சாற்றால் ஒரு நாள் அரைத்து, அக்கலக்கத்தை ஒரு தாமமிர பாதத்திரத்தின் உட்புறத்தில் அரை அங்குல கனமாகத் தடவி, அப்பாத்திரத்தின் முகத்தை மூடி, வாலுக்காயத்திரத்தில்² எரிக்கவேண்டும். அப்பாத்திரத்தின் முகத்தில் ஏதேனும் தானியம்

1. பாரத பஸ்ம குணங்களும் உபயோகமுறையும்—கிருமிஹரம், குஷ்டஹரம், ஆயுஷ்யம், பல்பம், மற்றும் அநேக வியாதிகளை அந்தந்த பதார்த்தங்களின் சேர்க்கையினால் போக்கக்கூடியது. வாதரோகங்களில் பாலுடனும், பித்தரோகங்களில் சர்க்கரையுடனும், கபரோகங்களில் திப்பிலி அல்லது சுக்குக் கஷாயத்துடனும், ஸாதாரண ஜ்வரங்களில் எலுமிச்சம் பழரஸத்தோடும், இரத்தப் பெருக்குகளில் தேனோடும், அதிஸாரங்களில் சிறுநீரையின் சாறு அல்லது தயிரோடும், கண்டபாரங்கியின் சூர்ணத்துடன் வயிற்றுளைத்தல் முதலானவற்றிலும் இரஸ டஸ்மத்தை உபயோகிக்கலாம்.

2. வாலுக்காயத்திரம்:—இரஸம் முதலிய தாதுவர்க்கங்களை ஒளவுதமாகச் செய்வதற்கு அவற்றை ஒரு குப்பியில் சேர்த்து, ஒரு மட்பாத்திரத்தில் அடியில் சிறிது மணலைப் போட்டு, அதன்மேல் குப்

கனோ வைத்து அவை பொரியுமாகில், அப்பொழுது குப்பியினுள்ளிருக்கும் ஔஷதம் பக்குவமானதாய் அறிக. அப்பால் அக்கினியை அவித்துவிட்டு, அப்பாத்திரமும் அதனுள்ளிருக்கும் ஔஷதமும், தானாகவே ஆறியி் பிறகு, பாத்திரத்தினுட்புறத்திலிருந்து ஔஷதத்தைச் சுரண்டி யெடுத்துக்கொள்ளவும். அங்ஙனவ்ஷதம் 'ஜ்வராஸி' என்று வழங்கப்படும். அதில் ஒரு மாஷப்பிரமாணம் எடுத்து வெற்றிலையினுள் வைத்து பஜிக்க அந்நேய்யுஷதம், த்ருதீயகம், சாதூர்த்திகம் முதலான விஷம ஜ்வரங்கள் தீரும். 44—48.

தோரீரஸம்:—தாளகம், மயில்துத்தம், செம்புப்பொடி, இரஸம், கந்தகம், மனச்சிலை இவற்றில் ஒவ்வொரு கர்ஷம் எடுத்து, த்ரிபலா க்வாதத்தினால் இவற்றை நன்றும் அரைத்து, உருட்டி மூசைகளிற் சேர்த்து புடம் போடவும். பிறகு எருக்கம்பால், கள்ளிப்பால், நேபாள கஷாயம், கருஞ்சிவதைக் கஷாயம் இவற்றில் தனித்தனியே எவ்வேழு முறை பாவனை செய்யவும். ஐம்பது மிளகுகள், வெல்லம் ஒரு கர்ஷம், இரண்டு துளவியிலைகள் இவற்றடன் மேற்கூறிய பஸ்பத்தைக் கலந்து மூன்று தினங்கள் உட்கொள்ளவும். இதற்குப் பாலும் அன்னமும் கலந்து பத்தியமாப்யயோகிக்கலாம். முதலில் குளிரி வந்து அதன் பிறகுண்டாகும் ஜ்வரமும், முதலில் குடு அதிகரித்த பிறகு சைத்யத்துடன் விருத்தியாகும் ஜ்வரமும், அந்நேயத்துஷ்கம், த்ருதீயகம், சாதுர்த்திகம் என்ஈற ஜ்வரங்களும் நிற்குத்தியாகும். இதற்கு 'தோரீரஸம்' எனப்பெயர். 49—54.

ஜ்வார்க்கு குடிசை:—சுத்தரஸம் ஒரு பாகம், சிற்றேலம், திப்பிலி, கடுக்காய், அக்கராகாரம், கடுகெண்ணெயினால் சுத்தம் செய்த கந்தகம், பேய்த்தும்பட்டிக்காய் இவை ஒவ்வொன்றும் நான்கு பாகம் சேர்த்து, சூர்ணம் செய்து, பேய்த்தும்பட்டியின் சாற்றால் ஒருமிக்க ஆரைத்து, உளுந்துபோன்ற மாத்திரைகளால் உருட்டி, சீர்திற்கொடியின் ஸவரஸத்துடன் உபயோகித்து வர ஸர்வ ஜ்வரங்களும் நீங்கும். இது 'ஜ்வரகன் குடிசை' என்று கூறப்படுகிறது. 55—57.

பியை வைத்து, சுற்றிலும் கழுத்து வரையில் மணல் சேர்த்து, மட்
பானையின் அடியில் தீயிட்டு எரிப்பதற்கேற்ற உபகரணம் வாலுகா
யந்திரம் என்றும், ஸிகதாயந்திரம் என்றும் கூறப்படும்.

லோகநாதரஸம், முதலாவது:—சத்தமானதும் ஜாரணம் செய்து முகமுண்டாக்கப்பட்டதுமான பாரதம் இரண்டு பங்கு, சத்த கந்தகம் இரண்டு பங்கு இவ்விரண்டையும் சேர்த்து கஜஜுளி 1 செய்யவும். பிறகு அக்கஜஜுளியை இரஸத்தினும் நான்கு மடங்கு அதிகவும். அளவான பலகறைகளில் கிரப்பிவைக்கவும். அப்பால் ஒரு பாகம் வெண்காரம், உடைத்துப் பொடியாக்கிய சங்கம் எட்டு பங்கு இவ்வெண்காரையும் பசும்பால் விட்டரைத்து, உலர்த்தி, இச்சூர்ணமனைத்தையும் ஓர் அகலில் சேர்த்து, மற்றோர் அகலால் மூடி சீலை மண் செய்து, ஒரு முழம் ஆழமுள்ள பள்ளத்தில் வைத்து கஜபுடம் போடவும். அதை ஆறியபிறகு எடுத்து, அவற்றை அரைத்து, கிரமமாக இருபத்தொன்பது மீள்குகளுடன் ஆறு குஞ்ஜா ப்ரமாணங்கொண்ட இவ்வெனாஷத்ததை நெய்யிற் கலந்து வாத்ரோகங்களிலும், வெண்ணெயிற் கலந்து பித்தரோகங்களிலும், கபத்திலுண்டாகும் வியாதி களில் தேனோடும் கலந்து உட்கொண்டு வரலாம். அதிஸாரம், க்ஷயம், அரோசகம், கிரஹணி, தேகமெலிவு, அக்னிமாந்தியம், காஸச்வாஸம், கன், குன்மம் இந்த ரோகங்களிலும் உபயோகிக்க நற்குணம் பிறக்கும். இவ்வெனாஷத்ததை யுட்கொண்டதும் நெய்யும் அன்னமுமாகக் கலந்து மூன்று கவளம் புஜித்துவிட்டு, தலையணை யில்லாமல் மஞ்சத் தின் மீது சிந்து நேரம் மல்லந்துப் படுத்திருக்கவும். பிறகு புளிப்பு ஸ்பந்தப்பட்டாத ஆகாரங்களைப் புஜிக்கலாம்; அதாவது நெய், புளிக் காத தயிர், மதுர பதார்த்தங்கள், நெய்யிற் பிக்குவம் செய்த ஜாங்கல் மாம்ஸம் இவ்வித உணவுகள் உபயோகிக்கக் கூடியவையாம். பசி யுண் டானால், மலை நேரத்தில் பாலும் அன்னமுமாய் உட்கொள்ளலாம். பாயற்றம் பருப்பாலாகிய வடகங்களை நெய்யிற் பொறித்து அன்னத்திற்கு உபயோகிப்பது நலம். தேய்த்து அப்யங்கம் செய்ய வியஞ்ஜனமாய் உபயோகிக்கலாம். தேய்த்து அப்யங்கம் செய்ய லாம். அப்பொழுது எள்ளுப்பின்னுக்கு, நெல்லிப்பருப்பு இவற்றைத் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்; இளஞ்குடான ஜலத்தையே ஸ்நானத்திற்கு உபயோகிப்பது நலம். எண்ணெயை உபயோகிக்கவே கூடாது. மேலும் பிழ்வம், பாகல், கத்திரி, மத்வியம், புளி, மது பானம், மற்றும் ஸந்தாநம் 2 செய்த பானவகைகள், காயம், சக்கு,

உளர்து, சிறுகடலை, பூசணி, கடுகு, காஞ்சி கமென்னும் காமி இவை முதலிய பதார்த்தங்களும்; வியாயாமமென்னும் சிலர்ப்பயற்சி முதலிய தும், புணர்ச்சி, அகால நித்திரை, வெண்கலப் பாத்திரத்தில் போஜனம் இவை முதலியவைகளைப் பரிஹரிப்பதும். இவ்வெளஷத முபயோகப்பதற்கான பத்திய முறையாம். இது 'லோகநாத ரஸம்' என்று கூறப்படும். சந்திரன் நன்கு செழித்து வளர்ந்த பெளர்ணமி திதியில், அல்லது சக்ல கூத்தில், வாரமும் நகூத்திரமும் சுபமாயிருக்கையில் லோகநாதனைப் பூஜித்து, கன்னிகைக்கு அன்னமளித்து, சக்திக்கிடன் நவாறு தானமும் செய்த பிறகு, காலையில், லோகநாதமென்னும் இவ்வுத்தம் டுஸௌஷதத்தை உட்கொள்ளவேண்டும். இவ்வெளஷத முபயோகப்பதால் சரீரத்தில் தாபம் அதிகரிப்பதாகத் தோற்றுமாயின் அப்பொழுது சேந்திற்கொடியின் ஸத்துவத்தைச் சர்க்கரையோடு கலந்து உட்கொள்ளலாம்; மூங்கிலுப்பையும் பொடித்து அத்துடன் உபயோகிப்பது நலம். கர்ஜூரப்பழம், மாதளப்பழம், திராகை, கருப்பு இவற்றையும் பூஜிக்கலாம். லோகநாத:ஸத்தை அந்தந்த ரோகங்களில் அடியிற் கூறப்படும் அனுபானங்களுடன் உபயோகிக்கலாம்:—நாக்கு அரோசகமுள்ளதா யிருந்தால் கொத்தமல்லி விதைபை நெய்யில் கருத்து, சர்க்கரையுடன் அனுபானமாகக் கொடுக்கலாம். ஜ்வரம் உண்டாயிருக்கையில் கொத்தமல்லி விதை, சேந்திற் கொடி இவற்றைக் க்வாதம் செய்தாவது, வெட்டிவோர், ஆடாதோடை இவற்றைக் கஷாயமிட்டாவது அனுபானமாகக் கொடுக்கலாம். இக் கஷாயங்களுடன் சர்க்கரையும் சேர்க்கவேண்டும். இக்கஷாயங் களையே இரத்தபித்தம், கடரோகம், ச்வாஸம், காஸம், தொண்டைக் கமடல் இவற்றிலும் அனுபானமாய் உபயோகிக்கலாம். நித்திரை யின்மை, அதிஸாரம், கிரஹணி, அக்னிமாந்தியம் இவற்றில் கஞ் ஜாவை வறுத்து சூர்ணம்செய்து தேனில் கலந்து இரவில் லோகநாதத் துடன் உட்கொள்ளச் செய்யலாம். வயிற்று வலி, அஜீர்ணம் இவற்றில் அட்டுப்பு, கடுக்காய், திப்பிலி, இவற்றின் சூர்ணத்தை உஷ்ண ஜலத்துடன் உபயோகிக்கலாம். ஜ்வரத்தில் திப்பிலிப்பொடியையும் தேனையும் கலந்து உட்கொள்வது நலம். பவீஹோதாமென்னும் மண்ணிரலின் வீக்கம், வாதரக்தம், சர்த்தியென்னும் வாந்தி, அர்சஸ், நாசியில் இரத்தம் கசிதல் என்னும் இவ்வியாதிகளில் மாத

ளம்பூரஸத்தை உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம். நாசியிலுண்டாகும் வியாதிகளில் லோகநாதத்துடன் சர்க்கரையையும் அருகம்புல் ரஸத் தையும் கலந்து நஸ்யமிடலாம். இலந்தங்கொட்டை, திப்பிலி, மயி லிறகு, பஸ்மம், இவற்றைப் பொடித்துக் கூட்டி சர்க்கரையும் சேர்த்துத் தேனுடன் கலந்துட்கொள்ள வந்தி, விக்ல் இவை சிவ்ருத்தி யாகும். மேற்கூறிய முறைகள் யாவும் லோகநாதத்திற்கு அனுபான மாவது போல மிகுநாகம், நேறமகர்ப்பம், மௌத்திகம் முதலிய போடலீரஸங்கள் அனைத்திற்குமே ஏற்றவையாம். பெரும்பாலும் அகில வியாதிகளையும் விலக்குவதற்கான 'லோக்நாதம்' என்னும் டென்னெலித் தமுறை இவ்வாறும். 58—82.

இரவெளவுத் முறை இவ்வாறும். 50—55.
 லோகநாதம், இரண்டாவது:—பலகறை பஸ்மத்தையும் மண்ணு
 ரத்தையும் நெய்யில் பாகம் செய்தெடுத்து, அவற்றிற்குச் சமயெடை
 மிளகுப்பொடி சேர்த்து, வெற்றிலைச்சாற்றில் பாவனை செய்து, அச்
 சூர்ணத்தில் ஒரு மாவுப்பிரமாணம் தேனுடனாவது வெண்ணெயுடனா
 வது ஒவ்வொரு யாமந்தோறும் உட்கொண்டு வந்தால் ஒரு மண்டலத்
 தில் ஈயரோகம் தீரும். இதுவும் 'லோகநாதம்' என்றே கூறப்படும்.
 83—84.

83—84.†
 மிருகாங்கு போடலோஸம்:—பூர்ஜமரப் பட்டையைப்போல்
 மெல்லிய தகடுகளாய் அடித்த ஸ்வர்ணத்தையும் ஸமயெடை பாரதத்
 தையும் கல்வத்திலிட்டு, மலையகத்தியின் ஸ்வரஸத்தினாலாவது, சித்
 திரமூல ஸ்வரஸத்தினாலாவது, சிவஞாதிமுங்கின் சாற்றூலாவது பிஷ்
 டம் போலாகும் வரையல் அரைத்து, பிறகு ஸ்வர்ணத்திற்கு நாலில்
 ஒரு பங்கு வெண்காரமும், இரண்டு பங்கு கண்ணக அரைத்த நல்
 முத்துச் சூர்ணமும் சேர்த்து, எல்லாச் சரக்குகளுக்கும் ஸமமெடை
 கந்தகமும் கலந்து, அனைத்தையும் ஒருமிக்க அரைத்து, ஒரு உருண்
 டையாகச் செய்து வஸ்திரத்தில் வைத்துச் சுற்றி, அதன்மேல் மண்
 பூசி உலர்த்தி, ஓர் அகலில் வைத்து மற்றொரு அகலால் மூடி சீலை
 மண் செய்யவும். பிறகு அந்த ஸம்புடத்தை ஒரு விசாலமான மட்
 பாத்நிரத்தில் வைத்து, சுற்றிலும் உப்பைக் கொட்டி, அப்பாத்நிரத்
 தின் முகத்தை மூடி, சீலைமண்ணால் முத்திரையிட்டு, உலர்த்தி அநே
 கம் வறட்டிகளிட்டுப் புடம்போடவும். பின்னர் அப்பாத்நிரம் முத
 லியது தாளுகவே ஆறியதும் ஸம்புடத்திலுள்ள இரஸம் முதலியவற்

ஜ்வராங்குச ரஸம், இரண்டாவது:—இரஸம், நாபி, கத்தகம் ஒவ்வொன்றையும் சுத்தம் செய்து, ஒவ்வொன்றிலும் சாணப்பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்ளவும்; ஊமத்தவிதை மூன்று சாணம், பிரம்மதண்டு விதை அனைத்திற்கும் இரண்டு பங்கு; இவற்றை அரைத்து குர்ணம் செய்யவும். இரண்டு குஞ்ஜா அளவில் இச்சுர்ணத்தை எலுமிச்சம்பழத்தின் உட்புறத்துச் சோற்றில் கலந்து உபயோகிக்கலாம்; இஞ்சி ஸ்வரஸத்துடனாவது உட்கொள்ளலாம். ஸந்திர்பாத ஜ்வரம், அர்யேத்யுஷ்கம், த்ருதீயகம், சாதுர்த்திகம் என்னும் விஷமஜ்வரங்கள் ஆகியவை இதனால் தீரும். இதற்கு 'ஜ்வராங்குச ரஸம்' எனப் பெயர். 113—115½.

ஆனந்த பாவ ரஸம்:—விங்கம், நாபி, மிளகு, வெண்காரம், திப்பிலி இவற்றைச் சமயெடைபாக எடுத்து சூர்ணம் செய்யவும். இது 'ஆனந்த பாவ ரஸம்' எனப்படும். இதில் ஒன்று அல்லது இரண்டு குஞ்சுப் பிரமாணம் தேனோடு கலந்து அவரவருடைய சரீர பலத்தை யறிந்து உபயோகிக்கச் செய்யலாம். வெட்டாலிசி, இலவங்கப்பட்டை, இவ்விரண்டையும் சூர்ணம்செய்து, இத்துடன் மேற்கூறிய ரஸத்தைக் கலந்து கர்ஷப்பிரமாணம் உபயோகிக்க ஸந்திபாதத்தினாலுண்டான அதிஸாரம் நிக்ருத்தியாகும். இதற்கு பத்தியக்கிரமம் தயிரும் அன்னமும் கலந்து புஜிக்கச் செய்பலாம்; பசுவின்நெய், மோர் இவற்றையும் உபயோகிக்கலாம். விசேஷமாக நாவறட்சியுண்டானால் குளிர்ந்த ஜலத்தைக் குடிக்கலாம்; இரவில் நன்றாக நித்திரை யுண்டாகாவிட்டால் சிறிது கர்ஜாவை உபயோகிக்கலாம். 116—119.

ஸ்திரீகாபரண தலம்:—எப்பி ஒரு பலம், இரஸம் சாணப்பிரமாணம் இவ்விரண்டையும் ஒன்றாகச் சூர்ணம்செய்து, ஒரு அகலில் வைத்து மற்றோர் அகலால் மூடி, சீலை மண் செய்து உலர்த்தி, அடுப்பில் ஏற்றி இரண்டு யாமம்வரையில் கிறுகச் கிறுகத் தீயிட்டெரிக்கவும். பிறகு புடத்தை டெடுத்துத் திறந்து, மேல் அகலின் உப்புறத்திற் படிந்திருக்கும் பஸ்மபோன்ற ஓளவுதத்தைச் சுரண்டியெடுத்து, காற்றுப் படாபலிருக்குமாறு உடனே ஒரு குப்பியில் வைக்கவேண்டும். குப்பியிலிருந்து ஊசியினால் எடுக்கையில், அவ்ஊசிமுனை யில் எவ்வளவு ஓளவுதம் நிகழுமோ அவ்வளவு பிரமாணம் மூர்ச்சை யடைந்திருப்பவனுக்கும், ஸந்திபாதத்தினால் அபாயகரமான நிலைமையிலிருப்பவனுக்கும் உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம். சீக்ஷணமான கத்தியினால்

தலையில் சிறிதளவு கீண்டு இவ்வொஷத்தை அவ்விடத்தில் வைத்துத் தேய்க்க, இரத்தத்தில் ஒளவுதம் சேராக ஸம்பந்தித்து விடுவதால் மூர்ச்சையுற்று அடாய நிலைமையிலிருப்பவனும் ஜீவீத்துவிடுவான். இங்ஙனமே மரீக்கும் நிலைமையிலிருக்கும் ஸ்ப்பந்தீனடிய மனிதனுக்கும் செய்யப் பிழைத்து விடக்கூடும். தாபம் அதிகரிக்குமானால்-அவனுக்கு உடனே மதுரமான வஸ்துக்களைக் கொடுத்துத் தாபத்தைத் தணித்து விடலாம். 120—125½.

ஜலசூட ரஸம்:—பாரதபஸமமும் கந்தகமும் ஸமயெடை, அதற்கு
நாலில் ஒரு பங்கு மனச்சிலையும், அதே அளவு பொன்னிமீனை, திப்
பிலி, த்ரிகடு இவற்றையும் எடுத்து நன்றாகப் பொடித்து, மத்வியம்
மயில் இவற்றின் பித்தங்களில் தனித்தனியே ஏழு முறை பாவனை
செய்து, உலர்த்தி யெடுக்கவும். இதை 'இரண்டு குஞ்சாப்பிரமாணத்
தில் உட்கொள்ளலாம். இதற்கு சதகுட்பியின் ஸ்வரஸத்தையாவது,
பஞ்சகோலக்வாதத்தையாவது அனுபானமாய் உபயோகிக்கலாம்.
இதற்கு 'ஜலசூடரஸம்' எனப் பெயர். இது ஸந்திபாததோஷத்
தையும் போக்கும். இந்த ஓளஷதத்தை உட்கொள்கையில் ஒரு பாத்
திரத்தில் ஜலம் சேர்த்து அதில் கைகால்களை வைத்திருப்பது நலம்.
அதனால் ஓளஷதத்தின் வீரியமும் அதிகமாகும். 126—129.

பஞ்சவக்தீர ரஸம்:—இரஸம், நாபி, கந்தகர், மிளகு, வெண் காரம் இவற்றை ஊமத்தையிலேச் சாற்றால் ஒரு நாள் முடிய அரைத்து உலர்த்தவும், 'பஞ்சவக்தீர ரஸம்' எனப்படும் இவ்வென வதத்தை இரண்டு குஞ்சா ப்பிரமாணத்தில் உட்கொள்ள ஸந்திராத மும் நிறுத்தியாகும். அதற்கு எருக்கன் வேரின் கஷாயத்தில் த்ரிசு குண்ணத்தையும் சோத்து அனுபானமாய் உபயோகிக்கலாம். தயிரும் அன்னமும் பத்தியமாகும். பிணியாளியை ஜலத்தில் சிறிது நேரம் இருக்கச் செய்வது நலம். இந்த ஔவதத்தைத் தேனுடன் கலந்து உட்கொண்டால் கபத்தின் கோளாறுகளும் விலகும். ஜாட ராக்னியை வீருத்தி செய்வதற்கு இதை தேன், இஞ்சிவரஸம் இஹ்றுடன் உபயோகிக்கலாம். இதை யுபயோகிக்கையில் வேண்டிய வளவு நெய்யும் மாஸ்டும் சாட்பவேதால் அக்கனிபலம் சிறிதும் குறைவடையாமல் மேன்மேலும் வீருத்தியாகும். 130—133.

உஸ்மந்த ரஸம்:—இரஸமும், கந்தகமும் ஸமயெடை பெடுத்து ஸமத்தங்காயின் சாற்றால் ஒரு தினம் அரைத்து, அதற்குச் சமமாக த்ரிகடு குர்ணம் கலந்து நஸ்யமிடலாம். இதனால் ஸந்திரபாத தோஷம் தீரும். இது 'உஸ்மத்த ரஸம்' எனக் கூறப்படும். 131½.

நேபாள ரஸம்:—நேபாளவிதையைத் தோல் நீக்கிப்பத்து நிஷ்கப் பிரமாணம் எடுத்து, மிளகு, திப்பிலி, பாதாஸம், ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு நிஷ்கம் சேர்த்து, எலுமிச்சம்பழச் சாற்றில் ஒரு ஊரம் பாவனை செய்யவும். இவ்வெளவுதத்தை அஞ்ஜஸமிட ஸந்திரபாதம் தீரும். 135—136½.

நாசா ரஸம்:—இரஸம், வெண்காரம், மிளகு இவை ஒவ்வொரு பங்கு, கந்தகம், திப்பிலி, சுக்கு இவை தனித்தனியே இரண்டு பங்கு, தோல் நீக்கிய நேபாள விதை அனைத்திற்கும் ஸமயெடை; இச்சரக்குகளைச் சேர்த்து குர்ணம் செய்யவும்; இதை இரண்டு குஞ்ஜா பிரமாணத்தில் உட்கொள்ள நன்றாக விசேசனமாகும். இதனால் வயிற்றுப் பொருமல், மலச்சிக்கல், உதாவர்த்தம் இவை நிவ்ருத்தியாகும். இது 'நாசா ரஸம்' என்று கூறப்படும். 137—139.

நேப ரஸம்:—லிங்கம், வெண்காரம், சுக்கு, திப்பிலி இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே கால் பலம், பிரம்மதண்டு விதையும் நேபாள விதையும் ஒவ்வொரு பலம்; இவ்வனைத்தையும் ஒன்றாக அரைத்து, பசும்பாலுடன் மூன்று குஞ்ஜா பிரமாணத்தில் உட்கொள்ளவும். இதை மலபந்தம் வயிற்றுப் பொருமல் இவற்றில் மலம் கழிவதற்காக உட்கொள்ளச் செய்யவும். 140, 141.

வஸந்த குஸுமாகா ரஸம்:—ஸ்வரண பஸ்மம் இரண்டு பங்கு, அப்ரக பஸ்மம் இரண்டு பங்கு, அய பஸ்மம் மூன்று பங்கு, இரஸ பஸ்மம் நான்கு பங்கு, வங்க பஸ்மம் மூன்று பங்கு, பவள பஸ்மம் இரண்டு பங்கு, மூத்து பஸ்மம் இரண்டு பங்கு, இவையனைத்தையும் ஒன்றாக அரைத்து, ஆடாதோடையின் ஸ்வரஸம், மஞ்சளின் ஸ்வரஸம், வ:ழைக்கிழங்கின் சாறு, தாமரையின் சாறு, ஜாதிமல்லிகையின் சாறு இவற்றால் தனித்தனியே அரைத்து, பசும்பாலில் அவ்வனைத்தையும் பாவனை செய்யவும். பிறகு துளவி ஸ்வரஸத்தில் பச்சைக் கர்ப்பூரம் கலந்து, அதில் கஸ்தூரியை பாவனை செய்து, அக்கஸ்தூரியையும் மேற்கூறிய சரக்குகளுடன் சேர்த்து நன்றாகக் கலந்துவிடவும். இது 'வஸந்த குஸுமாகா ரஸம்' என்று கூறப்படுகிறது. எவ்விதமான மேஹ

ரோகங்களிலும் இதை இரண்டு குஞ்ஜா பிரமாணத்தில் தேனில் கலந்து உட்கொள்ளக் கொடுக்கலாம். அம்லபித்தம் முதலிய ரோகங்களைப் போக்குவதற்கு அதே அளவாக சர்க்கரை சந்தனம் இவற்றுடன் கலந்து உபயோகிக்கச் செய்யலாம். 142—146½.

இராஜ மிருகாங்க ரஸம்:—இரஸபஸ்மம் மூன்று பாகம், ஸ்வரண பஸ்மம் ஒரு பாகம், அப்ரக பஸ்மம் ஒரு பாகம், மனச்சிலை, கந்தகம், தாளகம் இம்மூன்றும் தனித்தனியே இரண்டிரண்டு பாகம்; இவ்வனைத்தையும் ஒன்றாகக் கூட்டி குர்ணம் செய்யவும். இந்த குர்ணத்தைப் பலகறைகளின் த்வாரங்களில் அடைத்துவிடவும். பிறகு வெண்காரத்தை ஆட்டுப்பால் விட்டு அரைத்து இதனால் அப்பலகறைகளின் த்வாரங்களை மூடி, ஒரு மட்பாத்திரத்தில் அவற்றை வைத்து, அப்பாத்திரத்தின் முகத்தையும் மூடி, சீலை மண் செய்து உலர்த்தி கஜபுட்டமிடவும்; அப்பால் ஆறியபிறகு பாத்திரத்தை வெளியே லெடுத்து, அதிலுள்ள ஒளவுதத்தைக் கிரஹித்து குர்ணம் செய்துகொள்ளவும். இது 'இராஜ மிருகாங்கம்' எனப்படும். இதில் நான்கு குஞ்ஜாப் பிரமாணம் உட்கொள்ள க்ஷரோகத்தைப் போக்கக்கூடியது. பத்துத் திப்பிலி, இருபத்தொன்பது மிளகு, இவற்றைப் பொடித்துத் தேனிற் கலந்து இதற்கு அனுபானமாய் உபயோகிக்கலாம். ஆஹாரங்களில் அவசியமானவளவு நெய் சேர்த்து உட்கொள்ளச் செய்யலாம். ஸ்திரீஸம்பந்தம், அதிக கோபம், அக்னிக்குச் சமீபத்திலிருத்தல், சரீரத்திற்கு சிரமமுண்டாக்கும் காரியங்கள் இவற்றைப் பரிஹரிக்கவும். 147—151½.

ஸந்தியோக ரஸம்:—ஒரு பங்கு பாரதமும், இரண்டு பங்கு கந்தகமும் கலவத்திலிட்டு கஜ்ஜளி செய்து, அவற்றிற்குச் சமயெடை எஃகின் பொடியைச் சேர்த்து, சோற்றுக் கற்றழையின் சாற்றால் அனைத்தையும் இரண்டு யாமம் ஆட்டி, கோளமாகச் செய்து, தாம்மிர பாத்திரத்தில் வைத்து, அதனுள் ஆமணக்கிலைகளைப் போட்டு மூடி வைக்கவும். அரை யாமம் கழித்துப் பார்க்க, அப்பாத்திரத்தில் அதிக உஷ்ண முண்டாயிருக்கும். பிறகு தானியக் களஞ்சியத்தில் அதைப் புதைத்து வைத்து, ஒரு நாள் கழிந்ததும் எடுத்து குர்ணம் செய்து வஸ்திர காளிதம் பண்ணிமெடுக்க, அவ்வெளவுதம் நன்கு ஜலத்தின்

மேல் மிதக்குமாறு பக்குவமா யிருக்கும். பிறகு சோற்றுக் கற்றழையின் சாற்றிலும், கரிசிலாங்கண்ணிச் சாற்றிலும், மணத்தக்காளிச் சாற்றிலும், மருதோன்றியின் சாற்றிலும், சீராவணி யென்னும் ஓஷதியின் சாற்றிலும், வெள்ளைச் சாரடையின் சாற்றிலும், சீந்திற் கொடியின் சாற்றிலும், நொச்சியின் சாற்றிலும், சித்திரமூல ஸ்வரஸத்திலும் தனித்தனியே ஏழு முறை பாவனை செய்து, வெயிலில் உலர்த்தி யெடுக்கவும். இது 'வித்தபோகம்' என்று வழங்கப்படும். வித்தார் களுடைய அனுபவத்தில் பயனுண்டானதாக அவர்களால் கூறப்பட்ட ஓஷதமாகும். இது அநேகம் வியாதினைப் போக்கக் கூடியது. எஃகு அல்லது அயத்தைப் பொடித்து மேற்கூறியவிதம் செய்தால் பஸ்மமாகும். அதுபோலவே ஸ்வர்ணம் முதலியவற்றையும் செய்ய பஸ்மமாகும். எந்த ரோகங்களிலும் தரிபலாக்வாதம், தேன் இவற்றுடன் கலந்துக்கொள்ளலாம். 152—158.

அர்வி ரஸம்:—தீரிகடு, தீரிபிலை, ஏலக்காய், ஜாதிக்காய், இலவங்கம் இவை ஒவ்வொன்றும் ஒன்பது பங்கு, சுத்த ரஸம் இவற்றிற்குச் சமயெடை சேர்த்து அரைத்து வைத்துக்கொண்டு, இரண்டு ரிஷக் பிரமாணம் தேனில் கலந்து உட்கொள்ளலாம். இது 'அக்னி ரஸம்' எனப்படும். இது க்ஷய காஸங்களைப் போக்கும். 159—160½.

அம்ருதாரணவ ரஸம்:—பாரதர், கந்தகம், லோஹபஸ்மம், வெண்காரம், சிற்றரத்தை, வாய்விடங்கம், தீரிபிலை, தேவதாரு, தீரிகடு, சீந்திற்கொடி, தாமரைக் கிழங்கு, தேன், சுக்கு இவ்வனைத்தையும் சமயெடை சேர்த்து அரைத்து, மூன்று குஞ்ஜாப்பிரமாணத்தில் உட்கொள்ள எவ்வித காஸமும் தீரும். இது 'அம்ருதாரணவம்' என்று கூறப்படும். 161—162½.

ஸூரியாவர்த்த ரஸம்:—பாதரஸம் ஒரு பங்கு, கந்தகம் அரைப் பங்கு இவ்விருண்டையும் சோற்றுக் கற்றழையின் சாற்றில் ஒரு யாம நேரம் அரைத்து, அவற்றிற்குச்சமயெடையான செப்புத் தகடுகளில்

1. லோஹம் முதலானவற்றை பஸ்மம் செய்தபிறகு நன்கு பக்குவமாயிற்று என்று பரீக்ஷத்தறிய அவற்றை ஜலத்தில் சேர்க்கவும்; அப்பொழுது அவை ஜலத்தில் மிதந்தால் பக்குவமானதற்கு இலக்ஷணம்; அமிழ்ந்துவிட்டால் பக்குவமாகவில்லை யென்றறியவும்.

அக் கலகத்தைத் தடவி, ஒருநாள் ஸ்தாலீயந்திரத்தில்¹ எரித்தெடுத்து, சூர்ணம்செய்து, அதில் இரண்டு குஞ்ஜா பிரமாணம் உட்கொள்ளலாம்; இது ச்வாஸ ரோகத்தைப் போக்கும். இதற்கு 'ஸூரியாவர்த்த ரஸம்' என்று பெயர். 163—164½.

ஸ்வச்சந்த பைரவ ரஸம்:—சுத்தி செய்த பாரதம், அயடஸ்மம், பொன்னிமிளை, கந்தகம், தாளகம், கடுக்காய், அகில், கருநொச்சி, தீரிகடு, வெண்காரம், நாபி இவற்றைச் சமயெடையாகச் சேர்த்து, கருநொச்சிச் சாற்றில் ஒரு தினமும், கொட்டைக்கரந்தையின் சாற்றில் ஒரு தினமும் அரைத்து, இரண்டு குஞ்ஜா பிரமாணத்தில் குளிகைகள் உருட்டி உலர்த்தி வைத்துக்கொள்ளவும். வாதரோகங்க ளால் பீடிக்கப்படுபவர் இதை உபயோகிக்கலாம். இது 'ஸ்வச்சந்த பைரவம்' எனப்படும். சிற்றரத்தை, சீந்தில், தேவதாரு, சுக்கு, ஆமணக்கன் வேர் இவற்றைக் கஷாயமிட்டு, அதில் சிறிது மஹிஷாசுழி யென்னும் பிசினைப் பொடித்துச் சேர்த்து இளஞ்சூடாயிருக்கையில் அனுபான மாய் உட்கொள்ளலாம். 165—168.

ஹிமஸ்போடலீ ரஸம்:—நன்றாக எரித்தெடுத்த பலகறையின் சூர்ணம், தீரிகடு, வெண்காரம், நாபி, கந்தகம் இரஸம் இவற்றைச் சமயெடை யெடுத்து, எலுமிச்சம்பழச் சாற்றில் அரைத்து வைத்துக் கொண்டு, ஒரு மாஷப்பிரமாணம் மிளகுப்போடியோடும் நெய்யோடும் கலந்து உட்கொள்ளலாம். இது கிரஹணீரோகத்தைப் போக்கும். இதற்கு மோரும் அன்னமும் கலந்துயோகிப்பது பத்தியமாம். 169, 170.

தீரிக்ரமரஸம்:—தாம்ரபஸ்மத்தை அதற்குச் சமமாகமான வெள்ளாட்டுப் பாலில் கலந்து தீயிலேற்றி ஜலபாகம் சுண்டும் வரையில் பக்குவம் செய்து இரஸம், கந்தகம் இவற்றை அதற்குச் சமயெடையாகச் சேர்த்து, கருநொச்சிச்சாற்றில் ஒரு நாள் அரைத்து, கொளமாகச் செய்து, ஒரு யாமகாலம் வாலுகாயந்திரத்தில்² பக்குவம் செய்யவும். இதில் இரண்டு குஞ்ஜா பிரமாணம் உபயோகிக்கலாம்; கொடி

1. ஒரு சிறு கலசத்தில் பக்குவம் செய்யவேண்டிய ஓஷதச் சரக்குகளைச் சேர்த்து, அதன் வாயை ஒரு அகலால் மூடி; அடுப்பிலேற்றி எரிக்கவேண்டும்; இவ்வகையாக பாகம் செய்வதற்கான ஸாதாரண உபகரணத்திற்கு 'ஸ்தாலீயந்திரம்' எனப் பெயர்.

2. வாலுகாயந்திரம் 213-வது பக்கம் பார்க்க.

மாதனையின் வேரைக் கஷாயமிட்டு இதற்கு அனுபானமாய் உட்கொள்ளலாம். இதற்கு 'த்ரிவிக்ரம் ரஸம்' எனப் பெயர். இதை ஒரு மாத காலம் விடாமலுபயோகிக்க அச்மீ யென்னும் மூத்திர வியாதி நிவ்ருத்தியாகும். 171—173.

மஹாதானேசுவர ரஸம்:—தாளகம், பொன்னிமிளே, மணச்சிலை, பாதரஸம், இந்துப்பு, வெண்காரம் இவை ஒவ்வொரு பாகம், கந்தகம், தாம்ர பஸ்மம் இவ்விரண்டும் தனித்தனியே இரண்டு பாகம், இவற்றை எலுமிச்சம்பழச்சாற்றால் ஐந்து நாட்கள் அரைத்து மூலகையில் அடைத்து பூதரயந்திரத்தில் வைத்துப் புடமிடவும்; இவ்விதமே ஒவ்வொரு முறையும் எலுமிச்சம்பழச்சாற்றால் அரைத்து ஆறு புடம் போடவேண்டும். இவ்விதம் புடமிட்ட ஓளவுதச்சரக்கு ஆறு பலம், தாம்ர பஸ்மம் இரண்டு பலம், அய பஸ்மம் நான்கு பலம்; இவ்விதைதையும் எலுமிச்சம்பழச்சாற்றால் ஒரு நாள் அரைத்து ஸாதாரணமாய் ஒரு புடம் போடவும். பிறகு அதை யெடுத்து அத்துடன் முப்பதில் ஒரு பாகம் நாபியைச் சேர்த்து, எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக அரைத்து எடுக்கவும். இதை இரண்டு மாவப் பிரமாணம் எருமை நெய்யுடன் கலந்து உட்கொள்ளவேண்டும். பிறகு ஆட்லாங் கொடியை யுலர்த்தி சூர்ணம் செய்து, கர்ஷப்பிரமாணம் சூர்ணத்தைத் தேன் அல்லது நெய்யோடு கலந்து மேற்கூறிய ஓளவுதத்திற்கு அனுபானமாய் உபயோகிப்பது நலம். 'மஹாதானேசுவர ரஸம்' என்னும் இவ்வொளவுதம் பலவகையான குஷ்டங்களையும் போக்கும். 174—178½.

குஷ்டருடார ரஸம்:—இரஸ பஸ்மம், கந்தகம், அய பஸ்மம், தாம்ர பஸ்மம், மஹிஷாக்ஷி குக்குலு, த்ரிபலை, வேம்பு, சித்திரமூலம், நிலாஜது இவற்றைத் தனித்தனியே சூர்ணம் செய்து, ஒவ்வொன்றிலும் பதினாறு சாணமெடை யெடுத்துக்கொள்ளவும். புங்கங்கொட்டையின் சூர்ணம் அறுபத்து நான்கு சாணம்; அப்பக பஸ்மம் அறுபத்து

நான்கு சாணம்; இவ்விதைதையும் ஒன்றாகக் கலந்து, தேன் நெய் இவற்றைப் போதுமானவளவு சேர்த்துக் குழைத்து, நெய் வைத்துப் பழகிய மட்பாத்திரத்தில் இம்மருந்தைச் சேர்த்து வைக்கவும். 'குஷ்டருடார ரஸம்' என்கிற இது அவயவங்களைச் சிதறச்செய்யும் கொடிய குஷ்டரோகங்களையும் போக்கவல்லது. 179—182.

உதயாதீத்ய ரஸம்:—சுத்த ரஸம் ஒரு பங்கு, கந்தகம் இரண்டு பங்கு; இவற்றைச் சேற்றுக்கற்றாழையின் சாற்றால் ஒரு நாள் அரைத்து, கோளமாக உருட்டி, மட்பாத்திரத்தினுள் வைத்து, இரஸத்திற்குச் சமான எடையுள்ள ஒரு தாம்ரபாத்திரத்தை ஒளவுத முறைக்கு ஏற்றவாறு சுத்தம் செய்து, இப்பாத்திரத்தைக் கவிழ்த்து மட்பாத்திரத்தின்மேல் மூடவேண்டும்; அத்தாம்ரபாத்திரத்தைச் சுற்றிலும் சாம்பரைக் கனமாகத் தூவி, மட்பாத்திரத்திற்கு அடியில் கடுந்தீயிட்டெரித்துக்கொண்டே, தாம்ரபாத்திரத்தின் மேல் பசுஞ்சாணங்கலந்த குளிரந்த நீரைச் சிறுகச் சிறுக விட்டு வரவேண்டும்; இவ்விதம் இரண்டு யாமகாலம் எரித்து அப்பால் தீயை நிறுத்திவிடவும். பிறகு பேயகத்தி, சித்திரமூலம், த்ரிபலை, கொன்றை இவற்றின் பட்டை, வாய்விடங்கம், வாலுளுவை இவற்றை இடித்து ஜலம் சேர்த்து க்வாதம் காய்ச்சி, இக்கஷாயத்தில் மேற்கூறிய ஓளவுதத்தை ஒரு நாள் முடிய பாவனை செய்யவேண்டும். 'உதயாதீத்ய ரஸம்' என்கிற இதை இரண்டு குஞ்ஜா அளவில் உட்கொள்ளலாம். இது விசர்ச்சிகா யென்னும் சர்மரோகத்தையும், தத்ரு குஷ்டம் என்னும் படைபையும், வாதரகத்தையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். கருங்காலிப்பட்டையின் கஷாயத்தில் வாலுளுவைப் பொடியைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி வடிக்கட்டி, அதற்கு அனுபானமாய் உபயோகிக்க வேண்டும். வெண்குஷ்டரோக முடையவன் மூன்று சாணமெடை உதயாதீத்ய ரஸத்தைப் பசுப்பாலுடனாவது, த்ரிபலாக்வாதத்துடனாவது உட்கொண்டவர மூன்று நாட்கள் அல்லது ஏழு நாட்கள் கழித்து உடலில் எங்குர் கொப்புளங்கள் உண்டாகும். அப்பால் அஷிரிவேர், குன்றிவேர், ஊம்த்தைவேர், செருப்படை, வல்லாரை, புளியாணை இந்த மூலிகைகளையும் அன்னபேதியையும் ஒன்றாக அரைத்து, ஏழு நாள் அக்கொப்பளங்களின்மேல் தடவிவர அவை சாந்தமாகும். எவ்வித வெண்

1. பூதரயந்திரம்—இரஸௌஷதச்சரக்குகள் அடங்கிய ஒரு குப்பியை மற்றொரு மட்பாணையினுள் அடக்கி, அப்பாணையினுள் ஓளவுதக்குப்பி மறையுமாறு மணலை நிரப்பி, ஒரு குழியில் அப்பாத்திரத்தை அமர்த்தி வைத்து, அதன் மேலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் தீயிடவேண்டும்; இது "பூதரயந்திரம்" எனப்படும்.

குஷ்டமும் இவ்வெளவுதப்பிரயோகத்தினால் நிவ்ருத்தியாகும். ச்வித்ரத்தின்மேல் உபயோகிப்பதற்கு வேறுவிதமான ஸேபங்களும் வைத்தியர்களுடைய அறுபவத்தில் வந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது:— ருன்றிமணி, சித்திரமூலம் இவ்விரண்டையும் அரைத்து மேலே பூசி வந்தாலும், மனச்சிலை, நாயுருவிச்சாம்பர் இவற்றை ஜலத்தினால் அரைத்துத் தடவினாலும் வெண் குஷ்டம் விலகும். 183—192½.

ஸீவேதி வாஸஸி:—இரஸம் ஒரு பலம், கந்தகம் நான்கு பலம், இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு யாமகாலம் அரைக்கவும்; பிறகு தாம்ரடஸ்மம், அப்ரக பஸ்மம், அயபஸ்மம், லிங்கம் இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பலம்; ஸுவர்ணம், வெள்ளி இவ்விரண்டும் பிரத்தியேகம் பத்து நிஷ்கங்கன்; வஜ்ரபஸ்மம் ஒரு மாவதமெடை; சுத்த தாளகம் இரண்டு பலம்; இவ்வனைத்தையும் கலவத்திலிட்டு எலுமிச்சம்பழச்சாற்றால் ஒரு நாள் அரைக்கவும்; அவ்விதமே ஐமத்தை யிலேச்சாறு, ஆடாதோடை இலேச்சாறு, இலைக்கள்ளிச்சாறு, எருக்கிலேச்சாறு, எட்டிக்கொட்டையின் கஷாயம், அலரியிலேச்சாறு இவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் சேர்த்து ஒவ்வொரு நாள் அரைக்கவேண்டும்; இவ்வாறு ஏழு நாட்கள் அரைத்த பின்பு உருட்டி வந்திருத்தினால் கவசமிட்டு வாலுகாயத்திரத்தில் மூன்று நாட்கள் இளந்தீயிட்டு எரித்து பக்குவம் செய்து, பிறகு அப்புடத்தைபுடைத்து, அதிலுள்ள மருந்துடன் ஒரு பலம் நாயியையும், இரண்டு பலம் தீப்பிலியையும் பொடித்துச் சேர்த்து அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கூட்டவும். இது 'ஸர்வேச்வர ரஸம்' எனப்படும். இதை இரண்டு ருஞ்ஜா அளவில் தேனில் கலந்து உட்கொள்ளலாம். பரிசு உணர்ச்சி யீழ்ந்த குஷ்ட ரோகத்திலும், படைபோன்ற விகாரத்தை யுண்டெண்ணும் குஷ்டத்திலும் இவ்வெளவுதம் உட்கொள்ளத் தகுந்தது. வாலுளுவை, தேவதாரு இவ்விரண்டையும் ருண்ணம் செய்து, கால் பலம் ருண்ணத்தை ஆமணக்கெண்ணெயுடன் கலந்து மேற்கூறிய ஒளவுதத்திற்கு அனுபானமாய் உட்கொள்வதால் நற்குண முண்டாகும். 193—199.

ஸ்வரீணகநீரீ ரஸம்:—ஐந்து டலமெடை பிரம்மதண்டு விதையை ஒரு திரோணம் மோரில் சேர்த்து பக்குவம் செய்யவும்; மோர் முடியவும் வற்றிப்போன பின்பு ஒரு திரோணம் பாலில் சேர்த்து

அவ்விதமே கொதிக்கவைத்து, அதிலுள்ள பால் அனைத்தும் வற்றிய பிறகு அவ்விதைகளை யெடுத்துக் கழுவி யுலர்த்தி, ருண்ணம் செய்து, அச்சுண்ணத்தில் ஐந்து பலமும், மிளகுப்பொடி இரண்டு பலமும், இரஸபஸ்மம் ஒரு பலமும் சேர்த்து, ஒன்றாகக் கலந்து வைத்துக் கொள்ளவும். இதில் ஒரு வேளைக்கு நிஷ்கப்பிரமாணம் உட்கொள்ளலாம். பரிசு வுணர்ச்சியைப் போக்கும் குஷ்டரோகத்தில் இதனால் நற்குண முண்டாகும். இதற்கு 'ஸ்வரீணகநீரீ ரஸம்' என்று பெயர். 200—202.

மஹா மேஹபத்த ரஸம்:—இரஸபஸ்மம், காந்தபஸ்மம், மன்ரோம், சிலாஜது, சுத்தமான பொன்னிமிளை, மனச்சிலை, த்ரிகடு, த்ரிபலை, இலந்தங்கொட்டை, விளாம்பழம், மஞ்சள் இவற்றில் ருண்ணம் செய்யக்கூடியவற்றைப் பொடித்து, இருபது முறை கரிசிலாங்கண் ணிச்சாற்றில் பாவனை செய்யவும்; பிறகு அச்சுண்ணமனைத்தையும் உலர்த்தி, நிஷ்கப்பிரமாணம் தேனில் கலந்து உட்கொள்ள எவ்வித மேஹரோகங்களும் போகும். 'மஹாமேஹபத்தரஸம்' என்று இதற்குப் பெயர். நன்கு முதிர்ந்த வேப்பமரத்தின் ஐந்து வித்து இதற்குப் பெயர். நன்கு முதிர்ந்த வேப்பமரத்தின் ஐந்து வித்து களைச் சூண்ணம் செய்து, ஒரு பலமெடை அரிசி கழுவி ய நீரில் சேர்த்து, மேற்கூறிய ஒளவுதத்திற்கு அனுபானமாய் உட்கொள்ளலாம். அல்லது இரண்டு நிஷ்கமெடை நெய்யில் கலந்தாவது உபயோகிக்கலாம். வெகு நீடித்த காலமாய் தொடர்ந்து வரும் மேஹரோகம் அனைத்தும் இதனால் நிவ்ருத்தியாகும். 203—206.

மஹாவஜ்ஜீர ரஸம்:—இரஸம் நாலு பங்கு, கந்தகம் எட்டு பங்கு, மஞ்சள், த்ரிபலை, கோரோசனை இவை பிரத்தியேகம் இரண்டு பாகம், கருஞ்சிவதை, சித்திரமூலம் இவை ஒவ்வொன்றும் மூன்று பாகம், த்ரிகடு, நோளம், ஜீரகம் இவை ஒவ்வொன்றும் எட்டு பாகம்; பாசம், த்ரிகடு, நோளம், ஜீரகம் இவை ஒவ்வொன்றும் காடியிலும், இவற்றை ஒருமிக்கப் பொடித்து, காஞ்சி கெண்ணம் காடியிலும், இவற்றை ஒருமிக்கப் பொடித்து, கரிசிலாங்கண்ணிச்சாற்றிலும், சித்திரமூலக் கஷாகள்ளிப்பாலிலும், ஆமணக்கெண்ணெயிலும் தனித்தனியே எவ்வேழு முறையத்திலும், ஆமணக்கெண்ணெயுடன் கலந்து மேற்கூறிய ஒளவுதத்திற்கு அனுபானமாய் உட்கொள்வதால் நற்குண முண்டாகும். இதை யுபயோகிப்பவர் மூலப் பொழுதில் இந்துப்

பும் மோரும் கலந்த அன்னத்தைப் பத்தியமாய் உட்கொள்வது நலம். குளிர்ந்த ஜலம் உபயோகிக்கக்கூடாது. வயிற்றைப்பற்றி யுண்டாகும் வியாதிகளையும், ஆயுதாய், கருஸ்தப்பம் முதலியவற்றையும் இது நிரூபித்தி செய்யும். 207—211.

வித்யாதர ஸம்ஸிதை:—கந்தகம், தாளகம், பொன்னிம்மீ, தாம்பர டஸ்மம், மனச்சிலை, இரஸம் இவ்வனைத்தையும் சூர்ணம் செய்து, திப்பிலிக் கஷாயத்தில் ஒரு தினமும், கள்ளிப்பாலில் ஒரு தினமும் டாவனை செய்து வைத்துக்கொள்ளவும். அதில் அரை ரிஷ்கமெடை மெடுத்துத் தேனுடன் கலந்து உட்கொள்ள சூன்மம், மண்ணிரலின் வீக்கம் இவை நீங்கும். இதற்குப் பசுமூத்திரம் அனுபானம். இது 'வித்யாதர ஸம்ஸிதை' எனப்படும். 212—213½.

நீரேந்தர ஸம்ஸிதை:—வெண்காரம், மாண்கொம்பு, ஸ்வர்ணம், தாம்பர டஸ்மம், இரஸம் இவற்றை இஞ்சிஸ்வரஸத்தினால் ஒரு நாள் அரைத்து, அக்ஷரிகளில் வைத்துச் சீலைமண் செய்து புடம் போடவும். இது 'நீரேந்தர ஸம்ஸிதை' எனப்படும். இதில் மாஷாப்பிரமாணம் ரெய்தேன் இவற்றில் கலந்து உட்கொள்ளலாம். பிறகு இந்துப்பு, ஜீரகம், பெருங்காயம் இம்மூன்றையும் பொடித்து, தேன், ரெய் இவற்றில் குழைத்து அனுபானமாய் உபயோகிக்க வேண்டும். இதை ஒரு மாத காலம் உபயோகித்துவர பரிணாமசூலை யென்னும் வயிற்று வலி நீரும். 214—216.

கஜகேஸரி ஸம்ஸிதை:—ஒரு பங்கு பாதரசத்தையும், இரண்டு பங்கு கந்தகத்தையும் ஒரு யாமம் நன்றாய் அரைக்கவும்; இரண்டுக்கும் ஸமயெடையாக தாம்பரஸ்மத்தையும் சேர்த்து ஓர் அகலில் வைத்து, மற்றொரு அகலால் மூடி சீலை மண்ணெய், ஒரு மட்டபாத்திரத்தில் வைத்து, அதற்குள் கீழும் மேலும் உபடைச் சேர்க்கவேண்டும். பிறகு அதை கஜபூட்டத்தில் எரித்து, தனக்குத்தானே ஆறிய பிறகு எடுத்து உள்ளிருக்கும் ஓளவுதத்தைச் சூர்ணம் செய்து வைத்துக்கொள்ளவும். இதை இரண்டு குஞ்சுப்பிரமாணத்தில் வெற்றிலையில் மடித்து மென்றுவிடவும்; பிறகு பெருங்காயம், சுக்கு, ஜீரகம், செப்பு, மீளகு இவற்றின் சூர்ணத்தில் கால் பலம் எடை உஷ்ண ஜலத்தடன் அனுபானமாய் உட்கொள்ளலாம். 'கஜகேஸரி ஸம்ஸிதை'

என்கிற இது அஸாத்தியமென்று கருதப்படும் வயிற்று வலிகளையும் போக்கக்கூடியது. 217—220.

ஸுலிதாநி வடி:—பாரதம், நாபி, கந்தகம், ஓமம், தீரிபலை, ஸர்ஜக்ஷாரம், யவக்ஷாரம், சித்திரமூலம், இந்துப்பு, ஜீரகம், அட்டுப்பு, தீரிகடு இவை தனித்தனியே ஒவ்வொரு பங்கும், இவ்வனைத்துக்கும் ஸமமாக எட்டிக்கொட்டையும் சேர்த்து சூர்ணம் செய்து, எலுமிச்சம் பழச் சாற்றால் அரைத்து, மீளகுகளைப்போல் மாத்திரைகள் செய்யவும். அக்னி மாந்தியத்திற்கு இது சிறந்த ஓளவுதம். 221—222½.

அஜீர்ண கண்டக ஸம்ஸிதை:—பாரதம், நாபி, கந்தகம், இவற்றைச் சமயெடை மெடுத்து, இவ்வனைத்துக்கும் ஸமமாக மீளகுப் பொடியை யும் சேர்த்து, கண்டங்கத்திரிக்காயின் ஸ்வரஸத்தினால் ஆட்டி, அந்த ஸ்வரஸத்திலேயே இருபத்தோரு முறை பாவனை செய்து, மூன்று ஸ்வரஸத்திலேயே இருபத்தொரு முறை பாவனை செய்யவும்; 'அஜீர்ண கண்டக ஸம்ஸிதை' என்கிற இவ்வளவுதம் அகில அஜீர்ணத்தையும் விஷாதி சிமையும் போக்கக்கூடியது. 223—225.

மந்தநாந பைரவ ஸம்ஸிதை:—இரஸஸ்மம், தாம்பரஸ்மம், பெருங்காயம், தாமரைக்கிழங்கு, இந்துப்பு, கந்தகம், தாளகம், கடுகரோகினி இவற்றைச் சமயெடை மெடுத்து சூர்ணம் செய்து, வெள்ளைச்சாறடை, தேவதாளி, கருநொச்சி, மூன்றாக்கிரை, பேய்ச்சுரை இவற்றின் ஸ்வரஸத்தினால் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு நாள் ஆட்டி உருந்து அளவாக மாத்திரைகள் செய்யவும். இதைத் தேனுடன் கலந்து உபயோகிக்கலாம். இதற்கு வேப்பப்பட்டை க்வாதத்தை அனுபானமாய் உட்கொள்ள வேண்டும். கபத்தினுண்டாகும் வியாதிகளை நிரூபித்திக்க வல்லது. இது 'மந்தநாந பைரவ ஸம்ஸிதை' என்று வழங்கப்படும். 226—228.

வாநநாந ஸம்ஸிதை:—பாரதம், ஸ்வர்ணம், வஜ்ரம், தாம்பரம், அயம், பொன்னிம்மீ, தாளகம், நீலாஞ்ஜனம், துத்தம், அபிணி, பஞ்சுலவணம் இவற்றை ஸமமாகம் எடுத்து, கள்ளிப்பாலில் ஒரு நாள் அரைத்து, அக்ஷரிகளில் வைத்துச் சீலைமண் செய்து, பூதரயந்திரத்தில் பக்குத்தி, அகல்களில் வைத்துச் சீலைமண் செய்து, பூதரயந்திரத்தில் பக்குவம் செய்யவும். பிறகு அப்புத்திலுள்ள ஓளவுதத்தை மெடுத்து ஒரு மாஷாப்பிரமாணம் இஞ்சி ஸ்வரஸத்தில் கலந்து உட்கொள்ள

வேண்டும். மோடியையும் திப்பிலியையும் பொடித்துச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்வாதத்தை மேற்கூறிய ஓஷதத்திற்கு அனுபானமாய் உபயோகிக்கலாம். ஆசுஷ்டகமென்றும் இசுசிவு முதலான எல்லா வாதரோகங்களையும் போக்கும். 229—231½.

கோஹுர ரஸம்:—ஸ்வர்ணம் எட்டு சாணமெடை, இரஸம் பன்னிரண்டு சாணம், அப்ரகம் நான்கு சாணம், கந்தகம் பன்னிரண்டு சாணம், தாமிரம் இரண்டு சாணம், பொன்னிறினை இரண்டு சாணம், வங்கம் இரண்டு சாணம், ஸௌவீரம் மூன்று சாணம், அயம் எட்டு சாணம், நாபி மூன்று சாணம், நிலப்பனங்கிழங்கு ஒரு பலம்; இவற்றை நன்றாகப் பொடி செய்து, எலுமிச்சம்பழம் முதலிய புளிப்பான பழங்களின் சாறுகளை விட்டு ஒரு நாள் அரைத்துப் புடம் போடவும். அப்பால் அப்புடத்திலுள்ள ஓஷதத்தை யெடுத்து, கலவத்தில் அரைத்து வைத்துக் கொள்ளவும். 'ரோகஹுர ரஸம்' என்கிற இவ்வோஷதம் உக்கிரமான ஸ்விபாதம், வெண் குஷ்டம், குஷ்டம், விஸ்பீடம், பகந்தரம், ஜ்வரம், அஜீர்ணம், கிருத்திரிமவிஷப் பிரயோகத்தினாலுண்டாகும் கோளாறுகள் இவ்வற்றில் ஒரு மாஷமெடையில்தான் ஸ்வரஸத்துடன் கலந்து உபயோகிக்கலாம். 232—237.

ஸ்திபாத பைவ ரஸம்:—இரஸம், கந்தகம் ஒவ்வொன்றும் முக்கால் பலம்; வெள்ளி, அப்ரகம், தாமிரம், வங்கம், அபினி இவை கால் கால் பலம்; முருங்கப்பட்டையின் ஸ்வரஸத்தினாலும், சித்திர மூல ஸ்வரஸத்தினாலும், சுக்குஸ்வரஸத்தினாலும், பில்வ ஸ்வரஸத்தினாலும், முள்ளுக்கீரை ஸ்வரஸத்தினாலும் தனித் தனியே ஒவ்வொரு யாமம் மேற்கூறிய சூக்குகளை அரைத்து, கோளமாகச் செய்து வஸ்திரத்தினால் கவசம் செய்து, இதை ஒரு காசுக்குப்பியில் வைத்து, அதிலுள் சீரும் மேலும் உப்பை நிரப்பி, இக்குப்பியை மற்றொரு மட்பாத்திரத்தில் வைத்து, அதனுள் மணலை நிரப்பி, இரண்டு யாமகாலம் எரித்தல் போடவேண்டும். அப்பால் அக்கோளத்தை யெடுத்து குர்ணம்செய்து, அத்துடன் கால் பலம் பொடிசெய்த பவளமும், சாணமெடை நாயியும் சேர்த்து, கிருஷ்ண ஸ்ப்பத்தின் விஷத்தில் இரண்டு நாள் பாவனை செய்யவும். கார்ந்திகரம், அமுக்கிரூர் கிழங்கு, ஜடாமாவரி, பிசம்பதண்டு, கீர்வஞ்சி, திப்பிலி, அயுரி, இலவங்கப்பத்திரி,

ஏலம், சித்திரமூலம், சுறுப்புக் கஞ்சாங்கோரை, சதரூப்பி, தேவதாளி, ஊமத்தை, அகத்தி, கொட்டைக்கரந்தை, இலுப்பை, ஜாதிகாய், மருக்காரை இவற்றின் கஷாயமீரால் தனித்தனியே ஒவ்வொரு நாள் அரைத்து, உலர்த்தி வைத்து ஒரு குப்பியில் அடைத்து வைத்துக் கொள்ளவும். இதை இரண்டு குஞ்சுப் பிரமாணத்தில் உட்கொள்ளலாம். பதினாறு மிளகுகளைப் பொடி செய்து, கொம்மட்டி மந்தையின் சாறு, இஞ்சிஸ்வரஸம் இவற்றுடன் சேர்த்து அனுபானமாய் உபயோகிக்கலாம். 'ஸ்விபாதபைவரஸம்' எனப்படும் இதை ஸ்விபாத ரோகங்களில் பிரயோகிக்கலாம். 238—246.

கிரஹணி கபாட ரஸம்:—வெள்ளி, நல்முத்து, ஸ்வர்ணம், யவக்ஷாரம், இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பாகம்; கந்தகம் இரண்டு பங்கு; பாதரசம் மூன்று பங்கு; இவற்றை விளாம்பழ ரஸத்தினால் அரைத்து, மான்கொப்புக்குள் சேர்த்து, சீலமன் செய்து புடம் போடவும். அதை ஆறிய பிறகு எடுத்து, சிற்றமுட்டியின் ஸ்வரஸத்தினால் ஏழு நாட்களும், நாயுருவிச் சாற்றால் மூன்று நாட்களும் அரைக்கவேண்டும். பிறகு வெள்ளிலோத்திப்பட்டை, அதிவிடயம், கோரைக்கிழங்கு, காட்டாத்திப்பூ, வாளுருவை, சேந்தில் இவற்றின் ஸ்வரஸங்களால் தனித்தனியே மும்மூன்று முறை பாவனை செய்ய வேண்டும். மிளகுப்பொடி, தேன் இவற்றுடன் மேற்கூறிய ஓஷதத்தை ஒரு மாஷாப்பிரமாணம் உட்கொள்ள எவ்விதமான அதிஸ்வரமும் கிரஹணீரோகமும் தீரும். அக்னிதீபனமும் உண்டாகும். இதிகிரஹணி கபாட ரஸம்' எனக் கூறப்படும். 247—251.

வஜ்ர கபாட ரஸம்:—பாரதபஸம், அப்ரகபஸம், கந்தகம், யவக்ஷாரம், வெண்காரம், அகி, வசம்பு இவற்றைச் சமபாகமெடுத்து, காடி, எலுமிச்சம்பழ ரஸம், கரிசிலாங் கண்ணி ரஸம் இவற்றால் ஒவ்வொரு நாள் ஆட்டி, ஒரு கோளமாக உருட்டி உலர்த்தி, ஒரு இரும்புப் பாத்திரத்தில் வைத்து ஓர் அகலால் மூடி சீலமண்ணிட்டு, அதன் அடியில் சிறகச் சிறக அரை யாமகாலம் தீயிட்டொடுக்கவேண்டும். பிறகு அதையெடுத்து அவ்வோஷதத்திற்குச் சமமாக அதிவிடயம், இலவம்பிசின் இரண்டையும் பொடித்துச் சேர்த்து, விளாம்பழம், சுஞ்ஜா இவற்றின் கஷாயங்களில் ஏழு முறை பாவனை செய்யவேண்டும்.

மே; பிறகு காட்டாத்திப்பு, வாலுளுவை, கோரைக்கிழங்கு, வெள்ளரி லோத்தி, பிவ்வம், சீந்தில் இவற்றின் கஷ்டங்களில் ஒவ்வொரு நாள் பாவனை செய்து உலர்த்தவும். இது 'வஜ்ர கபாட ரஸம்' என்று கூறப்படும். இதை சாணப்பிரமாணமாகத் தேனில் கலந்துபயோகிக்க லாம். சித்திரமூலம், சுக்கு, கறுப்புப்பு, பிவ்வக்காய், கறியுப்பு இவற்றைச் சமமாகச் சூர்ணம் செய்து, உஷ்ணஜலத்துடன் மேற் கூறிய ஔஷதத்திற்கு அதுபானமாய் உட்கொள்ளவேண்டும். இவ் வெளாஷதம் ஸகல தோஷங்களாலும் ஸம்பவீக்கும் கிரஹணீரோகத் தைப் போக்கும். 252—257½.

நாநாதி ரஸம்:—வெள்ளி ஒரு பங்கு, வஜ்ரம் இரண்டு பங்கு, ஸ்வர்ணம் மூன்று பங்கு, தம்ரம் நான்கு பங்கு, இரஸம் ஐந்து பங்கு, கந்தகம் ஆறு பங்கு, அபம் ஏழு பங்கு; இவற்றைச் சோற்றுக் கற்றழையின் சாற்றால் அரைத்து, காசிக் குப்பியில் அடைத்து, ஒரு பாணியில் இந்துப்பைக் கொட்டி, அதனிடையில் அக்குப்பியை அமர்த்தி அப் பாணியின் வாயை மூடி, சீலை செய்து அடுப்பிலேற்றவும். ஒரு நாள் முடியவும் சிறுகச் சிறுக அக்னியை வளர்த்தி, அப்பால் தீபை நிறுத்தி விடவேண்டும். ஆறிய பிறகு அக்குப்பியிலிருந்து ஔஷதத்தை வெளியிலெடுத்து, அதை எருக்கம்பாலிலும், அமுக்கிறுங்கிழங்கின் சாற்றிலும், காகோலீ, பூனைக்காலி, நிலப்பனங்கிழங்கு, யானை நெரிஞ்சி, தண்ணீர் விட்டான் இவற்றின் ஸ்வரஸத்திலும், தாமரைக் கிழங்கு, பத்ரமுஸ்தையென்னும் முத்தக்காசு, ஞாழல் இவற்றின் ஸ்வ ரஸத்திலும் தனித்தனியே முப்மூன்று நாட்கள் பாவனை செய்ய வேண்டும். பிறகு கஸ்தூரி, த்ரிகடு, பச்சைக் கர்ப்பூரம், தத்தகோலம், ஏலர், இலவங்கம் இவற்றை முற்கூறிய சூர்ணத்தில் எட்டிலொரு பங்காகச் சேர்த்து, அனைத்துக்கும் ஸமயெடையாக, சர்க்கரையையும் கலந்து வைத்துக்கொள்ளவர். இதை ஒரு சாணமளவில் இரண்டு பலம் பசுப்பாலுடன் உட்கொள்ளவேண்டும். இதற்கு மதுரமான உணவுகளையே பத்தியமாகக் கொள்ளவேண்டும். இதன் பிரபாவத் தினால் தேசத்தில் அழகும், வன்மையும், ஏளியும் செழிக்கும். சுக்ல தாதுவும் மிக விருத்தியடையும். 258—265½.

நாநாதி ரஸம்:—பாதம், வஜ்ரம், நாகம், நல்முத்து,

வெள்ளி, ஸ்வர்ணம், கிருஷ்ணப்ரகம் இவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் கால் பலமெடுத்து, சருங்காலிப் டட்டையின் சாற்றால் அவற்றை ஆட்டி, பவளப்பொடி, கந்தகம் இவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் கால்பல மெடை கலந்து, அமுக்கிறுங்கிழங்கு ஸ்வரஸத்தால் அனைத்தையும் அரைத்து, அதை பான்கொம்புக்குள் அடைத்து ஒரு முறை புடம் போடவும். பிறகு காட்டாத்திப்பு, காகோலீ, அநிமதுரம், ஜடா மாம்பலி, சிற்றமுட்டி, பேராமுட்டி, சரைக்காய், தாமரைக்கிழங்கு, தண்ணீர்விட்டான் கிழங்கு, இங்குணப் பட்டை, திராக்கை, திப்பிலி, புல்லூரி, சிறுமல்லிகை, மேரமல்லிகை, பெருமல்லிகை, நாய்ப்பயறு, ஈச்சம்பயும், சிறு கோரைக்கிழங்கு, இலுப்பை, பூனைக்காலி இவற் றின் ஸ்வரஸங்களில் பாவனை செய்து உலர்த்தி, ஏலக்காய், இலவங் கப்பட்டை, இலவங்கப்பத்திரி, ஜடாமாம்பலி, இலவங்கம், அகில், நாக கப்பட்டை, இலவங்கப்பத்திரி, ஜடாமாம்பலி, இலவங்கம், அகில், நாக கப்பட்டை, கோரைக்கிழங்கு, திப்பிலி, வெட்டிவேர் இவற்றைத் தேனில் தனியே சாணமெடை சேர்த்து, அனைத்தையும் சூர்ணம் செய்து, பிறகு ஒரு சாணம் கஸ்தூரியையும், ஒரு சாணம் பச்சைக் கர்ப்பூரத்தையும் அதில் கலந்துகொள்ளவர். இது 'கர்த்தப் பஸுந்தர ரஸம்' என்று சொல்லப்படும். நெல்லிக்கனி, நிலப்பனங் கிழங்கு, சர்க்கரை இவற்றைப் பொடித்து அதில் கால்பலமெடுத்து, இவ்வெளாஷதத்தை ஒரு சாணப்பிரமாணம் கலந்து, கால்பலம் நெய் விட்டுக் குழைத்து, இரவில் உட்கொள்ளலாம். அதற்கு இரண்டு பலம் பாலையும் அனுபானமாகக் கொள்ளலாம். இதனால் சரீரவன் மையும், சுக்லவிருத்தியும் உண்டாகும். ஆகவே இவ்வெளாஷதம் சிறந்த வருஷயுணமுள்ளதாம். 266—273½.

லோஹ ரஸாயனம்:—சுத்தரஸம் ஒரு பங்கு, சுத்தகந்தகம் இர ண்டு பங்கு இவ்விரண்டையும் அரைத்து கஜ்ஜளி செய்து, இக்கஜ் ஜளிக்குச் சமயெடை உருக்கிறுப்புத்துளைச் சேர்த்து, ஒரு யாமம் அரை ஜளிக்குச் சமயெடை உருக்கிறுப்புத்துளைச் சேர்த்து, ஒரு யாமம் அரை த்து, இச்சூர்ணத்தில் சோற்றுக்கற்றழையின் சாற்றை விட்டு வெயி த்து, இச்சூர்ணத்தில் நாட்கள் ஆட்டவும். பிறகு கிரமமாக இதில் லில் வைத்து மூன்று விசேஷ தூபமும் களப்பு. அப்பொழுது இதைக் உஷ்ணமுண்டாய் விசேஷ தூபமும் உருட்டி, ஒரு தாம்பரத்திரத்தில் கெட்டியாகப் பிண்டம்போல் உருட்டி, ஒரு தாம்பரத்திரத்தில் வைத்து, அதிக சூனையுள்ள தானியக் களஞ்சியத்திற்கு புதைத்து

வைத்து, மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு எடுத்து, கல்வத்திலிட்டு ஒரு நாள் வெயிலில் வைக்கவும்; பிறகு சேந்திற்கொடியின் ஸ்வரஸத்தில் மூன்று முறை பாவனைசெய்து வெயிலில் உலர்த்தி, மறுபடி த்ரிசுக்வாதத்திலும், ஆடாதோடை, சித்திரமூலம் இவற்றின் ஸ்வரஸத்திலும் தனித்தனியே மும்மூன்று முறை பாவனைசெய்து, அப்பால் இருப்புப்பாத்திரத்தில் இதைச் சேர்த்து, த்ரிபலாக்வாதத்திலும், கரு நொச்சி, மாதாம்பட்டை, தாமரைக்கிழங்கு, கரிசிலாங்கண்ணி, மரு தோன்றி, பலாசம்பட்டை, வாழைப்பட்டை இவற்றின் சாறுகளிலும், வேங்கம்பட்டையின் கஷாயத்திலும், அவுரிச்சாற்றிலும், வரளச் சுண்டிச்சாற்றிலும், கருவேலங்காய்ச் சாற்றிலும், போரமுட்டி, தண்ணீர் விட்டாங்கழங்கு, நெரிஞ்சி, சேந்தில் இவற்றின் ஸ்வரஸங்களிலும் தனித்தனி மும்மூன்றுமுறை பாவனை செய்யவும். ஆனால் இவற்றுள் கிடைக்கக்கூடிய ஒஷதிகளின் ஸ்வரஸம் அல்லது க்வாதங்களில் மட்டும் பாவனைசெய்தால் போதுமானது. இவ்வொஷதத்தை கோலப்பிரமணமாக நெய்யிலும் தேனிலும் கலந்து காலையில் உட்கொண்டு வரலாம், ஒரு பலம் சிற்றமுட்டிக் கஷாயத்தை இதற்கு அனுபானமாய் உபயோகிக்கலாம். இதை மூன்று மாதங்களாவும் உபயோகிக்க நரை திரைகள் நீங்கும். திப்பிலிப்பொடி, தேன் இவற்றைக் கலந்து அனுபானமாயுட்கொண்டால், அக்னிமாந்தியம், ச்வாஸதாஸம், பாண்டரோகம், மற்றும் வாது கபங்களால் நேரிடும் கோளாறுகள் இவை மிக்ருந்தியாகும், சேந்திற்கொடியின் ஸத்துவம், தேன் இவற்றிற்கு கலந்து உபயோகிக்க வாதரக்தம், கிரஹணி, அர்சஸ், மூத்திர ரோகங்கள், அண்டவிருத்தி இவை தீரும், சரீரவன்மையையும், பிறத்தையும் இது விருத்தி செய்யும். 'லோஹாஸாயனம்' என்கிற இவ்வொஷதம் வ்ருஷ்யம், ஆயுஷ்யம் என்கிற குணங்களில் மிகச் சிறந்தது. அயத்தினுலான ஓஷதத்தை யுபயோகிப்பவர் பூசுனிக் காய், நல்வெண்ணெய், உருந்து கலந்த அன்னம், கடுகு, மதுபானம், புளிப்பு இவற்றை உபயோகிக்கக்கூடாது. 274—288.

சில விசேஷ விஷயங்கள்.

நோபா ஸூத்ரி:—நோபாத்தின் மேற்றோலையும், முளைபையும், முனையிலுள்ள மூக்குபோன்ற பாகத்தையும் நீக்கி, அவ்வித்துகளைப்

பசுஞ்சாணத்தில் மூன்று நாட்கள் புதைத்துவைத்து, அப்பால் உஷ்ண ஜலத்தினால் சுழவியெடுத்து, கல்வத்திலிட்டு அரைத்து, புதிய மட்பாத்திரத்தில் அக்கக்கத்தைத் தடவிலிடவும். அதிலுள்ள எண்ணெய்ப்பசை உறிஞ்சப்பட்டு வறண்டுபோனதும், சூர்ணம்போலிருக்கும் நிலைமையில் அதையெடுத்து எலும்புச்சம்பழஸ்வரஸத்தில் அநேக முறை பாவனை செய்யவேண்டும். இவ்விதம் டக்குவம் செய்த நோபா ஸம் சுத்தமாகவும், குணத்திற் சிறந்ததாகவும் இருக்கும். 1.

நாபி சுத்தி:—வத்ஸநாபியைச் சிறு துண்டுகளாகச் செய்து, ஒரு துண்டு வஸ்திரத்திற் கட்டி பசுமூத்திரத்தில் போட்டு மூன்று நாட்கள் வெயிலில் வைத்திருக்கவும்; ஆனால் ஒவ்வொரு நாளுக்கும் மூதல் நாள் சேர்த்த கோமூத்திரத்தைக் கொட்டிலிட்டுப் புதிதாக மீண்டும் பசுமூத்திரம் சேர்க்கவேண்டும். மூன்று நாட்கள் சென்றதும் அத்துண்டு களை யெடுத்து வெயிலில் உலர்த்தி, மிக மிகுதுவாக அரைத்தெக்கேக் நாபி சுத்தமாகும். இவ்வாறு சுத்தி செய்த நாபியை அவசியமான வியாதிகளில் உபயோகிக்கலாம். மற்றொரு விதத்திலும் நாபியைச் சுத்தம் செய்யக்கூடும். அக்கிழங்கை முன்போலவே துண்டுகளாகச் செய்து, வஸ்திரத்திற் கட்டி, வெள்ளாட்டுப்பாலில் டோலாயந்திரமாக வைத்து ஒரு யாமகாலம் எரித்தல் போட சுத்தமாகும். வெள்ளாட்டுப்பால் கிடைக்காவிட்டால் பசும்பாலேக்கொண்டு சுத்தி செய்யலாம். 12-5.

1. நோபா ஸூத்தி, நாபி சுத்தி, இம்முறைகள் கீழே அவசியமாயிருந்தும் கூறப்படவில்லை யென்பதைக் கருதி, இதர கிரந்தத்திலிருந்து எடுத்து ஸம்ஸ்கருதத்தில் வெளியாயிருக்கும் சார்ங்கதர ஸம்ஸ்கிருதையில் இப்பிரகாரணத்தில் "சார்ங்கதரனால் கூறப்படாதவை" என்று குறிப்பிட்டு சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இங்கு 1-முதல் 5-வரையிலுள்ள பத்தியங்கள் சார்ங்கதர ஸம்ஸ்கிருதைக்குச் சேராதவை மென்று கருதப்படுகின்றன.

உத்தர கண்டம்

முதல் அத்தியாயம்

ஸ்நேஹபான விதி

நான்குவித ஸ்நேஹங்கள்:—க்ருதம், தைலம், வஸா, ஈஜ்ஜ1 என்று ஸ்நேஹம் நான்குவிதம்.1 நான்குவித ஸ்நேஹங்களும் ஸ்தந்திரம், ஜங்கமமென்னும் இரண்டு மூலங்களிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றன. ஸ்தந்திரவரபதார்த்தங்களிலிருந்து உற்பத்தியாகும் ஸ்நேஹங்கள் நல்லெண்ணெயும், ஜங்கமங்களிலிருந்து உற்பத்தியாகிவற்றுள் நெய்யும் சிறந்தவையாம். ஸ்நேஹபானம் செய்வதற்கு ஸூர்யோதயம் சிறந்த காலமாகும். 1—2.

ஸ்நேஹங்களின் சேர்க்கைக்கான பரிபாஷைகள்:—மேற்கூறிய நான்குவித ஸ்நேஹங்களுள் ஏதேனும் இரண்டை ஒருமிக்கச் சேர்த்தால் அதற்கு 'யமகம்' என்றும், மூன்றைச் சேர்த்தால் 'தரிவருதம்' என்றும், நான்கைச் சேர்த்தால் 'மஹத்' என்றும் பெயராம். அந்தந்த நிலைமைக்கேற்றவாறு ஸ்நேஹத்தை மூன்று நாட்களும், நாலு நாட்களும், ஐந்து நாட்களும், ஆறு நாட்களுமாக முறையே உபயோகிக்கலாம். ஏழு நாட்களுக்குமேல் ஸ்நேஹத்தைப் பானம் செய்தால் அது சரீரத்திற்கு ஸாத்மியமாய் விடும்.2 3½.

1. க்ருதம்—நெய்; தைலம்—எண்ணெய் கைகள்; வஸா—ரிணம் அல்லது கொழுப்பு; ஈஜ்ஜா—எலும்புகளுக்குள்ளிருக்கும் ஒரு வசையான சோறுபோன்ற பசை.

2. ஸாத்மியம்—உபயோகிக்கப்படும் ஓஷதங்கள் சரீரத்தில் அவ்வவற்றின் குணங்களுக்கேற்ற செயல்களைக் காட்டுக; ஆனால் ஓஷதங்கள் அல்லது சரக்குகள் எவையேனும் நீடித்து உபயோகிக்கப்படுமா னால் அவை விசேஷகுணங்களைக் காட்டாமல் சரீரத்திற்கு உரிப பதார்த்தங்களைப்போல் ஆய்விடும். அவ்விதம் சரீரத்திற்கு ஸ்நேஹமாய் விடுவதுதான் ஸாத்மியம் எனப்படும்.

ஸ்நேஹபானத்திற்கான அளவுகளும், உபயோகங்களும்:—ஸ்நேஹபானம் செய்வதற்கு ஹீனமாத்நிரை, மத்யமமாத்நிரை, உத்தமமாத்நிரை என்று மூன்றுவித அளவுகள் உண்டு. வாத பித்த கபங்களென்ன, காலபேதங்களென்ன, வயதின் வேற்றுமைகளைன்ன இந்நிலைமைகளை யனுஸரித்து ஸ்நேஹங்களைக் கொடுக்கவேண்டிய அளவுகளையும் நிர்ந்தாரணம் செய்யவேண்டும். அளவுகளில்லாமலும், காலநியமமின்றியும், உண்டிவினை பத்தியக்கிரம மில்லாமலும் ஸ்நேஹங்களை யுட்கொண்டால் சரீரவீக்கம், அர்சஸ், சோம்பல், அதிக பித்திரை, உணர்ச்சிக்குறைவு இவையுண்டாகும். நல்ல அக்னி தீபனமுள்ள மனிதருக்கு ஒரு பலம் ஸ்நேஹமும், மத்யமமான ஜீர்ண சக்தியுள்ளவருக்கு முக்கால் பலம் ஸ்நேஹமும், ஜீர்ணசக்தி யில்லாதவருக்கு அரைப்பலம் ஸ்நேஹமும் கொடுக்கலாம். அல்லது ஸ்நேஹபானத்திற்கு அகில வைத்தியராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேறுவித மூன்று அளவுகள் உண்டு. அவையாவன: எவ்வளவு ஸ்நேஹத்தைப் பானம் பண்ணினால் அது ஓர் இராப்பகலில் ஜீர்ணமாகக் கூடுமோ அந்த அளவு உத்தம மாத்நிரையாம்; ஒரு முழுப்பகலில் ஜீர்ணமாகக் கூடிய அளவு மத்யம மாத்நிரையாகும்; அரைப்பகலில் ஜீர்ணமாகக் கூடியது ஹீனமாத்நிரையாம். அவற்றுள் ஹீனமாத்நிரையே ஸுகர் தரத்தக்கது. அது தீபனம் வருஷ்யம் என்கிற குணங்களுடையது. தோஷங்கள் சிறிது கோளாறடைந்திருக்கையில் ஸ்நேஹத்தை ஹீன மாத்நிரையி லுபயோகிப்பதே நலம். ஸ்நேஹங்களை மத்யம மாத்நிரையி லுபயோகிப்பதால் சரீரம் நன்கு ஸ்நிகத்தமாகும்;1 பிரம மென்னும் தலைச்சுற்றல் முதலியதும் நீங்கும்; அவ்விதமுபயோகிப்பதால் ப்ருஹ்மணமென்னும் குணமுமுண்டாகும். உத்தம மாத்நிரையி லுபயோகிப்பதால் குஷ்டம், வீஷதோஷம், உன்மாதம், கிரஹபீடை, அஸமாரசம் இவை நிவ்ருத்தியாகும். 4—9½.

க்ருதபானத்திற்கான நிலைமைகள்:—பித்தத்தினால் ஏற்பட்ட வியாதிகளில் க்ருதத்தைத் தனியாகவும், வாதரோகங்களில் இலவணங்களைச் சேர்த்தும், கபம் மிகுதியாய் வீருத்தியான வியாதிகளில்

1. ஸ்நிகத்தம்—எண்ணெய் பசையுடன் கூடிய தன்மை; அல்லது வறட்சி யில்லாததன்மை.

தரிசு, ஸ்ராவணைகள் இவற்றுடன் கூட்டியும் உபயோகிக்கலாம். மேலும் ரூக்ஷ சரீரிசன், விசணத்தினாலும் வீஷப்பந்தாலும் வருந்திப் வர், வாத பித்தங்களால் வண்டான வியாதிகளுடன் கூடியவர், அநிய, ரூபசத்தி இவற்றிற் குன்றியவர் இவர்களுக்கெல்லாம் க்ருதபானம் சிறந்ததாகும். 10—11½.

தைலபானத்திற்கான நிலைமைகள்:—குடல்களில் கிருமிகள் ஞண்டாயிருக்கையிலும், வாதரோகங்களிலும், கபம் கொழுப்பு இவை வீருத்தியாயிருக்கையிலும், சரீரத்தை வன்மையாக்க வேண்டிய நிலைமையிலும் தைலத்தை யுபயோகிக்கலாம்; மேலும் எவருக்குத் தைலமே ஸாத்தியமா யிருக்கின்றதோ அவர்களும் தைலத்தை யுபயோகிப்பது நலமே. 12½.

வஸாபானத்திற்குரியவர்:—அதிக சரீர வுழைப்பினால் மெலி உடைந்தவர்களும், சுக்லம் இரத்தம் முதலிய தாதுக்கள் சுஷ்கமானவரும், மஹத்தானவியாதிகளால் வருந்துபவரும், அதிக சரீர வலிவுள்ளவரும், ஜீர்ணம் செய்துக்கொள்ளக்கூடிய அக்னி பலமுடையவரும், வாதப்பிரகோபத்தினால் பிணியுண்டவரும் வஸாயென்னும் ஸ்நேஹத்தை உபயோகிப்பதற்கு உரியவராகின்றனர். 13½.

மஜ்ஜாபானத்திற்குரியவர்:—க்ரூரகோஷ்டமுள்ளவரும் 1 க்லேசங்களால் ஸஹிக்குமியல்பினரும், வாதரோகங்களால் பீடிக்கப்படுபவரும், அதிக அக்னி சீபனமுடையவரும் மஜ்ஜா என்னும் ஸ்நேஹத்தை அருந்துவதற்கு அர்ஹமானவராம். மேலும் முன்னறித்த எல்லாப் பிணியாளிகளுமே க்ருதபானமும் செய்யலாம். 14½.

ஸ்நேஹபானத்திற்குரிய காலங்கள்:—சீதகாலங்களில் பசுவும் உஷ்ணகாலங்களில் 2 இரவும் பொதுவாக ஸ்நேஹ பானத்திற்கேற்ற காலங்களாம்; ஆனால் வாத பித்தங்களின் பிரகோபத்தினாலுண்டான வியாதிகளில் இரவிலும், வாத கபங்களின் பிரகோபத்தினாலுண்டான வியாதிகளில் பசுவிலும் ஸ்நேஹபானம் செய்வது உசிதமாகும். 15½.

1. க்ரூரகோஷ்டம்—கற்குடல்.

2. ஹேமந்தருது, சிரசுருது, வர்ஷருது இவை சீத காலங்கள்; மற்ற மூன்று ருதுக்களும் உஷ்ணகாலங்கள்.

நஸ்யம் முதலியவற்றிற்குரிய ஸ்நேஹங்கள்:—நஸ்யம், அப்யஞ்ஜனம், கண்ணேதா, மூர்த்த தர்ப்பணம், கண்ணதர்ப்பணம், நேத்திர தர்ப்பணம் என்னும் க்ரிடைகளில் 1 வாத பித்த கபங்களுக்குள்ள பலா பலங்களை யறிந்து க்ருதத்தைபாவது தைலத்தைபாவது தக்கபடி உபயோகிக்கலாம். 16½.

ஸ்நேஹத்திற்கு அனுபானங்கள்:—க்ருதபானம் செய்ததும் இன்னொருடான ஜலத்தை உட்கொள்ளவேண்டும். தைலபானத்தில் யூஷம் உடனே உபயோகிக்கக்கூடியது. வஸா, மஜ்ஜா இவற்றுடன் மண்டம் பருகத்தகுந்தது. ஸ்நேஹபானங்களில் இவையே அனுகூலமான அனுபானங்களாம். 17½.

ஸ்நேஹபானத்தை அருவருப்பவருக்குச் செய்யவேண்டிய உபாயம்:—ஸ்நேஹபானத்தில் வெறுப்புள்ள சிறுவர்கள், வயது முதிர்ந்தவர்கள், ஸுகுமார தேகிகள், மெலிந்து போனவர், நாவறட்சியுள்ளவர் இவர்களுக்கு ஆஹாரங்களிற் கலந்து ஸ்நேஹங்களை உட்கொள்ளக் கொடுப்பது நலம். உஷ்ணகாலங்களில் அனைவருக்குமே இவ்விதத்தான் செய்யவேண்டும். இத்தகையவர்களுக்கேற்ற ஸ்நேஹ ருணமுள்ள உணவுகள் பலவுண்டு. அதிக என்றும் சொற்ப அரிசியும் சேர்த்து பக்குவம் செய்யப்பெற்ற நெய் கலந்த யவாகு வென்னும் கஞ்சியை இன்னொருடாயிருக்கையில் உட்கொண்டால் உடனே தேகம் ஸ்தித்தமாகும். ஒரு பாத்திரத்தில் சர்க்கரையும் நெய்யும் சேர்த்து, அதில் பசும்பாலுக் கறந்து உஷ்ணத்துடன் பருகுவதால் சரீரம் உடனே ஸ்தித்தமாகும். 18—20½.

முறைநவற ஸ்நேஹ பானத்தினுண்டாகும் நீமையும் பரிஷாரமும்:—மித்யாசரணையினாலும், 2 மிதமிஞ்சிய ஸ்நேஹபானத்தினாலும் எவருக்கு உட்கொண்ட ஸ்நேஹம் ஜீர்ணமாவதில்லையோ, வயிற்

1. நஸ்யம், அப்யஞ்ஜனம் முதலியவற்றைப்பற்றிய விவரங்களைப் பின் வரும் அத்தியாயங்களிற் காண்க.

2. சீதகாலங்களில் உஷ்ணகாலத்திற்கேற்ற ஆசரணைகளும், உஷ்ணகாலங்களில் சீதகாலாசரணைகளும், குருபோஜனத்திற்குப் பதிலாய் இலகுவுர், இலகுவுக்குப் பதிலாய் குருவும்-இவ்வாறு நேர் எதிரிடையான ஆசரணைகள் மித்யாசாரங்கள் எனப்படும்.

றப் பொருமலுடன் அஜீர்ணத்தை முன்பெண்ணுமோ அவரை உஷ்ண ஜலம் குடிக்கச் செய்து வாந்தி செய்விக்க வேண்டும். உட்கொண்ட ஸ்நேஹம் நன்றாக ஜீர்ணமாகவில்லை யென்கிற சங்கையிருந்தால் உடனே அந்த நோயாளி சிறிது வெந்நீரைக் குடித்தால் ஸ்நேஹம் ஜீர்ணமாய், வயிற்றிலேயே ஸ்நேஹம் தங்கியிருப்பதற்கு அநிருதியாக உண்டாய்க் கொண்டிருந்த ஏப்பம் முதலியதும் நிக்ருத்தியாகும்; உணவுண்பதில் இச்சையும் உண்டாகும். பித்தப்பிரகிருதிக்கு அல்லது பித்தரோகமுள்ளவனுக்கு ஸ்நேஹபானத்தினால் ஜடராக்களி மிகவும் கிளறப்பட்டு நாவறட்சி மேற்பட்டால் அந்நிலைமைக்கு எதிரிடையான சிகிதையை செய்யலாம்; அதாவது குளிர்த ஜலத்தைக் குடிக்கச் செய்ய நாவறட்சி நீங்கும். 21—24.

ஸ்நேஹபானம் செய்யந்நாதவர்கள்:— அஜீர்ணரோகி, அரோசமுள்ளவன், உதரரோகி, தருணஜ்வரமுடையவன் 1, தூர்பலன், ஸ்தூல தேஹி, மூர்ச்சையினால் வருந்துபவன், வெறியன், வஸ்தி சிகிதையை செய்து கொண்டவன், விரோகம் செய்துகொண்டவன், வமனம் செய்விக்கப்பட்டவன், நாவறட்சியினாலும் சிரமத்தினாலும் கஷ்டப்படுபவன், அகாலத்தில் முறைகேடாகப் பிரஸஸித்தவன் என்னும் இவர்கள் ஸ்நேஹபானத்திற்குத்; தகாதவராவர்; மாரிகாலத்தில் எவருக்குமே ஸ்நேஹபானம் உற்றதல்ல. 25, 26.

ஸ்நேஹபானத்திற்குரியவர்கள்:—ஸ்வேத சிகிதையை செய்ய வேண்டியவர், வேறு வகையான சோதந சிகிதையுடையவர், மதுபானம் செய்பவர், சிற்றின்பத்தில் அதிகப்பற்றமுள்ளவர், அதிக வியாயாமம் செய்பவர், சிந்தையுள்ளவர், கழுவர், பாலர், இளைத்துப்போனவர், ருக்ஷரோகமுள்ளவர், இரத்தம் சுஷ்ணித்தவர், சுக்ல ஷ்ணுமுள்ளவர், வாதரோகத்தினால் பீடிக்கப்படுபவர், தீமரமென்னும் நேத்திரரோகத்தினால் வருந்துபவர் இவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்நேஹபானம் சிறந்ததாகும். 27, 27½.

1. தருணஜ்வரம்:—முதிர்ச்சி பெறாத ஜ்வரம். [எட்டு நாட்களுக்குப் பிறகு ஜ்வரம் பக்குவமாவதாகவும், அதற்கு முன் அது தருணஜ்வரம் அல்லது ஆபஜ்வரம் என்று கூறப்படும்.]

சரீரம் ஸ்நிகீத்தமானதற்கு அறிகுறிகள்:—வாததோஷம் கோளாறடைந்த நிலைமையை விட்டு இயற்கை நிலைமையடைவது 1, ஜடராக்களி விருத்தியாவது, மலம் இளகலாய் எண்ணெய்ப் பசையுடன் வெளியாவது, சரீரம் மிருதுவாகவும் ஸ்நிகீத்தமாகவும் ஆவது, சரீரத்தில் சிறிது களைப்புண்டாவது, ஸ்நேஹத்தில் அருவருப்பு ஏற்படுவது, தேகம் இலகுவாதல், இந்திரியங்கள் யாவும் அத்தற்குண்டான இயற்கைச்சக்தியைப் பெறுதல் இவைகள் ஸ்நேஹபானம் செய்து சரீரம் நன்கு ஸ்நிகீத்தமாயிற்றென்பதற்கு அறிகுறிகளாம். ஸ்நிகீத்தமாகாமல் ருக்ஷகுணம் மேலிட்டிருந்தால் மேற்கூறிய குறிகளுக்கு நேர் விரோதமான குணங்களுண்டாயிருக்கும். 28, 29.

அதிஸ்நிகீத்தமானதற்கு குறிகள்:—அன்னத்வேஷம், வாயில் நீர் சுரத்தல், குதத்தில் எரித்தல், ஆஸனக்கடுப்பு, சோம்பல் அதிகரித்தல், அதிஸாரம், சரீரம் வெளிநிப்போதல் இவை மிகமிகுசிய ஸ்நிகீத்தகுணத்திற்கு அறிகுறியாம். 30.

அதிஸ்நிகீத்த நிலைமையிலும் ருக்ஷநிலைமையிலும் செய்யவேண்டிய சிகிதையை:—மிகவும் வறட்சியுண்ட சரீரமுள்ளவன் ஸ்நேஹபதார்த்தங்களை யுபயோகித்து சரீரத்தை ஸ்நிகீத்தமாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அதிஸ்நிகீத்தமாக ஆய்விட்டால் சாமை, கடலை இவற்றின் கஷாயம், மோர், பின்னாக்கு, மாப்பண்டங்கள் இவற்றை யுபயோகித்து சரீரத்தை ருக்ஷமாக்க வேண்டும். 31.

ஸ்நேஹோபயோகத்தினால் உண்டாகும் குணங்கள்:—ஸ்நேஹங்களை யுபயோகிப்பவருக்கு ஜடராக்களி நன்றாக விருத்தியாகும்; குடல் சுத்தமாகும்; தாதுக்கள் புஷ்டியடையும்; புலன்கள் யாவும் பலம்பெற்று நல்ல நிலைமையிலிருக்கும்; தேகத்திற்கு வன்மையும் அழகிய நிறமும் உண்டாகும்; கிழத்தனம் சீக்கிரமேற்படாது. 32.

ஸ்நேஹங்களை யுபயோகிக்கையில் பரிஹரிக்க வேண்டியவை:—ஸ்நேஹமுபயோகிக்கையில் வியாயாமம், மாம்ஸ போஜனம்,

1. இங்கு 'வாதாநுலோம்யம்' என்பதற்கு வாததோஷம் இயற்கை நிலைமையடைவது எனப் பொருள் கூறினோம். இதற்கு ஸ்நேஹ சிகிதையை வாதரோகங்களுக்கே இன்றியமையாததென்பது காரணமாகும். 'வாதாநுலோம்யம்' என்பதற்கு அபானவாயு வெளியாதல் என்றும் பொருள் கூறுவர்.

சீதள வஸ்துவின் உபயோகம், வேகநிரோதம்¹, அதிகமாகக் கண் விழித்தல், பகலில் நித்திரை போதல், வாயிலும் குடல் முதலியவற்றிலும் திரவபதார்த்தங்களை அதிகமாகச் சூரக்கச் செய்யும் பதார்த்தங்களின் உபயோகம், ரூக்ஷமான உணவு இவற்றைப் பரிஹரிக்கவேண்டும். 33.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸ்வேத விதி.

நான்குவித ஸ்வேதங்களும் அவற்றின் உபயோகங்களும்:—தாப ஸ்வேதம், ஊஷ்ம ஸ்வேதம், உபநாஹ ஸ்வேதம், திரவ ஸ்வேதம் என்று ஸ்வேதமுறை நான்கு வகைப்படும். ஸ்வேதமுறைகள் யாவும் பெரும்பாலும் வாதுஹரங்களாகவே இருக்கும். சில ஸம்யம் அவை ஊஷ்மஸ்வேதம் முண்டுபண்ணும். அதாவது: தாபஸ்வேதம் ஊஷ்மஸ்வேதம் இவை கபஹரங்களாகவும், உபநாஹஸ்வேதம் வாதுஹரமாகவும், திரவஸ்வேதம் பித்தஹரமாகவும் உபயோகமாகவாண்டு. 1, 2.

முன்றுவித ஸ்வேதங்களும் அவற்றின் உபயோகங்களும்:—முற்கூறிய நான்கு ஸ்வேதமுறைகளையும் 'மஹா ஸ்வேதம்', 'மத்யம் ஸ்வேதம்', 'தூர்ப்பல ஸ்வேதம்' என்று மூன்றுவிதமாகப் பிரிக்கலாம். அவற்றுள் மிகவும் டலிஷ்டருக்கும், மஹத்தான வியாதிகளால் வருந்துபவருக்கும், சைத்திய பாதையினால் பீடிக்கப்படுபவருக்கும் மஹாஸ்வேதம் ஏற்றதாம். மத்யம் பலமுள்ளவருக்கும், மத்யம் பலமுள்ள வியாதிகளால் வருந்துபவருக்கும் மத்யம் ஸ்வேதம் தருந்தது. தூர்ப்பலர்களுக்கும், வெகு ஸாமானிய வியாதிகளுடையவருக்கும் தூர்ப்பல ஸ்வேதம் உத்ததாகும். 3.

1. வேகநிரோதம்:—மலவீஸர்க்கம், மூத்திரவீஸர்க்கம், அபான வாயு வீஸர்க்கம், துமடல், நித்திரை, டசி, தாஹம் முதலியவை நேக்கங்களென்றும், அவற்றை இயற்கைக்கு மாறாகத் தடுத்தல் வேகநிரோதமென்றும் கூறப்படும்.

நிலைமைகளுக்குத் தகுந்த வெவ்வேறு ஸ்வேத முறைகள்:—கபம் பிரகோபமடைந்திருந்தால் ரூக்ஷபதார்த்தங்களால் செய்யப்படும் ஸ்வேதமும், சுபம் வாதம் இரண்டும் கோளாறடைந்தால் ரூக்ஷமும் ஸ்வித்தமுமான பதார்த்தங்களாலான ஸ்வேதமும், வாதம் கபத்தாலும் மேதஸ்ஸாலும் கவரப்பட்டிருந்தால் சிறிது கதகதப்பான வீட்டில் வலிப்பது, ஸூரியகிரணங்களைப் பரிசிக்கச்செய்வது, கைச் சண்டை, வழிநடத்தல், கனமான போர்வை, சிந்தை, அதிக வியாயாம, பாரங்களைச் சுமத்தல் என்னும் இவ்வித காரியங்களும் பிணி கோப போக்கத் தகுந்த ஸ்வேத முண்டாக்கும் முறைகளாம். 4, 5.

முதலில் ஸ்வேதசிகித்யஸித்த உரிய பிணியாளிகள்:—நஸ்யம், வஸ்திகள், இதரசோதனசிகித்யஸி¹ இவற்றைச் செய்து கொள்ள வேண்டியவர் முதலில் ஸ்வேதசிகித்யஸி செய்துகொள்ள வேண்டுவதும் அவசியம். மேலும் பகந்தரோகி, மூலரோகி, அசுமரீரோகி இம்மூவருக்கும் சஸ்திர சிகித்யஸி செய்வதற்கு முன்பும் ஸ்வேதம் செய்யவேண்டியது அவசியம். 6, 7.

ஸ்வேத சிகித்யஸிக்குப் பிறகு செய்ய வேண்டிய காரியம்:—சுரீரத்திர பிரவேசித்த சல்யங்களை வெளியிடுத்திய பிறகும், மூட கர்ப்பத்தில்த² வயிற்றிலுள்ள சிசுவை வெளியிற் கொண்டு வந்த பிறகும், காலப்பிரஸவமாகவோ அகாலபிரஸவமாகவோ ஸ்த்ரீகள் பிரஸவத்த பிறகும் ஸ்வேதம் செய்யவேண்டும். 8.

ஸ்வேதநீதிநியுரி நிலமையும் காலமும்:—ஸ்வேத சிகித்யஸி குரியவர்களை அதிக காற்றோட்டமில்லாத விடங்களில் இருக்கச் செய்து, அதற்கு முன் புஜித்துள்ள உணவு ஜீர்ணமான பிறகு! அவர்களுக்கு ஸ்வேத விதியை நிறைவேற்றவேண்டும். 8³.

ஸ்வேத சிகித்யஸியைப் பயன்படுத்த செய்யுமுபாயம்:—ஸ்வேதம் செய்வதால் தாதுக்களில் வியாபித்துள்ள தோஷங்கள்

1. வமனம், வீரோசனம், நஸ்யம் முதலியவை சோதன சிகித்யஸி கள் எனப்படும்.

2. மூடகர்ப்பம்:—பிரஸவகாலத்தில் சிசு கருப்பையில் இயற்கைக்கு மாறாகத் திரும்பி வயிற்றில் சிக்கிக்கொள்வதால் உண்டாகும் கோளாறு.

வீரதராதி கணத்திற் கூறிய¹ சரக்குகள், கொள், உளுந்து, கோதுமை, ஆளிலிதை, எள், கடுகு, சதகுப்பி, தேவதாரு, கருநொச்சி, ஜீரகம், ஆமணக்கு வேர், ஆமணக்கு விதை, சிற்றரத்தை, முள்ளங்கி, முருங்கை, ஜடாமாம்பலி, திப்பிலி, கஞ்சாங்கோரை, உப்புக்கள், அம்ல பதார்த்தங்கள், முதியார்கூந்தல், அழுக்கிரூங்கிழங்கு, சிற்றமுட்டி, தசமூலம்², சீந்தில், பூனைக்காலிலிதை இவற்றுள் கிடைக்கக் கூடிய வற்றைக் கிரஹித்து இடித்து, வதக்கி, 'வஸ்திரத்திற் கட்டி ஒற்றடம் கொடுப்பதுபோல்' ஸ்வேதனம் செய்யலாம். உபநாஹ ஸ்வேதத்திற் கான இம்முறை 'மஹாசால்வணம்' என்று வழங்கப்படும். இது ஸகலவித வாதரோகங்களையும் அகற்றும். 22—27½.

திரவஸ்வேதம்:—திரவஸ்வேதம் எவ்விதமென்றால்—தைலம் முதலானதைக் கொண்டு பிணியாளியின் சரீரத்தை ஸ்ரிகத்தமாக்கி, அவனை வாதஹரதிரவ்யங்களாலான கஷாயம் மிதப்பிய தொட்டியில் அல்லது பாலில், நாபிக்குமேல் ஆறு அங்குலம் வரையில் சரீரம் அமிழ்த்திருக்குமாறு உட்காரச் செய்து, அதே க்வாதத்தை இளஞ்சூட்டாக எடுத்து இரு தோள்களிலும் தாளைபோல் விட வேண்டும். இவ்விதமே நோயாளிக்கு தைலத்தினாலும், பாலாலும், நெய்யாலும் ஸ்வேதசிகிதனை செய்யலாம். ஸ்நேஹங்களில் அமிழ்ந்து செய்துகொள்ளும் ஸ்வேதசிகிதனையை ஒன்று அல்லது இரண்டு நாள் இடையில் விட்டுவிட்டுச் செய்வது நலம். தைலம் முதலிய ஸ்நேஹவகைகளில் மூழ்கி ஸ்வேதசிகிதனை செய்து கொண்டால், மயிர்க்கால்களாலும், விரைகளின்³ மூலமாகவும், தமனிகள் மூலமாகவும்⁴ அந்த ஸ்நேஹங்களின் அச்சங்கள் சரீரத்

1. வெட்டிவேர், அகில், ஈச்வரமல்லி, ஆடாதோடை, கல்லுருவி, நெரிஞ்சி, ஞாழல் இத்தகடகாமென்னும் ஒரு சிவந்த மூலிகை, மருதோன்றி, கருங்குறிஞ்சி, சீந்தில், சவுட்டுக்கோரை, தர்ப்பம், காவட்டிப்புல், பேய்க்கருப்பு, பெருவாகை, விழுதி, வாடாக்குறிஞ்சி, உத்தாமணி, மருதை இவை வீரதராதி கணம் எனப்படும்.

2. தசமூலம்—115-வது பக்கம் பார்க்க.

3. விரைகள்—36-37-ம் பக்கங்களைப் பார்க்க.

4. தமனிகள்—36-37-ம் பக்கங்களைப் பார்க்க.

தினுள் வியாபித்து தேஹத்திற்கு வன்மையைத் தருகின்றன. வீரு கூத்தின் வேர்களில் ஊற்றிய ஜலத்தினால் அதில் இலைகளும் கிளைகளும் செழித்து வளருவதுபோலவே, ஸ்நேஹத்தில் அமிழ்ந்து ஸ்வேதம் செய்து கொள்வதால் சரீரத்தில் தாதுக்கள் வீருத்தியடைகின்றன. வாயுவினால் கோளாறுகளைப் போக்குவதற்கு இதைக் காட்டிலும் சிறந்த உபாயம் வேறொன்றில்லை. 28—33.

ஸ்வேத சிகிதனையை நிறுத்தும் ஸமயம்:—அதிக சைத்யமும், லெய்யும் ஒழிந்து, அவாபவங்களின் பிடிப்புப் பாரமும் குறைந்து, அக்ளி தீபன முண்டாய், தேகம் மிருதுவாகவும் ஆயிற்றானால் ஸ்வேத சிகிதனையை நிறுத்திவிடவேண்டும். 34.

ஸ்வேத முடிவில் செய்யவேண்டிய காரியம்:—நன்கு ஸ்வேத சிகிதனை செய்து முடிந்ததும், சரீரத்தை நன்றாகப் பிடித்து விட வேண்டும். 1 பிறகு உஷ்ணஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்து, அபிஷேபந்தி யென்னும்² குணமில்லாத ஆஹாரத்தை மெதுவாகப் புஜிப்பது நலம். ஸ்வேத சிகிதனை செய்து கொண்டவன் உடனே வியாயாமம்³ செய்யக்கூடாது. 35.

முன்னுவது அத்தியாயம்.

வ ம ன வி தி.

வமன விரோசனங்களுக்கேற்ற காலங்கள்:—சரத்தருது, வளந்தருது, வர்ஷருது இக்காலங்களில் பிணியாளருக்கு விஷயமறிந்த வைத்தியர்கள் வமனம், விரோசனம்⁴ இவற்றைச் செய்விக்கலாம். 1. வமனத்திற்கு உரியவர்:—வலிவுள்ளவர், கப்பிரகோபத்தால் வருந்துபவர், இருதயத்தைப்பற்றிய வியாதியினால் பீடிக்கப்படுபவர்,

1. பிடித்துவிடுதல்—தேகத்தை இதமாக மரத்தனம் செய்தல்.

2. அபிஷேபந்தி—21-வது பக்கம் பார்க்க.

3. வியாயாமம்—தேகவுழைப்பு.

4. வமனம்—வாந்தி செய்வித்தல்; விரோசனம்—மலத்தைத் திரவமாக்கி வெளிப்படுத்தும் சிகிதனை.

வமனசிகிதையை நிறிதமாகக் கொண்டவர், மனோதைரியமுள்ளவர் இவ்வித மனிதர்கள் அந்தந்த ரோகங்களில் வமன சிகிதையை உரியவராகின்றனர். 2.

வமனம் வெய்வதற்கான வியாதிகள்:—விஷஸம்பந்தத்தினாலுண்டான கோளாறுகள், ஸ்தன்யரோகம், அக்னிமந்த்யம், யானைக்கால், அர்புதம், இருதயரோகம், குஷ்டம், விஸ்ப்பம், மேஹரோகம், அஜீர்ணம், தலைச்சுற்றல், விதாரிகா என்னும் சிலந்தி, அ.சி என்னும் புண், காஸம், ச்வாஸம், பீணஸம், அண்டவருத்தி, அபஸ்மாரம், ஜ்வரம், உன்மாதம், இரத்தாதிஸாரம், காஸபாகம், தாடையிலுண்டாகும் புண், உதட்டிலுண்டாகும் புண், காநில் சிழ்வடிதல், உள்நாக்கு வீங்குதல், களசண்டியென்னும் தொண்டைச் சிலந்தி, அதிஸாரம், பித்தரோகங்கள், கபரோகங்கள், மேதோரோகம், அருசி இந்த ரோகங்களில் வமனம் செயலிக்கவேண்டும். 3—5½.

வமனநீங்கித் தகாதவர்கள்:—திமிரமென்னும் நெத்திரவியாதி, குன்மம், மனோதரம் முதலிய உதர வியாதிகள், நேகம் இளைத்துப் போதல், மிகவும் முதிர்ந்த வயது, கப்பம், தரித்தல், மிகவும் ஸ்தூலித்த தேகம், கூதகாஸமென்னும் இரத்தகாஸம், வெறி அல்லது மதம், ஸூக்சரீரம், பசி, உதாவர்த்தம், கஷ்டப்பட்டு வந்தி செய்யும் நிலைமை, வாத தோஷத்தினாலேயே உண்டான கோளாறு, பாண்டு ரோகம், க்ருமரோகம், படிப்பதால் தொண்டை வறட்சியுறுதல் இவ் வியாதிகளால் வருந்துபவரும், நிரூஹவஸ்தி செய்து கொண்டவரும், சிறு குழந்தைகளும் வமனத்திற்கு உரியவரல்லர். 6—7½.

வமனநீங்கித் தகாதவர்களில் சில விலங்கு:—ஆனால் பாண்டு ரோகி, வயிற்றில் க்ருமியுள்ளவன், படித்ததால் தொண்டை வறண்டவன் இவர்களுக்கு அஜீர்ணமும் தொடருமானால் அப்பொழுது விஷமுண்டவனுக்குச் செய்வது போலவே வமனம் செயலிக்க வேண்டியது அவசியமாம். 8½.

அநிமதா கிலாதநீதினால் வமனம்:—பாண்டுரோகம், க்ருமி, தொண்டை வறட்சி இவ்வியாதிகளுடன் அஜீர்ணமும் தொடருமா

1. நிரூஹவஸ்தி—இதைப்பற்றிய விவரங்களை இந்த கண்டத்தில் ஆரவது அத்தியாயத்திற் காண்க.

னால் அவர்களுக்கும், வமனத்திற்குரிய விஷமுண்டவர் முதலியவருக்கும், கப்பிரகோபத்தினால் வருந்துபவருக்கும் அநிமதரத்தைக் கவாதம் செய்து உட்கொள்ளக் கொடுத்து வமனம் செயலிக்கவேண்டும். 9.

பாலர் முதலிய ஸுதமார தேகிகளுக்குச் செயலிக்கத்தகுந்த வமனமுறை:—ஸுகுமாரதேவிகள், சரீரம் மெலிந்தவர், பாலர், கிழவர், பௌலிகள் இவர்களுக்கு வமனம் செயலிக்கக்கூடாது; ஆனால் அவசியமாக இருந்தால் யவாகூவையாவது, பாலையாவது, தயிரையாவது, மோரையாவது வயிறு நிரப்ப மேலே எதிர்த்து வரும்படி அதிகமாக உட்கொள்ளச் செய்து வமனம் செயலிக்கவேண்டும்; மேலும் வழக்கத்திலில்லாதவையும் கபத்தை விருத்தி செய்யத் தகுந்தவையும் ஸ்வேதசிகிதையையும் செய்து வமனம் செயலிக்கவேண்டும்; மேலும் தால் குடலிலிருந்து தேர்ஷங்கள் நன்றாக வெளி வந்துவிடும். 10, 11.

வமனநீங்கித் தகாதவர்களுக்கும் உபயோகிக்கும் பொதுச் சரீரங்கள்:—எவ்விதமான வமன சிகிதையுள்ளும் வமனமுண்டுபண்ண இந்துப்பு அல்லது தேன் உபயோகிக்கத் தகுந்ததாம். ஆனால் வமனமானது சில ஸமயம் பார்க்க வழங்காத துன்பத்தைத் தரும்; அவ்வித வமன சிகிதையை விரும்பாதவருக்கு அதற்கு மாறாக விரோசன சிகிதையைச் செய்வது நலம். 12.

வமனநீங்கித் தகாதவர்களுக்கும் பக்துவம் செய்யமுறை:—கவாதம் செய்வதற்கான வஸ்துக்கள் நான்கு பலமிருந்தால், அவற்றிற்கு ஒர் ஆட்கப்பிரமாணம் ஜலம் சேர்த்து, அரை வாசி மிகுப்படிச் காட்சி யெடுக்கவும். வமனசிகிதையைக்கு உபயோகிக்கவேண்டிய கஷ்டங்கள் பெருப்பாலும் இவ்வாதே பக்குவம் செய்யவேண்டும். 13.

வமனநீங்கிகளாக ஓளஷநங்குரபயோகிப் பதந்தப்பொது அளவு:—வமனத்திற்காகக் கவாதங்களை உபயோகிக்கவேண்டுமானால் அதில் ஜடேஷ்ட மாதத்திரை யென்றும், கநிஷ்ட மாதத்திரை யென்றும், மத்யம் மாதத்திரையென்றும் மூன்றவித அளவுகள் உண்டு 1. அவற்

1. நடுப்பரையமும் பலமும் வாய்ந்தவருக்குக் கொடுப்பது ஜடேஷ்டமாதத்திரை (பெரிய அளவு) என்றும், குழந்தைகளுக்கும் மிக

றுள் ஒன்பது பிரஸ்த்தம் அளவில் கொடுக்கப்படுவதை ஜ்யேஷ்ட மாத்திரை யெனவும், ஆறு பிரஸ்த்தம் அளவில் கொடுப்பதை மத்யமாத்திரையென்று, மூன்று பிரஸ்த்தங்களை கரிஷ்டமாத்திரை யென்றும் சொல்லுவர். மேலும் கல்கம், குணம், லேற்றம் இவற்றை வமனத்திற்காக உபயோகிக்கவேண்டுமானால், அவற்றிற்கு மூன்று பலம் ஜ்யேஷ்டமாத்திரையாகவும், இரண்டு பலம் மத்யமாத்திரையாகவும், ஒரு பலம் கரிஷ்ட மாத்திரையாகவும் கருதப்படும். இது வமனத்திற்காக ஓஷதங்களுபயோகிப்பதற்கான பொதுப் பிரமாணமாகும் 14, 15.

வமனத்திற்குரிய பிரஸ்த்தத்தின் பிரமாணம்:—வமனத்திற்காகவும், விரேசனத்திற்காகவும், இரத்தமோக்ஷணம் செயல்படுத்தற்காகவும் ஓஷதங்களுபயோகிப்பதற்கான அளவுகளில் பிரஸ்த்தம் என்கிற பிரமாணம் கூறப்படுமானால், அந்த பிரஸ்த்தம் பதின்மூன்றரைப் பலம் அளவுள்ளதெனக் கருதப்படும். 16.

வமனத்திற்கான அளவுகள்:—வமனத்திற்காக ஓஷதமுட்கொண்டவருக்கு எட்டு முறை வாந்தியினால் அல்லது பித்தநீர் வெளிப்படுமானால் அது உத்தமம் அளவென்றும், ஆறுமுறை வாந்தியானால் மத்யமமென்றும், நான்கு முறையானால் சிறிய அளவெனவும் கூறப்படுகிறது. 17.

தனித்தனியே வாத பித்த கபங்களுடைய வியாதிகளில் வமனத்திற்குரிய பொருட்கள்.—கடுமையும் தீக்ஷணகுணமுமுள்ள பதார்த்தங்களால் கபத்தினாலான வியாதிகளிலும், மதுரமும் குளிர்ச்சியும் பொருந்திய வஸ்துக்களால் பித்தத்தினாலான வியாதிகளிலும், வும் துப்பலர்களுக்கும் கொடுப்பது கரிஷ்ட மாத்திரை (சிறிய அளவு) என்றும், மத்யமவயதுள்ளவருக்கும் மத்யமா பலமுள்ளவருக்கும் கொடுப்பது மத்யமாத்திரை (மத்திய அளவு) என்றும் கருதப்படும்.

1. இரத்தமோக்ஷணம் — இரத்தத்தை விரைகளிலிருந்து குத்தி வெளிப்படுத்தல்.

2. வைத்யக பரிபாஷை முதலிய வேறு சில கிரந்தங்களில் வமனம் முதலியவற்றில் ஓஷதப்பிரயோகத்திற்கு 12-பலங்கொண்டது பிரஸ்த்தமென்றும் மற்றவைகளுக்கு 16-பலங்கொண்டது ஒரு பிரஸ்த்தமென்றும் கூறப்படுகிறது.

மிகவும் மதுரமும் இலவணமும் அம்லமும் உஷ்ணவீர்யமுமுள்ள பதார்த்தங்களால் கபம் வாயு இவற்றாலான வியாதிகளிலும் வமனம் செய்விக்கவேண்டும். 18.

கபம் முதலியவற்றுடைய வியாதிகளுக்கேற்ற வமனோஷதங்கள்:—கபப்பிரகோபத்தில் அல்லது கபத்தினாலான வியாதியில் திப்பிலி, மருக்காரை, இந்துப்பு இவற்றைப் பொடித்து உஷ்ண ஜலத்தில் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். பித்தத்தினாலான வியாதிகளில் அல்லது பித்தப்பிரகோபத்தில் பேய்ப்புடல், ஆடாதோடை, வேம்பு இவற்றைக் குளிர்த ஜலத்துடன் உபயோகிக்கலாம். கபம் வாதம் இவ்விரண்டாலுமுண்டான வியாதிகளில் அல்லது அவ்விரண்டும் ஒருமிக்க பிரகோபித்த நிலைமையில் மதனபலத்தைப் பாலுடன் உட்கொள்ளலாம். அஜீர்ணத்தில் இந்துப்பை உஷ்ணஜலத்துடன் உட்கொண்டு வமனம் செய்யவேண்டும். 19, 20.

வமனோபராமம்:—வமன சிகிதனைக்குரிய பிணியாளியை முழங்காலளவு உயரமுள்ள ஓர் ஆஸனத்தில் உட்காரச்செய்து, வமனத்திற்கான ஓஷதங்களை உட்கொள்ளப்பண்ணி, வைத்தியன் மெல்லிய ஆபணக்கந்தண்டை யெடுத்து அதனால் ரோகியின் தொண்டைடைப் பரிசித்து வாந்தியுண்டாகும் வண்ணம் செய்யவேண்டும். வமனம் பண்ணும்போது அப்பிணியாளியின் கன்னங்கள் இரண்டையும் பற்றிக்கொண்டு அவனுக்கு உத்ஸாஹமூட்டவேண்டும். 21.

துச்சுரீந்தி:—வமனம் தருந்தவாறு செய்விக்கப்படாமல் உள்ளே தங்கியிருக்கும் தோஷங்கள் முற்றிலும் வெளிவராமற்போனால் அப்பொழுது வாயில் நீர் சுரக்கும்; மாரில் ஒருவிதமான அடைப்பு அல்லது பிடிப்பு உண்டாகும்; குடலில் ஒருவாறு அரிப்பு அல்லது வேதனையும் எப்பவிக்கும். இக்குறிகளால் வேண்டியவளவு வாந்தியுண்டாகவில்லை யென்றறியலாம்; இது 'துச்சுரீந்தி' எனப்படும். 22.

அதிவமனம்:—மிதமஞ்சி வார்தி செய்யப்படுமானால் நாவறட்சி, விக்ஷல், ஏப்பம், மயக்கம், நாக்குத்துவளல், கண் புரளுதல், முகவாய்க் கட்டைப் பிடிப்பு, இரத்தவார்தி, உமிழ்நீர் அதிகமாயுதல், தொண்டைக்குள் வேதனை இக்குறிகள் எப்பவிக்கும். 23.

அதிவமனத்தினாலான கோளாறுகளை விலகித் துய்யம்:—
வமனம் மிதமிஞ்சியுண்டானால் மிருதுவாக விரேசனமாகும்படி உபாயம்
செய்யவேண்டும். அதிக வமனத்தினால் நாக்கு இழுக்கப்பட்டு சுருக்
கக்கொண்டால் இருதயத்திற்கு வன்மை தரக்கூடியவாறு பக்குவம்
செய்த ஸ்லித்தமும் அம்லமும் இலவண ரஸமுமுள்ள க்ருதம், பால்,
மாஸ்ஸரஸம் இவற்றால் கபளக்ஷஹி செய்வேண்டும்; ஆனால் கபளக்
ஷஹம் செய்வதற்குமுன் புளிப்பான கனிகளைப் புறிப்பது நலம்; நாக்கு
வெளியில் துவளுமாயின், என், திராசை இவற்றைக் கலக்கச் செய்து
அதன்மேல் தடவி, மெதுவாகச் சுருங்கி உட்செல்லுமாறு செய்யவேண்
டும். கண்கள் பிதுங்கவொட்டாமல் மெதுவாக தேத்திரங்களில் நெய்
விட்டுக் கட்டலாம். முகவாய்க்கட்டையின் பிடிப்பு அல்லது தளர்ச்சி
யில் ஸ்வேத சித்திசெய்யும், வாதகபங்களின் கோளாறுகளை யகற்றக்
கூடிய நஸ்ய சித்திசெய்யும்² செய்யலாம். வார்த்தியில் இரத்தம் வருமா
னால் இரத்தபித்தத்திற்குக் கூறப்பட்டுள்ள சித்திசெய்ய வேண்டும்.
மேலும் நெல்லிக்கனி, இரஸாஞ்ஜனம், வெட்டிவேர், நெற்பொரி, சந்த
னக்குழம்பு இவற்றை மந்தமாகச்³ செய்து, அதில் நெய், தேன், சர்க்
கரை இவற்றையும் சேர்த்து உட்கொள்ளச் செய்யலாம்; இதைப் பரு
குவதால், அதிக வார்த்தியினாலுண்டான நாவறட்சி முதலிய உபத்திர
வங்கள் நீங்கிவிடும். 24—29.

முறைப்படி வாந்தியானந்த குறிகள்:—மார்பின் உட்புறம் அல்
லது இருதயம், தொண்டை, சிரஸ் இவை சுத்தமாகத், நன்கு பசியெ
டுத்தல், சரீரத்திற்கு இலாகவமுண்டாதல், கபபித்தங்கள் ஒழிதல்
ஆகிய இவையே முறைப்படி வாந்தியானந்தன் குறிகளாகும். 30.

வமனத்திற்கான பந்தியம்:—முறைப்படி வாந்தியானதின்பு,
பகற்பொழுது சாயந்தனம் அக்னிதீபனமுண்டாயிருப்பதை யறிந்து

1. கபளக்ஷஹம்—இந்த கண்டத்தில் 10-வது அத்தியாயத்தில்
இதைப்பற்றிய விவரங்களைப் பார்க்கவும்.

2. நஸ்யம்—இதே கண்டத்தில் 8-வது அத்தியாயத்தில் இதன்
விவரங்களைப் பார்க்க.

3. மந்தம்—126-வது பக்கத்தைப் பார்க்கவும்.

பயறு, காரரிசி, சம்பா, இருதயத்திற்கு டலந்தரக்கூடிய மாஸ்ஸரஸம்
இவற்றால் யூஷம்¹ செய்து பிணியாளிக்குக் கொடுக்கலாம். 31.

வமனத்தினால் நிவ்ருத்திக்கக்கூடிய வியாதிகள்:—சோம்பல்,
அதிசித்திரை, வாயில் தூர்நாற்றம், குடலில் அரிப்பு, கிரஹணி,
விஷம் இவற்றாலுண்டாகும் தீங்குகள் நன்கு வமனம் செய்வதால் நிவ்
ருத்திக்கக் கூடியவையாம். 32.

வமனசிகித்தலையால் விலக்கக்கூடியவை:—அஜீர்ணமுண்டா
கக் கூடிய உணவு, குளிரந்த ஜலம், வியாயாமம், புணர்ச்சி, தைலாய்யம்
கம், அதிக சினமுண்டாதல் இவற்றை வமனசிகித்தலை செய்துகொண்
டவன் ஒருநாள் முடிய விலக்கவேண்டும். 33.

நான்காவது அத்தியாயம்.

விரேசன விதி.

விரேசனத்திற்கு முன் செய்யவேண்டிய சிகித்தலை:—முதலில்
ஸ்நேஹங்களைக் கொண்டு சரீரத்தை ஸ்லித்தமாகச் செய்து, பிறகு
ஸ்வேத முறைப்படி தேகத்திற்கு ஸ்வேதம் செய்வித்து, வமனவிதியை
யும் தகுந்தவாறு நிறைவேற்றி, அப்பால் குடல்களிலிருந்து மலங்கழியு
மாறு நன்கு விரேசனமும் செய்விக்க வேண்டும். வமனமின்றியே
விரேசனத்திற்குக் கொடுத்தால், ஆமாசயமென்னும் இரைப்பைக்கு
மேலுள்ள கபமானது கீழ் நோக்கிச் சென்று கிரஹணியென்னும் த்வா
ரத்தை² மூடிவிடும்; அல்லது அக்னி மார்தியம், சரீரம் பாரமாயிருப்
பதுபோன்ற கோளாறு, பிரவாஹிகா டென்னும் ஆஸனக் கடுப்பு இவை
யாவது உண்டாகும். அல்லது பாசனமுள்ள ஓளஷதங்களால் குட
லில் சேர்ந்துள்ள அபக்குவமான தோஷங்களையும், கபத்தையும் பக்கு
வம்செய்து, ஸ்நேஹ வர்க்கங்களால் சரீரத்தை ஸ்லித்தமாக்கி, ஸ்வேத
சித்திசெய்யும் செய்து, அப்பால் விரேசனத்திற்கும் ஓளஷதங்களை
யுபயோகிக்கலாம். 1—2½.

1. யூஷம்—இதைப்பற்றி 124-வது பக்கம் பார்க்க.

2. கிரஹணி—33-ம் பக்கம் பார்க்க.

விரேகநீதிநீ கேயுபா காலம்:—சரத்ருதுவிலும் வஸந்தருதுவிலும் தேகம் சுத்தியாவதற்காக விரேசனம் செயல்படது நலம்; ஆனால் ஆபக்கமான ஸமயங்களில் வேறு காலங்களிலும் செயல்விக்கலாம். 3½.

விரேசனம் செயல்விக்கக்கூடிய கோளாறுகள்.—பித்தம் பிரகோபித்ததாலான கோளாறுகளிலும், ஆமதோஷத்தினாலான வியாதிகளிலும், உதர ரோகங்களிலும், வயிற்றுப் பொருமலிலும் குடலைச் சுத்தி செய்வதன்பொருட்டு விரேசனம் செயல்விக்க வேண்டும். 4½.

விரேகநீதிநீ மேலீனம்:—ஸங்கனம், பாசனம் என்கிற சித்தி ஸைகனால் தோஷங்கள் ஸ்வஸ்த்தம் செய்யப்பட்டாலும் சில ஸமயம் அவை மீண்டும் பிரகோபமடையும்; விரேசனம் முதலிய சோதனை சித்திஸைகனால் எவர்களுடைய சரீரம் சுத்தம் செய்யப்படுகிறதோ அவர்களுக்கு அத்தோஷங்கள் மீண்டும் மேலெழுந்து துன்பம் வீளை விடப்படுமலை. 5½.

விரேகநீதிநீத் தநாதவர்கள்:—அதிக வேலை முதலியவற்றால் களைப்புற்றவர், நாவறட்சியினால் கஷ்டப்படுபவர், ஸ்தூலதேகங்கள் கர்ப்பினிகள், கவஜ்வரிகள் 1 புதிதாகப் பிரஸவித்த ஸ்திரீ, அக்னி மாந்தியமுள்ளவர், மதாத்யய ரோகிகள் 2, சரீரத்தில் சல்பம் புருந்து வருந்துபவர், ரூக்ஷதேகிகள் 3 இவர்கள் விரேகத்திற்குத் தகாதவர்கள். 6—7½.

விரேகநீதிநீத் தகுநீத ரோகிகள்:—ஜீர்ண ஜ்வரிகளும் 4, க்ருத்ரிமலிஷம் 5 பாலிய சரீரமுடையவர்களும், வாதரக்தம், பகந்தரம், அர்சஸ், பாண்டு, உதரரோகம், கிரந்திகள், இருதயவியாதிகள், அரோசகம், யோநி ரோகம், பிரமேஹம், குன்மம், ப்லீஹரோகம், வீரணங்கள், வித்ரதி, வாத்ரி, கொப்புளங்கள், விஷஞ்சி, குஷ்டம், காதி

1. கவஜ்வரம்—108-ம் பக்கம் பார்க்க.

2. மதாத்யயம்—48-வது பக்கம் பார்க்க.

3. ரூக்ஷதேகிகள்—வறட்சியுள்ள சரீரமுடையவர்.

4. ஜீர்ண ஜ்வரி—ஆஸ்திவர நிலைமை நீங்கியவன்; நாட்டிட ஜ்வரத்தினால் வருந்துபவன் எனவும் கூறலாம்.

5. க்ருத்ரிமலிஷம்—92-வது பக்கம் பார்க்க.

நோய், நாகியைப்பற்றிய ரோகம், சிரோரோகம், வாய்ப்புண் முதலிய முகத்தைப்பற்றிய கோய்கள், ஆண்குறி ஸம்பந்தமான வியாதிகள், நேத்திரரோகம், சோபையென்னும் சோகை, கிருமீரோகம், வாத தோஷம் க்ஷீணித்தல், வயிற்றுவலி, மூத்திர அடைப்பு இவ்வியாதிகளால் பீடிக்கப்படுபவரும் விரேகத்திற்கு உரியவராவர். 8—11.

குடல்களின் குணபேதங்களும் விரேகம் செயல்விக்க ஓளவுத மாந்தினைகளும்:—எவருடைய குடலில் பித்தம் அதிகரித்திருக்குமோ அவர் மிருதுகோஷ்டிகள் 1 என்றும், கபம் அதிகரித்திருக்குமானால் மத்யம கோஷ்டிகள் 2 என்றும், வாதம் மேலிட்டு வறண்டிருந்தால் க்ரூரகோஷ்டிகள் 3 எனவும் கூறப்படுவர். இவர்களுள் க்ரூரகோஷ்டிகளுக்கு ஸாதாரண ஓளவுதங்களால் விரேசன முண்டாக்குவது கடினம். மிருது கோஷ்டமுடையவருக்கு சிறிய அளவுகளிலும், மத்யம கோஷ்டமுள்ளவருக்கு மத்யமமான அளவுகளிலும், க்ரூரகோஷ்டிகளுக்குப் பெரிய அளவுகளிலும் ஓளவுதங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்; அவ்வெளவுதச் சரக்குகளும் வீரயத்தில் முறையே மிருது—மத்யமம்—திக்ஷணம் என்கிற குணங்களுள்ளவையாயிருப்பது அவசியம். 12,13.

குடல்களின் தன்மைக்கேற்ப விரேகோஷுதங்கள்:—மிருது கோஷ்டிகளுக்கு திராகைஷு, டால், ஆமணக்கெண்ணெய் இவற்றை யுபயோகிப்பதாலேயே விரேசனமுண்டாகலாம். மத்யம கோஷ்டிகளுக்குச் சிவதைவேர், கடுகரோகிணி, கொன்றை இவற்றால் விரேசனமுண்டாகும். க்ரூரகோஷ்டமுள்ளவருக்குக் கள்ளிப்பால் கூகை நீறு, நேபாளம் முதலியவற்றால்தான் விரேசனமுண்டாகும். 14½.

விரேகநீதில் உத்தம மத்யம ஷுனிய யோகங்கள்:—முப்பது முறை விரேசனமாய் இறுதியில் ஆகும் விரேகத்தில் கபமும் வெளி வருமானால் அது உத்தம யோகமென்றும், இருபதுமுறை விரேசன

1. மிருது கோஷ்டிகள்:—மிருதுவான அல்லது இளகிய குடல் உடையவர்கள்.

2. மத்யம கோஷ்டிகள்:—அதிக இளகலுமல்லாமல் அதிக கடினமும்லாமலிருக்கும் குடல் உடையவர்.

3. க்ரூர கோஷ்டிகள்:—கற்குடலுள்ளவர்.

மானல் அது மத்யம் யோகமென்றும், பத்துமுறை ஆனால் ஹீன யோகமென்றும் கூறப்படும். 15½.

விரேகத்திற்குப் பொதுவாக கஷாயங்கள் உத்தம மத்யம் ஹீந மாத்திரைகள்:—விரேகத்திற்காகக் கஷாயவகைகள் உபயோகிக்கப்படுமானால் அவற்றை இரண்டு பலம் அளவில் உபயோகித்தால் உத்தம மாத்திரையென்றும், ஒரு பலமானால் மத்யமமாத்திரையென்றும், அரைப் பலமானால் ஹீனமாத்திரையென்றும் கூறப்படும். 16½.

விரேகத்தில் கல்கம் முதலியவற்றின் அளவு:—கக்கங்கள், மோதகம் அல்லது குடிகைகள், சூர்ணங்கள் இவ்வருவங்கொண்ட விரேசன ஓஷதங்களை வயது, வியாதி முதலியவற்றின் தன்மை களுக்கு ஏற்றவாறு கால் பலம் அளவிலோ, அரைப்பலம் அளவிலோ, ஒரு பலம் அளவிலோ உபயோகிக்கலாம். 17½.

வாதாதி தோஷங்களுக்கேற்ப விரேகௌஷதங்கள்:—பித்தம் பிரகோபித்து உண்டாகும் வியாதிகளில் விரேகத்திற்காகச் சிவதை வேரின் சூர்ணத்தை திராக்ஷாதிக்கவாதம்¹ முதலியதுடன் கலந்து உட்கொள்ளலாம். கபத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவன் த்ரிபலாக்கவாதம்², கோமூத்திரம் இவற்றுடன் த்ரிபல சூர்ணத்தைச் சேர்த்து உட்கொள்ளலாம். சிவதை வேர், இந்துப்பு, சுக்கு இவற்றின் சூர்ணத்தை ஏதேனும் காடிகளுடனாவது, ஜாங்கலமாப் ஸரஸத்துடனாவது வாதவியாதிகளில் விரேகத்திற்காக உபயோகிக்கலாம். 18—19½.

எளிய விரேகௌஷதம்:—ஆமணக்கெண்ணெயை அதற்கு இரு மடங்கு த்ரிபலாக்கவாதத்துடனாவது, பாலுடனாவது கலந்து உட்கொண்டால் சீக்கிரத்தில் விரேசனமாகும். 20½.

அநீதந்த நுதங்களுக்கேற்ப விரேகௌஷதங்கள்:—சிவதை வேர், வெட்பாலரிசி, திப்பிலி, சுக்கு இவற்றைப் பொடித்து திராக்ஷாதிக்கவாதம், தேன் இவற்றுடன் கலந்து வர்ஷ³ நுதவில் விரேசன

1. திராக்ஷாதிக்கவாதம் 103.வது பக்கம் பார்க்க.

2. த்ரிபலாக்கவாதம்:—கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இவற்றைச் சேர்த்து செய்யப்படும் க்வாதம்.

ஓஷதமாக உபயோகிக்கலாம். சிவதை வேர், காஞ்சொறி, கோரைக் கிழங்கு, சர்க்கரை, வெட்டிலேர், சந்தனம், அகிமதூரம் இவற்றின் சூர்ணத்தை திராக்ஷாதிக்கவாதத்துடன் கலந்து குளிரச் செய்து சூர நுதவிலும், சிவதை வேர், சித்திரமூலம், வட்டத்திருப்பி, ஜீரகம், கருஞ்சிவதை, வசம்பு, கைரீறு இவற்றின் சூர்ணத்தை உஷ்ண ஜலத்தோடு ஹேமந்தநுதவிலும் விரேசனத்திற்காக உட்கொள்ளலாம். திப்பிலி, சுக்கு, இந்துப்பு, சிவதை, கருஞ்சிவதை இவற்றின் சூர்ணத்தைத் தேனில் கலந்து சிசீரநுதவிலும், வஸந்தநுதவிலும், சிவதை வேரைப் பொடித்து சர்க்கரையுடன் ஸம்பாகமாகக் கலந்து க்ரீஷ்ம நுதவிலும் விரேசனத்திற்காக உட்கொள்ளலாம். 21—25.

அபயா மோதகம்:—கடுக்காய், மிளகு, சுக்கு, வாய்விடங்கம், நெல்லிப்பருப்பு, திப்பிலி, மோடி, இலவங்கப்பத்திரி, இலவங்கப்பட்டை, கோரைக்கிழங்கு இவற்றைச் சம்பாகமாகவும், வாளம் இரண்டு பங்கும், சிவதை வேர் எட்டு பங்கும் சேர்த்து, நன்றாகச் சூர்ணம் செய்து, ஆறு பங்கு சர்க்கரையும் கலந்து, தேன் கூட்டி கால் பல மெடையில் குளிகைகள் செய்யவும். இதில் ஒரு குளிகையை காலையில் குளிர்த்த ஜலத்துடன் உட்கொள்ளலாம்; நன்றாக விரேசனமாகும்; விரேசனம் குறைவாயிருந்தால் குளிர்த்த ஜலத்தை மேன்மேலும் பருகலாம்; விரேசனம் அதிகமானால் உடனே உஷ்ண ஜலத்தைக் குடிக்க பேதி நின்றுவிடும்; உணவுகளை யுண்பதிலும், பானவகைகளைப் பருகுவதிலும், மற்ற வேலை விளையாட்டுகளைச் செய்வதிலும் இவ்வௌஷத முபயோகிக்கையில் நியமொன்றும் இல்லை. விஷம் ஜ்வரம், அக்னிமாந்தியம், பாண்டு, காஸம், பகந்தரம், அச்சஸ், குஷ்டம், குன்மம், களகண்டம், தலைச்சுற்றல், உதாரோகங்கள், தேக அழற்சி, பல்ஹரோகங்கள், மேஹம், க்ஷயம், நேத்திரவியாதிகள், வாதரோகங்கள், வயிற்றுப்பொருமல், மூதரங்கிருச்சிரம், அச்சுரி, முதகுவலி, பக்கவலி, துடையிலுண்டாகும் நோய், இடுப்பு வலி, வயிற்றுவலி இவை இவ்வௌஷதத்தினால் தீரும்; அவசியமான ஸமயங்களில் இதை யுபயோகித்துவர கிழத்தன்மையும் சீக்கிரமுண்டாகாது. இதற்கு 'அபயாமோதகம்' எனப் பெயர். இது சிறந்த இரஸாயனமாகக் கருதப்படுகிறது. 26—32½.

விரோசனௌஷதமுட்கொண்டபின் செய்யவேண்டிய விதி:—
விரோசனத்திற்காக ஓளவுத முட்கொண்டதும் குளிர்ந்த ஜலத்தினால்
கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு, சிறந்த பரிமளவஸ்துக்களைச்
சிறிது முகர்ந்து, தாம்பூலம் தரிக்கலாம். அதிக காற்றோட்டமில்லாத
பிரதேசத்தில் இருந்துகொண்டு, விரோசனமாகும்போலிருந்தால்
அதை அடக்கிக்கொண்டிராமல் அப்போதைக்கப்போது மலபாதையை
நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டும்; படுத்துறங்கக்கூடாது; குளிர்ந்த ஜலத்
தையும் பரிசிக்காமலிருப்பது நலம்; இளஞ் சூடான ஜலத்தை அடிக்க
டியும் பருகி வரலாம். வயன சிகிதையில் கபமும், ஒளவுதமும்,
பித்தமும், அப்பால் வாயுவும் கிராமமாக வெளிவருவதுபோல்,
முறை தவறாத விரோசத்தில் மலமும் பித்தமும், ஒளவுதமும், அப்
பால் கபமும் முறையே வெளிப்படும். 33—35.

துர்விரோகத்தின் குறிகளும் சிகிதையும்:—தகுந்தவளவு
விரோகம் ஆகாமற்போனால் அது 'துர்விரோகம்' எனப்படும். அப்
பொழுது நாயியில் தடிப்பும், வயிற்று வலியும், மலம், வாயு இவற்றின்
சிக்கலும், குடல்களில் வேதனையும், தேகத்தில் தழும்புகளும், சரீரம்
பாரமாயிருப்பதுபோன்ற உணர்ச்சியும், தேக அழிச்சியும், அரோசக
மும், வயிற்றுப்பொருமலும், தலைச்சுற்றலும், வாந்தியும் உண்
டாகும். இக்குறிகளுண்டானவனுக்கு பாசனகுணமுள்ள ஸ்நேஹ
வர்க்கங்களால் வயிற்றிலுள்ள மலாதிகளைப் பக்குவம் செய்து, குடல்
களை ஸ்ரிகத்தமாக்கி மீண்டும் விரோசனமாகும்படி உபாயம் செய்ய
வேண்டும். அவ்விதம் செய்ய அவ்வுபத்திரவங்கள் ஒழிந்து, அக்னி
தீபனமுண்டாய், சரீரம் பாரமாயிருப்பதுபோன்ற உணர்ச்சியும்
தீர்ந்து ஸுகமுண்டாகும். 36—38.

அதிவிரோகத்தின் குறிகளும் சிகிதையும்:—மூர்ச்சை, குதம்
நழுவிப்போதல், வயிற்று வலி, அதிக கபம் வெளி வருதல், மாம்ஸம்
கழுவிய நீர்போன்றதும் கொழுப்பு அல்லது தண்ணீரைப் போன்ற
ததுமான மலம் கழிதல், அல்லது இரத்தமே வெளிப்படுதல் என்னும்
இவை மிதம்குரிய விரோகத்திற்கு அறிகுறிகளாகும். அம்மனி
தனுக்குச் சரீரத்தைக் குளிர்ந்த ஜலத்தினால் துடைத்து, குளிர்ந்த
அரிசி சூழலிய நீரையும் தேனையும் கலந்து குடிக்கச்செய்து, மெதுவாக
வயனம் செய்விக்கவேண்டும். மாம்பட்டையைத் தயிர் சேர்த்தாவது

காடி சேர்த்தாவது அரைத்து கல்கமாகச் செய்து, நாயியின் மேல் தட
வினால் அதிகமாய் பேதியாவதைத் தடுக்கும். அல்லது வெள்ளாட்டுப்
பால், விஷ்கிரமென்னும் வகுப்பைச்சேர்ந்த பசுதிகளுடைய மாம்ஸ
ரஸம்,¹ அல்லது மானின் மாம்ஸரஸம் இவற்றில் ஏதேனுமொன்றுடன்
சம்பா அரிசியினால் அல்லது காரரசியினாலான அன்னத்தையாவது,
சிறு கடலையைச் சமைத்தாவது கலந்து சிறிது புஜிக்கச் செய்யலாம்.
மேலும் க்ராஹியென்னும் குணத்திற் 2 சிறந்தவையும் குளிர்ந்தவையு
மான தகுந்த பதார்த்தங்களால் மலத்தைக் கட்டுவதற்கு வைத்தியன்
உடனே முயல வேண்டும். 39—43.

முறைப்படி விரோகமானதின் குறிகளும் பீந்திய உபகாரங்
களும்:—தேகம் இலகுவாகவும், மனது மிகத் தெளிவுற்றுமிருந்து,
வாயுமும் அதற்குற்ற மார்க்கத்தினால் கீழ்நோக்கி வருமானால் அப்பொ
ழுது அப்பிணியாளிக்கு முறைப்படி விரோகமுண்டாய் ஸுகமுண்
டானதாகக் கருதவேண்டும். அதன்பிறகு குடலில் மிகுந்துள்ள ஆம்
தோஷம் முதலியவற்றைப் பக்குவம்செய்ய பாசன ஒளவுதங்களை இர
விற்குப் பருகச்செய்வது நலம். 44.

விரோகத்தின் உபயோகம்:—விரோசனமாகும்படி அப்போதைக்
கப்போது ஒளவுத முயோகித்து வருவதால் இந்திரியங்களுக்கு பல
மும், புத்திக்குத் தெளிவும், அக்னி தீபனமும், தாதுக்களுக்கு வன்மை
யும், ஆயுளபிவிருத்தியும் உண்டாகும். 45.

விரோகௌஷத முயோகித்தவர் விலக்கவேண்டியவை:—
பெருங்காற்று வீசுமிடங்களில் இருப்பது, குளிர்ந்த ஜலம், தைலப்
பயக்கம், அஜீர்ணமுண்டாக்கும் உணவு, வியாயாமம், புனர்ச்சி இவற்றை
விரோசனௌஷத முட்கொண்டவன் விலக்கவிடவேண்டும். 46.

விரோகத்தில் பந்தியம்:—சம்பா அரிசி, காரரசி, பயறு இவை
முதலியவற்றால் பக்குவம் செய்த யவாகுவென்னும் கஞ்சியை விரோக
மானவன் உட்கொள்வது நலம்; அல்லது ஜங்கலமாம்ஸ ரஸத்துடன்

1. விஷ்கிரமங்கள்:—லாவம், விச்சளி, குயில், செங்குருவி, ச்ர
வாகப்புள், லிலாமுக்கி, அமுகுரல் பசுதி, தித்திரி, இராஜாளி, கோழி,
கொக்கு முதலிய பசுதிகள் விஷ்கிர கணத்தைச் சேர்த்தவையாம்.

2. க்ராஹி:—19-வது பக்கம் பார்க்க.

னாவது, லீவ்ஹமென்னும் பகதியினங்களின் மாம்ஸ ரஸத்தூடனாவது சம்பா அரிசியினாலான அன்னத்தைக் கலந்து புஜிப்பது ஹிதமாகும். 47.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

வஸ்தி விதி.

இரண்டாவது வஸ்திகள்:—‘அநுவாஸனம்’, ‘நிருஹம்’ என்று வஸ்தி¹ இருவகைப்படும்; ஸ்நேஹவர்க்கங்களால் செய்யப்படுவது ‘அநுவாஸனவஸ்தி’ என்றும், கஷாயம் பால் தைலம் முதலியவற்றைச் சேர்த்து செய்யப்படுவது ‘நிருஹவஸ்தி’ என்றும் கூறப்படும். வஸ்தி யென்னும் வஸ்துவினால் செய்யப்படுவதால்² இச்சித்தினை ‘வஸ்தி’ என்று வழங்கப்படுகின்றது. 1, 2.

மூன்று வஸ்திகள் செய்யப்படும் கிராமம்:—அவற்றுள் ‘அநுவாஸனவஸ்தி’ யென்பது முதலிற் கூறப்படும்; அதன்பிறகு ‘நிருஹவஸ்தி’ விவரிக்கப்படும்; நிருஹவஸ்திக்கு உத்தரத்தில்³ செய்யக்கூடிய வஸ்தியானது ‘உத்தரவஸ்தி’ என்று வழங்கப்படும். 3½.

மாத்ராவஸ்தி:—அநுவாஸனவஸ்தியிலேயே ‘மாத்ராவஸ்தி’ யென்றொரு வகையான வஸ்தியுண்டு. ‘மாத்ராவஸ்தி’ யென்பது அவ்வஸ்திக்ரமத்திற்காக உபயோகிக்கப்படும் ஓளவுதங்களில் அல்லது

1. ஏதேனும் கருவியினால் ஆஸனத்வாரமூலமாய் தைலம் முதலியவற்றைச் செலுத்தி குடலைக் கழுவுவதற்கான உபாயம் வஸ்தி யெனப்படும். மூத்திரமார்க்கம் அல்லது கருப்பைடைக் கழுவுவதற்கான வஸ்தி ‘உத்தரவஸ்தி’ எனப்படும்.

2. வஸ்தியென்று மூத்திரப்பைக்குப் பெயர். [மூற்காலங்களில் மிருகங்களின் கனமான மூத்திரப் பைகளைப் பீச்சாங்குழல்களுக்குப் பதிலாக குதமார்க்கத்தினால் ஓளவுதங்களைப் பீச்சிட உபயோகித்து வந்தனர். ஆகவே, அக்கருவியும், அவ்வேலையும் ‘வஸ்தி’ எனப்படுகின்றன.]

3. உத்தரவஸ்தி—அநுவாஸனத்திற்கும் நிருஹத்திற்கும் உத்தரத்தில் (பிறகு) செய்யப்படுவதால் இப்பெயர் வந்தது.

செய்கைகளிலுள்ள பேதத்தினால் ஏற்படுத்தப்படாமல், அவ்வெளவுதங்களின் அளவுகளிலுள்ள பேதத்தினாலேயே ஏற்பட்டதாகும். அநுவாஸனவஸ்தியில் ஒன்று அல்லது இரண்டு பலம் அளவாகத் தைலம் முதலியது உபயோகிக்கப் படுமானால் அது ‘மாத்ராவஸ்தி’ எனப்படும். 4½.

* அநுவாஸனத்திந்து உரியவரும் தகாதவரும்:—ஒருசுரீரமும், மிதமிஞ்சிய பசியும், மிகவும் அதிகரித்த வாத தோஷமுமுடைய மனிதன் அநுவாஸனவஸ்திக்கு ஏற்றவனாவான். குஷ்டரோகி, மேஹரோகி, ஸ்தூலித்த தேகமுடையவன், மஹோதரம் முதலிய உதரரோகங்களால் வருந்துபவன் இவர்கள் அநுவாஸனவஸ்திக்குத் தகாதவர்கள். 5½.

இரண்டு வஸ்திகளுக்கும் தகாதவர்:—அஜீர்ணம், உன்மாதம், நாவறட்சி, மனநோய், மூர்ச்சை, அரோசகம், பயம், ச்வாஸம், காஸம் இவற்றால் வருந்துபவர் ஆஸ்தாபரவஸ்தி யென்ன² அநுவாஸனவஸ்தி யென்ன இரண்டுக்கும் தகுந்தவரல்லர். 6½.

நேத்திரத்தின் விவரணம்:—பொன் முதலிய லோஹங்களாலாவது, மரம் அல்லது மூங்கில் முதலியவற்றாலாவது, த்வாரமூள் வேறுவிதமான தண்டுகளாலாவது, தந்தத்தினாலாவது, மாடு முதலிய மிருகங்களின் கொப்பு முனைகளாலாவது, இரத்தினங்களாலாவது வஸ்தியில் சேர்ப்பதற்கான நேத்திரம்³ செய்யப்படவேண்டும். ஒன்று முதல் ஆறு வயது வரையிலுள்ள சிறுவர்களுக்கு உபயோகிப்பதற்கு நேத்திரம் ஆறு அங்குலம் நீளமாகவும், அதற்குமேல் பன்னிரண்டு

1. இரண்டு யாமங்களில் ஜீர்ணமாகக் கூடிய அளவில் ஸ்நேஹத்தை உபயோகித்துச் செய்யப்படுவது அல்லது ஒன்றரை பல மளவி ஓபயோகிக்கப்படுவது ‘மாத்ராவஸ்தி’யின் முறையென்று வேறு சிலரது கொள்கை.

2. ஆஸ்தாபர வஸ்தி—நிருஹவஸ்திக்கே மற்றொரு பெயர். [இதையே கஷாயவஸ்தி யென்றும் கூறுவர். அவ்விதமே அநுவாஸனத்திற்கும் ஸ்நேஹவஸ்தி யென்று பெயர் வழங்கப்படும்.]

3. நேத்திரம்—தோல் அல்லது மூத்திரப்பையாலான வஸ்தியில் இணைக்கப்பட்டு, குதத்தில் பிரவேசிப்பித்து மருந்துகளைப் பீச்சிடுவதற்கு உபயோகமான குழல்.

வயது வரையில் எட்டு அங்குலம் நீளமாகவும், பன்னிரண்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைவருக்குமே பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளமாகவும் செய்யப்படவேண்டும். அவற்றில் ஆறு அங்குலமுள்ள நேத்திரத்திற்கு ஒரு யறு புருப்படியாகவும், எட்டு அங்குலமுள்ள நேத்திரத்திற்குச் சிறு கடலை பிரவேசிக்கக் கூடியதாகவும், பன்னிரண்டு அங்குலமுள்ள தற்கு இலந்தங்கொட்டை நுழையும்படியும் த்வாரம் அமைக்கப்பட வேண்டும். நேத்திரத்தை வழவழப்பாகவும், அடி பருத்து நுளி சிறுத்ததாகவும் செய்யவேண்டும். அவற்றின் அடி பாகம் பிணியாளியின் பெருவிர லளவாகவும், முனை சுண்ணவிர லளவாகவும், குளிகைபோல் சிறிது உருண்டு வழவழப்பான முகமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். நேத்திரங்களின் அடிப்புறத்தில் நாலு பாகங்களுக்குமேல் ஒரு கணுவும், முனையில் நாலு பாகத்திற்குக் கீழ் ஒரு கணுவும் ஏற்படுத்தி, அவற்றின் அடிப்புறத்துக் கணுவரையில் வஸ்தியை நுழைத்து நன்றாகக் கட்டி விடவும். 7—12.

வஸ்தியென்னும் கருவிக்கான வஸ்துதிகள் :—மான், ஆடு, பசு, பன்றி, எருமைக்கிடா இவற்றுள் ஏதேனும் ஒரு மிருகத்தின் மூத்திராப்பையை யெடுத்து வஸ்தியென்னும் கருவியாகச் செய்துகொள்ளலாம். அவ்வித மூத்திரப்பை கிடைக்காவிடின், ஏதேனும் சர்மத்தினால் வஸ்தியை ரிர்மித்துக் கொள்ளலாம். இதற்காக உபயோகிக்கப்படும் மூத்திரப்பை முதலியவற்றை முதலில் துவர்ப்பான வஸ்துக்களாலான கஷாயங்களில் தோய்த்து, ஒருவித வர்ணமும் நிகிரிகப்படும் மெதுத்தன்மையும் வன்மையும் உண்டாகும் வண்ணம் பதன் செய்ய வேண்டும். 13½.

விரணவஸ்தியின் நேத்திரம் :—விரணங்களைக் கழுவுவதற்கு உபயோகமாகும் வஸ்திக்கு எட்டு அங்குலம் நீளமுள்ளதும், வழவழப்பாயிருப்பதுமான நேத்திரத்தை வஸ்தியில் இணைக்க வேண்டும்; அந்த நேத்திரம் கழுவுகின்றும் பசுநியினுடைய இறகுத்தாளின் பருமனுள்ளதாகவும், பயறு நுழையக்கூடிய இரந்தர முடையதாகவும் அமைக்கப்படவேண்டும். 14½.

வஸ்தியின் மஹிமை :—வஸ்தியை முறை தவறாமல் உபயோகித்து வந்தால் சரீரம் செழித்து வளரும்; அழகிய நிறங்கொள்ளும்;

தேகவன்மை விருத்தியாகும்; ஆரோக்கிய நிலைமை அபிவிருத்தியடையும்; ஆயுளும் வளரும். 15½.

அநுவாஸனத்திற்கேற்ற காலங்கள் :—வஸந்தகாலத்தில் ஸாயங்கால வேளையில் அநுவாஸனவஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். கர்ஷம்ருது, வர்ஷருது, சரத்ருது இவற்றில் இராத்திரி காலங்களில் அதைப் பிரயோகிப்பது உசிதமாம். 16½.

முறை தவறிய அநுவாஸனத்தினுடைய தீங்குகள் :—மிகவும் எண்ணெய்ப்பசையுள்ள உணவுகளைப் புஜிக்கச் செய்து அநுவாஸனம் செய்வதற்கு உடனே இரண்டு முறையாக ஸ்நேஹங்களை யுபயோகிப்பதால் மனிதனுக்கு ஒருவித வெறியும் மூர்ச்சையும் உண்டாகக்கூடும். அதிக ரூக்மான உணவுகளை யுண்டவனுக்கும் உடனே அநுவாஸனம் செய்தால் சரீரவன்மையும் நிறமும் குறையும். அநுவாஸன வஸ்தியையாவது நிருஹவஸ்தியைமாவது குறைந்த அளவில் உபயோகித்தால், அவை போதுமாறு பயன்படமாட்டா. அளவு மிஞ்சி உபயோகிக்கப்படுமானால், அவ்வஸ்தி கர்மங்களால் வயிற்றுப்பொருமல், சோர்வு, அதிஸாரம் இக்கோளாறுகளுண்டாகும். 17—19.

அநுவாஸனத்தில் உத்தம மத்யம ஹீநமாத்நீகங்கள் :—அநுவாஸனத்தில் ஸ்நேஹம் முதலியவற்றை ஆறு பலம் அளவில் உபயோகித்தால் 'உத்தம மாத்நீகை' யென்றும், மூன்று பலமானால் 'மத்யம மாத்நீகை' யென்றும், ஒன்றரைப் பலமானவாயின் 'ஹீநமாத்நீகை' யென்றும் கருதப்படும். 20.

சதாஹ்வா தைவ விரோகமும் அநுவாஸனத்திற்கேற்ற நிலைமையும் :—சதகுப்பி, இந்துப்பு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து எண்ணெயில் சேர்த்து, வஸ்தி செய்வதற்குமுன் விரோசனமாவதற்காகக் கொடுக்கவேண்டும். அச்சூர்ணத்தை உத்தமமாத்நீகையில் ஆறு மாஷமும், மத்யமமாத்நீகையில் நான்கு மாஷமும், ஹீநமாத்நீகையில்

1. ஸ்நேஹம் என்றால் எண்ணெய் வஸ்துக்கள் என்று முன்பே கூறப்பட்டிருக்கிறது; எண்ணெய்ப் பசையுள்ள உணவுகள் ஒரு ஸ்நேஹமாகவும், அநுவாஸனத்தில் பிரயோகிக்கப்படுவது மற்றொரு வகையான ஸ்நேஹவிதியாகவும் இருப்பதால் இரண்டுவித ஸ்நேஹங்கள் என்று குறிக்கப்பட்டதாம்.

திரையில் இரண்டு மாஷ எடையும் எண்ணெயிற் சேர்த்து உபயோகிக்கவேண்டும். இதை உபயோகித்து விரைசனமான பின்பு ஏழு நாட்கள் சென்றதும், சரீரத்தில் பலமும் சிறிது உண்டாயிருந்தால், அது வாஸனத்திற்கு ஏற்ற மற்ற நிலைமைகளையும் பெற்ற மனிதருக்கு ஆஹாரமுட்கொண்டபின் அவ்வஸ்தியைச் செய்யவேண்டும். 21,22.

அநுவாஸனம் செய்யவேண்டிய முறை:—அப்பால், அநுவாஸன வஸ்திக்குரிய மனிதனுக்கு முதலில் அப்பங்கம் செய்வித்து, உஷ்ண ஜலத்தினால் ஸ்வேதமுண்டாக்கி, விதிப்படி போஜனமும் செய்வித்து, சிறிது இங்குமங்கும் உலாவி வரச் செய்து, அபானவாயு மலம் மூத்திரம் இவற்றை வெளியிடப்பண்ணி, அதன்பிறகு ஸ்நேஹ வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். இடதுபுறமாகச் சாய்ந்து, இடது காலே நீட்டியும் மற்றொரு காலே மடக்கிக்கொண்டும் பிணியாளியைப் படுக்கச் செய்து, குதத்தில் சிறிது எண்ணெயைத் தடவி, வஸ்தியின் நேத்திரத்தை மெதுவாக குதத்தினுள் செலுத்தவேண்டும். இதற்காக முன்பாகவே வஸ்தியையும் நேத்திரத்தையும் நன்றாக தூலைக்கொண்டு இணைத்துக் கட்டி ஆபத்தமாய் வைத்துக்கொள்வது அவசியம். வஸ்தியினுள் ஸ்நேஹத்தை ஊற்றி, வைத்தியன் தனது இடது கைபால் நேத்திரத்தைப் பிடித்து பிணியாளியின் குதத்திற்குள் செலுத்தி, மற்றொரு கைபால் வஸ்தியென்னும் பைடைச் சிறிது வேகமாக அழுத்த வேண்டும். வஸ்தியைச் செய்துகொண்டிருக்கையில் கொட்டாவி, இருமல், தும்மல், இவை வராமல் அமைதியாயிருந்து மூப்பது மாத்திரைகள் கொண்டகாலத்தில் ஒருமுறை வஸ்தியைச் செய்து முடிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஸ்நேஹத்தை உட்செலுத்திய பின், அப்பிணியாளி மல்லாந்து சயனித்தவாறு சந்திரேந்திரைய தூறு எண்ணிக்கைகள் எண்ணும் வரையில் அசையாமலிருக்கவேண்டும். கோயாளியை உடலனைத்தையும் நன்றாக நீட்டிக்கொண்டு படுக்கச்செய்து, அவனுடைய இரு கால்களையும் மூன்று முறை மெதுவாக மடக்கி பூமியின் மீது உதைக்கச் சொல்லவேண்டும்.

1. முப்பது மாத்திரைகள்—சந்திரேந்திரைய முப்பது வீராயுகள். [முழுங்கலைச் சுற்றிலும் சுடிக்கைப் போட்டுக்கொண்டே மெதுவாகக் கையானது ஒருமுறை சுழன்றுவர எவ்வளவு நேரம் செல்லுமோ அவ்வளவு நேரம் ஒரு மாத்திரை யென்று கூறப்படுகிறது.]

மும்; இடுப்புக்குக் கீழும் இடுப்பின் இரு புறங்களிலும் தட்டிக்கொடுத்து, படுக்கையின்மேல் இடுப்பைத் தூக்கித்துக்கி அசைக்கச் செய்வது நலம்; இதனால் ஸ்நேஹம் சரீரத்தில் வியாபிப்பது மல்லாமல், குடலிலிருந்து மலங்களும் எளிதாகக் கழிய வகையுண்டாகும். இவ்விதம் வஸ்தி செய்து முடிந்த பின்னர், கோயாளி தன் விருப்பப்படி ஸுகமாக நித்திரை செய்யலாம். 23—30.

அநுவாஸனம் நன்து நிறைவேறியதன் குறிகள்:—வஸ்தியில் பிரயோகித்த ஸ்நேஹமானது அபானவாயுவோடும் மலத்தோடும் கலந்து கஷ்டமுண்டுபண்ணாமல் சீக்கிரம் வெளிவந்தால் அநுவாஸனம் நன்கு நிறைவேறியதாகக் கருதப்படலாம். 31.

அநுவாஸனத்திற்குப் பிறகு கோடுக்கத்தகுந்த உணவு:—முன்னால் புஜித்த ஆஹாரம் நன்கு ஜீர்ணமாய், வஸ்தியின் மூலமாய் பிரயோகித்த ஸ்நேஹம் முதலியது வெளிவந்த பிறகு மாலைநேரத்தில் பசியும் நன்கு உண்டாயிருந்தால், அவனுக்கு மறுபடியும் இலகுவான ஆஹாரத்தை வேண்டியவளவு கொடுக்கலாம். 32.

ஸ்நேஹம் துடலில் தங்கி கேடுதி செய்யாமலிருக்க உபாயம்:—அநுவாஸனவஸ்தி செய்துகொண்டவனுக்கு மறுநாள் இளஞ்குடான ஜலத்தையாவது, கொத்தமல்லி விதை சுக்கு இவ்விரண்டையும் சேர்த்துக் காய்ச்சிய கஷாயஜலத்தையாவது உட்கொள்ளக் கொடுப்பது நலம்; இவ்விதம் செய்வதால் வஸ்தியினுள் செலுத்திய ஸ்நேஹத்தில் ஏதேனும் சிறிது பாகம் குடலில் தங்கிக் கெடுதி செய்யாமலிருக்கும். 33.

எத்தனை முறை அநுவாஸனம் செய்ய வேண்டும்?—மேற்புறிய முறைப்படி ஆறு முறையோ, ஏழு முறையோ, எட்டு முறையோ, ஒன்பது முறையோ ஸ்நேஹவஸ்தியைச் செய்யலாம்; ஆனால் ஒவ்வொரு முறை அநுவாஸனம் செய்ததும் இடையில் அப்போதைக்கப்போது நிரூஹவஸ்தியைச் செய்துவரவேண்டும். 34.

ஓவ்வோரு ஸ்நேஹவஸ்தியிலுமும் ஏற்படும் குணங்கள்.—முதலில் செய்யப்படும் வஸ்தியினால் துடைகளின் இடையிலுள்ள பாகங்களும், மூத்திரப்பையும் ஸ்ரிகத்தமாகின்றன. இரண்டாவது முறையும் வஸ்தியை நன்றாகச் செய்து முடித்தால் சிரஸ்ஸைப்பற்றி

யுள்ள வாததோஷம் நிவ்ருத்தியாகும். முன்றாவது முறை உபயோகித்த வஸ்தியினால் பலமும் தேகநிறமும் விருத்தியாகும். நான்காவது முறையும் ஐந்தாவது முறையும் பிரயோகித்த வஸ்திகளால் இரஸம், இரத்தம் என்னும் இரண்டு தாதுக்களும் ஸ்வித்தமமாகும். ஆறாவது வஸ்தியினால் மாம்ஸமும், ஏழாவது வஸ்தியினால் மேதஸ்ஸும், எட்டாவது ஒன்பதாவது வஸ்திகளால் முறையே எல்லும்பும் பஜ்ஜாதாவும் ஸ்வித்தமமாகும். இவ்விதமாகவே மீண்டும் ஒன்பது தடவை ஸ்நேஹ வஸ்தியைப் பிரயோகித்தால் சுக்லத்திலுள்ள தோஷங்களையும் நன்றாகப் போக்கிவிடலாம். இவ்நமம் முன்னூற்று இருபத்தினாலு முறை இவ்வஸ்தியைச் செய்துகொள்பவர், ஒரு யானைக்குண்டான வன்மையைப் பெறுவவரென்றும், குதிரை முதலியவைகளைப் பலாக்கரமாய் ஜயிக்கக்கூடிய சக்தியைப் பெறுவவரென்றும், தேவதைகளுக்கேற்ற தேஜஸ்ஸை அடைவவரென்றும் கருதப்படுகிறது. 35—38½.

நிளந்தோறும் அநவாஸன நிதஹங்குநீது உபியவர்.—வாதம் மிகவும் அதிகரித்து, ரூக்ஷத்தன்மை மேலோங்கியுமுள்ள சரீரமுடையவருக்கு நான்தோறும் வைத்தியன் அநவாஸன வஸ்தியைக் கொடுத்துவரவேண்டும். இதற்கு மாறாக கபம் அதிகரித்தும், ஸ்வித்தத்தன்மை மேலோங்கியுமிருக்கின்ற தேகமுள்ளவர்களுக்கு நிரூஹ வஸ்தியை அவ்விதமே செய்யவேண்டும். 39½.

நீடித்த காலம் அநவாஸனநீதிபுதுபயவர்.—ரூக்ஷதேகிகளுக்கு ஹீநமாத்நிரையில் ஸ்நேஹவஸ்தியை வெகு நாட்களளவும் நீடித்துச் செய்து வருவது நலம்; அவ்விதமே மிகவும் ஸ்வித்தமான மனிதருக்கு ஹீநமாத்நிரையில் கஷாயவஸ்தியைச் செய்து வருவதும் உத்தமம். மேலும் எவனுக்கு ஸ்நேஹவஸ்தியைச் செய்ததும் உடனே அந்த ஸ்நேஹம் அப்படியே வெளிப்பட்டுவிடுகின்றதோ அவனுக்கு மறுபடியும் அப்பொழுதே மற்றொரு முறை மிகச் சிறிய அளவில் அநவாஸனவஸ்தியைப் பிரயோகிப்பது அவசியம்; எவனுடைய சரீரம் நன்றாக ஸ்வித்தமாயிருக்கின்றதோ அவன் தேகத்தில் ஸ்நேஹம் தங்காமலிருப்பது இயல்பு. 40—41½.

அநவாஸனநீதினால் மலம் சுத்தியாகாவிடில் செய்யக்கூடிய உபாயங்கள்.—பலவாறு அசுத்தமான மனிதனுக்கு அநவாஸனம்

செய்தும், உட்செலுத்திய ஸ்நேஹம் மலங்களுடன் வெளிவராமற் போனால், சரீரம் சோர்வுறுதல், வயிற்றுப்பொருமல், வயிற்றுவலி, பெருமூச்செறிதல், பக்வாசயமென்னும் சிறுகுடலுக்குள் பாரமாயிருப்பது போன்ற உணர்ச்சி இவை உண்டாகும்; அப்பொழுது தீக்ஷணவீர்யமுள்ள ஓளவுதங்களால் நிரூஹவஸ்தியைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்; அல்லது தீக்ஷணவீர்யமுள்ள ஓளவுதங்களாலான பலவர்த்தியையாவது 1 குதத்தில் செலுத்தலாம். அபானவாயு, மலம், உட்செலுத்திய ஸ்நேஹம் இவை கீழ் நோக்கி வெளிவந்து விடுமாறு தீக்ஷணமான நஸ்யமும் விரேசனமும் பிரயோகிப்பது நலம். வஸ்தியினால் செலுத்திய ஸ்நேஹம் எவனுக்கு வெளிவராமலிருந்தும் ஒரு வித கெடுதியையும் செய்வதில்லையோ அவனுக்குச் சரீரம் ரூக்மாயிருப்பதாகவும் காணப்பட்டால், அந்த ஸ்நேஹத்தை வெளிப்படுத்த முயற்சி செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை; சரீரம் மிக ரூக்மாயிருந்தால் உட்செலுத்திய ஸ்நேஹம் அனைத்துமோ ஒரு பகுதியோ உடலில் ஊறிவிடுவது இயல்பு. ஸாதாரணமாய் மற்றவருக்கு வஸ்தியினால் செலுத்திய ஸ்நேஹம் ஒரு நாள் முடிய வெளிவராமலிருப்பின் மறுநாள் விரேகம் முதலிய சோதன சிகித்தஸ்யினால் அந்த ஸ்நேஹத்தை வெளிப்படுத்திவிடவேண்டும். ஆனால் ஸ்நேஹவஸ்தியில் முதலிற் பிரயோகித்த ஸ்நேஹம் வெளிவராமலிருந்தால் மறுபடியும் ஸ்நேஹத்தைக்கொண்டே சோதனம் செய்வது பிசு. 42—46½.

அநவாஸனநீதிபுது குதீச்சியாதி தைலம்.—சீந்திற்கொடி, ஆமணக்கு, புற்கு, கண்டுபாரங்கி, ஆடாதோடை, காவட்டம்புல், தண்ணீர்விட்டான், மருதோன்றி, சிறுகோவை இவை ஒவ்வொரு பலம்; யவதானியம், உளுந்து, ஆளிவிதை, இலந்தங்கொட்டை, கொள் இவை ஒவ்வொன்றும் இரண்டு பலம்; இவற்றையெல்லாம் நாலு த்ரோணம் ஜலத்தில் சேர்த்து ஒரு த்ரோணமாகச் சுண்டக் காய்ச்சி, அக்கஷாயத்தில் ஒரு ஆடகம் தைலம் சொத்து, ஜீவரீயகணத்திற்

1. பலவர்த்தி—மருக்காரை யென்னும் மதனபலம் முதலிய வற்றால் செய்யப்படும் சித்திர நீண்ட குளிகை; இவ்வித வாத்திகளை குதத்தில் செலுத்தினால் உடனே மலங்கள் வெளியிற் கழியும். இதற்கு 'குதவர்ஷி' என்றும் பெயர்.

கூறிய பதார்த்தங்களை அநில கஸ்கமாக இடித்துச்சேர்த்து பக்குவம் செய்பவரும்; ஸகலவிதமான வாநரோகங்களிலும் அநுவாஸனவஸ்தி செய்வதற்கு இத்தைலம் ஏற்றதாயிருக்கும். 47—49½.

முறைதவறா அநுவாஸனத்தினுலுண்டாகும் தீவ்ருகள் :— வஸ்தி கர்மம் முறைப்படி நிறைவேறாமற்போனால், எழுபத்தாறு விதமான தீவ்ருகள் ஸம்பவிக்கும் 2. அக்கேரளாறுகளுக்கு ஸுச்சிருதஸம்

1. ஜீவநீய கணம் 13½-வது பக்கத்தைப் பார்க்க.

2. முறைதவறிய அநுவாஸனத்தினுலுண்டாகும் எழுபத்தாறு விதமான தீவ்ருகளுள்—வஸ்தியினுடைய நேத்திரத்தின் உருவம் ஒழுங்கீனமாயிருப்பதாலுண்டாகும் கெடுதிகள் பதினென்று—(1) மிகப்பருமன், (2) மிகக் கடினம், (3) வக்கிரத்தன்மை, (4) மிக மெல்லியதாயிருத்தல், (5) பிளந்திருத்தல், (6) கர்ணிகை பென்னும் கட்டு அருகில் இருத்தல், (7) அது தூரத்திலிருத்தல், (8) மெல்லிய தவாரம், (9) வெகு விசாலமான தவாரம், (10) மிகவும் நீண்டிருத்தல், (11) மிகவுக்குறுகியிருத்தல். நேத்திரம் உட்செல்லுகையில் அறு வித கெடுதிகளுண்டு—(1) அசைதல், (2) புரளல், (3) பரிசுத்திற் பொத்துதல், (4) குறுக்காகப் பாய்தல், (5) குதத்தின் அடிப்புறத்தைத் தாக்கல், (6) அகண் மேற்புறத்தைத் தாக்கல். வஸ்தி தோஷங்கள் ஐந்தாம்—(1) மிகப் பெரிது, (2) மிகச் சிறிது, (3) தகாதவிடங்களில் தவாரமுள்ளது, (4) மிக விரிந்தது, (5) நன்கு சட்டிமுடியாதது. வஸ்தியை அழுக்குவதில் நான்கு தோஷங்கள்—(1) வெகு பலமாய் அழுத்தல், (2) வெகு மெல்லென அழுத்தல், (3) அடிக்கடியும் உள்ள அழுத்தல், (4) காலவிளம்பம் செய்து அழுத்தல். திரவ்யங்களைப்பற்றிய தோஷங்கள் பதினென்றும்—(1) பவ்வமாகாதவை, (2) அளவில் குறைந்தவை, (3) அளவில் மிகவும் அதிகமானவை, (4) மிகக் குளிர்ந்தவை, (5) மிகச் சூடானவை, (6) மிகவும் தீக்ஷணமானவை, (7) மிகவும் குறைந்த வீர்யமுள்ளவை, (8) மிகவும் ஸ்வித்தமானவை, (9) மிக ருக்ஷமானவை, (10) மிகவும் கனமானவை, (11) மிகத்திரவமானவை. சடனத்தினுலுண்டாகும் ஏழு தோஷங்கள்—(1) தலை கவிழ்த்துப் படுத்தல், (2) தலையை மிமிர்ந்துப் படுத்தல், (3) கூனிக்கொண்டு படுத்தல், (4) உட்கார்ந்திருத்தல், (5) உடலை வளைத்துப்படுத்தல், (6) தலை தாழ்த்து இடுப்பு உயர்ந்திருத்தல், (7) வலது புறமாக ஒருச்சாய்ந்துப் படுத்தல். இந்த 4½ கோளாறுகளும் வைத்தியனுடைய கவனக்குறைவால் நேரிடக் கூடியவையாம். நோயாளியின் முறைதவறாது செய்கைகளால் பதினென்று தோஷங்களுண்டு—

ஹிதையில் கூறப்பட்டிருக்கும் உபாயங்களை அநுஸரித்து 1 சிகிதனை செய்யவேண்டும். 50½.

அநுவாஸனத்திற்குப் பிறகு அன்னபானுதிகளின் முறை—அது வாஸனம் முடிந்ததும் டானம், ஆஹாரம், விஹாரம் இவற்றையும் மற்றும் பரிஹரிக்க வேண்டியவைகளையும் ஸ்நேஹபானவிதியில் கூறப்பட்டுள்ள விதமாகவே ஸ்நேஹமின்றி நிறைவேற்றி விடலாம். 51½.

(1) சரீரத்திற்கு ஆயாஸமுண்டாக்கிக் கொள்ளுதல், (2) மனவருத்தப் படுதல், (3) புணர்ச்சி, (4) பகலில் நித்திரை யுறுதல், (5) உரத்துப் பேசுதல், (6) வாஹனங்களில் ஏறிச் செல்லுதல், (7) வெகுநேரம் உட்கார்ந்திருத்தல், (8) ஸ்நானம் செய்தல், (9) அதிகமாய் நடமாடுதல், (10) குளிர்ந்த ஜலத்தை யுபயோகித்தல், (11) அபத்தியமான உணவுகளைப் புஜித்தல், (12) வழக்கமில்லாத போஜனங்களை யுபயோகித்தல், (13) காற்றுக்கு எதிரிலிருத்தல், (14) வெயிலில் தங்குதல், (15) அமிதமாக உண்பது. வைத்தியன் பணியாளி இருவருடையவும் அஜாக்கிரதையினால் உண்டாகக்கூடிய தோஷங்கள் பத்து—(1) வாதம் கோளாறடைதல், (2) பித்தம் கோளாறடைதல், (3) கபம் கோளாறடைதல், (4) ஆஹார தோஷத்தினால் அநுவாஸனம் விகாரமுறுதல், (5) மலம் சிக்கிக்கொள்ளுதல், (6) ஸ்நேஹம் குடலுக்குள் வெகுதூரம் பிரவேசித்தல், (7) ஸ்வேத சிகிதனையில்லாமல் அநுவாஸனம் செய்தல், (8) உடல் குளிர்ச்சியாயிருப்பது, (9) பட்டினியாயிருப்பவனுக்கு அநுவாஸனம் செய்தல், (10) மிகவும் சொற்ப அளவில் புஜித்தவனுக்கு அநுவாஸனம் செய்தல், வைத்தியனுடைய கவனக்குறைவாலுண்டாகும் தோஷங்கள். இன்னும் ஒன்பது உண்டு. (1) வேண்டியவளவு அநுவாஸனம் செய்யாமை; (2) வயிற்றுப்பொருமல், (3) ஆஸனக் கடுப்பு, (4) ஆஸன தவாரத்திலிருந்து ஏதேனும் தோஷமுள்ள திரவம் கசிதல், (5) வயிற்றுக்கடுப்பு, (6) ஹ்ருதயம் படபடத்து அடித்தல், (7) உடற்பிடிப்பு, (8) அளவு மீறி வஸ்தியைச் செய்தல், (9) ஜீவசத்தியைக் குறைத்தல். இவை வஸ்தியினுலுண்டாகும் 76 தோஷங்கள் ஏனப்படுகின்றன.

1. வஸ்தியினுலுண்டாகும் கோளாறுகளுக்குச் சிகிதனை செய்வதற்கான உபாயங்களும் முறைகளும் ஸுச்சிருத ஸம்ஸிதையின் சிகிதஸா ஸ்த்தாநத்தில் 'நேதரவஸ்திவ்யபாதி சிகிதனை' என்னும் அத்தியாயத்தில் விவரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆளுவது அத்தியாயம்.

நிருஹவஸ்தி விதி.

நிருஹம் அல்லது ஆஸ்தாபந வஸ்தியும் அந்நி பேதங்களும்:—
அநேக முகாந்தரங்களைக் கொண்டு 'நிருஹவஸ்தியானது' பலவித
மாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது; அந்தந்தக் காரணங்களுக்கேற்றவாறு அவற்
ற்றிரு முனிவர்கள் பெயர்களையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர்.¹ நிரு
ஹத்திற்கே 'ஆஸ்தாபநம்' என்று மற்றொரு பெயருண்டு; கோளா
றடைந்த தோஷங்களையும் தாதுக்களையும் மீண்டும் அததற்குள்ள
ஸ்த்தானங்களில் ஸ்த்தாபிக்கும் தன்மை இவ்வஸ்திக்கு உண்டானதால்
இது 'ஆஸ்தாபநம்' என்றும் வழங்கப்படுகிறது. 1, 2.

நிருஹத்தில் கஷாயாதிகளின் அளவுகளுக்குப் பொது விதி:—
நிருஹவஸ்தியில் ஒன்றோடொன்று பிரஸ்த்தமளவில் கஷாயம் முதலிய
வற்றை உட்செலுத்தினால் அது உத்தம மாத்திரை யென்றும், ஒரு
பிரஸ்த்தமளவு உட்செலுத்தினால் அது மத்யமமாத்திரை யென்றும்,
மூன்று ரூபபிரமாணம் செலுத்தினால் ஹீனமாத்திரையென்றும்
சூதப்படும். 3.

நிருஹவஸ்திக்குத் தகாதவர்கள்:—மிகவும் ஸ்லித்தமான தேக
முடையவன், குடல் முதலியவற்றில் கல்லிவிடப்பெற்ற தோஷங்க
ளுடன் கூடியவன், உரகாதரோகி, இளைத்துப்போனவன், வயிற்றுப்
பொருமல், வாந்தி, அர்சஸ், இருமல், ச்வாஸம், குதத்தின் வீக்கம்,
அதிஸாஸம், விஷ்டாசி, குஷ்டம், மதுமேஹம், ஜலோதரமென்னும்
மஹோதாரோகம் இவற்றால் பீடிக்கப்படுபவரும், கர்ப்பினியும்
ஆஸ்தாபகவஸ்திக்கு உற்றவராகார். 4, 5.

நிருஹத்திற் உரியவர்கள்:—வாதரோகங்கள், உதாவர்த்தம், வாத
ரத்தம், வீஷமஜ்வரம், மூர்ச்சை, நாஹர்ட்சி, மஹோதரம் முதலிய
வயிற்றைப்பற்றிய நோய்கள், வயிறு வீக்கம், மூத்ரக்ருச்சிரம், அச்ரீ,

1. மிருதுவஸ்தி, நீக்ஷணவஸ்தி, உத்க்லேசவஸ்தி முதலிய
வஸ்திகள் நிருஹவஸ்தியின் பேதங்களாம்; அவற்றின் விவரம் இவ்
வத்தியாயத்தில் 17-வது பத்யம் முதல் 36-வது பத்யத்தின் மொழி
பெயர்ப்பு வரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அண்டவ்ருத்தி, பெரும்பாடு, அக்னிமார்த்யம், பிரமேஹம், சூலை,
அம்லபித்தம், இருதயரோகம் இவ்வியாதிகளில் விஷயமுணர்ந்த
வைத்தியர் விதிப்படி நிருஹவஸ்தியைச் செய்யலாம். 6, 7.

நிருஹம் செய்யும் கிரமம்:—மல-மூத்திர-வாயுக்கள் நன்கு வெளி
யான பிறகு, ஸ்நேஹகர்மங்களாலும் ஸ்வேதவிதிகளாலும் சரீ
ரத்தை முதலில் ஒருவாறு மிருதுவாகச் செய்து போஜனத்திற்கு முன்
பாகவே நடுப்பகலில், பிணியாளியை வீட்டிற்குள் இருக்கச் செய்து,
அநுவாஸனவஸ்தியைப்போலவே அவனவனுடைய நிலைமைக்கும்
வியாதிகளுக்கும் தகுந்தவாறு நிருஹவஸ்தியை நிறைவேற்றவேண்
டும். வஸ்தி செய்து முடிந்ததும், உட்செலுத்திய ஓளவந்தமும் மல
மும் வெளிப்படுவதற்காக ஒரு முகூர்த்த நேரம் குந்தியவாறு உட்கார்ந்
திருக்கவேண்டும். ஒரு முகூர்த்தநேரத்திற்குள் மலம் முதலியது
குடலிலிருந்து வெளிப்படாமற்போனால் மலத்தை வெளிப்படுத்துங்
குணமுள்ள க்ஷரங்கள், பசு மூத்திரம், புளிப்பான பதார்த்தங்கள்,
இந்துப்பு இவற்றைக்கொண்டு மறுபடியும் நிருஹம் செய்தே அவற்றை
வெளிப்படுத்தவேண்டும். 8—10½.

நிருஹம் நன்கு நிறைவேறியதன் குறிகள்:—எவனொருவனுக்கு
முதலில் மலமும், பிறகு பித்தமும், அப்பால் கபமும், அதன் பிறகு
அபானவாயுவும் கிரமமாக வெளியாகின்றனவோ, சரீரம் இலகுவாகவும்
ஆய்விடுகிறதோ அவனுக்கு நிருஹம் நன்குப் பிரயோகிக்கப்பட்ட
தாய் அறிக. 11½.

நிருஹம் நன்கு நிறைவேறாததன் குறிகள்:—உட்செலுத்தப்
பெற்ற ஓளவந்தம்மெள்ள மெள்ளவும், அல்லது மிகவும் சொற்பமாக
வும் வெளிவருமானால், மலம் அபானவாயு இவை வெளிப்படாமலும்
இருந்தால், அவனுக்கு நிருஹம் தகுந்தவாறு பிரயோகிக்கப்பட
வில்லை யென்றறிக. 12½.

நிருஹ-அநுவாஸன வஸ்திகள் நன்கு நிறைவேறியதன் பொதுக்
குறிகள்:—மனக்கவலை யொழிந்து களிப்பு அதிகரித்தல், சரீரம்
ஸ்லித்தமானதல், வியாதிகள் நீங்கிப்போதல் என்னும் இவை ஆஸ்தா
பந வஸ்தியும் அநுவாஸனவஸ்தியும் நன்கு நிறைவேறியதற்கு முக்
கியமான பொதுக்குறிகளாம். வஸ்தியைப் பிரயோகிப்பதில் நன்கு

அனுபவம் பெற்ற வைத்தியர் இவ்வாறு அதை நிறைவேற்றவேண்டும். ஒரு முறை பிரயோகித்த வஸ்தியினால் பயனில்லாவிட்டால் இரண்டு முறையோ, மூன்று முறையோ அல்லது நான்கு முறையோ உசிதப்படி அதைப் பிரயோகிக்கலாம். 13—14½.

வாத-பித்த-கபரோகங்களில் நிறுவஸ்தியின் கிரமம்:—வாத ரோகங்களில் ஒரு அதுவாஸனவஸ்தியையும் ஒரு நிரூஹவஸ்தியையும் பிரயோகிக்கலாம். பித்தவியாதிகளில் பாலையும் கலந்து இரண்டு நிரூஹவஸ்திகளை யுபயோகிக்கவேண்டும். கபரோகங்களில் துவர்ப்பும் காரமும் ரூக்ஷமுமாயுள்ள வஸ்துக்களைக்கொண்டு அவை இளஞ்சூடாயிருக்கையில் மூன்று முறை வஸ்தியைக் கொடுக்கவேண்டும். வாத-பித்த-கபங்களென்னும் மூன்று தோஷங்களும் கோளாறடைந்து ஸம்பவிக்கும் வியாதிகளில் பால், யூஷம், மாம்ஸரஸம் இவற்றில் ஏதேனுமொன்றை நோயாளிக்கு முறையே பத்தியமாகக் கொடுக்கவேண்டும். நிரூஹவஸ்தியைச் செய்து முடித்ததும் பிறகு அதுவாஸன வஸ்தியையும் பிரயோகிப்பது அவசியம். 15—16½.

மீருது வஸ்திகீர்த்தியவர்:—ஸுகுமாரமான தேகமுள்ளவருக்கும், கிழவர்களுக்கும், பாலர்களுக்கும் மீருதுவஸ்தியையே¹ பிரயோகிக்கவேண்டும்; நீக்ஷிணவஸ்தியைப் பிரயோகித்தால் அவர்களுடைய தேக பலத்தையும் ஆயுளையும் அது அழிக்கக்கூடியதாகும். 17½.

உத்க்லேசாதி வஸ்திகளைப்பிரயோகிக்கும் நியமம்:—முதலில் உத்க்லேசவஸ்தியையும்,² இடையில் தோஷஹாவஸ்தியையும்,³ இறுதியில் சமனவஸ்தியையும்⁴ பிரயோகிக்கவேண்டும். உத்க்லேசவஸ்தி முதலியவற்றில் உபயோகிக்கக்கூடிய பதார்த்தம் முதலியவை பின்வருமாறு. 18½.

1. மீருது வீர்யமுள்ள வஸ்துக்களால் சொற்ப அளவில் பிரயோகிக்கப்படும் வஸ்தி மீருதுவஸ்தி யெனப்படும்.

2. உத்க்லேசவஸ்தி.—சூடல் முதலியவற்றில் சேர்ந்துள்ள தோஷங்களைக் கிளப்பிவிடக்கூடிய வஸ்தி.

3. தோஷஹாவஸ்தி.—தோஷங்களை வெளிப்படுத்தும் வஸ்தி.

4. சமனவஸ்தி.—தோஷங்களைக் குறைத்து (வெளிப்படுத்தாமல்) கோளாறடைந்த தாது முதலியவற்றை இயற்கை நிலைமைக்குக் கொண்டுவரும் வஸ்தி.

உத்க்லேசநாதி வஸ்திகளுக்கீர்த்திய சாத்திகள்:—(1) ஆமணக்கு விதை, அதிமதுரம், திப்பிலி, இந்துப்பு, கொட்டைக் கரந்தையின் தோல், வசம்பு இவ்வஸ்துக்கள் உத்க்லேசமென்னும் தோஷங்களைக் கல்லிவிடும் குணமுடையன. (2) சதகுப்பி, அதிமதுரம், பிவ்வப் பழம், வேட்பாலையின் கனி இவற்றைக் காடிபுடவது பசு மூத்திரத் தேடாவது கலந்து வஸ்தி செய்தால் தோஷங்களை ஹரிக்கும். (3) ஞாழல், அதிமதுரம், கோரைக்கிழங்கு, இரஸாஞ்ஜனம் இவற்றைப் பாலுடன் கலந்து வஸ்தி செய்ய சமனமுண்டாகும். 19—21½.

சோதநவஸ்திகீர்த்திய சாத்திகள்:—மலங்களைக் கழிப்பதென்பது குணமுடைய பதார்த்தங்களைக் கொண்டு¹ பக்குவம் செய்த க்வாதங்களையும், அதே வஸ்துக்களாலான கல்கங்களையும், இந்துப்பையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, துடுப்பால் ஒன்றுசேர்த்துக் கிளறி, அப்பால் அதை வஸ்தியாக உபயோகிக்கலாம்; இது சோதநவஸ்தி பென்று சொல்லப்படும். 22½.

லேகநவஸ்திகீர்த்திய சாத்திகள்:—தரிபலாக்வாதம், பசுவின் மூத்திரம், தேன், யவக்ஷாரம் இவற்றையும், ஊஷகாதி கணத்தில்² 2 அடங்கிய வஸ்துக்களின் கல்கத்தையும் சேர்த்து வஸ்திகள் பிரயோகிக்கலாம்; இது லேகநவஸ்தி எனப்படும். 23½.

ப்ருஹ்மண வஸ்திகீர்த்திய சாத்திகள்:—ப்ருஹ்மணகுணமுள்ள பதார்த்தங்களால் ஆகிய க்வாதத்தையும், இனிப்பான வஸ்துக்களின் கல்கத்தையும், நெய், மாம்ஸரஸம் இவற்றையும் சேர்த்து வஸ்திகள் கொடுக்கலாம்; இவ்வகையாகச் செய்யப்படுவது ப்ருஹ்மணவஸ்தி எனப்படும். 24½.

பிச்சிலவஸ்திகீர்த்திய சாத்திகள்:—இலத்தம்பழம், நரிநாவல், நறுவிலி, முள்ளிலவம்பட்டை, காஞ்சொறி, சுக்கு இவற்றைப் பசும

1. சிவதை வேர், ஆமணக்கு, நோபாளம் முதலியவை சோதநகுணமுள்ள (மலங்களைக் கழிப்பதென்பது) சரக்குகளாகும்.

2. ஊஷகாதி கணம்—உவர்மண்ணுப்பு, (ஊஷகம்—மிளகு என்று சிலர்,) மயில்துத்தம், பெருங்காயம், அன்னபேதி, புஷ்பகாவரிஸமென்னும் மற்றெருவித அன்னபேதி, சிலாஜது இவற்றின் ஸமுதாயத்திற்குப் பெயர்.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

உத்தரவஸ்தி விதி.

உத்தரவஸ்தியில் நேத்திர அளவு:—இனி உத்தரவஸ்தி யென்னும் விஷயம் கூறப்படுகிறது:—இந்த வஸ்தி செய்வதற்கான கருவியில் நேத்திரம் பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளமாகவும், இடையில் ஒரு கட்டென் கூடியதாகவும், முல்லை மொட்டேபோன்ற முனையுடையதாகவும், ஒரு கடுகு துழையக்கூடிய த்வாரமுள்ளதாகவும் அமைக்கப்பட வேண்டும். 1½.

உத்தரவஸ்தியில் ஓளவுநீர் பிரயோகிக்க பொதுவிதி:—இருபத்தைந்துக்குக் குறைந்த வயதினருக்கு ஸ்நேஹத்தை இரண்டு கர்ஷபளவாகவும், அதற்கு மேற்பட்ட வயதினருக்கு ஒரு பலமளவாகவும் உத்தரவஸ்தியில் உட்செலுத்தலாமென்பது சாஸ்திரஞ்ஞரின் கொள்கை. 2½.

உத்தர வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கும் முறை:—இருபத்தைந்து வருஷத்திற்குக் குறைந்த வயதுள்ளவருக்கு இரண்டு கர்ஷபபிரமாணம் ஸ்நேஹத்தையும், அதற்கு மேற்பட்ட வயதுள்ளவருக்கு ஒரு பலம் ஸ்நேஹத்தையும் உத்தரவஸ்தியில் பிரயோகிக்கலாமென்பது சாஸ்திரமறிந்த வைத்தியர்களின் கொள்கை. நிருஹவஸ்தியினால் குடல் முதலியவற்றைச் சுத்தம் செய்த பிசு, ஸ்நானம் போஜனம் இவற்றால் தகுந்தவாறு திருப்தியடைந்த பிணியாளியை முழுங்கா ள்ளவு உயரமுள்ள ஆஸனத்தில் உட்காரச்செய்து, ஏற்றதோர் சலாசையை மெடுத்து, அதில் எண்ணெய் முதலியவற்றைத் தடவி, ஆண் குறியினுள் மெதுவாக நுழைத்து, அந்த த்வாரத்தைச் சுத்தம் செய்து கொண்டு, அப்பால் வஸ்தியின் நேத்திரத்தில் நெய்யைத் தடவி, மூத்திரமர்க்கத்தினுள் லெள்ளமெள்ள ஆறு அங்குலமளவு பிரசேகிக்கச் செய்து, உடனே வஸ்தியை அழுத்திவிட்டு, பிசு மெதுவாக நேத்திரத்தை வெளியில் இழுக்கலாம். பிசு உட்செலுத்திய ஸ்நேஹம் வெளிவந்துமொழால், அதுவானவஸ்திக்குப் பிசு செய்வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டேன உடசாரங்களை இதற்கும் நிறைவேற்றவேண்டும். 3—5½.

1. நேத்திரம்—இதைப்பற்றி 263-வது டக்கம் பார்க்க.

ஸ்திரீகளுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் உத்தரவஸ்தியின் பிரமாணம் முதலியது:—ஸ்திரீகளுடைய கர்ப்பாசயத்தைச் சுத்தி செய்வதற்காகப் பிரயோகிக்கப்படும் வஸ்தியின் நேத்திரம் கனத்தில் சுண்டுவிரல் அளவாகவும், நீளத்தில் பத்து அங்குலமாகவும், பயறு நுழைக்கூடிய த்வாரமுள்ளதாகவும் அமைக்கப்படவேண்டும்; அதை யோனியில் நான்கு அங்குலமளவு பிரவேசிக்கச் செய்யலாம்; மூத்திர மார்க்கத்தில் உபயோகிக்கவேண்டிய நேத்திரம் புருஷர்களுக்கேற்ற நேத்திரம் போலவே மெல்லிய யிருக்கவேண்டியதுடன் இரண்டு அங்குலமளவே உட்செலுத்தப்படவேண்டும். பாலர்களுக்கு மூத்திரக்ருச்சிரம் முதலிய சில வியாதிகளில் மட்டும் உத்தரவஸ்தி செய்யவேண்டியவரும்; அவர்களுடைய மூத்திரமார்க்கத்தில் மெல்லிய நேத்திரத்தை ஒரு அங்குலம் நீளம் உட்செலுத்தலாம்; சிறுவர்களுடைய மூத்திரமார்க்கத்தில் நேத்திரத்தை ஜாக்கிரதையாய் கை நடுங்காமல் மெதுவாகப் பிரயோகிக்கவேண்டும். ஸ்திரீகளுடைய கர்ப்பாசய த்வாரத்தில் ஸ்நேஹங்களை இரண்டு பலம் அளவிலும், மூத்திரமார்க்கத்தில் ஒரு பலம் அளவிலும், பாலர்களுக்கான இரண்டு கர்ஷப பிரமாணத்திலும் பிரயோகிக்கவேண்டும். 6—9.

ஸ்திரீகளுக்கு உத்தரவஸ்திசெய்ய முறை:—ஸ்திரீகளை முழங்கால்சுள் மேலெழுந்து நிற்குமாறு கால்களை மடித்துக்கொண்டு மல்லாந்துப் படுக்கச்செய்து, அப்பால் அவர்களுக்கு உத்தர வஸ்தியைப் பிரயோகிக்கவேண்டும். முதலில் பிரயோகித்த ஓளவுதம் முதலியது வெளிவராமற் போனால் மறுபடியும் சோதனகுணமுள்ள¹ வஸ்துக்களால் வஸ்தியைப் பிரயோகிப்பது நலம்; அல்லது சோதனத்திரவ்யங்களை நூல்களால் சுற்றிச் செய்யப்பட்ட பலவர்த்தினையாவது ஸ்நேஹங்களில் தோய்த்து யோனிமார்க்கத்தில் திடமாய் நிற்குமாறு சிறிது நேரம் அடைத்திருக்கலாம். மூத்திரப்பை முதலியவற்றில் எரித்தலுண்டானால் அப்பொழுது பாலுள்ள விரகுகங்களின் பட்டைகளிற் றேய்ந்து ஆறிய பிறகு அதைக்கொண்டாவது, பாலினால் களைக் கழாய்மிட்டு ஆறிய பிறகு அதைக்கொண்டாவது, பாலினால் வது உடனே உத்தரவஸ்தியைக் கொடுப்பது அவசியமாம். 10—12½.

உத்தரவஸ்திக்கு ஏற்ற ரோகிகளும் தகாதவர்களும்:—புருடர்களுக்கு சுக்ல ஸம்பந்தமான வியாதிகளையும், ஸ்திரீகளுக்கு மாத

1. சோதனகுணம்—இதுவே தேகஸம்சோதனம் எனப்படும்; இதைப்பற்றி 19-வது பக்கம் பார்க்க.

விடாய் ஸம்பந்தமான ரோகங்களையும் பரிஹரிப்பதற்கு உத்தரவஸ்தி ஏற்ற சிகிதையைாகும்; ஆனால் பிரமேஹத்தினால் வருந்துபவருக்கு எப்பொழுதும் உத்தரவஸ்தியைப் பிரயோகிப்பது உசிதமல்ல. 13½.

உத்தரவஸ்தி நன்கு நிறைவேறியதற்கும் நிறைவேறாததற்கும் துறிகள்:—அதுவாஸனம் நன்கு நிறைவேறியதாலும் முறைதவறி செய்யப்படுவதாலும் ஏற்படும் குணங்களும் தீமைகளும் முறையே உத்தரவஸ்தி நன்கு நிறைவேறியதற்கும் நிறைவேறாததற்கும் ஸம்ஸிதக் கட்டிய குணகுணங்களாகும். மேலும் உத்தரவஸ்தியினாலுண்டாகும் தீமைகளை ஸ்நேஹவஸ்தியைப் பிரயோகித்துச் சமரம் செய்ய வேண்டும். 14½.

பலவீர்தி:—ரேசன குணமுள்ள ஓளவுதச் சரக்குகளால் பிணியாளியின் பெருவிரலின் அளவுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டு குதத்தினுள் வைத்து விரேசனம் செய்விப்பதற்கான நீண்ட குளிகை 'பலவீர்தி' எனப்படும். இதை நெய்யால் ஸ்ரிகத்தமாகச் செய்து குதத்தில் பிரயோகிக்கவேண்டும். 15½.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ந ஸ்ய வி தி.

நஸ்யமும் அதன் இரு பிரிவுகளும்:—நாசியின் வறியாகச் செய்யப்படும் ஓளவுதப் பிரயோகம் 'நஸ்யம்' எனப்படுகிறது; அதற்கே 'நாவரம்' என்றும் பெயர். ரேசனம் ஸ்நேஹனம் என்று நஸ்யம் இரு வகைப்படும்; தோஷங்களை வெளிப்படுத்தி தாதுக்களை இலோக்கச் செய்வதற்கான சிகிதையை ரேசனம் என்றும், தாதுக்களைப் போஷிக்கும் செய்வது ஸ்நேஹனம் என்றும் கருதப்படும். இவற்றை முறையே கர்ஷண, நஸ்யம், ப்ருஹண நஸ்யம் என்றும் கூறுவர். 1, 2.

நஸ்யத்திற்கேற்பு காலமும் நகர காலமும்.—சிலேஷ்டர் கோளாறுலுண்டாகும் வியாதிகளில் காலவேளையிலும், பித்த வியாதிகளில் நடுப்பகலிலும், வாதரோகங்களில் மாலைப்பொழுதிலும் நஸ்யம் பிரயோகிக்கலாம்; இவ்வாறு பகற்பொழுதியே நஸ்ய முயோகிக்கலாம்; ஆனால் வியாதி உக்ரமாயிருந்தால் இரவிலும் பிர.

யோகிக்கலாம். போஜனம் செய்தவுடனே நஸ்யகர்மம் செய்யக்கூடாது; மேலும் மாரிகாலத்திலும், இலங்கனம் அல்லது விரேசனம் முதலிய கர்ஷண சிகிதைகள் செய்திருக்கும்போதும் நஸ்யம் பிரயோகிக்கக் கூடாது. 3, 3½.

நஸ்யத்திற்குத் தகாதவர்கள்:—புதிதாக பிரதிச்யாயத்தினால் பீடிக்கப்படுபவர், கர்ப்பிணிகள், கிருத்திரி விஷத்தின் ஸம்பந்தத்தினால் துன்பப்படுபவர், அஜீர்ண ரோகிகள், வஸ்தியை அப்பொழுதே பிரயோகித்துக்கொண்டவர், ஸ்நேஹங்களையாவது ஜலத்தையாவது, ஆஸவம் முதலிய மத்யவகைகளையாவது உட்கொண்டவர்கள், அதிக சினங்கொண்டவர், மனத்துயரமுள்ளவர், நாவறட்சியுள்ளவர், கழிவர்கள், குழந்தைகள், மலஜலாதிகளை வெளிவிடாமல் அடக்கிக்கொண்டிருப்பவர், ஸ்நானம் செய்தவர், ஸ்நானம் செய்யப்போகிறவர்கள் இவர் யாவரும் நஸ்ய சிகிதையைக்கு உற்றவராகார். 4—5½.

நஸ்யத்திற்கு ஏற்ற வயது:—எட்டு வயதான சிறுவர்களுக்கும், அதற்கு மேற்பட்ட வயதினருக்கும் நஸ்யம் பிரயோகிக்கலாம்; ஆனால் என்பது அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வயதினருக்கு நஸ்ய சிகிதையை நன்மை செய்யாது. 6½.

விரேசன நஸ்யத்திற்கான ஓளவுதங்கள்:—மிகவும் தீக்ஷண வீர்யமுள்ள கைலங்களைக் கொண்டாவது, தீக்ஷணவீர்யமுள்ள சரக்குகளால் பக்குவம் செய்யப்பட்ட ஸ்நேஹங்கள், க்வாதங்கள், ஸ்வரஸங்கள் இவற்றாலாவது விரேசன நஸ்யத்தைப் பிரயோகிக்கலாம். 7½.

விரேசன நஸ்யத்தின் மாத்திரைகள்:—நாசியின் த்வாரங்களில் விரேசன நஸ்யத்திற்கான ஓளவுதத்தில் எட்டுத் துளிகளை விட்டால் உத்தம மாத்திரை யென்றும், ஆறு துளிகளை விட்டால் மத்யம மாத்திரை யென்றும், நான்கு துளிகள் விட்டால் ஹீனமாத்திரை யென்றும் கூறப்படும். 8½.

நஸ்யோளவுதத்திற்கான சரக்குகளின் பொது அளவுகள்:—நஸ்யத்திற்காகப் பக்குவம் செய்யப்படும் ஓளவுதங்களால் தீக்ஷண வீர்யமுள்ள ஓளவுதச்சரக்குகளை ஒரு சாணப் பிரமாணமாகவும், காயத்தை ஒரு யவப்பிரமாணமாகவும், இந்துப்பை ஒரு மாஷ அளவாக

1. பிரதிச்யாயம்—74-வது பக்கம் பார்க்க.

வும் சேர்க்கவேண்டும்; மேலும் திரவப்பொருளான பாலே எட்டு சாணமும், ஜலத்தை மூன்று கர்ஷமும், மதுர ஸமுள்ள வஸ்துக்களை ஒரு கர்ஷ மெடையாகவும் சேர்க்கலாம். 9—10½.

விரோசனநஸ்யம் இரண்டு விதம்:—சிரோவிரோசன நஸ்யமானது! 'அவபீடம்', 'ப்ரதமநம்' என்று இரு வகைப்படும்; இந்த நஸ்யங்களை அததற்கேற்ற பிணியாளிகளையறிந்து உபயோகிக்கவேண்டும். (1) கல்கமாகச் செய்த ஒளவுதச் சரக்குகளை நன்றாகப் பிழிந்து வரும் சாற்றை அவ்வாறே நாசியினுள் செலுத்துவது 'அவபீட நஸ்யம்'² எனப்படும்; அவ்வாறு சாறு பிழிவதற்கான ஒவத்தி தீக்ஷணகுணமுள்ள தாயிருக்கவேண்டும். (2) அடியில் ஆறு அங்குலம் நீளமுள்ளதாகவும், முனையில் இரண்டு கீளையாகப் பிரிந்து இரண்டு முகங்களுடையதாகவும் செய்யப்பட்ட ஒரு குழாயினுள் தீக்ஷணகுணமுள்ள ஒளவுதச் சரக்குகளாலான சூர்ணத்தை ஒரு கோலப்பிரமாணம் சேர்த்து, குழாயின் இரண்டு முனையுள்ள பாகங்களைப் பிணியாளியினுடைய நாசியின் இரண்டு த்வாரங்களிலும் சிறிது செலுத்தி, அதன் அடிப்புறத்தை வைத்தியன் தனது வாயினால் ஊதி, அக்குழாயினுள்ளடங்கிப் சூர்ணத்தை ரோகியின் மூக்குக்குள் செலுத்தவேண்டும்; இது 'ப்ரதமந நஸ்யம்'³ ஆகும். 11—13½.

விரோசன நஸ்யத்திற்குரிய ரோகங்கள்:—தோள்களுக்கு மேலுள்ள அவயவங்களைப்பற்றிய வியாதிகள், கபத்தின் கோளாறால் ஸம்பலிக்கும் ரோகங்கள், தொண்டைக்கம்மல், அரோசகம், பிரதிச்யாயம், தலைவலி, பீஸம், சோகை, அபஸ்மாரம், குஷ்டம் இந்த வியாதிகளில் விரோசன நஸ்யம் தருந்ததாம். 14, 15.

1. விரோசன நஸ்யத்தினால் சிரஸ்ஸிலும் அதற்கு ஸமீபத்திலுமுள்ள தோவுங்கள் வெளிவருவதால் அது 'சிரோவிரோசனம்' என்றும் சொல்லப்படும்.

2. அவபீடம்—பச்சிலை முதலியவற்றின் சாற்றைப் பிழிந்து இந்த நஸ்யம் செய்யப்படுவதால் இது 'அவபீடம்' எனப்படுகிறது.

3. ப்ரதமநம்—வாயால் ஊதி ஒளவுதத்தை உட்செலுத்துவதால் இது 'ப்ரதமநம்' என்று சொல்லப்படுகிறது.

பாலர் முதலியவருக்கேற்ற நஸ்யம்:—பயந்தோர், ஸ்திரீகள், சரீரமெலிவுற்றவர்கள், பாலர்கள் இவர்களுக்கு நஸ்யம் செய்யவேண்டியிருந்தால் ஒளவுதத்தை ஏதேனும் ஸ்நேஹத்துடன் கலந்துபயோகிக்கவேண்டும்; என்றால் ப்ருஹ்யண நஸ்யம் செய்யவேண்டும். 15½.

அவபீட நஸ்யத்திற்கேற்ற வியாதிகள்:—தொண்டையைப் பற்றிய வியாதிகள், கிருமி ரோகங்கள், ஸந்திபாதம், அதிக ரித்திரை, விஷஜ்வரம், மனோ வியாதிகள் இவற்றில் அவபீட நஸ்யம் ஏற்றதாகும். 16½.

ப்ரதமந நஸ்யத்திற்கேற்ற பிணிகள்:—இவ்வொளவுதம் மற்ற நஸ்யங்களைப் பார்க்கிலும் அதிக தீக்ஷண விரீயமுள்ளதாகையால் மிகவும் உக்கிரமான வியாதிகளிலும், மூர்ச்சை யடைந்திருக்கையிலும், தைரீட்சாலியான வைத்தியர்களால் சூர்ணத்தைக்கொண்டு ப்ரதமந நஸ்யம் பிரயோகிக்கத் தகுந்தது. 17½.

சில வாதரோகங்களுக்கேற்ற நஸ்யம்:—சக்கு, வெல்லம், திப்பிலி, இந்துப்பு, இவற்றை ஜலம் விட்டு அரைத்து, இரஸம் பிழிந்து நஸ்யமிட நேத்திர வியாதிகள், காது நோய்கள், நாசியைப்பற்றிய கோளாறுகள், சிரஸ்ஸைப் பற்றிய ரோகங்கள், முகவாய்க்கட்டைப் பிடிப்பு, மர்யாஸ்தம்பம், களக்கிரஹம்,¹ கைகளிலும் தேகத்தின் பாரிசங்களிலும் ஸம்பலிக்கும் பிணிகள் இவை சார்ந்தமாகும். 18, 19.

மனதைப்பற்றிய ரோகங்களுக்கேற்ற நஸ்யம்:—இலப்பைப் பூவின் சாறு, திப்பிலி, வசம்பு, மிளகு, இந்துப்பு இவற்றை உஷ்ண ஜலம் விட்டு அரைத்து நஸ்யம் செய்ய மூர்ச்சை முதலியவை நிவர்த்தியாய், புத்திக்குத் தெளிவு உண்டாகும்; அபஸ்மாரம், உன்மாதம், ஸந்திபாதம், அபதந்திரம் இவையும் நீங்கும். 20½.

சோம்பலைப் போக்கும் நஸ்யம்:—இந்துப்பு, வெள்ளைமிளகு, கடுகு, கோஷ்டம் இவற்றைச் செம்மறியாட்டின் மூத்திரத்தினால் ஆட்டி சாறு பிழிந்து நஸ்யமிட சோம்பல் நிவர்த்தியாகும். 21½.

ப்ரதமந நஸ்யௌவுதம்:—ரோஹித மென்கிற செங்கல்மினுடைய பித்தத்தில் பாவனைசெய்த இந்துப்பு, வசம்பு, மிளகு, திப்பிலி,

1. மர்யாஸ்தம்பம் முதலியவைதப்பற்றி பூர்வகண்டத்தில் ஏழாவது அத்தியாயத்தில் விவரம் பார்க்க.

சுக்கு, தக்கோலர், வெள்ளுள்ளி, குங்குலியம், சிறு தேக்கு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, ப்ரதமந நஸ்பமாக உபயோகிக்கலாம். 22, 23.

இரண்டாவது ப்ருஹ்மண நஸ்யம்:—பிறகு ப்ருஹ்மணநஸ்ய முறை கூறப்படுகிறது:—ப்ருஹ்மணமென்னும் ஸ்நேஹனநஸ்யமானது 'மர்சம்' 'ப்ரதிமர்சம்' என்று இருவகைப்படும். 24.

மர்ச நஸ்யத்தின் மாத்ரினிகள்:—எட்டு சாணங்கொண்ட, அளவில் நஸ்யெவ்வுதம் உபயோகிக்கப்படுமானால் அது மர்சநஸ்யத்தின் உத்தமமாத்ரினையாகும். இதற்கே தர்ப்பணமாத்ரினை மென்றும் பெயர். நான்கு சாணமானால் நஸ்யெவ்வுதம் பிரயோகிக்கப்படுமானால் அது மர்சத்தின் மத்யமமாத்ரினையாகும். ஒரு சாணப்பிரமானமுபயோகிக்கப்படுமானால் அது ஹீனமாத்ரினையாகும். அந்தந்த ரோகியினுடைய சரீரத்தின் தேஷக்கூறு பாடுகளையும் பலா பலங்களையும் அறிந்து இம் மூன்றுவித அளவுகளில் ஏதேனும் ஒன்றைப்பயன்படுத்தி நான்கின் ஒவ்வொரு த்வாரத்திலும் அவ்வளவு ஒளவுதத்தைப் பிடித்து இரண்டு மூன்று வேளை பிரயோகிப்பது நலம். 25, 26.

மர்சம் செய்யவேண்டிய நாட்களின் முறை:—ஒன்று விட்டு ஒரு நாளாவது, இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு முறைப்பாவது, மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு முறைப்பாவது, நான்கு நாட்களுக்கு ஒரு தடவைப்பாவது, ஐந்து அல்லது ஏழு தினங்களுக்கு ஒரு முறைப்பாவது மர்ச நஸ்யத்தைப் பிரயோகிக்கலாம். 27.

மர்ச-விரோக நஸ்யங்களால் நேரிடுங் அபாயங்கள்:—மர்ச நஸ்யத்தைப் பிரயோகிக்கையில் மற்றொரு மனிதன் பிணியாளியைப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பது அவசியம்; ஏனெனில் உள்ளடங்கியதோஷங்கள் மர்ச சித்திநஸ்யினால் மிகவும் கிளப்பப்படுகின்றனவாதலின் இதில் ஆபத்துக்கள் அநேக விதமாக நேரிடுவதுண்டு. இவ்விதமாகவே சிரோவிரோகமென்கிற ரேசனநஸ்யத்திலும் அபாயங்கள் ஸம்பவிக்கும். 28.

மர்ச-விரோகங்களால் வந்தாங்கும் தீவிர நோய்கள்:—மர்சநஸ்யத்தைப் பிரயோகிப்பதால் தோஷங்கள் கிளப்பிவிடப்பட்டு நேரிடும் தீவிரநோய்களை நிவர்த்தி செய்வதற்காக வமனசித்திநஸ்யம், வீரேசனநஸ்யமும் செய்வது நலம். அவ்விதமே ரேசனநஸ்ய

யத்தினால் ஸம்பவிக்கும் தோஷநஸ்யத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு உண்டாகிற ஆபத்துக்களில் நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு ஆலோசித்துப் ப்ருஹ்மண நஸ்ய சித்திநஸ்யைச் செய்யவேண்டும். 29.

ப்ருஹ்மணநஸ்யத்திற்குரிய பிரிவுகள்:—சிரஸ்ஸைப் பற்றிய வியாதிகள், நாசியைப்பற்றிய வியாதிகள், நேத்திரரோகங்கள், ஸூர்யாவர்த்தம், 1 அர்த்தாவபேதம், பல் நோய், பலக்குறைவு, மர்யாஸ்தம் பம், கைகளையும் தோள்களையும் பற்றிய வியாதிகள், நாக்கு வறண்டு போதல், காதிரைத்தல், வாதுவியாதி, தந்தவியாதி, அகாலத்தில் தலை நரைத்தல், தலை மயிர்களும் மீசை முதலியவைகளும் உதிர்ந்து விடுதல் இவ்வியாதிகளில் ஸ்நேஹங்காராவது, மதுரமான வேறு பதார்த்தங்களைக்கொண்டாவது ப்ருஹ்மணநஸ்யம் செய்யவேண்டும். 30—31.

ஸூர்யாவர்த்தம் முதலியவற்றில் ப்ருஹ்மணநஸ்யம்:—குங்குமப்பூவை நெய்யிற் பொரித்து அத்துடன் ஸம அளவு சர்க்கரையும் சேர்த்து, பாலில் குழைத்து நஸ்யமிட வாதுரத்தத்தினால் புருவம், கன்னம், நேத்திரம், சிரஸ், காது இவற்றைப்பற்றி யுண்டாகும் ஸூர்யாவர்த்தம், ஒற்றைத்தலைவலி முதலிய நோய்கள் நிவர்த்தியாகும். அல்லது அணுதைலத்தினாலாவது, 2 நாராயண தைலத்தி

1. ஸூர்யாவர்த்தம்—இது முதலான வியாதிகளின் விவரத்தைப்பற்றி பூர்வகண்டத்தில் ஏழாவது அத்தியாயத்திற் பார்க்க.

2. அணுதைலம்—அநேகம் சர்க்கரைச் சேர்த்து நஸ்யமிடுவதற்கென்று பக்குவம் செய்யப்படும் ஒருவித தைலம். [சிறுபாலை அல்லது ஜீவந்தியென்னும் கொடி, வெட்டிகோர், தேவதாரு, கோரைக் கிழங்கு, இலவங்கப்பட்டை, விளாமிச்சை, நன்னூரி, சந்தனம், மராமஞ்சளின் டட்டை, அதிமதுரம், பெருங்கோரைக்கிழங்கு, அகில்கட்டை, தரிபலை, வரள்தாமரை, பில்வம், சுருநெய்தல், கண்டநகத்திரி, பெருமல்லிகை, ஆனை வணங்கி, சிறு மல்லிகை, சிறுவழுதுனை, வாடவிடங்கம், இலவங்கப்பத்திரி, சிற்றேலம், அரேணுகம், தாமரையின் தாது இச்சர்க்கரை ஸம்பாசெய்து, அவற்றில் நூறு பட்டங்கு ஜலம் சேர்த்துக் காய்ச்சி கெட்டகட்டி, இக்கஷாயத்தில் பத்திலொரு பாகம் தைலம் சேர்த்துக் காய்ச்சவேண்டும். இவ்வாறு பத்துத்தடவை இதே கஷாயத்தினால் அத்தைலத்தைக் காய்ச்சி வந்து, பத்தாவது தடவையில் அத்தைலத்திற்கு ஸம்பாகம் வெள்

ஞலாவது¹, மாஷதைலத்தினுலாவது, ², அந்தந்த ஓஷதிகளைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த க்ருதங்களினுலாவது மேற்கூறிய ரோகங்களில் நஸ்யமிடலாம். 32—34.

வாத-பித்த-சுபங்குளில் நனித்தநா யுபயோகிக்கக்கூடிய நஸ்யங்கள்:—சுபஸம்பந்தமான வியாதிகளிலும் மற்றத் தோஷங்களுடன் கலந்து பிரகோபமடைந்த வாததோஷத்தினாலுண்டாகும் வியாதிகளிலும் தைலத்தையும், வாததோஷத்தினாலேயே ஸப்பவிக்கும் ரோகங்களில் கொழுப்பையும், பித்த ரோகங்களில் நெய் அல்லது மஜ்ஜையையும் நஸ்யமாயுபயோகிப்பது நலம். 35.

பாரீதீவ வாயு முதலிய வாத ரோகங்களுக்கேற்ற நஸ்யம்:—உளுந்து, காஞ்சொறி, சிற்றரத்தை, சிற்றமுட்டி, ஆமணக்கு, காவட்டம்புல், அமுக்கிருங்கிழங்கு இவற்றை ஸம்பாகம் சேர்த்து க்வாதம் செய்து, அதில் சிறிது காயமும் இந்துப்பும் சேர்த்து, அந்த க்வாதத்தை யெடுத்து, இளஞ்சூடாயிருக்கையிலேயே நஸ்யமிட்டால் நடுக்கலுடன் கூடிய பார்ச்சவ வாயு, அர்திதவாதம், மய்யாஸ்தம்பம், அபபாஹுகம் இவ்வித வாதவியாதிகள் நிவ்ருத்தியாகும். 36, 37.

மர்ச-பாதிமர்சங்களின் பேதங்கள்:—பெரும்பாலும் மர்ச நஸ்யத்திற்கான ஓஷதங்களைக்கொண்டே ப்ரதிமர்சமும் செய்யப்படும். ஆனால் இரண்டுக்கும் ஓஷதப் பிரயோகத்தின் அளவில் தான் பேதமேற்படுகின்றது. ப்ரதிமர்சத்தில் ஸ்நேஹௌஷதங்களை ஒவ்வொரு நாசித்வாரத்திலும் இரண்டிரண்டு பிந்துக்கள் விட வேண்டும். ஸ்நேஹ வஸ்துவில் ஆள்காட்டி விரலை இரண்டு கணுக்கள் மட்டும் தோய்த்து எடுக்க அவ்விரலிலிருந்து எவ்வளவு ஸ்நேஹம் விழக்கூடுமோ அது ஒரு 'பிந்து' எனப்படுகிறது. இவ்விதமான பிந்துக்கள் எட்டு சேர்ந்தால் ஒரு சாணப்பிரமாணமாகும். மர்சநஸ்யத்தில் ஸ்நேஹங்களை சாணப்பிரமாணமும், ப்ரதிமர்சத்தில் இரண்டு பிந்துக்களும் உபயோகிக்க வேண்டும். 38—40.

சார்ட்டெப்பாலையும் சாந்தி, இறுதியில் தைலம் மாத்திரம் மீரும்படியாகக் காய்ச்சி யிறக்கவிடவேண்டும். அது அணுதைலமுறையாம்.]

1. நாராயணதைலம்—173-வது பக்கம் பார்க்க.

2. மாஷ தைலம்—175-வது பக்கம் பார்க்க.

பாதிமர்சத்திற்கேற்ற ஸமயங்கள்:—ப்ரதிமர்சம் செய்வதற்கென்று பதினான்கு காலங்கள் வைத்திய சாஸ்திர வல்லோரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன; அவையாவன:—(1) விடியற்காலம், (2) பற்களைச் சுத்தி செய்த பிறகு, (3) வீட்டிலிருந்து வெளியில் வேலைக்காகப் புறப்படும் நேரம், (4) வ்யாயாமம் முடிந்த பிறகு, (5) வழி நடந்த பிறகு, (6) புணர்ச்சிக்குப் பிறகு, (7) மலவிஸர்க்கத்திற்குப் பிறகு, (8) மூத்திரவிஸர்க்கத்திற்குப் பிறகு, (9) நேத்திரங்களுக்கு அஞ்ஜனம் உபயோகித்த பிறகு, (10) கபளக்ரஹம்¹ முடிந்த பிறகு, (11) போஜனம் செய்தபிறகு, (12) பகலில் நித்திரை செய்து எழுந்த பிறகு, (13) வார்த்தி செய்த பிறகு, (14) மாலேநேரம் என்பவையாம். 41—42½.

பாதிமர்ச மாத்திரையறியுமுபாயம் முதலியது:—மூக்கினுள் பிரயோகித்த ஸ்நேஹ வஸ்து சிறிது உறிஞ்சும்பொழுது வாயினுள் வருமானால் அப்பொழுது அதை ப்ரதிமர்சத்தின் ஒரு மாத்திரை யென்று கூறலாம். மூக்கினால் உறிஞ்சும்பொது வாயில் வரும் ஸ்நேஹைதம் முதலியதை அப்படியே துப்பிவிட வேண்டும். 43, 44.

பாதிமர்சத்தின் உபயோகங்கள்:—தேகம் மெலிந்தவர்களுக்கும், நாவறட்சி யுள்ளவருக்கும், பாலருக்கும், வயது சென்றவர்களுக்கும் ப்ரதிமர்சம் பிரயோகிக்கத் தக்கது. தோளுக்கு மேலுள்ள அவயவங்களில் உண்டாகும் பெரும் பாண்மையான வியாதிகளுக்கும் ப்ரதிமர்சமே ஏற்ற நஸ்யமாகும்; இதை முறைப்படி யுபயோகித்துவந்தால் நரை திரை முதலிய விகாரங்களை யுண்டாக்கும் கிழத்தனமும் சீக்கிரத்தி லுண்டாகாது; நேத்திரம் முதலிய இந்திரியங்களும் பலம் பெறும். 45½.

மயிரீ நரைத்தலைப். போக்கும் நஸ்யம்:—தான்றிக்காய், வேம்பு, பெருங்குமிழன், கடுக்காய், நறுவிலி, காகோலீ இவை ஒவ்வொன்றும் தைலத்தில் சேர்த்துக் காய்ச்சப்பட்டு நஸ்யமிடப் படுமானால் மயிர்கள் நரைப்பதைப் போக்கும். 46½.

நஸ்யம் செய்யு முறை:—நஸ்யத்தை நன்கு நிறைவேற்றும்

1. கபளக்ரஹம்—இதன் விவரத்தை இதே கண்டத்தில் 10-வது அத்தியாயத்திற் பார்க்க.

முறை இங்கு கூறப்படுகின்றது:-நஸ்யம் செய்வதற்கான பிரதேசம் அதிச வாயு வீசாததாகவும், புழுதி முதலியவற்றால் அழுக்கடையாததாகவும் இருக்கவேண்டும். பிணியாளியானவன் பற்களை முன்னதாய்த் துலக்கக்கொண்டு சோதன சிகிதையைச் செய்து சரீரத்தையும் நிர்மலமாக்க வைத்துக்கொள்ளவும்; பிறகு வைத்தியன் தூமபானத்தினால் தொண்டையைச் சுத்திசெய்து, முகத்தையும் வியர்க்கப்பண்ணி, அப் பிணியாளியை மல்லாந்துப் படுக்கவைத்து, தலையைப் பின்புறமாகச் சாய்க் கச்சொல்லி, கை கால்களையும் நன்றாக நீட்டிக்கொள்ளச் செய்யவும்; பிறகு வைத்தியன் நோயாளியின் கண்களை வஸ்திரத்தினால் மறைத்துக் கட்டி, மூக்கின் முனையை உயரத் தூக்கி நஸ்யத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்; இளஞ் சூடான ஓளவுதத்தைப் பொன் வெள்ளி முதலியவற்றாலான சிறிது நீண்ட சிப்பியினாலாவது, முத்துச்சிப்பியினாலாவது, பஞ்சு முதலியவற்றில் தேய்த்துக்கொண்டாவது, வேறுவித யுக்தியினாலாவது ஒரு தடவையிலேயே மூக்குக்குள் தாரையாக விடவேண்டும். நஸ்யங்கள் பிரயோகிக்கப்படுகையில் தலையை அசைத்தல், கோபித்தல், பேசுதல், மூக்கை உறிஞ்சுதல், சிரித்தல் இவைகளும் கூடா; இவற்றைச் செய்தால், மூக்கில் பிரயோகித்த ஸ்ரேஹம் உட்செல்லாது; அதனால் இருமல், பிரதிச்யாயம், தலைநோய், கண்ணோய் முதலியவைகளும் ஸம்பவிக்கும். தொண்டைக்கு மேற்புறத்திலும் மூக்கின் அடித்தொகுதியிலுமுள்ள ச்ருங்காடகம்¹ என்கிற பாகத்தை ஓளவுதம் நன்றாகப் பரிசித்து ஈரமாக்குமளவும் அதை அவ்விதமே மூக்கில் வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்; அதை விழுங்கக் கூடாது; அவ்வாறுகூடைய சக்திக்கியன்றவாறு ஐந்து மாத்திராக லமோ, ஏழு மாத்திராகாலமோ, பத்து மாத்திரா காலமோ ஓளவுதத்தை நாசியினுள் வைத்துக்கொண்டிருந்து நாசி, முகம் இவற்றுள் சேர்ந்துள்ள கபம் முதலிய திரவங்களை உட்கார்த்துகொண்டு காறித் துப்பி விடவும்; மூக்கின் வலது புறத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு இடது மூக்கை இடது பக்கவாட்டிலும், இடது நாசியை அமுத்திக்கொண்டு

1. ச்ருங்காடகம்:—மூக்கின் உட்புறத்து த்வாரமும், காது, கண், தொண்டை இவற்றின் த்வாரங்களும் ஒன்று கூடும் இடம்; அகையிலேயே நாற்சந்திமைக் குறிப்பிடுவதான ச்ருங்காடகம் என்கிற பெயர் அவ்விடத்திற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட தென்றற்கி.

வலது நாசியை வலது பக்கவாட்டிலும் நன்றாகச் சிந்தவேண்டும்; ஆனால் தனக்கு நேர் எதிரில் சிந்தக்கூடாது. நஸ்யம் நிறைவேறியவுடனே மன வருத்தமுண்டாவதையும், இரஜோகுணம் முதலியவற்றின் எழுச்சியால் கோபம் நேரிடுவதையும் விலக்கவேண்டும்; தூறு நிமிஷங்களிலும் நித்திரையின்றி மல்லாந்து படுத்துக்கொண்டிருக்கவும். விரேசன நஸ்யம் செய்த பிறகு கூட இவ்விதம் பண்ண வேண்டியதுடன் தூமபானமாவது, களக்கரஹமாவது செய்வது ஹிதமாகும். 47—56.

நஸ்யம் நீர்த் பிரயோகித்ததற்கு முன்று முக்கியக் குறிகளும் பிறகு சேரியவேண்டிய உபாராங்கனும்:—முறைப்படி நஸ்யமிடப்பட்டதற்கு முன்று முக்கியமான குறிகளை சாஸ்திரஞ்ஞர் கூறுவர்; அவை—சுத்தியோகம், ஹிநயோகம், அதியோகம் என்பவையாம். (1) மனது இலகுவாயிருப்பதாக உணர்ச்சியுண்டாதல், நாசி, செவி, நேத்திரம், தொண்டை முதலிய அவயவங்களிலுள்ள த்வாரங்கள் சுத்தமாகத், நிவ்ருத்தி செய்யவேண்டிய வியாதி சாத்தமாதல், மனதும் இந்தியங்களும் தெளிவடைதல் என்னும் இவை சிரஸ்ஸு சுத்தியானதன் குறிகளாம். (2) கண்டத்திற்கு மேலுள்ள அவயவங்களில் ஒரு விதமான அரிப்பு, அவ்வயவங்களில் ஏதேனும் கசிவுகளுண்டாதல், டாரமாயிருப்பதுபோலத் தோற்றுதல், கண், மூக்கு முதலிய இந்திய த்வாரங்களிலிருந்து கபம் அதிகமாகக் கசிதல் என்பவை சிரஸ்ஸு வேண்டியவளவு சுத்தியாகாமலிருப்பதை—என்றால் ஹிநயோகத்தை—அறிவிக்கும் குறிகளாம். (3) உருகிய மூளை போன்ற பதார்த்தம் அறிவிக்கும் குறிகளாம். (4) உருகிய மூளை போன்ற பதார்த்தம் மூக்கு முதலானதிலிருந்து வெளி வருதல், வாயு விருத்தியாதல், இந்தியங்கள் ப்ராரத்தியடைதல், சிரஸ்ஸு குணியமாயிருப்பதுபோலத் தோற்றுவது என்னும் இவை சிரஸ்ஸு மிதமிஞ்சி சுத்தியெய்யப்பட்டதன் குறிகளாம். சிரஸ்ஸு நன்கு சுத்தமாகாமலிருந்தால் கபஹமான சிகிதையையும், மிதமிஞ்சி சுத்தி செய்திருந்தால் வாத்தஹமான சிகிதையையும் அனுகூலமாயிருக்கும்; நன்கு சுத்தியாயிருந்தால் க்ருத ஸம்பூந்தமான ஓளவுதத்தை நஸ்யமாக உபயோகிப்பது நலம். 57—61.

நஸ்யநீதில் அதிஸ்நிந்தக் குறிகளும் அதன் பரிஹாரமும்:—மிதமிஞ்சி ஸ்ரேஹ நஸ்யத்தைப் பிரயோகிப்பதால் கபம் அதிகமாகக்

கடியும்; சிரோபாரமுண்டாகும்; இந்திரியங்கள் விகாரங்கொள்ளும். இவ்வித லக்ஷணங்கள் ஸம்பவித்தால் அப்பொழுது ரூக்ஷணமான நஸ்யத்தைப் பிரயோகிக்கவேண்டும்; சரீரத்திற்கு ஸ்மிக்த்தத் தன்மையுண்டாக்காத ஆஹாரங்களையும் கொடுத்து, நஸ்யத்திற்குப் பிறகு செய்யவேண்டிய இதர உபசாரங்களையும் செய்யவேண்டும். 62½.

பஞ்ச கர்மங்கள்:—இதுவரையிலும் வமனம், விரேசனம், நிருஹஸ்தி, அநுவாஸனவஸ்தி, நஸ்யம் என்று சரீரத்தைச் சுத்திச் செய்வதற்கேற்ற ஐந்துவிதமான சிகிதஸ்கிரமங்கள் கூறப்பட்டன; இவ்வைந்தையும் முனிச்சுவர்கள் 'பஞ்சகர்மங்கள்' என்பார்கள். 63½.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

தாமபான விதி.

ஆறுவித தாமபானங்கள்:—வியாதிகளில் பிரயோகிக்கப்படும் தாமமானது சமனம், ப்ருஹ்மணம், ரேசனம், காஸஹரம், வாமனம், வ்ரண தூபனம் என்று ஆறுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சமனமென்னும் தாமத்திற்கு 'மத்யமதாமம்', 'ப்ராயோகிக தாமம்' என்று வேறிரண்டு பெயர்களாண்டு. அவ்விதமே ப்ருஹ்மணத்திற்கு 'ஸ்நேஹன தாமம்', 'பருதுதாமம்' என்றும் வேறு இரண்டு பெயர்கள் வழங்கப்படும். ரேசனதாமத்திற்கும் 'சோதனதாமம்', 'தீக்ஷணதாமம்' என்று வேறு பெயர்கள் உண்டு. 1—2½.

தாமபானத்திற்குத் தராதவர்கள்:—மிகவும் சோர்ந்துபோனவன், பயந்தவன், துயரமுள்ளவன், அப்பொழுதே வஸ்தி செய்து கொண்டவன், விரேகசிகிதனை செய்துகொண்டவன், இரவில் கண் விழித்தவன், நாவறட்சியுள்ளவன், சரீரதாபமுள்ளவன், வாய்உலர்ந்து வருந்துபவன், மஹோதரம் முதலிய உதாரோகமுள்ளவன், சிவஸ்வரில் தாபமதிகரித்தவன், நிமிரமென்னும் நேத்திரரோகமுடையவன், வாந்தி செய்பவன், வயிற்றுப்பொருமலுள்ளவன், உரகூதவியாதியினால் வருந்துபவன், பிரமேஹரோகி, பண்டுரோகி, கப்பினி, ரூக்ஷசரீரமுள்ளவன், தேகம் மெலிந்தவன், பால்-தேன்-நெய்-ஆஸவம் முதலிய மத்திய கைகள், அன்னம்-தயிர்-மத்வியம் இவற்றை உட்கொண்டவர்கள், சிறுவர்கள், கிழவர் ஆகிய இவர்கள் தாமபானத்திற்கு உரியவராகார். 3—6.

ஹை உட்கொண்டவர்கள், சிறுவர்கள், கிழவர் ஆகிய இவர்கள் தாமபானத்திற்கு உரியவராகார். 3—6.

முறை தவறிய தாமபானத்திற்குப் பரிஹாசங்கள்:—காலம் தவறியும் அளவு மீறியும் தாமமுட்கொள்வதால் அநேகம் தீங்குகள் ஸம்பவிப்பதுண்டு. அவ்விதமான தீங்குகளில் க்ருதபானம் செய்தல், நஸ்யமிடுதல், அஞ்ஜனமிடுதல், தர்ப்பணசிகிதனை, இவற்றை உபயோகிக்கவேண்டும்; மேலும் க்ருதம், கருப்பஞ்சாறு, திராசை, சர்க்கரை சேர்த்து செய்த பானகம், பால்-இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றையாவது, மதுராஸமுள்ள வேறு பதார்த்தங்களுையாவது, புளிப்பான பதார்த்தங்களுையாவது அக்கோளாறுகளைத் தணிப்பதற்கு உபயோகிக்கலாம். 7, 8.

தாமபானத்திற்கேற்ற வயது:—தாமபானம் பன்னிரண்டாவது வயது முதற்கொண்டு உபயோகிக்கக்கூடியது; என்பது வயதுக்குப் பிறகு அதை உபயோகிக்கக்கூடாது. 8½.

தாமபானத்தின் பொதுவான உபயோகங்கள்:—தாமத்தை முறை தவறாமல் பிரயோகித்தால் காஸம், ச்வாஸம், பிரதிச்யாபம், மந்யாஸ்தம்பம், ஹதுஸ்தம்பம், தலைவலி, வாதரோகங்கள், கபரோகங்கள் இவை நிவ்ருத்தியாகுமென்று பொதுவாகக் கூறலாம். தாமத்தைத் தகுந்தவாறு பிரயோகித்துவரும் புருஷனுக்கு நேத்திரம் முதலிய இந்திரியங்களும் மனதும் தெளிவுறும்; வாக்கும் ஸ்பஷ்டமாகும்; தலைமயிர் மீசை பற்கள் இவை திடப்படும்; முகமும் ஸுகந்தமுள்ளதாயிருக்கும். 9—10½.

தாம நாடியின் உருவம்:—தாமபானத்திற்குப் பயோகிக்கக்கூடிய குழாய் 'தாமநாடி' எனப்படும். அத்தாமநாடியில் மூன்று கணுக்களை ஏற்படுத்தி மூன்று பாகங்களாக அதைச் செய்யவேண்டும். அது ஒரு சுண்ணவிரல் பருமனுடையதாகவும், அதன் த்வாரம் ஒரு கடலை நுழையக்கூடியதாகவும் அமைக்கப்படவேண்டும். சமனதாமத்திற்கான தாமநாடியை ரோகியின் விரல்களைக்கொண்டு நூற்பது அநுபூலம் நீளமுடையதாகச் செய்யவேண்டும்; ம்ருதுதாமத்திற்கு மூப்

1. அஞ்ஜனம், தர்ப்பணம் என்பவைகளைப் பற்றி இக்கண்டத்தின் 13-வது அத்தியாத்தில் விவரம் பார்க்க.

பத்திரண்டு அங்குலம் நீளமுடையதாகவும், தீக்ஷண தாமத்திற்கு இருபத்து நான்கு அங்குலமுடையதாகவுந், காஸஹரமான தாமத்திற்குப் பதினாறு அங்குலமுள்ளதாகவும், வமன தாமத்திற்கும் வ்ரண தூபனத்திற்கும் பத்து அங்குலம் நீளமாகவுச் செய்யப்படவேண்டும். அதன் பருமன் டெருங்கடலையின் சுற்றளவுக்கு ஸமானமாகவும், அதன் த்வாரம் ஒரு கொள் நுழையக்கூடிய அளவுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். 11—14.

தாமவந்தீத்யும் அநர் உபயோகங்களும்:—பன்னிரண்டு அங்குலம் நீளமுடைய மிகவும் வழுமுண்டதான ஓர் ஈர்க்கை பெடுத்து, தாமம் செய்வதற்கான ஓளவுதச் சரக்குகளை நன்கு கல்கமாய் அரைத்து, கால்பலமெனக் கல்கத்தை அந்த ஈர்க்கின்மேல் எட்டு அங்குலமளவும் தடவி, நிழலில் அதை உலர்த்தியபிறகு, அதனுள் அடங்கியுள்ள ஈர்க்கை மெதுவாகக் கழற்றிவிட்டு, அக்குழாய்போன்ற வர்த்தியை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளவுந். பிறகு அந்த வர்த்தியை ஏதேனும் தகுந்த ஸ்நேஹத்தினால் நனைத்து, அதன் முனையை அக்னியிற் காட்டிப் பற்ற வைத்து, அதன் மற்றொரு முனையை முற்கூறிய நாடியாகும் நேத்திரத்தில் உட்செலுத்தி, அதிலிருந்து வரும் தாமத்தை வாயால் உட்கொள்ளவேண்டும்; உட்கொண்ட தாமத்தை வாயாலேயே வெளியிடவேண்டும். பிறகு நாசிகளால் உட்கொண்டு அதையும் வாயாலேயே வெளியிடவேண்டியது. 15—17½.

தாமமுபயோகிப்பதற்கேற்ற மந்திரேருவித நருவி:—ஓர் அகன்ற அகலில் விண்ணங்களுக்கு தாமம் போடுவதற்கு உபயோகமான ஓளவுதச் சரக்குகளைக் கல்கமாகச் செய்து வைத்து, நெருப்புத் தழல்களையும் போட்டு, அதன் மேல் நடுவில் த்வாரத்துடன் கூடிய மற்றொரு அகலை மூடவேண்மே; பிறகு அந்த த்வாரத்தில் தாமநாடியின் ஒரு முனையை நுழைத்து, அக்குழாயினூடே வரும் புகையைக்கொண்டே வ்ரணங்களுக்குத் தூபிட்டவேண்டும். 18½.

அந்நத தாமத்திற்குந் தருந் கல்க நிரவ்யங்கள்:—சமன தாமத்திற்கு ஸ்நேஹம் கல்கத் ஏலாநிகணகல்கமும், ம்ருது தாமத்திற்கு

1. ஏலாநிகணம்—ஏலம், சிற்றேலர், மட்டிப்பால், வாஸணைப்புல், சோஷ்டம், ஜடாமாய்வரி, வெட்டி வேர், காவட்டம்புல், நாகப்பூ,

ஸ்ரீஜரஸமும், ரோசன தாமத்திற்கு தீக்ஷணகல்கமும், காஸஹர தாமத்திற்கு மிளகு, காட்டுத்திப்பிலி இவற்றால் செய்த கல்கமும், வமன தாமத்திற்கு ஸ்நாயு வென்னும் ஒருவித வன்மையான தசை 1, சர்மம் முதலியதின் கல்கமும், வ்ரணஹரமான தூபத்திற்கு வேம்பு வசம்பு முதலிய பொருட்களால் செய்த கல்கமும் தகுந்தவையாம். 19—20½.

நிருஹங்களில் தூபம் போடுவதற்கேற்ற வஸ்துக்கள்:—ரோகங்களை நிவ்ருத்தி செய்வதற்காக நிருஹங்களில் தூபம் போடுவதற்கேற்ற சரக்குகளாவன:—மயிலிறகு, வேப்பிலை, கண்டங் கத்திரிக்காய், மிளகு, பெருங்காயம், ஜடாமாய்வரி, பரித்திக்கொட்டை, ஆட்டு மயிர், பாம்புத்தோல், பூனையின் மலம், யானையின் தந்தம் இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து, நெய்யிற் கலந்து, வீடுகளில் தூபம்போட சுகல பாலக்கிரஹங்களும் தீரும்; பிசாசுக்களையும் இராசுஸர்களையும் போக்குவதற்கும் இவ்வித தூபங்கள் ஏற்றவையாம்; இதனால் சுகல ஜ்வரங்களும் சாந்தமாகும். 21—24.

தாமபாவந்தீதிலான தீங்குகளின் பரிஹாரமுறை:—தாமபானத்தினால் நேரிடும் தீங்குகளில் ரோசன நஸ்யத்திற்குக் கூறிய பரிஹார முறைகளையே உபயோகிக்கவேண்டும். 24½.

தாம நாடிக்கேற்ற வஸ்துக்கள்:—தாமபானத்திற்கான நாடிகள் அல்லது நேத்திரங்களைச் செய்வதற்குப் பலவிதமான ஸ்நேஹங்களையும் சவுட்டுக்கோரை அல்லது மூங்கில் முதலியவற்றையும் உபயோகிக்கலாம், 25.

கச்சோரம், கருவாப்பட்டை, இலவங்கப்பத்திரி, கிந்திதகரம், சாமந்தி, போளம், புலியுகிரென்னும் வாஸணை வஸ்து, தேவதாரு, அகில், ஸரள விருகம், குங்குமப்பூ, கருங்கச்சோரம், குங்கிலியம், ஸ்ரீஜரஸம், குந்தருகம், சரக்கொன்றை, நாககேஸரம் இவற்றின் சேர்க்கை.

1. ஸ்நாயு:—இதைப்பற்றி 26-வது பக்கம் பார்க்க.

பத்தாவது உத்தியாயம்.

கண்ணோஷாதி விதி !

நான்துவம் கண்டேடிப் பபளிராற்றங்கள்:—ஸ்நேஹநகண்டேடிப், சபர ண்டேடிப், சோதநகண்டேடிப், ரோடணகண்டேடிப் என்று கண்டேடிவிதி நான்கு வகைப்படும். சபளகராற்றமும் ஸ்நேஹநம் முதலான நான்குவித பேதங்களடையதாய். 1.

நான்குவித மண்ணேஷங்களுந்தான் வஸ்துந்நளும் வியாதி களும்:—வாதரோகங்களில் ஸ்விக்கத்தமும் உஷ்ணமுமான திரவியங்க ளால் ஸ்நேஹக கண்ஷேதமும், பித்தரோகங்களில் மதுரமும் தீதளமு மான உஷ்ணத்தினாக்கொண்டு சாரம் அல்லது ப்ரஸாதம் என்கிற கண்ஷேதமும், கபரோகங்களில் காரம் புளிப்பு உப்பு இவ்வித சுவை யுடன் கூடிமனவையும் உஷ்ண வீர்யமுமுள்ள பதார்த்தங்களால் சோதக கண்ஷேதமும், விமானங்களில் துவர்ப்பு சேப்பு மதுரம் இச்சுவையுள்ள உஷ்ணத்தினால் இளஞ்சூடாக ரோபணகண்ஷேதமும் செய்யவேண் டெ. 23.

கண்டேஷு கபளங்களிங் பேதம்:—நான்குவித கண்டேஷங்கள் கூறப்பட்டன; கபளங்கரஹங்களும் அங்குணமே நான்குவிதமாம். வாய் நிரம்பவும் அசைக்கமுடியாமல் ஏதேனும் நிரவவஸ்துவைச் சேர்த்து செய்யப்படும் முறை 'கண்டேஷம்' என்றும், அசைவதாயிருந்தால் அதுவே 'கபளம்' என்றும் வழங்கப்படும்; ஆனால் கண்டேஷம் நிரவ வஸ்துக்களாஹும், கபளங்கரஹம் கல்கத்தினாலும் செய்யவேண்டியவை. மேலும் கண்டேஷமாக உபயோகிக்கப்படும் நிரவவஸ்துக்களில் கோல பிரமாணம் ஞ்ரணமும், கபளங்கரஹத்தில் கர்ஷபிரமாணம் கல்க வஸ்து, யும் சேர்க்கவேண்டும். 3—5.

கண்ணோட்டியையுமுறை முதலியது:—கண்ணோட்டி, கபளம் முதலியவை ஐந்தாவது வயது முதற்கொண்டு செய்யத்தக்கந்தவை. நெற்

1. கண்டேயம்:—ரோகபரிஹாரத்திற்கான ஏதாவது திரவ வஸ்துவை வாயில் வைத்துக்கொண்டு கொப்புளிக்க உபயோகிக்கும் ஓனஷிதப் பிரயோக முறை.

திக்கட்டு, தொண்டை முதலியவற்றிற்கு ஸ்வேதனம் செய்துகொண்டு, ஆஸனத்தில் நன்றாக உட்கார்ந்தவாறு கண்டேஷம் செய்துகொள்ள வேண்டும். வாத வியாதிகளில் மூன்று முறையும், பித்த வியாதிகளில் ஐந்து முறையும், கபவியாதிகளில் ஏழு முறையும் கண்டேஷம் செய்ய வேண்டும். மேலும் எப்பொழுது வாயில் கபம் நிரம்பவும் சுரந்து வீடுகின்றதோ, தோஷமாவது சிதைவுற்று ஸௌக்கியமுண்டானதாகத் தோற்றுக்கின்றதோ, நேத்திரத்திலிருந்தும் நாசியிலிருந்தும் கபம் முதலியது கசிந்து வெளிவருகின்றதோ அதுவரையில் கண்டேஷத்திரவத்தைக் கொப்புளித்துவிடாமல் வாயில் வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். கண்டேஷத்தைப் பிரயோகிப்பதற்கு இவை பொதுவான விதிகளாகும். 6—7½.

சில வியாதிகளுக்கேற்ப கண்டோஷங்கள்:—என்றால் பிண்ணனாகக் குக்கை ஜலம், பால், ஏதேனும் ஸ்நேஹம் இவற்றின் ஏதாவது ஒன்று ஸ்நேஹநகண்டோஷம் செய்வதற்கு ஏற்றதாகும். என், கருநெய்தல், நெய், சர்க்கரை, பால் இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றை ஸம் அளவான தேனோடு கலந்து கண்டோஷமாக உபயோகித்தால் வாயிலுண்டான எரித்தல் நிக்ருத்தியாகும். தேனேமாத்திரம் கண்டோஷமாக உபயோகித்தால் மூகம் நிர்மலமாகும். வாயிலுண்டான விரணங்களும், எரித்தலும், நாவறட்சியும் நீங்கும். விஷ ஸம்பந்தத்தினாலுண்டாகும் தோஷங்களிலும், கூறாமல் அக்னி இவற்றின் ஸம்பந்தத்தாலான ஆழற்சிகளிலும் நெய்யையாவது பாலையாவது கண்டோஷமாக உபயோகிக்கலாம். பற்கள் பலஹ்நைமடைந்து ஆட்டங்கொள்ளுமானால் அதில்தைலம், இந்துப்பு இவற்றைக் கலந்து கண்டோஷம் செய்வது நலம். நாவறட்சி, அரோசகம் இவற்றில் காஞ்சி கமென்னும் காடியை கண்டோஷம் செய்வதால். அவை சந்தமாகும். கபம் பிரகோபித்திருந்தால் இந்துப்பு, த்ரிக்கி, வெண்கிரு, இஞ்சி இவற்றைச் சேர்த்து கண்டோஷம் செய்யலாம். கபம் பிரகோபித்திருக்கையிலும், இரத்தபித்தரோகத்திலும் தாபிலை, தேன் இவை சேர்ந்த கண்டோஷம் சிறந்த குணத்தருள். மரமஞ்சள், சிந்தில், த்ரிபிலை, திராகை, ஜாதிபத்திரி, பூனைக்காலி இவற்றை க்வாதம் செய்து ஆறியபிறகு, அதில் ஆறில் ஒரு பங்கு தேனையும் கலந்து கண்டோஷமாக உபயோகித்தால் ஸந்திபாதத்தினாலான வாய்ப்புண் நிக்ருத்தியாகும். 8—14.

ப்ரதிஸாரண-கபளகாரணங்கள்:—எந்த ஓளவுதங்களைக்கொண்டு கண்டேதம் செய்யப்படுகிறதோ அதே ஓளவுதங்களால் 'ப்ரதிஸாரணம்' செய்யலாம். களக்ரஹமும் அவற்றுகேயே செய்யப் படலாம். 15.

மதிவலங்காதி கபளகாரணம்:—கொடிமாதளையின் சோறு, இந்துப்பு, மிளகு இவற்றைச் சேர்த்து கபளக்ரஹம் செய்ய, உணர்ச்சி யின்மையும் கபவாதங்களாலுண்டாகும் அரோசகமும் நீங்கும். 16.

ப்ரதிஸாரணம் மூன்று விதம்:—கல்கர், லேஹ்யம், சூர்ணம் என்று ப்ரதிஸாரணம் மூன்று வகைப்படும். முகத்திலுண்டாகும் வீரணங்களைப் போக்குவதற்கே ப்ரதிஸாரணத்திற்கான ஓளவுதங் களை விரல்முனையில் எடுத்து முகத்தினுள் அந்தந்த வியாதிகளுக் கேற்றவாறு தடவவேண்டும். 17.

குஷ்டாதி ப்ரதிஸாரணம்:—கோஷ்டம், மரமஞ்சள், மஞ்ஜிஷ்டி, வட்டத்திருப்பி, கடுகரோகணி, சதகுப்பி, பெருங்குரும்பை, கோரைக் கிழங்கு, வெள்ளிலோத்தி இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து ப்ரதிஸாரணம் செய்தால் வாயிலுண்டாகும் இரத்தப் பெருக்கு, பல்வலி, வீக் கம், எரித்தல் முதலியவை நிவ்ருத்தியாகும். 18.

கண்டேஷத்தின் மூன்று யோகங்கள்:—(1)கண்டேஷத்தை வேண் டியவளவு செய்யாவிட்டால் அது ஹீனயோகம் எனப்படும்; ஹீன யோகத்தினால் கபம் அதிகமாகச் சூரத்தல், சுவையறியமுடியாமற் போதல், அரோசகம் இக்கோளாறுகள் உண்டாகும்.(2) அளவு மீதி செய்யப்படுமானால் அது அதியோகம் எனப்படும்; அதனால் வாயில் புண்களும், நாவுறட்சியும், தாஹமும், சோர்வும் ஸம்பவிக்கும். (3)கண் டேஷத்தினால் தோஷங்கள் நன்றாக வெளிப்பட்டு ஆரோக்கியமுண்டா னால் அது ஸம்யக்யோகம் எனப்படும்; அப்பொழுது வியாதி நிவ் ருத்தியாதல், மனதுக்கு திருப்தி யுண்டாதல், முகம் நிரம்லமாவ துடன் தனது காரியங்களை எளிதில் செய்வதற்கேற்ற வல்லமை

1. ப்ரதிஸாரணம்—வாயினுட்புறத்தில் முக்கியமாய் தொண் டையினுள் கபம் அதிகரித்துண்டாகும் வீக்கம் அல்லது வீரணம் முதலியவற்றைப் போக்குவதற்குப் பூசப்படும் ஓளவுதம்.

யைப் பெறுதல், 1 இந்திரியங்களைல்லாம் தெளிவுறுதல் என்னும் இவை கண்டேஷம் நன்கு நிறைவேறியதன் இலக்ஷணங்களாகும். 19—20.

பதினோராவது அத்தியாயம்.

லேபநாதி விதி.

லேபநாதி மூன்றுவித முகலேபநாதி.—லேபநாதி¹ லேபம் என்றும், ஆலேபநம் என்றும் கூறுவர். அதில் முகத்தில் பூசப்படுவது 'முகலேபம்' என்று சொல்லப்படும்; முகலேபமானது தோஷஹரம், விஷஹரம், வர்ணயம் என்று மூன்று வகைப்படும். அந்த லேப நத்தை அரை அங்குலம் கனமாகவும், அதில் மூன்றிலொரு பங்கு கனமாகவும், அல்லது அதில் நான்கில் ஒரு பங்கு கனமுள்ளதாகவும் முகத்திற் பூசவேண்டும். முகலேபநம் ஈரமாக இருக்கும் வரையிலும் அது வியாதிகளை அகற்றும்; உலர்ந்துவிட்டால் முகத்தின் பொலி வைப் போக்கிவிடும். 1, 2.

புநீநவாதி லேபம்.—வெள்ளைச்சாறடை, மரமஞ்சள், சுக்கு, வெண் கடுகு, முருங்கப்பட்டை இவற்றைக் காடிவிட்டு அரைத்து லேபநம் செய்ய சுகல சோதைகளும் தீரும். 3.

விபீத பலமஜ்ஜா லேபம்.—தான்றிக்காயின் விதையை அரைத்து லேபநம் செய்ய முகத்திலுண்டாகும் அழற்சி, வேதனை முதலியவை நிவ்ருத்தியாகும். 3.

தாங்க லேபம்.—காட்டு வாகைப்பூ, அதிமதுரம், கிரந்திகரம், இரத்த சந்தரம், ஏலக்காய், ஜடாமாஸி, மஞ்சள், மரமஞ்சள், கோஷ்டம், வெட்டிவேர் இப்பத்துச் சர்க்குகளின் சேர்க்கைக்கு

1. வாயில் கபம் அதிகரித்து வீரணங்களோ வீக்கமோ உண் டாயிருந்தால் வாயை அசைப்பதற்கும், உணவுகளை மெல்லுவதற்கும் முடியாதல்லவா? கண்டேஷத்தை நன்கு நிறைவேற்றிய பிறகு அவ் வித கஷ்டம் நிவாரணமாவதால், முகம் தனது வேலையை நன்கு நிறை வேற்ற வல்லதாகித் தென்று கூறப்பட்டதென்க.

2. லேபநம்—பூச்சு மருந்து.

‘தசாங்கம்’ எனப் பெயர்; இவற்றை வெகு றுண்மையாகப் பொடி செய்து, ஐந்தில் ஒரு பங்கு நெய் கலந்து, ஜலமும் சேர்த்து லேபமாகச் செய்யலாம். இதனால் வீஸ்ப்பங்கள், விஷ ஸம்பந்தமான கொப்புளங்கள், வீக்கங்கள், மற்றும் கெட்டுப்போன புண்கள் இவை நீங்கும். 4—6.

நிலாதி லேபங்கள்.—என், ஆட்டுப்பால் இரண்டையும் அரைத்து, அத்துடன் வெண்ணெயையும் கலந்து லேபமாக உபயோகித்தால் சேராம்கொட்டைப் பாலாலுண்டான வீக்கம் நீரும்; கருத்த மண், என் இவற்றை அரைத்து வெண்ணெயைக் கலந்தும் இவ்வீக்கத்தின் மேலுபயோகிக்க நற்குண முண்டாகும். 7.

லாங்குலியாதி லேபம்.—கலப்பைக் கிழங்கு 1 அதிவிடயம், சுரைவெர், புடலம்பேர், கொடிமாதளை இவற்றை நன்றாகக் காஞ்சிசும் சேர்த்து அரைத்து லேபமாகப் பூசினால், பூச்சிக்கடிகளாலுண்டாகும் கொப்புளங்கள் சாந்தமாகும். 8.

ரக்திந்தாதி லேபம்.—இரத்தசந்தனம், மஞ்ஜிஷ்டி, வெள்ளி லோத்தி, கோஷ்டம், ரூபஸ், ஜலமாமொட்டுகள், சிறுகடலை இவற்றை லேபமாகச் செய்து உபயோகித்தால் வயங்கமென்னும் வங்கு குணமாவதுடன் முகத்திற்கு ஒருவித காந்தியும் உண்டாகும். 9.

மாதுலுங்காதி லேபம்.—கொம்பட்டி மாதளையின் வேர், மனச்சிலை, நெய், சாணிப்பால் இவற்றை லேபமாகச் செய்து உபயோகிக்க வடங்கம், கட்டிகள், காலமென்னும் கறுப்பான், மற்றும் சர்மலியாதி இவை நீருவதுடன் முககாந்தியும் உண்டாகும். 10.

லோநாதி லேபம்.—வெள்ளிலோத்தி, கொத்துமல்லி விதை, வசம்பு, இவற்றின் லேபத்தினால் மொளவனப் பருவத்துப்பருக்கள் போய் விடும். மிளகையும் கோரோசனையையும் சேர்த்தும் முகப்பருக்களில் லேபமாக உபயோகிக்கலாம். 11.

ஸிந்தாரித்தாதி லேபம்.—வெண்கடுகு, வசம்பு, வெள்ளிலோத்தி, இந்துப்பு, இவற்றைவாவது, மருதம்பட்டையைத் தேனில் இழைத்தாவது, மஞ்ஜிஷ்டியைத் தேனில் இழைத்தாவது, வெள்ளைக்குறிதரை

1. லாங்குலீ—இதை தேங்காய் என்று சிலரும், கலப்பைக் கிழங்கு என்று சிலரும், நீர்த்துப்பிலியென்று சிலரும் வழங்குவர்.

யின் குளம்பை எரித்து அக் கரியை வெண்ணெயிற் கலந்தாவது வயங்கங்களில் உபயோகிக்கலாம். 12½.

அர்க்ககாதி லேபம்.—மஞ்சளைப் பொடி செய்து எருக்கம் பாலோடு கலந்து லேபநம் செய்வதால், முகத்தில் வெகு நாட்களாயுண்டாயிருக்கும் கருநிறம் நிச்சயமாய் நிவ்ருத்தியாகும். 13½.

வடபத்ராதி லேபம்.—பழுத்த ஆலிலை, குருக்கத்திப்பூ, இரத்த சந்தனம், கோஷ்டம், மரமஞ்சள், வெள்ளிலோத்தி இவற்றை லேபமாகச் செய்து உபயோகிக்க யுலாநடபிகா, வயங்கம், நீலிகா என்னும் பரு இவை தீரும். 14, 15.

பிளியாகாதி லேபம்.—பழைய எள்ளுப் பிண்ணாக்கு, கோழியின் மலம் இவ்விரண்டையும் பசுவின் மூத்திரத்தில் அரைத்து, லேபமாக உபயோகிக்க சிரஸ்விலுண்டாகும் அருமலிகா என்கிற விரணங்கள் நீங்கும். 16.

கந்திராதி லேபம்.—கருங்காலிப்பட்டை, வேப்பம்பட்டை, நாவல் பட்டை இவற்றைப் பசுமூத்திரத்தினால் அரைத்து, அல்லது குடமல்லிகைப்பட்டை, இந்துப்பு இவ்விரண்டையும் சேர்த்து அரைத்து லேபமாக உபயோகித்தால் அருமலிகா என்கிற விரணங்கள் சாந்தமாகும். 17.

பிரியாள் பிளாதி லேபம்.—முறளம்விதை, அதிமதுரம், கோஷ்டம், உளுந்து, இந்துப்பு, தேன் இவற்றின் லேபத்தை கபாலத்தின் மேல் சர்மம் வெடித்துப் போகும்போது உபயோகிக்கலாம். 18.

காகுலலேபமும் ஜும்பிளாதி லேபமும்.—கசகசாவிதையைப் பால் சேர்த்து அரைத்து லேபமாகப் பூசினால் கபாலசர்மத்தின் வெடிப்பு குணமாகும். அல்லது மாங்கொட்டையின் உட்பருப்பையும் கடுக்காயையும் ஸம்பாகமாகச் சூர்ணம் செய்து, பாலில் கலந்து லேபமாக உபயோகித்தாலும் மிகக் குருமான வெடிப்பு நிவ்ருத்தியாகும். 19½.

நிக்தபடோலால லேபம்.—பேய்ப்புடலின் சாற்றைச் சிரஸ்விலில் லேபமாக உபயோகித்து வந்தால் இந்தரலுப்தம் என்கிற தலையிர் உதிர்தல் மூன்று தினங்களில் நிவ்ருத்தியாய்விடும். 20½.

ப்ருஹதீரஸாதி லேபம் முதலியன.—கண்டங்கத்திரியின் சாற்றையும் தேனையும் கலந்து சிரஸ்விலில் பூசுவதாலும், குன்றுமணியின்

நாளகாதி லேபம்.—தாளகம் இரண்டு சாணமெடை, சங்க ரூர்ணம் ஆறு சாணமெடை, பலாசகாரம் இரண்டு சாணமெடை இவற்றைச் சேர்த்து, வாழைத்தண்டின் சாற்றால்வது, எருக்கிலை யின் சாற்றால்வது ஆட்டி, சிரஸ்வலில் மயிர்களை சிரைத்துவிட்டு ஏழு முறை லேபம் செய்து வந்தால் மயிர்கள் முற்றிலும் உதிர்ந்து விடும். 38, 39.

ஸ்வாஸ்யாதி லேபம்.—பொன்னாலிதை, அன்ன பேதி, வாய்விடக்கம், மனச்சிலை, கோரோசனை, இந்துப்பு இவற்றை அரைத்து லேபம் செய்து வந்தால் வெண் குஷ்டம் தீரும். 40.

வாயஸ்யாதி லேபம்.—மணத்தக்காளி, தகரலிதை, கோஷ்டம், திப்பிலி இவற்றை அரைத்து ஆட்டு மூத்திரத்திற் குழைத்துத் தடவிவந்தால் வெண்குஷ்டம் நிவாரணமாகும். 41.

இரண்டாவது நாளகாதி லேபம்.—தாளகம் ஒரு சாணமெடை, வாலுளுவை நான்கு சாணமெடை இரண்டையும் ரூர்ணம் செய்து, பசு மூத்திரத்தில் அரைத்துத் தடவ வெண்குஷ்டம் நிவருத்தியாகும். 42.

வாதகீசியாதி லேபம்.—கார்ப்போகாசி, நீர்வஞ்சி, அரக்கு, பேய கத்தி, திப்பிலி, இரஸாஞ்ஜனம், இரும்புத்தூள், எள் இவற்றை ஸம பாகமாயெடுத்து, ரூர்ணம் செய்து, பசுக்களின் பித்த நீரைச் சேர்த்து, அரைத்து வைத்துக்கொண்டு உடம்பில் தடவி வர சிக்கிரம் வெண் குஷ்டம் போய்விடும். 43, 44.

இரண்டாவது தாநியாதி லேபம்.—நெல்லிக்கனி, மட்டிப் பால், யலாகாரம் இவற்றை அரைத்துக் கலந்து, காடியைவிட்டு ஆட்டி, லேபமாக உபயோகிக்க விரைமென்றும் தேமலும் நீங்கும். 45.

தாநியாதி லேபம்.—மரமஞ்சள், முள்ளங்கிலிதை, தாளகம், தேவதாரு, வெற்றிலை இவை தனித்தனியே கர்ஷப்பிரமாணம், சங்குப்பொடி ஒரு சாணமெடை இவற்றை ஜலம் விட்டு அரைத்து லேபம் செய்யவும். இதனால் எவ்விதமான தேமலும் தீரும். 46, 47.

ஹீநியாதி லேபம்.—கடுக்காய், இந்துப்பு, காலிகல், இர ஸாஞ்ஜனம், கறுப்புப்பு இவற்றை ஜலத்தினால் அரைத்து லேபமாகச் செய்து உபயோகிக்க ஸகல தேத்திரரோகங்களுக்கும் நிவாரணமாகும். 48.

இரண்டாவது குடிகா லேபம்.—இரஸாஞ்ஜனம், த்ரிகா இவற்றை அரைத்து குளிகையாக உருட்டி வைத்துக்கொண்டு நேத் திரங்களுக்குப் போட்டுவந்தால் எரித்தலோடும் தினவோடும் கூடிப் அஞ்ஜநாமிகா¹ என்கிற வியாதி நீங்கும். 49.

பாபுநாடபீஜாதி லேபம்.—தகரலிதை, வாலுளுவை, கடுகு, எள், கோஷ்டம், மரமஞ்சள், கோரைக் கிழங்கு இவற்றைச் ரூர்ணம் செய்து மோர்விட்டரைத்துப் பூசுவதால் தத்ரு என்னும் படர்தாமரை, சொறி, விசர்ச்சிகா² இவை நீங்கும். 50.

ஹேமகஷீயாதி லேபம்.—பிருத்தமண்டு விதை, வாய்விடக் கம், லிங்கம், கந்தகம், தகரலிதை, கோஷ்டம், விரிந்தாரம் இவற்றை ஒருமிக்கச் சேர்த்து, ரூர்ணம் செய்து, ஊமத்தையிலேச் சாற்றலும், வேப்பிலேச் சாற்றலும், வெற்றிலேச் சாற்றலும் தனித்தனியே அதை ஆட்டி லேபமாக உபயோகிக்கலாம். இதனால் சிரங்கு, படர் தாமரை, விசர்ச்சிகா, சொறி, ரகஸம்³ இவை சீக்கிரம் ஸ்வஸ்த்தமா கும். 51—53.

தூர்வாதி லேபம்.—அறுகம்புல், கடுக்காய், இந்துப்பு, தகர லிதை, கருக்கஞ்சாங்கோரை இவற்றை மோர் சேர்த்து அரைத்து லேபம் செய்தால் சொறியும், படர்தாமரையும் தீரும். அல்லது அறு கம்புல்லையும் மஞ்சளையும் சேர்த்தரைத்துத் தடவி வந்தால் சொறி, சிரங்கு, கிருமிரோகம், படர்தாமரை, சேதபித்தம்⁴ இவை நிவருத்தி யாகும். 54, 55.

ஸித்தாரீந்தகாதி லேபம்.—வெண்கடுகு, மஞ்சள், கோஷ்டம், தகரலிதை, எள் இவற்றைக் கடுகெண்ணெயினால் ஆட்டி லேபமாக உபயோகித்து வருவதால் படர்தாமரை நீங்கும். 56.

ராஸ்நாதி லேபம்.—சிற்றரத்தை, கருநெய்தல், தேவதாரு, வெண்சந்தனம்; அதிமதுரம், சிற்றமுட்டி இவற்றைப் பொடித்து

1. அஞ்ஜநாமிகா—76-வது பக்கம் பார்க்க.
2. விர்ச்சிகா—61-வது பக்கம் பார்க்க.
3. ரகஸம்—62-வது பக்கம் டிப்பணியும் பார்க்க.
4. சேதபித்தம்—64-வது பக்கம் பார்க்க.

ரெய்யையும் பாஸ்யும் சேர்த்து லேபமாகச் செய்து உபயோகிக்க வாததோஷத்தினாலுண்டாகும் விஸர்ப்பத்திரும். 57.

மூன்றுநாதி லேபம்—தாமரைத்தண்டு, சந்தனம், வெள்ளரி லோத்தி, வெட்டிவேர், தாமரைப்பூ, நெய்தல், நன்னரி, நெல்லிக் காய், கடுக்காய் இவற்றின் லேபம் பித்த விஸர்ப்பத்தைப் போக்கும். 58.

முன்றும் தீர்பலாதி லேபம்.—தரிசை, தாமரைக் கிழங்கு, வெட்டிவேர், வறன்ச்சண்டி, அலரி, கொறுக்கைவேர், அறுகம்புல் இவற்றை அரைத்து லேபம் செய்ய கபவிஸர்ப்பம் நிவருத்தியாகும். 59.

ஜடாமாம்பல்யாதி லேபம்.—ஜடாமாம்பல், ஸர்ஜாஸம் என்னும் பிசின், வெள்ளரிலோத்தி, அதிமதுரம், அரேணுகம், பெருங்குரும்பை, கருநெய்தல், தாமரை, காட்டுவாகைப்பூ இவற்றை சத நொதக்குதத்தினால் 1 ஆட்டி லேபம் செய்ய இரத்தபித்தமும், வாத ரகத்தமும் தீரும். 60½.

ஜுமலக லேபம்.—நெய்நீர் பொரித்த நெல்லிக்கனிகளைக் காடிகளால் அரைத்து லேபமாகச் செய்து சிரஸ்வலில் தேய்த்துவந் தால் நாசியிலிருந்து இரத்தங்கசுதல் நிவருத்தியாகும். 61½.

கோஷ்டலேபமும் 'முசுருந்தலேபமும்—கோஷ்டத்தைப் பொடித்து, காடிவிட்டு அரைத்து, ஆமணக்கெண்ணெயினால் குழைத்து, சிரஸ்வலில் தேய்க்கத் தலைவலி ஸ்வஸ்த்தமாகும். அவ்வாறே கொக்குமந்தாரப் பூவையும் அவ்விதத்தில் லேபமாக உபயோகிக்கலாம். 62½.

தேவநாதி லேபம்.—தேவதாரு, கிரந்திதகரம், கோஷ்டம், லிலாமிச்சைவேர், சுக்கு இவற்றைச் சிதைத்து, காடியினால் அரைத்து, எண்ணெயைக் கலந்து லேபம் செய்ய வாததோஷத்தினாலான தலைவலி நீங்கும். 63½.

சகந்தாதி லேபம்.—சந்தனம், வெட்டிவேர், அதிமதுரம், சிற்றா முட்டி, புரியுகரென்னும் வாஸனைத் திரவ்யம், கருநெய்தல் இவற்றை

1. சததொத க்ருதம்—தாறு தடவை ஜலத்தில் அல்லது வர்ணமமான கஷாயம் முதலியவற்றில் கடைந்து பக்குவம் செய்த நெய்.

றைப் பாலில் அரைத்து லேபமும் செய்தால் இரத்தபித்தம், தலைவலி இவை ஸ்வஸ்த்தமாகும். 64½.

முன்றும் தாநீரியாதி லேபம்.—நெல்லிக்கனி, முத்தக்காசு, வெட்டிவேர், தாமரை, அல்லிக்கிழங்கு, சந்தனம், அறுகம்புல், விலாமிச்சை, விழல்வேர் இவற்றினாலான லேபத்தை உபயோகிக்க பித்தத்தினாலுண்டான தலைவலியும், இரத்தபித்த ஸம்பந்தமான நோயும் தீரும். 65, 66.

ஹரேணுகாதி லேபம்.—அரேணுகம், கிரந்தி தகரம், கல்மரப் பட்டை, கோரைக்கிழங்கு, ஏலம், அகிறகட்டை, தேவதாரு, ஜடாமாம்பல், சிற்றாத்தை, ஆமணக்கலை இவற்றை லேபம் செய்து சிறிது இளஞ்சூடா யிருக்கையிலேயே உபயோகிக்க ச்லேஷ்மநோய் நிவருத்தியாகும். 67.

கூர்யாதி லேபம்.—சுக்கு, கோஷ்டம், தகரலிதை, தேவதாரு, காவட்டம்புல் இவற்றைப் பசுமூத்திரத்தினால் அரைத்துப் பூசு கபத்தினாலுண்டாகும் தலைவலி நீங்கும். 68.

சார்பாதி லேபம்.—நன்னரி, கோஷ்டம், அதிமதுரம், வசம்பு, கருநெய்தல் இவற்றைக் காடியினால் ஆட்டி, பிறகு எண்ணெயை விட்டுக் குழைத்துத் தடவினால் ஸாலாயாவர்த்தம், அர்த்தாவபேதம் என்னும் நோய்கள் தீரும். 69.

சதாவ்யாதி லேபம்.—தண்ணீர்விட்டான், கருநெய்தல், அறுகம்புல், எள், சாறடை இவற்றின் லேபமானது சங்ககம், அநந்தவாதம் என்கிற சிரஸ்ஸைப்பற்றிய வலிமுதலானவற்றைப் போக்கும். 70.

ப்ரலேபமும் ப்ரதேஹமும்.

ப்ரலேப-ப்ரதேஹங்கள்—இதன் பிறகு அறிஞரது கொள்கை யின்படி இன்னும் சில லேபவிதிகள் வரையப்படுகின்றன. ப்ரலேபம் என்றும், ப்ரதேஹம் என்றும் லேபம் இரண்வீதமாகும். ஈரமான எருமைத்தோலவ்வுளவு கனரக ப்ரலேப ப்ரதேஹங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பது பொதுவிதியாகும். எந்த லேபம் குளிர்ச்சியாகவும், அதிக சனமல்லாமலும், உலர்ந்துவிடக் கூடியதாகவும் செய்யப் படுகிறதோ அது ப்ரலேபம் எனப்படும். எந்த லேபம் ஈரமாகவும்,

சிறிது கணமாகவும், உஷ்ணமாகவும் செய்யப்படுகிறதோ அது ப்ரதேஹம் என்று சொல்லப்படும். இவற்றைப் ப்ரதேஹம் கப-வாதங்களா லுண்டாகும் கோளாறுகளைப் போக்கக்கூடியதாம். 71—72½.

ப்ரதேஹ-ப்ரலேபனங்களில் சில நியமங்கள்.—ப்ரலேப-ப்ரதேஹங்களை மயிர்க்கால்களினூடே பிரவேசிக்குமாறு லேபனம் செய்தால், அவற்றின் வீர்யம் மயிர்க்கால்களாலும், விரைகளென்னும் காரி ரத்தக் குழாய்களின் முகங்களாலும் சரீரமெங்கும் சேர்கிரத்திற் பரவும். இரவில் லேபனம் செய்யக்கூடாது. உலர்ந்துவரும் ப்ரலேபத்தை யெடுத்துவிடவேண்டும். ஆனால் ப்ரதேஹம் பூசப்பட்டுள்ள பாகம் உலர்ந்து அவ்விடத்தில் ஒருவாறு இடுவு கண்டு அப்பூச்சு உலர்ந்து வரு மளவும், அதை மெடுத்துவிடாமல் வைத்திருக்கலாம். இரவில் மயிர்க் கால் முனைகளில் தேகக்குடு தங்கியிருந்து சூரிய வெளிச்ச மின்மையி னால் தானே வெளிவந்து விடுமானால் இரவில் லேபனம் செய்யக் கூடாது. ஆனால் விஷயமுணர்ந்த நிபுணர்கள் அவசியமென்றறிந் தால் இரவிலும் ப்ரலேபம் முதலியதைச் செய்யலாம். 73—76.

விரணங்களில் லேபம் முதலிய கீரமம்.—இரத்தம் கபம் இவற் றின் கோளாறால் ஸம்பவிக்கும் வீக்கம் பழுக்காமலும் வெகு ஆழமாக விபாதித்து மிருந்தால், அதற்கு முதலில் வீக்கத்தைக் குறைப்பதற்கான 'சோதஹம்' என்கிற லேபமும், இரண்டாவது இரத்த மோக்ஷணமும்¹, மூன்றாவது உபநாஹஸ்வேதமும், நான்காவது சஸ்திரத்தினால் கிண்டு தோஷங்களை வெளிப்படுத்தும் முறையும், ஐந்தாவது அவ்விரணத் தைக் கழுவியோ வேறு விதமாகவோ சுத்திசெய்யும் 'சோதஹம்' என் னும் முறையும், ஆறாவது ரோபணம் என்னும் விரணத்தை ஆறச்செய் வதும், ஏழாவது வீரணமுண்டான விடத்திற்கு மீண்டும் பழைய நிற முண்டாகப் பண்ணுவதும் கிரமமாக விரணங்களுக்கு அவசியம் செய்ய வேண்டிய சிகிதஸா முறைகளாம். 77—78½.

1. ப்ரலேபம் அல்லது லேபம் என்றால் ஸாதாரணமான எந்தப் பூச்சு மருந்தையும் குறிக்கும்; ப்ரதேஹமென்றால் பற்றுப்போடுதல்.

பீஜபூழலாதி லேபம்.—கொடிமாதளையின் வேர், ஜடா மாம்பலி, தேவதாரு, சுக்கு, சிற்றரத்தை, முன்னேவேர் இவற்றை அரைத்து லேபமாக உபயோகிக்க வாததோஷத்தினாலுண்டாகும் வீக்கம் நிக்ருத்தியாகும். 79½.

மதுநாதி லேபம்.—அதிமதுரம், வெண்சந்தனம், பெருங் குரும்பை, நெட்டக்கோரையின் வேர், அல்லிக்கிழங்கு, வெட்டிவேர், விளாயிச்சை வேர், தாமரைப்பூ இவற்றைப் பித்தத்தினாலுண்டாகும் வீக்கங்களில் லேபமாயுபயோகிக்கலாம். 80½.

கிருஷ்ணாதி ப்ரதேஹம்.—திப்பிலி, பழைய எள்ளுப்பிண்ணுக்கு, முருங்கப்பட்டை, மணல், கடுக்காய் இவற்றைப் பசுமத்திரத்தில் அரைத்து கொதிக்க வைத்து இளஞ்சூடாக ப்ரதேஹம் செய்தால் கபத்தினாலுண்டாகும் வீக்கம் நிவாரணமாகும். 81½.

நீராதி லேபம்.—மஞ்சள், மாமஞ்சள், வெண்சந்தனம், செஞ் சந்தனம், கடுக்காய், அறுகம்புல், வெள்ளைச்சாறடை, வெட்டிவேர், அல்லிக்கிழங்கு, வெள்ளிலோத்தி, காவிக் கல், இரஸாஞ்ஜனம் இவற்றை அரைத்து வெளிக்காரணங்களாலுண்டாகிற வீக்கத்திலும், இரத்த தோஷத்தினாலான வீக்கத்திலும் லேபமாயுபயோகிக்கலாம். 82, 88.

கனபர்ணியாதி லேபம்.—சேப்பங்கிழங்கு, முள்ளங்கி, முருங் கக்காய், எள், கடுகு, ஸத்து என்னும் கடிச் சத்து, கிண்வமென்கிற மத்யச்சக்கை, ஆளிவிதை இவற்றின் லேபத்தினால் வீக்கங்கள் பழுத்து வரும். 84.

நக்த்யாதி லேபம்.—நேபாளம், சித்திரமூலப்பட்டை, கள்ளிப் பால், எருக்கம்பால், வெல்லம், சேராங்கொட்டை, அன்னபேதி, இந் துப்பு இவற்றின் லேபம் 'தாரணகுணம்'¹ உள்ளதாம். 85.

சிந்திரிவாதி லேபம்.—புங்கப்பட்டை, நேபாளம், சித்திர மூலம், அலரிவேர், மாட்புருவினுடையவும் பருந்தினுடையவும் கழுதினுடையவும் மலங்கள் ஆகியவற்றை அரைத்து லேபமாக உபயோ கித்தால் 'தாரணம்' என்னும் வேலையைச் செய்யும். 86.

ஸர்ஜகூராதி லேபம்.—ஸர்ஜகூரம், யவகூரம் இவற்றை

1. தாரணம்—கட்டிக்களை உடையச் செய்யும் குணம்.

லேபநம் செய்ய வீச்சங்கள் சேக்கிரம் உடைந்துவிடும். அவ்விதமே பிரம்மதண்டு விதையையும் விரணம் முதலியவை உடைவதற்கு மேலே லேபமாக உபயோகிக்கலாம். 87½.

இரண்டாம் நிலாதி லேபம்.—என், இந்துப்பு, அதிமதுரம், வேப்பிலை, பஞ்சுள், மரபஞ்சுள், சிவதை வேர் இவற்றை இடித்து நெய் விட்டுக் கலந்து, விரணங்களின் மேல் லேபநம் செய்ய அவை சுத்தமாகும். 88.

நிப்பபந்தாதி லேபம்.—வேப்பிலை, தேன், நெய், மரபஞ்சுள், அதிமதுரம், என் இவற்றை ஒருமிக்க அரைத்து லேபநம் செய்ய விரணம் சுத்தியாவதுடன் சேக்கிரம் ஊறியும் வரும். 89.

காந்திஜாதி லேபம்.—புங்கம் வேர், வேப்பிலை, நொச்சியிலை இவற்றை அரைத்து லேபநம் செய்தால் விரணத்திலுண்டாகும் கிருமிகள் அழியும். 89½.

லக்ஷ்நாதி லேபம்.—வெள்ளுள்ளியின் கல்கத்தையாவது, வேப்பிலையையும் காயத்தையும் சேர்த்து அரைத்த கல்கத்தையாவது விரணக் கரும்களைப் போக்க லேபமாக உபயோகிக்கலாம். 90.

இரண்டாவது நிப்ப பந்தாதி லேபம்.—வேப்பிலை, என், நேபாளம், சிவதை வேர், இந்துப்பு, நிமிளை இவற்றைச் சேர்த்து செய்யப் படும் லேபமானது கெட்டுப்போன விரணங்களைச் சுத்தம் செய்யவும் ஆற்றவும் அடியோடு அவற்றைப் போக்கவும் உபயோகமாகும். 91.

மநநபலாதி பாதேஹம்.—மருக்காரை, கடுகரோகிணி இவ்விரண்டையும் காயினால் ஆட்டி, அதைக் கொதிக்கவைத்து நாபியின்மேல் சிறிது குடாயிருக்கும்கோதே லேபநம் செய்ய வயிற்று நோய் மிகுந்தியாகும். 92.

சிந்ருவாதி பாதேஹம்.—முருங்கைவோரின் பட்டை, வெண்ணெச்சியிலை, ஆபணக்குவேர், வாற்கோதுமை, கோதுமை, பயறு இவற்றை அரைத்துக் கொதிக்கவைத்து இளஞ்ஞாடாக வாததோஷத்தினாலுண்டாகும் வித்ரதியில் லேபநம் செய்யலாம். 93½.

லாஜாதி லேபநம் பயஸ்யாதி லேபநம்.—நெற்பொரி, 'அதி' மதுரம், சர்க்கரை இவற்றை நெய்விட்டு அரைத்து, பித்ததோஷத்தினாலுண்டாகும் வித்ரதியில் லேபநம் செய்யலாம்; அல்லது சந்திரகா

கோலி, வெட்டிவேர், வெண்சந்தனம் இவற்றையாவது லேபநம் செய்யலாம். 94.

இஷ்டகாதி பாதேஹம்.—செங்கற்பொடி, மணல், இரும்புச் சட்டத்தின் தூள், பசுஞ்சாணம் இவற்றைக் கோமயம் சேர்த்து ஆட்டிக் கொதிக்கவைத்து கபவித்ரதியில் சிறிது குடாயிருக்கையிலேயே பாதேஹமாக உபயோகிக்கலாம். 95.

இரண்டாம் ரக்தசந்தாதி லேபம்.—செஞ்சந்தனம், மஞ்ஜிஷ்டி, மஞ்சள், அதிமதுரம், காலிக்கல் இவற்றைப் பொடிசெய்து பாலில் குழைத்து இரத்த வித்ரதியிலும், ஆகத்துகமென்னும் வெளிக் காரணங்களாலுண்டாகும் வித்ரதியிலும் லேபநம் செய்யலாம். 96.

நிக்ஷாதி பாதேஹம்.—நீர்க்கடம்பு, முருங்கவிதை, தசமூலம் இவற்றைக் கல்கம்போல் அரைத்து பக்குவம்செய்து இளஞ்ஞாடாயிருக்கையில் வாத தோஷத்தினாலுண்டாகும் கட்டிகளின்மேல் பாதேஹம் செய்யலாம். 97.

தேவதாரீவாதி பாதேஹம்.—தேவதாரு, பேய்த்தும்மட்டிக்காய் இவ்விரண்டையும் அரைத்து உஷ்ணமாக்கி, கபதோஷத்தினாலுண்டாகும் கட்டிகளில் பாதேஹம் செய்யலாம். 97½.

ஸர்ஷ்பாதி லேபம்.—கடுகு, வேப்பிலை, சேராங்கொட்டை இவற்றை எரித்து, ஆட்டு மூத்திரத்தில் ஆட்டி அபசீ யென்னும் விரணத்தின்மேல் லேபநமாய் உபயோகிக்கலாம். 98½.

இரண்டாம் ஸர்ஷ்பாதி லேபம்.—கடுகு, முருங்கவிதை, சணல் விதை, ஆளிலிதை, யவதானியம், மோடி 1 இவற்றைப் புளித்த மோர் விட்டு அரைத்து கண்டமாலை, அப்புதம், கண்டமென்னும் கட்டி இவற்றின்மேல் லேபமாக உபயோகிக்க அவை குணமாகும். 99, 100.

குந்ஜாபலாதி பாதேஹம்.—வாததோஷத்தினால் மட்டும் ஓர் அவயவம் மிகவும் பீடிக்கப்படுமானால், அவ்வவயவத்தில் கூர்மையான

1. மோடி—இங்கு மூலகபீஜம் என்பதற்கு மோடி என்று மலை யாளத்திலுள்ள ஆயுர்வேதரிகண்டிலில் கூறப்பட்டதை அனுஸரித்துப் பொருள் எழுதப்பட்டது. மூலகத்தை முள்ளங்கியென்று இந்தப் பிரகாரத்தில் சொல்வதற்கில்லை.

ஒரு கத்தியினால் இரத்தம் வருமாறு கீறி, அவ்விடத்தில் குன்றுமணி
களை அரைத்து நன்கு ப்ரதேஹம் செய்ய, அப்பாஹுமும், விச்வாஹி,
க்ருத்ரவரீ இக்கோளாறுகளும், மற்றும் வாததோஷ. ஸம்பந்தமான வியா
திகளும் சீக்கிரம் ஸ்வஸ்த்தமாகும். 101, 102.

தந்நூராதீ லேபம்.—ஊமத்தை, ஆமணக்கு, கருநொச்சி,
சாறடை, முருங்கை இவற்றின் இலைகளையும் கடுகையும் சேர்த்து
அரைத்து கல்கம்போல்செய்து லேபநமாக உபயோகிக்க வெகு நாட்பட்ட
கடுமையான யானைக்காலையும் நிவ்ருத்தி செய்யும். 103.

அஜாஸ்யாதீ லேபம்.—ஜீரகம், சிவக்கரந்தை, கோஷ்டம், ஆம்
ணக்கலை, இலந்தை இவற்றைக் காடிவிட்டு அரைத்து லேபநம் செய்ய
கீல்வாதம் நிவாரணமாகும். 104.

காஹிழல லேபம்.—அலரிவேரை ஜலம்விட்டு ஆட்டி லேபநம்
செய்ய, ஆண்குறியிலுண்டாகும் அஸாத்திய குணங்களைப் பெற்ற
வலியும் நிவ்ருத்தியடையும். 105.

நாஸாநம் தீர்பலாதீ லேபம்.—தீர்பலையை ஒரு சட்டியில் எரித்து,
அக்கரிவைப் தருந்தவளவு தேன்விட்டுக் குழைத்து, உபதம்சமென்கிற
வியாதியில் சரம்பத்திலுண்டாகும் வீரணங்களின்மேல் பூசிவர, சீக்கிரம்
ஆறிவிடும். 106, 107.

துகாக்ஷியாதீ லேபம்.—மூங்கிலுப்பு, பூவரசம்பட்டை, சந்த
னம், காலி, சேந்திற்கொடி, இவற்றை அரைத்து, நெய் விட்டுக் குழை
த்து, அக்னி ஸம்பந்தத்தினாலுண்டாகும் வீரணங்களின்மேல் பூசிவர,
அவை ஆறிவிடும். 108.

நீர்துக்ஷியாதீ லேபம்.—தும்பை, இலவங்கப்பத்திரி இரண்டை
யும் க்வாதம் செய்து, அக்கஷாயத்தில் நெய்யையும் கலந்து எரிப் புண்
களின்மேல் லேபநம் செய்ய அவை குணமாகும். 108½.

யவாதீ லேபம்.—யவதானியங்களை எரித்து மையாகச் செய்து,
எண்ணெயில் கலந்து எவ்வித எரிப்புண்களின் மேலும் லேபநம்செய்து
வர அவை சீக்கிரம் ஆறும். 109½.

பலாத்பலாதீ லேபம்.—பலாசங்காய், அத்திக்காய் இவற்றை
என்கு கல்கம்போல் அரைத்து, தேனையும் நல்லெண்ணெயையும்

சேர்த்துக் குழைத்து யோனிமார்க்கத்திற் பூசினால் அவ்விடம் பலந்
கொள்ளும். 110½.

மாகுந்தாதீ லேபம்.—மாம்பிஞ்சையும், கர்ப்பூரத்தையும், தேனை
யும் சேர்த்து ஆட்டி, கல்கமாகச் செய்து, யோனியில் தடவிவருவதால்,
ஸ்தீரிகளுக்கு யௌவனப் பருவம் கழிந்திருந்தாலும் அவ்வவயவம்
கெட்டியாகும். 111½.

மிராதீ லேபம்.—மிளகு, இந்துப்பு, திப்பிலி, கிரந்திதகரம்,
கண்டங்கத்திரி, நாயுருவி, எள், கோஷ்டம், வாற்கோதுரை, உளுந்து,
கடுகு, அழுக்கிரைக்கிழங்கு இவற்றைச் சூர்ணம் செய்து தேனுடன்
கலந்து ஸ்தனம் லிங்கம் முதலியவற்றில் லேபநம் செய்ய அவை
பலப்படும்; புஜம் முதலிய அவயவங்களும் நன்றாகப் பெருக்கும்.
112—114.

ஸிநாதீ லேபம்.—சர்க்கரை, அழுக்கிரைக்கிழங்கு, இந்துப்பு,
ஆட்டுப்பால் இவற்றைச் சேர்த்து, க்ருதம் பக்குவம் செய்து, முன்
போலவே உபயோகப்படுத்த அவ்வவயவங்களுக்கு நல்ல வலிமை
யுண்டாகும். 115.

இரண்டாம் இந்நீர வாருக்யாதீ லேபம்.—பேய்த்துயம்மட்டிச்
சாற்றையும் பாதரசத்தையும் கலந்து, செவ்வலரியின் கட்டையினால்
அடிக்கடியும் ஆட்டி, இரண்டையும் கலந்து முன்போலவே அவ்வவய
வத்தில் உபயோகிக்க நற்குணமுண்டாகும். 116½.

நாம்பூலாதீ லேபம்.—வெற்றிலைச் சருகையும், கோஷ்டத்
தையும், கடுக்காயையும் சூர்ணம் செய்து ஜலத்தில் குழைத்து, சரீர
மெங்கும் தடவிவர தேஹத்திலுண்டாகும் துந்நாற்றம் போய்விடும்.
117½.

குருந்தாதீ லேபம் அல்லது நூள்.—மிக நுண்மையாகப்
பொடித்த கொள்ளையும், கோஷ்டம், ஜடாமரம்பலி வெண் சந்தனம்
இவற்றின் சூர்ணத்தையும், கடலைமாவையும், இலவங்கப்பட்டையின்
சூர்ணத்தையும் ஒன்றாகக் கலந்து, தேகத்தில் தூவுவதால், வியர்வை
யில்லுண்டாகக்கூடிய துந்நாற்றம் நிவ்ருத்தியாகும். 118, 119.

வசாதீ லேபம்.—வசப்பு, அட்டுப்பு, கோஷ்டம், மஞ்சள், மர
மஞ்சள், மிளகு இவற்றைப் பொடி செய்து ஜலத்தில் கலந்து செய்

யப்படும் லேபம் ஸ்த்ரீ புருஷர்கள் ஒருருக்கொருவர் வசமாவதற்கு உத்தம ஓளவுதமாம். 120.

சிரோ வஸ்தி.

முந்த தைலங்கள்.—அப்யங்கர், பரிஷேகம், பிசு, வஸ்தி என்று மூர்த்த தைலமென்னும் சிரஸ்வலி இடப்படும் தைலமுறை நான்கு வகைப்படும்; இந்த அப்யங்காதி நான்கு முறைகளுள் ஒவ்வொன்றும் மேன்மேலும் வீர்யத்தில் முறையே சிறந்தவையாம். இவற்றுள் அப்யங்கம், பரிஷேகம், பிசு என்னும் மூன்றுவித தைலப் பிரயோகங்களும் பிரவித்தமானவை; 1 இங்கு அறிவித்திறந்த வைத்தியர்களின் கொள்கைப்படி சிரோவஸ்தி யென்னும் மூர்த்ததைல முறைமட்டும் விவரிக்கப்படுகின்றது. 121, 122.

சிரோவஸ்தி முறை.—பன்னிரண்டு அங்குலம் நிகழமுள்ள அல்லது சிரஸ்ஸுக்கு ஸம அளவுள்ள சர்மத்தைத் தலைபைச் சுற்றிக் கட்டவும்; அதற்குமுன் அந்த சர்மத்தில் இரண்டு த்வாரங்களை யேற்படுத்தி யிருக்கவேண்டும்; உளுந்தை நன்றாகப் பொடி செய்து ஜலம் விட்டுப் பிசைந்து, தோல் கட்டியிருக்கும் பாகத்தில் நெற்றியைச் சேர்த்தாற்போல் அதைத் தடவிவிடவேண்டும்; அதற்கு மேலேயும், சர்மம் வியாபித்துள்ள பாகம் வரையிலும் அதைப் பூசுவீடலாம். இவ்வாறு சிரஸ்ஸைச் சுற்றிலும் பாத்திடைப்போல் ஓர் சுவரெடுத்து சிரஸ்வலிப் பாத்தி நிரம்பவும் இளஞ்சூடான ஸ்நேஹத்தை ஊற்ற வேண்டும். பிறகு நாசி, செவி இவற்றிலிருந்து ஜலம் ஊறும் வரையிலுமாவது, எந்த வியாதிபை நிரந்தரம் செய்வதற்காக இவ்விதப் பிரயோகம் செய்யப்படுகிறதோ அவ்வியாதி யினுண்டான துன்பங்கள் நீரும் வரையிலுமாவது, ஆயிரம் மாத்திராகாலமாவது 2 தலையல்

1. அப்யங்கம்.—தைலம் முதலியதை சிரஸ்ஸு முதலிய அவயவங்களில் தேய்த்துக்கொள்ளுதல்; பரிஷேகம்—எண்ணெய் முதலிய வற்றைச் சிரஸ்வலிமேல் தாராபோல் ஊற்றுதல்; பிசு—சூடான எண்ணெய் முதலியவற்றில் துணி முதலியதை நனைத்து ஒற்றடம் செய்தல்.

2. மாத்திராகாலம்.—260—வது பக்கம் பார்க்க.

அத்தைலத்தை ஊறவைக்கவேண்டும். ஆஹாரமுண்பதற்கு முன்பாகவே சிரோவஸ்திபைச் செய்வது உத்தமம். இதை ஐந்து அல்லது ஏழு நாட்கள் தொடர்ந்து செய்யவேண்டும். சிரஸ்வலி உள்ள ஸ்நேஹத்தை வடித்து, வஸ்தியையும் அவிழ்த்துவிட்டு, தோல் முதல் தலைவரையிலும் நாற்புறமும் நன்றாகப் பிடித்து விடவேண்டும்; அப்பால் சிறிது சூடான ஜலத்தினால் ஸ்நானம் செயவிக்கவும். எளிதில் சிகிதையைக்கு வசப்படாத தலை நடுக்கம் முதலிய அநேகம் வாதரோகங்கள் இம்முறையினால் நிவாரணமாகும்; இதை எல்லாக் காலங்களிலும் பிரயோகிக்கலாம். 123—127½.

கர்ண பூரணம்.

கர்ணபூரண முறை.—நோயாளியை ஒருச்சாய்ந்து படுக்கச் செய்து, சிறிது சூடான பசுமூத்திரம் அல்லது இதர மிருகங்களின் மூத்திரங்களாலாவது, ஸ்நேஹவஸ்துக்களாலாவது, ஏதேனும் ஸ்வரஸங்களாலாவது நோய்க்காண்ட செவிக்கு முதலில் ஸ்வேத சிகிதையை செய்து, பிறகு தகுந்த ஸ்நேஹம் முதலியவற்றால் கர்ண பூரணம் 1 செய்யலாம். செவியினுள் இவ்வாறு நிரப்பிய ஓளவு தத்தை நூறு மாத்திராகாலமாவது ஐன்னூறு மாத்திராகாலமாவது ஆயிரம் மாத்திராகாலமாவது அப்படியே வைத்திருக்கவும். காது, தொண்டை, சிரஸ்ஸு இவற்றிலுண்டாகும் வியாதிகளில் இவ்விதம் கர்ணபூரணம் செய்வது நலம் 2. ஏதேனும் ஸ்வரஸம் முதலானவை களால் கர்ணபூரணம் செய்வதானால், அதை ஆஹாரமுண்பதற்கு முன்பாகவே உபயோகிப்பது நலம்; தைலம் முதலானவற்றைக் கொண்டு செய்வதானால் ஸூர்யாஸ்தமனத்திற்குப் பிறகு உபயோகிக்கவேண்டும். 128—131½.

அக்நிபந்தா ஸ்வரஸம்.—பழுப்பான எருக்கிலைபை நெய் தடவி, சிறிது அக்னியில் வதக்கிப் பிழிந்து ஸ்வரஸமெடுத்து, அதைக் கர்ணத்தில் விட்டால் காதுவலி நிரந்தரமாகும். 132½.

1. கர்ணபூரணம்.—காதில் ஏதாவது ஓளவுதத்தை ஊற்றுதல்.
2. இங்கு மாத்திராகாலத்தைப்பற்றிய ஒரு ச்லோகம் . விலக்கப்பட்டது; அவ்விஷயம் முன்பே விவரிக்கப்பட்டது.

பலதழந்தாதி கர்ணபூதம்:—செம்மநீயாட்டின் மூத்திரத்தில் சிறிதளவு இந்துப்பைச் சேர்த்துக் கலக்கி, செவியில் ஊற்றிவர உக் கிரமான காதுவலியும், காதினுள் உண்டாகும் விரணம் முதலியவை களும் நிவாரணமாகும். 133½.

சீருங்கபோலாதி கர்ணபூதம்:—இஞ்சி ஸ்வரஸம், அநிமதுர ரஸக்ரியை, தேன், இந்துப்பு, கெல்லிக்காய், செஞ்சந்தனக்குழம்பு இவற்றின் ஸ்வரஸம், நல்லெண்ணெய், வெண்காரம், புளிநாரத்தை யின் ஸ்வரஸம் இவற்றை ஒன்றாகக் கலக்கி, சிறிது குடாக்கி, கர்ண பூரணமாக உபயோகிக்கக் காது வேதனை தீரும். 134, 135.

கபித்தல்லாலாதி கர்ணபூதம்:—விளம்பழம், கொடிமாத ளம்பழம், புளி, இஞ்சி இவற்றின் ஸ்வரஸத்தைப் பிழிந்து சுத்தமாக வடிக்கட்டி, சிறிது காய்ச்சி, இளஞ்குடாகவே காதுகளில் விட்டு வந் தால் கர்ணகூலை சாந்தமாகும். 136.

அங்காய்தூதி புடபாகம்:—எருக்கத்தளிர்களைக் காடியைச் சேர்த்து அரைத்து, உப்பையும் எண்ணெயையும் சேர்த்துக் குழை த்து, கள்ளித்தண்டைப் பிளந்து அதனுள் அக்கலத்தை அடக்கி வைத்து, பிறகு எருக்கிலைகளால் மூடி முறைப்படி புடபாகம் 1 செய்ப வும்; பிறகு அதை வெளியிலேடுத்து ஸ்வரஸம் பிழிந்து, இளஞ் குடாயிருக்கையிலேயே கர்ணபூரணமாய் உபயோகிக்க தாங்கமுடி யாத காதுவலிகள் யாவும் நிவருத்தியாகும். 137, 138.

மஹாபஞ்சமூல தீபிகா தைலம்:—மஹாபஞ்சமூலங்களின் 2 எவ்வெட்டு அங்குலம் நிகளமுள்ள தண்ணீரைப் பட்டுத் துணியில் சுற்றி, தைலத்தில் நனைத்து, அக்னியிற் காட்டி அதிலிருந்து வடியும் தைலத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் ஏந்திக்கொள்ளவும்; இது “தீபிகா தைலம்” எனப்படும். இதை இளஞ்குடாயிருக்கையில் காதினுள் ஊற்ற காதுவலி உடனே தீரும். 139, 140.

கோஷ்டாதி தீபிகா தைலம்:—மஹா பஞ்சமூல தீபிகாதைலம் பக்குவம் செய்யும் விதமாகவே கோஷ்டம், தேவதாரு, பெருவாகை

1. புடபாகம்—97-வது பக்கம் பார்க்க.
2. மஹாபஞ்சமூலம்—பில்வம், குமிழன், பெருவாகை, பாதிரி, சிறுவழுதுணை இவ்வைந்தின் வேர்களாம்.

வோர் இவற்றையும் சிறு தீயில் எரித்து தீபிகா தைலம் இறக்கலாம். இத்தைலத்தை கர்ணபூரணமாபுபயோகிக்க ஸந்திபாதஸம்பந்தமான கோளாறும் சீக்கிரம் நிவருத்தியாகும். 141½.

ஸூகரவஸாதி கர்ணபூதம்:—அநிமதுரம், காகோலி, உளு ந்து, கொத்தமல்லிவிதை இவற்றை அரைத்து, க்வாதமாகக் காய்ச்சி, அக்கஷாயத்தில் பன்றிக் கொழுப்பைப் பக்குவம்செய்து, கர்ணபூரணம் செய்ய காதிரைத்தலும், காதுவலியும் தீரும். 142½.

ஸவ்ஜிகாதி தைலம்:—சவட்டுப்பு, உலர்ந்த முள்ளங்கி, பெருங் காயம், திப்பிலி, சதகுப்பி இவற்றையும், தைலத்தையும், தைலத்திற்கு நான்கு மடங்கு ஏதேனும் ஸூகத்தத்தையும் 1 சேர்த்து பக்குவம் செய்து, தைலத்திற்கு நாலில் ஒரு பங்கு பாதரஸம் கலந்து, கர்ணபூ ரணம் செய்ய, கர்ணநாதம், கர்ணகூலை, செலிட்டுத்தன்மை, காதிலிரு ந்து சீழ் வடிதல் இவை தீரும். 143, 144.

அபாமார்க்ககஷார தைலம்:—நாயுருவியின் கூராதத்தை ஜலத் தில் கரைத்து, வடிக்கட்டி, மீண்டும் அந்த கூராதத்தையே சிறிது கல்கமாகச் சேர்த்து, எண்ணெயையும் ஊற்றி, பக்குவம் செய்யவும். இத்தைலம் செலிட்டுத் தன்மையையும், காதிரைத்தலையும் போக் கும். 145.

ரம்பூத தைலம்:—நத்தைகளின் மாம்ஸத்தைக் கடுகெண்ணெ யுடன் கலந்து பக்குவம் செய்யவும். இத்தைலத்தைக் காதிலுண்டா கும் குழிப் புண்களை ஆற்றுவதற்கு உபயோகிக்கலாம். 146.

பஞ்சகஷாயாதி கர்ணபூதம்:—பஞ்சகஷாயமென்னும் ஐந்து வித சர்க்குகளைச் சூர்ணம்செய்து, விளம்பழரஸத்தில் கலக்கி, தேன் கலந்து நன்றாகக் குழைத்து, கர்ணபூரணமாக உபயோகிக்க, காதிலிருந்து சீழ்வடிதல் நின்றுவிடும. [தும்பை, கடுக்காய், வெள்ளி லோத்தி, மஞ்ஜிஷ்டி, நெல்லி இவ்வவைதும் இங்கு ‘பஞ்சகஷாயம் கள்’ என்று உறுப்படுகின்றன.] 147, 148.

ஸவ்ஜிகாதி கர்ணபூதம்:—சவட்டுப்புப் பொடியைக் கொடி மாதனையின் சாற்றில் சிறிது கலந்து, கர்ணத்தில் உபயோகிக்க, காதி லிருந்து சீழ் முதலியது வடிதல், காதனோய், காதெரித்தல் முதலியவை எளிதில் நிவருத்தியாகின்றன. 149.

1. ஸூகத்தம்—18½-ம் பக்கம் காண்க.
2. ஐந்து துவர்ப்பான சர்க்குகள் எனப் பொருள்.

ஆம்ர பாவாளாதி கர்ணபூணம்:—மாந்தளிர், நாவல்தளிர், இலப்பைத்தளிர், ஆலந்தளிர் இவற்றை இடித்துச் சேர்த்து எண்ணெய் ஊற்றி பக்குவம் செய்து வடிக்கட்டி உபயோகித்துவர, சிழ்வடித லுடன் கூடிய காதுநோய் தீரும். 150.

ஹரிதாளாதி கர்ணபூணம்:—நன்கு சுத்திசெய்த தாளத்தைப் பொடித்து, கோமூத்திரத்தில் சிறிதளவு கலக்கி, கர்ணபூணமாய் உபயோகித்தாலும், கடுகெண்ணெயைச் சிறிது ஊற்றினாலும் காதுக்குள்ளிருக்கும் கிருமி முதலியது அழிந்துவிடும். 151.

சிக்நுழலஸ்வாலாதி கர்ணபூணம்:—முருங்கைவேரின் ஸ்வரஸம், தொழுகண்ணியென்னும் அரவாட்டிப்பச்சையின் ஸ்வரஸம், காஞ்சொறிவேரின் ஸ்வரஸம் இம்மூன்றையும் சேர்த்து, த்ரிகடுவை யும் குர்ணம்செய்து கலக்கி, காதிலுண்டான அல்லது காதில் பிரவேசித்துள்ள கிருமி முதலான ஜந்துக்களை அழிப்பதற்காக உபயோகிக்கலாம். 152.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

இரத்தமோக்ஷணவிதி.

இரத்த மோக்ஷணத்தின் அளவு முதலியது.—பிராணியினுடைய வியாதியின் கூறுபாடுகளையும் தேக நிலைமையையும் உற்றுநோக்கிய திலிருந்து இரத்தத்தை ஒரு பிரஸ்த்தம் அளவாவது, அரை பிரஸ்த்த மாவது, கால் பிரஸ்த்தமாவது வடியச் செய்யலாம். ஸாதாரணமாய் சரத் ருதுவில் இரத்தமோக்ஷணம்¹ செய்வது உசிதம். இரத்த மோக்ஷணம் செய்வதால் சர்ம வியாதிகளும், கிரந்திகளும், வீக்கம் முதலானவைகளும் உண்டாகமாட்டா. 1, 2.

இரத்தத்தின் இயற்கை லக்ஷணங்கள் —இரத்தமானது சுவையில் மதுரமாகவும், நிறத்தில் சிவப்பாகவும், நடுத்தர உஷ்ண நிலைமையில்

1 இரத்த மோக்ஷணம்—விரைகளென்னும் காரிரத்தக்குழாய்களில் இருந்து இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தும் முறை.

யைப் பெற்றதாகவும், குருகுணமுடையதாகவும், பசையுள்ளதாகவும், அருவருப்பான ஒருவித நாற்றமுடையதாகவும் இருக்கின்றது. இரத்தம் ஏதாவது காரணத்தால் முறிவடைந்தால் பித்தப் பிரகோபத்தினாலுண்டாகும் கோளாறுகள் ஸம்பவிக்கும்¹. சவாநாற்றம், திரவத் தன்மை, சிவப்பு, அசைந்தோடும் ஸ்வபாவம், ஆவியாகக் கரைதல் என்னும் இவ்வைந்து குணங்களும் இரத்தத்திலிருப்பதால், அது முறையே ப்ருதீவீ, அப், தேஜஸ், வாபு, ஆகாயம் இவற்றின் குணங் களுள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. 3, 4.

இரத்த நோஷக் குறிகள்:—இரத்தம் தூவிக்கப்பட்டால் சரீரத் தில் வேதனையுண்டாகும்; அழற்சியும், எரித்தலும் ஸம்பவிக்கும்; இரத்தவாணமான தடிப்புகளும், அரிப்பும், வீக்கமும், கொப்புளங் களும் உண்டாகும். 5.

இரத்தம் அதிகரித்தால் காரணக்கூடிய குறிகள்:—இரத்தம் மிகமிகுவி விருத்தியானால் சரீரம் முழுமையும் விசேஷமாக நெத்திர மும் மிகச் சிவந்துவிடும்; விரைகள் என்னும் இரத்தக் குழாய்கள் எப்பொழுதும் பூர்ணமாய் நிரம்பியிருக்கும்; தேகம் பாரமாயிருப்ப தாகத் தோற்றும்; ரித்திரை அதிகமாய் உண்டாகும்; மேதஸ் என் னும் கொழுப்பு அதிகரிக்கும்; உடலில் அழற்சியும் உண்டாகும். 6.

இரத்தம் கஷ்ணித்தால் காரணக்கூடிய குறிகள்:—இரத்தம் கூடியடைந்தால் புளிப்பு இனிப்பு என்னும் சுவைகளில் விருப்பமும், முர்ச்சையும், சர்மத்தில் வறட்சியும், விரைகளென்னும் இரத்தக் குழாய்களின் தளர்ச்சியும், வாதம் பிரகோபமடைந்து அது தன் ஸ்தாநத்தை விட்டு வேறு மார்க்கங்களிற் பிரவேசிப்பதும், இன்னும் இத் தகைய விகாரங்களும் ஸம்பவிக்கும். 7.

கோளாறுடைந்த நோஷங்களால் இரத்தத்திற் பிறந்தனாகும் குறிகள்:—கருஞ்சிவப்பு, துரைத்தல், வறட்சி, வன்மை, அளவிலும் குணத்திலும் மெலிவுறுதல், வேகம் அதிகரித்தல், உறையுந்தன்மை குறைந்துபோதல், ஊசியால் குத்தப்படுவதுபோல் வேதனையுண்டா

1. பித்த வியாதிகளைப்பற்றி 68-வது பக்கம் பார்க்க.

வாத-பித்த-ரூபங்களால் துஷ்டமான இரத்தத்தை வெளிப் படுத்தல்.—வாததோஷத்தினால் தூஷிக்கப்பெற்ற இரத்தத்தைப் பசுவின் கொம்பினாலான ச்ருங்கத்தினாலும், பித்ததுஷ்டமான இரத்தத்தை அட்டைகளாலும், கபதுஷ்டமானதை சுரைக் குடுக்கைகளைக் கொண்டும் கற்றறிந்த வைத்தியன் வெளிப்படுத்தவேண்டும். த்வர்த்வ தோஷங்களாலும் ஸந்திபாதத்தினாலும் கோளாறடைந்த இரத்தத்தை மதியூகத்துடன் விராமோக்ஷணம் செய்தும், 1 பதங்களாலும் 2 வெளிப் படுத்தி விடலாம். 23—24.

ச்ருங்கம் முதலியவற்றின் பிரயோகத்தால் இரத்தம் சுத்தியாவ நிலை நோநம்யம்.—ச்ருங்கம் என்னும் கருவியினால் இரத்த மோக்ஷணம் செய்தால், அவ்விதம் செய்யப்படும் பிரதேசத்திலிருந்து பத்து அங்குல தூரம் வரையிலுள்ள இரத்தத்தை அது வலிவுடன் உறிஞ்சும்; அட்டையாலால் ஒரு முழம் தூரத்திலுள்ள இரத்தத்தை இழுக்கும்; சுரைக் குடுக்கையைப் பிரயோகத்தால் பன்னிரண்டு அங்குலம் தூரம் வரையிலுள்ள இரத்தத்தை ஆகர்ஷணம் செய்யலாம்; பதங்களைக் கொண்டு ஒரு அங்குலம் தூரத்திலுள்ள இரத்தத்தை மட்டும் வெளிப் படுத்தலாம்; விராமோக்ஷணம் செய்தால் சரீரத்தில் எங்கும் வியாபித் துள்ள இரத்தத்திலிருக்கிற தோஷங்களை வெளிப் படுத்தி தேகத்தைச் சுத்தமாக்கி விடலாம். 25, 26.

இரத்தம் வெளிவா முடியாத நிலைமை:—குளிர் அதிகரித்த காலங்களிலும், ஆஹாரமுட்கொள்ளாமலிருக்கையிலும், மூர்ச்சையிலும், அதிக நித்திரையிலும், பயந்திருக்கையிலும், ஆபாஸமுண்டான நிலைமையிலும், மல மூத்திரங்கள் வெளிப்படாமலிருக்கும்போதும் இரத்தமோக்ஷணம் செய்ய முயன்றால் இரத்தம் நன்கு வெளிப் படாது. 27.

இரத்தம் வெளிவரவிடில் செய்யவேண்டிய உபாயம்.—இரத்தம் தகுந்தவாறு வெளிவராமற் போகையில் கோஷ்டம் தீரி

1. விரா — காரிரத்தக் குழாய்; மோக்ஷணம் — அதைக் கீறி இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தல்.

2. பதம்—ஏதேனும் கூர்மையான கருவியினால் இரத்தம் வடியும்படி ஆங்காங்கு கொத்துதல் அல்லது கீறுதல்.

கடு, இத்துப்பு இவற்றைப் பொடி செய்து, இரத்தமோக்ஷணம் செய்வதற்காகக் கீறி விரணமுண்டாக்கிய இடத்தில் தேய்க்க இரத்தம் நன்றாகக் கசியத் தொடங்கும். 28.

இரத்த மோக்ஷணத்திற்கு ஏற்ப அல்லது ஏற்காத காலம்:—ஆசையினால் குளிர் காலங்களிலும், அதிக உஷ்ண காலத்திலும், ஸ்வேத சிகிதையைச் செய்யாமலிருக்கையிலும், அதிகமாய் ஸ்வேதனம் முதலியவற்றால் வேக்காடு அடைந்திருக்கையிலும் இரத்த மோக்ஷணம் செய்யக்கூடாது. விஷயமுணர்ந்த வைத்தியர் பிணியாளியை யவாகு என்னும் ஆஹாரத்தை உட்கொள்ளச் செய்து அவன் திருப்தி யடைந்திருக்கையில் இரத்தத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும். 29.

இரத்தம் அதிகமாகப் பெருகுவதற்குக் காரணமும் பரிஹாரமும்:—ஸ்வேத சிகிதையை மிதமிஞ்சி உபயோகிப்பதாலும், காலம் மிக உஷ்ணமாயிருந்தாலும், விரைகளை அளவீறி கீறிக் கொத்துவதாலும் இரத்தம் மிகுதியாக வெளிப்படும். அந்த நிலைமையில் அதைத் தடுப்பதற்கு முயல்வேண்டும். அவ்வாறு இரத்தம் அதிகமாகப் பெருகவிடையில் செய்யவேண்டியதென்னவென்றால், வெள்ளி லோத்தி, ஸர்ஜரஸம் என்னும் பிசின், நீலாஞ்ஜநம் இவற்றை விரணத்தின் முகத்தில் பூசலாம். யவதானியம், கோதுமை இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது, மூங்கிலுப்பு, தந்வரம், காலி இவற்றின் சூர்ணத்தையாவது பாம்புத் தோலின் சூர்ணத்தையாவது, பட்டு அல்லது வஸ்திரத்தை எரித்து அதன் பஸ்மத்தையாவது இரத்தப் பெருக்குடன் கூடிய விரணத்தின் முகத்தில் தூவிவிடலாம்; அல்லது விரணத்தின் முகத்தை நன்றாகக் கட்டி சிதளமான வஸ்துக்களை அதன் மேல் தடவி வருவதுடன், அப்பிணியாளிக்கு வேறுவித சீதோபசாரங்களைச் செய்யலாம்; அல்லது எந்த விரை கீறப்பட்டதோ அதே விரையை முதலிற் கீறப்பெற்ற இடத்திற்கு மேலே மறுபடியும் கீறி விடலாம்; அன்றோல் அந்த இடத்தைக் கூரத்தினாலாவது அக்னியினாலாவது சுட்டு விடுவது நலம். துவர்ப்பான வஸ்துக்கள் விரணத்தின் முகத்தை மூடி இரத்தத்தை நிறுத்தும்; சிதளமான பதார்த்தங்கள் இரத்தத்தை உறையச் செய்து அதைப் பெருகவிடா

மல் தடுக்கும்; கூரங்கள் என்னும் காரவகைகள் விரை முகத்தைப் பக்குவப்படுத்தி இரத்தத்தைத் தடுக்கும்; விரையிலுண்டான வி.ண முகத்தைச் சுட்டால் அந்த இரத்தக் குழாய் சுருங்கி இரத்தப் பெருக்கு நின்றாவும். 30—33½.

அண்டவீக்கத்தில் ஸிராநாஹம்:—இடது பீஜம் வீங்கியிருந்தால் வலது கையின் பெருவிரலுக்கு அடியிலுள்ள விரையைச் சுடுவதும், வலது அண்டம் வீங்கினால் இடது கரத்தின் பெரு விரலின் விரையைச் சுடுவதும் முறை; இவ்வாறு அவ்வவயவங்களிலுள்ள விரைகளைச் சுடுவதிலுள்ள பிரபாவத்தினால் பீஜங்களின் வீக்கம் நிவாரணமாகும். 34, 35.

விஷுதிசியில் ஸிராநாஹம்:—விஷு-உசிரோகத்தில் குதி கால்களைச் சுடுவதால் ஜாடாக்கனி அதிகரிக்கும்; இவ்விதம் சுடுவதால் இரஸதானுவும், கபமும் நெகிழ்ந்தோடுவதற்கான குழாய்கள் சுருக்கக் கொள்வதால் அவ்வாறு தீபன சக்தி யேற்படுகின்றது. 36.

கல்லீரல் - மண்ணீரல்களின் வீக்கத்தில் ஸிராநாஹம்:—சிறு வர்களுடைய வயிற்றில் கல்லீரலும் மண்ணீரலும் இரத்ததோஷம் அதிகரிப்பதால் வீக்கிவிடும்போது, அவ்வவயவங்களுக்கு நேராக வயிற்றின் மேல் சுடுவதால், அங்குள்ள ரத்தக் குழாய்கள் சுருக்கக் கொண்டு அவ்வவயவங்களின் வீக்கமும் நிவருத்தியாகும். 37.

இரத்தத்தை அதிகமாக வெளிப்படுத்தலாகாது.—இரத்தத்தில் தோஷம் சிறிது தங்கியிருந்தாலும், அதனால் வியாதி மறுபடியும் ஸம்ப வித்து விடாது; ஆகவே தோஷத்துடன் கூடிய இரத்தம் சிறிது மிகுந்திருக்குமாறு விட்டுவிடுவது நலமேயன்றி, அதை அளவுவீதி வடியச் செய்வது சரீரத்திற்கு ஹிதமல்ல. 38.

அளவு மீறிய இரத்தமோக்ஷணத்திலுலுண்டாகும் கெடுதிகள்:—இரத்தம் அளவுமீறி வடியுமானால் நேத்திரம் கெட்டுப்போதல், ஆக்ஷேபமென்னும் இசிவு, நாசுறட்சி, திமிரமென்னும் கண்ணோப், தலைவலி, பார்ச்சுவாயு, ச்வாஸகாஸம், விக்கல், தேக அழற்சி, பாண்டு ரோகம் இவை ஸம்பவிக்கும்; அல்லது மரணத்தமான ஆபத்தும் நேரிடும். 39½.

இரத்தத்தின் அருமை:—இரத்தத்தினாலேயே தேகம் உற்பத்தி யாகின்றது; தேகம் அதினாலேயே போஷிக்கப்பட்டு ஜீவித்து வரு கின்றது; இரத்தமில்லையேல் சரீரத்தினின்றும் ஜீவன் போய்விடும்; ஆகவே கற்றறிந்த வைத்தியர்கள் இரத்தத்தைக் காப்பதிலேயே கருத்தா யிருக்கவேண்டும். 40½.

இரத்த மோக்ஷணத்தில் சீதோபசாரத்தினான வீக்கத்திற் குப்பிஹாரம்—இரத்தமோக்ஷணம் செய்த பிறகு சீதோபசாரம் செய்து அதனால் வாயு பிரகோபமடைந்து வலியுடன் அவ்விடம் வீக் கம் கொள்ளுமாயின், இளஞ்சூடான கெய்யினால் அப்பிரதேசத்தில் ஒற்றடம் கொடுக்கவேண்டும். 41½.

இரத்த மோக்ஷணத்தினால் பாலஹிமானவனுக்கு உசிதமான உணவு.—இரத்த மோக்ஷணத்தினால் இளைத்துப் போனவனுக்குக் கலமான, மூபல், செம்மறியாடு, கறுத்த மான், வெள்ளாடு இவற்றின் மாம்ஸரஸமாவது, பாலாவது பானம் செய்வதற்கு ஏற்றவையாகும்; காரிசியினாலான அன்னத்தையும் உபயோகிப்பது நலம். 42½.

இரத்தமோக்ஷணம் நீங்கு நிறைவேறியதன் குறிகள்.—சரீரத்தி லிருந்த துன்பங்கள் நிவருத்தியாதல், வியாதி குறைதல், தோஷப்பிர கோபங்கள் அல்லது உபத்திரவங்கள் சாந்தமாதல், மனது ஸுக மடைதல் என்னும் இக்குறிகள் இரத்தமோக்ஷணம் என்கிற இச் சிகித்தலை நன்கு நிறைவேற்றப்பட்டதன் குறிகளாம். 43½.

இரத்த மோக்ஷணத்திற்குப் பிறகு பந்தியங்கிராமம்.—வ்யா யாமம், புணர்ச்சி, சினம், குளிர்ந்த ஜலஸ்நானம், அதிக காற்றில் வலித்தல் அல்லது உலாவுதல், ஒரு வேளையே உணவுண்பது, பக லில் நித்திராபோதல், கூரவகைகள் ஸம்பந்தப்பட்டதும் புளிப் புள்ளதும் காரமுமான உணவுகளை யுண்பது, மனத்துபரம், வாதாடு தல், அஜீர்ணமுண்டாக்கும் உணவு இவை தேசத்திற்கு வேண்டிய வன்மை யுண்டாகும் வரையில் தகாதவைகளாம். 44, 45.

பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம்.

நேத்திர சிகிதலை.

பலவித நேத்திரோஷதங்கள்:—ஸேகம், ஆச்சியோதரம், பிண்டிகா, பிடாலகம், தர்ப்பணம், புடாபாகம், அஞ்ஜகம் இவை முதலிய கல்கங்களைக்கொண்டு நேத்திரவியாதிசளுக்கு சிகிதலை செய்யவேண்டும். 1.

ஸேகம்.

ஸேகம் செய்யு முறை:—ஸேகம் செய்துகொள்ளவேண்டிய மனிதனை நேத்திரங்களை மூடச் செய்து, அவற்றின்மேல் நான்கு அங்குலம் உயரத்திலிருந்து தாரைபோல் ஓளவுத குணமுள்ள நிர வங்களைப் பிரயோகிப்பது “ஸேகம்” அல்லது “பரிஷேகம்” எனப்படும். 2.

முன்றுவித ஸேகங்களும் அவற்றின் காலநியமங்களும்:—அந்த ஸேகம் மூன்று வகைப்படும்: அவற்றுள் “ஸ்நேஹம்” என்கிற ஸேகம் வாத வியாதியிலும், “ரோபணம்” என்பது இரத்தஸம்பந்தமான அல்லது பித்த ஸம்பந்தமான வியாதிகளிலும், “லேகம்” என்பது கபலியாதியிலும் பிரயோகிக்கக்கூடியனவாம். 1. இம்மூன்றையும் பிரயோகிக்கும் கால அளவு பின்வருமாறு: சந்தேகக் குறைய அறுநூறு மாத்திராகாலம் ஸ்நேஹ ஸேகத்தையும், நானூறு மாத்திராகாலம் ரோபண ஸேகத்தையும், முன்னூறு மாத்திராகாலம் லேக ஸேகத்தையும் பிரயோகிப்பது முறையாம். ஸேகமென்னும் இச்சிகிதலை செய்வதற்கு ஏற்றது பகல் வேளையே; ஆபத்தான அல்லது அதிசீக்கிரத்தில் சிகிதலை செய்யவேண்டியதான வியாதியில் இரவிலும் ஸேகம் செய்யலாம். 3—4½.

1. ஸ்நேஹ ஸேகம்—நெய், பால் முதலிய பதார்த்தங்களால் செய்யப்படும் ஸேகம்; ரோபணஸேகம்—அழற்சி அல்லது விரலாம் முதலியவற்றை ஆற்றுவது; லேக ஸேகம்—தோஷங்களைக் கரைத்து வெளிப்படுத்தும் ஸேகம்.

பலவித ஸேகநேஷதங்கள்:—(1) வெள்ளாட்டுப்பாலை ஆமணக்கின் வேர்-இலை-பட்டை இவற்றைச் சேர்த்துக் காய்ச்சி நேத்திரத்தில் வாதாபிஷ்யந்தம்¹ என்னும் நோயைப் போக்குவதற்கு இளஞ்சூடாக ஸேகம் செய்வது நலம். (2) இந்துப்பைச் சேர்த்துக்காய்ச்சிய பாஸ்யாவது, மஞ்சள், மரமஞ்சள், இந்துப்பு இவற்றைச் சேர்த்து பக்குவம் செய்த பாஸ்யாவது அவ்விதமே வாதாபிஷ்யந்தம், வாதலிபர்யம் என்னும் நேத்திர ரோகங்களில் பரிஷேகம் செய்வது ஹிதமாயிருக்கும்; இந்த ஸேகமே சுஷ்காக்ஷிபாகம் என்கிற நேத்திரவியாதியிலும் எப்பொழுதும் உபயோகமுள்ளதாம். (3) வெள்ளிலோத்தியின் பட்டை, அநிமதுரம், இவ்விரண்டையும் ஸம்பாகம் சேர்த்து, நெய்யிற் பொரித்து, நுண்மையாகப் பொடிசெய்து, அப்பொடியை வெள்ளாட்டுப் பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சி² அதைக் கண்களின்மேல் தாரைபோல் ஊற்றிவந்தால் பித்தத்தினாலும் இரத்தத்தினாலும் உண்டாகும் அபிஷ்யந்தம் நிவரணமாகும். (4) தரிபலை, வெள்ளிலோத்தி, அநிமதுரம், சர்க்கரை, சிறுகோரைக்கிழங்கு, இவற்றைக் கல்கமாகச் செய்து குளிர்த்த ஜலத்தில் கலக்கி ஸேகம் செய்தாலும் இரத்தஸம்பந்தமான அபிஷ்யந்தம் தீரும். (5) செவ்வரக்கு, அநிமதுரம், மஞ்ஜிஷ்டி, வெள்ளிலோத்தி, கருஞ்சந்தனம், வெண்தாமரை இவற்றின் கல்கம் கலந்த குளிர்த்த ஜலத்தை ஸேகம்

1. அபிஷ்யந்தம்—இதைப்பற்றி 80-வது பக்கம் பார்க்க. [இவ்வத்தியாயத்தில் மேலே வரும் நேத்திர ரோகங்களைப் பற்றிய விவரங்களை 76-முதல் 81-வது பக்கம் வரையிலும் மூலத்திலும், டிப்பனியிலும் பார்த்துக்கொள்க.]

2. ஸம்ஸ்கிருதத்திலுள்ள சார்ங்கதரஸம்ஸிதையில் (நிர்ணய ஸாகர) சாகக்ஷிரே க்ருதம் என்பதற்குப் பதிலாக சாகக்ஷிரே க்ருதம் என்று பிழைபட அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது; க்ருதம் என்பதற்கு ஏற்ற வாறு பாலில் காய்ச்சி என்று மொழி பெயர்த்துப் பொருள் இங்கு வரையப்பட்ட தென்று அறிக.

3. காலாதுஸாரீயகம் என்பதற்குப் பதிலாக காலாதுஸாரீய: என்று ஸம்ஸ்கிருதத்தில் (நிர்ணய ஸாகர) அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது; காலாதுஸாரீயகம் என்பது கருஞ்சந்தனம் எனப்படும்; கல்கம் என்றும் கூறுவர்.

செய்தாலும் இரக்தாபிஷ்டந்தம் சாந்தமாகும். (6) வெள்ளிலோத்திப் பட்டையை ரெய்யிற் பொரித்து சூர்ணம் செய்து வஸ்திரகாளிதம் பண்ணி, உஷ்ணஜலத்தில் கரைத்து ஸேகம் செய்ய நேத்திரத்தி லுண்டான சூலம் அல்லது உலி நிவருத்தியாகும். 5—11½.

ஆச்சியோதனம்.

ஆச்சியோதந முறைகள்:—கண்களைத் திறந்து திருஷ்டியின் மத்தியில் திரவமான ஓளவுதத்தை இரண்டு அங்குலம் உயரத்திலி ருந்து துளித் துளியாக வீடுவதற்கான முறையே 'ஆச்சியோதனம்' எனப்படும்; இச்சிகிதையை இராக்காலத்தில் செய்யக்கூடாது. ஆச்சியோதனம் என்னும் முறையும் லேகம், ஸ்நேஹம், ரோடணம்,¹ என்று மூவகைப்படும். ஆச்சியோதனத்திற்கான ஓளவுதத்தை லேக சிகிதையில் எட்டுத் துளிகளாகவும், ஸ்நேஹ சிகிதையில் பத்துத் துளிகளாகவும், ரோபணத்தில் பன்னிரண்டு துளிகளாகவும் பிரயோ கிக்கவேண்டும். அவ்வளவுதத்தை சில காலங்களில் சிறிது உஷ்ண மாகவும், கோடை காலங்களில் குளிர்ச்சி பொருந்தியதாகவும் உபயோ கிக்கவேண்டும்; இம்முறை எல்லாவிடத்திலும் பெரும்பாலும் பொதுவான தென்றே கருதப்படும். 12—14.

வாதாதீதோஷங்களுக்கேற்ற ஆச்சியோதந ஓளவுதங் கள்:—வாத ஸம்பந்தமான நேத்திர ரோகத்தில் கசப்பும் ஸ்தித்ததமு மான ஓளவுதத்தை ஸேகத்திற்கு உபயோகிப்பது நலம்; பித்த ஸம் பந்தமான வியாதிகளில் மதரமும் குளிர்ச்சியும் பொருந்திய ஓளவு தங்களையும், கபரோகங்களில் கசப்பும் உஷ்ணவீர்யமும் வறட்சியு முள்ள ஓளவுதங்களையும் உபயோகிக்கவேண்டும். எல்லா ஆச்சியோ தந ஓளவுதங்களையுமே தூறு மாத்திராகாலம் நேத்திரத்தில் வைத் துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.² 15—16½.

1. ஆச்சியோதனத்தில் லேகம், ஸ்நேஹம், ரோடணம் என்கிற முறைகள் ஸேக விதியில் கூறப்பட்ட விதமேயாம்.

2. இமை கொட்டுதல், விரல்களால் சுடிக்கைப் போடுதல், கெடிவெழுத்தை உச்சரித்தல் இவற்றிற்கு எவ்வளவு காலமோ அது ஒரு மாத்திரை அல்லது வாங்கமாத்திரை எனப்படும்.

பலவித ஆச்சியோதநோஷதங்கள்.—(1) பில்வாதி பஞ்ச மூலங்களையும், கண்டந்தத்திரி, ஆமணக்கு இவற்றின் வேரையும், முரு ந்கப்பட்டையைப் க்வாதமாகக் காட்ச்சி வடிக்கட்டி, இளஞ் சூடா யிருக்கையிலே ஆச்சியோதனம் செய்ய வாததோஷஸம்பந்தமான அபிஷ்டந்தம் தீரும். (2) வேப்பிலைகளைச் சிறிது ஜலம் விட்டு அரைத்து, வெள்ளிலோத்தியின் பட்டையின்மேல் அக்கல்கத்தைப் பூசி, நெருப்பிலிட்டு அதை நன்றாக வதக்கி, அப்பட்டையையும் கல்கம் போல் நசுக்கி இரஸம் பிழியவும்; இச்சாற்றை நேத்திரத்திலுள் ஊற்ற வாததோஷத்தினாலும் இரக்தபித்தத்தினாலும் உண்டான அபிஷ்டந்தம் நிவாரணமாகும். (3) த்ரிபலையை க்வாதம் செய்து ஆச்சியோதனம் செய்தாலும் எல்லா அபிஷ்டந்தங்களும் போய்விடும். (4) முலைப்பலே நேத்திரங்களில் விட்டுவந்தால் இரக்தபித்த ஸம்பந்த மான வியாதிகளையும், வாத ஸம்பந்தமான வியாதிகளையும் போக்கலாம். (5) பாலில் சேர்த்துக் காய்ச்சிய 'க்ஷீராஸர்ப்பிஸ்' என்னும் க்ரு தத்தை நேத்திரத்தில் ஆச்சியோதனம் செய்து, அதைச் சிறிது நேரம் துடைக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் வாத-ரக்த ஸம்பந்தமான வியாதி நிவருத்தியாகும். 17—20½.

பிண்டிகா.

பிண்டிகையின் முறை.—நேத்திரரோகங்களில் உபயோகிக்கக் கூடிய ஓளவுதச் சரக்குகளைக் கல்கம்போல் செய்து, பட்டு முதலிய வஸ்திரங்களால் அக்கல்கத்தை நேத்திரங்களின்மேல் வைத்துக் கட்டும் முறையே பிண்டி. அல்லது கவலிகை என்று வழங்கப்படும்; இதை நேத்திரத்திலுண்டாகும் அபிஷ்டந்தம் என்கிற வியாதியிலும், விர ணங்களிலும் கட்டுவதற்கு உபயோகிக்கலாம். 21½.

அபிஷ்டந்தத்தில் பிண்டிகை உபயோகிக்கும் கிரமம்.—கபம் கோளாறடைந்து அதனால் அபிஷ்டந்தமும் அதிமந்தமும் உண்டா னால், முதலில் அப்பிணியாளியின் சிரஸ்ஸுக்கு ஸ்நேஹ சிகிதையையும், ஸ்வேத சிகிதையையும் செய்து முடித்து.¹ தீக்ஷணவீர்யம்

* 1. சிரஸ்ஸுக்கு ஸ்நேஹ சிகிதையை செய்ய முறையைப் பற்றி இதே கண்டத்தில் 11-வது அத்தியாயத்தில் 'சிரோவஸ்தி' விதியைப் பார்க்க.

முள்ள ஓளவுதங்களைக் கொண்டு சிரோலிரேகம் 1 செய்விக்க வேண்
டும். பிறகு எல்லாவித அதிமந்தங்களிலும் நெற்றியிலுள்ள விரை
யைக் கீறி இரக்த மோக்ஷணம் செய்வது முறை ; அதனால் அதிமந்தம்
சிறிதும் நீங்காவிட்டால், புருவங்களுக்குமேல் தாஹசிகிதனை செய்ய
வேண்டும். அவ்வாறே கற்றறிந்த வைத்தியர் எவ்வித அபிஷ்டயந்த
ரே: கத்திலும் கண்களின்மேல் பிண்டிகையைக் கட்டுவது முறையாய்.
22—24.

பலவித பிண்டிகைகளை—வாதஸம்பந்தமான அபிஷ்யந்தத்
தைப் போக்குவதற்காக ஸ்ரீசக்தித்தமானதும், உஷ்ணமுமான பிண்டிகை
உபயோகமானதாம். (1) ஆமணக்கின் வேரையும் இலையையும் மு
டையையும் பிண்டிகையாகச் செய்து வாழாபிஷ்யந்தத்தில் பிரயோகிக்க
லாம். (2) நெல்லிக் கனியின் பிண்டிகை பித்தாபிஷ்யந்தத்தைப்
போக்கி ஸூக முண்டபெண்ணும்; வெகு நாட்பட்ட வேப்பமரத்தின்
காய்களையாவது பித்தாபிஷ்யந்தநோயைப் போக்க பிண்டிகையாக
உபயோகிக்கலாம். (3) முருங்கையிலைகளால் செய்த பிண்டிகையானது
கப ஸம்பந்தமான அபிஷ்யந்தத்தைப் போக்கும். (4) வேப்பிலை
களால் செய்த பிண்டிகை கப-பித்தங்களா லுண்டாகும் அபிஷ்யந்தங்
களை அகற்றும்; த்ரிபிலையின் பிண்டிகையும் கப பித்தங்களா லுண்டா
கும் அபிஷ்யந்தங்களைத் தீர்க்கும். (5) வெள்ளிலோத்தியின் பட்
டையைக் காடியில் அரைத்து, நெய்யிற் கிளறி நேத்திரங்களில் கட்ட
இரத்தஸம்பந்தமான அபிஷ்யந்தம் தீரும். (6) சுக்கையும், வேப்
பிலையையும், சிறிது இந்துப்பையும் சேர்த்து அவற்றைக் கல்கமாய்
அரைத்து வதக்கி இளஞ்சூடாக நேத்திரங்களிற் கட்டினால் அவற்றின்
வீக்கம், அரிப்பு, உலி இவை நீங்கும். 25—29½.

பீடாலகம்.

பிடாலகம் செய்யு முறை.—கண்களோச் சுற்றிலும் வெளியில் இமைகளிற் படாமல் பூசப்படும் லேபம் 'பிடாலகம்' எனப்படுகின்றது; அந்த லேபத்தை முகலேபநவீதிப்படி அவ்வளவு கணமாக உப

1. சிரோவிரோகம்—நஸ்யவதி அத்திபாயத்தையும் தாமபாநவதி அத்தியாயத்தையும் கவனிக்க.

யோகிக்கவேண்டும்.¹ பிடாலகப் பிரயோகத்திற்கேற்ற முறைகள் சில அடியிற் கூறப்படுகின்றன. 30½.

பலவித பிடாலகங்கள்:—(1) அதிமதுரம், காலி, இந்தப்பு, மரமஞ்சள், இரஸாஞ்ஜனம் இவற்றை ஸம அளவாக எடுத்து, ஜலம் சேர்த்து ஆட்டி, கண்களுக்கு வெளியில் அவற்றைச் சுற்றிலும் லேபநம் செய்யுதலாக நேத்திர ரோகங்களும் தீரும். (2) இரஸாஞ்ஜனத்தையும் கடுக்காணையும் சக்கையும் பச்சிலையையும் கல்கம்போல் அரைத்து தாவது பிடாலகமாக உபயோகிக்கலாம். (3) சோற்றைக் கற்றாழை, சித்திரமூலம், பச்சிலை, மாதளந்தளிர் இவற்றின் கலசத்தையும் அவ்வாறு லேபநம் செய்யலாம். (4) வசம்பு, மஞ்சள், வேப்பம் பட்டை இவற்றையும் பிடாலகமாக உபயோகிக்கலாம். (5) சக்கையும் காலியையும் அரைத்தும் அவ்விதம் செய்யலாம். (6) வெள்ளிலேத்திப் பட்டையையும் இந்துப்பையும் எரித்து, தேன் மெழுகைச் சேர்த்து நெய்யில் அவற்றை நுண்மையாகப் பொடித்துக் கலந்து அஞ்ஜநமாக வாவது பிடாலகமாகவாவது உபயோகிக்க நேத்திரத்திலுண்டாகும் வலி உடனே தீரும். (7) வேப்பங்காயை இடித்து இரஸம் பிழிந்து, ஒரு சத்தமான இரும்புப் பாத்திரத்தில் ஊற்றி நன்றாகக் குழப்பவும் ; அது சிறிது குழம்புபோல் ஆனபிறகு அதைக் கண்களைச் சுற்றிலும் லேபநம் செய்ய, கண்வலி சாந்தமாகும். (8) மிளகைப் பொடி செய்து, அதைக் கரிசலாங்கண்ணிச் சாற்றில் அரைத்து நேத்திரத்தைச் சுற்றிலும் லேபநம் செய்ய அம்மங்கள் என்னும் வியாதிகள் அடியோடு துலையும். (9) அஞ்ஜநநாமிகா என்னும் ரோகத்தில் முதலில் ஸ்வேதசிகித்யையினால் அதைக் கரைத்து, அப்பால் மனச்சிலை, ஓலர், நதம் என்கிற வாஸனைத் திரவ்வியம், இந்துப்பு இவற்றைப் பொடி செய்து தேன் வீட்டுக் கூட்டி லேபநமாக உபயோகிக்கலாம்.

31—37.

தர்ப்பணம்.

தர்ப்பணமும் வதற்கேற்ற கண்ணேய்களும். — உப்பால் 'தர்ப்பணம்' என்னும் மற்றொரு நேத்திர சித்தினை கூறப்படுகிறது; கண்

1. முகவேபந முறையைப்பற்றி 297-வது பக்கம் பார்க்க.

களுக் குண்டாகும் சில கோளாறுகளைப் போக்கி அவற்றிற்கு வேண் டிய வன்மைமையைக் கொடுத்து த்ருப்தி யுண்டாக்கும் முறையே 'தர்ப்ப ணம்' எனப்படுகின்றது. எவருடைய நேத்திரம் ரூக்ஷமாகவும், 1 வறட்சி யுடையதாகவும், வக்கிரமாகவும், கலங்கிப்பதாகவும், இமை மயிர்க ளுதிர்ந்ததாகவும், விரோத்பாதம், க்ருச்சிரோம்மீலநம், திமிரம், அர் ஜுநம், சுக்லம், அபிஷ்பந்தம், அதிமந்தம், சுஷ்காக்ஷிபாகம், வாத விப் யம் என்னும் ரோகங்களுடையதாகவும், வீக்கக்கொண்டதாகவும் இருக்கின்றதோ அவர்களுடைய கண்களுக்கு 'தர்ப்பணம்' என் னும் இச்சிகிதையை ஏற்றதாகும்; நேத்திர ரோகங்களை யறிவதில் டிபுணராயிருப்பவர் அவ்வித ரோகங்களில் இம்முறைமைப் பிரயோ கிக்கவேண்டும். 33—40.

தர்ப்பணத்திற்குத் தகாத காலம் முதலியது.—மாரிகாலத்தி லும், அல்லது மேகத்தினால் சூரியன் மறைக்கப்பட்ட நாட்களிலும், கேடைகாலத்திலும், அல்லது மிகச் சூடான ஸமயங்களிலும், சூளிர் காலத்திலும், பிணியாளிக்கு மனக்கவலை, தேகத்தில் அசைதி, தலைச் சுற்றல் இவை உண்டாயிருக்கும்போதும், உபத்திரவங்கள் 2 அடங் காமலிருக்கையிலும் தர்ப்பண சிகிதையைச் செய்வது உசித மல்ல. 41.

நேத்திரதர்ப்பண முறை.—அதிக காற்றோட்ட மில்லாததும், வெயில் தும்பு தூசி முதலியவை யற்றதுமான ஒரு பிரதேசத்தில் பிணியாளியை மல்லாந்து சமனிச்சுச் செய்து, ஜலம் விட்டுப் பிசைந்த உளுத்தமாவைக் கொண்டு இரண்டு கண்களைச் சுற்றிலும் தனித் தனியே இரண்டு வரம்புகளைச் சிறிது உபரமாகவும், வெட்டியாகவும், ஒன்றுக்கொன்று ஸம்பந்தப் படாதவைபாகவும், மேடுள்ளமில்லா மல் ஸம உபரமுடையவைபாகவும், வட்டமாகவும் கட்டவேண்டும். ஆடை யில்லாத நெய்யை இளஞ்சூடான ஜலத்தில் வைத்து உருக்கி, அதை அவ்வரம்புகளுக்குள் ஊற்றலாம்; அல்லது சததௌத க்ருதத்தை

1. வறட்சி-என்பது ஜலப்பசையற்றது; ரூக்ஷம்-என்பது எண் ணைப் அல்லது கொழுப்புப் பசையற்றிருப்பது

2. உபத்திரவம்—47-வது பக்கம் பார்க்க.

யாவது, 1 பாலைச் சிலுப்பியெடுத்த வெண்ணெயாலாகிய நெய்யை யாவது அக்கண்களின் மேல் ஊற்றலாம்; முதலில் கண்களை மூடிச் கொள்ளச் செய்து, இவற்றின் மேல் இரெப்பைகள் அமீழும் வரை யில் அவ்வாறு நெய்யை ஊற்றுவது முறை; பிறகு மெல்ல மெல்ல கண்களைத் திறக்கவேண்டும். 42—44.

தர்ப்பணமெனவுதும் ஊறவேண்டிய கால அளவு:—வர்தம் ரோகங்களில் தூறு மாத்திராகாலமும், கபதோஷம் கலைந்து அது சுத்தமான நிலைமையிலும், நேத்திரஸந்திகளைப்பற்றிய வியாதிகளி லும் ஐன்னுறு மாத்திராகாலமும், த்ருஷ்டியைப்பற்றிய ரோகங்களில் எண்ணாறு மாத்திராகாலமும், அதிமந்தத்தில் ஆயிரமாத்திராகால மும் க்ருதம் முதலிய தர்ப்பணமெனவுதற்களை நேத்திரங்களில் அவ் வாறே ஊறி நிற்கும்படி வைத்திருக்கவேண்டும். இவ்வாறு செய்ய தர்ப்பணம் என்னும் கிரியை நிறைவேற்றப்பட்டதாகும். 45—47.

தர்ப்பணத்தினால் பிரகோபித்த கபத்தைக் கழித்தல்:—ஸ்நே ஹத்தின் வீர்யத்தால் கிளப்பிவிடப்பெற்ற கபத்தை அப்பிணியாளி யின் அவ்வயவத்திலிருந்து பிறகு வெளிப்படுத்த முயலவேண்டும்; அதற்காக உவதானியத்தைச் சமைத்து, அவ்வன்னத்தினால் சுடச் சுடக் கண்களைச் சுற்றிலும் ஸ்வேத சிகிதையைச் செய்யலாம்; 2 அல்லது தூமபானம் செய்வித்தாவது அக்கபத்தைக் கழிக்கலாம். 48.

எத்தனை நாட்கள் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்? :—நேத்திரங் கள் ஆரோக்கியநிலைமையைப் பெறுமளவும் இச்சிகிதையைடைச் செய்யவேண்டும்; அவை ஒரே தினத்தில் ஸாகமடைந்தாலும் இச் சிகிதையை அத்துடன் நிறுத்திவிடலாம்; இல்லாவிடில் மூன்று நாட்களாவது ஐந்து நாட்களாவது தர்ப்பண சிகிதையைச் செய்து வரவேண்டும்; அதற்குமேல் செய்யக்கூடாது. 48.

தர்ப்பணம் நிறைவேறியதன் குறிகள்:—நேத்திரங்கள் தர்ப் பணசிகிதையினால் திருப்தியடைந்தனவென்பதற்கு அடியிற்

1. சததௌத க்ருதம்—இதைப்பற்றி 304-வது பக்கம் பார்க்க.

2. ஸ்வேத சிகிதையை—இங்கு உபநாஹஸ்வேதம் செய்யவேண் டும்; இதைப்பற்றி 247-வது பக்கம் பார்க்க.

கூறப்படுவவை குறிகளாகும்:—ஏற்ற சாலங்களில் ஸுகமாக சித்தியை யுண்டாய், தருந்த நேரத்தில் விழிப்புமுண்டாகும்; கண்கள் நிரம்ப மாய் இயற்கை நிறம் கொள்ளும்; தொந்தரவுகள் நிவ்ருத்தியாய் சண் கர் ஸுகம் பெற்றிருக்கும். 49, 50.

முறை தவறிய தர்ப்பணக் குறிகளும் பரிஹாரமு:—அப்பால் முறை தவறிய தர்ப்பண சிகிதையைவிடலுண்டாகும் குறிகள் கூறப் படுகின்றன:—அளவு மீறி தர்ப்பணசிகிதையை செய்யப்படுமானால் கண்களில் நீர் கசியும்; அவை கனத்துத் தோற்றும்; மிகவும் ஸ்ரீக்த் தமாயிருக்கும். வேண்டியவளவு தர்ப்பணசிகிதையை செய்யப்படா விடின் கண் ரூக்ஷமாயிருக்கும்; கண்ணீர் அடிக்கடி கசிந்து நேத் திரம் லைக்கக் கொள்ளும்; வியாதி நிவ்ருத்தியாகாமல் வலிபுடன் கூடியதாகவுமிருக்கும். அளவு மீறிய தர்ப்பணத்தினாலான கோளாறு களுக்கு உடனே ரூக்ஷமுண்டாகும் சிகிதையையும், வேண் டியவளவு செய்யப்படாத 'ஹீனதர்ப்பணத்திற்கு' அதற்கு மாறாக ஸ்ரீக்தத் குணந்தரும் சிகிதையையும் செய்வது அக்கோளாறுகளைப் போக்கும் பரிஹாரமுறையாம். 51½.

புடபாகம்.

புடபாக ஓளவுத முறை:—இனி புடபாகம் செய்யும் கிரமத் தைக் கூறுவோம்:—2 இரண்டு பலம் மாம்ஸத்தை யெடுத்து, நெய் முதலிய ஸ்நேஹவஸ்துக்களையும் சிறிது சேர்த்து, நன்றாக அரைத்து இரண்டு ஸம் அளவான பிண்டங்களாக உருட்டவும். இப்புடபாக கல்பணியில் கடின பதார்த்தங்கள் ஒரு பலமளவு சேர்க்கப்படுமானால், அவற்றை இடித்து ஆட்டுவதற்கான திரவ பதார்த்தங்களை நான்கு பலம் சேர்க்கவேண்டுமென்பது பொது விதியாம். அவ்வாறு ஆட்டி மெடுத்த வஸ்துக்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து உருட்டி, ஏதேனும் இலை

1. வேண்டியவளவு என்றால்—மூற்கூறியவாறு அத்தந்த நேத் திரரோகத்திற்குத் தருந்த வண்ணம் அத்தந்த மாத்திராகாலங்களுக் கும் குறைவான நேரத்தில் செய்யப்படும் சிகிதையெனக் கருத்து.

2. மத்பமகண்டம் முதல் அத்தியாயத்தில் பலவித புடபாக முறைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்விதமேதான் இங்கு கூறப் படுபவையுமாம்.

கரால் அவற்றைச் சுற்றி மூடி, புடபாக முறைப்படி அக்னியிற் பக்கு வம் செய்து, அதை யெடுத்துப் பிழிந்து, அதன் ஸ்வாஸத்தைக் கிர ஹிக்க வேண்டும். 52—54.

புடபாக ஸ்வாஸத்தை நேத்திரத்தில் ஊற்றவேண்டியமுறை:— மேற்கூறியபடி கிரஹித்த அப்புடபாக ஸ்வாஸத்தைக்கொண்டு தர்ப்பண சிகிதையைக் கூறியவிதமாக முறை தவறாமல் நேத்திரங்களுக்குச் சிகிதையை செய்யவேண்டும்; என்றால் பிணியாளியை மல்லாந்துப் படுக்கச்செய்து, த்ருஷ்டியின் 1 நடுவில் அந்த ஸ்வாஸத்தை விடவே ண்டும். இச் சிகிதையை அவசியமான வரையில் தினந்தோறும் செய்துவருவது நலம். 55.

முலகைப் புடபாகௌஷதங்கள்.—இப்புடபாகௌஷதம் ஸ்நே ஹகம், லேககம், ரோபணம் என்று முலகைப்படும். அவற்றுள் மிக்க ரூக்ஷத்தன்மையடைந்த நேத்திரத்திற்கு ஸ்நேஹநமர், மிகவும் ஸ்ரீக்த் தத்த தன்மையைப் பெற்ற நேத்திரத்திற்கு லேககமும் ஏற்றதா கும்; வேறொரு ரோபணப்புடபாகௌஷதமானது பித்த தோஷத் தினாலுண்டான கோளாறுகளையும், இரத்தவிகாரங்களையும், வீர ணங்களையும், வாத தோஷத்தையும் போக்குவதுடன், த்ருஷ்டியின் சத்தியையும் அதிகரிக்கச் செய்ய வல்லது. நெய், மாம்ஸம், நிணநீர், மஜ்ஜை, கொழுப்பு, இனிய சுவையுள்ள வேறுவித ஓளவுதங்கள் இவற்றைக்கொண்டு பக்குவம் செய்யப்பட்ட புடபாகௌஷதம் 'ஸ்நேஹ புடபாகம்' ஆகும். இவ்வித ஓளவுதத்தை நேத்திரங் களில் இருநூறு மாத்திராகாலம் ஊறும்படி வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். ஜாங்கல பூமியில் வலிக்கும் மிருகங்களுடைய கல்லீரல், மாம்ஸம் இவற்றை லேககருணமுள்ள பதார்த்தங்களுடன்² சேர்த் துக் கலக்கவும்; பிறகு உருக்கிறும்பின் பொடி, செப்புப் பொடி, துக் கலக்கவும்; பிறகு உருக்கிறும்பின் பொடி, செப்புப் பொடி, நங்கன் பொடி, பவளப்பொடி, இந்துப்பு, கடல்துரை, அன்னபேதி,

1. த்ருஷ்டி—கண்களில் கருவிழிகளின் நடுவிலுள்ள பாபா (pupil) எனப்படும் பாகம்.

2. லேககருணம்—இதைப்பற்றி 19-வது பக்கம் பார்க்க.

ஸ்ரோதோஞ்ஜனம்¹ இவற்றையும் பொடித்து, தயிரின்மேலுள்ள ஆடையினால் அவ்வனைத்தையும் கல்வத்தில் ஆட்டி, முன்போல் பிண்டம் செய்து, புட்பாகம் பண்ணி யெடுத்தபிறகு அதன் ரஸத்தை லேகநமாக நேத்திரங்களில் இடலாம். லேகநெஷத்தத்தை நேத்திரங்களில் நூறு மாத்திராகாலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முலைப்பால், ஜாங்கல தேசமிருகங்களின் மாம்ஸம், தேன், நெய், கசப்பான ஒஷதிகள் இவற்றைக்கொண்டு புட்பாக முறைப்படி பக்குவம் செய்த ஓளஷதமானது ரோபணமாக உபயோகிக்கப்படலாம். இதில் லேகநத்தைவிட மூன்று மடங்கு காலம் ஓளஷதத்தை நேத்திரங்களில் ஊறுப்படி வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். 56—60½.

முறை தவறிய புட்பாகெஷத சிகித்யைத் துபிஹாரம்.—புட்பாகெஷதங்களைக் கொண்டு செய்யப்படும் சிகித்யையானது தர்ப்பணத்திற்கு ஏற்ற முறைபாகவே இருப்பதால், இதில் முறை தவறிய சிகித்யைகளால் கோளாறுகள் நேர்ந்தால், அவற்றிற்கும் தர்ப்பணத்திற்குக் கூறிய பரிஹார முறைகளே தகுத்த சிகித்யைகளாம். 61.

அஞ்ஜநம்.

அஞ்ஜநப் பிரயோகநீதிகேற்ற காலம்:—முற்கூறிய சிகித்யை கிரமங்களால் நேத்திரதோஷங்கள் ஒருவாறு பக்குவநிலைமைக்கு வந்த பிறகு, முறைப்படி தகுந்த வேளையில் அஞ்ஜநவிதிபை நிறைவேற்றவேண்டும். நேரமந்த ருதுவிலும், சிசிரருதுவிலும் பகல் நேரத்தில் அஞ்ஜநம் பிரயோகிக்கவேண்டும்; க்ரீஷ்மருதுவிலும், சரத் ருதுவிலும் காலையிலாவது மாலைவிலாவது அஞ்ஜந கர்மம் செய்யலாம்; வர்ஷருதுவில் ஆகாயம் மேகத்தினால் மூடப்பட்டிருக்கையிலும், அதிக வெயில் காலும்போதும் அஞ்ஜநமிடுவது பிசு; வஸந்த ருதுவில் இதை எந்த நேரத்திலும் செய்யலாம். 62, 63.

1. ஸ்ரோதோஞ்ஜனம்—இதை ஹிந்தி முதலான பாஷையில் 'ஸூர்மா' என்று வழங்குகின்றனர்; சிலர் தமிழில் இதை நீலாஞ்ஜனம் என்பார்கள்; ஆங்கிலத்தில் Sulphurate of antimony என்பர்.

குணநீலம் புவகைப்பட்ட அஞ்ஜநங்கள்:—அஞ்ஜநமானது லேகநம், ரோபணம், ஸ்நேஹநம் என்று மூன்று விதமாகும். அவற்றுள் லேகநமென்னும் அஞ்ஜநம் கூராகங்களாலும், தீக்ஷணவீர்யமுள்ள வேறு பதார்த்தங்களாலும், அம்லரஸமுள்ள வஸ்துக்களாலும் செய்யப்படுமீர். ரோபணஞ்ஜநமென்பது துவர்ப்பும், கசப்புமான இரஸமுள்ள வஸ்துக்களால் செய்யப்படுவதாம்.¹ ஸ்நேஹநமென்கிற அஞ்ஜநம் மதுரரஸமுடையதாகவுமீர், விசேஷ ஸ்நேஹஸம்பந்தமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும்; அதுவே ப்ரஸாதநாஞ்ஜநமாகவுமீர்² கருதப்படுமீர். 64, 65.

உருவநீலம் புவகைப்பட்ட அஞ்ஜநங்கள்:—குளிகை, ரஸக்ரியை, சூர்ணம் என்று அஞ்ஜநம் மீண்டும் உருவத்தில் மூன்று வகைப்படும். இவற்றை முறைப்படியே இழைத்து சலாகையினாலாவது, விரல்சுளாலாவது நேத்திரங்களில் இடவேண்டும். இவற்றுள் குளிகையை விட ரஸக்ரியையும், அதைவிட சூர்ணமும் முறையே வீர்யத்தில் குன்றியவைகளாம். 66.

அஞ்ஜநநீதித் ஆகாத நிலைமைகள்:—ஏதேனும் அபாயகமான வேலைகளைச் செய்து அயர்ந்திருக்கையிலும், புலம்புகையிலும், பயந்திருக்கையிலும், மத்யபானம் செய்திருக்கும்பொழுதும், நவஜ்வர நிலைமையிலும், அஜீர்ணமாயிருக்கையிலும், வேகங்களை அடக்கியிருக்கும் போதும் அஞ்ஜநத்தைப் பிரயோகிப்பது உசிதமல்ல. 67.

முன்னுவித் அஞ்ஜநகுளிகைகள்:—குளிகையாகச் செய்யப்படும் அஞ்ஜநமானது தீக்ஷணஞ்ஜநம், மித்யமாஞ்ஜநம், மிருதவஞ்ஜநம் என

1. இங்கு ஸம்ஸ்கிருதமூலத்தில் நிர்ணயஸாகர முத்ராக்ஷர சாலையின் புஸ்தகப்படி “கஷாயதிக்தரஸயுக் ஸ்நேஹநம் ரோபணம் மதம், மதுரம் ஸ்நேஹஸம்பந்தமஞ்ஜநம்” என்று இருப்பது பிசு. அதை “கஷாயதிக்தரஸயுக்ரோபணம் ஸ்நேஹநம் மதம், மதுரம் ஸ்நேஹஸம்பந்தம்...” என்று மாற்றிப் படிக்கவேண்டும். துவர்ப்பும் கசப்புமான வஸ்துக்கள் ரோபணத்திற்கு உபயோகமானவை டென்பதும், அவ்விதமே மதுரமும் எண்ணெய்ப் பசையுள்ள துமான பதார்த்தங்கள் ஸ்நேஹநங்களாக இருப்பவையென்பதும் பிரவிர்த்தம்.

2. ஸ்நேஹநாஞ்ஜநத்தினால் கண்களுக்குத் தெளிவுண்டாவது இயல்பாதலால் அது ப்ரஸாதநாஞ்ஜநம் என்று கூறப்பட்டதென்க.

மூன்று வகைப்படும். அவற்றுள் தீக்ஷ்ணஞ்ஜநத்திற்கான குளிகையைப் பிரமாணத்தில் ஓர் அரேணுகம் அல்லது வாய்விடங்கத்தின் அளவாகச் செய்யவேண்டும்; மத்யமாஞ்ஜநத்திற்கான குளிகையை ஒன்றரை அரேணுகத்தின் அளவாகவும், மிருத்வஞ்ஜநகுளிகையை இரண்டு அரேணுகங்களின் அளவாகவும் செய்துகொள்ள வேண்டும். 68.

மூன்றுவித ரஸ்கீரியூஜநம்:—மூன்று விடங்கங்களின் அளவான ரஸ்கீரியை யென்னும் அஞ்ஜநௌஷதம் உத்தமப்பிரமாணம் என்றும், இரண்டு விடங்கங்களின் அளவுகொண்டது மத்யமப்பிரமாணமென்றும், ஒரு விடங்கத்தின் அளவுகொண்டது ஹீரமாத்நிரை யென்றும் கருதப்படும். 69.

மூன்றுவித சூர்ணூஜநம்:—அஞ்ஜநத்தில் சூர்ணமென்னும் பாகமும் விரேசந சூர்ணமென்றும், மிருது சூர்ணமென்றும், ஸ்நேஹ சூர்ணமென்றும் மூன்றுவிதமாம். அவற்றுள் விரேசந கர்மத்தில் உபயோகிக்கப்படும் சூர்ணத்தை இரண்டு சலாகை அளவு கொண்டதாய்² உபயோகிக்கவேண்டும்; மிருத்வஞ்ஜநமாயின் அதை மூன்று சலாகைகள் பிரயோகிப்பது உசிதம்; ஸ்நேஹகர்மத்திற்கு ஏற்றவாறு டக்குவம் செய்த சூர்ணஞ்ஜநத்தை எங்கு சலாகைகள் பிரயோகிக்கவேண்டும். 70.

அஞ்ஜநசலாகைகளைச் செய்யுமுறை:—அஞ்ஜநமிடுவதற்கு உபயோகமான சலாகையானது எட்டு அங்குலம் நீளமாகவும், வெகு வழுக்கையாகவும், கூர்மையில்லாமல் மழுக்கங்கொண்ட இரு முனைகளையுடையதாகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அது ஏதேனும் தகுந்த சிலையினாலாவது, லோஹங்காலாவது ஆக்கப்படலாம். அஞ்ஜநங்களை லேகநகர்மத்தின் பொருட்டு உபயோகிக்க தாம்பரத்

1. இங்கு கூறப்பட்டுள்ள உத்தம—மத்யம—ஹீரமாத்நிரைகள் முறையே தீக்ஷ்ணஞ்ஜநம், மத்யமாஞ்ஜநம், மிருத்வஞ்ஜநம் என்றும் கூறப்படும்.

2. சூர்ணத்தை ஏதேனும் திரவவஸ்துவிற்கு கலந்து இழைத்து அஞ்ஜநமாக உபயோகிக்கவேண்டும்; அதில் ஒரு சலாகையினால் எவ்வளவு ஓளவுதம் எடுக்கக்கூடுமோ அந்த அளவு ஒரு சலாகை கொண்ட அளவெனப்படும்.

தினாலாவது, அயத்தினாலாவது, சிலையினாலாவது ஆக்கப்பட்ட சலாகையை உபயோகிக்கவேண்டும். ஸ்நேஹராஞ்ஜநத்தை இடுவதற்கு பொன் அல்லது வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட சலாகை உபயோகிக்கத் தகுந்ததாம். ரோபணகர்மத்தில் சலாகை அங்குலியைப்போல் மிகவும் மிருதுவாயிருக்கவேண்டும். 71—72.

அஞ்ஜநமிடும் முறை:—மாவை நேரத்திலாவது, விடியற்காலத்திலாவது அஞ்ஜநம் பிரயோகிக்கக்கூடியதாம்; அதை எந்த நேரத்திலும் தோன்றியவாறு உபயோகிக்கவே கூடாது. அதிக குளிரில்லாமலும், அதிக சூழல்லாமலும், அமிதமாகக் காற்று வீசாமலும், ஆகாயம் அதிகமாக மேகங்களால் மூடப்பட்டாமலும் இருக்கிற ஸமயங்களில் அஞ்ஜநத்தைப் பிரயோகிப்பதால் நலமுண்டாகும். அஞ்ஜநத்தை சலாகை முதலியதைக் கொண்டு நேத்திரத்தினுள் கருவிழிக்குக் கீழே வர்த்மமென்னும் மாம்ஸபாகத்தில் நேத்திரத்தில் நெடுகவும் கடைக்கண்வரையில் தீட்டவேண்டும். 73, 74.

அஞ்ஜந வர்த்திகள்.

சந்திரோதயவர்த்தி:—சங்கின் நாயியெனப்படும் சுழியுள்ள அதன் அடிப்பாகம், தான்றிக்காயின் கொட்டை அல்லது பருப்பு, கடுக்காய், மனச்சிலை, திப்பிலி, மிளகு, கோஷ்டம், வசர்பு இவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் ஸமபாகமா யெடுத்து, அனைத்தையும் நன்றாகப் பொடித்து, வெள்ளாட்டுப் பால் விட்டு ஆட்டி, யவதானியத்திற்கு ஸமபாகமா வர்த்திகள் செய்துகொள்ளவும். இந்தக் குளிகையை ஓர் அளவாக வர்த்திகள் செய்துகொள்ளவும். இந்தக் குளிகையை ஓர் அரேணுகம் அளவு ஜலம் சேர்த்து இழைத்து நேத்திரங்களில் அஞ்ஜநமிடலாம். இதனால் திமிரோகம், மாம்ஸவருத்தி, காசம், படலரோகம், அப்புதம், ராத்ரயார்த்தம் என்னும் இராக்கண், வர்த்மரோகம், புஷ்பமென்னும் பூவிழுதல் என்கிற இந்நேத்திரரோகங்கள் நிற்குத்தியாகும். இது 'சந்திரோதய வர்த்தி' எனப்படும். 75—77

1. அஞ்ஜநமென்னும் ஓளவுதத்தில் லேகநாதி கர்மங்களுக்குத் தகுந்தவாறு சரக்குகள் வித்தியாஸப்படுவது அவசியமாயிருப்பதுபோலவே, சலாகைகளும் அததற்குத் தகுந்தவாறு வெவ்வேறு லோஹாதிகளால் அமைக்கப்படவேண்டுமென்பதும் ஆயுர்வேத முறைகளைக் கற்றறிந்தவரின் கருத்தாம்.

காஞ்சிபுர வர்த்தி:—புங்கம் விதையை அநேகமுறை பலாசம் பூவின் ஸ்வரஸத்தில் பாவனைசெய்து, அந்த ஸ்வரஸத்தைக்கொண்டே அதை ஆட்டி வர்த்திசெய்து, முன்போலவே கண்களில் இட, கண்களிலுண்டாகும் பூவைப் போக்கிவிடும். 78.

லேகந வர்த்தி:—கடல்துறை, இந்துப்பு, சங்கு, கோழிமுட்டையின் மேலோடு, முருங்கவிதை இவற்றை நன்றாகப் பொடித்து, ஜலம் விட்டு அரைத்து வர்த்திசெய்யவும்; இது சுக்லம் முதலிய நேத்திர ரோகங்களைச்¹ சஸ்திரத்தினால் கீண்டிவிடுவதுபோல் அறுத்து விடும். 79.

தந்த வர்த்தி:—யானையின் தந்தத்தையும், பன்றி, ஒட்டகம், பசு, குதிரை, வெள்ளாடு இவற்றின் குளம்புகளையும், சங்கையையும், நல்முத்துக்களையும், கடல்துறையையும் ஸம்பாகமெடுத்து குர்ணம் செய்து, ஜலம்விட்டு கல்வத்தில் நன்கு அரைத்து, வர்த்தி செய்யவும். இதற்கு “தந்த வர்த்தி” என்று பெயர். கண்களிலுண்டாகும் சுக்ல ரோகத்தைப் போக்க இது சிறந்த ஓஷதம். 80½.

நீலோத்பலாதிவர்த்தி:—கருநெய்தல், முருங்கவிதை, நாக கேஸரம் இம்மூன்றையும் நன்றாகக் கல்வத்திலிட்டு ஆட்டி வர்த்தி செய்து நேத்திரங்களில் அஞ்ஜமீட அதிரித்ரை நிவ்ருத்தியாகும். 81½.

குஸும வர்த்தி:—எண்பது எள்ளுப்பு, அறுபது திப்பிலி, அறுபது காட்டு ஜீரகம், ஐம்பது ஜாதிப்பு, பதினாறு மிளகு இவற்றைச் சேர்த்துப் பொடித்து, நன்கு ஜலத்தினால் அரைத்து வர்த்திசெய்யவும். ‘குஸுமவர்த்தி’ எனப்படும் இதை ஒன்றரை அரேணுகம் அளவில் ஜலத்தில் உரைத்து நேத்திரங்களில் இட நிமிரம், அர்ஜுனம், சுக்லம் இவை நீங்கும்; மாம்ஸ வளர்ச்சியும் அறுபடும். 82—84.

இரஸாஞ்ஜநாதி வர்த்தி:—இரஸாஞ்ஜநம், மஞ்சள், மரமஞ்சள், குருக்கத்திப்பு, பில்வத்தளிர் இவற்றை, பசுஞ்சாணம் கரைத்து வடிக்கட்டிய ஜலத்தில் ஆட்டி வர்த்திசெய்து, நேத்திரங்களில் இட, ரத்தாந்த்யம் என்னும் இராக்கண்ணோப் தீரும். 85½.

1. இதனால் வர்த்தமரோகம் முதலியவைகளும் போக்கப்படுமென்பது கருத்து.

நாதிரீஜாதி வர்த்தி:—நெல்லிப் பருப்பு ஒரு பங்கு, தான்றிக் கொட்டை இரு மடங்கு, கடுக்காயின் பருப்பு மூன்று பங்கு இவற்றைப் பொடி செய்து, ஜலம் விட்டு ஆட்டி, வர்த்திசெய்து, இரண்டு அரேணுகமளவு உரைத்து நேத்திரங்களில் இட நேத்ரஸ்ராவம் என்னும் கண்ணீர் பெருக்கும், வாதாத்தத்தினாலுண்டாகும் வலியும் போகும். 86½.

இரஸகிர்பை¹

துந்தாதி ரஸகிர்பை:—துரிசு, பொன்னிமீளை, இந்துப்பு, சர்க்கரை, சங்கு, மனச்சிலை, காவியென்னும் கைரிகம், கடல்துறை, மிளகு இவற்றைப் பொடித்து, தேன் சேர்த்து, இரஸகிர்பையாகப் பக்குவம் செய்து, வர்த்தமரோகம், அர்மம், திமிரம், காசம், சுக்லம் என்கிற ரோகங்களில் உபயோகிக்க அவ்வியாதிகள் தீரும். 87—88½.

கர்ப்பூராதி ரஸகிர்பை:—பச்சைக் கர்ப்பூரப் பொடியை ஆலம் பாலில் குழைத்து ரஸகிர்பையாக நேத்திரங்களில் இட, குஸும மென்னும் பூ சேக்கிரம் நிவ்ருத்தியாகும். 89½.

மிநாதி ரஸகிர்பை:—மிளகைத் தேனிலாவது குதிரையின் வாயிலிருந்து ஊறும் உமிழ் நீரிலாவது இழைத்து நேத்திரங்களில் அஞ்ஜமீட குர்யணைக் கண்ட இருள்போல அதிரித்ரை ஒழிந்து விடும். 90½.

ஜாத்புஷ்பாதி ரஸகிர்பை:—ஜாத்புஷ்பம், பவளம், மிளகு, கடுகரோகணி, வசம்பு, இந்துப்பு இவற்றை ஸம்பாகம் எடுத்து, செம் மறியாட்டின் மூத்திரத்தில் குழைத்து அஞ்ஜமீட உபயோகிக்க, தேகத்திலுண்டாகும் சோம்பல் அல்லது திமிர் உடனே தீரும். 91½.

சிரிஷிபுஜாதி ரஸகிர்பை:—காட்டுவாகையின் விதை, திப்பிலி, மிளகு, இந்துப்பு, வெள்ளுள்ளி, மனச்சிலை, வசம்பு இவற்றைப் பசு மூத்திரத்தில் இழைத்து, ரஸகிர்பை செய்து அஞ்ஜமீட, மூர்ச்சை முதலியவற்றால் உணர்ச்சியற்றிருப்பவர் மீண்டும் உணர்ச்சியைப் பெற்று எழுந்துவிடுவார். 92½.

1. இரஸகிர்பை—இளகிய பாகுபோன்ற ஓஷத பாகம்.

தாரீவ்யாதி ரஸகீரியை:—மரமஞ்சள், பேய்ப்புடல், அதிமதுரம், வெப்பங்கொட்டை, அல்லிக்கிழங்கு, கருநெய்தல், வறந்தாமரை இவற்றை ஸமபாகம் எடுத்து, இவ்வனைத்துக்கும் நாலு மடங்கு ஜலம் சேர்த்துக் காய்ச்சி, நாலில் ஒரு பங்காகச் சுண்டச்செய்து வடிக்கட்டி, அக்கஷாயத்தை மீண்டும் பாருபோல் வருமளவும் காய்ச்ச வேண்டும்; அது தானே குளிர்ந்து வந்ததும், அக்கஷாயத்திற்கு நாலில் ஒரு பங்கு தேனும் சர்க்கரையும் சேர்த்துக் கலக்கிவிடவும். இந்த இரஸகீரியை நேத்திரத்தில் உபயோகிக்கப்படுமானால் கண்ணெரித்தல், கண்களில் நீர்வடிதல், கண்களில் இரத்தம் வடிதல், கண் சிவப்பு, கண்வலி இவை போகும். 93—95.

இரஸாஞ்ஜநாதி ரஸகீரியை:—இரஸாஞ்ஜநம், ஸர்ஜமென்னும் பிசின், ஜாதிப்பூ, மனச்சிலை, கடல்துரை, இந்துப்பு, காவிக்கல், மிளகு இவற்றை ஸமபாகமெடுத்து, நன்றாகத் தேனில் இழைத்து நேத்திரங்களில் இட, .பலவித தூர்நீர்களுடன் கூடிய வர்த்தமரோகமும், கண்களிலுண்டாகும் தினவு முதலியதும் தீரும்; இமைமயிர்களும் இதனால் நன்கு வளரும். 96, 97.

துருக்கீயாதி ரஸகீரியை:—சேந்திற்கொடியின் ஸ்வரஸம் கால் படுமெடை, தேன் ஒரு மாஷமெடை, இந்துப்பு அதே அளவு, இவற்றையெல்லாம் ஒன்றாகக் கலவத்திலிட்டு ஆட்டி யெடுத்து, நேத்திரங்களில் இவ்வதால் பில்லம், அர்மம், திமிரம், காசம், கண்டு, லிங்க நாசம் என்னும் நேத்திரரோகங்களும், கண்களின் கருவிழிகளிலும் வெண்மண்டலங்களிலுமுண்டாகும் வியாதிகளும் தீரும். 98, 99.

புநர்நவாதி ரஸகீரியை:—சூர்யன் அந்தகாரத்தை அடியோடு அகற்றிவிடுவது போல வெள்ளைச் சாறடையானது அந்தந்த வஸ்துக்களின் சேர்க்கையினால் அநேகம் நேத்திரரோகங்களைப் போக்கவல்லது: அதாவது—இவ்வெவ்வுதச் சர்க்கைப் பசுவின்பாலில் இழைத்துப்போட்டால் நேத்திரகண்டு என்னும் கண் திணைவையும், தேனிற்கலந்துபயோகித்தால் ஜலம் வடிதலையும், நெய்யிற் குழைத்துப்போட்டால் கண்பூவைவையும், தைலத்தில் இழைத்துப் போட்டால் திமிர ரோகத்தையும், காடியிற் கலந்துபயோகித்தால் இராக்கண்ணையும் போக்கும். 100½.

பப்பூலந ரஸகீரியை:—கருவேலங் கொழுந்தைக் கவாதம் செய்து, வடிக்கட்டி, மீண்டும் லேஹ்யம்போல் காய்ச்சி யெடுக்கவும். இதைத் தேனில் கலந்து நேத்திரங்களில் அஞ்ஜனமிட கண்களில் இருந்து நீர் வடிதல் நிவ்ருத்தியாகு மென்பது நிச்சயம். 101½.

ஹிஜ்ஜல பல ரஸகீரியை:—நீர்க்கடம்பின் காயை ஜலத்தில் தேய்த்து, தினந்தோறும் கண்களில் அஞ்ஜனமாக உபயோகித்து வருவது நலம். கண்களில் நீர்வடிதலைப் போக்குவதற்கு இது மிகச் சிறந்த ஓனவதமெனக் கருதப்படுகிறது. 102½.

கந்தகாதி ரஸகீரியை:—தேற்றாங் கொட்டையைத் தேனில் இழைத்து, சிறிது பச்சைக் கப்பூரத்தையும் அத்துடன் தேய்த்து நேத்திரங்களில் அஞ்ஜனமிட, கண்களில் லுண்டான கலக்கம் முதலியவை விலகி அவை நன்றாகத் தெளிவடையும். 103½.

கிருநாதிரஸகீரியை:—நெய்யையும் தேனையும் கலந்து நன்றாகக் குழைத்துக் கண்களில் அஞ்ஜனமாக உபயோகித்தால் விரோத்பாதம் என்கிற நேத்திர வியாதி நிவ்ருத்தியாகும். 104.

கிருஷ்ண லிப்பவஸாதி ரஸகீரியை:—கருநாகத்தின் நினநீர் அல்லது கொழுப்பு, சங்கு, தேற்றாங்கொட்டை இவற்றை ரஸகீரியை செய்து அஞ்ஜனமாக உபயோகிக்க, சீக்கிரத்தில் அந்தகர்களுக்கும் பார்வை உண்டாகும். 105.

லேகந ரஸகீரியை:—கோழி முட்டையின் ஓடு, மனச்சிலை, காருப்பு, 1 சங்கு, சந்தனம், இந்துப்பு இவற்றை நுண்மையாகப் பொடித்து, ஜலம் சேர்த்து, ரஸகீரியையாகச் செய்து அஞ்ஜனமிட கண்ணில் விழுந்துள்ள பூ, அர்மம் முதலிய ரோகங்கள் அறுபட்டு நேத்திரம் ஸ்வஸ்த்தமாகும். 106.

பிப்பல்யாதி ரஸகீரியை:—திப்பிலியை செம்மறி யாட்டின் கல்லீரலின் இடையில் மறைத்துவைத்து, அக்னியிற் பக்குவம்செய்து எடுத்து, அத்திப்பிலியை இழைத்துக் கண்களில் அஞ்ஜனமிட்டால் நத்தாந்த்ய மென்னும் இராக்கண் ஸ்வஸ்த்தமாகும். இவ்விதமே மிளகையும்

1. காசலவணம் என்பது தமிழில் அட்டுப்பு அல்லது காருப்பு எனப்படுகிறது.

பக்குவம்செய்து தேனில் உரைத்து அஞ்ஜனமிட்டாலும் இராக்ஷன் நிவ்ருத்தியாகும். 107.

சூர்ணாஞ்ஜனம்.

மரிசாதி சூர்ணாஞ்ஜனம்—மீளகு அரை சாண்மெடை, திப்பிலியும் கடல்துளையும் தனித்தனியே இரண்டு சாண்மெடை; இந்துப்பு அரை சாண்மெடை, புதிய வெளவீராஞ்ஜனம் 1 ஒரு சாண்மெடை, ஆக இவற்றைச் சித்திரா நகத்திரத்தன்று வெகு நுண்மையாகச் சூர்ணம் செய்து அஞ்ஜனமாக உபயோகிக்கவும். 2 இதனால் கண்டே, காசம், கடதோஷத்தினாலான கோளாறுகள், மற்றும் பலவிதமான மலங்கள் முதலியவை நீங்கி நேத்திரம் சுத்தமாகும். 108, 109.

ஸ்ரீவரோகணா சூர்ணாஞ்ஜனம். இரகமென்னும் தாதுப் பொருளை 3 ஒரு சிலையில் வைத்து நுண்மையாகப் பொடித்து, அச்சூர்ணத்தை ஜலத்தில் நன்றாகக் கரைத்து விடவும்; சுற்று நேரம் சென்ற பின் மெதுவாக ஜலத்தை மற்றொரு பாத்திரத்தில் வடித்துக்கொண்டு, அடியில் தங்கி நிற்கும் சூர்ணத்தை விலக்கிவிட வேண்டும்; பிறகு அந்த ஜலத்தை அப் பாத்திரத்திலேயே வெயிலில் வைத்திருக்க, அதிலுள்ள ஜலமெல்லாம் வற்றிப்போய் அடியில் ஒரு வித வண்டல் தங்கி அது பரப்பட்டப்போல் 4 ஆய்விடும்; அதை மெடுத்

1. வெளவீராஞ்ஜனம்—வெண்மையான அல்லது சிறிது மங்கல் நிறமான ஓர் அஞ்ஜனக்கல். இதை சிலர் வெண்ஸூர்மா என்பார்கள். ஆங்கிலத்தில் White antimony என்று வழங்கப்படுமாம்.

2. சூர்ணாஞ்ஜனங்களை நேத்திரங்களில் ஏதாவது தேன், முலைப்பால் முதலிய திரவ பதார்த்தங்களில் குழைத்துத்தான் இடவேண்டும். ரஸக்ரியைகளிலும் சில சூர்ணங்களை அவ்வித முடியோகித்த போதிலும் ரஸக்ரியாஞ்ஜனத்தை எப்பொழுதுமே திவ்யரூபமாகச் செய்து வைத்துக் கொள்ளலாம்; சூர்ணாஞ்ஜனத்தை வேண்டியபோது அவசியமான திரவத்தில் உபயோகிப்பது வழக்கம்.

3. இரகம்.—203-வது பக்கத்தில் விவரம் பார்க்க.

4. பரப்பட்டம்—மெல்லிய பலகைத்துண்டுகளைப் போன்ற பானங்கள்.

துப் பொடி செய்து த்ரிபலாஸ்வரஸத்தில் மூன்று முறை பாவனை செய்யவும்; அப்பால் அதில் பத்திலொருபங்கு பச்சைக் கர்ப்பூரத்தை யும் பொடித்துச் சேர்க்கவேண்டும். இதை நேத்திரங்களில் அஞ்ஜன மாயுபயோகிக்க ஸகல தோஷங்களும் தீரும்; கண்களுக்கு மிக்க வெளக்கியத்தை யுண்பெண்ணும். இது 'ஸ்வரோகணா சூர்ணாஞ்ஜனம்' எனப்படும். 110—112½.

ஸௌவீராதி சூர்ணாஞ்ஜனம்—வெளவீராஞ்ஜனத்தை அக்னி யில் எரித்து, த்ரிபலாஸ்வரஸத்தில் அதன் சூர்ணத்தைக் கலக்கி ஏழு வேளை நேத்திரங்களில் அஞ்ஜனமாக உபயோகிக்கலாம். அவ்விதமே அதன் சூர்ணத்தை முலைப்பாலில் கலக்கி தினந்தோறும் கண்களில் அஞ்ஜனமிடலாம். இவ்வெளஷதம் பெரும்பான்மையான நேத்திர ரோகங்களையும் போக்கக்கூடியது. 113—114½.

அஞ்ஜனமிடும் நாக சலாகை:—நாகமென்கிற லோஹத்தை த்ரிபலாகஷாயம், கரிசிலாங்கண்ணிச் சாறு, சுக்குக் கஷாயர், நெய், பசு மூத்திரம், தேன், வெள்ளாட்டுப்பால் இவற்றில் தனித் தனியே காய்ச்சிக் காய்ச்சித் தோய்க்கவும்; பிறகு அந்த நாகத்தினால் ஒரு சலாகை செய்து, அதனால் நேத்திரங்களில் மைஜீட்டுவதுபோல் தீட்டினால் ஸகல நேத்திரரோகங்களும் தீரும். 115, 116.

ப்ரத்யஞ்ஜனம் முதலியன.

நேத்திர சோதனம்:—கண்களில் ஸப்பலித்த தோஷங்களெல்லாம் நீங்கி, நீர்வடிதலும் முற்றிலும் நின்ற பிறகு, சுத்தமான தண்ணீரில் முகத்தை அமர்த்தி, நேத்திரங்களை நன்றாகத் திறந்து சுழுவ வேண்டும். அப்பால் அதற்கு முன்னிருந்த நேத்திர தோஷங்களுக்குத் தகுந்தவாறு ஏதேனும் ப்ரத்யஞ்ஜனத்தை யுபயோகிப்பதும் உசிதம். ஆனால் தோஷங்கள் முற்றிலும் கண்களிலிருந்து விலகாமல் இன்னும் சிறிது மிகுந்திருப்பதாகத் தெரியவந்தால், அந்நேத்திரங்களைக் கழுவுக்கூடாது. 117½.

ப்ரத்யஞ்ஜனம்:—நேத்திரம் தீக்ஷணமான ஒளஷதப் பிரயோகங்களால் அழற்சிகொண்டேவோனால், அப்பொழுது அவ்வழற்சி முதலியதைப் போக்கி அதற்குத் தெளிவை யுண்பெண்ணும் ப்ரஸாதநமென்

ஹம் குணமுடைய குர்ணஞ்ஜநத்தை யுபயோகிப்பது 'ப்ரத்யஞ்ஜநம்' எனப்படும். 118.

நயநாம்ருதமேஹம் ப்ரத்யஞ்ஜநம்:—முறைப்படி சுத்திசெய்த நாகத்தை¹ உருக்கி, அதில் சுத்திசெய்த பாதாஸத்தை² ஸமயெண்ட யாகச் சேர்க்கவும்; அவ்விரண்டுக்கும் ஸமமாக நீலாஞ்ஜநத்தையும் பொடித்துச் சேர்த்து, அனைத்தையும் ஒன்றாகக் கலந்து பிறகு கல்வத் திலிட்டு ஆட்டி, அச்சுர்ணத்தில் பத்திலொருபங்கு பச்சைக்கப்பூர மும் சேர்த்துக்கொள்ளவும். இது ப்ரத்யஞ்ஜநம் என்னும் ஓளவுத மாம். இது கண்ணோக்கினைப் போக்கக்கூடியது; கண்களுக்கு அமு தம் போன்றது. 119, 120.

ஜயபாஸ வர்த்தி:—நேபாளவிதைகளை முளை நீக்கிக் கொட்டி யெலுமிச்சம்பழச் சாற்றில் இருபத்தோரு முறை பாவனைசெய்து, கல் வத்தில் ஆட்டி வர்த்தி செய்யவும். இதை ஸர்ப்பம் தீண்டியவனு டைய கண்களில் அஞ்ஜநமாக இட இவ் வொளவுதம் அவனுடைய தேகத்திலுள்ள வீஷத்தைப் போக்கி அவனைப் பிழைப்பிக்க வல் லது. 121, 122.

நேத்திர ரோகங்களைப் போக்கும் ஒரு ஸாதாரண முறை:— போஜநமுண்ட பிறகு உடனே தனது இரண்டு கைகளையும் குண்டு டாகுமாறு நன்றாகத் தேய்த்து, நேத்திரங்களின்மேல் நன்கு அமர்த்தி வந்தால், திமிரம் முதலிய நேத்திர வியாதிகள் சாந்தமாகக்கூடும். 123.

நேத்திர ரோகங்களைத் தடுக்க ஸுலபமான உபாயம்:— எந்த மனிதன், தினந்தோறும் மூன்று வேளையும் வாயில் குளிர்ந்த ஜலத்தை நிரப்பிக்கொண்டு, இரண்டு கண்களையும் தண்ணீரால் நனைத்துக் கழுவி வருகின்றானே, அவன் எப்பொழுதும் நேத்திர வியாதிகளாலான துன்பங்களை அனுபவிக்க நேரிடாதென்பது நிச் சயம். 124.

1. நாகசுத்தியைப்பற்றி 193-வது பக்கம் பார்க்க.

2. பாதாஸசுத்தி.—அல்லது பாதசுத்தி, இதைப்பற்றி 208-வது பக்கம் பார்க்க.

கிரந்தத்தின் முடிவுரை.

இந்நூல் ஆயுர்வேத ஸாரம்:—ஆயுர்வேதமென்னும் அகண்ட ஸமுத்திரத்தில் மறைந்து கிடக்கும் அநேகம் அரும் பொருட்களாகும் மாணிக்கத்திரள்களைக் கண்டறிந்து முன்னால் சில மேதாவினரால் பற்பல ஸம்ஹிதைகள்¹ விரிவாக வரையப்பட்டன. அந்தூல்களி லிருந்து மிகவும் ஸாரமான சில விஷயங்களைப் பெயர்த்தெடுத்து இந்த ஸம்ஹிதையை நான்² இயற்றலானேன். ஸத்புருடர்களான கல்விமான்கள் இந்நூலின்கண் தமது கடாசுத்தைக் கருத்துடன் செலுத்துவாராக. 125, 126.

ஸம்ஹிதையின் மஹிமை:—சார்ங்கதரனுடைய³ இந்த ஸம் ஹிதையானது, பலவகையான பிணிகளாகும் வறுமையை ஓளவுத முறைகளெனப்படும் அருமையான இரத்தினங்களால் அகற்றக்கூடிய தாயிருப்பதால், தாமரை மலர்களைப்போல் குளிர்ந்து மனோஹரமாக நிரம்மலாயிருக்கும் கவிகளின் இருதயங்களில் இக்கிரந்தம் ஸ்ரீதேவி யைப்போல் சீருடன் விளங்குமாக⁴. 127.

1. சரகஸம்ஹிதை, ஸுச்சுருத ஸம்ஹிதை, காச்யப ஸம்ஹிதை, ஹாரீதஸம்ஹிதை முதலியவை இதனால் குறிக்கப்படுபவை.

2. நான் என்று ஸம்ஸ்கிருத நூலுக்கு ஆசிரியரான சார்ங்க தரன் குறிக்கப்படுகிறார்.

3. சார்ங்கதரன்.—என்றால் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு என்று இங்கு மட்டுமேரு பொருளுண்டு.

4. கமலமலர்களில் வலிப்பவளும், சார்ங்கதரனான ஸ்ரீமஹா விஷ்ணுவின் பத்னியுமான ஸ்ரீதேவியானவள், வேண்டிய தனக்க னைக்கொடுத்து ஜனங்களைச் செல்வவான்களாகச் செய்ய வல்லவளா யிருப்பதுபோல், சார்ங்கதரனுடைய இந்த ஸம்ஹிதையும் ஓளவுத முறைகளைக்கொண்டு வியாதிகளாகி வறுமையைப் போக்கி, ஆரோக் கியமாகும் செல்வத்தை விருத்தி செய்யவல்லது; மேலும் அவள் தாமரை மலர்களில் வலிப்பதுபோல, இதுவும் கவிகளுடைய இருதய கமலங்களில் இருக்கத்தகுந்தது என்றும் கருத்தாம்.

இந்நூலின் உபயோகம்:—அளவற்ற நூல்களோ ஆராய்ந்தறிவதற்கான திறமையிற் குன்றியவர்கள், அல்லது அதற்குத் தகுந்த நீண்ட காலத்தைப் பெறுதலுக்கான இதுகாறும் அகில நூல்களையும் படிப்பதில் தமது சக்தியையும் மீறி முயன்றது போதும்; வைத்திய சாஸ்திரத்தின் ஸாராம்சமனைத்தையும் இதில் சுருக்கிக் கூறியிருப்பதால், விவேகிகள், சுருக்கமான இந்நூலைப் படித்தறிய முயல்வது முற்றிலும் பயத்தமாகும்.

முற்றிற்று.

அனுபந்தம்

ரோகங்களும் சிகித்சைகளும்

இந்த அனுபந்தத்தில் முக்கியமான ரோகங்கள் அகராதி கிரமத்தில் குறிக்கப்பட்டு, அவற்றிற்கு இந்த ஸம்ஹிதையில் மொழியப்பட்டுள்ள ஓளஷதங்களும் சிகித்சா முறைகளும் கிரமமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவ்விஷயம் முற்பதிப்பிலிருந்ததைவிட விஸ்தாரமாகவும் அதிக ஒழுங்காகவும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு குறிக்கப்படுகிற வியாதிகள், அவற்றிற்கான ஓளஷத-சிகித்சைகள் ஆகியவற்றின் மற்ற விவரங்களையெல்லாம் இப்புத்தகத்தின் இறுதியிற் சேர்த்துள்ள விஷய அகராதியைப் பார்த்து புத்தகத்தின் அந்தந்தப் பக்கத்தில் பார்த்துக்கொள்க.

அக்னிதாஹம்.

(தகத்த விரணம், எரிப்புண்கள்.)

ஜாத்யாதி க்ருதம் (லேபநம்).

காவஸீஸாதி க்ருதம் "

சததௌத க்ருதம் "

காவஸீஸாதி தைலம் "

துகாக்ஷீர்யாதி லேபம் "

திந்துகாதி லேபம் "

யவாதி லேபம் "

அக்னி மாந்தம்.

(பசியின்மை)

அரணுத்வக் புடபாகம்-குச்சியாதி கணக்வாதம்- த்ரிபலாதி ரூர்ணம்-ஹரீ தக்யாதி ரூர்ணம்-மரிசாதி ரூர்ணம்-தாடிமாஷ்டக

ரூர்ணங்கள்-நாராயண ரூர்ணம்-லவணத்ரயாதி ரூர்ணம்-சித்திரகாதி ரூர்ணம்-யவாநீகாண்டவரூர்ணம்-படபாந்ல ரூர்ணம்-விதோபலாதி ரூர்ணம்-பாஸ்கரலவண ரூர்ணம்-பிப்பல்லயாதி குளிகை-ஸூரணாதி வடகம்-சந்திரப்பா குளிகை-யோகரர்ஜ குக்குல-கைசோரிக குக்குல-ஷமாண்ட லேஹ்யம்-ஸூரண லேஹ்யம்-பிப்பல்லயாதி க்ருதம் த்ரிபலாதி க்ருதம்-தசமூலரிஷ்டம்- குமார்யாஸவம்- லேஹாஸவம்-மாக்ஷிக பஸ்யம்-லோகநாதரஸம்-ஹேமகர்ப்போடலீ ரஸம்-ஸூதாதிஷ்ட-லோஹ ரஸாயனம்- அபயாமோதகம்-வமநம்-லங்கநம்-நிருஹவஸதி.

அங்கசோஷம்.

(காச்சயம்-இளைப்பு)

அச்சவகத்தாதி சூர்ணம்-அகஸ்
திய ஹீதகீ லேஹ்யம்-குட
ஜகலேஹம் (முதல்) சயவனப்
ராச லேஹ்யம்-கூஷமாண்ட
லேஹ்யம்-காமதேவக்ருதம்-நாரா
யண தைலம்-லாக்ஷா சந்தநாதி
தைலம்-தச மூலாரிஷ்டம்-திரா
க்ஷாரிஷ்டம் - பிப்பல்யாஸவம் -
லோசநாத ரஸம்-நிருகாங்கபோ
டலீரஸம்-(பல ஹீனத்திற்கான
மற்றவைகளும்.)

அச்சமீ

(மூத்திர யார்க்கத்தில் கல்

அடைப்பு)

வீரதராகிகணக்வாதம்-ஏலாதி
க்வாதம்-க்ஷாரதய சூர்ணம்-சந்
திரப்பரா குளிகை-கோக்ஷாரா
தி குக்குல-அபயாமோதகம்-
சுமார்யஸ்வம் - வீடங்காரிஷ்ட
ம்-தசமூலாரிஷ்டம்- சிலாஜது
பஸ்யம்-திரிவித்ரம் ரஸம்-நிரஹ
வஸ்தி-உத்தர வஸ்தி-ஸ்வேத
வீதி- (மூத்திரக்ருச்சிரத்திற்
கான மற்றவைகளும்.)

அண்டலிருத்தி

(பீஜ வீக்கம், வ்ருத்தி, விதை
வாதம், அந்தர விருத்தி, குட
லிற்சகம் முதலியன.)

ஆந்தரகஸ்வரஸம்-மஹா ரா
ஸ்நாதி க்வாதம்-திரிபலாதி க்வா
தம் (மூன்றாவது)-சந்திரப்பரா

குளிகை-யோகராஜ குக்குல-
திரிபலாதி குக்குல-அபயாமோ
தகம்-நாராயண தைலம்-மாஷ
தைலம்- லோஹரஸாயணம்- வம்
ணம்-விரோசனம்-இரக்த மோக்ஷ
ணம்-விராதாஹம் (மற்ற வாத
ஹர சித்தினைகளும்.)

அதிநித்திரை

பிப்பல்யாதி க்வாதம்-தசமூலா
ரிஷ்டம்- திராக்ஷாரிஷ்டம்- லோ
கநாத ரஸம் (முதல்)-நாராயண
தைலம்-சதவரீ தைலம்-நஸ்ய
வீதி.

அதிமூத்திரம்

(பிரமேஹம் பார்க்க.)

அதிலாரம்

(பொது)

(பேதி, வயிற்றுப்போக்கு)

பப்பூல ஸ்வரஸம்-குடஜ புட
பாகம்-அரஞ்சுவக் புடபாகம்-நயக்
ரோதாதி புடபாகம்-தாடிம புட
பாகம்-குச்சியாதி க்வாதம் (ஐத்
தாவது)-குடஜ-ஷ்டக க்வாதம்-
ஹிர்பேராதி க்வாதம்-தாதக்யாதி
க்வாதம்-பில்வாதி க்வாதம்-ஜம்
ரகஸ்யாதி பாண்டம்-அங்கோல
மூல கல்கம்-ஆமரத்வகாதி யவா
கூ-சுண்ட்யாதி சூர்ணம்-சங்கா
தர சூர்ணங்கள்-கபித்தாஷ்டக
சூர்ணம்-யவாநீகாண்டவ சூர்
ணம்-தாடிமாஷ்டக சூர்ணம்-இல
வங்காதி சூர்ணம்-தாளிவாதி
சூர்ணம் - குடஜாவலேஹங்கள்-
பாஹுசரவ குடம்-மஸூராதி

(அதிலாரம் தொடர்ச்சி)

க்ருதம்-சாங்கோ ச்ருதம்-தசமூ
லாரிஷ்டம்-ரோஹித காரிஷ்டம்
பிப்பல்யாஸவம்-லோகநாத ரஸம்-
ஆனந்த பைரவரஸம்-கிரஹணீச
பாடரஸம்-லோஹ ரஸாயணம்.

அந்தர் வித்ரதி

(குடல் முதலியவற்றின்

உண்டாகும் விட்புருதி)

புரீரவாதி க்வாதம் (நான்கா
வது)-சிக்கு க்வாதம்-வருணாதி
சண க்வாதம்-தாடிமாஷ்டக சூர்
ணம்-காஞ்சநார குக்குல-லோக
நாதரஸம்-வீடங்காரிஷ்டம்-நிரு
ஹவஸ்தி-ஸ்வேதவீதி- ஸ்வேஹ
வீதி.

அந்தர் விருத்தி

(அண்ட விருத்தியைப் பார்க்க)

அபதந்தரகம்

(வேதனையுண்டாக்கும் ஒரு

விதவாதம். அபதாநகம்,

தண்டரபதாநகம் முதலியன.)

இரஸோன கல்கம்-பிப்பல்
யாதி க்வாதம்-மஹாராஸ்நாதி
க்வாதம்-மாஷ தைலம்-நாராயண
தைலம்-ஸ்வச்சந்த பைரவரஸம்-
மாஷாதி தைல நஸ்யம்-ரோசன
நஸ்யம்-சிரோவஸ்தி.

(வேறுவாதஹர சித்தினைகளும்)

அபபாஹுசகம்

(ஊக்களிலுண்டாகும் வாத

ரோகம்)

மஹாராஸ்நாதி க்வாதம்-நாரா
யண சூர்ணம்-ஜீவநீயசண சூர்
ணம்-அஜமோதாதி சூர்ணம்-வா
ருணீ தைலம்-மாஷ தைலம்-
பிருஹமண நஸ்யம் - மாஷாதி
க்வாத நஸ்யம்-குஞ்ஜாபலாதி ப்ரா
தேஹம்-(வேறு வாதஹர சித்தி
னைகளும்)

அபஸ்மாரம்

(கொறுக்குவலி அல்லது

காக்கை வலி)

கூஷமாண்ட ஸ்வரஸம்-ப்ரா
ஹ்மீஸ்வரஸம்-இரஸோநாதி கல்
கம்-யோகராஜகுக்குல-திரிபலாதி
க்ருதம்-லாக்ஷா தைலம்-லாக்ஷாசந்
தநாதி தைலம்-சுமார்யாஸவம்-சி
லாஜது டஸ்யம்-ஸ்வேஹபானம்
(உத்தம மாத்திரை)-ரோசன நஸ்ய
ங்கள்.

அபிஷ்யந்தம்

(நேத்திர ரோகம் பார்க்க)

அம்ல-பித்தம்

குச்சியாதி க்வாதம் (முதல்)
திரிபலாதி க்வாதம் (மூன்றாவது)
திராக்ஷாதி க்வாதம்-மஹாகாண்
டவ - சூர்ணம்-லவங்காதி சூர்
ணம் - தாடிமாஷ்டக சூர்ணம்-
குடஜாவ லேஹம்-வஸ்துதஸு-
மாகர ரஸம்-நிருஹவஸ்தி.

அரும்ஷிகா.

(தலைவிலுண்டாகும் சிரங்கு,
மண்டைக்கறுப்பான் முதலியது)

மஞ்ஜிஷ்டாதி க்வாதம்-காலீ
ஸாதி க்ருதம்-லாக்ஷா தைலம்-
மாதுலங்கமூலாதி லேபம்-பின்
யாகாதி லேபம்-கதிராதி லேபம்-
ப்ரியாள் பீஜாதி லேபம்-லோஹ
ரஸாயனம்-விரேசனம்.

அரோசகம்.

அபாமார்கஜே கல்கம் - ஆர்த்
ரக ஸ்வரஸம் - குச்சியாதிசுண
க்வாதம்-அம்ருதாஷ்டக க்வாதம்-
ஹரீதக்யாதி க்வாதம் - பிப்பல்
யாதி க்வாதம் - நிதிக்கத்திகாதி
க்வாதம் - ஹரீபேராதி க்வாதம்-
பிப்பலீ வர்த்தமாநகம்-ஆமலகாதி
குர்ணம் - த்ரியூஷண குர்ணம்-
த்ரிஜாதக-சதுர்ஜாதக குர்ணம்
கன்-கட்பலாதி குர்ணங்கள்-லவ
ங்காதி குர்ணம் - தாடிமாஷ்டக
குர்ணம்-மஹாகாண்டவகுர்ணம்-
சித்திரகாதி குர்ணம்-ஹிங்க்வாதி
குர்ணம் - தாளிஸாதி குர்ணம்-
விதோபலாதி குர்ணம்-வ்யோ
ஷாதி குளிகை-சந்திரப்ரபா
குளிகை - யோகராஜ குக்குலு-
அகஸ்திய ஹரீதகீ லேஹ்யம்-
குடஜாவ லேஹம் (முதல்)-பிப்
பல்யாதி க்ருதம் - குமார்யாஸ
வம்-லோஹஸவம்-ரோஹிதகாரி
ஷ்டம்-தசமூலாரிஷ்டம்- லோக
நாதரஸம்-மிருகாங்கபோடலீ ர
ஸம்-ஹேமகர்ப்பபோடலீ ரஸம்-

வமனம்- விரேசனம்- ரேசநஸ்ய
யம்- கண்ஷேஷங்கள்- மாதுலங்
காதி சுபளக்ரஹம்.

அர்சோ ரோகம்.

(மூலரோகம்)

ஸூரண புடபாகம்-பிப்பலீ
வர்த்தமாநகம்-க்ஷாரத்வய குர்
ணம்-மரிசாதி குர்ணம்-மஹா
காண்டவ குர்ணம்-நாராயண குர்
ணம்-ஹபுஷாதி குர்ணம்-பஞ்ச
ஸம் குர்ணம்-லவணத்ரயாதி குர்
ணம்-ஹிங்க்வாதி குர்ணம்-யவாநீ
காண்டவகுர்ணம்-பாஸ்கரலவண
குர்ணம்-சித்திரகாதி குர்ணம்
(இரண்டாவது) - பாஹுசால
குடம்-வ்ருத்ததார்வாதி குளிகை-
ஸூரணாதி குளிகைகள்-த்ரிப
லாதி குளிகை-சந்திரப்ரபா
குளிகை-காங்காயந குளிகை-
யோகராஜ குக்குலு-த்ரிபலாதி
குக்குலு-ஸூரண லேஹ்யம்-
அகஸ்திய ஹரீதகீ லேஹ்யம்-
குடஜாவ லேஹங்கள் - கூஷ்மா
ண்ட லேஹ்யம்-சாங்கேரீ க்ரு
தம்-வ்ருஷாதி க்ருதம்-காலீ
ஸாதி தைலம்-உசிராஸவம்-பிப்
பல்யாத்யாஸவம்-லோஹா ஸவம்-
திராக்ஷாரிஷ்டம் - தேவதார்வாத்
யரிஷ்டம்-கதிராரிஷ்டம்-ரோஹி
தகாரிஷ்டம் - தசமூலாரிஷ்டம்-
அபயா மோதகம்-தாமர பஸ்மம்-
அய பஸ்மம்-மாக்ஷிக பஸ்மம்-சிலா
ஜது பஸ்மம்-லோகநாத ரஸம்-
லோஹரஸாயனம்.

அர்தித வாயு

(முத்தைக்கோணச் செய்யும்

வாத ரோகம்)

நிதிக்கத்திகாதி க்வாதம்-மஹா
ராஸ்நாதி க்வாதம்-மஞ்ஜிஷ்டாதி
கண க்வாதம்-இரஸோநாதி கல்
கம்-பலாதி க்ருதம்-பிரஸாரிணீ
தைலம்-சதாவரீ தைலம்-விடங்
காரிஷ்டம்-மாஷாதிக்க்வாத ரஸ்
யம்-ஸ்நேஹர ரஸ்யம்-(வாதஹர
மான மற்ற சிகிதலைகளும்.)

அர்த்தாவபேதம்

(ஒற்றைத் தலைவலி)

சசமுண்ட ஸ்வரஸம்-பஞ்ச
மூலி சுக்ரீரம்-சதாவரீ தைலம்-
ப்ருஹ்மண ரஸ்யம்-அணுதைல
ரஸ்யம்-நாராயண தைல ரஸ்யம்-
சாரிபாதி லேபம் (தலைவலிக்குச்
கூறியுள்ள மற்றவைகளும்.)

அர்புதம்

(புரையோடும் கிரந்தி)

ஹிங்க்வாதி குர்ணம்-ஹபு
ஷாதி குர்ணம்-சித்திரகாதி குர்
ணம்-சந்திரப்ரபா குளிகை-காஞ்
சநார குக்குலு-விடங்காரிஷ்டம்-
கதிராரிஷ்டம்-ஸ்ஷபாதி லே
பம் (இரண்டாவது)-வமனம்-
இரத்த மோசனம்.

அஜீர்ணம்

ஹரீபேராதிக்க்வாதம்-நிதிக்கத்தி
காதி க்வாதம்-பக்வ சுக்ரீரம்-மண

டம்-பேயா-நாராயண குர்ணம்-
ஹபுஷாதி குர்ணம்-சித்திரகாதி கு
ர்ணம்-புஸ்சர லவண குர்ணம்-
தாடிமாஷ்டக குர்ணம்-ஸஞ்ஜீவ
நீ குளிகை-சுண்ட குளிகை-த்ரி
பலாதி குளிகை-குமார்யா ஸவம்-
லோஹாஸவம் - விடங்காரிஷ்டம்-
லோகநாத ரஸம்-அஜீர்ணகண்
டக ரஸம்-ரோகஹர ரஸம்-வம
னம்-லங்கணம்- (அக்னிமாந்த்யத்
திற்கான மற்றவைகளும்.)

ஆகந்துக விரணம்

(ஸ்த்யோ விரணம், காயம்,

சிறைவு முதலியவை)

அச்வத்தாதி க்வாதம் (சமுஷ
தல்)-நயக்ரோதாதி க்வாதம்-(சமு
வுதல், நிம்ப கல்கம்-ஜாத்நியாதி
க்ருதம்- காவீஸாதி க்ருதம்-த்ரி
பலா க்ருதம்-ஜாதீபல்லவாதி தை
லம்-சோதர- ரோடண குணமு
ள்ள வேறு லேபங்கள்.

ஆநாஹம்

(ஆத்மாநர், வயிற்றுப் பொரு
டல், வயிறுப்பஸம்)

பீஜூர ஸ்வரஸம்-மஹா ராஸ்
நாதி க்வாதம்-மரிசாதி குர்ணம்-
சித்திரகாதி குர்ணம்-பஞ்சகோல
குர்ணம் - மஹா காண்டவ குர்
ணம்-நாராயண குர்ணம்-ஹபு
ஷாதி குர்ணம்-பஞ்சஸம் குர்
ணம்-பாஸ்கரலவண குர்ணம்-
பிப்பல்யாதி குர்ணம்-லவணத்ர
யாதி குர்ணம்-தும்பூர்வாதி குர்

(ஆநாஹம் - தொடர்ச்சி)

ணம் - ஹிங்க்வாதி சூர்ணம் - யவாநீ காண்டவ சூர்ணம் - தாளிஸாதி சூர்ணம் - பாஹுசால குடம் - சந்திரப்ரபா குளிகை - சாங்கேரீ க்ருதம் - பிந்து க்ருதம் - சதாவர்யாதி தைலம் - நாராச ரஸம் - ரேச நரஸம் - அபயா மோதகம் - ஸ்வேத சிகித்சை.

ஆமதோஷம்

சண்டபுடபாகம் - அஜமோதாதி சூர்ணம் - பாஸ்கரலவணம் - சித்ரகாதி சூர்ணம் - வ்யோஷாதி குடிகா - அபயாமோதகம் - வமனம் - லங்கனம் - ஸ்வேத சிகித்சை.

ஆமவாதம்

(ஜீவ வாயு - முடக்குவாதம்

முதலியது.)

சண்ட்யாதி கல்கம் - சண்டபுடபாகம் - தான்யகாதி க்வாதம் - ராஸநாதி க்வாதங்கள் - ஸப்த முஷ்டிக யூஷம் - குலுத்தாதி யூஷம் - உஷ்ணேதகம் - த்ரிபூஷண சூர்ணம் - பஞ்ஜம் சூர்ணம் - சித்ரகாதி சூர்ணம் - அஜமோதாதி சூர்ணம் - பாஸ்கரலவண சூர்ணம் - பாஹுசால குடம் - ஸூரண லேஹ்யம் - யோகராஜ குக்குலு - நாராயண தைலம் - மண்ரேம் - மஹாஹ்நிரஸம் - அஜாஜ்யாதி லேபம் - ஸ்வேத சிகித்சை, விரேசனம்.

ஆமாதிஸாரம்

(அஜீர்ண பேதி)

சண்டபுட பாகம் - வத்ஸகாதி க்வாதம் - ஹீத்யாதி சூர்ணம் - ஹிங்கவஷ்டக சூர்ணம் - கபித்தாஷ்டக சூர்ணம் - ஜாத்பலாதி சூர்ணம் - பஞ்சலம் சூர்ணம் - சித்ரகாதி சூர்ணம் - பப்பூலாரிஷ்டம் - லங்கனம்.

ஆர்த்தவரோகங்கள்.

(ஸ்தீர்களுக் குண்டாகும் ருது ஸ்பந்தமான கோளாறுகள்)

தசமூல க்வாதம் - தேவதாரவாதி க்வாதம் - ரஸோனாதி கல்கம் - சந்திரப்ரபா குளிகை - யோகராஜ குக்குலு - தசமூலாரிஷ்டம் - சதாவரீ தைலம் - பலா தைலம் - நாராயண தைலம் - லாக்ஷா தைலம் - பலக்ருதம் - காமதேவ க்ருதம் - தசமூலா ரிஷ்டம் - உத்தராவஸ்தி.

ஆஸ்ய பாகம்.

(வாய்ப்புண.)

குடுச்சியாதி க்வாதம் (முதல்) - திராக்ஷாதி க்வாதம் - உசிராதி பேயா - யவாநீ காண்டவ சூர்ணம் - விரோபலாதி சூர்ணம் - பலாதி க்ருதம் - இரிமேதாதி தைலம் - (த்ரிபலாதி குளிகை) - மொகத்திகபஸ் மம் - விரேசனம் - கண்ஷேங்கர் - குஷ்டாதி பிரதிஸாரணம் - லீப தபல மஜ்ஜாலேபம் - விரேசனம்.

ஆக்ஷேபகவாதம்.

சண்ட புடபாகம் - இரஸோநாதி கல்கம் - ஜாத்பலாதி சூர்ணம் - அஜமோதாதி சூர்ணம் - பலாதி க்ருதம் - திராக்ஷாரிஷ்டம் - தசமூலாரிஷ்டம் - மாஷ தைலம் - வாதநாச நரஸம் - நஸ்யவிதி - விரேசனம்.

இந்திர லுப்தம்.

(கலதி, தலைமயிருநீர்தல்)

சதாவரீ தைலம் - கரஞ்ஜாதி தைலம் - நீலந்யாதி தைலம் - ப்ருங்கராஜ தைலம் - தித்தபடோல ரஸலேபம் - ப்ருஹநீரஸாதி லேபம் - கோக்ஷுராதி லேபம் - கஜந்ந்தமஷீ லேபம் - யஷ்ட்யாதி லேபம் - ரோம ஸஞ்ஜந லேபம் - இந்திரவாருணீ தைல லேபம்.

இரக்த-பித்தம்

(ளசி, வாய் முதலியதிலிருந்து

இரத்தம் கசிதல்)

வாஸாஸ்வரஸம் - வ்ருஷபத் திர புடபாகம் - திராக்ஷாதி க்வாதம் - குடுச்சியாதி க்வாதம் (ஐந்தாவது) - வாவாதி க்வாதங்கள் - மதுகபுஷ்பாதி பாண்டம் - யவ மந்தம் - ஆம்ராதி ஹரிமம் - வாஸா ஹரிமம் - தாந்யகாதி ஹரிமம் - ஜீவநீய கணசூர்ணம் - விரோபலாதி சூர்ணம் - க்ஷமாண்ட லேஹ்யம் - குடஜாவலேஹம் (முதல்) - காமதேவக்ருதம் - மஹாதித்தக்ருதம் - சதாவரீ தைலம் - லாக்ஷா சந்தநாதி தைலம் - உசிராஸவம் - குமார்யாஸவம் - பிரவாஸ பஸ்மம் - லோகநாத ரஸம் - ஜடாமாம்

ஸ்யாதி லேபம் - சந்தநாதி லேபம் - தாத்ரியாதி லேபம் (மூன்றாவது) - இரக்த மோக்ஷணம் - நஸ்யவிதி.

இரக்தாதிஸாரம்

(இரத்தபேதி)

ஜம்பூபல்லவாதிஸ்வரஸம் - வத்ஸகாதி க்வாதம் - குடஜாவலேபம் - க்வாதம் - ஹீர்பேராதி க்வாதம் - முஸ்தாதிப்ரமத்யா (உணவு) - பதரீமூலாதி கல்கம் - வருத்த கங்காதா சூர்ணம் - இலகுக்ங்காதா சூர்ணம் - இலவங்காதி சூர்ணம் - குடஜாவலேஹம் - பப்பூலாரிஷ்டம் - விடங்காரிஷ்டம் - ஆனந்தபைரவ ரஸம் - ஹேமகர்ப்ப போடலீ ரஸம்.

இரக்தாசர்ஸ

(இரத்தமூலம்)

அபாமார்கபீஜ கல்கம் - நவரீதாதி கல்கம் - ஸூரண புடபாகம் - மஹா காண்டவ சூர்ணம் - ஹபுஷாதி சூர்ணம் - பாஹுசால குடம் - வருத்ததாரவாதி குளிகை - குடஜாரிஷ்டங்கள் - க்ஷமாண்டலேஹ்யம் - ஸூரண லேஹ்யம் - மஹாதீகக்ருதம்.

இருதய ரோகம்

(ஹ்ருத்ரோகம் பார்க்க.)

இருமல்

(காஸம் பார்க்க.)

இளைப்பு

(அங்கசோஷம் பார்க்க.)

ஈரல் கட்டி

(யக்ருதுதரம் பார்க்க.)

உதர ரோகங்கள்

(குடலையும் வயிற்றில் மற்ற

அவயவங்களையும் பற்றிய

வியாதிகள்)

(பொது)

புநர்வாதி க்வாதம்-சவ்யாதி
க்வாதம்-வர்த்தமாநபிப்பலி-பஞ்ச
கோல சூர்ணம்-சித்ரகாதி சூர்
ணம்-பாஸ்கரலவண சூர்ணம்-
ஹபுஷாதி சூர்ணம்-யோகராஜ
குக்குலு - கைசோரிக குக்குலு-
த்ரிபலாமோதகம்-பிந்து க்ருதம்-
குமார்யாஸவம் - பிப்பல்லாஸவம்-
ரோஹிதகாரிஷ்டம் - தசமூலா
ரிஷ்டம்-லோஹாஸவம்-லோஹா
ஸாயனம் - மஹாவஹரிஸம்-அப
யாமோதகம் - விரேசனம்-நிருஹ
வஸ்தி.

உதாவர்த்தம்

ஹரீதக்யாதி க்வாதம்-வீரதர்
வாதிசுணக்வாதம்-வருணாதிகுண
க்வாதம்-பாஸ்கரலவண சூர்ணம்
யோகராஜ குக்குலு-கைசோரிக
குக்குலு-பிந்து க்ருதம்-குமார்யா
ஸவம்-திராக்ஷாரிஷ்டம் - நாராச
ரஸம் - அபயாமோதகம் - விரேச
னம்- நிருஹவஸ்தி - மதுதைலக
வஸ்தி.

உபதம்சம்

(கொறுக்கு வியாதி)

படோலாதி க்வாதம் (ஐந்தா
வது)- மஞ்ஜிஷ்டாதி கணக்வா

தம்-அச்வத்தாதி க்வாதம்-அச்வ
கந்தாதி சூர்ணம்-காஞ்சநாரகுக்
குலு - விடங்காரிஷ்டம் - திக்கக
க்ருதம்-த்ரிபலாதி க்ருதம்-காவீ
ஸாதி க்ருதம்-சரவீர மூலலேபம்
த்ரிபலாதி லேபம் (நான்காவது)
இரஸாஞ்ஜநாதி லேபம்-தாம்ர
பஸ்மம் - வங்க டஸ்மம் - இரத்த
மோக்ஷணம்.

உபஜிஹ்வா.

(உள்நாக்கு வளர்ச்சி.)

க்ஷுத்ரா புடபாகம்-விபீதக
புடபாகம் - கட்பலாதி க்வாதம்-
த்ரியூஷண சூர்ணம்-யவாநீ கா
ண்டவ சூர்ணம்-விதோபலாதி
சூர்ணம்-மரிசாதி குளிகை-வ்யோ
ஷாதி குளிகை-நீலர்யாதி தை
லம்-ஹரேணுகாதி லேபம்-தோ
ஷஹா தாமபானம் - கண்டேஷ
வீதி.

உரக்ஷதம்.

(இரத்தகாஸம் முதலியது.)

வாஸாதி க்வாதங்கள்-குடஜா
ஷ்டக க்வாதம்-லாக்ஷா கல்கம்-
வீதோபலாதி சூர்ணம்-இலவங்
காதி சூர்ணம்-தாளிஸாதி சூர்
ணம்-ச்யவன ப்ராச லேஹ்யம்-
கூஷ்மாண்ட கேஹ்யம்-கண்ட
கார்யாத்யவலேஹம் - காமதேவ
க்ருதம்-திராக்ஷா ரிஷ்டம்-உசிரா
ஸவம்-தசமூலாரிஷ்டம்.

அனுபந்தம்] ரோகங்களும் சிகித்சைகளும்.

உரோகாதம்.

(மாப்பு தாக்கப்படுவதாலான
கோளாறு.)

க்ஷுத்ராதி க்வாதம்-அம்ருதா
ஷ்டக க்வாதம்-தசமூல க்வாதம்-
கட்புலாதி க்வாதம்-லாக்ஷாதி கல்
கம் - கூஷ்மாண்ட லேஹ்யம்-
ச்யவனப்ராச லேஹ்யம்-(உரக்ஷ
தத்திற்கான மற்றவைகளும்.)

உரோ க்ரஹம்.

(மாப்புப் பிடிப்பு ஆல்வது
மாரடைப்பு-ஹருத் க்ரஹம்

முதலியன.)

கிராதாதி க்வாதம் - கட்ப
லாதி க்வாதம்-தசமூல க்வாதங்
கள் - அம்ருதாஷ்டக க்வாதம்-
ஏரண்ட மூலாதி க்வாதம்-வர்த்த
மாந பிப்பலி - ஹிங்கவஷ்டக
சூர்ணம்-தாளிஸாதி சூர்ணம்-
விதோபலாதி சூர்ணம்-காங்கா
யன குடிகா-யோகராஜ குக்குலு-
ச்யவனப்ராச லேஹ்யம்-லோஹா
ஸவம்-ஸ்வேத சிகித்சைகள்.

உன்மாதம்.

(பித்து, சித்தப்ப்ராமை)

பிராஹ்மீ ஸ்வாஸம்-கூஷ்மா
ண்ட ஸ்வாஸம்-சசமூண்ட ஸ்வ
ரஸம்-மதுக புஷ்பாதி பாண்டம்-
இரஸோநாதி கல்கம்-த்ரிபலாதி
க்ருதம்-லாக்ஷா தைலம்-லாக்ஷா
சகந்தாதி தைலம்-சசமூலாரிஷ
்டம்-குமார்யாஸவம்-தீக்ஷண ஸநே
ஹந நஸ்யங்கள்-அஞ்ஜநங்கள்-

சிரோ வஸ்தி-வமன-விரேசனங்
கள்.

ஊருஸ்தம்பம்.

ராஸநாதி க்வாதம்- இரஸோ
நாதி கல்கம்-பிப்பல்லாதி கல்கம்-
சந்திரப்ராச குளிகை-த்ரிபலாதி
குளிகை- அகஸ்திய ஹரீதகே
லேஹ்யம்-விடங்காரிஷ்டம்- லோ
ஹாஸவம்-மஹாவஹரி ரஸம்-
கிருஷ்ணாதி ப்ரதேஹம்-ஸ்வேத
வீதி.

கடிக்ரஹம்

(இடுப்புப் பிடிப்பு-இடுப்புவலி)

மஹா ராஸநாதி க்வாதம்-ஏர
ண்ட மூலாதி க்வாதம்-அஜமோ
தாதி சூர்ணம்-ஸுதானசூர்ணம்
ஹிங்கவாதி சூர்ணம்-மாஷ்ட தை
லம்-சதாவரீ தைலம்-லாக்ஷா தை
லம்-அபயா மோதகம்-விரேசனம்-
ஸ்நேஹ சிகித்சை-ஸ்வேத வீதி.

கண்டக்கிரஹம்.

(மந்யாஸ்தம்பம், கழுத்துப்
பிடிப்பு)

கட்பலாதி க்வாதம் (இரண்
டாவது)-நாராயண சூர்ணம்-பலா
திக்ருதம்-லாக்ஷா தைலம்-நாரா
யண தைலம்-வாருணீ தைலம்-
பிரஸாரினீ தைலம்-மாஷ்ட தை
லம்-நஸ்ய விதி-ப்ருஹ்மண நஸ்யம்-
மாஷ்டக்வாத நஸ்யம்-தாமபா
னம் - (வாதஹாமான மற்றவை
களும்.)

கண்டமாலை

(களகண்டம், அபசி முதலியன)

அலம்புவதா ஸ்வரஸம்-கம்பா
ஸ்வரஸம்-காஞ்சநா க்வாதம்-
ராஸ்நாதி க்வாதம்-பஞ்ச நிம்பஞ்
ர்ணம்-யோகராஜகுக்குல-காஞ்ச
நாரகுக்குல-திரிபலா குளிகை-
மஹாதித்தக க்ருதம்-வசாதிதை
லம்-நிர்குண்டயாதி தைலம்-விட
ங்காரிஷ்டம்-அபயா மோதகம்-
தசாங்கலேபம்-நிசுளாதி லேபம்-
தேவதாரவாதி லேபம்-ஸ்வஷ்பாதி
லேபம்-இரத்தமோக்ஷணம்.

கண்டு

(சொறி - அரிப்பு)

மஞ்ஜிஷ்டாதி க்வாதம்-பஞ்
சநிம்ப ரூர்ணம் - சந்திரப்ரபா
குளிகை-திரிபலாதி க்ருதம்-காவீ
ஸாதி க்ருதம் - லாக்ஷா தைலம்-
அர்க்கதைலம்-மரிசாதி தைலம்
ப்ருங்கராஜ தைலம்-ஜாதீபல்ல
வாதி தைலம் - தேவதாரவாத்யரி
ஷ்டம் - லோஹாஸவம் - பிரபுந்
நாடபீஜாதி லேபம்-ஹேமசுநீர்
யாதி லேபம்-தூர்வாதி லேபம்-
விரேசனம்-ஸ்நேஹவதி.

கபரோகங்கள்

(ஜலதோஷர்-மார்க்சனி)

முதலியன)

வாஸாஸ்வரஸம்-க்ஷுத்ரா புட
பாகம் - வருணாதி கணக்வாதம்-
கட்பலாதி க்வாதம் (இரண்டா
வது) - குருத்தாதி யூஷம்-உஷ்
ணைதகடானம் - லாஜ மண்டம்-

வர்த்தமாந பிப்பலீ-நிம்ப கல்கம்-
பஞ்சகோல ரூர்ணம்-திரிஜாதக
சதுர்ஜாதக ரூர்ணங்கள் - கட்பு
லாதி ரூர்ணம்-ஜாதீபலாதி ரூர்
ணம் - மஹாகாண்டவ ரூர்ணம்-
பிப்பலயாதி ரூர்ணம்-சித்ரகாதி-
ரூர்ணம்-அஜமோதாதி ரூர்ணம்-
தாளிஸாதி ரூர்ணம்-விதோபலா
தி ரூர்ணம்-திரிபலாதி குளிகை-
யோக ராஜகுக்குல-பிரஸாரிணீ
தைலம்-சாங்ககேரீ க்ருதம்-லோக
நாத ரஸங்கள்-மிருகாங்கபோட
லீரஸம் - மந்தாநபைரவ ரஸம்-
பிரவாள் பஸம்-வமனம் (அதி
மதுரக்வாத வமனம்)-நஸ்பலிதி
நிருஹவஸ்தி - கண்டேஷலிதி --
ஹரேணுகாதி லேபம்.

கபாலரோகங்கள்.

(மண்டைவெடிப்பு முதலியன.)

சதாவரீ தைலம் - திரிபலாதி
தைலம்-மரிசாதி தைலம்-நீலிந்
யாதிதைலம்-ப்ருங்கராஜதைலம்-
ஜாதீ பல்லவாதி தைலம் - ஜாத்
யாதி க்ருதம் - பிண்யாகாதி லே
பம்-கதிராதி லேபம்-மாதுலுங்
மூலாதி லேபம்-பிரியாள் பீஜாதி
லேபம் - காகஸ லேபம் - ஆம்ரபீ
ஜாதி லேபம் - திக்தபடோலரஸ
லேபம் - திரிபலாதி லேபம்-சத
தௌத க்ருதம்-சிரோவஸ்தி.

கம்பரோகம்.

(கை-கால்-தலை முதலிய அவ
யவங்களின் நடுக்கம்)

மஹாராஸ்நாதி க்வாதம்-மஞ்
ஜிஷ்டாதி கணக்வாதம் - இர

(கம்பரோகம் - தொடர்ச்சி)

ஸோந கல்கம்-ஸுதர்சன ரூர்
ணம் - அஜமோதாதி ரூர்ணம்-
யோகராஜ குக்குல-லாக்ஷா தை
லம்-நாராயண தைலம்-வாருணீ
தைலம் - ப்ரஸாரிணீ தைலம்-
மாஷ தைலம்-குருஜாபலாதி ப்ர
தேஹம்.

கர்ணரோகங்கள்.

(காதைப்பற்றிய நோய்கள்.)

(பொதுவான சித்தலை)

ஷ்டங்க க்வாதம்-பலாதி ருக்
தம்-பாலமூலகாதி தைலம்-ஹிங்
க்வாதி தைலம்-கோஷ்டாதி தீபி
காதைலம்-விரேசனம்

கூர்ண சூலை. (காதில் குத்தல்.)
அர்க்கபத்திர ஸ்வரஸம்-பாலமூல
காதி தைலம்-சுருங்கபேரஸாதி
கர்ணபூரணம்-கபித்தஸ்வரஸாதி
கர்ணபூரணம் - அர்க்காங்குராதி
புடபாகம்-மஹாபஞ்சமூல தீபிகா
தைலம்- ஸூகரவஸாதி கர்ண
பூரணம் - ஸ்வர்ஜிகாதி தைலம்-
ஆம்ரப்ரவாளாதி கர்ணபூரணம்.

கூர்ண நாதம். (காதிரைத்த
ல்):-பாலமூலகாதி தைலம்-ஸூ
கரவஸாதி கர்ணபூரணம்- ஸ்வர்
ஜிகாதி தைலம்- அபாமார்கக்ஷா
தைலம்-ப்ருஹ்மண நஸ்யம்.

கூர்ண விரணம். (காதில் பு
ண்):-பஸ்த மூத்ராதி கர்ணபி
ந்து - ஆம்ரப்ரவாளாதி கர்ணபூ
ரணம்-சமபூக தைலம்.

கீருயீ கூர்ணம்.(கிருமி முதலி
யவை காதில் செருதல்):-ஹரி

தாளாதி கர்ணபூரணம்-சிக்குமூல
ஸ்வரஸாதி கர்ண பூரணம்- பால
மூலகாதி தைலம்.

பாதிரீயம். (செவிடு):-நாரா
யண தைலம்- பாலபில்வதைலம்-
பாலமூலாதிதைலம்-ஸ்வர்ஜிகாதி
தைலம்-அபாமார்கக்ஷா தைலம்.

பூதிகர்ணம். (காதில் சீழ் வடி
தல்):- ஸ்வர்ஜிகாதி தைலம்-பஞ்
சகஷாயாதி கர்ண பூரணம்-ஸ்வர்
ஜிகாதி கர்ணபூரணம்-ஆம்ரப்ரவா
ளாதி கர்ணபூரணம்-பாலமூலாதி
தைலம்.

கர்ப்பாசய வியாதிகள்

(ஸூதிகா ரோகம் பார்க்க)

களரோகங்கள்

(தொண்டை வியாதிகள்: கள
சண்டி, தொண்டைக் கம்மல்
முதலியவை.)

வீரீதக புடபாகம்-நிதித்ததி
காதி க்வாதம்-வாஸாதி க்வாதம்
(ஐந்தாவது)- திரிபூஷண ரூர்
ணம்-இலவங்காதி ரூர்ணம்-ஹி
ங்க்வாதி ரூர்ணம்-விதோபலாதி
ரூர்ணம்-யவாநீ காண்டவ ரூர்
ணம்-வ்யோஷாதி. குளிகை-திரி
பலாதி குளிகை (இரண்டா
வது)-ச்யவன ப்ராசாவ லேஹம்-
காமதேவ க்ருதம்-பலாதி க்ருதம்-
நீலிந்யாதி தைலம்-திராக்ஷாரிஷ்ட
டங்கள்-லோகநாத ரஸங்கள்-வம
னம்-விரேசன நஸ்யம்-அஷ்டபீட
நஸ்யம்-கண்டேஷங்கள்- (மற்றும்
கபஹரமான சித்தலைகள்)

காமலா

(காமரீல)

வாஸாஸ்வரஸம்-திரிபலாஸ்வரஸம் - அலம்புஷாஸ்வரஸம்-தார்விஸ்வரஸம்-திரிபலாதி க்வாதம் (இரண்டாவது)-ஸூதர்சன சூர்ணம்-ஹபுஷாதி சூர்ணம்-பாஸ்கரலவண சூர்ணம்-திரிபலாதி குளிகை-சந்திரபரபா குளிகை-குடஜாவலேஹம்-காமதேவ க்ருதம்-சதாவரீ தைலம்-தசமூலாரிஷ்டம்-அபயா மோதகம்.

காய்ச்சல்

(ஜ்வரம் பார்க்க)

காஸம்

(இருமல்)

வாஸாஸ்வரஸம்-ஆந்தரகஸ்வரஸம்-வருஷ பத்திர புடபாகம்-க்ஷுத்ரா புடபாகம்-வீரீதக புடபாகம்-தசமூல க்வாதம்-ஹரீதக்யாதி க்வாதம்-கிராதாதி க்வாதம்-கட்பலாதி க்வாதம்-நிதிகத்திகாதி க்வாதம்-புநர்நவாதி க்வாதம்-வாஸாதி க்வாதங்கள்-க்ஷுத்ராதி க்வாதம்-உஷ்ணோதகம்-பஞ்சமூலீக்ஷீரம்-வாஸாஹிமம்-பிப்பலீவர்த்தமாநகம்-பிப்பலீ சூர்ணம்-ஸூதர்சன சூர்ணம்-கட்பலாதி சூர்ணங்கள்-தாமிராவட்டக சூர்ணம்-இலவங்காதி சூர்ணம்-ஜாதீபலாதி சூர்ணம்-மஹாகாண்டவசூர்ணம்-நாராயண சூர்ணம்-ஹிங்க்வாதி சூர்ணம்-தாளிஸாதி சூர்ணம்-விநோபலாதி சூர்ணம்-மரி

சாதி குளிகை-சுண்ட்யாதி குளிகை-கைசோரிக குக்குலு-ஸூரணாதி வடகம்-பிப்பலீ-மோதகம்-சந்திரபரபா குளிகை-யோகராஜ குக்குலு-ச்யவனப்ராசாவலேஹம்-கண்டகார்யவலேஹம்-அகஸ்தியஹரீதஜீலேஹம்-திரிபலாதி க்ருதம்-லாக்ஷாதிதைலம்-லோஹாஸவம்-கதிராரிஷ்டம்-தசமூலாரிஷ்டம்-லோகநாதரஸம்-மிருகாங்க போடலீரஸம்-ஹேமகர்ப்போடலீரஸம்-அம்ருதார்ணவரஸம்-பிரவாளபஸ்மம்-அபயாமோதகம்-மமனம்-தாமபானம்.

கிரந்தி

அலம்புஷாஸ்வரஸம்-கந்யாஸ்வரஸம்-காஞ்சநார க்வாதம்-சாகோடக்வாதம்-மஞ்ஜிஷ்டாதி கணக்வாதம்-சந்திரபரபா குளிகை-யோகராஜ குக்குலு-காஞ்சநார குக்குலு-திரிபலா குக்குலு-திரிபலாதி க்ருதம்-ஜாதீபல்லவாதி தைலம்-வசாதி தைலம்-கதிராரிஷ்டம்-ஸுஷ்பாதிஸேபம்-இரக்தமோக்ஷணம்-விரேசனம்.

கிரஹணி

சாலிபர்ணயாதி க்வாதம்-குடீச்சியாதி க்வாதம்-ஆம்ரதவகாதி யவாக (உணவு)-சுண்டசலாமி கல்கம்-க்ஷாரத்யய சூர்ணம்-கம்காதர சூர்ணங்கள்-மரிசாதி சூர்ணம்-கபித்தாஷ்டக சூர்ணம்-பிப்பல்யாதி சூர்ணம் (இரண்டாவது)-இலவங்காதி சூர்ணம்-ஜாதீபலாதி சூர்ணம்-நாராயண

(கிரஹணி தொடர்ச்சி)

சூர்ணம்-சித்திரகாதி சூர்ணம்-ஹிங்க்வாதி சூர்ணம்-தாளிஸாதி சூர்ணம்-பாஸ்கரலவண சூர்ணம்-பாஹுசால குடம்-ஸூரணாதி குளிகை (இரண்டாவது)-காங்காபந குளிகை-யோகராஜ குக்குலு-அகஸ்திய ஹரீதஜீலேஹம்-குடஜாவலேஹ (முதல்)-சாங்கேரீ க்ருதம்-மஸூராதிக்ருதம்-பிப்பல்யாத்யாஸவம்-லோஹாஸவம்-திராக்ஷாரிஷ்டம்-தேவதார் வாத்யரிஷ்டம்-ரோஹிதகாரிஷ்டம்-தசமூலாரிஷ்டம்-அப்ரகபஸ்மம்-வைக்ரந்தபஸ்மம்-லோகநாத ரஸம்-மிருகாங்கபோடலீரஸம்-ஹேமகர்ப்போடலீரஸம்-ஹம்ஸபோடலீரஸம்-கிரஹணீகபாடரஸம்-வஜ்ரகபாடரஸம்-லோஹாஸாயனம்.

கிருமீரோகம்

(குடலிலுண்டாகும் பூச்சிகள்)

திரிபலாதி க்வாதம்-நிம்பபத்திர கல்கம்-திரிவ்ருதாதி கல்கம்-ராஸநாதி கல்கம்-க்ஷாரத்யய சூர்ணம்-மஹா காண்டவ சூர்ணம்-சித்திரகாதி சூர்ணம் (இரண்டாவது)-மரிசாதி சூர்ணம்-முஸலீகத்தாதி சூர்ணம்-காங்காயந குளிகை-வருஷாதி க்ருதம்-கௌராதி க்ருதம்-உசீரஸவம்-குமார்யாஸவம்-திராக்ஷாரிஷ்டம்-கதிராரிஷ்டம்-மண்ரேம்-அபயாமோதகம்-விரேசனம்-மதுதைலகவஸ்தி-அவயீட நஸ்யம்.

கீல்வாயு

(ஆமவாதம் பார்க்க)

குத்பரம்சம்

(குதம்-ஆஸனம்-நடுமுதல்)

ராஸநாதி க்வாதம்-மஹா ராஸநாதி க்வாதம்-ஹரீதக்யாதி க்வாதம்-ஹிங்க்வாதி சூர்ணம்-நாராயண சூர்ணம்-யவாரீகாண்டவசூர்ணம்-காங்காயந குளிகை-யோகராஜ குக்குலு-குமார்யாஸவம்-லோஹாஸவம்-குடஜாவலேஹம்-சாங்கேரீ க்ருதம்-சததௌத க்ருதம்.

குல்மரோகம்

தசமூல க்வாதம்-ஹரீதக்யாதி க்வாதம்-வருணாதிகண க்வாதம்-திரியூஷண சூர்ணம்-பஞ்சகோல சூர்ணம்-க்ஷாரத்யய சூர்ணம்-மரிசாதி சூர்ணம்-கபித்தாஷ்டக சூர்ணம்-இலவங்காதி சூர்ணம்-மஹாகாண்டவ சூர்ணம்-நாராயண சூர்ணம்-ஹபுஷாதி சூர்ணம்-இலவணத்யாதி சூர்ணம்-தும்பூர்வாதி சூர்ணம்-சித்ரகாதி சூர்ணம்-ஹிங்க்வாதி சூர்ணம்-பாஸ்கரலவண சூர்ணம்-பாஹுசால குடம்-ஸூரணாவரீ குளிகை-காங்காயந குளிகை-யோகராஜ குக்குலு-கைசோரிக குக்குலு-திரிபலா குக்குலு-காஞ்சநார குக்குலு-மஹாதித்தக க்ருதம்-பிந்துக்ருதம்-பிப்பல்யாஸவம்-லோஹாஸவம்-திராக்ஷாரிஷ்டம்-ரோஹிதகாரிஷ்டம்-தசமூலாரிஷ்டம்-தாமர பஸ்மம்-மண்

(குல்மரோகம் தொடர்ச்சி)

ரேம்-லித்யாதர ரஸம்-லோகநாத ரஸம் - அபயா மோதகம்-விசேசனம்- நிரூஹவஸ்தி- மதுதைலக வஸ்தி.

குஷ்டம்

மஞ்ஜிஷ்டாதி கணக்வாதம்-நிம்பாதி கல்கம்-தீரிபலா ரூர்ணம்-தீரிபூஷண ரூர்ணம்-நாராயண ரூர்ணம்-ஹபுஷாதி ரூர்ணம்-பாஸ்கரலவண ரூர்ணம்-பஞ்சநிம்ப ரூர்ணம்-சித்திரகாதி ரூர்ணம் (இரண்டாவது)-தீரிபலாதி குளிகைகள்-சந்திரரப்பா குளிகை-யோகராஜ குக்குல-கைசோரிக குக்குல-காஞ்சனா குக்குல-அம்ருதாதி க்ருதம்-காவஸிஸாதி க்ருதம்-பிந்து க்ருதம்-வருஷாதி க்ருதம்-மஹாதித்தக க்ருதம்-மரிசாதி தைலம்-வஜ்ர தைலம்-உசிராஸவம்-லோஹாஸவம்-திராக்ஷாரிஷ்டம்-தேவதாரவாத்யரிஷ்டம் பப்பூலாரிஷ்டம்- ரொஹிதகாரிஷ்டம்-தசமூலாரிஷ்டம்-கதிராரிஷ்டம்-தாமர பஸம்-அயபஸம் குஷ்ட குடார ரஸம்-மஹாதாஸேசுவர ரஸம்-ஸ்வரண க்ஷீரீ ரஸம்-கனக ஸந்தர ரஸம்-ஹனம்-விசேசனம்-இரத்த மோக்ஷணம்.

க்ருத்ரஸீவாதம்

தசமூல க்வாதம்-சேபாலிகா க்வாதம்-ராஸ்நாதி க்வாதம்-மஹாராஸ்நாதி க்வாதம் - மஹாநிம்ப ஜடாகல்கம்-இரஸோநாதிகல்கம்-

அஜமோதாதி ரூர்ணம் - ஸுதர்சன ரூர்ணம்-நாராயண தைலம்-பிரஸாரிணீ தைலம் - சதாவரீ தைலம் - குஞ்ஜபலாதி ப்ரதேஹம்-ஸ்வேத சித்திதஸை-ஸ்நேஹ விதி.

சங்ககம்

(கன்னத்தில் உண்டாகும்வலி.)
வருணாதி கணக்வாதம்-ஷ்டங்க க்வாதம்-சதாவரீ தைலம்-அணுதைல நஸ்யம் - நாராயண தைல நஸ்யம்-கோஷ்ட லேபம்-சண்ட்யாதி லேபம்-ஸ்வேதவிதி.

சாதி

(வாந்தி)

பீஜபூராதி புட்பாகம்-குசேசி யாதி க்வாதம் - அம்ருதாஷ்டக க்வாதம்-பிலவக்வாதாதி கன்-ஆம் ர கிஸலயாதி பாண்டம்-மஸூராதிரி மந்தம் - மரிசாதி ஹிமம்-நீலோத்பலாதி ஹிமம்-நிம்பபத்திர கல்கம்-கட்பலாதி ரூர்ணங்கள்-மஹா காண்டவ ரூர்ணம்-யவாரீ காண்டவ ரூர்ணம்- தாளிஸாதி ரூர்ணம்-ஏலாதி ரூர்ணம்-கஷ்மாண்டலேஹ்யம்-தசமூலாரிஷ்டம்-லோகநாத ரஸம்-விசேசன விதி.

சர்ம வியாதிகள்.

(தோலைப்பற்றிய ஸாதாரண ரோகங்கள்.)

(பொது)

தீரிபலாதி க்ருதம்-காவஸிஸாதி க்ருதம்-மஹாதித்தக க்ருதம்-மரி

அனுபந்தம்] ரோகங்களும் சித்திதஸைகளும்.

(சர்ம வியாதிகள் தொடர்ச்சி)
சாதி தைலம்-பிண்ட தைலம்-மாத்ருலங்க மூலாதி லேபம்-தசாங்க லேபம்-ப்ரபுநாடீஜீதி லேபம்-ஹேமக்ஷீரயாதி லேபம்-தாரவ்யாதி லேபம் - நிம்பபத்திராதி லேபம்-ஸ்நேஹவிதி.

சிரங்கு.

(பாமாவைப் பார்க்க.)

சிரோ ரோகங்கள்.

(சிரஸ்ஸைப்பற்றிய ஸாமான்ய வியாதிகள்)

(பொது)

சசமுண்ட ஸ்வரஸம் - தீரிபலாதி தைலம்-நீலிந்யாதி தைலம்-திராக்ஷாரிஷ்டம்-சந்தநாதி லேபம்-விசேசனம் - நஸ்யவிதி-ப்ரதீர்மர்ச நஸ்யம்-சிரோவஸ்தி.

கீதபேதி.

(பிரவாஹிகாவைப்பார்க்க.)

சுக்ர ரோகங்கள்.

(வீர்யம் அல்லது ஆண் தன்மையைப்பற்றிய வியாதிகள், ரேதஸ் ஸ்கலநம் முதலியன.)

ராஸ்நாதி க்வாதம்-ஆகார கரபாதி ரூர்ணம்-சந்திரரப்பா குளிகை-மாஷாதி குளிகை - யோக ராஜ குக்குல-கோக்ஷாராதி குக்குல - சயவனப்ராசாவலேஹம் - கூஷ்மாண்ட லேஹ்யம்-அகஸ் திமஹரீதீ லேஹ்யம்-காமதேவ க்ருதம் - பலக்ருதம் (இரண்டா

வது)-நாராயண தைலம்-சதாவரீ தைலம்-பலா தைலம்-குமார்யாஸவம் - தசமூலாரிஷ்டம் - தாராதி ரஸம்-வஸந்த குஸுமாகரரஸம்-வித்தியோக ரஸம்-மஹாமேஹ பத்த ரஸம்-கந்தர்ப்ப ஸந்தர ரஸம்.

சூக தோஷம்.

படோலாதி க்வாதம் (இரண்டாவது, ஐந்தாவது)-மஹாராஸ்நாதி க்வாதம்-ஏரண்ட மூலாதி க்வாதம்-ந்யக்ரோதாதி கண - க்வாதம்-மஞ்ஜிஷ்டாதி கண - க்வாதம்-நாராயண ரூர்ணம் - பஞ்சநிம்ப ரூர்ணம் - மஹாதித்தக க்ருதம்-யோகராஜ குக்குல-சந்திரரப்பா குளிகை - குமார்யாஸவம் - கதிராரிஷ்டம் - தசமூலா ரிஷ்டம் - லோஹஸவம்-தீரிபலாதி க்ருதம்-அம்ருதாதி க்ருதம் - மஹாதித்தக க்ருதம்-காவஸிஸாதி க்ருதம்-கௌராதி க்ருதம் - மரிசாதி தைலம் - தாமர பஸம்-லோஹாஸாயனம் -இரத்த மோக்ஷணம்.

குலரோகம்

(வயிற்று வலி-ஆமகுலை, பரி

ணமகுலை முதலியன)

நிதித்திகாதி க்வாதம்-தாந்யகாதி க்வாதம்-வதஸகாதி க்வாதம் - ஹரீபேராஷ்வாதம் - புநர்நவாதி க்வாதம்-சண்ட்யாதி க்வாதம்-தீரிபலாதி க்வாதம்(மூன்றாவது)-தசமூல க்வாதம் (மூன்றாவது)-ஏரண்டமூல க்வாதம்-பீஜபூஸ்வரஸம் - விஷ்ணு க்ரந்த

(குலரோகம் தொடர்ச்சி)

ஜடாகல்கம்-சண்ட்யாதி கல்கம்-
பஞ்சகோல சூர்ணம்-கட்பலாதி
சூர்ணங்கள்-பஞ்சஸம் சூர்ணம்-
பிப்பல்யாதி சூர்ணம்-லவணத்ர
யாதி சூர்ணம்-தும்புர்வாதி சூர்
ணம்-பாஸ்கரலவண சூர்ணம்-
யவாநீகாண்டவ சூர்ணம்-ஹிங்க
வாதி சூர்ணம்-சித்திரகாதி சூர்
ணம்-சந்திரப்பரா குளிகை-காக்
காயந குளிகை-யோகராஜ குக்
குலு-தசமூலாரிஷ்டம்-குமார்யா
ஸவம்-பிந்துக்ருதம்-லாக்ஷா தை
லம்-லோகநாத ரஸம்-தீர்நேத்ர
ரஸம் - கஜகேஸரிரஸம் - நாராச
ரஸம் - ஸவச்சந்தைபரவரஸம் -
மதரபலாதிப்ரதேஹம்-வங்கபஸ்
மம் - நிருஹவஸ்தி - விரேசன
விதி.

சோறி.

(கண்ணைவப்பார்க்க)

சோதை

(சோபம், சோகை, ஊதல்).

புநர்நவாதிக்கவாதங்கள் - வீரத
ராதிணைக்கவாதம் - ஹீதக்யாதி
க்கவாதம் - ஹபுஷாதி சூர்ணம்-
அஜமோதாதி சூர்ணம்- பாஸ
கரலவண சூர்ணம்-சித்திரகாதி
சூர்ணம் - பஞ்சஸம் சூர்ணம்-
ஸூரணாதி குளிகை (இரண்டா
வது) - தீர்பலாதி குளிகைகள்-
யோகராஜ குக்குலு - கைசோரிக
குக்குலு-கோக்ஷுராதி குக்குலு-
குடாஜாவலேஹம்-பிந்துக்ருதம்-
உசிராஸவம்-ரோஹிதகாரிஷ்டம்.

லோஹாஸவம்-தாம்ர பஸ்மம்-அய
பஸ்மம்-மண்ரேம்-விரேசன விதி.
தசாங்க லேபம்.

சீலீபதம்.

(யானைக்கால்)

மஹாராஜநாதிக்கவாதம்-சு.கோ
டக்கவாதம் - மஞ்ஜிஷ்டாதி கண
க்கவாதம்-பஞ்சநிம்ப சூர்ணம்-ஸு
தர்சன சூர்ணம்-ஸூரணாதி குளி
கை (இரண்டாவது)-காஞ்சநார
குக்குலு-காவீஸாதி கருதம்-
ஜாத்யாதி கருதம்-பிந்துக்ருதம்-
வருஷாதி கருதம்-அங்காரக
தைலம் - நாராச ரஸம் - அபயா
மோதகம்-தத்தூராதி லேபம்-
இரக்த மோக்ஷணம்.

சீவாஸரோகம்

(சீவாஸகாஸம், ஊர்வ சீவாஸம்,
தமகச்சீவாஸம் முதலியன)

ஆர்த்ரக ஸ்வரஸம்-க்ஷுத்ரா
புடபாகம்-விபீதக புடபாகம்-தச
மூல க்வாதம்-ஹீதக்யாதி க்வா
தம்-கிராதாதி க்வாதம்-கட்பலாதி
க்கவாதம்-நிதித்திகாதி க்வாதம்-
புநர்நவாதி க்வாதம்-வாஸாதிக்கவா
தங்கள்-தசமூல க்வாதம்- (மூன்
ருவது) - உஷ்ணேதகம்-பஞ்ச
மூலீக்ஷீரம்-பிப்பல் வர்த்தமாந
கம்-பிப்பல் சூர்ணம்-ஸுதர்சன
சூர்ணம்-கட்பலாதி சூர்ணம்-
ஜாதீபலாதி சூர்ணம்-மஹாகாண்
டவ சூர்ணம்-நாராயண சூர்
ணம்-வியாக்கியாதி சூர்ணம்-லவ
ணத்ரயாதி சூர்ணம்-சண்ட்யாதி

அனுபந்தம்] ரோகங்களும் சிகிதையுள்ளும்.

(சீவாஸரோகம் தொடர்ச்சி)

தத்தரு

(படை, தருதனை,
எச்சிற்றழும்பு.)

சூர்ணம் (இரண்டாவது)-ஹிங்க
வாதி சூர்ணம்-தாளிஸாதி சூர்
ணம்-விறோதபலாதி சூர்ணம்-மரி
சாதி சூர்ணம்-இலவங்காதி சூர்
ணம்-வயோஷாதி குளிகை-ஸூ
ரணாதி குளிகை- பிப்பல்யாதி
குளிகை-சந்திரப்பரா குளிகை-
யோகராஜ குக்குலு - கண்டகார்
யாதி அவலேஹம்-சீவனப்ராசா
வலேஹம்-கூஷ்மாண்ட லேஹ
யம்-அகஸ்திய ஹீதகீ லேஹ
யம்-லாக்ஷாதி தைலம்-லோஹா
ஸவம்- கதிராரிஷ்டம்- பப்பூலா
ரிஷ்டம்-திராக்ஷாரிஷ்டம்- தசமூ
லாரிஷ்டம்-அபரகபஸ்மம்- லோக
நாத ரஸம்-மீருகாங்க போடலீ
ரஸம்-ஹேமகர்ப்பபோடலீரஸம்-
ஸூரயாவர்த்தரஸம் - லோஹ
ரஸாயனம்-வமணம்- தூமபானம்.

சீவித்ரம்

(திலாஸம்-வெண்குஷ்டம்)

மஞ்ஜிஷ்டாதி க்வாதம்-படோ
லாதி-க்கவாதம்- மரிசாதி தைலம்
துத்தபஸ்மம்-உதயாதித்ய ரஸம்-
ரோகஹரரஸம் - சீவித்ரஹர
லேபம்-ஸவாணபுஷ்ப்யாதி லேபம்
வாயஸ்யாதி லேபம்- தாளகாதி
லேபம் (இரண்டாவது)- வாஞ்ச
சியாதி லேபம்- தார்வ்யாதி லேபம்.

தகோதரம்

(மஹோதரம் பார்க்க)

தகத்த விரணம்

(அக்னிதாஹம் பார்க்க)

காவீஸாதி கருதம்-மஹாதி
தக கருதம்-அர்க்க தைலம்-மரி
சாதிதைலம் - தேவதார்வாத்யா
ஷ்டம்-கதிராரிஷ்டம்-உதயாதித்
யரஸம்- ஸர்வேச்சுவர ரஸம்-லோ
ஹரஸாயனம்-ப்ரபுந்நாட பீஜாதி
லேபம்-ஹேமக்ஷீரயாதி லேபம்-
தூர்வாதி - லேபம்-வித்தார்த்த
காதி லேபம்.

தந்தரோகங்கள்

(பற்களைப்பற்றிய வியாதிகள்)

ஹீரோபாதி க்வாதம்-ஷ்டங்க-
க்வாதம்-பத்யாதிக்கவாதம்-அச்வத்
தாதி க்வாதம்-சந்திரப்பரா குளி
கை-நாராயணதைலம்- இரிமேதா
திதைலம்-ப்ருஹ்மணநஸ்யம்-ப்ர
திஸாரண சூர்ணம்-குஷ்டாதிப்ர
திஸாரணம்-(வேறுவிதப்ரதிஸா
ரணங்களும் கண்ணெடுத்துக்கொள்.)

தந்த்ரா

(திமிர்-சோம்பல்- உதஸாஹக்
குறைவு - அலஸதா.)

தசமூல க்வாதம்-ஹீதக்யாதி
க்கவாதம்-பிப்பல்யாதி க்வாதம்-
கிராதாதி க்வாதம்-ஸுதர்சன
சூர்ணம்-சீவனப்ராச லேஹயம்-
தசமூலாரிஷ்டம்- திராக்ஷாரிஷ்
டம்- நாராயண தைலம்-ப்ருஹ்
மண நஸ்யம்-ரேசன நஸ்யம்-நீ
லோத்பலாதி வர்த்தி-அஞ்ஜநம்.

தலைச்சுற்றல்

(சிரோப்ரமணம்- கிருகிருப்பு)

தசமூல க்வாதம்-மதூக புஷ்பாதி பாண்டம்-நீலோத்பலாதி ஹிமம்-ஸூதர்சன சூர்ணம்-கூஷ்மாண்ட லேஹம்-சயவனப்ராசலேஹம்-தசமூலரிஷ்டம்-நாராயணதைலம்-சதாவரீதைலம்-நேஹபானம் (மத்யமாத் திரை)-வமனம்-அபயாமோதகம்-நஸ்ய விதி.

தலைவலி

(சிரச்சூலே,சிரோவேதனை)

வருணதிகண க்வாதம்-தசமூல க்வாதம்-ஷ்டங்க க்வாதம்-பஞ்சமூலீ கூநீரம்-பலாதி க்ருதம்-சதாவரீதைலம்-திராக்ஷாரிஷ்டம்-விரேசன நஸ்யம்-அனுதைல நஸ்யம்-நாராயணதைல நஸ்யம்-தாமபானம்-கோஷ்டலேபம்-முகசூர்த லேபம்-தேவதார்வாதி லேபம்-சந்தநாதி லேபம்-தாத்ரியாதி லேபம் (மூன்றாவது) சுண்ட்யாதி லேபம்-சதாவரீயாதி லேபம்-இரக்த மோக்ஷணம்-சிரோவஸ்தி.

தாஹம்-தாபம்

(உடலின் அழற்சி)

குத்சியாதி கணக்வாதம்-திரிபலாதி க்வாதம்-நயக்ரோதாதி கணக்வாதம்-திராக்ஷாதி க்வாதம்-மதூகபுஷ்பாதி பாண்டம்-தான்ய காதி ஹிமம்-ஜீவரீயகண சூர்ணம்-சதாவரீதைலம்-அப்யங்கம்.

தும்மல்

(கூவதுவைப் பார்க்க)

துர்நாற்றம்

(தேகத்தில்)

பஞ்சநிம்ப சூர்ணம்-லோஹாஸவம்-லோஹரஸாயனம்-லாக்ஷதைலம்-தாம்பூலாதி லேபம்-தசாங்க லேபம்-குருத்தாதி லேபம்-விரேசனம்-ஸ்வேதவிதி-ஸ்நேஹவிதி.

தேமல்

(லிதம்ம் பார்க்க)

தோண்டைவியாதிகள்

(கனரோகங்கள் பார்க்க)

த்குஷ்டை

(நாஹந்தி)

குத்சியாதி க்வாதம்-திராக்ஷாதி க்வாதம்-அம்ருதாஷ்டக க்வாதம்-உதிராதிபேய (உணவு)-லாஜமண்டம்-மதூகபுஷ்பாதி பாண்டம்-ஆமரகிஸலயாதி பாண்டம்-யவமந்தம்-மரிசாதி ஹிமம்-நீலோத்பலாதி ஹிமம்-தாண்டக ஹிமம்-ஜீவரீயகண சூர்ணம்-ஆமலகாதி குளிகை-சயவனப்ராச லேஹம்-கூஷ்மாண்ட லேஹம்-நிரூஹவஸ்தி-ப்ராதி மர்ச வஸ்தி.

நாக்குப்புண்

(ஆஸ்யபாகம் பார்க்க)

நாடலிரணம்

(நாய்ப்சிவந்தி, புரை யோமம்)

புண் முதலியன

நயக்ரோதாதி க்வாதம் (கழுவதல்) - காவரீஸாதி க்ருதம்-ஜாத்யாதி க்ருதம்-ஜாதி பல்லவாதிதைலம்-தசாங்க லேபம்-லாங்கல்யாதி லேபம்-திராதி லேபம்-நிம்பபத்திராதி லேபங்கள்-லசநாதி லேபம்-ஸ்ரஷ்பாதி லேபம்-ஸ்வேதவிதி - ச்ருங்கத்தினால் சுத்தி செய்தல்.

நாஸா ரோகங்கள்.

(நாசிடைப் பற்றிய வியாதிகள்)

(பொது)

ஆர்த்ரகஸ்வரஸம்-லீபீதக புட்பாகம் -பஞ்சமூலீகூநீரம் - த்ரியூஷண சூர்ணம் - இலவங்காதி சூர்ணம்-ஜாதிபலாதி சூர்ணம்-விதோபலாதி சூர்ணம் - தாளிஸாதி சூர்ணம் - வ்யோஷாதி குளிகை - யோகராஜ குக்குல-சயவனப்ராச லேஹம்-பலாதி க்ருதம்-கருஹதாமாதிதைலம்-பாடாதிதைலம் - குஷ்டாதிதைலம் - வ்யாக்ரியாதிதைலம்-க்ருஹதாமாதிதைலம்-லோகநாத ரஸம் - தாமபானம் - நஸ்ய விதிகள்.

நித்ராபங்கம்

(நித்திரையின்மை)

தசமூல க்வாதம் - வருணதிகணக்வாதம்-மதூக புஷ்பாதி பாண்டம் - ஆகரகரபாதி சூர்

ணம் - லாக்ஷதைலம்-நாராயணதைலம்-பலாதைலம் - திராக்ஷாரிஷ்டம்-லோகநாத ரஸம்-ஆனந்தபரவரஸம்-சிரோவஸ்தி.

நீர்க்கோவை

(மஹோதரம் பார்க்க)

நீர்ச்சுருக்கு.

(மூத்திர க்ருச்சிரம் பார்க்க)

நெத்திர ரோகங்கள்.

பொது:—மஞ்ஜிஷ்டாதி க்வாதம்-ஷ்டங்க க்வாதம் - வாஸாதி க்வாதம் - (ஜந்தாவது, - குத்சியாதி க்வாதம்- (எட்டாவது) த்ரிபலா சூர்ணம்-சந்திரப்பரா குளிகை-யோகராஜ குக்குல-கைசோரிக குக்குல-த்ரிபலா க்ருதம்-இரண்டாவது)-பலாதி க்ருதம்-திராக்ஷாரிஷ்டம்-காப்யஸ்யம்-துத்தஸ்மம்-நீலாஞ்ஜநம்-மௌக்திக-பஸ்யம்-ப்ருஹ்மண நஸ்யம்-பிரதிமர்ச நஸ்யம் - ஹரீதக்யாதி லேபம் - இரஸாஞ்ஜாதி குழிகாலேபம்-இரக்தமோக்ஷணம்.

அநிமீதம்:—சந்திரோதயவர்த்தி - லேபநேஷதங்கள் - ரேசன நஸ்யம் - பிடாலகப் பிரயோகங்கள்.

அபிஷ்யந்தம்:—நீலோத்பலாதிவர்த்தி - மரிசாதி ரஸக்ரியை-க்ருதாதி ரஸக்ரியை - ஹிஜ்ஜல-லவரஸக்ரியை-மரிசாதி சூர்ணஞ்ஜநம்-ஸ்வரோக ஹரகூர்ணஞ்ஜநம்-ஸௌவீராதி சூர்ணஞ்ஜநம் - நயநாமருதம் - நாகசலாகை

(நேத்திரரோகங்கள் தொடர்ச்சி)

ஸேசநெளஷதங்கள் - ஆச்சியோ
தநெளஷதங்கள் - பிண்டகை
கள் - பிடாலக முறைகள் - தாப்
பணமுறைகள் - புட்பாக முறை
கள் - அஞ்ஜனமுறைகள்.

அந்தத்வம்: - குச்சியாதி ரஸ
க்ரியை - கிருஷ்ணஸர்ப்பவ ஸாதி
ரஸக்ரியை - நயநாமருதம்.

காகம்: - சந்திரோதய வர்
த்தி - துத்தாதி ரஸக்ரியை - குச்சி
யாதி ரஸக்ரியை - இரஸாஞ்ஜ
நாதி ரஸக்ரியை - லேகந ரஸக்
ரியை.

நக்தாந்தியம்: - இரஸாஞ்ஜ
நாதிவர்த்தி - சந்திரோதயவர்த்தி -
புநர்நவாதி ரஸக்ரியை - கணுதி
ரஸக்ரியை.

நேத்திர கோபம்: - (கண்
வீக்கம்: - வலி) தார்வ்யாதி ரஸக்
ரியை - கதகாதி ரஸக்ரியை.

நேத்திரதாஹம்: - தார்வ்யாதி
ரஸக்ரியை - ஹரீ தக்யாதி லேபம் -
நயநாமருதம் - லேசநங்கள்.

நேத்திர ஸ்ராவம்: - தாத்ரீபீ
ஜாதி வர்த்தி - தார்வ்யாதி ரஸக்
ரியை - பப்பூலதன ரஸக்ரியை -
ஹிஜ்ஜலபல ரஸக்ரியை - நேத்
திர சோதநம்.

மாயில் விருத்தி: - சந்திரோ
தய வர்த்தி - லேகந வர்த்தி -
குஸுமவர்த்தி.

புஷ்பம் (பூய் முதல்): -
சந்திரோதய வர்த்தி - கரஞ்ஜ

ஜீஜாதி வர்த்தி - லேகந வர்த்தி -
தந்த வர்த்தி - குஸும வர்த்தி -
துத்தாதி ரஸக்ரியை - கர்ப்பூராதி
ரஸக்ரியை - புநர்நவாதி ரஸக்ரியை -
லேகந ரஸக்ரியை.

லீங்கநாசம்: - குச்சியாதி
ரஸக்ரியை - ஆச்சியோதநங்கள் - பு
ட்பாக முறைகள்.

வர்த்தமோகம்: - சந்திரோ
தய வர்த்தி - துத்தாதி ரஸக்ரியை -
இரஸாஞ்ஜநாதி ரஸக்ரியை - லேக
ந ரஸக்ரியை.

அர்மம்: - மரிசாதி லேபம் - துத்
தாதி ரஸக்ரியை - லேகந குர்ணம்.

தீமீரம்: - ஸ்நேஹபானம் - ரோப
ண வர்த்திகள் - துத்தாதி ரஸக்
ரியை.

ராத்ரியாந்தியம்: - பத்யாதி க்வா
தம் - இரஸாஞ்ஜநாதிவர்த்தி - புநர்
நவாதி யோகம் - லேகந ரஸக்
ரியை.

பக்ஷமோகம்: - இரஸாஞ்ஜ
நாதி ரஸக்ரியை - ரோபண ரஸ
க்ரியை.

பகந்தரம்.

(பவுத்திரம்)

மஞ்ஜிஷ்டாதி க்வாதம் - கதி
ராதி க்வாதம் - நாராயண குர்ணம்
- பாஸகர லவணகுர்ணம் - சித்திர
காதி குர்ணம் (இரண்டாவது) -
ஸூரணாதி குளிகை (இரண்
டாவது) - சந்திர ப்ரபா குளிகை -
யோகராஜ குக்குல - த்ரிபலாதி
குக்குல - காஞ்சநார குக்குல -

(பகந்தரம் தொடர்ச்சி)
காவீஸாதிக்குதம் - பிந்து க்ருதம்
- லோஹாஸவம் - விடங்காரிஷ்டம்
தசமூலாரிஷ்டம் - ரோகஹர
ரஸம் - கருகஸுந்தர ரஸம் - அபயா
மோதகம் - மதுகாதி லேபம் - தசா
கலேபம் - ஸ்வேதவிதி.

பசியின்மை

(அக்னி மாத்யம் பார்க்க.)

படை-படர் தாமரை

(தத்ருவைப் பார்க்க.)

பரிணாம சூலை

(சுவரோகம் பார்க்க.)

பலமின்மை

(பலக்குறைவு, தென்பல்யம்.)

லவங்காதி குர்ணம் - சந்திர
ப்ரபா குழிகை - சயவண ப்ராசம் -
கூஷ்மாண்ட லேஹ்யம் - அகஸ்
திவஹரீதகீ லேஹ்யம் - குடஜாவ
லேஹம் (முதல்) - காமதேவ க்ரு
தம் - நாராயண தைலம் - பலா தை
லம் - லாக்ஷா சந்தனாதி தைலம் -
சூமார்யாஸவம் - பிப்பல்யாத்யாஸ
வம் - திராக்ஷாரிஷ்டம் - தசமூலா
ரிஷ்டம் - மெளக்திக பஸம் -
மணரோம் - மிருகாங்கபோட
லீரஸம் - தாராதி ரஸம் - லோஹ
ரஸாயனம் - வஸா பானம் - மது
தைலக வஸ்தி.

பலிதம்

(மயிர் நரைத்தல்)

ஸூரணாதி குளிகை (இரண்
டாவது) - அகஸ்திய ஹரீதகீலே
ஹ்யம் - சிம்பதைலம் - யஷ்டியாதி
தைலம் - லீலியாதி தைலம் - ப்ருத்

கராஜ தைலம் - லீலீதக்யாதி தை
லம் - அப்ரக பஸம் - அயோ
ராஜஸ்காதி லேபம் - தாத்ரீபலாதி
லேபம் - த்ரிபலாதி லேபம் - மஹா
த்ரிபலாதி லேபம்.

பல்நோய்

(தந்தரோகங்களைப் பார்க்க)

பக்ஷவாதம்

(பக்ஷவதம் - பார்க்கவாயு,

பக்ஷாகாதம்.)

மஹாராஸநாதி க்வாதம் - மஞ்
ஜிஷ்டாதி க்வாதம் - இரஸோ
நாதி கல்கம் - பஞ்சமூலீக்ஷீரம்
ஹிங்க்வாதி குர்ணம் - நாராயண
தைலம் - மாவத தைலம் - யோகராஜ
குக்குல - ஸ்நேஹ விதி - ஸ்வர்ண
க்ஷீரீரஸம் - ஸ்வேதவிதி - (வாதஹ
ரமானமற்ற சிகித்கைகளும்).

பாண்டு ரோகம்.

த்ரிபலாதி க்வாதம் (இரண்
டாவது) - புநர்நவாதி க்வாதம் -
பிப்பலீவர்த்தமாநகம் - ஸுதர்சன
குர்ணம் - நாராயண குர்ணம் -
ஹபுஷாதி குர்ணம் - ஹிங்க்வாதி
குர்ணம் - யவாரீ காண்டவ குர்
ணம் - தாளிஸாதி குர்ணம் - சித்
திரகாதி குர்ணம் - (இரண்டா
வது) - பாஹுசால சூடம் - த்ரிப
லாதி சூளிகை - பிப்பல்யாதிசூளி
கை - சந்திரப்ரபாகுளிகை - கை
சோரிக குக்குல - குடஜாவ லே
ஹம் (முதல்) - காமதேவ க்ரு
தம் - த்ரிபலாதி க்ருதம் - மஹா திக்

(பாண்டரோகம் தொடர்ச்சி)
தக க்ருதம்-வ்ருஷாதி க்ருதம்-
சதாவரீ தைலம்-உசிராஸவம்-
பிப்பய்யாத்யாஸவம் - லோஹா
ஸவம்-கதிரா ரிஷ்டம்-லோஹித
காரிஷ்டம் - தசமூலாரிஷ்டம்-
தாம்ரடஸ்மம்-ஆரடஸ்மம் - வங்க
பஸ்மம்-அயபஸ்மம்-அப்ரக பஸ்
மம் - மன்றோம் - லோஹாஸாய
னம்-அபயாமோதகம் - விரேசன
விதி.

பாமா

(கச்சு, ரகஸம், சிரங்கு.)-
படேலாதி க்வாதம் (இரண்டா
வது)-மஞ்ஜிஷ்டாதி க்வாதம்-
த்ரிபலாதி க்ருதம்-காவீஸாதி
க்ருதம்-மஹா திக்த க்ருதம்-அர்
க்க தைலம்-மரிசாதி தைலம்-
ப்ருங்கராஜ தைலம்-ஜாதீபல்ல
வாதி தைலம் - லோஹாஸவம்-
தேவதார்வாத்ரிஷ்டம் - மது
லுங்கமூலாதி லேபம்-ஹேமகூர்
யாதி லேபம்-தூர்வாதி லேபம் -
வடபத்ராதி லேபம்- உதயாதித்ய
ரஸம் - இரக்தமோக்ஷணம்-(சர்ம
வியாதியில் குறிக்கப்படும் மற்ற
வைகளும்)

பார்ச்வவாயு.

(பக்ஷவாதம் பார்க்க)

பால ரோகங்கள்.

அநிலாஸம்:—தாதக்யாதி க்வா
தம்-முஸ்தாதி ப்ரமத்யா-ஜம்பூ
பல்லவ ஸ்வரஸம் - மஸூராதி
க்ருதம்.

கபதோஷம்:—பிப்பலீ ரூர்
ணம்-கட்பலாதி ரூர்ணம் - யவ
க்ஷாராதி ரூர்ணம் - கர்க்காடக
க்ருதம்-க்யாதி ரூர்ணம்-தாளிஸாதி
ரூர்ணம்-ப்ரவாஸ பஸ்மம்-ச்யவன
ப்ராகாவ லேஹம்.

ஜ்வாம்:—துஸவீஸ்வரஸம் -
குசேசியாதி க்வாதம்-சண்ட்யாதி
க்வாதம்-கட்பலாதி ரூர்ணம்-ஸஞ்
ஜீவீரூரிகை-ஜ்வராக்ருசரஸம்.

சரீதி:—சங்க பஸ்மம் - கூஷ்
மாண்ட லேஹம்-ஏலாதி ரூர்
ணம்-மஸூராதி மந்தம்-மரிசாதி
ஹிமம்-லாக்ஷாசந்தாதி தைலம்.

ஆக்ஷேபகம் (வலி):—சண்
மபுபாகம்-இரஸோநாதி கல்கம்-
தசமூலாரிஷ்டம்-மாஷ தைலம்-
விரேசனம்-தூபனம்.

(மற்ற வியாதிகளில் பெரிய
வர்களுக்கு உபயோகிக்கும் ஓள
ஷதங்களும் சிகிதனைகளும் உசி
தப்படி 'சிறிய அளவுகளில் பிர
யோகிக்கக் கூடியன)

பித்தரோகங்கள்.

(பித்தம் அதிகரிப்பதால் காணும்
விகாரங்கள்.)

வாஸா ஸ்வரஸம்-பர்ப்பாதி
க்வாதங்கள்-திராக்ஷாதி க்வாதம்-
அப்ருதாஷ்டக க்வாதம்-குசேசி
யாதி க்வாதம் - விலேபீ - வாட்ய
மண்டம்-யவமண்டம்- லாஜமண்
டம்-மதுக புஷ்பாதி பண்டம்-
ரிம்ப பத்திர கல்கம்-த்ரிபலா ரூர்
ணம் - வரிதோபலாதி ரூர்ணம்-
யோகராஜ குக்குல - கூஷ்மா

ண்டலேஹம்-சயவன ப்ராகாவ
லேஹம்-அக்ஸ்திய ஹரீதகீ லே
ஹம் - குயார்யாஸவம்-லாக்ஷாதி
தைலம்-சதாவரீ தைலம்-வஸந்த
குஸுமாகர ரஸம்-க்ருதபானம்-
விரேசனம்-சயன கண்டேஷம்.

பிடகா.

(இரத்தக்கட்டி, விரணசோதை)
அச்வத்தாதி க்வாதம் (ஸ்வே
தம்)-த்ரிபலாதி ரூர்ணம் (லேப
நம்)-காவீஸாதி க்ருதம் - பிந்து
க்ருதம் (ரேசனம்) - லோஹாஸ
வம் (உட்கொள்ள) - சிலாஜதி
டஸ்மம் (உட்கொள்ள) - தசாங்க
லேபம்-மதுலுங்க மூலாதி லே
பம்-பீஜசுர மூலாதி லேபம்-மது
காதி லேபம்-க்ருஷ்ணாதி ப்ரதே
ஹம் - ரிசாத்லேபம் - தந்த்யாதி
லேபம்-சிரிபிஷ்டாதி லேபம்-ஸாஜ
க்ஷாராதி லேபம்-ரிசனாதி ப்ரதே
ஹம்-தேவதார்வாதி ப்ரதேஹம்-
இரக்தமோக்ஷணம்.

பித்து.

(உன்மாதம் பார்க்க)

பிரதரம்.

(பெரும்பாடு)

தார்வ்யாதி க்வாதம்-மஹாராஸ
நாதி க்வாதம்- தசமூல க்வாதம் -
ந்யக்ரோகாதி கண க்வாதம்-ஹிந்
க்வாதி ரூர்ணம்-தண்டிலீய ஜடா
கல்கம்-சந்திரப்ரபா குளிகை-கா
ங்காயந குளிகை-யோகராஜ குக்
குல-கோக்ஷுராதி குக்குல-த்ரி
பலாதி குளிகை(இரண்டாவது)-

குடஜாவ லேஹம்-காம தேவ
க்ருதம்-த்ரிபலாதி க்ருதம்-மஹா
திக்க க்ருதம்-பலக்ருதம்-பலா
தைலம்-தசமூலா ரிஷ்டம்-குமார்
யாஸவம் - உத்தரவஸ்தி - ரிசுஹ
வஸ்தி.

பிரதிச்யாயம்.

விபீதக புடபாகம் - ஆர்த்ரக
ஸ்வரஸம் - ஜாத்யாதி ரூர்ணம்-
வ்ருஷாதி குளிகை-த்ரிபலாதி
க்ருதம்-லாக்ஷ தைலம் - விரே
சன நஸ்யம்-தூமபானம்.

பிரமேஹம்.

(அதிமூத்திரம், நீரிழிவு, மது
மேஹம் முதலியன.)

தாதீஸ்வரஸம்-அம்ருதா ஸ்வ
ரஸம்-த்ரிபலா க்வாதங்கள்-வத்ஸ
காதி க்வாதம் (இரண்டாவது) -
ந்யக்ரோகாதி க்வாதம் - இலவங்
காதி ரூர்ணம்-த்ரிபலா ரூர்ணம்-
பாஹுசால குடம்-சந்திர ப்ரபா
குளிகை - யோகராஜ குக்குல-
கைசோரிக குக்குல-கோக்ஷு
ராதி குக்குல-ஸூரணாதி வட
கம்-த்ரிபலாதி க்ருதம் - சதாவர்
யாதி தைலம்-உசிரா ஸவம்-தேவ
தார்வாத்யரிஷ்டம் - விடங்கா
ரிஷ்டம் - பப்பூலாரிஷ்டம் - தச
மூலாரிஷ்டம் - வஸந்த குஸு
மாகரரஸம் - மஹாமேஹ பத்த
ரஸம்-அயபஸ்மம் - அப்ரக பஸ்
மம்-ரிசுஹவஸ்தி.

பிரமேஹ பிடகை

(இராஜப் பிளவை)

தீரிலா க்வாதங்கள்-ந்யக்ரோ
தி கண க்வாதம் (கழுவுதல்)-கை
சோரிகருக்குலு-காந்த பஸ்யம் -
வஸந்த குஸுமாகர ரஸம்-குமார்
யாஸவம் - சந்திரப்ரபா குளிகை-
மாதலுங்காதி லேபம் - ஸவேத
விதி.

பிரவாஸிகா.

(தேபேதி, வயிற்றுக் கடுப்பு)

ஜம்பூ பல்லவ ஸ்வரஸம் - பப்
புல ஸ்வரஸம்-குடஜபுட பாகம்-
அபரூத்வக்புட பாகம்-ந்யக்ரோ
தாதி புட பாகம்-தாடிம புடபா
கம்-வத்ஸகாதி க்வாதம்-குடஜா
ஷ்டக க்வாதம்-தாதக்யாதி க்வா
தம்-பிவ்வாதி க்வாதம்-முஸ்தாதி
ப்ரமத்யா-ஆமரத்வகாதி யவாகூ
(உணவு)-லாஜமண்டம் (உணவு)
ஆம்ரகிஸலயாதி பாண்டம்-பதீ
மூலாதி கல்கம்-இலகு கங்காதர
சூர்ணம்-வருத்த கங்காதர சூர்
ணம்-தாடிமாஷ்டக சூர்ணம்-மு
ஸ்தாதி சூர்ணம் - இலவங்காதி
சூர்ணம்-கபித்தாஷ்டக சூர்ணம்-
குடஜாவ லேஹம்-சாங்கேரீ க்ரு
தம்-மஸூராதி க்ருதம்-குமார்யா
ஸவம்-சந்திர ப்ரபாகுடி-ஸ்வேத
சிகித்தலை-ஸநேஹ விரேசனம்.

பீரஸம்.

விதித்திகாதி க்வாதம்-வாஸா
தி க்வாதம் (ஜந்தாவது) - பஞ்ச
மூலீ க்ஷீரம் - தீரியூஷண சூர்
ணம்-தாடிமாஷ்டக சூர்ணம்-இர

ண்டாவது) - இலவங்காதி சூர்
ணம் - பாஹுசாலசூடம் - க்யோ
ஷ்டாதி குளிகை-அகஸ்தியஹரீ தகீ
லேஹயம்-பாடாங் தைலம்-வ்யாக்
ரியாதி தைலம்-வ்யானம்-விரேசன
ரஸ்யம் - தாமபான விதி-(பிரதிச்
யாயத்துக்கும் நாலா ரோகங்களு
க்கும் கூடிய மந்தவைகளும்).

புத்தி மாந்த்யம்.

பிராஹ்மீஸ்வரஸம் - தசமூல
க்வாதம் - பிப்பல்யாதி க்வாதம்-
மதுகபுஷ்பாதி பாண்டம்-நீலோ
த்பலாதிஹிமம்-இரஸோநாதி கல்
கம்-ஸஞ்ஜீவகீ குளிகை - ஸூர
ணாதி குளிகை-சந்திரப்ரபா குளி
கையோகராஜ குக்குலு-ச்யவண
ப்ராசாவலேஹம் - கூஷ்டமாண்ட
லேஹயம்-அகஸ்திய ஹரீ தகீலே
ஹயம் - காமதேவ க்ருதம் - தீரிப
லாதி க்ருதம்-பலக்ருதம் (முதல்)
லாக்ஷணதலம்-நாராயணதலம்-
தசமூலாதிஷ்டம்-நஸ்ய விதிகள்.

பூச்சிக்கடிகள்

காவீஸாதி க்ருதம்-கௌரா
தி க்ருதம்-தசாங்க லேபம்-லாங்
கல்யாதி லேபம்- சததௌதக்
ருதம்-இரத்த மோக்ஷணம்-விரே
சனம்-(விஷக் கோளாறுக்குக்
கூறும் மந்தவைகளும்).

பெரும்பாடு

(பிரதரம்-பார்க்க)

ப்லீஹரோகம்

(ப்லீஹருத்தி, ஜ்வாக்கட்டி)
சதாவீ ஸ்வரஸம் - கம்பா ஸ்வ

(ப்லீஹரோகம் தொடர்ச்சி)

ரஸம்- ஹரீ தக்யாதி க்வாதம்
(மூன்றாவது)- பிப்பலீ சூர்ணம்.
பஞ்சகோல சூர்ணம்-பரிசாதி
சூர்ணம்-ஹபுஷ்பாதி சூர்ணம்-
இலவண த்ரயாதி சூர்ணம்-ஹிங்
காதி சூர்ணம்-யவாங்காண்டவ
சூர்ணம்-தாளிஸாதி சூர்ணம்-
பாஸ்கரலவண சூர்ணம்-ஸூர
ணாதி வடகம் (இரண்டாவது)
தீரிபலா குளிகைகள்-சந்திரப்
ரபா குளிகை-பிப்பல்யாதி க்ருதம்
-சதாவீ தைலம்-லோஹாஸவம்-
கதிராரிஷ்டம் - ரோஹிதகாரிஷ்
டம்-விடங்காரிஷ்டம் - தசமூலா
ரிஷ்டம்-ஆரபஸ்யம்- வித்யாதர
ஸம்-லோகநாதரஸம்- அபயாமோ
தகம்-மதுதைலக வஸ்தி-இரத்த
மோக்ஷணம்-தாஹவிதி.

மதுத்யயம்

(மதுபான விகாரம், மதம்,

வெறி, முதலியன)

திராக்ஷாதி க்வாதம் - கர்ஜூ
ராதி மந்தம்-கூஷ்டமாண்ட ஸ்வர
ஸம்- மதுக புஷ்பாதி பாண்டம்-
திராக்ஷாரிஷ்டம்-அவபீடக நஸ்ய
யம்-உமனம்-நஸ்யவிதி.

மதுமேஹம்

(பிரமேஹம் பார்க்க)

மந்யா ஸ்தம்பம்

(கண்டசரஹம் பார்க்க)

மயிரீ நடைத்தல்

(பலிதம் பார்க்க)

மலட்டுத்தனம்

(வந்த்யாத்வம்)

மஹாராஸ்தாதி க்வாதம் - யோக
ராஜ குக்குலு-காமதேவ க்ருதம்-
தீரிபலாதிக்குதம்-பலக்ருதங்கள்-
பலா தைலம்-தசமூலாரிஷ்டம் -
(ஸூதிகாரோக முறைகளையும்
பார்க்க).

மலபந்தம்.

(மலச் சிக்கல்-விட்க்ரஹம்)
ஹரீ தக்யாதி க்வாதங்கள் - தீரி
கண்டகாதி க்ஷீரம்-நாராயணசூர்
ணம் - பிப்பல்யாதி சூர்ணம்-லவ
ண த்ரயாதி சூர்ணம்-பாஸ்கர லவ
ண சூர்ணம்-யவாநீ காண்டவ
சூர்ணம்-சந்திர ப்ரபா குளிகை-
நாராச ரஸம்-ரேசந ரஸம்-ஹோ
வஹரி ரஸம் - அபயாமோதகம்-
மதுதைலக வஸ்தி.

மஸூரிகா.

(வீஸ்ப்போடம் பார்க்க.)

மஹோதரம்.

(தகோதரம், ஜலோதரம்,
நீர்க் கோவை)

புநர்வாதி க்வாதங்கள் - சவ்
யாதி க்வாதம்-ஹரீ தக்யாதி க்வா
தம் (மூன்றாவது) - பிப்பலீவர்
த்தமாநகம்-பஞ்சகோல சூர்ணம்-
பரிசாதி சூர்ணம்-பஹாகாண்டவ
சூர்ணம்-நாராயண சூர்ணம்-பஞ்
சனம் சூர்ணம்-பிப்பல்யாதி சூர்
ணம்-தும்புலாதி சூர்ணம்-பாஸ்க
ரலவண சூர்ணம்-சிகித்திராதி
சூர்ணம் (இரண்டாவது)-பிப்பல்

(மஹோதரம் தொடர்ச்சி)

யாஸவம் - ரோஹிதகாரிஷ்டம்-
தசமூலாரிஷ்டம்-தாம்ர பஸம்-
மாக்ஷிக பஸம்-அப்ரக பஸம்-
சிலாஜது பஸம்.

முகப்பரு முதலியன.

(புஷ்பாபிடகா)

விபீதபல மஜ்ஜாலேபம்-லோத்
ராலேபம்- வடபத்ராதி லேபம்-
த்ரிபலாதி லேபம்-ஹேமக்ஷீரயாதி
லேபம்-இமஸாஞ்ஜநாதி லேபம்-
இர்மேதாதி தைலம்- பிரதிஸார
ணங்கள்.

முத்திர க்ருச்சிரம்.

(நீர்ச்சுக்கு)

வீரதராதிகண க்வாதம் - ஹரி
தக்யாதி க்வாதம் (இரண்டாவது)-
ஏலாதி க்வாதம் - கோக்ஷுராதி
க்வாதம் - த்ரிபலாதி க்ருச்சிரம்-
ஹிங்க்வாதி ஞ்ணம் - கோக்ஷுரா
திக்குக்ஷு-சந்திரபிர-ரகுளிகை-
சாங்கேரி க்ருதம்-காமதேவ க்ரு
தம் - த்ரிபலாதி க்ருதம்-குமார்யா
ஸவம் - தேவதார்வாத்யரிஷ்டம் -
தசமூலாரிஷ்டம்-லோஹ ரஸாய
னம்-அபயாமோதகம் - நிருஹவ
ஸ்தி-உத்தர வஸ்தி.

முத்திராகாதம்.

(மூத்திரம் அடைபதேல்)

மஹாராஸநாதி க்வாதம்-வீர
தராதிகண க்வாதம்-சந்திரபிர
பா குளிகை-கோக்ஷுராதி குக்
ஷு-ஸ்நேஹ விதி உத்தர வஸ்தி-
விவேசனம்.

முர்ச்சை.

திராக்ஷாதி க்வாதம் - மதுக
புஷ்பாதி பாண்டம்-ஆம்ரகஸல
யாதி பாண்டம்-நீலோத்பலாதி
ஹிம்ம-யோகராஜ குக்ஷு-திரா
க்ஷாரிஷ்டம்-தசமூலா ரிஷ்டம்-
ஸூசிகாபரண ரஸம்-நாராயண
தைலம்-நிருஹவஸ்தி - ப்ரதம
நஸ்யம் - மரிசாதி ரஸகிரியை
(அஞ்ஜநம்)- சிரிஷ்பீஜாதி ரஸ
கிரியை (அஞ்ஜநம்).

புலரோகம்.

(அர்சஸ்ஸைப் பார்க்க)

மேதோ ரோகம்.

(தேகம் ஸ்த்தூலித்தல்)

ந்யக்ரோதாதி கண க்வாதம்-
பிஷ்வாதி க்வாதம் (மூன்றாவது)
த்ரிபலா க்வாதம் (ஆறாவது) -
சாகோடக்வாதம்-வருணாதி கண
க்வாதம்-மஞ்ஜிஷ்டாநகண க்வா
தம்-உஷ்ணோதக பானம் - த்ரிபூ
ஷண ஞ்ணம்-யோகராஜ குக்
ஷு-மதுதைலக வஸ்தி-இரத்த
மோக்ஷணம்-லங்கனம்.

மேஹ ரோகங்கள்

(மூத்திர ஸம்பந்தமான)

வியாதிகள். பொது)

மஹாராஸநாதி க்வாதம்-ந்யக்
ரோதாதி கண க்வாதம்-த்ரிபலா
ஞ்ணம்-த்ரிபூஷண ஞ்ணம்-
கட்பலாதி ஞ்ணம் - (இரண்டா
வது)த்ரிபலாதி குளிகை-ச்யவன
ப்ராசம்-சதாவீ தைலம் - குகா

(மேஹ ரோகங்கள் தொடர்ச்சி)

யாஸவம்-விடங்காரிஷ்டம் - தச
மூலாரிஷ்டம் - வங்க பஸம்-
மாக்ஷிகபஸம்-வைக்ரந்த பஸ
ம்-சிலாஜது பஸம்-மணரேம்-
வஸந்த குஸுமாகரம்-மஹாமே
ஹபத்தரஸம் - லோஹ ரஸாய
னம்.

யக்ருது தரம்

(யக்ருத்ரோகம், யக்ருத்தாலீ,
மாந்தக் கட்டி)

ஹரிதக்யாதி க்வாதம் (மூன்றா
வது) - தாளிஸாதி ஞ்ணம் -
ஹிங்க்வாதி ஞ்ணம் - இல
வண த்ரயாதி ஞ்ணம் - யவா
நீகாண்டவ ஞ்ணம் - பாஸ்
கர லவண ஞ்ணம் - விடங்கா
ரிஷ்டம் - ஸூரணாதி குளிகை-
நாராச ரஸம் - லோகநாத ரஸம்
(முதல்) - ரேசக ரஸம் - மஹா
வஹரி ரஸம் - வித்யாதர ரஸம்-
த்ரிநேத்ர ரஸம்-கஜேசுரிரஸம்-
ஸூதாதி வழி-பாரத பஸம்-
அபயாமோதகம் - ரேசன விதி -
நிருஹ வஸ்தி - ஸ்வேத விதி -
தாஹவிதி.

யானைக்கால்

(சலிபதம் பார்க்க)

யோனி ரோகங்கள்

ந்யக்ரோதாதி கண க்வாதம்-ராஸ்
நாதி க்வாதம்-தசமூல க்வாதம்-
தேவதார்வாதி க்வாதம் - தார்வ
யாதி க்வாதம் - தண்ணிலைய ஜூடா
கலகம் - ஆகார கரபாதி ஞ்ணம்.

ஹிங்க்வாதி ஞ்ணம் - ஜீவநீய
கண ஞ்ணம்-சந்திரபிரபா குளி
கை - யோகராஜ குக்ஷு -
கோக்ஷுராதி குக்ஷு - குட
ஜாவலேஹம் - காமதேவ க்ரு
தம் - த்ரிபலாதி க்ருதம்-மஹா
திக்கக க்ருதம்-பல க்ருதங்கள்-
சதாவீ தைலம்-நாராயண தை
லம் - பலாதைலம்-தசமூலாரிஷ்ட
ம்-தாராதி ரஸம்-டலாசபலாஜி
லேபம்-மாகந்தாதி லேபம்-விவே
சனம்-உத்தரவஸ்தி.

வயிற்றுநோய்

(குலரோகம் பார்க்க)

வலி-வலிப்பு

(ஆக்ஷேபக்வாதம் பார்க்க)

வஸ்திரோகம்.

வீரதராதிகண க்வாதம்-ஏலா
தி க்வாதம்-கோக்ஷுராதி க்வாதம்-
ராஸநாதி க்வாதம்-த்ரிபலாதி
க்ஷீரம்-ஹிங்க்வாதி ஞ்ணம்-கட்
பலாதி ஞ்ணம் - குமார்யாஸவம்-
தசமூலாரிஷ்டம்-தேவதார்வாத்ய
ரிஷ்டம்-விடங்காரிஷ்டம்-உசீரா
ஸவம் - சிலாஜது பஸம்-மஹா
மேஹபத்த ரஸம்-உத்தரவஸ்தி-
ஸ்வேதவிதி.

வாத ரக்தம்.

குசேசியாதி க்வாதம் (ஏழா
வது)-படோலாதி க்வாதம் (மூன்
ருவது)-மஞ்ஜிஷ்டாதி க்வாதம்-
பிப்பலீ வர்த்தமானகம்-யோகராஜ
குக்ஷு - சைசோரிககுக்ஷு -
கோக்ஷுராதி குக்ஷு-ச்யவன
ப்ராசாவலேஹம் - காமதேவ க்ரு

(வாத ரக்தம் தொடர்ச்சி)
தம்-தீர்ப்பாதிக்குதம்-ஆக்குதாதி
க்குதம் - மஹாதிக்கத கருதம்-
காவீஸாதி கருதம்-சதாவீதை
லம்-பிண்ட தைலம் - மண்ரேம்-
லோகநாத ரஸம்-குஷ்ட குடார
ரஸம்-உதயாதித்ய ரஸம்-லோஹ
ரஸாயனம்-தாப்ர டஸ்மம்-விரேச
னம்-நிருஹஉஸ்தி - ஜடாமாஸ
யாதி லேபம்-இரக்தமோக்ஷணம்.

வாதரோகங்கள்.

(பொது.)

ஜீரோஸ்வரஸம்-பிப்பல்யாதி
க்வாதம் - ராஸ்நாதி க்வாதங்கள்-
ஏரண்டமூலாதி க்வாதம்-விரத
ராதிகண க்வாதம்-தசமூல க்வா
தம்-கிராதாதி க்வாதம்-பஞ்சமூலீ
க்ஷரம் - பிப்பலீ வர்த்தமாநகம் -
இரஸோனகக்ஷம்-அஜு மோதாதி
சூர்ணம் - ஸுதர்சன சூர்ணம்-
ஹிங்க்வாதி சூர்ணம் - விதோப
லாதி சூர்ணம்-ஜீவரீயகண சூர்
ணம் - கட்டபலாதி சூர்ணம்-பிப்
பல்யாதி சூர்ணம் (இரண்டா
வது) - ஜாதீபலாதி சூர்ணம்.
காராமண சூர்ணம்-யோகராஜ
குக்குல-கோக்ஷராதி குக்குல
காமதேவ கருதம்-லாக்ஷாதைலம்
நாராயண தைலம் - மாத தை
லம்-பலா தைலம்-பிரஸாரிணீ
தைலம்-சதாவீதைலம்-குஞ்ஜா
பலாதி ப்ரதேஹம் - தேவதார
வாத்யரிஷ்டம்-தசமூலரிஷ்டம்
ஆரபஸ்மம் - தானக பஸ்மம்-
பாரத டஸ்மம் - ஹேமகர்ப்பபோ
டலீ ரஸம் - ஸ்வச்சந்தபைரவ

ரஸம்-வாதநாச ரஸம்-லோஹ
ரஸாயனம் - அபயா மோதகம் -
அநுவாஸை வஸ்தி-குச்சியாதி
தைவ அநுவாஸம் - நிருஹ
வஸ்தி-ஸ்வேதவிதி-மஹா சால்
வணை ஸ்வேதம்-தூயபானவிதி.

வாந்தி.

(சாந்திபைப் பார்க்க)

விக்ரஸ்.

(ஹிங்காவைப் பார்க்க)

விசர்ச்சிகா.

சந்திரப்பா குளிகை-தசாங்க
லேபம்-புஷ்பநாட ஜீராதிலேபம்-
ஹேமகர்ப்பாதி லேபம்.

விச்வாதி.

(வாதரோக சித்தினைகள்.)

வித்ரதி.

(சேக்கட்டி, விப்புருதி)

மஹாதிக்கத கருதம் - கௌ
ராதி கருதம்-விடங்காரிஷ்டம்-
உபநாஹ ஸ்வேதம் - வயனம் -
மாதலுங்க மூலாதிஸேபம்-சனா
பர்ண்யாதி லேபம்-சிக்ருத்வகாதி
ப்ரதேஹம்-லாஜாதி லேபம்-பய
ஸ்யாத லேபம்-இஷ்டகாதி ப்ர
தேஹம் - ரக்தசந்தநாதி லேபம்-
(இரண்டாவது)-இரக்த மோக்
ஷணம்.

விரணங்கள்.

காக்கேருஜீ ஸ்வரஸம் - அர்
வத்தாதிக்க்வாதம்(சுத்தம்செய்ய)-
நியக்ரோதாதி க்வாதம்.

(விரணங்கள் தொடர்ச்சி)

பபத்திர கல்கம் - கைசோரிக
குக்குல - காஞ்சநார குக்
குல-காவீஸாதி கருதம் - ஜாதீ
யாதி கருதம்-கௌராதி கருதம்
ஜாதீபல்வாதி தைலம் - தீரி
பலாதி தைலம்-தசாங்க லேபம்-
திஷ்ணி லேபங்கள் - தீரிபலாதி
லேபம்-நிம்பபத்ராதி லேபம்.

விஷக் கோளாறுகள்:

(பொது)

பலாதி க்வாதம் (இரண்டா
வது) - நயக்ரோதாதி க்வாதம்-
அங்கோல மூல கல்கம்-வந்த்யா
கர்க்கோடகீ கல்கம்-சுதர்ஜாதக
சூர்ணம்-நாராயண சூர்ணம்-தீரி
பலாதி கருதம்-கௌராதி கரு
தம்-சதாவீதைலம் - ஸ்வர்ண
டஸ்மம்-மௌளத்திகபஸ்மம்-ஸூசி
காபரண ரஸம் - கனகஸுந்தர
ரஸம்-ரோகஹரஸம்-ஆரபஸ்மம்
-ஸஞ்ஜீவீ குடிகா - யோகராஜ
குக்குல - லாங்கல்யாதி லேபம்-
தசாங்க லேபம்-ஜயபாலவர்த்தி-
ஸ்நேஹ பானம் (உத்தம மாத்நி
ரை)-வமனம்-விரேசனம்-இரக்த
மோக்ஷணம்.

விஷம் ஜ்வரம்.

(ஜ்வரங்களைப் பார்க்க)

விஷகுசி.

(வாந்தி பேதி)

மரிசாதி சூர்ணம்-மஹாகாண்
டவ சூர்ணம் - தும்பர்வாதி சூர்
ணம்-யவார்க்காண்டவ சூர்ணம்

ஸஞ்ஜீவீ குளிகை - அஜீரண
கண்டக ரஸம்-கஜேஸுரி ரஸம்-
விராதாஹம்.

விஸர்ப்பம்.

(அக்கி முதலியவை)

தீரிபலாதி கருதம்-மஹாதிக்க
தக கருதம்-காவீஸாதி கருதம்-
கௌராதி கருதம் - வ்ருஷாதி
கருதம்-சததேனத கருதம்-தசா
ங்க லேபம்-ராஸநாதி லேபம்-
ம்ருணாதி லேபம் (மூன்றா
வது)-தீரிபலாதி லேபம்-ரோக
ஹர ரஸம்-சனக ஸுந்தரரஸம்-
இரக்த மோக்ஷணம்.

விஸ்ப்போடம்.

(ஸூசிகா, துர்நீர்க் கொப்பு
ளங்கள், அமிமை, வைசூரி.)
காவீஸாதி கருதம்-கௌராதி
கருதம் - ஜாதீயாதி கருதம் - சத
தேனதகருதம்-ஜாதீ பல்வாதி
தைலம்-சதாவீதைலம் - புந்ந
வாதி லேபம் - தசாங்க லேபம்-
லாங்கல்யாதி லேபம் - ராஸநாதி
லேபம்-சந்தனாதி லேபம்-வடபத்
திர லேபம் - நிம்பதன கல்கம்-
தீதோபசாரம்.

வேண் குஷ்டம்

(சுவீத்ரம் பார்க்க)

வ்யங்கம்.

(வங்கு என்னும் சர்மரோகம்.)

ரக்தசந்தநாதி லேபம்-மாதலு
ங்க மூலாதி லேபம்-வித்தார்த்த
காதி லேபம் - வடபத்திராதி
லேபம். (சர்ம ரோகத்திற்குக்
கூறிய மற்ற முறைகளும்.)

ஜ்வரங்கள்.

(பொது)

வாஸா ஸ்வரஸம்-குச்சியாதி க்வாதங்கள்-க்ஷுத்ராதி க்வாதம்-கண்டகாரியாதி க்வாதம்-பிப்பல்யாதி க்வாதம்-கட்பலாதி க்வாதம் (இரண்டாவது)-நிதித்தி காதிக்வாதம்-ஹீரோதி க்வாதம்-வாஸாதி க்வாதம் (மூன்றாவது)-உசிராதி பேயா (உணவு)-உஷ்ணேதக பானம்-பஞ்சமூலீக்ஷீரம்-லாஜமண்டம்-மதுக புஷ்பாதி பாண்டம்-ஆம்ரகஸிலயாதி பாண்டம்-வாஸாஹிமம்-தான்யகாதி ஹிமம்-பிப்பலீவர்த்மாநகம்-ஆமலகாதி சூர்ணம்-ஜீவநீயகண சூர்ணம்-ஸுதர்சன சூர்ணம்-கட்பல்லாதி சூர்ணங்கள்-தாடிமாஷ்டக சூர்ணம்-நாராயண சூர்ணம்-தாளிஸாதி சூர்ணம்-விதோபலாதி சூர்ணம்-கூஷ்ராண்ட லேஹ்யம்-அகஸ்திய ஹீரதகீ லேஹ்யம்-அங்கரகதைலம்-நாராயண தைலம்-லாக்ஷா சந்தநாதி தைலம்-ஜ்வராங்குச ரஸம்-ஜ்வரக்னகுடிகா - லோகநாத ரஸம் - ரோகஹர ரஸம் - கனகஸுந்தர ரஸம்-வமனம் - லங்கனம்-ஸ்வேதவிதி.

ஆம் ஜ்வாம்:—சண்ட்யாதி க்வாதம் - உஷ்ணேதக பானம்-வமனம்-லங்கனம்.

வாத ஜ்வாம்:—குச்சியாதி க்வாதம் (இரண்டாவது) - சாலிபாண்டியாதி க்வாதம்-காசமர்யாதி

க்வாதம்-தசமூல க்வாதம்-ஸ்வேதவிதி.

பித்த ஜ்வாம்:—கட்பலாதி க்வாதம்-பாப்பாதி க்வாதம்-திராக்ஷாதி க்வாதம்-விதோபலாதி சூர்ணம்-உசிராதி பேயா-வமனம்-லங்கனம்.

கப ஜ்வாம்:—வருஷபத்திர புடாகம்-பீஜபூராதி க்வாதம்-பூரிம்பாதி க்வாதம்-படோலாதி க்வாதம்-திரிகண்டகாதி க்ஷீரம்-பிப்பலீ சூர்ணம்-வமனம்-லங்கனம்.

வாத-பித்த ஜ்வாம்:—பஞ்சபத்ர க்வாதம் - மதுகபுஷ்பாதி பாண்டம்-நீலோத்பலாதி ஹிமம்.

வாத-கப ஜ்வாம்:—க்ஷுத்ராதி க்வாதம் (இரண்டாவது)-ஆரக்ஷாதி க்வாதம்-பிப்பல்யாதி க்வாதம்.

பித்த-கப ஜ்வாம்:—அம்ருதாஷ்டக க்வாதம்- (இரண்டாவது) கேவல வாஸா க்வாதம்.

ஸநிபாத ஜ்வாம்:—க்ஷுத்ராதி க்வாதம் (இரண்டாவது) - தசமூலக்ஷாதி க்வாதம்-ஹீரத்யாதி க்வாதம்-கிராதாதி க்வாதம்-ஸுப்தமுஷ்டிகபூஷம் (உணவு)-அப்யாதி கலகம் (முதல்) ஸுதர்சன சூர்ணம்-ஜ்வராங்குச ரஸம் (இரண்டாவது)-ஜலகுட ரஸம்-உனமத்த ரஸம்-ரோகஹர ரஸம்-ஸந்திரபாத பைரவ ரஸம்-ஸுடுகிபாபாண ரஸம்.

அனுபந்தம்] ரோகங்களும் சிகித்கைகளும்.

விஷம் ஜ்வாம் (முரைக்காய்ச்சல்):—துளவீ ஸ்வரஸம் - க்ஷுத்ராதி க்வாதம் (மூன்றாவது)-மூஸ்தாதி க்வாதம்-படோலாதி க்வாதம்-குச்சியாதி க்வாதம் (நான்காவது) - தேவதார்வாதி க்வாதம் (இரண்டாவது)-இரஸேந கலகம்-திரிபலா சூர்ணம்-ஸுதர்சன சூர்ணம்-பிப்பல்யாதி க்ருதம்-வருஷாதி க்ருதம் - லாக்ஷாதி தைலம்-ஜ்வராநி ரஸம்-சீதாரி ரஸம்-ஜ்வராங்குச ரஸம்-அப்யாமோதகம்-நிநுஹ வஸ்தி-அவபீட நஸ்யம்.

புரண ஜ்வாம்:—குச்சியாதி க்வாதம் (மூன்றாவது)-பஞ்சமூலீக்ஷீரம்-அம்ருதாதி ஹிமம்-விசேசனம்.

ஜ்வாக் கட்டி:—(பீலேஹரதரம் பார்க்க)

ஸத்யோவிரணம்.

திரிபலாதி க்வாதம்-காலீஸாதி க்ருதம் - கௌராதி க்ருதம் - சதவெளதக்ருதம்-ஜாத்யாதி க்ருதம்-நயக்ரோதாதி க்வாதம்.

ஸித்தம்.

(தேமல்.)

தாத்யாதி லேபம்-தார்வ்யாதி லேபம்-மஹாதீக்தக க்ருதம்-

ஸுடுதிகா ரோகங்கள்.

தேவதார்வாதி க்வாதம்-மஹாராஸ்காதி க்வாதம் - தார்வ்யாதி க்வாதம்-தண்டலீய ஜடா கலகம்-சந்திரப்பாசுடிகா-கோக்ஷு

ராதி சக்ருஷ - குட்ஜாவலேஹம்-மஹா தீக்தக க்ருதம்-பலக்ருதம்-பலா தைலம்.

ஸுடுர்யாவர்த்தம்

(சிரோரோகம்)

ஷடங்க க்வாதம்-பஞ்ஹமண நஸ்யம்-அனுதைல நஸ்யம்-நாராயண தைல நஸ்யம்-மாஷ்டதைல நஸ்யம்-சாரிபாதி லேபம்-சிரோவஸ்தி.

ஸ்வர சஷ்யம்.

(தொண்டை வியாதிகளைப் பார்க்க.)

ஹநஸ்தம்பம்.

நாராயண தைலம் - சதாவீதைலம்-பிரஸாரினீதைலம்-விடங்காரிஷ்டம் - வாநாசந ரஸம்-ஸ்வேதவிதி - ஸ்நேஹ விதிகள்-(வாதஹரமான மந்தவைகளுடன்)

ஹலீமகம்.

பாஸ்கரலவண சூர்ணம்-ஹபுஷாதி சூர்ணம் - பாஹுசாலகுட-சந்திர பரபாதி குடிகா-காமதேவ க்ருதம்-ரேசனம்-நிநுஹவஸ்தி-(காமலா - ரோகத்தில கூறிய மந்தவைகளுடன்.)

ஹிக்கா.

(லிக்கல்.)

கிராதாதி க்வாதம் - அரேணுகாதி க்வாதம்-பிப்பல்யாதி சூர்ணம்-இலவங்காதி சூர்ணம்-இலவணதரயாதி சூர்ணம் - ஹிங்க

(ஹிங்கா தொடர்ச்சி)

வாதி சூர்ணம்-ஸூரணாதி குளி
கை (இரண்டாவது)-கண்டகார்
யாதி அவ்லேஹம் - அகஸ்திய
ஹரிதகீ லேஹ்யம் - லோகநாத
ரஸம்-மெனம் - நஸ்யவிதி.

ஹ்ருத்ரோகம்.

(இருதயத்தைப் பற்றிய

வியாதிகள்.)

ஜீர்பூர ஸ்வரஸம்-சூருங்கபுட
பாகம்-சூசேசியாதிகளை க்வாதம்-
அம்ருதாஷ்டக க்வாதம்-தசமூல
க்வாதம்-கிராதாதி க்வாதம்- ஏர
ண்டமூல க்வாதம் - ஸுதர்சன
சூர்ணம்-இலவங்காதி சூர்ணம்-
நாராயண சூர்ணம்-லவணத்ரயா
தி சூர்ணம்-சுண்ட்யாதி சூர்ணம்
(இரண்டாவது) - ஹிங்காதி
சூர்ணம்-யவாந் காண்டவ சூர்
ணம்-பாஸ்கர லவண சூர்ணம்-
சித்திரகாதி சூர்ணம் (இரண்டா
வது)-காங்காயந குடிகை-யோக
ராஜ சூக்குல - ச்யவனப்ராசாவ
லேஹம் - கூஷ்மாண்ட லேஹ
யம்-அகஸ்திய ஹரிதகீ லேஹ
யம் - மஹாதித்த க்ருதம்-லோ
ஹாஸம் - கதிராரிஷ்டம் - ரோ
ஹிதகாரிஷ்டம் - திராக்ஷாரிஷ்ட
ம்-நிருஹவஸ்தி-நஸ்யவிதி.

சூத்காலம்

(இரத்த கஸம்)

ஜீவநீயகண சூர்ணம்-விதோ
பலாதி சூர்ணம்-தாளிஸாதி சூர்
ணம்-ச்யவனப்ராச லேஹ்யம்-
கூஷ்மாண்ட லேஹ்யம்-திரா

க்ஷாரிஷ்டம் - லோஹா ஸவம்-
மிருது நஸ்யம்.

சூத்யம்

(யக்ஷமா, இராஜயக்ஷமா,
சோஷம்)

வஸா ஸ்வரஸம்-வ்ருஷபத்
திர புடபாகம்-வாஸா க்வாதம்-
தசமூல க்வாதம்-ஹரிதக்யாதி
க்வாதம்-தான்யகாதி ஹிமம்-பிப்
பலீவர்த்தநானகம் - லாக்ஷா கல்
கம் - ஜீவநீயகண சூர்ணம்-கட்
பலாதி சூர்ணங்கள்-கபித்தாஷ்ட
க சூர்ணம் - இலவங்காதி சூர்
ணம்-ஜாதிபலாதி சூர்ணம்-
யவாந் காண்டவ சூர்ணம்-தாளி
ஸாதி சூர்ணம்-விதோபலாதி
சூர்ணம் - பாஹுசால குடம்-
ஸூரணாதி குளிகை - பிப்பல்
யாதி குளிகை-யோகராஜ குக்
ருல - ச்யவனப்ராசாவலேஹம்-
கூஷ்மாண்ட லேஹ்யம்-அகஸ்தி
ய ஹரிதகீ லேஹ்யம்-திரிபலா
திக்குதம்-நாராயணதைலம்-சதா
வரீ தைலம்-லாக்ஷாசந்தகாதி
தைலம் - குமார்யாஸவம்-பிப்பல்
யாத்யாஸவம் - பப்பூலாரிஷ்டம்-
திராக்ஷாரிஷ்டம்-தச மூலாரிஷ்ட
ம் - அப்ரகபஸ்மம்-வைக்ரார்த
பஸ்மம்-மெளக்திக பஸ்மம்-பிர
வாளபஸ்மம்-சிலாஜது பஸ்மம்-
ஸ்வரணபஸ்மம்- லோகநாதரஸம்
(இரண்டாவது) - நேறமகப்ப
போடலீரஸம் - இராஜம்ருகம்-
கரஸம்-அக்னி ரஸம்-லேஹா
ஸாயனம்-வஸாபரணம்.

அனுபந்தம் 2.

முக்கியமான சில ஓளஷத வகுப்புகளும்
அவற்றின் குண விசேஷங்களும். *

ஆயுஷ்யம்.

(ஆயுளை வீருத்தி செய்வது.)

அச்வகந்தாதி சூர்ணம்-பலக்ரு
தம்- லாக்ஷா சந்த்ரதி தைலம்-
ச்யவனப்ராசம்-தசமூலாரிஷ்டம்-
வஜ்ர பஸ்மம்-பாரத பஸ்மம்-லோ
ஹாஸாயனம்-தாராதிரஸம்- வஸ
ந்தகுஸுமாமகரரஸம்-விரோசனம்-
வஸ்தி கர்மங்கள்.

இரலாயனம்.

(கிழத்தன்மைக்கியல்பான தூர்
பலம் முதலியதைத் தடுப்பது.)

திரிபலா சூர்ணம் - பஞ்சநிப்ப
சூர்ணம்-அச்வகந்தாதி சூர்ணம்-
பாஹுசால குடம்-ஸூரணாதி
குளிகை (இரண்டாவது)-சந்திர
ப்ரபா குளிகை-யோகராஜ குக்
ருல-கைசோரிக குக்குல-ச்யவ
னப்ராசாவலேஹம் - அகஸ்திய

ஹரிதகீ லேஹ்யம்-கூஷ்மாண்ட
லேஹ்யம்- தசமூலாரிஷ்டம்-காம
தேவக்ருதம்-பலக்ருதம்-ஸ்வரண
பஸ்மம்-ஆரபஸ்மம்- நாக பஸ்மம்-
வங்க டஸ்மம்-அயபஸ்மம் - வஜ்ர
பஸ்மம்-வைக்ரார்த டஸ்மம்-சிலா
ஜது பஸ்மம்.

கண்ட்யம்.

(தொண்டைக்கு வலுவைக்
கொடுப்பது.)

பூஷங்கன்-பேயா-வாட்ய மண்
டம்-உஷ்ணேதகம்-பிப்பலீ சூர்
ணம்-கட்பலாதி சூர்ணங்கள்-தா
டிமாஷ்டக சூர்ணம் - தாளிசாதி
சூர்ணம்-விதோபலாதி சூர்ணம்-
கண்டகார்யாதி / லேஹ்யம் - ப்ர
வாள பஸ்மம்.

* முக்கியமான சில ஓளஷத வகுப்புகளும் அவற்றின் முக்கியமான
குண விசேஷங்களும் யாத்திரம் இங்கு சுருக்கமாகக் குறிக்கப்படுகின்
றன. வேறு சில குண விசேஷங்களை பூர்வ கண்டம் 1-வது அத்தி
யாயத்திலும், தூலிற் கூறப்படுகிற ஓளஷத முறைகளின் விவரங்களி
யாயத்திலும், தூலிற் கூறப்படுகிற ஓளஷத முறைகளின் விவரங்களி
யும் டிடித்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அவ்விஷயத்தில் நாம் சேர்த்
துள்ள விஸ்தாரமான முதல் அனுபந்தமும் உடயோகமாயிருக்கும்.

கடஹரம்.

வாஸா ஸ்வரஸம்-கூர்ப்பாபுட
பாகம்-வருணாதி கண க்வாதம்-
ஸப்தமுஷ்டிக்யூஷம் - உஷ்ணோ
தகம்-யூஷம் - வாட்மண்டம் -
லஜ்ஜமண்டம் - பிப்பலீ வர்த்த
மாகம்-ஆமலகாதி சூர்ணம்-தீரி
பலா சூர்ணம்-தீரியூஷண சூர்
ணம்-சாங்கேரீ க்ருதம்-தாம்ரபஸ்
ம்-நாக பஸ்மம்-வங்கபஸ்மம்-பிர
வாஸ பஸ்மம் - லோகநாத ரஸம்-
ஹேமகர்ப்ப போடலீ ரஸம்-பஞ்ச
சுவக்தர ரஸம்- தாப ஸ்வேதம்-
ஹவ்ம் ஸ்வேதம் - (மற்றும்வே
கநெளஷதங்களும் கபரோகங்க
ளுக்குக்கூறிய ஒளஷதங்களும்.)

கர்ப்பபஞ்சகம்.

(கர்ப்ப போஷகமும்)

மஹாராஸ்நாதி க்வாதம்-ஜீவ
நய கண சூர்ணம்-யோகராஜ குக்
குல-சந்திர ப்ரபா குடிகா-கூஷ
மாண்ட லேஹம்- பலக்ருதம்-
லாக்ஷா தைலம்-தசமூலாரிஷ்டம்.

கிராஹி.

(மலம் முதலியதைக் கட்டுவது.

ஸ்தம்பனம்)

ஜம்பூபல்லவாதி ஸ்வரஸம்-பு
பூல ஸ்வரஸம்-குடஜூஷ்டகக்வா
தம்-தாந்யகாதி க்வாதம்-குச்சி
யாதி க்வாதம்-நயக்ரோதாதிகண
க்வாதம்-யவாகு-பேயா-லாஜமண்
டம்-ஹீரத்க்யாதி சூர்ணம்-கங்கா
தர சூர்ணம்-தாடி மாவட்டக
சூர்ணம்-குடஜுவ லேஹங்கள்.

கிருமிஹரம்.

தீரிபலாதி க்வாதம்-நிம்பபத்திர
கல்கம்-தீரிவருகாதி கல்கம்-சித்
திரகாதிசூர்ணம்(இரண்டாவது)
ஆரபஸ்மம்-வங்க பஸ்மம் - பாரத
பஸ்மம்-நிம்பபத்திராதி லேபம் -
(கிருமி ரோகத்திற்குக் கூறிய
மற்றவைகளு.)

சுக்ரஸம்

(சுக்ல-ஆர்த்தவம் இவற்றை
விருத்தி செய்வது.)

ஆகாரகபாதி சூர்ணம்-சதா
வ்யாதி சூர்ணம்-முஸலீகந்தாதி
சூர்ணம்-மாவாதி குளிகை-காம
தேவ க்ருதம்-பலக்ருதம்-சதாவரீ
தைலம்-தசமூலாரிஷ்டம்-நாகபஸ்
ம்-தாராதிரஸம்- கந்தர்ப்பஸூந்
தரஸம்-(வ்ருஷ்ப குணமுள்ள
மற்றவைகளும்.)

தீபனம்

(பசிபை விருத்தி செய்வது)

தாந்யகாதி க்வாதம்-அரளுத்
வப்புடபாகம்-குச்சியாதி க்வாத
ம்-உஷ்ணோதகம்- மண்டம்-அஷ்ட
டகுணமண்டம்-ரஸோநாதி கல்
கம்-தீரிபலா சூர்ணம்-தீரியூஷண
சூர்ணம்-பஞ்சலவண சூர்ணம்-
ஹீரத்க்யாதி சூர்ணம்-தாடிமாவட்ட
டக சூர்ணம்-மஹாகாண்டவ சூர்
ணம்-படபாநல சூர்ணம்-ச்யவண
ப்ராசாவலேஹம்-குமார்யாஸவம்-
பிப்பலயாத்யாஸவம் - வுட்குண
பலிஜாரிதரஸம்- ஹேமகர்ப்ப போ
டலீரஸம்-பஞ்சசுவக்தர ரஸம்-கிர
ஹணீகபாடஸம்- ஸ்சேஹபான
ம்-விரேசனம்-தீபநவஸ்தி.

பல்யம்

(தேசபலத்தை விருத்தி
செய்வது)

யவாகு-யூஷம் - அஷ்ட குண
மண்டம்-இலவங்காதி சூர்ணம்-
சந்திரப்ரபாருளிகை-கூஷ்மாண்
டலேஹம்- ச்யவணப்ராசலேஹ
யம்-அகஸ்திய ஹீரத்கேலேஹம்-
லாக்ஷாசந்திராதிதைலம்- குமார்யா
ஸவம்-திராக்ஷாரிஷ்டம்- தசமூலா
ரிஷ்டம்-ரஜதபஸ்மம்-தாபர பஸ்
ம்-நாக டஸ்மம்-வஜ்ர பஸ்மம்-
மண்டரம்- வுட்குணபலி ஜாரித
ரஸம் - தாராதி ரஸம்-கந்தர்ப்ப
ஸூந்தரரஸம் - மதுதைலகவஸ்தி-
வித்தவஸ்தி (பலஹினத்திற்
குக் கூறிய மற்றவைகளும்.)

பாசனம்

(ஜீர்ணம் செய்விப்பது)

தாந்யகாதி க்வாதம்-கண்ட
கார்யாதி க்வாதம்-ஆரக்வதாதி க்வா
தம் - குச்சியாதி க்வாதம் (ஆரு
வது)-அபயாதி கல்கம் (இரண்
டாவது)-மண்டம்-க்ஷாரத்யயசூர்
ணம்-நாராயண சூர்ணம்-தாளி
ஸாதி சூர்ணம்-பாஸ்கர லவணம்
வ்யாக்ரியாதி தைலம்-காஸ்யபஸ்
ம்-(ஆஜீர்ண ரோகத்திற்கான
மற்றவைகளும்.)

பித்தஹரம்

வாஸாஸ்வரஸம்-விலேபீ-வாட்
ம்மண்டம்-லாஜ மண்டம்-மதா
புஷ்பாதி பாண்டம்-தாந்யகஹி
ம்-நிப்ப பத்திரகல்கம்-தீரிபலா
சூர்ணம்-லாக்ஷா தைலம்-ரஜதஸ்

ம்-தாபர பஸ்மம்-வங்கபஸ்மம்-
விரேசனம்- திரவஸ்வேதம்.

ப்ருஹ்மணம்

(சரீரத்திற்கு புஷ்டியளிப்பது.)

விலேபீ-பேயா-ஜீவரீய கண
சூர்ணம்-கூஷ்மாண்ட லேஹம்
லாக்ஷாசந்திராதி தைலம்-குமார்
யாஸவம்-தசமூலாரிஷ்டம்- வஜ்ர
பஸ்மம்-மௌக்திகபஸ்மம் - ஸ்நே
ஹபானம்-மது தைலகவஸ்தி-பிச்
சாவஸ்தி (அங்ஸோஷதத்திற்குக்
கூறிய மற்றவைகளும்.)

மேத்யம்

(புத்தியை விருத்தி செய்வது)

ஸூரணாதி குளிகை-(இரண்
டாவது)-ப்ராஹ்மீஸ்வ ரஸம்-ச்ய
வணப்ராசாவலேஹம்-பலக்ருதம்-
ஸ்வாந்ர பஸ்மம்-தசமூலக்வாதம்-
பிப்பலயாதி க்வாதம்-மதாபுஷ்பா
திபாண்டம்-நிலோத்பலாதி ஹிம்
-இரஸோநாதி கல்கம்-ஸஞ்ஜீவநீ
குளிகை-நாராயண தைலம்-சதா
வரீதைலம்-விரேசனம்.

ருச்சியம்.

(அரோசகத்தைப் போக்கி
நாக்கின் சுவையை விருத்தி
செய்வது.)

ஆர்தரகஸ்வரஸம்-பஞ்ச கோல
சூர்ணம்-தாடிமாவட்டக சூர்ணம்-
மஹாகாண்டவ சூர்ணம்-பாஸ்கர
லவண சூர்ணம் - கூஷ்மாண்ட
லேஹம்-குமார்யாஸவம்.(அரோ
சகத்திற்குக் கூறிய மற்றவை
களும்.)

ரேசனம்.

(விரேசனம்-மலத்தை நிரவ
மாக்கி வெளிப்படுத்துவது.)

நாராடண சூர்ணம்-ஆமலகாதி
சூர்ணம் - ஆரக்வதாதி க்வாதம்-
பிந்து க்ருதம் - நேபாள ரஸம்-
நாராச ரஸம்-மஹாவஹரி ரஸம்-
அபயாமோதகம் - (மலபத்தத்திற்
கான மந்தவைகளும்.)

ரோபணம்.

(விரணுகளை ஆற்றுவது)

நயக்ரோதாதி கணக்வாதம்,
அச்வத்தாதி க்வாதம்-நிம்ப பத்தி
ராதி லேபம்-நிலாதி லேபம்-நிம்ப
பத்திர கலகம்-கரஞ்ஜாதிலேபம்-
லசகாதி லேபம் - த்ரிஜாதக சூர்
ணம்-சுத்தஜாதக சூர்ணம்-காவீ
ஸாதிக்கருதம்-சத தெளதக்கருதம்.
(விரணங்களுக்குக் கூறிய மற்ற
வைகளும்.)

ரோம சாதனம்.

(உரோமங்களை உதிர்ப்பது.)

கரவீராதி தைலம் - சங்க சூர்
ணாதி லேபம்-தாளகாதி லேபம்.

ரோம வர்த்தனம்.

(மயிர்களை வளர்ப்பது.)

யஷ்ட்யாதி தைலம் - கரஞ்
ஜாதிதைலம் - நீலிந்யாதி தை
லம் - ப்ருங்கராஜ தைலம்-
கோக்ஷராதி லேபம் - கஜதந்
தரஷ் லேபம்-யஷ்ட்யாதி லேபம்-
ரோமஸஞ்ஜகர லேபம் - இந்திர

வாருணீ தைலம் - குஞ்சியாதி
ரஸகிரிபை.

லேகனம்.

(தோஷங்களைக்களப்பி வெளிப்
படுத்துவது.)

தாமர பஸ்மம்-லவணத்ரய சூர்
ணம்-காமஸ்யபஸ்மம்-நாகபஸ்மம்-
வங்க பஸ்மம் - துத்த பஸ்மம்-
லேகநவஸ்தி - தூயானம் - (கப
ஹமான மந்தவைகளும்.)

வார்ண்யம்.

(இயற்கை நிறத்தை தேகத்தில்
விருத்தி செய்வது.)

த்ரிஜாதக சூர்ணம் - கைசோ
ரிக குக்குல - ச்யவனப்ராசாவ
லேஹம்-அகஸ்திய ஹரீதகி லே
ஹம்-காவீஸாதி க்ருதம்-சூமார்
யாஸவம்-தசமூலாரிஷ்டம்-தாரா
திரஸம்-லோஹ ரஸாயனம்-மத
தைலகவஸ்தி - ரக்தசந்தரதி
லேபம்.

வஸ்தி சோதனம்.

(மூத்திரப்பையில் சேர்ந்துள்ள
மூத்திரத்தை வெளிப்படுத்து
வது; வருக்கங்களிலிருந்து
மூத்திரத்தைச் சுரப்பிப்பது.)

ஹரீதக்யாதி க்வாதம் - வீர
தராதி க்வாதம் - கோக்ஷராதி
க்வாதம் - அஷ்டாருணமண்டம்-
உஷ்ணேதகம் - பஞ்ச லவண
சூர்ணம் - ஹிங்க்வாதி சூர்ணம்-
கோக்ஷராதி குக்குல-சந்திர

(வஸ்தி சோதனம் தொடர்ச்சி)

ப்ரபாகுடிகை-சாங்கோ க்ருதம்-
தேவதாரவாத்யாரிஷ்டம் - தச
மூலாரிஷ்டம் - உத்தர வஸ்தி.

வாதஹரம்

ஸ்தமூஷ்டிக பூஷம்-யவாக-
யோகராஜ குக்குல - சாங்கோ
க்ருதம்-ரஜத பஸ்மம்-நாகபஸ்மம்-
ஹேமகர்ப்ப போடலீ ரஸம்-வாத
நாசக ரஸம்-உபநாஹ ஸ்வேதம்-
அனுவாஸநவஸ்தி - (வாதரோகங்
களுக்குக் கூறிய மந்தவைகளும்.)

விஷஹரம்

நயக்ரோதாதிகண க்வாதம்-
அங்கோலமூல கலகம்-வந்த்யா
கர்க்கோடாடீ கலகம்-த்ரிஜாதக
சதுஜாதக சூர்ணங்கள்-நாரா
யண சூர்ணம்-ஸ்வண்ண பஸ்மம்-
ரஜதபஸ்மம்-ஆரபஸ்மம்-மாகதிக
பஸ்மம்-துத்த பஸ்மம்-மௌக்திக
பஸ்மம்-(விஷக் கோளாறுகளுக்
குக் கூறிய மந்தவைகளும்.)

வ்ருஷ்யம்

(வாஜீகரணம்-தாதுபோஷக
மென்னும் குணம்.)

ஜீவரீயகண சூர்ணம்-இலவங்
காதி சூர்ணம்-ஆகாரகரபாதி சூர்
ணம்-சதாவர்யாதி சூர்ணம்-அச்
வகந்தாதி சூர்ணம்-மூஸலிகர்
தசதி சூர்ணம்-ஸூரணாதி சூளி
கை (இரண்டாவது) சந்திரப்பா
கை (இரண்டாவது) குக்குல-
யாஷ்ட - சூளிகை-ச்யவனப்ரா

சாவலேஹம்-கூஷ்மாண்டலேஹ
யம்-காமதேவ க்ருதம்-பலக்ருதம்-
சதாவரீ தைலம்-சூமார்யா ஸவம்-
ஆரபஸ்மம்-மாகதிக பஸ்மம்-கந்
தர்ப்ப ஸூந்தர ரஸம்-லோஹர
ஸாயனம்-தாராதி ரஸம்-வஸந்த
குஸுமாகர ரஸம்-ஸ்நேஹபா
னம்-மதுதைலக வஸ்தி-விதாதி
லேபம்-இந்திரவாருணீ தைல
லேபம்.

ஸந்நிபாதஹரம்

அஷ்டகுண மண்டம்-அப
யாதி கலகம்-ஸூதர்சன சூர்
ணம்-இலவங்காதி சூர்ணம்-ஸஞ்
ஜீவரீ குளிகை-சந்திரப்பா
குளிகை-யோகராஜ குக்குல-
த்ரிபலாதி குளிகை-ஸூரணிகாப
ரண ரஸம்-ஜலகுட ரஸம்-உந்
மத்த ரஸம்-நேபாள ரஸம்-ரோக
ஹர ரஸம்-ஸந்நிபாத பைரவ
ரஸம்-அவபீட நஸ்யம்.

ஹ்ருத்யம்

(இருதயத்தக்கு பலம் தருவது)

அம்ருதாஷ்டக க்வாதம்-
விலேபீ-மஹா காண்டவ சூர்
ணம்-காமதேவ க்ருதம்-திராக்ஷா
ரிஷ்டம்-தசமூலாரிஷ்டம்-கூஷ்
மாண்ட லேஹ்யம்-ச்யவனப்ரா
சாவ லேஹம்-சதாவரீ தைலம்-
ப்ரஸாரினீதைலம்-ஸ்வண்ண பஸ்
மம்-(ஹ்ருதரோகத்திற்கான மந்
தவைகளும்.)

விஷய அகராதி.

அ

அகஸ்தியஹரி தகிலேஹயம், 161
அகால தந்தம், 84, 85
அக்கி, 64
அக்னி, 22

,, அம்மை, 64
,, ஆசயம், 22
,, தராகலா, 22
,, தாஹம், 347
,, மாந்தியம், 45, 347
,, ரஸம், 224
,, ரோஹிணி, 62, 63
,, விகாரம், 45
அங்க குலம், 65, 67
,, சோஷம், 65, 67,
85, 348
,, தரணம், 68
,, பங்கி, 65, 67
,, பாகதா, 68
,, பீடா, 65, 67
,, பேதம், 65, 67
,, வியர்வம், 65, 67

அங்காரக தைலம், 173
அங்காரகன் (பித்தனை), 208
அங்கோல மூல கல்கம், 131
அசுத்த விண்ணம், 57
அசுப ஸ்வப்னங்களும் பரிஹார
ங்கள், 15
அசுமீர், 53, 54, 348
அசுவகந்தாதி சூர்ணம், 147
அசுத்தாதி க்வாதம், 121

அஞ்ஜந குளிகை, 335
,, சலாகைகள் செய்யு
முறை, 336
,, நாமிகா, 76, 77
,, பிரயோகத்திற் கேற்ற
காலம், 334
,, வர்த்தி, 337
அஞ்ஜதத்திற்கு ஆகாத நிலை
மைகள், 335
அஞ்ஜநம், 35, 90, 324, 334
,, இடம் காசலாகை, 343
,, ,, முறை, 337
அஞ்ஜலி, 4, 5
அணிமா, 207
அணு தைலம், 285
அண்டம், 56
அண்ட விருத்தி, 55, 56, 348
,, வீக்கத்தில் விராதா
ஹம், 322.
அதி சரணயோனி, 83
அதி தந்தம், 70, 71
அதி நித்திரை, 69, 348
அதி மதுரவாவத்தினால் வம
னம், 250
அதி மந்தம், 80, 365
,, மாம்ஸம், 71
,, மாம்ஸாரம், 78
,, மூத்திரம், 348, 369
,, யோகம், 90
,, ரூப நிலைமையில் செய்ய
வேண்டிய சித்தினை,
243

அதி வமனத்திலான கோளாறு
களை விலக்கு முயற்சி,
254
,, வமனம், 253
,, வீரேகத்தின் குறிகளும்
சித்தனையும், 260
,, ஜிஹ்வம், 71
,, ஜ்ஞம்பா, 65, 67
,, ஸாரம், 39, 348
,, ஸ்தூல ரோகம், 55
,, ஸ்வித்தர் நிலைமையில்
செய்யவேண்டிய சித்தி
னை, 243
,, விரித்தமானதற்குக் குறி
கள், 243
அதோகத அஸ்த்தி பங்கம், 58
,, இடத்த பித்தம், 43
,, அப்யநந்தி (யோனி), 83
அத்யந்தாரம், 65, 67
அத்யுவிதம், 81
அத்யுதி, 68
அத்யம், 62, 64
அநுவாஸனத்தில் உத்தம-பத்
அநுவாஸனத்தின் மாதிரிகள், 265
அநுவாஸனத்திற்கு உரியவரும்
தகவலும், 263
,, ஏற்ற காலங்கள், 265
,, குதேசியாதி தைலம், 269
,, பிறகு அன்னபானதி
களின் முறை, 271
,, கொடுக்கத்தகுந்த உண
வு, 267
அநுவாஸனத்தினால் மலம் சுத்
தயாகாவில் செய்யக்
கூடிய உபாயங்கள், 268
அநுவாஸனம், 89, 90, 262.
,, செய்யவேண்டிய முறை,
266.

அநுவாஸனம் நன்கு நிறைவேறு
னதன் குறிகள், 267.
அநுவாஸன வஸ்து, 89, 90,
262.
அந்தந்த தாமத்திற்குத் தகுந்த
கல்கதிரவயங்கள்,
292.
,, பதார்த்தங்களிலிருந்து
கிடைக்க வேண்டிய
அம்சங்கள், 9.
,, குதுக்களுக்கேற்ற விரோ
சனோஷதங்கள்,
253
அந்த பூதரா கிரஹம், 87, 88
அந்தராயாமம், 65, 66.
அந்தர் முக யோனி, 83.
,, வித்ரீ, 57, 349.
அந்தர் கஜநம், 65, 67
,, தராகலா, 22
,, வருத்தி, 348
அந்தராதம், 42
அந்தராலஜி, 62, 63
அந்யதோ வாதம், 81, 81
அந்யத்யுஷ்கம் (ஜ்வரம்), 38
அப்சி, 24, 356
அப தந்திரகம், 65, 66, 349
,, தாநகம், 65, 66, 349
,, பஹுகம், 65, 66, 349
,, ஸ்மாரம், 49, 349
அபயாதி கல்கம், 1-வது, 131-
,, 2-வது, 131-
அபயா மோதகம், 259
அபர வாயு, 10, 25
அபாமார்க பிஜ கல்கம், 131
,, கார தைலம், 215
அபிகாத்த ஜ மூத்திர க்ருச்சிரம்,
53
,, ஜ்வரங்கள், 39

அப்சாரம், 39
 அப்சார ஜ்வரம், 39
 அபிர்யாஸ ஜ்வரம், 39
 அபிஷேக ஜ்வரங்கள், 39
 அபிஷேகத்தில் பிண்டிகை உபயோகிக்கும் கிரகம், 327
 அபிஷேகம், 80, 349, 365
 அபிஷேகத்தி, 21
 அபுரப்பாவம், 193
 அப்யங்கம், 35, 312
 அபரக சத்தி, 200
 ,, பஸ்ம குணங்கள், 362
 ,, முறைகள், 200
 அபரகம் 199
 அம்மை, 375
 அம்ருத வாயு, 29
 அம்ருதாதி க்ருதம், 168
 அம்ருதாண்மவ ரஸம், 224
 அம்ருதாஷ்டக க்வாதம், 105
 அம்ருதாஷ்டகம், 105
 அம்ருதா ஸ்வரஸம், 95
 ,, ஹிமம், 128
 அம்ல பித்தம், 65, 349
 ,, வக்தராவம், 68
 ,, விதத்த திருஷ்டி, 79, 80
 ,, விபாகம், 12
 அயத்தின் குணங்கள், 199
 அயஸ்ம முறைகள், 198
 அயம், 198, 208
 அயோஜஸ்காதி லேபம், 300
 அரதி, 68
 அரஸ்தவக் புடபாகம், 98
 அரிப்பு, 65, 355
 அரிஷ்டம், 183
 அருங் ரிசேஷம், 76
 அருமலிகா, 75, 76, 351
 அரோசகம், 46, 350

அர்க்க தைலம், 177
 ,, பத்ரா ஸ்வரஸம், 313
 ,, கஷீராதி லேபம், 299
 அர்க்காங்குராதி புடபாகம் 314
 அர்சோ ரோகம், 41, 350
 ,, பகந்தம், 59
 அர்திதம், 65, 66, 351
 அர்த்த சராவம், 4
 ,, பலம், 4
 அர்த்தாவபேதம், 75, 351
 அபுதம், 56, 70, 71, 72, 74, 75, 76, 351
 அர்ஜுனம், 78, 79
 அல புஷ்டா ஸ்வரஸம், 96
 அலஜீ, 55, 60, 76, 77, 78
 அலஸகம், 40
 அலஸம், 61, 62, 64, 71
 அலாஸம், 71
 அல்ப சுகரத்வம், 68
 ,, சேபம், 80, 81
 ,, நிதராத்வம், 68, 69
 அவாடிகா, 59, 60
 அவபாவிகா, 21, 24
 அதபீட நஸ்யத்திற்கான விதிகள், 263
 ,, நஸ்யம், 282
 அவந்தம், 59, 60
 அவலம் பக கபம், 26
 அவலேஹம், 158
 அவிக்ருதி, 32
 அவிக்ருதம், 57, 58
 அளவுகளின் விவரம், 3
 அளவு பாத்ரம், 5
 ,, மீதிர இரக்தமோக்ஷணக் கெடுதிகள், 322
 ,, ,, ஸ்வேதத்தின் கெடுதிகளும் பரிஹாரமும், 246

அறு சுவைகள், 11
 அனுலோமனம், 18
 அன்னத்ரவ சூலை, 50
 அன்னபேதி சத்தி, 202
 அன்னம் பக்குவம் செய்யும் வகை 123
 அன்னஜ ஹிக்கா, 45
 அஜலலி, 85
 அஜகா, 79
 ,, ஜாதம், 79
 அஜமோதாதி சூர்ணம் 144
 அஜ்ஜயாதி லேபம், 310
 அஜ்ஜிண சண்டகரஸம், 231
 அஜ்ஜிணம், 40, 351
 அஜ்ஜிணாதிஸாரம், 39, 352
 அஜ்ஜிண மண்டம், 124
 அஷ்ட - குண மண்டம், 124
 ,, பலம், 4
 ,, மானம், 4
 ,, வர்க சூர்ணம், 135
 ,, வர்கம், 135
 ,, விதிகள், 207
 அஷ்டமிகா, 4
 அஷ்டமலா, 65, 67
 அஷ்டமலிகா, 59, 60
 அஸாதயம், 30
 அஸாத்ய வியாதிகள், 30
 அஸத்தி கிரந்தி, 56
 ,, பங்கம், 58
 அஹங்காரம், 31, 32
 அஹிபூதம், 85
 அக்ஷம், 4
 ஆ
 ஆகந்து பூரக்தம், 75
 ,, விரணம், 57, 351
 ,, ஜ்வரம், 38
 ,, சுவாத, 75
 ஆகார கரபி சூர்ணம், 148

ஆசயங்கள், 22
 ஆச்சியோதனம், 324, 326
 ,, செய்ய முறைகள், 326
 ஆடகம், 4, 5
 ஆத்மாநம், 65, 67, 351
 ஆநாஹம், 51, 351
 ஆநாபம் (பூமி), 8
 ஆந்தம், 68, 69
 ஆப்பந்தா க்ருமிகள், 41
 ஆம சூலை, 361
 ,, தோஷம், 33, 47, 352
 ,, வாத்த, 49, 351
 ,, ஜ்வரம், 39, 242, 376
 ஆமம், 33, 40
 ஆமலக லேபம், 304
 ஆமலகாதி குளிகை, 150
 ,, சூர்ணம், 133
 ஆமாசயம், 22, 33
 ஆமாதிஸாரம், 39, 352
 ஆமா ஜ்ஜிணம், 40
 ஆமா கஸலயாதி பாண்டம், 126
 ,, த்வகாதி யவாகம், 121
 ,, பீஜாதி லேபம், 299
 ,, ப்ரவாளாதி கர்ணபூரணம், 316
 ஆம்ரம், 4
 ஆம்ராதி ஹிமம், 127
 ஆயுளம் இறப்பு, 29
 ஆயுள் அழிதல், 36
 ஆயுஷம், 379
 ஆரக்வாததி க்வாதம், 104
 ஆர டஸ்மம், 196
 ஆரோக்கியம், 32
 ஆர்த்தவ ரோகங்கள், 352
 ,, ஜ்ஜிணம், 20
 ,, ஸ்தம்பகம், 20
 ஆர்த்த ஸ்வரஸம், 96

ஆத்மராசஸ், 41
 ஆலஸ்யம், 37, 69
 ,, முதலியவற்றின் விவரணம், 37
 ஆலேபநம், 297
 ஆலோசக பித்தம், 26
 ஆவாபம், 128
 ஆரூவது கலை, 33
 ஆறு ருதுங்கள், 13
 ,, வித தூமங்கள், 290
 ஆணந்தபைரவ ரஸம், 220
 ஆஸவம், 8, 183
 ஆஸவாரிஷ்டங்களில் சேர்க்க வேண்டிய வஸ்துக்களின் பொதுப்பிரமாணம், 184
 ஆஸவாரிஷ்டங்களின் பேதமும் பிரமாணமும், 183
 ஆஸேக்யன், 82
 ஆஸ்தாபந வஸ்தி, 263
 ஆஸ்ய பாகம், 72, 73, 352
 ,, வைரஸ்யம், 65, 67
 ஆஹாரம் உட்சென்று ஜீர்ணமாவது, 33
 ஆஹாராதிகளால் தே வந்ஞர்க்கு மாறுபாடுகள், 14
 ஆசேதக வாதம், 10, 56, 353

இ

இசிவு, 65
 இஃபுப் பிடிப்பு, 355
 இந்திர நாபம், 210
 ,, வாருணீதலலேபம்
 1-வது 300,
 2-வது 311
 ,, வ்ருத்தா, 62
 ,, லப்தம், 76, 353
 இந்துலின் உபயோகம், 346
 இந்துல் ஆயுர்வேத ஸாரம், 345

இரத்த காஸம், 354, 378
 ,, கிரந்தி, 56
 ,, குளம், 51
 ,, தரா. கலா, 22
 ,, தோஷக்ருதிகள், 317
 ,, பித்தம், 43, 353
 ,, மோக்ஷணத்தில் இதோசாரத்தினால் வக்கத்திற்குப் பரிஹாரம், 323
 ,, மோக்ஷணத்திற்கு அளவு முதலியது, 316
 ,, ,, ஏற்ற அல்லது ஏற்காத காலம், 321
 ,, ,, ஏற்ற வியாதிகள், 318
 ,, ,, தகாதவர்கள், 319
 ,, ,, பிறகு பத்தியக்கிரமம், 323
 ,, மோக்ஷணத்தினால் பல ஹீனமானவர்களுக்கு உசிதமான உணவு, 323
 ,, மோக்ஷணம், 252, 316
 ,, ,, நன்கு நிறைவேறியதன் குறிகள், 323
 ,, மோக்ஷண விதி, 316
 இரத்தாதி ஸாரம், 40, 353
 இரத்தாரசஸ், 41, 353
 இரத்திகை, 3
 இரஞ்ஜக பித்தம், 34
 இரண்டு வஸ்திகளுக்கும் தகாதவர்கள், 263
 இரண்டுவித ஈஸ்யங்கள், 180
 ,, ப்ருஹண ஈஸ்யங்கள், 284

இரண்டுவித வஸ்திகள், 262
 ,, விரேசந ஈஸ்யங்கள், 282
 ,, வீர்யங்கள், 12
 ,, கூர முறைகள், 206
 இரத்தக்கட்டி, 369
 இரத்தத்தின் அருமை, 323
 ,, இயற்கை லக்ஷணங்கள், 316
 ,, நிலைமை, 318
 இரத்தத்தை அதிகமாக வெளிப்படுத்தலாகாது, 323
 இரத்த பித்தம், 43, 353
 ,, பேதி, 353
 ,, மண்டலம், 70
 ,, மதம், 48
 ,, மூலம், 41, 353
 ,, மேஹம், 54
 ,, வியாதிகள், 69
 ,, வெறி, 48
 இரத்தம், 2, 23
 ,, அதிகமாகப் பெருகும் காரணம் பரிஹாரமும், 321
 ,, அதிகரித்தால் காணக்கூடிய குறிகள், 317
 ,, வெளிவர முடியாத நிலைமை, 320
 ,, வெளிவராவில் செய்ய வேண்டிய உபாயம், 320
 ,, கூணத்தால் காணக்கூடிய குறிகள், 317
 இரத்தாசயம், 22
 இரத்தார்புதம், 56, 57, 60
 இரத்தினங்களின் சுத்தி, 203, 204
 ,, பஸ்யங்கள், 203, 204

இரத்தினங்கள், 203
 இரஜஸ், 23, 35
 இரஸக குணங்கள், 203
 ,, சுத்தி, 203
 இரஸகம், 199, 203
 இரஸக்ரியை, 158, 339
 இரஸங்கள், 11, 207
 இரஸ தனமாத்திரை, 31
 இரஸத்தின குணங்கள், 207
 இரஸ ஸம் முறைகள், 212
 இரஸம், 33, 34, 101, 207
 ,, இரத்தமாக மாறுதல், 34
 ,, முதலிய வற்றிற்குப் பல வித பெயர்கள், 207
 இரஸவஹ தமனிகள், 22
 இரஸாஞ்ஜநம், 116
 இரஸ ஞ்ஜநாதி குடிக்காபேயம், 303
 ,, ரஸக்ரியை, 340
 ,, வர்த்தி, 388
 இரஸாயனம், 20, 379
 இரஸேந்திரம், 207
 இராகு (வெண்கல.) 208
 இராசி, 4
 இராஜப் பிளவை, 55, 370
 இராஜ ம்ருகாங்க ரஸம், 223
 ,, யக்ஷ ரோகம், 45, 378
 இராஜஸாஹங்காரம், 31
 இராஜிகை, 3
 இரிமேதாதி தைவம், 179
 இரி வேல்லிகா (இரிவேல்லி), 62, 63
 இருதயம், 3, 29
 இருதயரோகம், 51, 353, 378
 இருதுக்களும் அவற்றில் தோஷங்களுக்குண்டாகும் மாறுபாடுகளும், 13

இருபத்தினூறு தத்துவங்கள்,
32

இருமல், 44, 353

இருப்பு, 92, 192

" சுத்தி, 192

இரைப்பை, 33

இலகமா, 207

இலகு, 11, 94

" சங்காதர குர்ணம், 138

" பாகம், 8

இலவங்காதி குர்ணம், 139

இலைக்கள்ளி, 211

இளைப்பு, 47, 348, 353

இறப்பு, 29

இஷ்டகாதி பிரதேஹம், 309

இசுரோ பேஹம், 54

" ஸுஷ்டம், 185

ஈ

ஈசத்வம், 207

ஈயம், 199

ஈரல் சுட்டி, 354

ஈஷ்டங்கள், 82

உ

உசோதி பேயா, 122

உசோஸவம், 185

உச்சவாஸம், 29

உணவு உட்செல்லும் வகை

முதலியது, 33

உண்டுகம், 27

உதக பேஹம், 54

உதகுகளைப் பற்றிய வியாதிகள்,

70

உதயாதித்ய நஸம், 227

உதரா ரோகம், 51, 354

உதரா வேஷ்டம், 42

உதர்தம், 64

உதார வாயு, 10, 25

உதாவர்த்தம், 50, 254

உதாவர்த்த யோனி, 83

உதுயபரம், 4, 42, 61

உத்காரம், 38

உத்க்லிஷ்ட வர்த்தமா, 76, 77

உத்க்லேசக வஸ்தி, 72, 274

உத்க்லேச நாதி வஸ்திகளுக்

குரிய சாக்குகள்,

275

" வஸ்திகளைப் பிரயோகக்

ரும் சிப்யம், 274

உத்தர கண்டம், 238

" கால ஜார்சஸ், 41

" வஸ்தி, 262, 278

" " நன்கு நிறை

வேறியதன் குறி

கள், 280

" " நன்கு நிறை

வேறுததன் குறி

கள், 280

" " பிரயோகிக்கும்

முறை, 278

" " விதி, 278

" வஸ்திக்கு ஏற்றரோகி

கள், 279

" " தகாதவர்கள், 279

" வஸ்தியில் ஓளவதம்

பிரயோகிக்கப் பொது

விதி, 278

" " நேத்திர அளவு,

278

உத்பவம், 59, 60

உத்பாதம், 74

உத்பந்தகம், 74

உத்பந்தகி (பகந்தரம்), 60

உப குசம், 71

" சயம், 13

" சயம், 1

" சிஷ்கம், 75, 76, 85

" தம்சு, 59, 354

" தாதுக்கள், 21, 23, 199

" தாது விஷங்கள், 92

" பிவாத யோனி, 83

" விஷங்கள், 93, 211

" விஷ்டகம், 84

" ஜிஹ்வா, 71, 354

உபத்திரவம், 47

உபநஹம், 77, 78, 247

உபநஹஸ்வேதம், 247

உபநஹக் இரத்த பித்தம், 43

உபயோகிக்கத் தகாத ஸ்நேஹ

பாகங்கள், 166

உருவத்தில் மூவகைப்பட்ட

அஞ்ஜனங்கள், 335

உரகூதம், 44, 354

உரோகாதம், 51, 355

" கிரஹம், 51, 355

உலாந்தா லிங்கம், 223

உன்நாக்கு வளர்ச்சி, 71, 354

உன்மணம், 4

உன்மத்த மஸம், 222

உன்மாதம், 48, 355

உன்மானம், 4

உஷ்டர் கிரீவம், 59

உஷ்ண காலங்கள், 240

" சவாஸம், 68, 39

" மலத்வம், 68, 69

" மூதாத்வம், 68, 69

" வாதம், 52, 53

" விதகத்தருஷ்டம், 79, 80

" வீர்யம், 12

உஷ்ணம், 11

உஷ்ணகத்தவம், 68

உஷ்ணேச்சை, 69

உஷ்ணோதகம், 122

ஊ

ஊமத்தை, 211

ஊரு ஸ்தம்பம், 65, 355

ஊர்த்வகத அஸ்த்தி பங்கம், 58

" ஆஸ்ய பாகம், 72, 73

" இரத்த பித்தம், 143

ஊர்த்வ சவாஸம், 45

" பாதந யத்திரம், 209

ஊஷகாதி கணம், 18, 275

ஊஷம் ஸவேதம், 245

எ

எட்டுவித ஜ்வரங்கள், 102

எத்தனை நாட்கள் தர்ப்பணம்

செய்ய வேண்டும்? 267

" முறை அநுவாஸனம்

செய்யவேண்டும்?

267

எரிப்புண், 347

எருக்கு, 211

எலி விஷம், 91

எலுப்பு, 22, 23, 26

எல்லா தாதுக்களையும் புட்டிட

பொதுமுறை, 199

எளிய விரோச நெளஷதம், 253

எஸ்கு, 192

ஏ

ஏக குஷ்டம், 61

" லவணம், 135

ஏகாதசேந்திரியங்கள், 31

ஏப்பம், 38

ஏரண்ட மூலாதி க்வாதம் 1வது

114, 2-வது, 114

எலாதி கணம், 292
 ,, க்வாதம், 115
 ,, குர்ணம், 146
 ஏவல், 49
 ஏழு ஆசயங்கள், 22
 ,, உப தாதுக்கள், 23, 199
 ,, கலைகள், 22
 ,, சரீரங்கள், 23, 24
 ,, தாதுக்கள், 22, 192
 ,, மலங்கள், 23
 ஐ
 ஐந்து கப தேஷங்கள், 26
 ,, ,, தோஷ ஸ்தாநங்
 கள், 26
 ,, கர்மேந்த்ரியங்கள், 31
 ,, கஷாயங்கள், 94
 ,, ஞானேந்த்ரியங்கள், 31
 ,, பித்த தோஷங்கள், 26
 ,, ,, தோஷஸ்த தாநங்
 கள், 25
 ,, புதங்கள், 11
 ,, வாத தோஷங்கள், 25
 ,, ,, தோஷஸ்த தாநங்
 கள், 25
 ,, விஷயங்கள், 31

ஒ
 ஒரு யோகத்தில் தகாததை வில
 க்குவதும் தகுந்ததைச் சேர்ப்
 பதும், 8
 ஒவ்வொரு ஸ்நேஹவஸ்தியினு
 லும் ஏற்படும் குணங்கள்,
 267
 ஒற்றைத் தலைவலி, 75, 351

ஓ
 ஓஜஸ், 23, 28

ஒஷதிகளுண்டாகு மிடங்களு
 அவற்றைக் கிரஹிக்கத் தகு
 ந்த காலங்களும், 8

ஒள
 ஒளஷதங் றுக்குப் பெயரி
 டல், 5
 ஒளஷதங்களுடைய குணங்கள்
 கால பேத்தினால் மாறு
 தல், 7, 8

ஒளஷத முறைகளில் விவரம்
 கூறுவதின் செய்பவேண்
 டிய வகை, 7

ஒளஷதம் உடயோகக்கும் கால
 ங்கள், 9

,, முதற் காலம், 10

,, இரண்டாம், 10

,, மூன்றாம், 11

,, நான்காம், 11

,, ஐந்தாம், 11

,, முதலியவற்றின்
 விவரம், 9

ஒளஷண்டம், 70

க

ககேருகம், 42

கங்காதா குர்ண-இலகு, 138

,, வஞ்சகம், 138

கங்குஷ்ட சுத்தி, 202

கங்குஷ்டம், 202

கச்சப புடம், 211

,, யந்திரம், 211

கச்சபிகா, 55

கச்சபி, 62, 63, 71

கஞ்ஜம், 65, 66

கடம், 4

கடவுள் வாழ்த்து, 1

கடிக் கிரஹம், 65, 66, 355

கடினம், 12

கடு விபாகம், 12

கட்பவாதி க்வாவதம் 1-வது,
 103

,, ,, 2-வது, 106

,, குர்ணம் 1-வது, 137

,, ,, 2-வது, 137

,, ,, 3-வது, 137

கண்டகார்யாதி அவலேஹம்,
 159

,, க்வாதம், 105

,, கண்ட கிரஹம், 105, 355

,, சேஷம், 68

,, மலை, 55, 56, 356

கண்டங்களுடையவும் அத்திபா
 யங்களுடையவும் அட்ட
 வணை, 2

கண்டரங்கள், 27

கண்டாலஜி, 55, 56

கண்டே, 65, 67, 356

கண்டேஷ-கபளங்களின் பேரம்,
 296

கண்டேஷத்தின் மூன்று யோகங்
 கள், 291

கண்டேஷம், 90, 294

,, செய்யுமுறை முதலியது,
 294

கண்டேஷாதி விதி, 294

கண்டோஷ்டம், 70

கண்டயம், 124, 379

கதகாதி ரஸகிரிபை 341

கதரம், 62, 63

கதிர ஸாரம், 119

கதிராதி க்வாதம், 119

,, லேபம், 299

கதிராரிஷ்டம், 189

கத்தகம், 65, 67

கத்பாநகம், 6

கரிஷ்ட 10ரத்திரை, 266

கந்தக சுத்தி, 192

,, ஜரணம், 211

கந்தகம், 192

கந்த தன்மாத்கிரை, 31

கந்தம், 62, 64

கந்தர்ப்ப ஸூந்தர ரஸம், 234

கந்தர்வ கிரஹம், 47

கந்த விஷம், 91

கந்தாஜஞத்வம், 65, 68

கந்தா ஸ்வரஸம், 96

கப சண்டம், 72

,, கிரந்தி, 78

,, துஷ்டமான இரத்தத்தி
 ன் குறிகள், 138

,, நாய, 71

,, பிரக்ருத, 37

,, ரோகங்கள், 69, 356

,, ரோஹிணி, 72

,, ஜ்வரா, 376

,, ஸ்வாவர், 77, 78

,, ஹரம், 380

கபம் 24, 26

,, சய-பாகோப சரமடையுங்
 காலங்கள், 13

,, முதலிய வற்றாலான வி
 யாதினோக்கேற்ற
 வமனொளஷதங்
 கள், 253

கபள கிரஹம், 294

கபளம், 294

கபாசயம், 22

கபால ரோகங்கள், 75, 76, 356

கபாலிகா, 71

கபித்த ஸ்வரஸாதி கர்ணபூர
 ணம், 314

கபித்தாஷ்டக குர்ணம், 138

கபோதக்ஷிஷ்டம், 76

கமலாக்கி, 101
 கம்ப ரோகம், 65, 67, 356
 கம்பில்லம், 132
 கம்பீர த்ருஷ்டி, 80
 ,, ஹிக்கா, 45
 கரஞ்ஜ லீஜ வர்த்தி, 338
 கரஞ்ஜாத தைலம், 178
 ,, லேபம், 308
 கரமத்ய, 4
 கரம், 11
 கர விஷம், 92
 கரவீர மூல லேபம், 310
 கரவீராதி தைலம், 182
 கராளம், 70
 கரிமா, 207
 கருவிழியைப் பற்றிய விபாதி
 கள், 78
 கர்க்காடகச் சூக்யாதி சூட்ணம்,
 137
 கர்ண கண்டே, 73
 ,, கூடம், 73
 ,, சூலை, 73, 357
 ,, சதை, 73
 ,, நாதம், 73, 357
 ,, பாகம், 73
 ,, பானீ, 74
 ,, பூரண முறை, 313
 ,, பூரணம், 313
 ,, ரோகங்கள், 73, 357
 ,, வித்ரதி, 73
 ,, விரணம், 357
 ,, ச்ராவம், 73
 ,, ஹலலிகா, 73
 ,, க்ஷவேடம், 73
 கர்ணாச்சம், 73
 கர்ணாபுதம், 73
 கர்ணிக், 83
 கர்தபீ, 62, 63

கர்தமம், 76, 77
 கர்தப பாதம், 84, 85
 ,, போஷகம், 380
 ,, வியாதிகள், 84
 ,, ஜகம், 330
 கர்ப்பாசயம், 42
 கர்ப்பாசய விபாதிகள், 357
 கர்ப்புராதி மஸ்கரிமை, 333
 கம் விபாகம், 30
 கர்மேந்திரியங்கள், 31
 கர்ஜுராதி மந்த, 126
 கர்ஷண நஸ்யம், 280
 கர்ஷணம், 2
 கர்ஷி, 4, 5, 6
 கலசம், 4
 கலதி, 76, 353
 கலாய கஞ்ஜ, 65, 66
 கலை, 21, 22
 ,, முதலியவற்றின் விவரம், 21
 கலக கலபினை, 123
 கல்கத்தல் சேர்க்கக் கூடிய
 பதார்த்தங்களின் அள
 வுகள் 128
 கல்கம், 94, 123, 163, 296
 ,, —ப்ரகியாசரணம், 296
 கல்மாந்தம், 51
 கல்லீ, 65, 66
 கல்லீரல், 28
 ,, வீக்கத்திற் விராதாஹம்,
 322
 கவள கரஹம், 14
 கவனம், 35, 36
 கழுத்துப் பிடிப்பு, 355
 கள கண்டம், 56, 356
 ,, சுண்ட, 71, 357
 ,, ரோகங்கள், 71, 357
 ,, வித்ரதி, 72

களாயு, 72
 களிங்கம், 15
 களேளகம், 72
 கன்னத்திலுண்டாகும் வலி,
 360
 கஜ கேஸரி மஸம், 230
 ,, தந்தவ்லேபம், 300
 ,, புடம், 196
 கஜ்ஜனி, 193
 கஷாயம், 94, 101
 கஷாய வக்தரம், 65, 67
 ,, வஸ்தி, 262, 263, 272
 கஷ்ட ஸாத்தியம், 30
 ,, ஸாத்திய விபாதிகள், 30
 கக்ஷா, 62, 64
 ககணம், 61
 காகஸ லேபம், 299
 காக்கவலி, 49, 349
 காங்காம ரகுளிகை, 153
 காங்கேருகீஸ்வரஸம், 97
 கசம் (நெத்திரரோகம்), 79,
 366
 கச்சுமாயாதி ச்வாதம், 103
 காஞ்சுரா குக்குலி, 157
 ,, ச்வாதம், 118
 காஞ்சொறி முதலியதாஹண்டா
 கும் தீமைகள், 93
 காஞ்ஜிகம், 185
 காந்தப்பீ, 184
 காதைப்பந்திய விபாதிகள், 74
 357
 காத்தரோஷம், (அங்கசோஷம்)
 85, 348
 காந்தம், 208
 காந்திஹாரி, 68
 காபாலிகம், 61
 காமதேவக்ருதம், 167
 காமஸா, 43, 358

காமாலை, 43, 358
 காமஸ்ய பஸ்யம், 196
 ,, பாத்திரம், 4
 காமஸ்யம், 196
 காய சித்தினை (முகவுரையில்
 பார்க்க)
 காயம், 351
 காய்ச்சல், 358
 காரணம், 1
 காரம், 207
 காரீ, 4, 5, 164
 காரியம், 92, 197
 கார்ச்யம், 65, 67, 68, 69, 349
 கால கூடம், 210
 கால பேதத்தினால் பதார்த்தங்
 களுக்கும் குணபேதம், 7
 காலி, 92
 காளிங்க அளவுகள், 6
 ,, பரிபாஷை, 5
 காளம், 44, 358
 காலஹர தூமம், 290
 காலிஸ (அன்னபேதி) சுத்தி,
 202
 காலிஸாதி க்ருதம், 169
 ,, தைலம், 177
 சஞ்சித் பாணி, 4
 கிடிபம், 62
 கிடிமம், 61
 கிணவகம், 184
 கிரந்தத்தின் முடிவரை, 345
 கிரந்தி, 41, 56, 358
 கிரந்திலம் (சுக்ரம்), 82, 83
 கிரஹணீ, 33, 39, 358
 ,, சபாட மஸம், 233
 ,, ரோகம், 39, 40, 358
 கிரஹாவேசஜ ஜ்வரம், 59
 கிராதாதி ச்வாதம், 106
 கிராஹிகா, 34

கிராஹி, 19, 380
 கிரிவிந்தாரம், 92
 கிருமி கர்ணம், 73, 357
 ,, ரோகம், 41, 359
 ,, ஹரம், 380
 ,, ஹ்ருத் ரோகம், 51
 கிருஷ்ண மேஹம், 54
 ,, ஸப்பவஸாதி ரஸ்கி
 பை, 341
 கிருஷ்ணாதி ப்ரதேஹம், 307
 கிருஹங்களில் தூபம் போடு
 வதற்கேற்ற உஸ்துக்கள், 293
 கிரோஷ்டிக சிர்ஷம், 65, 66
 கிலஸம், 24, 61, 363
 கின்னர கிரஹம், 49
 குக்ஷணம், 76, 85
 குக்குட புடர், 194
 குக்குல, 154
 குஞ்ஜ, 36
 ,, பலாதி ப்ரதேஹம், 309
 குடம், 148
 குடல், 58
 ,, இரக்கம், 348
 குடல்களின் குணபேதங்களும்
 வீரோகம் செய்
 வீக்க ஓளவுத்
 மாத்நிரைகளும்,
 257
 ,, தன்மைக் கேற்ற வீரோ
 கௌஷதங்கள், 257
 குடவம், 4, 5, 6
 குடஜ புடபாகம், 98
 குடஜாரிஷ்டம், 188
 குடஜாஷ்வேஹம் 1-வது, 162
 ,, 2-வது, 163
 குடஜ-ஷ்டிக க்வாதம், 110
 குடஜாஷ்டிகம், 110
 குடஸூக்தம் முதலியது, 185

குஞ்சியாதி கணம், 102
 ,, க்வாதம் 1-வது, 102
 ,, 2-வது, 103
 ,, 3-வது, 107
 ,, 4-வது, 108
 ,, 5-வது, 109
 ,, 6-வது, 110
 ,, 7-வது, 115
 ,, 8-வது, 121
 ,, ரஸ்கிரிபை, 340
 குணங்கள் (குஞ்சுதங்கள்
 ளின்), 11
 ,, இருபது விதம், 11, 12
 குணத்தில் மூவகைப்பட்ட
 குஞ்ஜங்கள், 335
 குணபகத்தி (சுக்ரம்), 82, 83
 குத பாகம், 85
 ,, ப்ரம்சம், 62, 63, 353
 குதம், 34
 குநகம், 62, 64
 குப்ஜம், 65, 67
 குமாரயாவம், 186
 குட்ட காமலா, 43
 கும்பம், 4
 கும்பிகா, 03, 76, 77
 கும்பீகன், 82
 குரு (குணம்), 11, 94
 ,, சாபம், 49
 குர்க்ர வாக்யம், 69
 குல்மம், 59, 359
 குளவி விஷம், 91
 குளிகா கல்பணை, 148
 குளிகை, 148, 385
 குளிகைகளில் சேர்க்கக்கூடிய
 பதார்த்தங்களின் அளவு முத
 லின, 149
 குளத்தாதி லேபம், 311
 குறுபி, 73

குன்மம், 51, 359
 குஷ்ட குடார ரஸம், 226
 குஷ்டம், 61, 360
 குஷ்டாதி க்ருதம், 181
 ,, தைலம், 181
 ,, ப்ரதி ஸாரணம், 296
 குஸும வர்த்தி, 338
 குஹ்யக கிரஹம், 49
 கூட காப்பம், 84
 கூஷ்மான்ட தேவ கிரஹம், 49
 ,, லேஹயம், 160
 ,, ஸ்வரஸம், 97
 ,, 97
 கேசாதம், 42
 கேது (காந்தம்), 208
 கேவல வாஸா க்வாதம், 111
 கைசோரிக குக்குல, 155
 கைரிக சுத்தி, 202
 கைரிகம், 202
 கொறுக்கு வலி, 349
 ,, லியாதி, 354
 கொட்டல், 37
 கொழுப்பு, 22
 கோடம், 62, 63
 கோணீ, 4
 கோதரவம், 93
 கோபம், 68, 69
 கோலம், 4
 கோளாறடைந்த தோஷங்களால்
 இரத்தத்திற்குண்டாகும் குறி
 கள், 317
 கோஷ்ட பேதம், 58
 ,, லேபம், 304
 கோஷ்டம், 58
 ,, க்ருரம் (கடினம்), 257
 ,, மத்யமம், 257
 ,, மிகுது, 257
 கோஷ்டாதி தீபிகாதைலம், 314

கோக்ஷராதி குக்குல, 156
 ,, க்வாதம், 115
 ,, லேபம், 300
 கௌரவம், 69, 70
 கௌரவ-ஷ்டிகம், 6
 கௌரவாதி க்ருதம், 171
 க்ரந்தம், 59, 60
 க்ரஹி, 19
 க்ரஹிகா, 34
 க்ரீஷ்டம் கால வீரோகௌஷதம்
 259
 ,, குது, 13
 க்ருசுசிரோக்ரீலகம், 76
 க்ருதங்கள், 166
 க்ருத மானத்திற்கான நிலைமை
 கள், 239
 க்ருதம், 163, 166, 238
 க்ருதாதி ரஸ்கிரிபை, 341
 க்ருத்யை, 49
 க்ருத்ரவீ, 65, 66, 360
 க்ருத்ரிம விஷங்கள், 91, 92
 க்ருமி கர்ணம், 73, 357
 ,, கிரந்தம், 77, 78
 ,, கிரோரோகம், 75
 ,, தந்தம், 70
 ,, ரோகம், 41, 359
 ,, ஹ்ருத்ரோகம், 51
 க்ருஷ்டம் (விரணம்), 57, 58
 க்ருஷ்ணஸாப்பவஸாதி ரஸ
 கிரிபை, 341
 க்ருஸரா, 123
 க்ருஹதாமாதி தைலம், 181
 க்ருர கோஷ்டம், 249
 ,, கோஷ்டிகள், 57
 க்ரோஷ்டிக சிர்ஷம், 65, 66
 க்லமம், 68
 க்லாநி, 47
 க்லிஷ்ட வர்த்தம், 76, 77

க்லேதந கபம், 26
 க்லோயா, 28
 க்வாத கல். 100
 க்வாதத்தில் பார்த்தங்களைச்
 சேர்க்கும் பிரமாணம், 101
 க்வாதத்தை உட்கொள்ளும்
 அளவு, 101
 ,, தயார் செய்வதற்கான
 குறிப்பு, 102
 க்வாதம், 94, 100, 101

ச

சகுனம், 14
 சகுனி கிரஹம், 87
 சக்தி, 32
 சங்ககம், 75, 360
 சங்கக்ருணாதி லேபம், 301
 சங்காவர்த்தம், 59
 சங்கு, 202
 சசமுண்ட ஸ்வரஸம், 97
 சணபர்ணயாதி லேபம், 307
 சண்டாக், 185
 சதகக், 72
 சததௌத க்ருதம், 304
 சதபோதகம், 59, 60
 சதாருகம், 61
 சதாவரீ தைலம், 176
 ,, ஸ்வரஸம், 96
 சதாவர்யாதி குர்ணம், 147
 ,, லேபம், 305
 சதாஹ்வா தைல விரேகமும்
 அனுவஸனத்திற் கேற்ற
 நிலையையும், 265
 சதூர்த்திகை, 4
 சதூர் லவணம், 135
 சதூர்ஜாத குர்ணம், 134
 சதூர்ஜாதம், 131

சநைர்மேஹம், 54
 சந்தனாதி லேபம், 304
 சந்திரப்பா குளிகை, 152
 சந்திரன் (வெள்ளி), 208
 சந்திரோதய வர்த்தி, 337
 சந்திரன் ம-தந்திரை, 31
 சந்திரோதய, 65, 68
 சமன கண்டேதம், 294
 ,, தூமம், 290
 ,, வஸ்தி, 274
 சமனம், 18
 சம்பூக தைலம், 315
 சயம், 13, 14
 சய்யா மூத்திரம், 85
 சரத் காலத்திற்கேற்ற விரே
 கெளஷதம், 259
 ,, குது, 13
 சராவம், 4
 சராவிகா, 55
 சரீரம் ஸ்ரீகத்தமான தற்கு அறி
 குறிகள், 243
 சரீர், 32
 சர்க்கா, 54, 70
 சர்க்கராப்புதம், 62
 சந்தி, 46, 360
 சர்ம லேகம், 41
 ,, தனம், 61
 ,, வியாதிகள், 310
 ,, விஷம், 91
 சர்மங்கள், 23, 24
 சல்யங்கள், 91
 சல்ய சிகித்சை (முகவுரைபார்க்க)
 சல்ய நி க்வாதம், 117
 சனி, 208
 சவ்ருலீ, 73
 சாகோடக்வாதம், 118
 சாங்கேரீ க்ருதம், 118
 சாணம், 4, 5, 6

சாதுர்த்திகை (ஜ்வரம்), 38
 சாயம், 53
 சாபஜ ஜ்வரம், 39
 சாசிபாதி லேபம், 305
 சாரீரம், 21
 சாரீரவிரணம், 57
 சார்ங்கதரஸம் திறிதையின் மதறி
 மை, 345
 சாலிபர்ணயாதி க்வாதம், 1-வது:
 103
 2-வது, 110
 சாலாகம், 72
 சித்தவலிக்கத்தருந்தரோகிகள், 17
 சித்தினை, 1
 சிக்கு க்வாதம், 118
 ,, த்வகாதி ப்ரதேஹம், 308
 ,, மூல ஸ்வரஸாதி கர்ண
 பூரணம், 316
 சிசிர குதுஷ்கேற்ற விரேகென
 ஷதம், 259
 சித்த காடிர்யம், 65, 67
 சித்தாந். வஸ்தி, 65, 67
 சித்ரகாதி குர்ணம் 1-வது, 143
 ,, 2-வது, 148
 சிப்டம், 62, 64
 சிரங்கு, 61, 361
 சிரஸ்தாயம், 75
 சிரிபிவாதி லேபம், 307
 சிரிஷ்யஜாதி ரஸக்ரியை, 339
 சிரோ கிரஹம், 65, 66
 ,, ப்ரமணம், 364
 ,, ரோகங்கள், 75, 361
 ,, வஸ்தி, 312
 ,, முறை, 312
 ,, விரேசனம், 283
 ,, வேதனை, 364
 சிலந்தி விஷம், 91

சில வாத ரோகங்களுக் கேற்ற
 ஸம்யம், 283
 ,, வியாதிகளுக் கேற்ற கண்
 வேதங்கள், 295
 சிலாஜது, 92, 199, 205
 ,, குணங்கள், 206
 ,, பஸம், 205
 சிலேஷ்டம் பிரக்குதி, 6
 சிலேஷ்டம், 26
 சிறுவர்களுக்கு உத்தர வஸ்தி
 யின் பிரமாணம் முதலியது,
 279
 சின்ன ச்வாஸம், 45
 ,, விரணம், 57, 58
 சின்னாந்தரம், 58
 சித கவாயம், 126, 127
 ,, சாலங்கள், 240
 ,, பித்தம், 64
 ,, புத்தா கிரஹம், 87
 ,, பேதி, 40, 361, 370
 ,, மேஹம், 54
 ,, வீர்யம், 12
 ,, ரஸதே, 184
 சிதம், 11
 சிதாசம், 71
 சிதாச ஸம், 214
 சிதேச்சை, 68, 69
 சிம்க்கட்டி, 57, 374
 சுத்தம், 185
 சுத்தி, 4
 சுத்திகா, 78
 சுக்ர காட்ச்யம், 65, 67
 ,, தரா கலா, 22
 ,, தோஷங்கள், 82
 ,, நாசம், 63, 67
 ,, பாஹுன்யம், 69
 ,, மேஹம், 54
 ,, ரோகங்கள், 67, 361

சுக்ரம், 185
 சுக்ரலம், 20, 380
 சுக்ரன், 208
 சுக்ராஸ்பரீ, 54
 சுக்ராதி ப்ரவருத்தி, 65, 67
 சுக்லம், 22, 23, 35, 78
 சுக்லாஸ்பம், 78
 சுக்லிகா, 78
 சுண்டுகுளிகை முதலியது, 151
 " சுலாடு கல்கம் முதலியது, 132
 " புடபாகம், 100
 சுண்டியாதி கல்கம், 130
 " குளிகை, 150
 " க்வாதம் 1-வது, 102
 " " 2-வது, 109
 " " 3-வது, 114
 " குர்ணம், 1-வது, 137
 " " 2-வது, 144
 " லேபம், 305
 சுத்த சுக்லம், 78, 79
 " விரணம், 57
 " வ்வரஸம், 94
 சுப ஸ்வபனங்கள், 16
 சுரு, 42
 சுஷ்க யோனி, 83
 " ரோவதி கிரஹம், 88
 சுஷ்காஸ்சஸ், 41
 சுஷ்காஸ்சி பாகம், 80, 81
 சூக தேஷம், 59, 361
 சூண் சல்பனை, 132
 சூண்ங்களுக்கு அனுபானம்
 முதலியன, 132
 சூண்ங்களை பாவனைசெய்தல்,
 132, 133
 சூண்த்திரவம், 125
 சூண்ம், 7, 132, 335
 " ப்ரதிஸாரணம், 296

சூர்ணத்தில் சேர்க்கக் கூடிய
 பதார்த்தங்களின் பொது
 அளவு, 132
 சூர்ணஞ்ஜம், 335, 336
 சூர்ப்பம், 4
 சூர்யன் (தாம்ரம்) 203
 சூலை, 49, 361
 செம்பு, 92, 192
 செவிட்டுத்தனம், 73, 357
 செவியைப்பற்றிய வியாதிகள்,
 73
 சேதம், 19
 சேபாலிகா க்வாதம், 112
 சேராங்கொட்டையின் சுத்தி
 முறை, 116
 சைத்யம், 65, 67, 69
 " முதலிய வற்றூலுண்டா
 கும் ரோகங்கள், 91
 சொறி, 66, 353
 சோகாதி ஸாரம், 39
 சொகை, 47, 262
 சோண்தம், 83
 சோணிகாரம், 78, 79
 சோதர கண்டேஷம், 294
 " குணமுள்ள சர்க்குகள்,
 275
 " குணம், 279
 " சித்திஸைகள், 245
 " தூமம், 290
 " வஸ்தி, 275
 " வஸ்திக்குரிய சர்க்குகள்
 275
 " வஸ்துகள், 275
 சோதை, 55, 362
 சோபம், 47, 81, 362
 சோம்பலைப் போக்கும் நஸ்யம்,
 283
 சோம்பல், 37, 363

சோஷம், 44, 378
 சயவன ப்ராசாவ லேஹம், 159
 ச்யாவ தந்தம், 71
 " வர்தமா, 76, 77
 ச்யாவம், 65, 67
 ச்ருங்கம், 210
 ச்ருங்க புடபாகம், 100
 ச்ருங்க்பேர ரஸாதி கர்ண
 பூரணம், 314
 ச்ருங்கம், 319
 " முதலியவற்றின் பிரயோ
 கத்தால் இரத்தம்
 சத்தியாவதில் தார
 தம்யம், 320
 ச்ருங்காடகம், 288
 ச்ருதம், 101
 ச்லக்ஷணம், 11
 ச்லீபதம், 57, 362
 ச்லேஷக கபம், 26
 ச்லேஷம் பிரக்ருதி, 6
 ச்லேஷம், 26
 ச்வக்சிரஹம், 86
 ச்வாஸ காலம், 362
 " ரோகம், 45, 362
 ச்வாஸாசயம், 27
 ச்வித்ரம், 61, 363
 ச்வேத மலம், 69
 " மூத்திரம், 69
 ச்வேதா, 23, 24
 ச்வேதாங்கம், 69
 ச்வேதாவலோகம், 69

சூ
 சூணேந்திரியங்கள், 31
 ட
 டங்கம், 4, 6
 டோலா யந்திரம், 202.

த
 தகரம், 92, 198
 தகோதரம், 363, 371
 தகத்த விரணம், 347
 தசமூல க்வாதம் 1-வது, 105
 " " 2-வது, 112
 " " 3-வது, 114
 தசமூலம், 105, 191
 தசமூலாரிஷ்டம், 191
 தசாங்கம், 297, 298
 தசாங்க லேபம், 297
 தண்டகாலஸகம், 40
 தண்டாபதாரகம், 65, 66, 349
 தண்டலேயஜடா கல்கம், 131
 தந்துராதி லேபம், 310
 தத்ரு, 61, 363
 தக்த சப்தம், 84, 85
 " சாலம், 70
 " பேதம், 71
 " வர்த்தி, 338
 " வித்ரஜி, 71
 " ஹ்ஷம், 70
 தந்தா காதம், 84, 85
 தந்தோத் பேதம், 84, 85
 தந்த்யாதி லேபம், 307
 தந்த்ரா, 69, 363
 தந்த்ரிகா, 73
 தந்த்ரை, 47, 69
 தமக ச்வாஸம், 45
 தமனீ, 15, 26, 27
 தமோதர்சனம், 68, 69
 தரணம், 4
 தரதர், 209
 தருண ஜ்வரம், 242
 தர்ப்ப குஸுமம், 42
 தர்ப்பணத்திற்குத் தகாத காலம்
 முதலியது, 330

தர்ப்பணத்தினால் பிரகோபித்த
கபத்தைக் கழித்தல், 331
தர்ப்பணமும் அதற்கேற்ற கண்
னோய்களும், 329
தர்ப்பணம், 90, 324, 329
,, நிறைவேற்றியதன் குறி
கள், 331
தர்ப்பணௌஷதம் ஊறவேண்
டிய கால அளவு, 331
தலைச்சுற்றல், 47, 364
தலை மயிருதிர்தல், 353
,, வலி, 364
தவடைபைப்பற்றிய வியாதிகள்,
71
தழுதனை, 363
தனித்தனியே வாத-பித்த-கபங்
களாலான வியாதிகளில் வு
னத்திற்குரிய பொருட்கள்,
252
தன்மாதரைகள், 31
தாடிம புடபாகம், 99
தாடிமாஷ்டக குர்ணம் 1-வது,
139
,, 2-வது, 139
தாதக்யாதி க்வாதம், 110
தாதுக்களின் பரிணாமம், 34
,, ஸத்வபாதம், 203
தாதுக்கள், 22, 24, 192
தாது சுத்திமுறை, 192
,, திரவ்யங்கள், 8
,, மலங்கள், 21
,, முதலியவற்றின் எண்
ணிக்கைகள், 21
,, விஷங்கள், 92
தாதிரியாதி க்வாதம், 119
தாதிரீ பலாதி லேபம் 1-வது, 301
,, ,, 2-வது, 302
,, ,, 3-வது, 305

தாதிரீ லோதி வர்த்தி, 330
,, ஸ்வரஸம், 95
தாந்யக ஹிமம், 128
தாந்யகாதி க்வாதம், 1-வது, 109
,, 2-வது, 109
,, ஹிமம், 128
தாந்யாபரகம், 200, 201
தாபம், 364
தாப ஸ்வேதம், 246
தாமம், 1
தாமஸாஹங்காரம், 31
தாம்பூர்தி லேபம், 311
தாமர சுத்தி, 192
,, டஸ்குணங்கள், 196
,, பஸ்மம், 195, 196, 197
தாமரம், 192, 208
தாமரம், 23, 24
தாரணம், 307
தாராதி ரஸம், 234
தாருணம், 76
தார்வ்யாதி க்வாதம், 116
,, ரஸக்ரியை, 340
,, லேபம், 302
தாது கண்டகம், 85
,, சோஷம், 71
,, பாகம், 71
,, பிடகா, 71
,, புப்புடம், 71
,, ஸம்ஹதி, 71
தாளக குணங்கள், 203
,, சுத்தி, 203
தாளகம், 199
தாளகாதி லேபம் 1-வது 302
,, 2-வது 302
தாளம், 70
தாளிவாதி குளிகை, 145
,, குர்ணம், 145
தான்யாபரகம், 201

தாஹரோகம், 48, 364
தித்த காமிதா, 69
,, பட்லாஸ லேபம், 299
தித்தாஸ்யதா, 68
தித்த விஷம், 93
திந்துகம், 4
திந்துக்யாதி லேபம், 310
திமிர் ரோகம், 79, 366
திமிர், 363
திரவம், 11
திரவ ஸ்வேதம், 248
திரவ்யங்களுக்கள்ள இரண்டு
குணங்கள், 94
திராக்ஷி க்வாதம், 103
திராக்ஷரிஷ்டம் 1-வது, 187
,, 2-வது, 190
திரோணம், 4, 5
திரோணீ, 4, 5
திரியக் கதிப்தம் (அஸ்தி), 58
திலகாலகம், 60, 61, 63
திலம், 22, 25, 28
திலாதி லேபம், 298, 308
தினந்தோறும் அனுவாஸனநிரு
ஹங்களுக்குரியவர், 268
திபன-பாசனம், 18
,, பாசனகுணங்கள், 18
,, வஸ்தி, 277
,, வஸ்தியும் சுரக்குகளும்,
277
திபனம், 18, 380
திப்தகம், 74, 75
திப்ண தூம், 290
திப்ண வஸ்தி, 272
திப்ணம், 11
திப்ணக்னி, 45, 46
திப்ணஞ்ஜனம், 335, 336
திகாஷ்ரியாதி லேபம், 310
துக்க வர்த்தகம், 74

துச்சுதி, 253
துண்டிகேரீ, 72
துத்த சுத்தி, 200
,, நாகம், 92
,, பஸ்மம், 200
துத்தத்தின் குணங்கள், 200
துத்தாதி ரஸக்ரியை, 339
தும்புவாதி குர்ணம், 143
தும்மல், 37
துர் சுந்தம், 68, 364
,, நாதம், 68, 364
,, தகத்தம், 58
,, பலம், 65, 67
,, பல ஸ்வேதம், 246
,, விரேகத்தின் குறிகளும்
சிக்தஸையும், 260
துலாம், 4
துவரியின் சுத்தி, 202
துவரீ, 202
துளவரீ ஸ்வரஸம் முதலியது, 96
துஷாம்பு, 185
துஷ்ட பீகஸம், 74, 75
தூத பரீகேஷ்யம் சகுணமும், 17
தூநீ, 65, 66
தூம நாடிக்கு ஏற்ற வஸ்துக்கள்,
293
,, நாடியின் உருவம், 291
,, நாடி, 291
,, பானத்திற்கு ஏற்ற வயது
291
,, தகாதவர்கள், 290
,, பானத்தினாலான தீங்கு
ளின் பரிஹாரம், 293
,, பானத்தின் பொது உப
யோகங்கள், 291
,, பான விதி, 290
,, வர்த்தியும் அதன் உ
யோகங்களும், 292

தூமம், 90, 290
 ,, உடயோகிப்பதற்கேற்ற
 கருவி, 290
 தூமோத்காரம், 68
 தூர்வாதி லேபம், 303
 தூஷி விஷம், 92
 தூஸரார்த்தம், 79, 80
 தேமல், 61, 364, 377
 தேவதார்வாதி அரிஷ்டம், 189
 ,, ச்வாதம் 1-வது,
 107
 ,, ,, 2-வது, 108
 ,, பிரதேஹம், 309
 ,, லேபம், 304
 தேவர், 49
 தேர்விஷம், 91
 தேஜோ தவேஷம், 68, 69
 தேஹ ஸம்சோதனம், 19, 279
 ,, வித்தி, 207
 தேஹம் ஸத்தாலித்தல், 372
 தைலங்கள், 173
 தைல பானத்திற்கான நிலைமை
 கள், 240
 தைலம், 238
 தைண்ணடைக் கம்மல், 46, 357
 தொண்டையைப்பற்றிய வியாதி
 கள், 46, 72, 357
 தோதம், 65, 67
 தோஷங்களின் பலவகையான
 கோளாறுகள், 88
 ,, சட-பரகோபா
 திகள், 13 14
 தோஷங்கள், 2, 24, 30
 தோஷஜ பூயரக்தம், 75
 ,, சுவது, 75
 தோஷஹர முகலேபம், 297
 ,, வஸ்தி, 274
 தெளர்பலயம், 85, 367

தாங்குணம், 4
 தாஸரேணு, 3
 தாரி கடு, 101, 134
 ,, கண்டகம், 186
 ,, கண்டகாதி க்ஷீரம், 123
 ,, கந்த சூர்ணம், 134
 ,, கந்தம், 124
 ,, கோதா ரஸம், 230
 ,, டலா, 9, 133
 ,, ,, க்ருதம், 170
 ,, ,, ச்வாதம், 118
 ,, ,, சூர்ணம், 133
 ,, பலாதி குக்குல, 156
 ,, ,, குளிகை 1-வது,
 151
 ,, ,, ,, 2-வது, 153
 ,, ,, க்ருதம், 168
 ,, ,, ச்வாதம் 1-வது
 111
 ,, ,, ,, 2-வது, 111
 ,, ,, ,, 3-வது, 114
 ,, ,, ,, 4-வது, 115
 ,, ,, ,, 5-வது, 116
 ,, ,, ,, 6-வது, 117
 ,, ,, ,, 7-வது, 118
 ,, ,, சூர்ணம், 136
 ,, ,, தைலம், 178
 ,, ,, லேபம், 1-வது,
 180
 ,, ,, ,, 2-வது, 301,
 ,, ,, ,, 3-வது, 304
 ,, ,, ,, 4-வது, 310
 ,, ,, ஸ்வரஸம் முதலி
 யன 95
 ,, பிலே, 9, 104
 ,, பூஷண சூர்ணம், 134
 ,, பூஷணம், 101, 134
 ,, லவணம், 135

தரி விக்ரமரஸம், 25
 ,, வ்ருதாதி கல்கம், 132
 ,, ஜாதக சூர்ணம், 134
 ,, ஜாதகம், 144
 த்ருதியக ஜ்வரம், 38
 த்ருப்தி, 69
 த்ருஷ்டி, 333
 ,, பாகத்தைப்பற்றிய வியாதி
 கள், 79
 த்ருஷ்டி ரோகம், 47, 364
 த்ரோணம், 4, 5
 த்ரோணி, 4, 5
 த்வக் பாகம், 59 60
 த்வந்த்வ தோஷங்கள், 49
 ,, ஜ்வரங்கள், 38
 த்வி லவணம், 135

ந

நகணம், 77
 நகுலாந்த்யம், 79, 80
 நக்தாந்த்யம், 79, 366
 நபுஸக தோஷங்கள், 81
 நயநாம்குதமென்னும் ப்ரத்யஞ்
 ஜக, 344
 நயம்புச்சிலந்த, 42, 58, 365
 நல்முத்தின் குணங்கள், 205
 ,, சுத்தி, 204
 நல்முத்து முதலியவற்றின் பஸ்
 மம், 205
 நல்வணம், 4
 நவரீதாதி கல்கம், 132
 நவரீதாபாகம், 201
 நவ விஷங்கள், 210
 நவஜ்வரம், 103
 நஸ்யத்தில் அகிஸ்சித்தக் குறி
 களும் பரிஹாரமும், 289
 நஸ்யத்திற்கு ஏற்ற காலம், 280
 ,, வயது, 231

நஸ்யத்திற்குத் தகாத காலம், 280
 ,, தகாதவர்கள், 281
 ,, பிறகு செய்யவேண்டிய
 உபசாரம், 289
 நஸ்யமும் அதன் இரு பிரிவு
 களும், 280
 நஸ்யம், 36, 89, 90, 280
 ,, செய்யமுறை, 287
 ,, நன்கு பிரயோகித்ததன்
 மூன்று முக்கியக் குறி
 கள், 289
 ,, முதலிய வற்றிற்குரிய
 ஸ்நேஹங்கள், 241
 நஸ்ய விதி, 281
 நஸ்யெனஷத்திற்கான சரக்கு
 களின் பொது அளவுகள்,
 281

நாக சுத்தி, 192

நாக சுத்தி, 192
 ,, டஸ்மமுறைகள், 197
 ,, வங்கங்களின் சுத்தி, 193
 நாகத்தின் குணங்கள், 197
 நாகங்கள், 49
 நாகம், 194
 நாகோதரம், 84
 நாகைப்பற்றிய வியாதிகள், 71
 நாடி நடையில் வாதாடிகளின்
 குறிகள், 15
 நாடியின் நிலை, 15
 நாடி பரீகை முதலியது 15
 ,, விரணம், 58, 365
 நாதக்குழல், 28
 நாபி, 29
 ,, சுத்தி, 27
 நாராச ரஸம், 222
 நாராடண சூர்ணம், 141
 ,, தைலம், 173
 நாவரம், 280
 நா ஹத்தி, 47, 364

நான்குவித கண்டேஷங்களுக்கான
வஸ்துக்களும்
வியாதிக்களும், 294
" கண்டேஷங்கள், 294
" கடன்கர்ஹங்கள், 294
" ரோகங்கள், 2, 30
" ஸ்நேஹங்கள், 2, 8
" ஸ்வேதங்களும் அவந்
ரண உபயோகங்
களும், 244
நாஸா சேஷம், 74, 75
" பாகம், 74, 75
" ரோகங்கள், 74, 365
நாஸா நாஹம், 74, 75
நாஸாரசு, 74
நிசாதி லேபம், 307
" ப்ரதேஹம், 309
நிசோஷித ஸ்வாஸம், 94
நிதாநாத்தியாயத்தின் முடிவுரை,
93
நிதிக்கித்தி க்வாதம், 107
நித்ரா நாசம், 65, 67, 365
" ரோகம், 47
நித்ரை முதலியவையுண்டாகும்
வகை, 37
நிபாதிதம் (விரணம்), 57, 58
நிமீனா, 199
நிம்ப தைலம், 178
" பத்ரா கல்கம், 129
" பத்ராதி லேபம் 1-வது
308
" " " 2-வது 308
நிருத்தப்ரகசம், 60
நிருததம், 193
நிருஹ அனுவாஸன வஸ்திகள்
நன்கு நிறைவேறிய
தன் பொதுக் குறி
கள், 273

நிருஹ வஸ்தி, 89, 90
" " விதி, 272
" வஸ்தியின் பேதங்கள்
272
" வஸ்திக்குத் தகாதவர்கள்,
272
நிருஹத்திற்கு உரியவர், 272
" பிறகு பத்தியகிர
யம், 277
நிருஹம், 262, 272
" அல்லது ஆஸ்த்தாபந வஸ்தி,
272
" செய்யும் கிரமம், 273
" நிறைவேறியதன் குறிகள்
273
" நிறைவேறுகதின குறி
கள், 273
நிர்குண்டப்பாதி தைலம், 183
நிர்யாஸ விஷம், 91
நிர்யூஹம், 101
நிலைமைகளுக்குத் தகுந்த வெவ்
வேறு ஸ்வேத முறைகள்,
245
நிவ்ருத்தம், 59, 60
நிஷ்கம், 6
நிஸ்ஸருதாந்தம், 58
நீடித்த கரலம்-அறுவாஸனத்
திதி குரியவர், 268.
நிரடைப்பு, 52
நிரிழிவு, 369
நீர்க்கோவை, 55, 365, 371
நீர்ச்சுருக்கு, 53, 372
நீலமேஹம், 54
நீலாஞ்ஜனத்தின் குணங்கள்
202
நீலாஞ்ஜனம், 199, 201, 334
" முதலியவற்றின் சுதி
201

நீலிகா, 62, 63
நீலிந்யாதி தைலம், 179
நீலோத்பலாதி வர்த்தி, 38
" ஹிமம், 127
நூலின் உபயோகம், 2
" தன்மை, 1
நெஞ்செரிவு, 65
நேத்திர கோபம், 366
" சித்திச்சை, 324
" சோதனம், 343
" தர்ப்பண முறை 330
" தாஹம், 66
" ரோகங்களைத் தடுக்க
ஸூலபமான
உபாயம், 344
" போக்க ஸாதாரண
முறை, 344
" ரோகங்கள், 73, 81, 365
" ஸ்ராவம், 366
" சுயம், 15, 68
" நேத்திரத்தின் விவரணம், 263
" வெண்மண்டலத்
தைப்பற்றிய வியா
திகள், 78
" ஸகல பாகத்தை
யும் பற்றிய வியா
திகள், 80
நேத்திரம், 263
நேபாள சுத்தி, 236
" ரஸம், 222
நைகமேய கிரஹம், 83
நயக்ரோதாதி கணக்வாதம், 116
" கணம், 99, 116
" புட்பாகம், 99
ப
பகந்தரம், 58, 336
பகந ப்ருஷ்டர், 58

பக்வ ரஸ சீது, 184
" ஜ்வரம், 39
" ஸ்வரஸம், 94
பக்வாசயர், 25
பங்கு, 65, 66
பசியின்மை, 347
பஞ்ச கர்மங்கள், 89, 90, 290
" கர்மஜ ரோகங்கள், 89
" கஷாயங்கள், 94
" கஷாயாதி கர்ண பூர
ணம், 315
" கோல சூர்ணம், 134
" கோலம், 134
" தன்மாத்திரைகளின் வி
சேஷங்கள், 31
" தன் மாத்திரைகள், 31,
32
" நிப சூர்ணம், 146
" நிம்பம், 146
" பத்ரா க்வாசம், 104
" பத்ரம், 104
" பூதங்கள் முதலியவை,
31
" மஹா பூதங்கள், 32
" மூலம், 123
" மூல சுநீரம், 123
" லவண சூர்ணம், 135
" லவணம், 135
" லக்ஷணங்கள், 1
" வக்தர ரஸம், 221
" வல்கலம், 171
" விசேஷங்கள், 31
" விஷயங்கள், 31
" ஸம் சூர்ணம், 142
" ப்ரநால சூர்ணம், 144
படர் தாமரை, 367

படோலாதி க்வாதம் 1-வது, 140
 ,, ,, 2-வது, 105
 ,, ,, 3-வது, 108
 ,, ,, 4-வது, 108
 ,, ,, 5-வது, 119
 ,, ,, 6-வது, 119
 பதம், 320
 பதரிமூலாதி கல்கம், 131
 பதார்த்தங்களின் தன்மைகளே
 அனுஸரித்து பிரமாணபேதங்
 கள், 5
 பதார்த்தங்களுக்கு ஐந்து தன்
 மைகள், 11
 பதார்த்தங்களை யுபயோகிக்கும்
 வகைகள், 6
 பதினேர் இந்திரியங்கள், 31
 பத்தவிட்கம், 65, 67
 பத்மாருணம், 85
 பத்மிகண்டகம், 62, 64
 பத்ரவிஷம், 91
 பருவிகா, 62
 பப்பூல தள ரஸகிரியை, 341
 ,, ஸ்வரஸம், 96
 பப்பூலாரிஷ்டம், 190
 பயஸ்யாதி லேபம், 308
 பயாதிஸாரம், 39
 பரமதம், 48
 பரமாணு, 3
 பரிக், 84
 பரிணமகுலே முதலியன, 49,
 361
 பரிபாஷை, 1
 பரிபோடம், 74
 பரிபுலதயோனி, 83
 பரிலேஷி, 74
 பரிவர்த்திகா, 60
 பரிஷேகம், 312, 324
 பரிஸ்ராவீ, 59

பரிசேபீ, 59
 பர்ப்படம், 342
 பர்ப்படாதி க்வாதம் 1-வது, 103
 ,, ,, 2-வது, 103
 ,, ,, 3-வது, 107
 பர்வணீ, 77, 78
 பலஹையின் சுத்தி, 202
 பல க்ருதம் 1-வது, 171
 ,, 2-வது, 172
 பலமின்மை, 367
 பலம், 4, 5, 6
 பலவர்த்த, 269, 280
 பலவித ஆச்சியோத நெளஷதங்
 கள், 327
 ,, நிலைமைகளில் நாடியின்
 மாறுபாடுகள், 15
 ,, நேத்திரௌஷதங்கள்
 324
 ,, பிடாலகங்கள், 329
 ,, பிண்டிகைகள், 328
 ,, வேசநெளஷதங்கள் 325
 பல வீஷம், 91
 பல கூடம், 65, 67
 பலாச பலாதிஸேபம், 310
 பலாதிக்ருதம், 171
 பலா தைலம், 175
 பலிதம், 76, 367
 பஸ்கோய், 70, 367
 பல்யம், 381
 பல்லீறுகளைப்பற்றிய விவாதி
 கள் 71
 பவள சுத்தி, 204
 ,, பஸ்யம், 205
 ,, பனச்சிலை, 209
 பவளத்தின் குணங்கள், 205
 பவுத்திரம், 58, 366
 பற்களைப்பற்றிய வியாதிகள், 70
 பற்கிவர்க்கை, 71

பற்றுப்போடுதல், 306
 பஸ்த மூத்ராதி கர்ணபிந்து,
 314
 பஸ்மகம் (அக்னி) 45, 46
 பஹலம், 76, 77
 பஹு மூத்ரம், 69
 பக்ஷவாதம், 337
 பக்ஷாகாதம் 65, 66, 367
 பக்ஷம் பாதம், 76
 ,, ரோகம், 316
 பக்ஷமார்க்ஷம், 76
 பக்ஷோத்ஸங்கம், 76, 77
 பாகபேதத்தினால் ஸ்நேஹங்களு
 க்கு உபயோக பேதம், 166
 பாகம், 70
 பாகாத்யம், 8, 81
 பாசக பித்தம், 25, 33, 34
 பாசனமும் சூபன பாசனமும், 18
 பாசனம், 18, 381
 பாடதி தைலம், 181
 பாணி தலம், 4
 ,, மானிகை, 4
 பாண்ட கல்பினை, 125
 பாண்டர், 94, 125
 பாண்டு ரோகம், 46, 367
 பாத ரஸம், 207
 பாத ஹர்ஷம், 65, 66
 பாதிராயம், 73, 357
 பாந விப்ரமம், 48
 பாநாத்யம், 48
 பாந ஜீர்ணம், 48
 பாமா, 61, 368
 பாரத சுத்தி, 208
 ,, பஸ்ம குணங்கள், 213
 ,, பஸ்மத்தின் உபயோக
 முறை, 213
 ,, பஸ்மம், 212, 213

பாரதத்தின் தானுக்ராஸ சுத்தி,
 211
 ,, பிரபாவம், 207
 பாரதம், 217
 பாரம், 4
 பாரிகர்ப்பிகம், 85
 பார்சவ குலம், 65, 66
 ,, வாயு, 65, 367
 ,, முதலிய வாதரோ
 கங்களைக்கேற்ற நஸ்
 யம், 286
 பால கிரஹங்கள், 86
 ,, பிலவ தைலம், 180
 ,, மூலகாதி தைலம், 180
 ,, ரோகங்கள், 84, 85, 363
 ,, முதலியவருக்கேற்ற நஸ்
 யம், 283
 ,, முதலிய ஸுகுமார தே
 ஹிகளுக்குச் செய்விக்க
 தத் தரும் வமன முறை
 251
 பாவனை, 133
 பாளி சோதை, 74
 ,, சோஷம், 74
 ,, விரணங்கள், 74
 பாஜநம், 4
 பாவாண கர்ப்பம், 62, 64
 பாவப (ஹ்ஷம்) ஸ்வேதம்,
 246
 பாஸ்கரவண குர்ணம், 146
 பாஹுசால குடம், 149
 பாஹ்ய கிருமிகள், 41
 பாஹ்யாயாமம், 65, 66
 பிசாசங்கள், 49
 பிசு, 4, 312
 பிச்சிதம் (விரணம்), 57
 பிச்சிலம், 12

பிச்சில வஸ்தி, 275, 276
 ,, வஸ்திகுரிய சரக்குகள், 275
 பிடகா, 76, 363
 பிடாலகா, 324, 328
 ,, செய்யுமுறை, 328
 பிடாலபதகா, 4
 பிடிசா, 76
 பிண்டதைலி, 177
 பிண்டி, 143
 பிண்டிகா, 324
 பிண்டியின் முறை, 327
 பிண்டியாகாதி லேபம், 299
 பித்த தா கலா, 33
 ,, திஷ்டமான இரகத்தின் குறிகள், 318
 ,, நாடி, 71
 ,, நிஸ்ஸரணம், 68, 69
 ,, பிரக்குதி, 6, 36
 ,, ரோகங்கள், 68, 368
 ,, ரோஹிணி, 72
 ,, விதத்த த்ருஷ்டி, 79, 80
 ,, ஜவரம், 376
 ,, ஹரம், 331
 பித்தப்பை, 28
 பித்தம், 24, 25
 ,, சய-பிரகோப-சம மடையும்க லங்கள் 13,
 பித்தோ, 92, 192, 196, 208
 ,, டஸ்மம், 196, 197
 பித்தோயின் குணங்கள், 197
 ,, சுத்தி, 192
 பித்தாசயம், 22, 25, 28
 பித்து, 315
 பித்தோக்கலிஷ்டம், 76, 77
 பித்ரு கிரஹி, 49, 86, 87
 பித்ரு க்ருதம், 170

பித்ரு மலத்வம், 68, 69
 பிப்பலி, 74
 ,, ரூர்ணம், 133
 ,, வர்த்தமானம், 128
 பிப்பல்யாதி ஜஸவம், 186
 ,, கலகம், 130
 ,, குளிகை, 152
 ,, க்ருதம், 166
 ,, க்வாதம், 106
 ,, ரூர்ணம், 1-வது, 133
 ,, ,, 2-வது, 139
 ,, ,, 3-வது, 142
 ,, ரஸகிரியை, 341
 பிரக்குதி, 6, 30, 32
 ,, விக்குதிகள், 32
 பிரகோபம், 47
 பிரதரம், 83, 369
 பிரதானம், 31
 பிரதிச்யாயம், 74, 75, 369
 ,, மச்சம், 35
 பிரத்யஷ்டலா, 65, 67
 பிரத்ய த்மானம், 65, 67
 பிரத்யானாஹம், 51
 பிரபாவம், 12
 பிரமம், 63
 ,, முதலியன, 47
 பிரமேஹ பிடகைகள், 55, 370
 பிரமேஹம், 51, 363
 பிரவாஹிகா, 41, 370
 பிரவாஹிணி, 31
 பிரஸேகம், 69
 பிரஸத்தம், 4, 5, 6
 பிரஹ்ம ரக்ஷஸம், 49
 பிராணவாயு 10, 25, 29
 பிரோதம், 49
 பில்வம், 4

பில்வாதி க்வாதம் 1-வது, 111
 ,, ,, 2-வது, 112
 ,, ,, 3-வது, 17
 பின்னம், 57, 58
 பிஷ்டகம், 78
 பிஷ்டமேஹம், 54
 பிஸவர்த்தமா, 76, 77
 பீடை, 70
 பீத தந்தத்வம், 68
 ,, தர்சனம், 68
 ,, தேஹத்வம், 68
 ,, நகத்வம், 68
 ,, நேத்ரத்வம், 68
 ,, மண்டலத்வம், 68, 69
 ,, மலத்வம், 68
 ,, மூத்ரத்வம், 68
 பீநஸம், 74, 75, 370
 பீருத்வம், 65, 67
 பீஜபூர புடபாகம், 99
 ,, மூலாதி லேபம், 307
 ,, ஸ்வரஸம், 96
 பீஜபூராதி க்வாதம், 104
 பீஜம், 28, 56
 பீஜவீகம், 348
 புடபாக ஓளஷ்டமுறை, 97, 332
 ,, ஸ்வரஸங்கள், 97
 ,, ஸ்வரஸத்திற்கான அளவுகள், 98
 ,, ஸ்வரஸத்தை நேத்திரத்தில் ஊற்றவேண்டிய முறை, 333
 புடபாகம், 97, 324
 புண்டரீகம், 61
 புதன் (நாகம்) 208
 புத்தி, 3, 32
 ,, மந்திரம், 370

புத்தியை விருத்தி செய்வது, 381
 புத்ரகன்யோனி, 83
 புத்ரிணி, 55
 புநர்வாதி க்வாதம் 1-வது, 111
 ,, ,, 2-வது, 117
 ,, ,, 3-வது, 113
 ,, ,, 4-வது, 113
 ,, லேபம், 297
 ,, ரஸகிரியை, 340
 புட்டம், 71
 புப்புடம், 71
 புப்புஸம், 27
 புராண ஜவரம், 377
 புரைகுழல், 56
 புரையோடும் கிரந்தி, 351
 ,, விரணம், 58
 புஷ்கரிகா, 59, 60
 புஷ்பம், 366
 புஷ்ட விஷய, 91
 பூச்சிக்கடிகள், 370
 பூச்ச மருந்து, 297
 பூதங்கள், 49
 பூதநாகிரஹம், 87
 பூதரயந்நரம், 226
 பூதி கந்தா, 70
 ,, கர்ணம், 73, 357
 ,, நஸ்யம், 74, 75
 ,, ரக்தம், 74, 75
 பூதோன்மாதம், 49
 பூத்யாஸ்யம், 72, 73
 பூதிபாதி க்வாதம், 104
 பூமிகள் மூன்று விதம், 8
 பூய தோஷம், 82, 83
 ,, ஸராவம், 74, 75, 77, 78
 பூயாலஸம், 77, 78
 பூர்வ கண்டம், 1
 ,, ரூபம், 1

பெரும்பாடு, 83, 369
 பேதனம், 18
 பேது, 18, 348
 பேயா, 122, 124
 பொன், 92, 192
 „ நிமினை, 92, 199
 „ முதலியவற்றின் சுத்தி,
 192
 போதகி, 76, 77
 ப்ருஞ்சம், 4
 ப்ருகோபம், 13
 ப்ருக்தி, 6
 ப்ருசலிதம் (விரணம்), 57, 58
 ப்ருதமந நஸ்யம், 282
 „ „ செய்வதற் கேற்ற
 பிணிகள், 283
 „ நஸ்யெளஷதம், 283
 ப்ருதரம், 83
 ப்ருதானம், 32
 ப்ருதி ச்யாயம், 74, 75
 „ தூநி, 65, 66
 „ மர்சத்திற்கேற்ற ஸமயங்
 கள், 287
 „ மர்சத்தின் உபயோகங்
 கள், 287
 „ மர்சமாத்திரையறியு மு
 பாயம் முதலியது, 287
 „ மர்சம், 35, 284
 „ ஸாஸன கண்டேஷங்கள்,
 296
 „ „ கபளக்ரஹங்கள்,
 296
 „ ஸாஸனம், 296
 „ „ மூன்று விதம்,
 296
 ப்ருதிநாஹம், 73
 ப்ருதிபகம், 210

ப்ருதேஹப்ருலேபங்களில் லெ
 நியமங்கள், 306
 ப்ருதேஹம், 305, 306
 ப்ருத்யஞ்ஜநம், 313
 „ முதலியன, 343
 ப்ருத்யஷ்டலா, 65, 67
 ப்ருத்யாத்மாநம், 65, 67
 ப்ருபாவம், 12
 ப்ருபுநாடஜோதி லேபம், 303
 ப்ருமதா முதலிய கஷாய வகை
 கள், 121
 ப்ருமதி, 21
 ப்ருமசது, 74, 75
 ப்ருமபு, 65, 67
 ப்ருலேபமும் ப்ருதேஹமும், 305
 ப்ருலேபம், 305
 ப்ருவாள (பவா) சுத்தி, 204
 „ பஸ்யம், 204, 205
 ப்ருவாஹிகா, 40
 ப்ருவாஹிணி, 34
 ப்ருஸந்தா, 184
 ப்ருஸாதகாஞ்ஜநம், 335
 ப்ருஸாநிணி தைலம், 175
 ப்ருஸுப்தி, 65, 68
 ப்ருஸேசம், 63
 ப்ருஸ்தாயர்மம், 78
 ப்ருஸ்ததம், 4, 5, 6
 ப்ருஸ்துது, 4
 ப்ருஸ்துதி, 4
 ப்ருஸ்தம் புத்திரம், 210
 ப்ருகேபம், 128
 ப்ருகாயம், 207
 ப்ருகச்சரண யோனி, 83
 ப்ருகாண வயு, 10
 ப்ருகந்தி, 37
 ப்ருகப்தி, 207
 ப்ருகயோக தாமம், 39
 ப்ருகவ்ருட் ருத, 120

ப்ருஜக பித்தம், 25
 ப்ருஜமீ ஸ்வரஸம் முதலியது,
 97
 ப்ருயாள ஜோதி லேபம், 299
 ப்ருங்கராஜ தைலம், 179
 ப்ருந்தம், 72
 ப்ருஹதீரஸாதி லேபம், 299
 ப்ருஹஸ்பதி, 208
 ப்ருஹபண தாமம், 290
 „ நஸ்யத்திற்குரிய பிணி
 கள், 285
 „ நஸ்யம், 280, 284
 ப்ருஹபண உஸ்த, 275
 „ ஸ்தித்திகுரிய சரக்குகள்,
 375
 ப்ருஹபணம், 2, 381
 ப்ருஹ தரா கலா, 22
 „ ரோகம், 370
 „ வருத்தி, 370
 ப்ருஹம், 27
 ப்ருஹோதரம், 51, 117
 ப்ருஷ்டம், 58
 ம
 மகேருகம், 42
 மக்கல்லம், 84
 மகூஜிஷ்டாதி கண வ்ராதம்,
 20
 „ கணம், 120
 „ வ்ராதம், 119
 மண்டம், 124
 மண்டலம் (குஷ்டம்), 61
 மண்டரத்தின் குணங்கள், 205
 மண்டரம், 206
 மண்டைக் கறுப்பான், 350
 மண்டை வெடிப்பு, 356
 மண்ணீரல் வீக்கத்தில் விராதா
 ஹம், 322

மதகாரி, 21
 மதந பலாதி ப்ருதேஹம், 303
 மதம், 47, 371
 மதாத்யயம், 48, 371
 „ முதலியன, 48
 மதுகாதி லேபம், 307
 மது தைல வஸ்தி, 276
 „ வஸ்தியின் சரக்குமுதலி
 யன, 276
 „ பான விகாரம், 371
 „ டேஹம், 54, 269
 „ ஸூக்தம், 181
 மதுர விடாகம், 12
 மதுக புஷ்பாதி பாண்டம், 1.து
 125
 „ 2.து, 126.
 மத்யம கண்டம், 94
 „ கோஷ்டிகள், 257
 „ தாமம், 290
 „ மாத்திரை, 252
 „ ஸ்வேதம், 244
 மத்யமாஞ்ஜநம், 335, 336
 மந்த கல்பனை, 126
 மந்த புத்தி, 69
 மந்தம், 11, 126
 மந்தாக்கனி, 45, 46
 மந்தாநபைரவ ரஸம், 231
 மந்தாஸ்தம்பம், 65, 66, 355.
 மயக்கம், 93
 மயிர் நரைத்தலைப் போக்கும்
 நஸ்யம், 287
 „ நரைத்தல், 76-367
 மயில் துத்தம், 92, 199
 மரணம், 8
 மரிசாதி குளிகை, 150
 „ குர்ணம், 138
 „ குரணாஞ்ஜநம், 342

மரிசாதி, தைலம், 172
 ,, ரஸக்ரியை, 339
 ,, லேபம், 311
 ,, ஹிமம், 127
 மரிசி, 3
 மருந்துண்பதற்கு ஐந்துவித
 காலங்கள், 9, 10
 மர்ச நஸ்யத்தின் மாத்நிரைகள்,
 284
 ,, நஸ்யம், 284
 ,, பிரதிபர்சங்களின் பேதம்
 கள், 286
 ,, விரோகங்களாலுண்டா
 கும் தீங்குகளுக்கு ரிவா
 ரணம், 284
 ,, விரோசன நஸ்யங்களால்
 நேரிடும் அபாயங்கள், 284
 மர்சம் செய்பவென்றிய நாட்
 களின் முறை, 284
 மர்மம், 26
 மலங்கள், 23, 24, 34
 மலட்டுத் தனம், 371
 மல பந்தம், 53, 371
 மலாகாதம், 52, 53
 மலாசயம், 22, 25
 மலாதிக்கம், 69
 மனச்சிலாதி சத்தி, 202
 மனச்சிலை, 199
 மனச்சிலையின் குணங்கள், 202
 மனதைப் பற்றிய ரோகங்களுக்
 கேற்ற நஸ்யம், 283
 மஜ்ஜா பானத்திற்குரியவர், 240
 ,, மேஹம், 54
 மஜ்ஜை, 22, 23
 மஷகம், 62, 63
 மஸூராதிக்ருதம், 167
 ,, மந்தர், 127
 மஸூரிகா, 55, 62, 64, 371

மஹத், 32
 மஹா காண்டவ குர்ணம், 140
 ,, குதம், 43
 ,, குஷ்டம், 61
 ,, குஹம், 42
 ,, சால்வணம், 248
 ,, ச்வாஸம், 45
 ,, தாளேச்வர ரஸம், 226
 ,, திக்தக க்ருதம், 168
 ,, தரிபலாதி லேபம், 301
 ,, நிம்ப ஜடா கல்கர், 120
 ,, நிம்பம், 120
 ,, பஞ்சமூல தீபிகா தைலம்,
 314
 ,, பஞ்ச மூலம், 314
 ,, புடம், 194
 ,, மேஹ த்தாஸம், 229
 ,, ப்ருகங்கள், 300
 ,, யோனி, 83
 ,, ராஸநாதி க்வாதம், 113
 ,, வஹ்நிஸம், 229
 ,, ஸௌவிரம், 71
 ,, ஸ்நேஹம், 238
 ,, ஸ்வேதம், 244
 ,, ஹிக்கா, 45
 மஹிமா, 207
 மஹோதரம், 51, 371
 மஹேளவத்தி, 1
 மாகத பரிபாஷை, 3, 5
 ,, மானம், 3, 5
 மாகந்தாதி லேபம், 311
 மாஞ்ஜிஷ்ட மேஹம், 54
 மாதுலுங்க மூலாதிஸேபம், 298
 மாதுலுங்காதி கபளக்ரஹம், 296
 மாத்ரா காலம், 266
 ,, வஸ்தி, 262, 263
 மாத்ரு, 42
 மாத்ரை, 266

மாந்தக்கட்டி, 323, 373
 மாம்ஸ கண்டரங்கள், 22
 ,, கிரந்தி, 56
 ,, தரா கலா, 22
 ,, பாகம், 59, 60
 ,, பேசிகள், 26, 27
 ,, விருத்தி, 366
 மாம்ஸம், 22, 23
 மாரடைப்பு, 355
 மார்ச்சளி, 356
 மானிகை, 4
 மாஷ தைலம், 175
 மாஷம், 4, 5, 6
 மாஷாதி குளிகை, 157
 ,, க்வாத நஸ்யம், 286
 மாசுழிகத்தின் குணங்கள், 200
 மீசரப் பிரக்ருதிகள், 37
 மித்யாசாரங்கள், 241
 மித்யாயோகம், 90
 மிர்மிநம், 65, 67
 மிருகாங்க போடாலீரஸம், 217
 மிருது, 12
 ,, கோஷ்டிகள், 257
 ,, வஸ்தி, 272, 274
 ,, வஸ்திக்குரியவர், 274
 ,, ஸ்வேதத்திற்குரிய நிலை
 பை, 246
 மிருதவஞ்ஜனம், 335, 336
 முக சோஷம், 68
 ,, தூஷிகா, 62, 64
 ,, பாகம், 85
 ,, ப்பரு, 372
 ,, மண்டரிகா கிரஹகம், 87
 ,, மாதூயம், 69
 ,, ரோகங்கள், 70
 ,, லேபம், 297
 ,, லேபம், 69, 297
 ,, ஸ்வாவம், 85

முருந்தம், 207
 முருந்த லேபம், 304
 முடக்கு வாதம், 352
 முதலில் ஸ்வேத சித்திநஸ்க்ருரி
 ய பிணியாளிகள், 245
 முறைக் காய்ச்சல், 38
 முறை தவறான அநவாஸனத்
 தினாலான தீங்கு
 கள், 365, 270,
 ,, ,, தர்ப்பணக் குறி
 கள், 332
 ,, ,, தர்ப்பணத்திற்
 குப் பரிஹா
 ரம், 332
 ,, ,, தாமபானத்திற்
 குப் பரிஹா
 ரங்கள், 291
 ,, ,, புடபா கொ
 ஷத் சிகித்
 வைக்குப் பரி
 ஹாரம், 334
 ,, ,, ஸ்நேஹ பான
 த்தினாலுண்
 டாகும் தீமை
 யும் பரிஹார
 மும், 241
 முறைப்படி வாந்தியானதன் கு
 றிகள், 254
 ,, ,, விரோகமான
 தன் குறிக
 ளும் பந்திய
 உடசாரங்க
 ளும், 261
 முஷ்டி, 4
 முஸலீகந்தாதி குர்ணம், 147
 முஸ்தாதி க்வாதம், 108
 ,, ப்ரமத்தா, 121
 முகம், 65, 67

மூட கர்ப்பம், 84, 245
 மூதா கிரந்தி, 52, 53
 ,, கருச்சிரம், 53, 372
 ,, சுக்ரம், 52, 53
 ,, மார்க்கத்தில் கல் அடை
 டு, 348
 ,, ரோகங்கள், 52, 372
 ,, வருத்தி, 56
 ,, ஜடம், 52
 ,, ஸாதர், 52
 ,, கூடம், 52
 மூதாசாயம், 52, 372
 மூதாசாயம், 22
 மூதாதிதம், 52
 மூதரோதஸங்கம், 52, 53
 மூர்ச்சா ரோகம், 47
 மூர்ச்சை, 47, 372
 மூர்த்த தைலங்கள், 312
 மூல பகந்தரம், 59
 ,, பிரக்ருதி, 30
 ,, பிரக்ருதி முதலியது, 30
 ,, முனைகள், 41
 ,, ரோகம், 40, 350
 ,, விஷம், 91
 மூன்று தோஷங்கள், 24
 ,, அஞ்ஜந குளிகை
 கள், 355
 ,, ,, அஹங்காரங்கள்,
 31
 ,, ,, ஆச்சியோதரங்கள்
 326
 ,, ,, சூர்ணஞ்ஜநம், 338
 ,, ,, புட்பாகௌஷதங்
 கள், 333
 ,, ,, பூமிகள், 8
 ,, ,, முகலேபம், 297
 ,, ,, ரஸக்ரியாஞ்ஜநம்,
 336

மூன்றுவித வஸ்திகள், 262
 ,, ,, வஸ்திகள், செய்யும்
 கரமம், : 62
 ,, ,, விபாகங்கள், 12
 ,, ,, ஸேகங்களும் அவற்
 றின் காலநிய
 மங்களும், 224
 ,, ,, ஸேகங்கள், 324
 ,, ,, ஸ்நேஹ பாகம், 166
 ,, ,, ஸ்வேதங்களும் அவ
 ற்றின் உப
 போகங்களும்
 344

மேதகம், 134
 மேதஸ், 22, 23, 56
 மேதோ கண்டம், 72
 ,, கிரந்தி, 56
 ,, தரா கலா, 22
 ,, ரோகம், 55, 372
 ,, ரோஹிணி, 72
 ,, வருத்தி, 56
 மேதோர்புதம், 56, 70
 மேத்யம், 151, 381
 மேஹம், 27
 மேஹம் (பிரமேஹம்), 54
 மேஹ ரோகங்கள், 54, 372
 ,, ரோகத்தின் உபத்திரவங்
 கள், 55
 மேதகம், 148
 மௌக்திக குணங்கள், 205
 ,, சுத்தி, 204
 ,, பஸம், 205
 ம்ருகாங்க போடாலிஸம், 217
 ம்ருணாதி லேபம், 304
 ம்ருதிதம், 60
 ம்ருது 12
 ,, கோஷ்டிகள், 257
 ,, சூர்ணஞ்ஜநம், 257

ம்ருது தாமம், 290
 ,, வஸ்தி, 272
 ,, வஸ்திக்குரியவர், 274
 ,, ஸ்வேதத்திற்குரிய
 நிலைமை, 246
 ,, ஸ்வேதம், 246
 ம்ருதவஞ்ஜநம், 335, 336

ய

யக்ருத, 27
 ,, தரா கலா, 22
 ,, தாலி, 51, 373
 ,, ரோகம், 373
 யக்ருதுதரம், 117, 373
 யமக ஸ்நேஹம், 238
 யமதம்ஷ்ட்ரா காலம், 14
 ,, காலத்தில் ஆரோ
 க்யத்தைப் பரிபாலித்தல்,
 14
 யமளஹிக்கா, 45
 யவ பாக்யம், 62, 63
 ,, மந்தம், 127
 ,, கூராதிரி சூர்ணம், 137
 யவம், 33
 யவாகு 123
 ,, முறை, 121
 யவாதி க்வாதம், 111
 ,, லேபம், 300
 யக்ஷர், 49
 யக்ஷமா, 373
 யாப்யம், 30
 யானைக்கால், 53, 57, 362
 யுத்தரத வஸ்தி, 277
 ,, வஸ்தியும் அதன் சரக்
 குகளும், 277
 யுவரக பிடகா, 372
 யுகம், 42

27

யூஷம், 122, 124
 ,, செய்ய முறை, 122
 யோகம், 7
 யோகராஜ குக்ருவ, 154
 யோகவாஹி, 21
 யோனி கந்தம், 83
 யோனிப்புற்று, 83
 யோனி ரோகங்கள், 83, 373

ர

ரகஸா, 62, 63
 ரக்த சந்தநாதி லேபம் 1-வது,
 298
 ,, ,, 2-வது,
 309
 ரக்த நாம, 71
 ,, நேத்ரம், 70
 ,, பிடகா, 70
 ,, ப்ரதரம், 83
 ,, மண்டலம், 70
 ,, மூத்ரம், 70
 ,, பேஹம், 54
 ,, வ்ஷ்வநம், 70
 ,, ஸ்ராவம், 68, 77, 78
 ரக்தம், 42
 ரக்தார்சஸ், 41
 ரக்தார்புதம், 54, 55
 ரக்தோதக்ஷிஷ்டம், 76
 ரஞ்ஜக பித்தம், 25
 ரஜத பஸம் குணங்கள், 195
 ,, ,, முறைகள், 195
 ரஜஸ், 132
 ரஸகம், 199
 ரஸ க்ராவம், 211
 ,, க்ரியாஞ்ஜநம், 324
 ,, க்ரியை, 158, 334, 339

ரஸ பஸ்மம் 1-வது, 212
 " " 2-வது, 212
 " " 3-வது, 212
 " " 4-வது, 213
 ரஸந கபம், 26
 ரஸாஞ்ஜனம், 116
 ரஸாஞ்ஜனாதி ரஸக்ரியை, 340
 " வர்த்தி, 338
 ரஸாயனம், 20
 ரஸாஞ்ஜனா, 65, 63
 ரஸோக கல்கம் 1-வது, 129
 " " 2-வது, 180
 ராத்ரியாக்யம், 79, 80, 366
 ராஜ ம்ருகாங்க ரஸம், 223
 " " யக்மா, 44, 45
 ராஜிக், 62, 64
 ராஸநாதி க்வாதம் 1-வது, 112
 " " 2-வது, 112
 " " (மஹா) 3-வது, 118
 " லேபம், 303
 ருச்சிபம், 381
 ருது தோஷங்கள், 83
 ருஜு (பகந்தரப), 69
 ருஷ்ய ஜிஹ்வம், 61
 ருக்ஷ " 61
 ருபதன் மாத்திரை, 31
 ருபம், 1
 ருக்ஷ தேஹிகள், 256
 " நிலைமையில் செய்ய
 வேண்டிய சித்தித்தை, 243
 ருக்ஷம், 11, 330
 ரேசக ரஸம், 222
 ரேசன தூயம், 291
 " நஸ்யம், 280
 ரேசனம், 19, 382
 ரேணுகாதி க்வாதம், 112

ரேதஸ் ஸ்கலம், 361
 ரேவதி கிரஹம், 88
 ரோகங்களின் ஸங்க்யை, 38
 ரோக பரிக்ஷையும் சித்தித்தை
 யும், 1
 " ஹர் ரஸம், 232
 ரோகாரோக்யங்களின் காமணம்,
 30
 ரோதநர், 85
 ரோடண ஆச்சியோதநர், 326
 " கண்டேஷம், 294
 " புடபாகம், 333
 " ஸேகம், 324
 ரோடணம், 382
 ரோபணாஞ்ஜரத்திற்குத் தகுந்த
 சலாகை, 337
 ரோபணாஞ்ஜனம், 335
 ரோம சாதனம், 383
 " தவீபர், 42
 " வர்த்தனம், 362
 " ஸஞ்ஜரன லேபம், 300
 " ஹர்ஷம், 65, 67
 ரோஹிணி, 24
 ரோஹிதகாரிஷ்டம், 190
 ரௌக்ஷ்யம், 65, 67
 ல
 லகணம், 76, 77
 லகு கங்காதர சூர்ணம், 138
 லங்கனம், 2
 லக்ஷநாதி லேபம், 303
 லவங்காதி சூர்ணம், 140
 லவணத்ரயம், 142
 " த்ரயாதி சூர்ணம், 142
 லாங்கலீ, 298
 லாங்கல்யாதி லேபம், 298
 லாலா பேஹம், 54
 லாஜ மண்டம், 125

லாஜாதி லேபம், 308
 லாக்ஷா கல்கம், 181
 " சந்தநாதி தைலம், 182
 " தைலம், 173
 லிங்கத்திலிருந்து இரஸமெடுக்கு
 முறை, 209
 லிங்கநாசம், 366
 லிங்கப் புற்று, 59
 லிங்கம், 209
 லிங்காரசம், 59, 60
 லிக்ஷா, 42
 லேகந ஆச்சியோதநம், 333
 " புடபாக முறை, 333
 " ரஸக்ரியை, 341
 " வர்த்தி, 338
 " வஸ்தி, 275
 " வஸ்திக்குரிய சரக்கு
 கள், 275
 " ஸேகம், 324
 லேகநம், 19, 382
 லேகநாஞ்ஜரத்திற்குத் தகுந்த
 சலாகை, 234
 லேகநாஞ்ஜனம், 335
 லேபநமும் மூன்றுவித முக
 லேபநமும், 297
 லேபநம், 297
 லேபநாதி விதி, 297
 லேபம், 35, 297
 லேலிஹம், 42
 லேஹம், 158
 லேஹீ, 74
 லேஹ்ய கல்பனை, 158
 லேஹ்யத்தில் சேர்க்கவேண்டிய
 வஸ்துக்களின் பிரமாணங்
 கள், 158
 லேஹ்யத்திற்கு அனுபானங்
 கள், 159

லேஹ்ய பாகத்தின் அறிகுறிகள்,
 158
 லேஹ்யமும் அதன் பிரமாண
 மும், 158
 லேஹ்யம், 158
 " ப்ரதிஸாரணம், 296
 லோகநாத ரஸம் 1-வது, 215
 " " 2-வது, 217
 லோத்ராதி லேபம், 298
 லோம வித்வம்ஸம், 42
 லோஹ கந்தாஸ்பதா, 68
 " ரஸாயனம், 235
 " வர்த்தி, 207
 லோஹங்கள் பஸ்யமான தத்து
 அறிகுறிகள், 224
 லோஹாவம், 87
 லோஹிதம், 76
 லோஹிதா, 23, 24

வ

வங்க சுத்தி, 193
 " டஸ்மம், 198
 வங்கத்தின் குணங்கள், 198
 வங்கம், 192, 208
 வங்கு, 375
 வசாதி தைலம், 182
 " லேபம், 311
 வசித்வம், 207
 வடகம், 4, 148
 வடபத்திராதி லேபம், 299
 வடி, 148
 வடிகா, 148
 வத்ஸகாதி க்வாதம் 1-வது, 109
 " " 2-வது, 113
 வத்ஸ நாபம், 210
 வந்த்யா கர்க்கோடக கல்கம்
 முதலியது, 131

வந்த்யாத்வம், 371
 வமன சித்திதன்ஸயில் விலக்கக்
 கூடியவை, 255
 ,, விதி, 249
 ,, விரேசனங்களுக்கேற்ற
 காலங்கள், 249
 வமனத்திற்கு அளவுகள், 252
 ,, உபயோகிக்கும் பொதுச்
 சரக்குகள், 251
 ,, உரியவர், 249
 ,, ஒளவுதற்குநுபயோகிக்
 கப்பொது அளவு, 251
 ,, க்வாதம் பக்குவம் செய்யு
 முறை, 251
 ,, தகாதவர்கள், 350
 ,, தகாதவர்களில் சில
 விலக்கு, 250
 ,, பத்தியம், 254
 வமனத்தினால் நிவ்ருத்திக்கக்
 கூடிய வியாதிகள், 255
 வமனம், 19, 35, 89, 90, 249
 ,, செய்வதற்கான வியாதி
 கள், 250
 வமனாதிகளில் பிரஸ்தத்தத்தின்
 பரிமாணம், 252
 வமனோபசாரம், 253
 வம்சீ, 3
 வயதுக்குத் தகுந்தவாறு ஒளவு
 தப் பிரமா
 ணங்கள், 35
 ,, சித்திதன்ஸமுறை
 முதலியது, 35
 வயிற்றுக் கடுப்பு, 370
 வயிற்றுப் பொருமல், 351
 வயிற்று வலி, 361
 வராஹ தம்ஷ்ட்ரா, 62, 63
 வரணாதிகளின் க்வாதம், 18
 ,, சணம், 118, 119

வரண்யம், 297, 332
 வர்த்தி, 148
 வர்த்தமஸந்தியைப்பற்றிய வியாதி
 கள், 76, 77
 வர்த்தமா, 76
 வர்த்தமாலைப்பற்றிய வியாதிகள்,
 76, 363
 வர்ஷ ருது, 13
 ,, ருதுவுக்கேற்ற விரேச
 நொளவுதம், 258
 வலயம், 34, 72
 வலி, 65, 373
 வலிகள், 34
 வல்மீகம், 62, 63
 வல்லம் 6
 வறட்ட காமாலை, 43
 வறட்சி, 330
 வஜ்ர கபாட ரஸம், 233
 ,, சுத்தி, 203
 ,, தைலம், 187
 ,, பஸம், 203
 வஜ்ரத்தின் குணங்கள், 204
 வஸந்த குஸ்பமாகா ரஸம், 222
 ,, ருது, 13
 ,, ருதுவுக்கேற்ற விரேச
 நொளவுதம், 259
 வஸா, 23, 238
 ,, பானத்திற்குரியவர், 240
 ,, பேஹம், 54
 வஸதி, 22, 262, 312
 ,, என்னும் கருவிக்கான
 வஸ்துக்கள், 264
 ,, குண்டலிகா, 52, 53
 ,, சோதனம், 124, 382
 ,, ரோகம், 373
 ,, விதி, 262
 வஸ்தியின் பஹிமை, 264
 வஹம், 4

வாகுச்சியாதி லேபம், 302
 வாங் மாத்திரை, 326
 வாட்ய மண்டம், 125
 வாத கண்டம், 65, 66
 ,, கண்டம், 72
 ,, குண்டலிகா, 52
 ,, துஷ்டமான இரத்தத்தின்
 குடிகள், 317, 318
 ,, நாசக ரஸம், 231
 ,, நாடி, 71
 ,, பித்த-கபங்களால் துஷ்
 டமான இரத்த
 ததை வெளிப்
 படுத்தல், 30
 ,, கபங்களில் தனித்
 தனியாக உப
 யோகிக்கக்கூடி
 ய கஸ்யங்கள்,
 286
 ,, கடங்கள், 2
 ,, கப ரோகங்களில்
 நிருஹ வஸ்தி
 யின்கிரமம், 274
 ,, பிரக்குதி, 6, 36
 ,, முதலிய தன்மைக
 ளின் குறிகள்,
 36
 ,, ப்ரவ்ருத்தி, 65, 67
 ,, ரத்தம், 65, 373
 ,, ரோகங்கள், 65, 374
 ,, ரோஹிணி, 72
 ,, வஸ்தி, 52
 ,, விபர்யயம், 80, 81
 ,, ஜ்வரம், 376
 ,, ஹரம், 383
 வாதம், 25
 வாதாசயம், 22

வாதாதி தோஷங்களுக்கேற்ற
 ஆச்சியோத
 நொளவுதங்
 கள், 320
 விரேசன
 ,, வுதங்கள், 258
 வாதாதுலோடியம், 234
 வாதார்புதம், 58
 வாதாஷ்டலா, 52
 வார்த்தி, 46, 360
 ,, பேதி, 40
 வாமந தாமம், 290
 ,, யோனி, 83
 வாமனம், 65, 67
 வாஸ்யாதி லேபம், 302
 வாயு, 25
 ,, சய - ப்ரகோப - சமமடை
 யுங் காலங்கள், 13
 வாய்ப்புண, 352
 வாருணீ, 184
 ,, தைலம், 174
 வாலுகா யந்திரம், 213
 வாஜீகரம், 20, 151, 383
 வாஸாதி க்வாவம் 1-வது, 111
 ,, 2-வது, 111
 ,, 3-வது, 111
 ,, 4-வது, 112
 ,, 5-வது, 120
 வாஸா ஸ்வஸம், 95
 ,, ஹிமம், 128
 விகாரங்கள், 32
 விகாவலி, 20
 விக்கல், 374, 377
 விக்குதி, 32
 விசுதம், 12
 விசர்ச்சிகா, 61, 374
 விசாகக் கிரஹம், 86
 விசேஷங்கள், 31

விச்சின்னம், 85
 விச்சிஷ்டம், 58
 விச்வாசி, 65, 66, 374
 விடங்காரிஷ்டம், 188
 விட்கிரஹம், 65, 67
 விதகத்தம், 40, 58
 விதகத்தா ஜீர்ணம், 40
 விதர்ப்பம், 71
 விதாரிகா, 55, 62, 63
 விதாரிதம், 58
 விதாரீ, 74
 விதாஹம், 68
 விதை வாதம், 348
 வித்தம், 57, 58
 வித்யாதர ஸம், 230
 வித்ரதி, 55, 57, 60, 76, 374
 விந்தா, 55
 விபாகங்களால் தோஷங்கள்
 பிரகோபித்தல், 12
 விபாகங்கள், 12
 விபாதிசா, 61
 விபீதக புல மஜ்ஜா லேபம், 297
 ,, புடபாகம், 100
 விபிஹ்யதயோனி, 83
 விபவாயி, 20
 விபாதிசைப் பற்றிய முன்னு
 ரை, 38
 விபாதிசை விலக்குதல், 29
 விபாதிசை நான்கு விதம், 30
 விபாந வாயு, 10, 25
 விபாயாமம், 249
 விபாண க்ரந்தி, 56
 ,, சோதை, 369
 ,, வஸ்தியின் நேத்திரம்,
 264
 விபாணங்களில் லேபநாதி கிர
 மம், 306

விபாணம், 57, 374
 விருத்தமணி, 59, 60
 விவேகத்தில் உத்தம-மத்யம்-
 ஹீநயோகங்கள், 257
 ,, கல்கம் முதலியவற்றின்
 அளவு, 258
 ,, பத்தியம், 261
 விவேகத்திற்குத் தகாதவர்கள்,
 256
 ,, தருந்த ரோகிகள்,
 256
 ,, ப் பொதுவாகக்
 சஷ்டயங்களின் உ
 த்தம-மத்யம் ஹீந
 மாத்ரிதைகள், 258
 விவேகத்தின் உபயோகம், 261
 விவேகம், 9, 36, 89, 90
 விவேகமென வந்த முபயோகித்த
 வர் விலக்கவேண்டியவை,
 261
 விவேசன சூர்ணஞ்ஜநம், 330
 ,, ஈஸ்யத்திற்கு உரிய ரோ
 கங்கள், 282
 ,, ,, ஏற்ற ஓளவாத
 ங்கள், 281
 ,, ஈஸ்யத்தின் மாத்ரிதை
 கள், 281
 ,, ஈஸ்யம், 282
 ,, ,, இரண்டு விதம்,
 282
 ,, விதி, 255
 விவேசனத்திற்கு ஏற்ற காலம்,
 256
 ,, முன் செய்யவேண்
 டிய சிகிதையை, 255
 விவேசனத்தின் மேன்மை, 256

விவேசனம், 249, 382
 ,, செயலிக்கச்சூழிய கோ
 ளாறுகள், 256
 விவேசனமென வந்த முட்கொண்
 டபின் செய்ய வேண்டிய
 விதி, 260
 விலப்பிதம், 57, 58
 விஸேபீ, 123
 விவர்த்திதம், 58
 விவருதா, 62
 விளப்பிகா, 40
 விஷக்கோளாறுகள், 375
 விஷங்கள், 91, 92
 விஷ துஷ்டமான இரத்தத்தின்
 குறிகள், 318
 ,, ஹா முக லேபம், 297
 ,, ஹரம், 383
 விஷம் ஜ்வரங்கள், 38, 375,
 377
 விஷமாங்னி, 45, 46
 விஷயங்கள், 31, 32
 விஷா ஜீர்ணம், 40
 விஷ-ஞ்சியில் விராதாஹம், 322
 விஷகம்பம், 84
 விஷகிரங்கள், 261
 விஷ்டப்பத்தம், 40
 விஷ்டப்பத்தா ஜீர்ணம், 40
 விஷணுக்ரந்த ஜடாகல்கம்,
 130
 விஸர்ப்பம், 64, 375
 விஸ்ப்போடம், 61, 62, 64, 375
 வீரதரம், 115
 வீரதராதி கண க்வாதம், 115
 ,, கணம், 115, 248
 வீரூங்கள், 12
 வீரூவாஹி, 28
 வெண் கலத்தின் குணங்கள்,
 197

வெண் கல பஸ்பம், 196, 197
 வெண் கலம், 9, 196, 197
 வெண்கார சுத்தி, 202
 வெண் குஷ்டம், 61, 375
 வெளிக்காதைப் பற்றிய வியாதி
 கள், 74
 வெள்ளி, 92, 192
 ,, நிமிஷை, 92, 199
 வெள்ளியின் குணங்கள், 195
 ,, சுத்தி, 192
 வெள்ளியம், 92, 192
 வெறி, 47, 371
 வேகங்கள், 50
 வேக நிர்வாதம், 244
 வேதநீ, 24
 வேதாளம், 49
 வைக்ரந்த சுத்தி முதலியது,
 204
 ,, பஸ்பம், 204
 வைக்ரந்தத்தின் குணங்கள்,
 204
 வைக்ரந்தம், 204
 வைகுரி, 375
 வைரம், 203
 வ்யங்கம், 62, 64, 375
 வ்யவாயி, 20
 வ்யாக்ரியாதி சூர்ணம், 146
 ,, தைலம், 181
 வ்யாநவாயு, 10
 வ்யோஷம், 150
 வ்யோஷாதி குளிகை, 150
 வ்ரண கிரந்தி, 58
 ,, தூபனம், 290
 ,, வஸ்தியின் நேத்திரம்,
 264
 வ்ரணாயாமம், 65, 66
 வ்ரணயம், 117
 வ்ருக்கம், 28

வ்ருத்த கங்காதா சூர்ணம், 138
 " தார்வாதி குளிகை, 151
 வ்ருத்தர் (பூதங்கள்), 49
 வ்ருத்தி, 55, 56, 348
 வ்ருஷண கச்சு, 62, 64
 வ்ருஷபத்திர புடபாகம், 99
 வ்ருஷாதி க்ருதம், 172
 வ்ருஷ்யம், 151, 283

ஜ

ஜகலம், 184
 ஜங்கம் வீஷங்கன், 91
 ஜடாமாம் ஸ்யாதி லேபம், 304
 ஜதுமணி, 62, 63
 ஜக்துமணி, 63
 ஜம்புபல்லவஸ்வரஸம் முதலி
 யது, 96
 ஜயபாளவர்த்தி, 314
 ஜராயு தோஷம், 84, 85
 ஜல சூடரஸம், 222
 " தேவதைகள், 49
 " தோஷம், 356
 " ஸ்ராவம், 71, 78
 ஜலார்புதம், 70
 ஜலோதரம், 51
 ஜாங்கல பூமி, 8
 ஜாங்கலம், 8
 ஜாடராக்னி, 12, 33
 ஜாதிலிங்கம், 209
 ஜாதீ பலாதி சூர்ணம், 140
 " பல்லவாதி தைலம், 180
 " புஷ்பாதி ரஸக்ரிமை, 329
 ஜாத்யாதி க்ருதம், 170
 ஜாரணம், 211
 ஜாலகர்த்தம், 62, 63
 ஜாலீ, 55

ஜிஹ்வாஸ்தம்பம், 65, 66
 ஜீர்ண ஜவரி, 256
 ஜீவநீய கண சூர்ணம், 134
 " கணம், 134
 ஜீவாத்மாவும் அதன் நிலைமையுமும், 32
 ஜேபாள (நேபாள) ரஸம், 222
 ஜ்யேஷ்ட மாதத்திரை, 251
 ஜ்ஞம்பா, 37
 ஜ்வரக்கட்டி, 117, 370
 ஜ்வரக்ஷ குடிகா, 214
 ஜ்வரங்கள், 38, 102, 376
 ஜ்வர பித்த சூலை, 50
 ஜ்வராக்குச ரஸம் 1-வது 213
 " " 2-வது, 220
 ஜ்வராதி ஸாரம், 109
 ஜ்வராசிரஸம், 213

ஷ

ஷடங்க க்வாதம், 120
 ஷடங்கம், 120
 ஷட் கர்மங்கள், 90
 " கர்மஜரோகங்கள், 90
 " குண பலிஜாநிதரஸம், 212
 ஷண்டன், 82
 ஷண்டிக யோனி, 83
 ஷோடசிகா, 4
 ஷோடசீ, 4

ஸ

ஸக்துகம், 210
 ஸங்கோசம், 65, 67
 ஸஞ்ஜீவீ குளிகை, 150
 ஸதத ஜ்வரம், 38
 ஸத்துவம், 203
 ஸத்யோ விரணம், 57, 351, 377

ஸந்தத ஜ்வரம், 38
 ஸந்தி, 26
 " பங்கம், 58
 ஸந்தாந முறை, 183
 " விதி, 183
 ஸந்திபாத தஷ்டமான இரக்தம், 318
 " நாம, 71
 " பிரக்ருதி, 37
 " பைரவ ரஸம், 232
 " ரோஹிணி, 72
 " ஜ்வரம், 38, 106, 376
 " ஹரம், 383
 ஸந்திருத்த குதம், 62, 63
 ஸந்த்யாஸ ரோகம், 47
 ஸந்த உப தாதுக்கள், 92, 199
 " " வீஷங்கன், 93, 211
 " தாதுக்கள், 92, 192
 " முஷ்டிக யூஷம், 122
 ஸமார வாயு, 10, 25
 ஸம்ப்ராப்தி, 1
 ஸம்மூட பிடசா, 60
 ஸம்யக் தகத்தம், 58
 ஸம்ஸர்கம், 41
 ஸம்ஸரிதையின் மஹிமை, 345
 ஸரம், 12
 ஸர்ஜீ, 34
 ஸர்ஜகாராதி லேபம், 307
 ஸர்ஜிபாதி கர்ணபூரணம், 315
 ஸர்ப்பவிஷம், 91
 ஸர்வ ரோகஹர சூர்ணஞ்ஜகம், 342
 ஸர்வோச்வர ரஸம், 228
 ஸர்ஷபம், 3, 6
 ஸர்ஷபாதி லேபம், 1-வது 309
 " 2-வது, 309
 ஸர்ஷபிகா, 55, 59, 60

ஸலாநம், 42
 ஸஹஜாச்சஸ், 41
 ஸாதக பித்தம், 26
 ஸாதாரண பூமி, 8
 ஸாத்மியம், 238
 ஸாத்யம், 30
 ஸாத்ய வியாதிகள், 30
 ஸாத்விகாஹங்காரம், 31
 ஸாந்தா மேஹம், 54
 ஸாந்தரம், 11
 ஸார விஷம், 91
 விகதா மேஹம், 54
 " யந்திரம், 214
 " வர்தமா, 76, 77
 விதாதி லேபம், 311
 வந்தோபலாதி சூர்ணம், 145
 வித்த யோக ரஸம், 223
 " வஸ்தி, 277
 " வஸ்தியும் அதன் சரக்குகளும், 277
 வித்தார்த்தகாதி லேபம் 1வது 288
 " 2-வது, 303
 வித்தம், 23, 61, 377
 விந்தாரம், 199
 விரா கிரந்தி, 56
 " சுக்லம், 79
 " பிகா, 78
 " பூரணம், 65, 67
 " மோக்ஷணம், 320
 " ஜாலம், 78
 " ஸங்கம், 79
 " ஹர்ஷம், 78
 விரை, 26, 56, 320
 " முதலியவற்றால் சரீரம் போஷிக்கப்படும் வகை, 29
 விரோதபதம், 78

வீஸம், 197
 ஸுகந்தம், 42
 ஸுகந்தி, 82
 ஸுதர்சன சூர்ணம், 136
 ஸுரா யோஹம், 54
 ஸுரை, 184
 ஸுர்மா, 348
 ஸுவர்ணம், 4
 ஸுதிகராவஸாதிசர்ண பூரணம், 315
 ஸுதிகர், 184
 ஸுதிகா பரண ரஸம், 220
 ஸுதிகமுக யோனி, 83
 ஸுதிகர், 207
 ஸுதிகம், 207
 ஸுதிகாதி வடி, 231
 ஸுதிகா ரோகங்கள், 85, 86, 377
 ஸுரண புடாகம், 100
 " லேஹ்யம், 161
 ஸுரணாதி குளிகை 1-வது 151
 " " 2-வது, 151
 ஸுர்யாவர்த்தம், 75, 377
 " முதலியவற்றில் பருஹ்மண நஸ்யம், 285
 ஸுர்யாவர்த்த ரஸம், 224
 ஸுஷ்மம், 12, 20
 ஸேகம், 324
 " செய்யு முறை, 324
 ஸோம ரோகம், 55
 ஸௌரஸம், 42
 ஸௌராஷ்டிர ம்ருத்திகை, 202
 ஸௌராஷ்டிரிகம், 210
 ஸௌவீரம், 185
 ஸௌவீராஞ்ஜநம், 342

ஸௌவீராதி சூர்ணாஞ்ஜநம், 313
 ஸௌவீரம், 71
 ஸௌஸுராதம், 42
 ஸ்கந்தக் கிரஹம், 86
 ஸ்தக ரோகங்கள், 84
 ஸ்தந்யம், 230
 ஸ்தந்ய ரோகங்கள், 84
 ஸ்தந்யாசயங்கள், 22
 ஸ்தம்பநம், 19, 20, 65, 67
 ஸ்தம்பம், 65, 67
 ஸ்தந்தாலியந்திரம், 225
 ஸத்தாவர விஷங்கள், 91
 " ஜங்கமாதிவிஷங்கள், 91
 ஸத்திரம், 12
 ஸத்தூலம், 12
 ஸத்தூலா, 24
 ஸ்த்ரீகளுக்கு உத்தரவஸ்திசெய்ய முறை, 279
 " உத்தர வஸ்தியின் பிரமாணம் முதலியது, 279
 ஸ்நாநம், 35
 ஸ்நாபு, 26
 ஸ்நாயுகம், 42
 ஸ்நாய வர்மம், 78, 79
 ஸநிகத்தம், 11, 239
 ஸ்நேஹ கல்பனை, 163
 ஸ்நேஹங்களின் சேர்க்கை முதலியது, 238
 ஸ்நேஹங்களுக்கு பாக பேதத்தினால் உபயோக பேதம், 166
 ஸ்நேஹங்களை உபயோகிக்கையில் பரிஹரிக்க வேண்டியவை, 243
 ஸ்நேஹங்கள் பழக்கவெண்டும், 166

ஸ்நேஹத்திற்கு அனுபானங்கள், 241
 ஸ்நேஹ ஐச்சிபேதம், 326
 " கண்டேஷம், 294
 " கபம், 26
 " சூர்ணாஞ்ஜநம், 336
 " தூமம், 290
 " நஸ்யம், 280
 " புடாக முறை, 333
 " ஸேகம், 324
 ஸ்நேஹநாஞ்ஜநம், 335
 ஸ்நேஹ பாகத்தில் விசேஷவிதிகள், 164
 " பாகத்திற்கு ஸாமான்ய விதி, 163
 " பாகங்கள், 166
 " " மூன்று விதம், 166
 " பானத்தில் அருவருப்புள்ளவருக்குச் செய்யு முபாயம், 241
 " பானத்திற்கு அளவுகளும் உபயோகங்களும், 239
 " " அனுபானங்கள், 241
 " " உரியநூலங்கள், 243
 " " உரியவர்கள், 242
 " பானம் செய்யத்தகாதவர்கள், 242
 " பானவிதி, 238
 " வஸ்தி, 263
 ஸ்நேஹம், 90, 163, 265, 324
 " குடலில் கெடுதி செய்யாமலிருக்க உபாயம், 267

ஸ்நேஹம் பக்குவமானதின் அறிஞர்கள், 165
 ஸ்நேஹோபயோகத்தினாலுண்டாகும் குணங்கள், 243
 ஸ்பர்ச தன்மாத்திரை, 31
 " ஹ்னி, 59, 60
 ஸ்புரணம், 65, 67
 ஸ்ரம்ஸம், 18
 ஸ்ருஷ்டிகிரமம், 30
 ஸ்ரோதஸ்ஸுகள், 27
 ஸ்ரோதோஞ்ஜநம், 334
 ஸ்வச்சந்த பைரவ ரஸம், 225
 ஸ்வர பங்கம், 72
 " பேதம், 46
 " ஸ்யம், 379
 ஸ்வரஸ கல்பனை, 94
 ஸ்வரஸங்களை உபயோகிக்கும் அளவு, 94
 ஸ்வரஸத்தில் சேர்க்க வேண்டிய இர வஸ்துக்களின் பிரமாணம், 95
 ஸ்வரஸம், 94
 ஸ்வர்ணத்தின் குணங்கள், 195
 ஸ்வர்ண பஸ்ம முறைகள், 193
 " புஷ்ப்யாத லேபம், 302
 " மாக்ஷிக சுத்தி, 199
 " பஸ்மம், 199
 " கஷீர ரஸம், 228
 ஸ்வர்ணம், 193
 ஸ்வர்ணிகாதி கர்ண பூரணம், 315
 " தைலம், 315
 ஸ்வேத சித்தினைக்குத் தகாதவர், 246
 " பிறகுசெய்ய வேண்டிய காரியம், 245

-ஸ்வேத சித்திதஸையப் பயன்
படுத்து முபா
யம், 245
,, ,, நிறுத்தும ஸமயம்,
249
,, நாசம், 65, 67
,, முடிவில் செய்யவேண்
டிய காரியம், 249
,, விதி, 244
,, ஸ்ராவம், 68
-ஸ்வேதத்திற்குரிய நிலைமையும்
காலமும், 245
-ஸ்வேதம், 90

ஹ

ஹதாதி மந்தம், 81
ஹது ஸ்தம்பம், 65
ஹபுஷாதி சூர்ணம், 142
ஹம்ஸ பதர், 4
,, போடலீரஸம், 225
ஹரஜம், 207
ஹரித வர்ணத்வம், 68
ஹரிதாளாதி கர்ண பூரணம்,
316
ஹரிதக்யாதி க்வாதம் 1-வது,
105
,, ,, 2-வது, 115
,, ,, 3-வது, 117
,, சூர்ணம், 138
,, லேபம், 302
ஹரேணுகாதி லேபம், 35
ஹலீமகம், 43, 377
ஹஸ்தி மேஹம், 54
ஹாரித்ர ,, 54
ஹாரித்ரம், 210
ஹாலாஹலம், 210
ஹிக்கா ரோகம், 45, 377

ஹிங்குளம், 209
ஹிங்குளா க்ருஷ்ட ரஸம், 209
ஹிங்க்வாதி சூரிகை, 144
,, சூர்ணம், 144
,, தைலம், 180
ஹிம கல்பின, 127
ஹிமம், 94, 127
ஹிஜ்ஜல பல ரஸக்ரியை, 3+1
ஹீந யோகம், 90
ஹேமகர்ப்ப போடலீரஸம்
1-வது, 218
2-வது 219
,, ,, ரூது, 13
,, ரூதுவுக்கேற்ற விரேச
நௌஷதம், 259

ஹேமம், 4
ஹேம க்ஷீர்யாதி லேபம், 303
ஹீபோராதி க்வாதம், 110
ஹ்ருதயாதம், 42
ஹ்ருத் கிரஹம், 105, 355
,, ரோகம், 51, 378
ஹ்ருத்யம், 383
ஹ்ருல்லாஸம், 102
ஹ்ருஸ்வ த்ருஷ்டி, 80

க்ஷ

க்ஷத காஸம், 44
,, சுக்லம் 79
க்ஷய காஸம், 44, 378
க்ஷயம், 44, 378
க்ஷவது, 38, 75
க்ஷவர், 74, 75,
க்ஷர கல்பின, 206
,, த்வய சூர்ணம், 135
,, த்வயம், 135
,, மேஹம், 54

க்ஷரம், 91, 207
,, இரண்டு வித முறை,
206
க்ஷிப்த மூத்ரம், 65, 67
க்ஷீண தோஷம், 82, 83
க்ஷீர பாகவிதி, 123
,, விஷம், 91
,, ஸர்ப்பிள், 327
க்ஷுத்ரகம், 4

க்ஷுத்ர ச்வாஸம், 45
,, ரோகங்கள், 62
,, ஹிக்கா, 45
க்ஷுத்ராதி க்வாதம் 1-வது, 102
,, ,, 2-வது, 104
,, ,, 3-வது, 107
,, ,, 4-வது, 112
க்ஷுத்ரா புட்பாகம், 99
க்ஷுதம், 132

பிராசீந-நவீந மாநங்கள்.

(அளவுகளும் நிறைகளும்.)

சார்ங்கதர ஸ் ஹிதையிலும் மற்ற ஆபர்வேத தூல்களிலும் மொழியப்பட்டுள்ள ஆபர்வேதமாநப்பிரபுஷா முறைகளுக்கும், நவீன முறைப்படி வழங்கப்படும் அளவு-நிறைகளின் கிராமங்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுடைகள் இதனடியில் குறிக்கப்படுகின்றன. ஆபர்வேத ஒளவுதங்களைக் கையாளுகையில் அவசியமான அளவு-நிறைகளைக் கவனிப்பதற்கு ஸௌகரியமுண்டு பண்ணுவதற்காக இவ்விஷயம் இங்கு சேர்க்கப்படுகிறது. அடியிற்குறிக்கப்படும் பிராசீந-நவீந அளவு-நிறைகளின் ஒற்றுமை பெருப்பாலும் ஒழுங்கானது.

8 ஸர்ஷபங்கள்*	கொண்டது	1 யவம்†	அல்லது	½ கிரான்	
2 யவங்கள்	"	1 குஞ்ஜா‡	"	2 "	
6 குஞ்ஜா	"	1 மாவம்	"	12 "	= 1/16 தோலா.
4 மாவம்	"	1 சாணம்	"	48 "	= 1/4 "
2 சாணம்	"	1 கோலம்	"	96 "	= 1/2 "
2 கோலம்	"	1 கர்ஷம்	"	192 "	= 1 "
2 கர்ஷம்	"	1 சுத்தி	"	384 "	= 2 "
2 சுத்தி	"	1 பலம்	"	1,288 "	= 4 "
2 பலம்	"	1 ப்ரஸ்ருதி	"	3,96 "	= 8 "
2 ப்ரஸ்ருதி	"	1 குடவம்	"	6,192 "	= 16 "
2 குடவம்	"	1 சராவம்¶	"	12,334 "	= 32 "
2 சராவம்	"	1 பிரஸ்த்தம்	"	1,29,288 "	= 64 "
100 பலம்	"	1 துலாம்	"	10 ப	= 400 "

(அ — அவுன்ஸ், ப — டவுண்ட்.)

குறிப்பு:—1 குஞ்ஜா—2 கிரான். 1 தோலா—192 கிரான்.

1 அவு.—480 கிரான். அல்லது 2½ தோலா.

1 பவு.—40 தோலா அல்லது 16 அவு.

20 கிரான் = 1 ஸ்ரூபில்.

1 பிந்து அல்லது துளி = 1 மினிம் = சுமார் 3 மீசிகள்

60 மினிம் கொண்டது = 1 டிராம் = 1 தேக்கரண்டி.

8 டிராம் " = 1 அவுன்ஸ் = 2 டேபுன் ஸ்பூன்

16 அவுன்ஸ் " = 1 பவுண்டு = 40 தோலா

1½ பவுண்டு (20 அவுன்ஸ்) = 1 பைண்டு

8 பைண்டு = 1 காலன்.

* ஸர்ஷபம்—சுமார் 1-கடுகு நிறை.

† யவம்—சுமார் 1-தானியமணி நிறை.

‡ குஞ்ஜா—சுமார் 1-கன்றுமணி யெடை.

¶ சராவம் என்பதே சேர் எனப்படுகிறது. ஆனால் இப்பொழுது வழங்கப்படும் சேர் 2½ தோலா நிறையுள்ளது.

அஷ்டாங்க ஹருதயம்.

முதற்பாகமும் இரண்டாம் பாகமும்

ஆசார்ய வாக்படருடைய பிராசீன ஸம்ஸ்கிருத

ஆபர்வேத கிரந்தத்தின் மொழி பெயர்ப்பு.

52 அத்தியாயங்கள் கொண்ட முதற் பாகமும், 28 அத்தியாயங்கள் அடங்கிய இரண்டாம் பாகமும், ஸூத்திர ஸ்தாநம், சாரீர ஸ்தாநம், நிதாநஸ்தாநம், சிகித்ஸா ஸ்தாநம், கல்பஸ்தாநம் இவைகள் அடங்கியது.

ஆபர்வேத பூஷணம் பண்டித எம். துரைஸ்வாமி ஐயங்கார் ஏ. வி. எஸ், அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

ஸூத்திர ஸ்தாநத்தில்:—ஆயுஷ்காமீயம், தினசர்யை, ருதுசர்யை, ரோகங்கள் உண்டாகாத வழி, திரவத்திரவ்ய விஞ்ஞானம், அந்நஸ்வரூப விஞ்ஞானம், அந்நரகைஷ, தோஷாதிரி விஞ்ஞானம், சோதநாதிரி குணமுள்ள திரவ்ய ஸ்வரூப விவரணம், ஸ்நேஹம், ஸ்வேதம், வமந-கிரேசநம், வஸ்தி, நஸ்யம், தூமபாகம், கண்டோஷாதிகள், அஞ்ஜநாதிகள், தர்ப்பண-புட்பாகங்கள், யந்திரவிதி, சஸ்திரவிதி, விராவ்யதை, சஸ்திர கர்மம், கூதாராக்னி விதிகள் முதலிய அநேகம் விஷயங்கள் 30 அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சாரீர ஸ்தாநத்தில்:—கர்ப்போற்பத்தி, கர்ப்ப வியாபத், அவயவாதிகளின் தத்துவங்கள், மரம் விவரணம், விக்ருத சாரீர விஞ்ஞானம், தூதபரீகைஷ முதலிய சாரீர தத்துவாதிரி ஸம்பந்தமான விஷயங்கள் 6 அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

நிதாந ஸ்தாநத்தில்:—ஜ்வரம், இரக்த பித்தம், காஸம், ச்வாஸம், ஹிக்கா (விக்கல்), கூதபம், மதமென்னும் வெறி, அர்சஸ் என்னும் மூலம், அதிஸாரம், கிரஹணீ, முத்திர க்ருச்சிர மென்னும் நீர்ச்சுருக்கு முதலியவை, பிரமேஹம், வித்ரதி, அண்டவ்ருத்தி, குல்மம், மஹோதரம் முதலிய உதரத் தைப் பற்றிய வியாதிகள், பாண்டு, சோகை, குஷ்டம், ச்வித்ர மென்னும் வெண் குஷ்டம், வாதரோகங்கள் முதலிய

ரோகங்களின் காரண லக்ஷணங்கள் 16-அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

சிகித்யா ஸ்த்தாநத்தில்:—ஜ்வரசிகித்யை, இரக்த-பித்த சிகித்யை, காஸ சிகித்யை, ச்வாஸ சிகித்யை, இராஜயசைம் (சூத்ய) சிகித்யை, சர்தி (வாந்தி) இருதய ரோக சிகித்யைகள், மூல (அர்சஸ்) சிகித்யை, அதிஸார சிகித்யை, கிரஹணீ சிகித்யை, மூத்திராகாத சிகித்யை, பிரமேஹ சிகித்யை, வித்ரதி சிகித்யை, அண்டவ்ருத்தி சிகித்யை, குல்ம சிகித்யை, மஹோதரம் முதலிய உதர ரோகங்களின் சிகித்யைகள், பாண்டிரோக சிகித்யை, ச்வயது (சோதை) சிகித்யை, குஷ்ட ரோகம் முதலிய சம்ம வியாதிகளின் சிகித்யைகள், வாத ரோகங்களின் சிகித்யை இவை முதலிய அநேகம் வியாதிகளின் சிகித்யா விஷயங்கள் நூற்றுக் கணக்கான ஒளஷத முறைகளோடு 22-அத்தியாயங்களில், விஸ்தாரமாக விவரிக்கப்படுகின்றன.

கல்ப ஸ்த்தாநத்தில்:—வமந கல்பம், விரேசந கல்பம், வமந-விரேசநங்களா லுண்டாகும் தீங்குகளைப் பரிஹரிக்கும் கல்பம், வஸ்தி கல்பம், வஸ்திப் பிரயோகத்தாலான வியாபத் பரிஹார-கல்பம், பேஷஜ கல்பம் இவை முதலிய வித்தௌஷத சிகித்யை முறைகள் 6-அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

மேலும் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் பிரத்தியோகமாய் முகவுரையும், ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் விபாக்யாநமும், விஸ்தாரமான விஷய அக்ராநிகளும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிராசீன யந்திர சஸ்திரங்களென்ன, சரீரதத்னாவங்க ளென்ன இவற்றை விளக்கும் சித்திரப் படங்கள் அநேகம் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

முதற்பாகம்-450 பக்கங்களுக்கும், இரண்டாம் பாகம் சுமார் 250 பக்கங்களுக்கும் அதிகம் கொண்டவை.

ஸாதாரண அட்டைப் பைண்டு விலை ரூ. 12—0.
முழுக் காலிகோ பைண்டு (உயர்ந்தது) ரூ. 15—0.
வைத்திய கலாநிதி. ஆரீஸ், வேப்பேரி, மதராஸ்.

77100